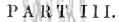
CATALOGUE

OF THE

SANSKRIT MANUSCRIPTS

IN THE

LIBRARY OF THE INDIA OFFICE.

Samskrit Literature:

A. SCIENTIFIC AND TECHNICAL LITERATURE.
11. RHETORIC AND LAW.

BY

JULIUS EGGELING, Ph.D.

PROFESSOR OF SANSKRIT AND COMPARATIVE PHILOLOGY IN THE UNIVERSITY OF EDINBURGH.

London :

PRINTED BY GILBERT AND RIVINGTON, LIMITED, ST. JOHN'S HOUSE, CLERKENWELL ROAD.

CONTENTS OF PART III.

SANSKRIT LITERATURE:-

A.	Scientific and Technical Literature.		PAGE
	V. Rhetoric and Poetics (Alamkāraśastra)		321
	VI. Religious and Civil Law (Dharma):		
	A. Original Institutes of Law .		::66
	B. General Digests of Law		404
	c. Works on Civil Law (Vyavahāra)		454
	p. Works on Sacred Law (Ācāra) .		468
	e. Treatises on Worship (Devapūjā)		480

सन्यमेन जयने

CORRECTIONS AND ADDITIONS.

- Page 14a, ll. 6, 13, read, Abhinava-Nārāyanendra (स्निनव).
- ... 42a, l. 10. The Aśvalāyana(grihya)kārikās are ascribed to Kumārila-bhaṭṭa; cf. Burnell, Tanjoro MSS., p. 14a.
- ... 67a, Il. 1, 2, read, Rāmakrishņa of Kāśī, son of Konera (son of Prayāgabhatṭa, grandson of Anantaśarman), and paṇḍit to Vijayasiṃha. See p. 560a, note.
- ... 68a, 1. 27, for श्रद्धे road खन्दे.
- ... 71a, 1. 6, after 'cf.' insert, no. 293, above.
- ... 84b, l. 10 after, Rāmacandra, add, son of Sūryadāsa, and grandson of Śaivadāsa.
- ... 85a, l. 5 seq. This seems to be the continuation of no. 412.
- ... 87a, 1. 20, for anti read attr.
- 92b. The Chandogapariśishta is here erroneously ascribed to Keśava Miśra, on the strength of Colebrooke's statement, in the preface to his Digest (Misc. Ess., 2nd ed., I., p. 471, 'The Chandogaparišishļa by Kešava-mišra, a colebrated philosopher, and its commentary named Parisishta-prakāša, are works of great authority.'). The work is, in fact, identical with the Karmapradipa, ascribed to Kātyāyana (Dharmaśāstvasamgraha I., pp. 603-644); and nos. 450 and 451 should accordingly have been given after nos. 460 463. See quotations at p. 521a of this Catalogue. Moreover, the śloka गोजालायां o in the explanation of which the MS. is stated to terminate, would rather seem to belong to the Vasishtha Chandogyagrihyaparisishta, from which another quotation is given shortly before, fol. 130b तथा च विश्वष्ठोक्तं छन्दोग्यगुद्धपरिशिष्टं। ष्रथ वृयोत्सर्गविधिया-ख्यास्माम: । कार्त्तिकां पौर्णमास्मा (see Raghunandana's Institutes, 1., p. 299; गोज्ञालापा o ib., p. 301, where the work is called Chandogaparisishta). The last śloka of Kātyāyana's work occurring in the MS. (fol. 129b) is पर्विभिन्नीय गानेपु (Dharmas, last sloka of khanda But, unless Nārāyaṇa's Prakāśa, in the latter part of the work, confines itself to isolated glosses, there must here be considerable omissions, as the next preceding sloka (fol. 128b) is सक्दप्पष्टकादोनि º (Dharmas. 26, 15).
- ... 103a, 1. 26, read, Viśvanātha.
- ... 137b, l. 6 (if indistinct), read, Bāla.
- ... 189b, 1. 3, read, खासील्मिंगरी.
- ... 226a, Il. 4, 16, 22; b, Il. 2, 6, 11, 21: for सान्ति we have probably to read सार्ने ; also b, l. 4, कीमुदे: स्रीहरेवीचस्पतिस्तस्य कुलोह्नव: ।
- ... 249b, 1. 27, read, युद्धवीरो
- ... 262a, l. 15, read, Rāmānanda; ib. 34, to Bhattikāvya add, Sargas 1-6.
- ... 271b, last line, add, Bhandarkar, Rep. 1883-84, p. 61, seq.
- ... 287b, 1. 7, connect फणीतितदिनीनिकटे.
- ... 304a, l. 21, for A.D. 1740, read, A.D. 1684 (Samvat 1741).

Page 310a, 1. 4 from bottom, read, Harihara.

- ... 318b, l. 2 from bottom, after Subhamkara, add, son of Śridhara.
- ... 319a, l. 11, read, सङ्गीतकस्पवृद्धोः
- ... 324h, l. 22, add, Pischel, Gött. Gel. Anz., 1885, p. 766 seq.
- ... 330a, l. 11, for—son of Nemikumāra and Mahādevī or Vasundharā—read, [son of Soma]. The work has been edited, together with Vāmana's Kāvyālaṃkāra-Sūtravritti, and the Sarasvatī-kaṇṭhābharaṇa, by Anundoram Borooah (1883); but neither this edition, nor Prof. Zachariae's review of it in the Göttinger Gel. Anz. (1884, p. 300 seq.)—where this Vāgbhaṭa is shown to be a different writer from the author of the Alaṃkāratilaka (no. 1157)—was accessible to the Editor at the time when those sheets passed through the press. The descriptions of nos. 1153-58, 1183-87, and 1231-32, recognizable by fuller details regarding the contents of the works, were drawn up by Dr. Haas; some of the initial and final verses having been added in the final redaction.
- ... 331b, 1. 8, omit, 'author's.'
- ... 332b, l. 27, read, राहडस्य.
- ... 391b, 1. 23. This recension of the *likhita-smriti* is actually called *Dāl-bhyasmriti*, in a MS. described in Rāj. Mitra's Bikāner Cat., p. 372.
- ... 117a, last three lines, the Hridayanārāyana of Rajk. Sarvadhikari's enumeration seems purely imaginary and should be struck out; the line (acc. to Cat. no. 1500; Aufrecht, no. 718; Rāj. Mitra, V., p. 202) being: Bhaveša

Harasinhadeva Darpanărāyana (wife Hīrā)

Harinārāyaņa Candrasiņha (wife Lakhimā Devī)

- ... 417h, note. The Vācaspati, who was the son of Keśava, and father of Lakshmīdāsa, acc. to Prof. Aufrecht, was an astronomer of that name. Prof. Aufrecht is also of opinion that there were at least two Jurists of the name of Vācaspati.
- ... 489b, l. 17, to, Anahillapāṭaka add—i.e. Anhilvād Pāṭan, the Patan (on the Sarasvatī, in Baroda) of our maps.
- ... 527h, 1. 23, separate नोपरि शीलितो.

V. Rhetoric and Poetics (Alamkāraśāstra).

1128.

1497. Foll. 113; size 16½ in. by 5 in.; fair Bengalī writing (generally without the diacritic r-point), of 1782 A.D.; eight lines in a page.

Kāvyādaršavivriti, with the special title Kāvyatattvavivecakakaumudī, a commentary on Dandin's Kāvyādarša, by Krishnakimkara Tarkavāgīša, of Gopālapura in Bengal.

It begins:

स पायाद्यस्याङ्गे स्फुरित गिरिजा प्रेमतरला

जटाजूटाद्यस्य स्स्ललित निभृता केलिकल्या ।

दुरापा नैलोक्पिनिद्वतिटिनी यस्य नयनं

रुषा कामं देवं प्रकृतिमधुरं भूतिमनयत् ॥

क्र मन्दमितरिस्त दयालो क्र दिख्यतमितिगभीरं ।
भारमुज्जिहीधुरिस्त तस्य यत्नेवलं त्यमिह शरखं ॥

सात्मा रसः शरीरं च काव्यं प्राणा गुणा मताः ।

सलक्षाराश्च काव्यानां शोभासंपादका मताः ॥

यणात्मनो उपक्षस्य हेतवो विधिधा मताः ।

दोषाः काणावसञ्चलकुणात्वप्रमुखास्तया ॥

रसात्मनः काव्यदिषा हेया यत्नेन सर्वेषा ।

कृतिनो दिखनः काव्यादश्चित्यास्या यणामित ।

कृतिनो दिखनः काव्यादश्चित्रास्या यणामित ।

स्वय ग्रन्थारम्भे निस्तिलावगीतशिष्टाचारपरम्परानुमितस्रु-तिप्रतिपादितपारिष्मितग्रन्थपरिसमाप्तिपरिपन्थियूहश्चंससाधन-सरस्त्रसुन्तितिनक्यं मङ्गलमाचरति चतुर्मेस्रोत ०

Pariccheda II. bog. fol. 29b; III., fol. 85b. It ends:

महात्मनः कतिपये विरला स्व ते भुवि । खलौरणन्यविद्यानैर्निभैरानन्दमेतुराः ॥

गौडदेशीयगोपालपुरिनवासिना स्रीकृष्णिकद्वारतकैयागी-शेन रिवतायां काष्यतस्विविचककीमुद्धां काष्यादर्शिववृती तृतीयः परिच्छेदः सनाप्तः ॥ ० सागरगगननगोवीिनतशकपर्थे लिलेस नभिस मा ० स्वीरपुनायसनायो भोलानायो डिजः पुर्सो ॥ शकान्दाः ५९०४ ॥ An edition of the Kāvyādarśa, with a commentary, has been published, in the Bibliotheca Indica, by Premacandra Tarkavāgīśa (1863).

[H. T. COLEBROOKE.]

1129.

396c. Foll. 70; size 12½ in. by 4½ in.; careless Devanāgarī writing of the beginning of the present century; eleven lines in a page.

Daśarūpāvaloka, a commentary, by Dhanika, on Dhanamjaya's Daśarūpa, or compendium of dramaturgy, the text of which is embodied in the comment. A very indifferent copy.

Edited, by Dr. Fitz-Edward Hall, in the Bibliotheca Indica, 1865. [H. T. COLEBROOKE.]

1130.

566. Foll. 79; size 123 in. by 4½ in.; modern Bengalī handwriting; eight lines in a page.

Sāhityasarvasva, a commentary, by Maheśvara Subuddhi-Miśra, on Vāmanācārya's manual
of poetics, entitled Kāvyālaṃkāravritti. Incomplete. The MS. breaks off in the 3rd
adhyāya of the 4th adhikaraya.

It begins:

प्रणम्य परमात्मानं जगक्कनादिकारणं । साधुषामनमूत्राणां व्याख्या प्राख्यायते मया ॥

For another MS. of the first four adhikaranas see Aufrecht, Cat. Bodl., no. 488.

The Kāvyālaṃkāravritti has been edited by Dr. C. Cappeller, 1875. [H. T. COLEBROOKE.]

1131.

290b. Foll. 24; size 10 in. by 4½ in.; well written, in Devanāgarī; nine lines in a page.

Sringāratilaka, a treatise, by Rudrabhatta (or Rudrata), on that part of poetics (kāvyā-laṃkāra) dealing with the sentiments of love; with the author's own poetic illustrations.

Edited by R. Pischel (1886). The author's personality has been discussed by Profs. Pischel and Jacobi, in the Vienna 'Zeitschrift für die Kunde des Morgenlandes,' II., p. 151 seq. (J.); and 'Zeitsch. der Deutschen Morgenl. Ges.,' XLII., p. 296 seq. (P.); ib. p. 425 seq. (J.).

The present MS. calls the author Rudrata. Dated: संवत १६८० वर्षे जाबाहमुदि ७ रवी महंपुरुपोन्न-ममुतरामलिखितं॥ [H. T. Colebrooke.]

1132.

1365a. Foll. 34; size 10 in. by 27 in.; clear Devanāgarī writing of c. 1700 A.D.; seven lines in a page.

Sringāratilaka. The author's name is spelled Rudrabhatta.

The last leaf, containing the last word or two of the colophon, has been supplied at the beginning of the present century.

[H. T. COLEBROOKE.]

1133.

49. Foll. 211; size 9½ in. by 5 in.; well written, in the Devanāgarī character; cleven lines in a page.

Sarasvatīkanthābharana, a treatise on poetics, in five chapters (pariccheda), attributed to King Bhojadeva of Dhārā.

It begins:

ध्यनिर्वेणीः पदं पाकामित्यास्पदचतुष्टयं । यस्याः सुष्टमादिभेदेन वाग्देवीं तामुपास्महे॥

For an analysis of the work (including a list of the authorities whence the author drew his poetic illustrations) see Aufrecht, Cat. Bodl., no. 489.

1. Doshaguņavivecana ends fol. 28; II. śabdālaṃkāra, fol. 70b; III. arthālaṃkāra, fol. 97; IV. ubhayālamkāravivecana, fol. 140b; V. rasavivecana, fol. 211. Another MS. is noticed in Burnell's Index of Tanjoro MSS., p. 58a.

The M.S. ends: लेखक लक्ष्मग्रजाञ्चग्र गुजरगोडदेश-यालीय श्रीमकारहनेवालाज्योसी: ॥ संवत् १६५३ ॥

[II. T. COLEBROOKE.]

1134.

2876a. Foll. 3; size 12½ in. by 6¼ in.; small, modern, Telugu handwriting; 16-21 lines in a page.

A fragment of the same work, comprising the first 28 ślokas of chapter II., with a commentary, entitled Ratnadarpana, by Ratneśvara (? or Rāmasinhadeva).

The text begins: श्रद्धाणोभयसंज्ञाभिर् of The comment begins:

श्चेत्रमध्यं विज्ञालाश्ची यस्याधिवसति प्रिया । श्विमुक्तप्रतिष्ठाय तस्मै कामदुहे नमः॥१॥

अद्य स्फुरतु वाग्देयाः कंठाभरग्रकीतुकं। मयि प्रद्रमनोवृत्ती तत्वाने रानदर्पण्॥ २॥

रवं दोपगुणेषु निर्नितेष्वलंकाराः प्राप्तावसरास्तवालंकार-सामान्यलक्षणमाद्यपरिकेदे तद्विभागं द्रीयन् परिक्केदत्त्रयं संग-मयति । श्रन्दार्थीभयसंशाभिरिति । इत्यंभूतलक्षणे तृतीयामध्य-मपदलोपी समासः ⁰

For the same commentary see Aufrecht, Cat. Bodl., no. 490; Peterson, Report 1884-6, p. 350. [Mack. Coll..]

1135.

1008b. Foll. 145; size 12 in. by 4½ in.; fair, modern Devanāgarī writing; ten lines in a page.

Sahridayāloka (also called Kāvyāloka, or Dhvanyāloka), a treatise, in four chapters (uddyota), on the figure of speech, called dhvani ('implied meaning'), with a brief exposition (vritti), by Ānandavardhana, son of Jonopādhyāya (Nonopādhyāya, fol. 139a); and a fuller com-

mentary, entitled Sahridayālokalocana (or Kā-vyālaṃkāralocana), on the first three chapters, by Abhinavaguptācārya.

Abhinavagupta is quoted by Manimața; and Mahesacandra Nyāyaratna, in the preface to the Kāvyaprakāša, calls his work simply Ālocanagrantha; whilst Burnell, in the Index to the Tanjore MSS., p. 55, gives its title as Kāvyālokālocana.

The MS, which unfortunately is far from correct, and written in bad style, though apparently copied from a good original, begins:

 $\lfloor Abhinavagupta.
floor$

उपास्महे खानुभवैकवेद्यं खळंदमानंदसमुद्रमीशं ।

खामं नगळकितरत्रतरंगैरदृष्टपारं परमेष्ठिनापि॥ [१]॥

खपूर्षं यहस्तु प्रथयति विना कारणकलां

जगहावप्रस्यं निन्तरसभरात्मारयति च ।

क्षमात्रस्योपास्याप्रसरसुभगं भावयति तत्

सरस्वत्यास्त्रः कविसहद्यास्यं विजयते ॥ [२]॥

भेट्टंतराज्ञचरणाच्नकृतािश्वासहद्यस्ततो श्रीनवगुप्तपदािभधो हम् ।

यितंचिद्प्पनुरणत्सुद्रयािम काच्य(१)
लोकं सलोचनिनयोजनया(१ खलो०) जनस्य॥ [३]॥

स्वयमिविक्तिपरमेश्वरनमस्कारसंपितचिरताणी अप व्यास्पान् कृत्रोतृगामियमेनाभीष्टव्यास्पात्रवणलक्षणसंपत्तये समुचिताशी:प्रात्काटनद्वारेण परमेश्वरसामुख्यं व्यनिक वृत्तिकार: (Ananda-vardhana) । खेळेति । खो पिम्नहर्वे ममः । खो ।

[Anandavardhana.]

स्रेक्डाकेशरियाः स्रव्छस्यकायायासितेदयः।
वायंतां यो मधुरियोः प्रयत्नाविद्विद्दो नलाः॥ [9]॥

मधुरियोः नावाः यो युष्मान् व्यास्यातृश्रोतृत् पार्यता तेषामेव संबोधनयोगयत्वात् संबोधनसारो हि युष्मदर्थः वाणं षाभीष्टलाशं प्राति साहायकाषरणं तच तत्प्रसिद्धं । किंगुणाः (नसाः) । सक्केन सक्ततागुणेन नैमेल्येन सक्कमृदुप्रभृतयो हि मुस्यतया भाषपृत्तय एव सक्कायया ष यक्रद्रग्रह्मपा साकृत्या सायासितः सेदितः देदुँपैः ।

[Dhvanikāra.]

काव्यस्यात्मा स्विनिरिति मुधैर्यः समाम्रातपूर्वस् तस्याभावं जगदुरषरे भाक्तमाहुस्तमन्ये । केचित्राचा स्थितमधिषये तस्यमूचुस्तदीयं तेन ब्रमः सहस्यमनसुष्टये तत्स्वरूपम् ॥ [٩] ॥

षुधैः काष्यतस्त्रविद्धिः काष्यस्यात्मा ध्वनिरिति संक्षितः परंपरया यः समास्रातः समास्यातः तस्य मद्दयज्ञनमनःप्रकाः शमानस्याप्यभावभन्ये जगदुः । तदभाववादिनां चामी विकल्पाः संभविति केषिदाचस्त्रीरन् शब्दार्पशरीरं ताबक्तान्यं तस्य शब्द-गताश्चारुत्वहेतवो उनुप्रासादयः प्रमिद्धा स्य अर्थगताश्चोपमादयः वर्णसंघटनाथमीश्च माधुटदयः (१ माधुर्यादयः) तेषि प्रतीयंते तदनितिरिक्तवृक्तयो ऽपि याः केश्चिदुपनागरिकाद्याः प्रकाशिताः ता अपि गता श्रवणगोषरं रीतयश्च वैद्यम्प्रमृतयः तद्वातिरिकः को ऽयं ध्वनिनौमेति ॥

स्व (च) दी(का) ॥ काष्यात्मशस्यमिधानाह् बुधशस्यो ऽत्र काष्यात्मा यचोध्वर्ता(नि)मिन्नक इत्यिभिप्रायेण विवृणोति का-ष्यतस्वविद्विरिति । स्नात्मशस्यस्य तस्वशस्येन विवृत्वानः सार-त्वमपरशस्यवैलक्षरायकारित्वं च दर्शयति । ० ॥

मृलं ॥ स्रत्ये ब्रूयुनीस्त्येष ध्यनिः प्रभिद्धप्रस्थानस्यतिरेकिणः कास्यप्रकारस्य कात्यत्यहानेः सदृदयास्त्रादि श्रन्दार्थमयत्यमेव कात्र्यलक्षणं न चोक्रप्रस्थानातिरेकिणो मागेस्य तत्संभवति । न च तत्समयातःपातिनः सदृदयान्त्रांश्वित्यरिकस्य तत्प्रसिद्ध-ध्यनौ कात्र्यस्यपदेशः प्रयक्तितो ऽपि सकल्विद्वन्मनोपाहिता-मवलंकते (?) ॥

खाय टीका॥ º

ित. I. ends fol. 37 : इति श्री(म)दिभि(न)य(गु)प्रो-(न्मी)लि(त)सदृदयलोकलोचने (ध्व)नि(सं)के(ते) प्र(य)-मो(द्यो)त: ॥

Ch. 11. begins: श्वमिवविद्यत्याध्यविषिद्यताम्यप्रवाध्यते ध्वनिद्विप्तकारः प्रकाशितः। तथाविषद्यत्वाध्यस्य ध्वनेषीचं (lacuna) द्विधा मतं (half-sloka)। तथाविधामां च वाच्याम्यो ध्वंग्यस्यैव विशेष इति व्यंग्यप्रकाश-परस्य ध्वनेरेवायं प्रकारः। तवार्थातरसंक्रमितवाच्यो यथा। विश्वश्वमामलकातिलिप्तवियतो वेस्रद्वलाकायना वाताः शीकिरिणः पयोद्मुद्दामानंदकेकाः कलाः कामं संतु दृढं कठोरदृद्यो रामो अस्म सर्वं सहे वैदेही तु कथं भविष्यति ह हा हा देवि धीरा भव। खब रामशन्देन व्यंग्यधर्मातरस्य परिणयतः संत्री प्रवाय्यते न संतिमात्रं॥ खप टीका॥

या सर्वमाणा घेयांसि सूते ध्वसयते हैनः । तामभीष्ठफलोदारकत्पवृद्धां स्तुवं शिषां ॥

บ บ 2

वृक्षिकारः संगतिमुखोतस्य कुर्वाय उपक्रमते। स्वनिति। इदिशित (!) इति । सया वृक्षिकारेण सतेति भावः न चैतन्त्रयोत्सूचमुक्तं (!) श्वापि तु कारिकाकाराभिप्रायेणेत्याह तचेति द्विप्रकारप्रकाशने वृक्षिकारकृते यविभिन्नं वीजभू-तिति संवंधः । ०

Ch. II. ends fol. 67b: इति श्रीमद्भिनवगुप्ताचायै-विरिचिते सहद्वयालोकस्वनिलोचने हितीय उद्योतः॥

Ch. III. ends fol. 139a: इति शारदाचरणरजःकणपविजितस्यलयास्तव्यनोनोपाध्यायात्मज्ञविक्वतिसद्धदयचक्रवितिस्यलयास्तव्यनाचायैविरिचते काच्यालंकारे
ध्यनी नानाविधध्विनप्रभेददर्शनं नाम तृतीय उद्योतः॥
इति श्रीमहामहेष्यरश्रीमद्भिनवगुप्ताचायैविरिचते काचालंकारलोचने ध्यनिसंकेते तृतीय उद्योतः॥ सतः परं
दीका नास्ति प्रतिरूपकं न लन्धः॥

Ch. IV. begins: एवं ध्वितं सप्रपंचं विप्र(ति)पित्तनिरासार्धं चुत्पास तद्युत्पादने प्रयोजनीतरमुख्यते। ध्वनेर्यः
सगुणीभूतव्यंग्यस्य च मार्गः प्रकाशितस्याफलांतरं (?)
कविप्रतिभानंत्रम्। कथिति चेत् ततो ज्यतमेनापि
प्रकारेण विभूषिता वाणी नवत्वमायाति। पूर्वाधीन्वयवस्पप्त ततो हि ध्वनेरुक्तप्रभेदमध्यादन्यतमेनापि प्रकारेण
विभूषिता सती वाणी पुरातनकविनिवद्वार्थसंस्यश्चवयि
नवत्वमायाति। तथा हि। स्विविध्यतवाष्यस्य ध्वनेः
प्रकारस्रयसमास्रयेण नवविलासोक्तिसरसः गतीनामार्रभः।
किसल्यितलीलापरिमलः स्पृश्वायास्तारुखं किमिष हिरस्पमृगदृशः। इत्यस्य

सविश्व(माः) स्मितोङ्गेदा लोक्यः(r. विश्वोक)प्रसरतिर : मितमालसगामिन्यः कामिन्यः कस्य न प्रियाः ॥

इत्येवनादिषु स्रोकेषु सत्स्विप तिरस्कृतवाच्यस्यनिसमाश्रयेण सप्नेतं प्रतिभासते ⁰

It ends:

सत्काच्यतत्वविषयं स्मुरितप्रमुप्त-कत्यं मनस्सु परिपञ्जिथयां यदासीत् । तद् व्याकरोत्सद्धदयोदयलाभहेतोर् चानंदवर्थन इति प्रचिताभिधानः॥

इति स्रोशारदाचरणसरोजरजः कणपविज्ञितस्यलवास्तव्यवि-पश्चिद्वरस्रोजोनोपाध्यायात्मजविद्वत्वतिस्त्रदियस्त्रस्त्रवर्तिस्री-मदानदवर्षनाचार्वविराचिते सहद्यालोके काच्यालंकारे ध्वनी सतुर्ष उद्योतः ॥ १ समाप्तो ध्वन्यालोचनः ॥ Cf. Dr. G. Bühler's Report on Sanskrit MSS. in Kashmir, etc. (1877), pp. 65; cxxxi.

[H. T. COLEBROOKE.]

1136.

1419a. Foll. 71 (and a suddhipattra after 39); size 12½ in. by 4½ in.; well written, in Devanāgarī; nine or ten lines in a page.

Kāvyaprakāśa, the well-known work on rhetoric, by the Kāshmirian Mammata (? 12th century), whose name however is not mentioned in this MS.

Editions of the work have been published at Calc. in 1829 and 1866; the latter with an interesting critical essay, in which the editor, Maheśa Candra Nyāyaratna, treats of Mammaṭa's age and place in rhetorical literature. The relations between Mammaṭa and Rājānaka Ānanda (who is supposed to have completed the work) are discussed in Prof. Peterson's Reports, 1. (1882-3), p. 21 seq.; II. (1883-4), p. 10 seq.; and by Prof. G. Bühler, Ind. Ant., vol. xiii. p. 30.

The present MS. was transcribed by one Kāšīnātha, in Saṃvat 1791 (A.D. 1734).

[H. T. COLEBROOKE.]

1137.

2098e. Foll. 6; size 8 in. by 4 in.; logibly written, in Dovanāgarī, about 1750 A.D.; 14-17 lines in a page.

Kāvyaprakāšakārikā, the text of the versified rules of the Kāvyaprakāša, without the author's commentary.

It begins: नियतिकृतनियमरहितां • The slokas (142) are numbered consecutively.

It ends: उक्केब्बंत:पतंतीति न पृथक् प्रतिपादिता:॥४९॥ (ed. p. 360).

> इत्येष मार्गो चिदुवा चिभिन्नो ज्याभिन्नक्षयः प्रतिभासते यत्।

न तिष्ठिचित्रं यदमुत्र सन्यक् विनिर्मिता सघटनैय हेतुः ॥ ४२ ॥ इति दशम उल्लासः ॥ एता मूळकारिकाः ॥

[GAIKAWAR.]

1138.

1927. Foll. 71 (the first 6 of which are lost, the matter having been supplied on 5 leaves by a later hand); size 10 in. by 4½ in.; legibly written, in Devanāgarī, c. 1780 A.D.; 12-14 lines in a page.

Kāvyaprakāśakārikā.

[Dr. J. TAYLOR.]

1139.

1604. Foll. 204; two of which (42 and 43) are lost, and replaced by one leaf in a more modern hand; between foll. 96 and 97 three suddhipattras have been inserted by a third hand; size 11½ in. by 3 in.; good Devanāgarī writing, but much faded in places; eight lines in a page.

Kāvyaprakāśatīkā, a commentary on Mammata's Kāvyaprakāśa, compiled, at Benares, by Sarasvatī-Tīrtha Yati, whose original name was Narahari—born in A.D. 1242, at the town of Tribhuvanagiri in the Telugu (Āndhra) country—younger brother of Nārāyana, son of Mallinātha and Nāgammā, grandson (?) of Narasiṃha Bhatta, and great-grandson of Rāmeśvara, of the Vatsagotra.

It begins:

ढुंढिसंज्ञमभिनीमि सिद्धिदं विद्यराजिमभसुंदराननं ।
यस्य संस्मरणलेज्ञातो जिल्लो विद्यराजिरपयाति दूरतः ॥१॥
हंसमा सितदुकूलभूषणा जीख्णा कुष्यनता षतुर्भुना ।
हेववंद्यपरणा शृषिस्मिता भारती वसतु वाचि मे सदा॥२॥
श्रयंति (नयंति B) गिरिजापतेश्वरणरेणवो ये ज्वहं
वहंत्यखिलमंगलव्रतिसंततेवीनतां ।
धृता हरिसुरेश्वरप्रभृतिभिः खमौलिस्थले
सतां कतकवन्नणा विमल्यंति ये मानसं ॥ ३॥

सपि पंचवाणिमत्रं गौरीमुखसाम्यलेशलोभेन । मीली सदा मृगांकं कलयकत्याणकेलये व्हा शिष्टाशा विधातुकामः सुकृतं गरीयः ख्यातलं खर्ग इवावतीर्थः। ष्ठालंबनं सर्वेविशेषणानां जयत्यसंडस्थितिरांधदेश:॥५४॥ फलमिव सुकृतानां लोकधाच्याः समग्रं विगलितमिव भूमी नाकलोकस्य खंडे। नगरमतिगरीयः सर्वसंसारसारं त्रिभुषनगिरिनासातत्र विख्यातमास्ते॥६॥ त्रचाभवत्सकलशास्त्रविषित्रपात्रं (विषारपात्रं B) श्रीयत्सगोत्रसुरकाननपारिजातः। **श्चन्यद्विधातुरवलंबनमाप्तवाचां** रामेश्वरः कल्किल्लंककपांतरायः ॥ ७ ॥ सामाग्रमाणपदवाक्यविचारशील: साहित्यसूक्तिविसिनीकलराजहंसः। वद्यामृतग्रहणनाटितलोभवृत्तिस् तस्यात्मजो निपुराधीनैरसिंहभट्टः ॥ ६ ॥ तस्मादचित्यमहिमा महनीयकीर्तिः श्रीमिल्लानाय इति मान्यगुणी मभूव । यः सोमयागविधिना कलिखंडनाभिर् चडितसिद्धमिव सत्ययुगं चकार ॥ ९ ॥ लुस्मीरिव मुरारातेः पुरारातेरिवांविका । तस्य धर्मवधुरासीबागंमीत गुणोज्ज्वला ॥ १० ॥ ज्येष्टस्तदीयतनयो विनयोदितश्रीः नारायणो ज्भवदशेषनरेंद्रमान्यः। घारदेवताकमलयोरिप यस्य गात्रे सीमाविभागकलहो न कदापि शांतः॥ १९॥ विरिष: पर्यायो भुवि सदवतार: फिलपतेस त्रिदोषो दोषाणां सकलगुणमाणिक्यजलिधः। षवाचां प्राचां वा सकलविदुषां मौलिकुसुमं कनीयांस्तत्सूनुर्जयित नयशाली नरहरिः॥ १२॥ सवसुग्रहहस्तेन ब्रह्मणा समलंकृते। काले नरहरेजन्म कस्य नासीन्मनोरमं॥ १३॥ तत्काले सह मंगलेन गुरुणा निषेण लेभे पणिक राशिस्तु प्रमदाश्रयेण समभृदुन्नैः सकाच्यो नुभः। सत्केतुः मुभहेतवे द्विजपितजीतिः (० पितजीतः B) ब्रुली-मैर्च शांतिमयं दथार कलशं जम्मोत्सवाउंवरे॥ १४ ॥

^{*} This stanza, together with the preceding $Ary\bar{a}$, is numbered 8 in both MSS.

विचार्य सर्व मुखमेव दुःखं सुधामये ब्रह्मणि लोलुपस्य । संन्यस्यतस्य मधूष साणी सरस्वतीतीर्थेइतिप्रसिद्धिः॥१५॥ तर्के कर्कशकेलिना बलवता दोतेन विद्यारसे (बलवता वेदोत्तविद्यारसे B)

भीमासागुणमासलेन परितः साख्ये आपसाख्योतिना । साहित्यामृतसागरेण परिता प्याख्यामु विख्यावता काश्यां तेन महाशयेन किमिप ब्रद्धामृतं पीयते ॥ १६ ॥ काश्यां सरस्ततीतीर्थयितना तेन रच्यते । टीका काष्यप्रकाशस्य बालिपक्षानुरिन्ननो ॥ ५९ ॥

ननु नियत्तीत्यादिरादिमञ्चोको उनुपपन्नः प्रारिष्मितकाय्य-मोमां साज्ञास्त्रे उनुपयुक्तत्वादित्याज्ञांक्य प्रारिष्मितयं पपरिसमाप्ति-परिपंचिविद्यनिरासहेतुनमस्कारलञ्चणमंगलाचरणप्रतिपादकावा-हुपपन्न स्वेत्याह । ग्रंथारंभ इत्यादि । १

It ends:

एवं सरस्वतीतीर्थयितनां प्रेण निर्मिता ।

दोका काव्यप्रकाशस्य मुद्दे स्याहिदुषां चिरं ॥ १ ॥

पंच ब्रेशानने पुनिर्मात सुकृतिनो नुद्धरैर्थे तपोभिर्

येषां चेतो अरिवंदे स किल पुरहरो यासमंगी चकार ।

येषां पादारिवंदस्मृतिर्दाण जडताहारिको देहभानां

तैष्टी केर्य सरस्वत्युपपदि चिल्रम चीर्थ संझेरकारि ॥ २ ॥

साहित्य कुमुदकान निद्राविद्राण यामिनी नाषाः ।

काव्यप्रकाशदीकां व्यरीरचेस्ते सरस्वतीतीर्थाः ॥ ३ ॥

इति स्त्रीमत्परमहंसपरिज्ञानकाचार्यस्त्रीसरस्वतीतीर्थस्त्रीच-रशाविरिचतायां काय्यप्रकाशटीकायां दशम उल्लासः समाप्तः॥ संवत् १४९० सयये पुसर्वाद । स्तवारवारे (!)॥

On this work see Prof. Peterson's Report, f. (1882-3), p. 25. [H. T. COLEBROOKE.]

1140.

189. Foll. 261; size 103 in. by 4½ in.; fairly written, in Devanagari; nine lines in a page.

Sarasvatī-Tīrtha's Kāvyaprakāśatīkā.

Dated: संबत् १९४६ माहकृष्णपद्धे २ बुद्धयासरे लिखितं नया रानसा: (!) ॥ after which by a different hand: पुस्तकमेतन्काशीस्वदियाकरांप्रदीक्षितेन क्रीतं तुंगारूणक्षेत्रे निवसता॥ [H. T. COLEBROOKE.]

1141.

491. Foll. 161; size 123 in. by 44 in.; on the whole well written, in the Bengali character, A.D. 1806; eight lines in a page.

Kāvyaprakāśa-dīpikā, a commentary on Mammaļa's manual, composed by Candīdāsa, at the instance of his friend Lakshmana Bhatta.

It begins:

मुरारिवक्षोनिक्षोभप्रारम्भम्मारद्वसः ।
क्रीदासिहस्तकपस्य हरे ष्टाक्वो विभूतये ॥
श्रीचरद्वीहासकविवाक्कौमुदीसारिनर्मिता ।
भूयात् काष्यप्रकाशस्य दीपिका कृतिनां मुद्दे ॥
श्रीमञ्ज्ञक्ष्यभट्टानां सुद्दामनुशासनात् ।
स्विनप्रकरणस्यास्य रहस्यं वर्णयामहे ॥

प्रारिष्मितनिर्विध्यपरिसमाधिहेतुभृतायिगीतशिष्टाचारपरम्य-रापरिप्राप्तसाभीष्टदेवताप्रसादेन परन्वं प्रथमकारिकायाः प्रका-शयनवतारिणकामाह वृक्तिकृत् सन्येति ०

Vacaspati Mitra seems to be referred to as a commentator on the same work, at p. 7a: रन्नुमिति (Kāvyapr. p. 5, l. 13) तु फलं व्यन्यत इति संबन्ध[:]
प्राचीनानां श्रीमहावस्पतिमिश्रप्रभृतीनां व्याख्यातृषां मतं।
It ends:

ज्यते काव्यप्रकाशतरूरेष कुसंप्रदायध्यास्याविलोलमरूदाकुलितप्रतानः ।
सिक्तः पुनन्न प्रतिपञ्चवतामुपेत्य
स्रो<u>चिश्वदास</u>कविवागमृतप्रवाहेः ॥ १९२६ ॥
सायं सूर्यात्मजायाः पुलिनपरिसरे यालकरावृतः सन्
धावन्यावन् (!) कृतिविषयवरो गोससूहं विधिन्तन् ।
स्वैरं गोपाङ्गनाभिः कृतिविधियवनक्रीडनो देत्यवेशध्वेशी वंशी विलाशो वजकुलितिलकः पातु यो गोपवेशः ॥ [II. T. Солеввооке.]

1142.

1514. Foll. 264 (numbered 262; no. 76 having been missed, and nos. 69, 79 and 173 used twice); size 11\frac{3}{4} in. by 3\frac{1}{2} in.; good, modern Devanagarī writing; nine lines in a page.

Kāvyaprakāśa-tilaka, a philosophical com-

mentary on the Kāvyaprakāša, by Jayarāma Nyāyapañcānana Bhaṭṭācārya. It bogins:

> स्रोत्रयरामः सुकृती नत्वा शंभीः पदांभीतं । काष्यप्रकाशटीकां तनुते विद्वद्विनीदाय॥

समीहितकमीरेभे कार्ये शिष्टाचारपरम्परायातं मंगलं ग्रंचकृ-दाचरितवानुपनिचडवां च्यास्यातृत्र्योतृत्वामनुषंगतो अपि मंग-लसंपन्नये तथा कृतमपि हि मंगलं विश्वं विनाशयित हरिहैरित पापानि दुर्शचन्नेरिप स्मृत इत्यादिस्मृते:। स्वत एव च वृत्ति-कृदपि तविचडच्योकं च्यास्यातुमवतारयित । ग्रंचेति ?

It ends:

बद्धः श्रीत्रयरामेण रामेणेव महोद्देशः । सलंकारांबुधी सेतुः संचरंतु बुधाः मुखं ॥ सलंकारिनवंधो ऽयं रिचतो न्यायविस्तरैः । न्यायालंकारिनपुणैः कृषया परिगृग्यतां ॥

इति महामहोपाध्यायस्त्रीतयरामन्यायपंचाननभट्टाचायैरिचतं काव्यप्रकाशतिलकं संपूर्णे ॥ संवत् १६५४ ॥

(f. Peterson, Report, II. (1883-4), pp. 21, 107.
[II. T. COLEBROOKE.]

1143.

361. Foll. 219; size 10\frac{3}{4} in, by 3\frac{1}{2} in.; on the whole well written, in Dovanagari, by three different hands; from fol. 61 about 1780 A.D.; foll. 1-60 at the beginning of the present century; 9-12 lines in a page.

Kāvyaprakāša-vyākhyā, by Komalākara Bhaṭṭa, son of Rāmakṛishņa Bhaṭṭa and Umā; grandson of Nārāyaṇa Bhaṭṭa; and great-grandson of Rāmešvara Bhaṭṭa. It begins:

नता गयेशं चारदेवीं साँच शंशुं च रायवं ।
श्रीरामकृष्णं पितरं नत्वोमास्यां च मातरं ॥
नारायणात्मजश्रीमद्रामकृष्णात्मनः कृती ।
काव्यप्रकाशगां चास्यां तनीति कमलाकरः ॥
काव्यप्रकाशे टिप्परयः सहस्रं संति पद्यपि ।
ताभ्यस्वस्या विशेषो यः पंडितैः सो ऽवधार्यतां ॥
सकृतकारिका व्याचिस्यामुराद्यद्योकस्यावतारिकामाह ।
ग्रंचेति ०

It ends: ननु पूर्वग्रंचेषु सत्सु जिमनेनात आह इतीति । विद्वां व्यक्तिकृष्टामनादीनां भिन्नो अपि मार्गः अविरोधेन संगृहीतो यत् प्रतिभासते तत्त्व चित्रं। यत् यस्मादमुत्र यंचे संघटना संग्रहेण संदर्भ एव हेतुः कृता सर्वमंग्रहाचीं ज्यं ग्रंथः। खतो न तैः सिद्धिरिति भावः॥

मुखिनो अनंतपुत्रस्य विनोदाय सर्ता मुदे । कमलाकरसंज्ञेन प्रम एष विनिर्मितः॥ तके दुक्तकेमेधः फाणिपतिभाणितिः पाणिनीये प्रपंचे न्याये प्रायः प्रगल्भः प्रकटितपरिमा भाटुशास्त्रप्रघट्टे। म्राभः प्राभाकरीये पणि मणितदुख्हातवेदांतसिंधुः श्रीते साहित्यकाच्ये प्रसरतरगतिर्थनेशास्त्रेषु यश्र ॥ येनाकारि प्रोद्घटा वार्तिकस्य टीका चान्या विज्ञतिग्रंचमाला । श्रीरामांच्योरपिता निर्णयेषु सिंधुः शास्त्रे तत्त्वकीतृहले च ॥ श्रीमज्ञारायसाख्यात्ममजनि विबुधी रामकृष्णाभिधानम् तत्मृतुः सर्वेविद्यांबुधिनिजचुलकोकारतः कुंभजम्मा । दीकां काव्यप्रकाशे कमलपद्दपरस्वाकरोऽरीरचन्न श्रीपित्रोः पादयुग्ने रघुपतिपदयोः खन्नमं प्रापयच्च ॥ रामकृष्णानुज्ञेन कमलाकरशर्मणा । यो इत्र स्त्रमः कृतस्तेन प्रीयतां रावणांतकः ॥

इति श्रीमत्पदयाक्यप्रमाखपारावारपारी गजगहरूश्रीमद्रामे-श्वरभट्टसूरिसूनुनारायणभट्टमुतिषद्धन्मुकुटहीराकरश्रीरामकृष्ण -भट्टमुतमहामहोपाध्यायश्रीकमलाकरभट्टकृतायां काव्यप्रकाज्ञ-व्याख्यायां दशमोद्धासः समाप्तः ॥

The author's Nirnayasindhu was composed in Samvat 1668 (a.d. 1611).

This commentary was printed with the text at Benares in 1866. [H. T. COLEBROOKE.]

1144.

3073. Foll. 23; size 10½ in. by 4½ in.; good, clear Devanāgarī writing of about 1750 A.D.; 9-12 lines in a page.

Madhamati, a commentary on the Kāvyaprakāša, [by Ravi, son of Ratnapāni.

This MS. only contains the first two ullāsas, and the beginning of the third on the last page.

It begins: शिक्षाचारपरिप्राप्तया मंगलं प्रेक्षावत्प्रवृत्त्यंग-त्रयाभिधेयं वा प्रयममभिधातुमुचितं न तु देक्ताकतिनिमिति शंकां निराकर्तुमाह । ग्रंथारंभ इति । ० A MS. described in Prof. Peterson's Report for 1884-6, p. 332, contains five introductory verses in which the author gives his name as Ravi, son of Ratnapāņi, who again was the son of Acyuta, minister of king Šivasiņha of Mithilā.

 $\bar{A}nandavardhana(-p\bar{a}d\bar{a}\dot{p})$ is referred to at fol. 4b. [J. R. Ballantyne.]

1145.

74A. Foll. 199 (numbered 200; no. 94 having been passed over); size 17 in. by 5\frac{1}{2} in.; Bengali handwriting of 1806 A.D.; eight lines in a page.

Kāvyaprakāśādarśa (or Bhāvārthacintāmaņi), a commentary on Mammaṭa's manual, by Mahcśvara Nyāyālaṃkāra Bhaṭṭācārya. It begins:

मुलैश्वतुभैः स्तुवते विधात्रे स्तोते श्रुतीनां च चतुष्ट्याय।
भुत्रेश्वतुभैश्वतुरो अ्थेवगीतमो ददानाय चतुभैनाय॥
दुर्व्यौस्थात्रनितप्रमोहशभनी वैधम्यविध्वसिनी
वैश्वद्यादितरोचनी रसस्तनी काव्यागैलोहाटिनी।
टीका विप्रजनप्रमोदजननी भाषायैचिन्तामणी
भट्टाचायमक्षेत्ररेख रचिता काव्यप्रकाशोषिर ॥

चय मुकुमारान् राजकुमारान् ०

See Rāj. Mitra, Notices, iii., p. 69; iv., p. 115; Weber, Cat. Berl., nos. 820, 821; Burnell, Tanjore MSS., p. 55a.

The ten chapters (pratibimba) end as follows:

I. Kāvyaprayojanādinirņaya fol. 13b; II. šabdanirņaya, fol. 28b; III. arthanirņaya, fol. 31b; IV. dhvaninirņaya, fol. 76a; V. guņībhūtavyangyanirņaya, fol. 91a; VI. citranirūpaņa, fol. 91b; VII. doshapratibimba, fol. 137b; VIII. guņapratibimba, fol. 143b; IX. šabdālamkārasya pratibimba, fol. 154b; X. arthālamkārasya pratibimbah.

[II. T. Colebbooke.]

1146.

2764c. Foll. 130; size 13² in. by 5¹ in.; good, modern Devanāgarī writing; eleven lines in a page.

Kāvyapradīpa, a commentary on Mammata's Kāvyaprakāśa, by Govinda, son of Keśava and Sonodevī, and younger (half-) brother of Rucikara-kavi. It begins:

सोनोदेषाः प्रथमतनयः केशवस्यात्मजन्मा स्त्रीगोविदो हिषकरकयः प्रेमपात्रं कनीयान् । स्त्रीमसारायणवरणयोः सम्यगाधाय विश्लं

न्ता सारस्त्रमपि महः काव्यतस्यं व्यन्ति ॥

वचनसंदर्भविशेषह्यस्य ग्रंथस्य ग्रारिष्यितस्वेन स्तोतुनुचि-तायाः सेन्यमानायाश्च वाग्देन्याः ज्ञाम्पदभूतां कविभारतीं तद-भिन्नत्वेनाध्यवसितां ग्रारिष्यतप्रतिबंधकदुरितशांतये ग्रंथकृत्सं-स्तीति ॥ नियतिकृतेति ?

For other MSS. see Aufrecht, Cat. Bodl., nos. 502-4; Rāj. Mitra, Notices, ix., p. 124; Peterson, Report, I. p. 26; II. p. 17.

It ends:

परिशीलयंतु संतो मनसा संतोपशीलेन ।
इत्मद्भुतं प्रदोपं प्रकाशमिष यः प्रकाशयित ॥
दीपिकाडितयं कत्ये प्रदीपिडितयं सुती ।
स्वनती सम्यगुत्पाद्य गोविंदः शर्म विंदित ॥
इति श्री[महा]महोपाध्यायश्रीगोविंदियरिचते कान्यप्रदीपे
व्यक्तिरित्योगो नाम दशम उद्धासः समाप्तः ॥

[Coll. FORT WILLIAM.]

1147.

1008a. Foll. 155; size 12 in. by 4½ in.; good, modern Devanagarī writing; ten lines in a page.

The same work. [H. T. COLEBROOKE.]

1148.

2904. Foll. 314; size 9\frac{1}{4} in. by 4 in.; thick, clear, modern Devanāgarī writing; eight lines in a page.

The same work.

This copy commences with the following sloka:—

यस्य हस्ते गदा चर्क गरुडो यस्य बाहर्न । इत्रिंक: करतले यस्य स ने विद्याः प्रसीदतु ॥ सोनोदेचाः ° [Rich. Johnson.]

1149.

3078. Foll. 41; size 10 in. by 3½ in.; small, legible, modern Devanāgarī writing; 12-14 lines in a page.

The first six chapters of the Kāvyapradīpa.

[J. R. Ballantyne.]

1150.

176c. Foll. 76; size 12 in. by 3½ in.; fair, modern Devanāgarī writing; eleven lines in a page.

Kāvyapradīpa-ṭīkā, by an unknown author. It begins: प्रारिष्मितन्त्रेनित केचित् प्रकाशे यंचारंभे इति सस्य करिष्णमायो इति शेषः ?

See Aufrecht, Cat. Bodl., no. 504.

It ends: संपूर्ण काष्यलख्यानित सन्यक्लेशनो विप न्यूनताविरहादिति भाव: कार्य लख्यते खरूपतो विशेषतम् ज्ञाप्यते उनेनेति काष्यलख्यां प्रकटग्रंप इत्यर्प:॥ इति प्रदीप दशक उन्नास:॥ [H. T. COLEBROOKE.]

1151.

943b. Foll. 114; size 12½ in. by 4½ in.; fairly good, modern Devanagarī writing; ten lines in a page.

Kāvyaprakāśodāharaṇavivriti, or Udāharaṇa-candrikā, a commentary, by Vaidyanātha—son of Rāma(candra) Bhaṭṭa Sūri, and grandson of Viṭṭhala Bhaṭṭa—on the poetic examples adduced by Mammaṭa, for the purpose of illustrating the rules laid down in his Kāvyaprakāśa. The work was completed in Saṃvat 1740 (A.D. 1683).

It begins:

निज्ञभक्षपुरीणस्य गिरं कर्तुं गरीयसीन् ।
संभादाविय्कृताकारं ममामि कुलदैवतम् ॥ ९ ॥
गंगोक्वासितमीलिखंद्रकलाललितशेकरैः सततम् ।
संगीकृतगलगरलो जयित नयंतीपितर्भगिति॥ २ ॥ ...
साधाय हृदि थाग्देवीषरणांवुजमादरात् ।
कृवे प्रकाशसंबद्धामुदाहरणचंद्रिकाम् ॥ ५ ॥

चिरंतनकृता चास्याः समालोच्य वयामित ।
रिचता वैद्यनायेन रामचंद्रात्ममम्मना ॥ ६ ॥
कृतिरेवा कृपाविद्रः साधुभिष्वेनिपंडितैः ।
गुरुदोविष्मागर्हेनिपुर्णं परिशोध्यताम् ॥

स्ताधीनपति(का) काचिदसकृदुपगुक्तेष्विप वरीपकरणादि-पूर्तकीत्पा(? हा) तेवामत्यंतोपादेयतां सूच्यंतीं सस्तीमाह । यः कीमारेति । ?

Candīdāsa's $Dīpik\bar{a}$ is quoted on fol. 2a, l. 4 (cf. MS. 491, fol. 6a, l. 5).

It ends:

गोपोनयनिष्पितं वासो मृदुस्तं वसानमितपीतं । नवयनकातिकलापं नमत मुकुंदं कलालापः ॥ १ ॥ सन्त्यविकात्पितासिलसद्येनिषकां(? नोविकां) सद्व्यविकोधिकां विषुधसंश्योच्छेदिकां । उदाहरणयोजनाजननसञ्चनाङ्गादिकाम् उदाहरणचंद्रिकां भनत वैद्यनायोखतां ॥ २ ॥ वियहेदमुनिष्टसाभिर्मितं उन्दे कार्मिकं सिते । मुधाष्टम्यामिनं ग्रंथं वैद्यनायो अयपूर्यत्॥ ३ ॥

इति श्रीमत्पस्रवास्त्रमागाभिक्षथमैशास्त्रपारावारीणतस-डिट्ठलभट्टात्मनश्रीरामभट्टसूरिसूनुना वैद्यनाचेन रिचतायां काष्पप्रकाशोदाहरणविवृतावुदाहरणचंद्रिकाच्यास्थायां दशम उद्यासः संपूर्णः ॥ संवत् १८११ मितिकाक्तिकमुद्दिचतुर्यीशनि-वासरे शुभदिने पुस्तकं लिखितं मया ॥ This date probably belongs to the MS. from which this one was transcribed. Cf. Peterson, Rep. II. (1883-4), p. 108. [H. T. COLEBROOKE.]

1152.

3079. Foll. 239; size 9½ in. by 4 in.; fairly written, in Devanāgarī; 8-14 lines in a page.

Udāharaṇavivaraṇa, a similar commentary on the poetic illustrations of the Kāryaprakāśa; by an unknown author. Ullāsas V.-X.

The text of the examples is given in full. Each chapter is paged separately: viz. VI. foll. 7; [VI. no example]; VII. foll. 6; VIII. foll. 82; IX. foll. 17; X. foll. 127.

It ends: श्वमन्ये उप्यविषया यथासंभवनलं कारदोषा उक्तरीत्या पूर्वीकदोवेष्येवालाभैवन्तीति पूर्वीमद्मुदाहरणविषयणं विष्ठांमो विदां कुवैन्तु शमस्तु॥ संवत् १६५९ स्त्रीमुखनामसंव-त्तरे न्येष्ठे मासि सुक्तपन्ने सप्तन्यां सोमवासरे काश्यां ?

[J. R. BALLANTYNE.]

1153.

2020. Foll. 13; size 9½ in. by 4 in.; fair, modern Devanāgarī writing; cloven lines in a page.

Vāgbhaļālamkāra, a treatise on rhetorie, by Vāgbhaļa (or Vāgbhaļļa), son of Nemikumāra and Mahādevī or Vasundharā.

It begins:

श्चिपं दिशतु वो देषः श्रीनाभेयितिनः सदा । मोक्षमार्गे सतां ब्रुते यदागमपदायली॥

For an analysis of the work see Aufrecht, Cat. Bodl., no. 509, where the author is shown to have lived under King Jayasimha, son of Karnadeva. According to Lassen, Ind. Alt. III., pp. 562 seqq., Jayasimha reigned in Guzerat from 1093 till 1154 A.D. As in the Oxford MS., the treatise consists, in these MSS., of five chapters, to which a MS., described by Wober, Cat. Berl., no. 1718, adds, however, a sixth chapter. See also Burnell, Tanjore MSS., p. 57b.

Chapter V. ends:

दोषेरु भिरुतमाश्रितं गुणगणैश्वेतश्रमत्कारणं नानालं कृतिभिः परीतमभितो रीत्या स्फुरत्या सतां। तैस्तैस्तम्मयतां गतं नवरसैराकस्यकालं कविः सष्टारो घटयंतु काच्यपुरुषं सारस्ततथ्यायिनः॥ ३२॥ इति वाग्भटालंकारे पंचमः परिस्नेदः॥

[Dr. J. TAYLOR.]

1154.

2531a. Foll. 19; size 9\frac{3}{4} in. by 4 in.; legibly written, in Devanāgarī, about 1650 A.D.; ten lines in a page.

Vāgbhaṭāluṃkāra. A more ancient, but less correct copy. Foll. 16 and 17 had changed places before being numbered. [GAIKAWAR.]

1155.

702b. Foll. 87; size 9¼ in. by 4½ in.; fairly written, in Devanāgarī, A.D. 1713; ten lines in a page.

Vāgbhatālamkāravivaraņa, a commentary on the preceding work, by Gaņeśa, son of Bhattānanta, and disciple of Bhāskara.

It begins:

श्रीना वास्ता मिष्यरण सरसी रुहा भागां नमः । श्री श्रीभुक्ते यति ॥
की शस्या यां दशरण नृपाद्रा मचंद्रो यदा सी द्
वे कुंठा स्था निक्तिल भवना पस्तदा शून्य चासी त् ।
पूर्ण स्तरमाद्य मिहान तारेषु कृषणादि केषु
भन्ने वेर्च रषु पति महं मुक्त ये सी श्रितो अस्मि ॥ १ ॥
चाथाद स्थान भव्या मरनरहित कृत् सक्ति वेर्ष ठ ईशो
असु वीं मासा चा मा चा द्रिपृमय न परो देहिनां ना यको असी ।
रामः शृंगारमू तिः करूण रसनिधिवीं र स्था होतो अपि
भक्ती नः [शक्रो थ] मूर्तिः प्रश्ति तिषमो जानकी जान

श्रीरामं पितरं वंदे जानकी मातरं ततः । धारभट्टालंकृतिच्यास्यां कर्तुं किंचित्रियंचितः ॥ ३ ॥ भट्टा<u>नंत</u>तन्त्रेन गुरुं श्रीभास्तराभिधं । नावा टीका गुणेशेन याम्य[तिना विरच्यते?] ॥

With बाग्य ends fol. 1, while fol. 2 begins in the middle of a dissertation on general topics connected with verse 2 of the original text, a leaf having apparently been lost here.

It ends: ग्रंपमुपसंहरति । दीषेरिति स्वस्यापि सार-स्वतोपास्त्रिसामस्यदिव तादृशग्रंपसामध्ये न स्वतो सुत्पन्तिच-लादेति सूचितवान् मूलकृदिति शिवं ॥ ३२ ॥

इति योग्भट्टालंकारिययरणे पंचनः परिछेदः॥ शक्ते १६३५॥ रियासरे स्वापाढे नासि मुझपस्ते पंचन्यां तियौ कावीमरो-पनासा नियदेवसुतभवानीशंकरेणेदं पुस्तकं लिखितं सार्थं परोपकारार्थमसु॥ [H. T. COLEBROOKE.]

1156.

2656c. Foll. 43; size 9% in. by 5% in.;

legibly written, in Devanāgarī, about 1700 A.D.; eight lines in a page.

Vāgbhaṭālaṃkāraṭīkā, another commentary on Vāgbhaṭa's treatise, by Jinavardhana-sūri, son of Jinarāja (? or Jinendra). Incomplete.

It begins:

श्रीमान् श्रीसादिनाथः श्रियमिह दिशतु श्रेयसीं भूयसीं वो विभाणः सीरभेयं दृदयमतिशवः शंकरः शंकराभः । सेन्यो भूतिर्षिभूता परिकलिततनुर्वेणेनीयो सहीनेर् विभडणे सुवर्णे तृहिनशिक्तरियोभाति यः कामनेता॥ १॥ प्रभावविभवावासं प्रतिभादानदिक्षणे । स्पृशामि शिरसा सीरं गुरुपादरनः कर्णे॥ २॥ बालानामववोधाय सस्याचेस्पुरणाय च । याम्भट्टालंकृतेः कुर्वे व्यास्यां संखेपयुक्तितः॥ ३॥

ततः शास्त्रस्याविमेन परिसमाप्यार्थं <u>याहडदेयो</u> (श्रीवाग्भ-दृदेवो Rāj. M.; but soo Weber, Cat. Berl., ii., p. 275, note.) विशिष्टदेवनमस्तारमाह । श्रियमिति ?

According to Dr. Klatt, Indian Antiquary, xi., p. 249, and Prof. Bhandarkar, Report 1882-3, p. 25, this Jinavardhana acted as Sūri of the Kharataragacha (see first colophon below) from Samvat 1461 to 1475 (A.D. 1404-1418) when he was removed from the office.

The colophons of the chapters read thus:

 इति श्रीखरतरगञ्जे श्रीभिनराजमूरि[१मून] भट्टश्री-भिनवधेनसूरिविरिचतायां वाग्भट्टालंकारटीकायां प्रथमः परिदेतः ॥ fol. 9α.

 इति श्रीजनराजमूनुविरिचतायां (!) वाग्भट्टालंका-रठीकायां द्वितीयः परिछेदः ॥ fol. 15a.

III. इति श्रीजिनेंद्रे (!) विरिचतायां ॰ तृतीयः परिछेदः॥ fol. 18a.

The comment breaks off in the 151st verse of the 4th chapter; a leaf has been lost before the last leaf; the gap extending from verse 145 to 149 of the chapter.

For other MSS, of this commentary see Rāj. Mitra, Notices, viii., p. 257 (where the author's name is, however, set down as Adinatha), and Weber, Cat. Berl., nos. 1719, 1720.

[GAIKAWAR.]

1157.

2543a. Foll. 31; size 10† in. by 4\$ in.; good Jaina Devanagarī writing of 1458 A.D.; seventeen lines in a page.

Kāvyānuśāsanavritti, or Alamkāratilaka, another treatise on rhetoric by Vāqbhaṭa, son of Nemikumāra and Vasundharā.

The work is founded on the same plan, and travels over the same ground, as the author's Vägbhotälamkära. He even quotes from it every now and then a rule or an example in the same, or very similar, terms. keeps up in this work the division into five chapters (adhyāya), and very nearly the succession of topics within this frame. But there the similarity ends, and the difference of conception shows itself in the preponderance of the vritti over the mūla. The earlier treatise is written in ślokas and rests on itself, while in the present work the rules are couched in terse prose depending on the accompanying commentary for the full development of particulars, and of kindred topics not strictly embraced by the text of the rules. first adhyāya, which treats of the kāvya, and its different kinds generally, is especially characterized by its wide digressions on the whole field of Hindu literature and learning.

It begins: नमः सर्वज्ञाय ॥
प्रशिणपत्म प्रभुं नाभिसंभयं भिक्तिनिभेरः ।
विवृत्योमि स्वयमहं निर्भं काष्यानुशासनं ॥

यं यारंभे शिष्ठसमयपरिपालनाय सभिभेयसंबंभप्रयोजनप्र-तिपादनाय स कतियकुलकमलिकाशनैकभास्करस्य १ - -यसुंधरावधूद्भद्दयहारस्य स्त्रीमक्षेत्रमारस्य नंदनो विनिर्मिता-नेकनस्यभस्यनाटकछंदोलंकारमहाकास्त्रप्रमुखमहाप्रवंधसंधुरो १ महाकविस्त्रीवाग्भटो स्भीष्टदेवतानमस्कारपूर्वकमुपत्रमते। यसा ।

> सर्वाधेमागर्थो सर्वभाषामु परिवासिनो । सर्वीयां सर्वनोषाचं सार्वज्ञों प्रक्षिदभाहे ॥ षिलोक्यानेकशास्त्राणि निजनुद्धिप्रकर्षतः । विदुषां हर्षपोषाय विस्मि काष्यानुशासनं ॥ २ ॥

तद्यया । कार्य्य प्रमोदाय स्नवर्षपरिहाराय व्यवहारहानाय त्रिवर्मेफळळाभाय कांतातुस्यतयोपदेशाय कीर्तये च । १

The author, having declared 'kīrti' to be the only legitimate purpose of poetry—because surer to perpetuate the glory of heroes than any monument of stone (अमरसद्वादि, explained as चैतादि in the margin),—he goes on to define the cause and origin of poetry in the human mind, as अप्रयम्भाससंस्कृता प्रतिभा स्य[कायस्य] हेतु: । i. e., 'the perceptive faculty cultivated by extensive reading and constant practice.' This leads him into a long review of what he understands by śūstras, and curiously enough into a geographical survey of India, merely because he wishes to comment on the word 'loka.'

Towards the end of the first chapter, in speaking of some minor kinds of dramas, he remarks (fol. 9a): एवं प्रकरणभेदात् प्रकरणिकापि विश्लेषा। सहको अपि केश्विदुक्तः। तद्यथा। विष्कंभकप्रवेश-करितो यस्त्रेष भाषया भवति। अप्राकृतसंस्कृतया म सहकं नाटिकाप्रतिमः। गेर्य विभन्नते। डोविका-भाण-प्रस्थान-भाणिका-प्रेरण-सिंगक-रामाक्रीड-हस्त्रोसक-स्रोगदित-रासक-गोष्ठीप्रभृतीनि गेयानि। This chapter concludes with an account of tales; the Kādambarī, Lī-lāvatī, Vāsavadattā and Damayantī being referred to as examples (see Weber's account of the Berlin MS., Cat. no. 1717).

In the Mahākāvya the author only admits four dialects, and mentions representative works in each. The Raghuvamśa and others (he says, fol. 7b) are composed in Sanskrit, and divided into sargas; the Sctubandha and others are in Prākrit, and divided into āśvāsakas; in the Apabhraṃśabhāshā we have the Abdhimathana and others, divided into sandhis; while in the Grāmyabhāshā we have the Bhīmakāvya, divided into avaskandhaka. He afterwards (fol. 11b, 13-13b, 10) defines 'grāmyam' as the low language, faulty in words and ideas, and put in the mouth of the Vidūshaka and silly

people generally with the view of producing a comic effect (cf. Vāgbhaṭālaṃkāra II., v. 8), and gives instances for it in Sanskrit and Prākrit.

The following additional works and authorities have been found mentioned: Rishabhadevacarita, by the author, fol. 8a; Karpūramañjarī, fol. 31a, ll. 7, 13; Kāvyaprakāśa often; Kirātārjunīya, fol. 8a, l. 14; Kumārasambhava, fol. 8a, ll. 14, 17; Candraprabhamahākāvya or Candraprabhacarita, a Sanskrit poem, fol. 8a, Il. 5, 15; Cāṇakyanītiśāstra, fol. 1b, l. 6; Damayantīkāvya, foll. 9b etc.; Neminirvāņa, fol. 8a, etc.; Bāṇa, fol. 1b, l. 2; Bālarāmāyaṇa, fol. 31a, 1. 6; Bharatamuni (a. of Bharataśāstra), fol. 8b, 1.5; Mayūra, fol. 1b, 1.2; Meghadūţa, fol. 7a, 1. 14; Ratnāvalī, fol. 31a, 1. 12; Rājimatiparityāga, fol. 8a, 1l. 16, 17; Vishņuvijaya, ib.; Śiśupālabadha, fol. 8a, etc.; Harivamśa, fol. 8a, l. 15; Harshacarita, fol. 8b, l. 3.

His native town of Rāhaḍapura, famous, it appears, as a shrine of the god Rāhaḍa, and referred to in the introduction (cf. Weber's extracts, where he reads Rahaḍapura), is colebrated in a verse by the author himself, fol. 5b, l. 9: अस्माभिक्डं।

सनलनलद्दनीला भाति यस्मिन् दनाली मकरतमणिकृष्णो यत्र नेमिनिनेंद्रः । विकचकुवलयालिश्यामलं यसरोभः प्रमदयति न कांस्कान् तापुरं राहउस्य ॥

It ends: प्रधान सांगिनो उननुषंधे संग्यननुसंधानं यथा।
राजावत्यां चतुर्थे उंके वाभ न गमनेन सारिकाया विस्तृति:॥
सनुम न: सानुपकारकस्य वर्णनं संनगाभिधानं यथा। कर्षूरमंनयीं नायिकया स्नात्मने च वसंतवर्णनमनादृत्य न दिवर्णे तस्य
तस्य राज्ञ: प्रशंसनं॥ इति महाकविष्णीवाग्भटविरिचितायां स्वीयज्ञकाष्यानुज्ञासनवृत्ती रसादिविषेचनो नाम पंचमो अध्याय:॥
सलंकारितल्काभिधानो स्रलंकार: समाग्न:॥ ग्रंथ १६३०॥

तद्यानेकमहाप्र (lacuna) विसर्जितः स्कारो ० चयः। स्रोमन्नेमिकुमारसूनुरस्किलप्रकालचूडामणिः

[काव्या supplied]नामनुशासनं घरिनदं चक्रे कविवारिमटः॥

इति सलंकारतिलकनामालंकारः समाप्तः ॥ संवत् १५९५ वर्षे सम्बन्धदि ६ ज्ञानी लिखितमिति ॥

The MS., which on the whole is very correct, seems to have been derived from the same source as the Berlin one. [GAIKAWAR.]

1158.

2656b. Foll. 9; size 10½ in. by 4½ in.; fair, modern Devanāgarī writing; ten lines in a page.

Candráloka (or Alamkāra-nirūpaņa), a trentiso on poetic ornaments, by Jayadeva Pāyūshavarsha.

It begins: चर्यालंकार: लिख्यते ॥

परस्परतपःसंपत्मलायितपरस्परी ।

प्रपंचनातापितरी प्रांची नायापती नुमः ॥ १ ॥

उपना यत्र सादृश्यलख्यीरुं सति द्वयोः ।

हंसीय कृष्ण ते कीर्तिः सर्ग गामवगाहते ॥ २ ॥

पर्योपमानधर्माणामुपमायाचकस्य च ।

एकद्विचानुपादानैभिना लुप्रोपमा यथा ॥ ३ ॥

It ends:

हेतुहेतुमतोरैक्यं हेतुं केचित्रप्रचल्रते । लक्ष्मीविलासा विदुषी कटाल्या वेकटप्रभोः ॥ १६१ ॥ हेत्वलंकारः ॥

इत्यं ज्ञातमलंकारा लख्यित्वा निद्धिताः।
प्राचामाधुनिकानां च मतान्यालोच्य सर्वतः॥ १६२॥
इति चंद्रालोको चर्यालंकारा संपूर्णं (!)। समाप्तमगमत्
पंडितस्त्रीदाभोदरस्पदं पुस्तकं॥

This is the work which Apyadikshita avows having used extensively for the composition of his Knvalayānanda (cf. Aufrecht, Cat. Bodl., no. 505); and in comparing the two side by side, one will find the whole of the Candrāloka embodied in the Kuvalayānanda in regular succession, so much so that the one looks like an enlargement and continuation of the other rather than like an independent work. According to Dr. Burnell (Tanjore MSS., p. 55b) the Candrāloka is sometimes attributed to Ap-

payyadikshita (see the next two MSS.), and identity of authorship would certainly best account for the peculiar relationship between the two works—the Kuvalayānanda serving as a kind of vritti to the former work.

As a matter of fact, however, this work forms a section of Jayadeva's Candraloka, a general compendium of rhetoric, in ten chapters (mayūkha). An edition of this larger work (beg. sattufa areanatanio) was published by Jīvānanda, Calc. 1874, the fifth chapter of which (alamkāranirūpana) consists of two parts, śubdālamkāra and arthālamkāra—this latter portion coinciding with the present treatise.

Probably owing to the fact that this section became a favourite manual of poetics, and was specially adapted as such through Apyadīkita's Kuvalayānanda, the title of Jayadeva's complete work (Candraloka) is also commonly applied to this section on poetic ornaments. Hence a certain confusion prevails, -see, f. i., Weber, Cat. Berl., no. 1721, where three different texts of this title seem to be recog-The present treatise (or chapter) has been printed at Madras, 1861, and, with a commentary, 1863. Both editions contain no indications regarding the authorship; nor is the author mentioned in this and other MSS., viz. Cat. Berl., no. 1721; Burnell, Tanjore MSS., p. 55h; Rāj. Mitra, Notices, ii., p. 52 (168 ślokas, the first of which, परस्परतपःसंपत्°, as above, is wanting in the Berlin MS.; while the second, सलकारेप पालानानपगाहनसिद्धये। ललितः क्रियते तेपां लक्ष्यलक्ष्यमध्यस्य is neither given by the present, nor by the Berlin MS., though it is found in the Calc. edition as well as in Kuvalayananda, sl. 4).—MSS. of the complete text of Jayadeva's Candrāloka are described, Not. ii., p. 177; v., p. 103; Peterson, Rep. II., p. 109. The several chapters of the Candreloka are thus named in the Calcutta edition:

I. Vāgvicāra (16 ślokas); II. doshanirūpaņa (44½); III. lakshananirūpaņa (11); IV. guņanirūpaņa (12); V. alamkāranirūpaņa (a. śabdālamkāranirūpaņa, śl. 10; b. alamkārānukramanikā, śl. 15½; c. arthālamkāranirūpaņa, śl. 174); VI. rasādinirūpaņa (24); VII. dhvaninirūpaņa (18); VIII. guņībhūtavyangyanirūpaņa (10); IX. lakshananirūpaņa (15); and abhidhānirūpaņa (4).

At the beginning of the work the author calls himself Piyūshavarsha; at the end (acc. to MS. Peterson, Rep. II., p. 109) Piyūshavarsha Jayadevakavi. Vaidyanātha also calls him Jayadeva.

At the end of the fifth chapter, the Calcutta edition has the following additional śloka (after that beginning द्वापं above):

चन्द्रालोकाभिधानो ऽयं जयदेविधिनिर्मितः । विषिश्चतां मुद्दे भूयादलंकारस्य संग्रहः॥

In the final ślokas of the work the edition does not agroe with the description of the two MSS. in Rāj. Mitra's Notices. Not. ii., p. 177, the author is said to be Jayadeva, son of Mahādeva (? and author of Prasannarāghava); ib. v. 103, Jayadeva, the author of the (Titagovinda. [Gaikawar.]

1159.

2185. Foll. 35; size 11½ in. by 5¼ in.; good, recent Devanāgarī writing; thirteen lines in a page.

Candrāloka, here called Kunalayānandakārikās (and ascribed to Apayyadıkshita); with a commentary (dīpikā or vyākhyā) by Āśādhara, son of Rāmajī Bhatta, and pupil of Dharayīdhara. The commentary begins:

शिषयोस्तनमं नत्वा गुरुं च <u>परग</u>ीधरं । कुर्वे क्वल्यानंदकारिकादीपिकां मुद्दे ॥ १॥ जाशाधरेण कविना रामजिभट्टसूनुना।

क्रि(य) ते (का) रिकाटीका चालानामुपकारियो ॥ २ ॥
चयात्राचनाम्प्य्य(दी) चितनामा कविः सहत्यहृदयानंदार्थमर्थालं(का) राया लक्ष्यलच्चयोपेताः कारिकाः कृत्वा तद्भास्यानरूपं कुचलयानंदास्यग्रंपं कृतवान् ॥ कारिकाञ्च तत उद्भय क्रमेण लिखितवान् ॥ तत्र निष्प्रसूहापे मंगलमाचरित स्म । परस्परेति । ०

The text consists here of 172 ślokas—ślokas 169 and 172 of which correspond to 161 and 162 in the preceding MS., while between them are inserted the two couplets चलारो रसप्राप्य o and अपरी प्रमाणालंकारा: o (see Kuvalay, ed. Calc. 1874, p. 321), which however are only just referred to in the comment.

The commentary ends: बिंच कार्य यशसे उपैकृते इत्यदिक्यामाणिकपंडितोक्तं राजप्रमादादिकमभिहितं। एवं हि ख्रूयते। ज्यय्यदीक्षितो नाम (चं)द्रालोकं नाम ग्रंपं चडः (श्रिकोपुः) पंडितो रंगराजमूनुः म पितृराज्ञया पंकटाद्रिराजमु-पन्नाम। स च राज्ञाभ्याचितखंद्रालोकं नाम ग्रंपं चकार। राज्ञा यपाँशनं दखा प्रहितो व्लंकारिवधेचनाय प्राचितखेमाः कारिका(ः) कुयल्यानंदं च कृत्वा खंकटेशं प्रसादयामासित। धरणीधरगुरुचरणशरणीकरणात् कुयल्यानंदस्कृतिमेम सानु-चंथा। मूचितं प्रयत्नो व्यं। अर्थोहेशमान्नेणावशिष्टान् पंच-दशालंकारानाह। यद्यपि तेमां लक्ष्यलख्ययोरिष वचनाहित्व-मस्ति शास्त्रांतरसाकांधाल्येन चालेदुंग्रहत्वादुहेशमान्नेणाभिधानं युकं। तथाहि। चत्वार इति। स्वं क्रमादन्यानिष च दशालं-कारान् वुधाः पंडिता विदुः। लख्यणा(नि) कथ्यतित्यपंः। ते च रमवत्प्रेय १। सष्टी प्रमाणालंकाराः॥ प्रमाणान्येवालं-कारा इति॥ १९२॥

इति पदयास्प्रमाणपाराचारी ग्रामनी भट्टात्मना शाधरभट्ट-पिरिचतामां कुवलमानंदकारिका स्थास्याया मलंकारसमास्यायां प्रथमं लक्ष्यलस्य ग्रामकर्णसमाप्रे॥

[GAIKAWAR.]

1160.

2656a. Foll. 10; size 10¼ in. by 4¾ in.; well written, in Devanagari, about 1700 A.D.; 11-13 lines in a page.

The same treatise.

It consists here of 205 ślokas, the first 169 of which correspond to the text as contained in MS. 2656b. Then follow the two couplets, inserted before the last śloka of MS. 2185; and thereupon the kārikās of the last portion of the Kuralayānanda, viz. मुनिनेयित , जर्म स रसनोक्ष्य etc., ending with चंद्रालोको विजयते (see next no.), and the colophon: इति श्रीम(द)हैतिविद्याचार्य-श्रीभरहाजकुलनिधिको सुभश्रीरंगरामध्यिद्यपद (!) सूनोर-पदीचितस्य कृति: कुवल्यानंद: क्रम: संपूर्ण ॥

[GAIKAWAR.]

1161.

843. Foll. 45; size 12 in. by 43 in.; legibly written, in Dovanagari, in 1729 A.D.; twelve lines in a page.

Kuvalayānanda, the well-known manual of poetic figures, by Apyadākshita (or Appayadikshita, Appayyadikshita), son of Rangarāja.

Frequently printed in India. It begins:

समरीकवरीभारश्रमरीमुखरीकृतं। दृरीकरोतु दुरितं गौरीचरणपंकनं॥ १॥ परस्परतपःसंपत् ९ see proceding MS.

The work was composed at the instance of prince Venkata (of Vijayanagara, towards the end of the 16th century, as Prof. Aufrecht, Cat. Bodl., no. 505, supposes). The title 'The delight of the lotuses' was evidently chosen with special reference to the Candrāloka ('the sight, or light, of the moon'). It ends:

समुं कुषलयानंदमकरोदण्यदीश्चितः । नियोगाद्वेकटपतेर्निरुपाधिकृपानिधेः ॥ १ ॥ चंद्रालोके विजयते शरदागमसंभवः । दृष्णः कुषलयानंदो यत्त्रसादादभूद्यं ॥ २ ॥

इति स्रोमद्वितिषद्याचार्यस्त्रीभरहाजकुल्जलधिकौस्तुभस्रोरं-गराजा(१ राज 2764, राद 931)ध्वरीद्वरहमूनोरप्पदी-स्रोतम्य कृतिः कुषल्यानेदः समाप्तः ॥ संयत् १९६६ पीष-विद १३ रिवयार तिह्ने इदं संयं उद्वयजीनागेशयपाप्रति संपूर्ण।

[H. T. COLEBROOKE.]

1162.

2050. Foll. 76; size 11½ in. by 5½ in.; good Devanāgarī writing, of 1792 A.D.; eleven or twolve lines in a page.

Kuvalayānanda.

Dated: संवत् १६४६ नावर्षे पीषमासे कृष्णपक्षे पंचमीतिथी बुधवासरे लिखापितं मेतानीश्रीकृषेरनीचिरंनीविपठनार्थ॥ [Gaikawar.]

1163.

931. Foll. 51; size 12½ in. by 4½ in.; fair Devanāgarī writing, of 1797 A.D.; ten or eleven lines in a page.

Kuvalayānanda.

[II. T COLEBROOKE.]

1164.

601. Foll. 119; size 93 in. by 4 in.; written, in Dovanagari, by three different hands, in 1804 A.D.; seven or eight lines in a page.

Kuvalayānanda.

[H. T. COLEBROOKE.]

1165.

2764b. Foll. 52; size 13³ in. by 5¹ in.; good Devanāgarī writing, of 1820 λ.D.; eleven lines in a page.

Kuvalayananda. [Coll. of Fort William.]

1166.

1832. Foll. 50; size 12 in. by 5½ in.; good, recent Devanāgarī writing; thirteen or fourteen lines in a page.

Kuvalayānanda.

[Dr. JOHN TAYLOR.]

1167.

2233. Foll. 45; size 9 in. by 5‡ in.; legible, modern Devanāgarī writing; seventeen or eighteen lines in a page.

Kuvalayānanda.

[R. Johnson.]

1168.

276. Foll. 85; size 111 in. by 4½ in.; fairly written, in Devanāgarī; eleven or twelve lines in a pago.

Alamkāracandrikā, a commentary on the Kuvalayānanda; by Vaidyanātha, son of Rāmacandra (or Rāmabhatta).

It begins:

जनुषित्र नहालस्मी रुरिलोचनचेदिकां। कुर्वे कुवलयानंदसदलंकारचेदिकां॥ विकीविताविप्रसिद्धये दृष्टदेवतां स्तीति जनरीति।

This commentary has been printed, along with the text, in most editions.

Dated:

चैत्रमुक्कडितीयायां सीम्यवारे निज्ञागने । भोलानायों लिलेसान्दे रससांशेंदु१५०६ विहिते॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1169.

2660. Foll. 49; size 10 in. by 6 in.; fair, modern Devanāgarī writing; 19-23 lines in a page.

Alamkāracandrikā.

[R. Johnson.]

1170.

533. Foll. 123; size 9\frac{1}{2} in. by 4 in.; clear Devanāgarī writing; nine lines in a page.

The same work.

Dated Samvat 1861 (A.D. 1804).

[H. T. COLEBROOKE.]

1171.

957a. Foll. 91; size 10‡ in. by 4 in.; fairly written, in Devanāgarī, by two different, modern hands; 10-13 lines in a page.

Alamkāracandrikā. [II. T. COLEBROOKE.]

1172.

784a. Foll. 74, one of which (58) is wanting; size 10½ in. by 3½ in.; fairly written, in Devanāgari, about the middle of the seventeenth century. Nine lines in a page.

Citramīmāṃsā, a manual of rhotoric, by an unknown author.

It begins:

स्मितंत्र चंद्रशेखरमाद्यं गीरीससं परं च्योतिः । वितनोमि विपुलविषयां विश्वदार्थामयेचित्रमीमांसां॥

तिविधे तावत्काव्यं । ध्वनिगुणीभृतव्यंग्यित्तत्रभेदात् । यत्र वाच्यातिशयि व्यंग्यं स ध्वनिः । यथा । १ स्थिताः खणं १ विदेषः (Kumāras. 5, 24) । सत्र तपस्यंत्या देव्या देहोपरि निपातां प्रथमवृष्टिविंदूनां क्रियास्त्रभाववर्णनेन देव्याः समाध्युचितावस्था नाभिव्यक्तिहारा चिरिनिदाधतमदेहोपरि निपतनेन सुस्तपारव-श्यसंश्रमहेती प्रथमयृष्टावप्यविष्ठता समाध्यवस्था व्यन्यते । तथा हि । नासाग्रन्थस्तनयनः संवृत्तास्यः सुनिश्चलः । १

Fol. 4. इति चित्रमीमांसायां ग्रंपारंभप्रकरणम् ॥
 उपमैका शैलूपी संग्राप्ता चित्रभूमिकाभेदात् ।
 रंभ्रयति काय्यरंगे नृतंती तडिदां चेतः ॥

े चंद्र इव मुलमिति सादृष्ठ्यवर्णनं तावदुषमा । सैवोक्तिअंगी-भेदेनानेकालंकारभावं भजते । तथा हि । चंद्र इव मुलं मुलमिव चंद्र इत्युपनेयोपमा । ०

इति ॰ उपमाप्रकरणम् fol. 26b; इत्युपमेथोपमाप्रकरणम् fol. 30; इत्यनन्वपप्रकरणम् fol. 32; इति स्मरणालंकार-प्रकरणम् fol. 32b; इति ॰ रूपकप्रकरणम् fol. 39; इति ॰ परिणामप्रकरणम् fol. 43; इति ससंदेहालंकारप्रकरणम् fol. 46b; इति भ्रातिमस्रकरणम् fol. 47; इतुलेक्षप्रकरणम् fol. 50b; इत्यपहुतिप्रकरणम् fol. 52b; इतुलेक्षप्रकरणम्। स्थातिश्चोक्तिः । fol. 72.

It ends:

उपमा सहोपनेयोपनयाणानत्त्रयः स्मरणं । कपकपरिणतिसंशयभ्रातिनदुनेखनिष्णुतिप्रेखाः ॥ सप्पर्यं चित्रमीमांसा न मुदे कस्य मासला । सनूरुरिव तीक्षणांशोर्थेदुरिव पूर्त्रदेः ॥

इति श्रीचित्रमीनांसा समाप्ता ॥ लिखितमिदं विश्वनायेन स्वार्थं परार्थं च ॥ ग्रंथसंख्या १५०० ॥

For other MSS, of this treatise (labelled as composed by *Appayadīkshita*) see Burnell, Tanjoro MSS., p. 56a. [H. T. COLEBROOKE.]

1173.

1716. Foll. 251 (fol. 2 of which is lost, while foll. 57-61 have been replaced by three

leaves in a more modern hand); size $9\frac{1}{2}$ in. by 3 in.; fairly written, in Devanāgarī, about 1550 A.D. (foll. 57-59, 124-7, 164-5, 167, 183, 188-9, 194-5, 212, 229, 251 supplied by three more recent hands); six lines in a page.

Sāhityadarpaņa, the favourite manual of Alamkāra, and literay criticism, composed—in the 15th century, on the banks of the Brahmaputra—by Viśvanātha Kavirāja, son of Candraśckhara Mahākavicandra.

Of this work there are soveral editions, esp. one in the Bibliotheca Indica, in which series a complete translation, by Dr. Ballantyne and Bābū Pramadādāsa Mitra, has also been published (1875).

It begins: ग्रंचारंभे निर्विधेन º

('olophon (after the two slokus श्रीचंद्रज्ञेखर क् and यावत्मसमेंदु के: इत्यालंकारिकचक्रवर्तिध्वनिप्रस्थानयर-माचार्यशिखाविलासिनीभुनंगमाहित्यार्थवकर्णधारमहापात्रश्री-विश्वनायकविरानकृते साहित्यद्येणे दशमः परिक्रेदः॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1174.

313. Foll. 214+13; size 163 in. by 54 in.; good, modern Bengalī handwriting; eight lines in a page.

Sāhityadarpaṇavivriti, a commentary on the preceding work, composed in Śaka 1622 (1700 A.D.), by Rāmacaraṇa Tarkavāgīśa Bhaṭṭārārya, a Brāhman of the Rāḍha country (in Western Bongal). It begins:

वागीश्वरीसरसगीतगुणप्रवादं
सारस्वतीसततसेवितपादपत्रं ।
हेमाद्रिमारकतशेखरकांतमीशं
वंदे खगेंद्रभुनमीलिंगतं मुकुंदं ॥
स्त्रीविष्यनायकविरानकृतिप्रगीतं
साहित्यद्वेणमितस्यगितप्रमेयं ।
स्त्रीमद्विधाय चर्णं शर्णं गुरुणां
यानेन रामचरणो विवृणोति विष्रः ॥

यः परः परगुणप्रकाशने लम्बर्गानकरो नयसमी । दोषगानरिकतपर्शक्या यात्रथः पित्रुनराजिरस्रसा ॥

It ends (after the colophon):

चित्रपद्धरसचन्द्रसंतिते हायने शक्तवसुन्धरापतेः।
स्रोलरामचरणायज्ञमना दर्पणस्य विवृतिः प्रकाशिता॥

दोषं कंचन • see Rāj. Mitra, Notices, vii., p. 255; Aufrocht, Cat. Bodl., nos. 511-513.

The last 13 leaves of this volume contain a careful index of reference, and a list of 26 writers and books occasionally used by the author.

[H. T. COLEBROOKE.]

1175.

1616. Foll. 66 (two of which, 33 and 34, are wanting); size 9½ in. by 3½ in.; indifferent Devanāgarī writing, by two different hands, of about A.D. 1730; 11-14 lines in a page.

Sakityakautūhala, a versified manual of poetic composition, by Yaśasvin Kavi, son of Gopāla and Kāśi; with a commentary, entitled Ujjvalapadā, by the same author.

The first chapter only.

It begins:

प्राच्य खुडं विमलं यदंति विवुधाः कृषां तथा निर्मृशं यन्नूलं नगताममूलमिति तत्तिविच्यात्माश्रयं सर्वदा [॥१॥ यद्वाचां मनसो अप्पगोचरमधिक्यात्माश्रयं सर्वदा [॥१॥ कस्मै विष्महसे नमो अतु तमसः स्तोमी पविक्तिसये ये साहित्यकलाकलायकुशला ये वित्रवित्रीकृत-स्तांता ये च विमासराः परगुणाखादेषु बद्धस्पृहाः । तेषां साधुमुदे धरीकृतसुधां साहित्यकौतृहल- [॥२॥ प्याख्यां व्यातनुते स उक्त्यलपदां धीमान् यशस्ती कविः मृलपद्यं।

भद्रात्मा वनमालिनो अस्य जगतो भूरित्रिये सो अस्ति यः संपक्षस्ममुवर्णपद्वतिरलं श्रीयत्मलस्मिति च। यानाम्पादिपदं हि कश्चन रतो ज्यायांश्चिदानंदवान् यत्र श्रीविधिसंमुखा इव मुराश्चित्रीकृता स्नासते॥१॥०

This chapter is mainly devoted to directions for the composition of enigmas and other artificial poetry (citrakāvya, fol. 90, 1. 10 seq.). The different modes of constructing them

FIGURE

(bandhāḥ) are specified by name in three verses on fol. 21a, 11. 9-21b, 1. 2a (e.g. padmabandha, cakrabandha, sarvatobhadra, mardala, etc.), and then defined and exemplified in the subsequent pages. Illustrations of verses, the syllables of which have to be arranged in a poculiar way in writing so as to represent the shape of lotuses, etc., are found on fol. 23b, and on an extra leaf facing fol. 47.

Colophon: इति श्रीमत्पद्यास्प्रमाण्यारायारीणस्य यश्चास्त्रकयेः कृती माहित्यकीतूहल्टीकायां महुन्नलपदायां (? from misrending sloka 2, above) प्रथमः परिस्तेदः समाप्तिमगमत्॥ [H. T. Colebrooke.]

1176.

1833. Foll. 96; size 114 in. by 54 in.; clear, modern Devanāgarī writing; eleven lines in a page.

Pratāparudrayaśobhūshaṇa, a manual of rhetoric, in 9 chapters (prakaraṇa) by Vulyānātha.
It begins:

विद्या कैरंवकी मुदीं श्रुतिशिरः सीमंतमुक्तामणि दारान्यसभुविस्त्रिलो कनननीं बंदे गिरां देवता । यत्पादान्त्रनस्क्रियाः मुकृतिनां सारस्वतप्रक्रियाः विश्वासभुवो भवंति कविता नाट्यीकनीवातवः॥१॥९ See Burnell, Tanjore MSS., p. 56.

I. Nāyakaprakaraņa ends fol. 6b; II. kāvyapr., fol. 16b; III. nāṭakapr., fol. 44a; IV. rasapr., fol. 55a; V. doshapr., fol. 62; VI. guṇapr., fol. 65a; VII. śabdālaṃkārapr., fol. 68a; VIII. arthālaṃkārapr., fol. 95a; IX. miśrālaṃkāraprakaraņa, fol. 96b.

The peculiarity of this work consists in the poetic illustrations, by which the author exemplifies his rules, being throughout composed with the view of glorifying Pratāparudradeva Kākatīya; in ch. III. a complete drama, in five acts, being even introduced, with Pratāparudra (otherwise Vīradeva) as the hero. The king, who is referred to (and during whose

reign the author may be supposed to have written his work) is doubtless the one who for fifty years (1268-1319 A.D.) ruled at Ekašilānagara (fol. 22a, l. 3), a city called Orangalla (touchstone) in Telugu, Warangolo in English, about 80 miles N.N.E. from Hyderabad. This prince seems to have been a great patron of literature, and it was in his days that the Rāmāyaṇa was translated into Telugu. Towards the end of his reign the Muhammadans overran the southern peninsula, and conquered the Telugu country.

It ends: एवं यथासंभवमन्येपामप्यलंकाराणां संमृष्टिसंकरी बोद्धवी तत्र तत्रालंकारेषु॥

्रदति स्रीपद्वान्यप्रमाणपारावारपारीलस्रीविद्यानासकृती प्रतापरुद्रयशोभूपणनामालंकारशास्त्रं समाप्तम् ॥

An edition of this work was published at Poonah in 1849; another, with a commentary (Ratnārpaņa, by Kumārasvāmin, son of Kolācala Mallinātha, and younger brother of Peddārya, for which see Burnell, Tanjore MSS., p. 56b), Madras 1869.

[Dr. John Taylor.]

1177.

612. Foll. 41 + 50; size 9\frac{3}{2} in. by 4 in.; fair, modern Devanagarī writing, by two different hands; 12 and 9 lines resp.

Pratāparudrayaśobhūshaņa. Chapters I.-III., and VII.-IX. [II. T. COLEBROOKE.]

1178.

295b. Foll. 57; size 10‡ in. by 4‡ in.; fairly written, in Devanagari, about 1750 A.D.; ten lines in a page.

Kavikalpalatā, a manual of rules for composition, by Devesvara (Devendra) Kavīšvara, son of Vāgbhata (minister of some prince of Mālava). It begins: गंगायारिभिरुधिता: ० १॥
मालवेंद्रमहामात्मश्रीमडाग्भटनंदनः * ।
देवेश्वर: प्रतनुते कविकस्पलतामिमा ॥ ३॥

See Aufrecht, Cat. Bodl., no. 498; Weber, Cat. Berl., no. 822;—also Kavikalpalatikā (without author's name), Burnell, Tanjore MSS., p. 54b.

The treatise (which is divided into four starakas of 4, 5, 6, 8 kusumas resp.), has been printed in the Pratnakamranandini, nos. 1-31.

It ends:

सर्वं विनश्यित विहास कवित्वमेकं
कायेन साकामित कस्य न हि प्रसिद्धं ।
एतिह्नमृश्य कविकल्पलतामुकाव्यसंपत्तये मुमितिभिः सततं निषेच्या ॥
साविय्कृता चमुमती मुमितिष्ररेख
देवेद्यरेख कविना कविनायकेन ।
काव्यक्तमानसमृदे समुदेतु भूमायाकत्यमेष कविकल्पलतायतारः ॥

इति श्रीमहाग्भट्टनंदनश्रीदेवेश्वरकवीश्वरविराधिता कवि-कत्यलता समान्ना॥ [Н. Т. Солеввооке.]

1179.

290c. Foll. 49; size 10 in. by 44 in.; fairly good Devanagari writing, of 1735 A.D.; ten lines in a page.

Kavikalpalatā.

Colophon: इति श्रीयाग्भदृस्नुमहाकविश्रीदेवेन्द्रविरिचिता कविकल्पलता संपूर्ण ॥ संवत् १९९१ समये जेवनासे कृष्णपञ्चे दशम्या भववासरे ॥ [II. T. Colebrooke.]

1180.

2598. Foll. 57; size 12½ in. by 5½ in.; legibly written, in Dovanāgarī, in 1769 A.D.; 9-11 lines in a page.

The same work.

Colophon: श्रीयाग्भटसूनुमहाकविदेवेश्वरिवरिश्वता कवि-कल्पलता समाप्ता ॥ सम्वत् १६२६ मिति श्वयहणविद् ६ पष्टी रिववार ॥ [Mackenzie Coil...]

-1181.

811. Foll. 53; size 15½ in. by 5¼ in.; indifferent Bengalī handwriting of 1806 A.D.; eight lines in a page.

The same work.

Colophon: इति श्रीमहाग्भरमृनुमहाकविदेवेश्वरसृतिव-रिचतायां कविकत्यलतायां चतुर्यस्वके सप्तमं कुमुमं॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1182.

2684c. Foll. 11; small 4to; size 8 in. by 6 in.; small Telugu writing; 30-32 lines in a page; European paper (watermark 1810).

Another copy of Devestrara's Kavikalpalata; incomplete. It breaks off abruptly shortly before the end of II. 2. [MACKENZIE COLL.]

1183.

848. Foll. 43; size 12 in. by A½ in.; good Devanāgarī writing of the Jaina type, dated 1418 A.D.; nineteen lines in a page.

Kāvyakalpalatā(rritti), a practical course of poetic composition (kavišikshā), by Amaracandra Yatīndra, a Jaina (vīratīrthaṃkaraprahvātmā) and disciple of Jinadatta Sūri, of the Vāyatagaccha. It consists of a series of rules in ślokas, embedded in a great mass of illustrative examples (vritti).

It begins:

विमृत्य वाङ्मयं ज्योतिरमरेख यतींदुना ।

काव्यकत्यलतास्त्रयं कविशिष्ठा प्रतन्यते ॥ १ ॥

सारस्ततामृतमहार्थेवपूर्णिमेदोर्

मत्वारिसिंहसुकवेः कवितारहस्यं ।

किंचिच तद्रचितमासकृतं च किंचिद्

व्यास्यास्यते त्वरितकाव्यकृते ऽत्र मृतं ॥ ३ ॥

शास्त्रारंभे शास्त्रकारः ममुचितेष्टदेघतानमस्कारपूर्व शास्त्र-स्यास्यो प्रेद्याचत्रपृत्यंगप्रयोजनयुक्तमभिषेयं चाह॥

वार्थ नत्था महानंदकरसत्काव्यसंपदे ।
कविशिक्षामिमां यध्मि काव्यकत्यलगाह्यां ॥ १ ॥

^{[*} Thus all MSS., except the Bengali one which reads Vabhața.]

वार्च नत्वेति श्रेयोहेतुः ० - - शास्त्रसंग्रहमाह ॥

कारो ३५ छंदःश्रन्थश्चेमार्थेसिद्धिनामानः । .

क्रमशस्त्रताः प्रतानाः पंचयतुःपंचसप्तभः स्वकैः ॥ २ ॥

सिद्धिशस्यः प्रत्येकं योज्यः स्वकसंख्या यथासंख्यं स्वव काष्यकस्यलतायां छंदःसिद्धिप्रतानः पंचभिः स्ववकैः । शस्य-सिद्धिप्रतानश्चतुर्भिः ० - - क्रमेण स्वयकानां नामात्याह ।

> जनुष्टुप्शासनं छंदो अधामः सामान्यशस्तः । घादो वर्ष्यस्थितः पूर्वप्रताने स्ववका मताः ॥ ३ ॥ कदयौगिकमित्रास्था यौगिकाद्धानमालिका । जनुप्रासो लाख्याको द्वितीये स्ववकाः स्मृताः ॥ ४ ॥ स्त्रेषयुत्पादनं सर्वयर्थनोहिष्टयर्थने । सहुतं चित्रमित्येते तृतीये स्ववका मताः ॥ ५ ॥ तृर्ये पुनरलंकाराभ्यासयर्थोकृतिक्रियाः । प्रकोर्णेकाभिधः संस्थासमस्य स्ववकाः स्थिताः ॥ ६ ॥

इति शास्त्रसंग्रहः ॥ काष्पस्य छंदोमृल्ज्वात् प्रथमं छंदःसि-डिप्रतानस्तत्र पूर्वमनुष्टुप्शासनं। यथा। खादी साध्यपदं स्थाप्यं। खादी प्रथमं साध्यमयश्यप्रयोज्यं पदं कार्यं ०

Fol. 2b, 1. 12: धन्यखंदो मकृतखंदीरानावल्यां होये॥
Fol. 6a, 1. 5: स्ते शन्दा मकृतकात्र्यकल्यलतापरिमलात होयाः॥

Fol. 18a, l. 7: **॰ प्रान्ताम्य वहवः काव्यकस्प**लतामैप्रयाँ (- परिमले gloss) होयाः ॥ also fol. 19a, l. 3.

Fol. 32a, l. 18: श्रेपानलंबारान् माकृतादेलंबारप्रेवी-धादवबुध्याभ्यस्मेत्॥

The authorship of the Kāvyakalpalatā is expressly claimed by Amaracandra (fol. 29b, l. 18, B. p. 55a, l. 10), in a śloka which is to be read on the felloe of a wheel, and which is interwoven with another verse constructed as an 'ashtāracakrabandha' on its spokes. This 'paridhiśloka' runs thus:

वार्च स्मृत्वा यतीदेश काव्यकत्यलता कृता। तारश्रीरमरेशेर्य भावनीया सतां गरी:॥

The author seems purposely to avoid everything specifically Jaina (except mentioning Jina, Jinendra or Jineśvara in some half a dozen places). Nor does he name his sources, save in one or two instances, as when he quotes

Śākaṭāyana as an authority on etymology (fol. 8a, 1. 3), or when he refers to the Vaise-shika philosophy, in describing 'saṃkhyā' as a 'guṇa' (fol. 8a, 1. 6).

As regards the general plan of the work, little need be added here to the account given by Prof. Aufrecht, Cat. Bodl., no. 497, and Dr. Rāj. Mitra, Notices, vii., p. 282:—

Pratana I. (chanduhsiddhi) consists of five sections; viz. (1) circumlocutions for the requirements of metre; (2) enumeration of the principal metres; shifts in grammatical forms of the verb; on Prākrit loanwords (where Hemacandra seems to be quoted superficially from memory); transmutation of one's own or another poet's ideas into the same or a different metre; conversion of one metre into another; cwsura (yati); (3) use of explotive particles and words for filling up the verse, such as śri, sam, sat, drāk, vi, pra, otc.; (4) argumentation, pointed sayings, subjects of laudation and vituperation (e.g. kulaśas-Justrādi, svašāstrādhyayanaprathā); (5) subjects for descriptive poetry.

Pratāna II. (śabdasiddhi) treats (1) of etymology; (2) derived meanings of compounds; (3) alliteration and rhyme in the middle of a verse (anuprāsa); (4) direct, indirect, and double meaning (mukhya, lākshaņika, vyaājaka).

Pratāna III. (śleshasiddhi) deals with jeux de mots of various kinds: (1) composing of words in such a way that they can be read differently according as they are divided; (2) a kind of ślesha occurring in the description of an object by analogies in each of which the same quality or condition has to be traced in the same words or in synonyms; (3) cases of double entente,

produced by homonyms capable of widely different interpretations; (4) ambiguity produced by similarity of inflexions of different origins; (5) surprises of different kinds, such as verses in which the same consonant or vowel is repeated in each syllable; verses spread out in diagrams, to be read according to the move of the knight in chess or otherwise.

Pratāna IV. (arthasiddhi) treats of the construction of similes; the parallelism of members in them arising from the observation of like conditions in the objects compared; with ellipsis and other such-like figures.

It ends: ॰ चंद्राद् गुणाधिकं यशः ।

सन्नाभीयेगुणस्याग्रे समुद्रो गोष्पदायते ।

सन्मानससरोत्तातर्गगनं भ्रमरायते ॥ ६३ ॥

स्यमीचित्येन ततुणाधिकमारोष्यं ॥

इति स्रोनिनदत्तमूरिशिष्पमहाकविस्रीमदमरचंद्रविरचि
तायां कात्र्यकत्पलताकिषिशिद्यावृत्तौ सर्षमिद्विप्रताने चतुर्थे

समस्यास्तवकः सन्नमः ॥ संपूर्णस्थायनपीमिद्विप्रतानस्थतुर्थः ॥

श्रीमहायटगळ्यारिधिविधोः पादारिषंदश्चये
येन श्रीननदत्तम्रिमुगुरोः शृंगारभृंगायितं ।
स श्रेनांवरमीलिरलसमरः श्रीवीरतीर्यंकरप्रद्धाला इकृत काव्यकत्यलिकायृत्तिं मनां संमतां॥१॥
सिक्रेयमुद्दृतैः शास्त्राध्यियः सारमुधारसैः ।
काव्यकत्यलताकत्यं तनोतु मुमनोमुदं ॥ २ ॥
काव्यमेय परब्रद्धास्त्राद्धसिद्दश्मिदं ।
श्रालोकं पाल्यामास कालिदासकवेर्यशः ॥ ३ ॥
वात्योतिव्यासयोर्विश्चे विश्वदिङ्गूलकूलमा ।
कत्यातोत्त्रिमनी कीत्तिः काव्यादेव विनृंभते ॥ ४ ॥
काव्यकत्यलतावृत्री समूत्रायामनुष्टुभा ।
विसहसी विश्वती च सप्तपंचाशद्वरा ॥ ५ ॥

ग्रं १५१ । एवं सर्वसंस्थाग्रंषागं ३३५७ । एवं परिपूर्णः स्वित्त श्रीसंयत् १४९५ वर्षे श्रीमञ्चपागळ्नायकभट्टारकश्चीत्रय-तिलकसूरीश्वरपट्टोदयदिनकरभट्टा रक श्रीरानसिंहसूरिषरण-कमलोपसेविना पं० देवद्द्वेनगणिना(१). देवव ०) स्वपरोप-काराय सुश्राद्वयरैः कविशिक्षावृश्चिलेंस्यामास॥ श्रीश्रमणसंयस्य मुक्तं भवतु बन्धार्यं भवतु॥ On the Tapāgaccha. (? Ratnasiṃha=Ratnasekhara) see Dr. Klatt, Indian Antiq., xi. p. (251-)256.

The handwriting, though decidedly Jaina, is singularly free from those intricacies so common in the Prakrit MSS, even of later periods (and described by Prof. Weber in the introduction to his momoir on the Bhagavati). Indeed these perplexing characters are scarcely a safe criterion for determining the age of MSS.

[H. T. Colebbooke.]

1184.

667a. Foll. 80; size 11 in. by 4³ in.; excellent Devanāgarī writing resembling the Jaina type; thirteen lines in a page.

Kāvyakalpalatā(vritti).

Dated: संयत् ९६६४ वर्षे नावसुदिवारिमदिने भुनवारे।° स्रीपदननगरे इदं पुस्तकं स्यामदासभट । स्नात्मपदनार्षं ०॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1185.

2456. Foll. 120; size 10¹/₄ in. by 4¹/₂ in.; good, clear Devanāgarī writing; thirteen lines in a page.

The same work.

It ends:

संयति खलमुनिचंद्रैः समिति १९०० श्राषणस्य शितिपद्ये।
भूतेष्टायां मुरगुरुवारे पुष्पस्यिते चंद्रे॥ १॥
राज्ये विजयानंदाभिधानसूरीशितुयितिप्राज्ये।
श्रीगुणियजयगणीनामनंतगुणरालसिंधूनां॥ २॥
वृत्तिरियमलेखि (!orig. प्रतिरि ०) शिणुना
हर्भवज्ञातसंपिषजयविषुधेन।
निजशिष्यस्य दीप्तिषिज्ञया-

भिधानस्य (!) पठनाथैमिति भद्रम् ॥ ३ ॥

श्रीराजनगरममीपे स्ति प्रेमापुरवरे मंडण (१०%) श्रीशंभ-वनाय। तथा श्रीसंघेसरपाश्रीनायप्रसादात् भुभं भवतु कस्या-स्थानस्य ॥

This date (A.D. 1643) cannot be that of the

present MSS., which seems to have been written at least 100 years later. It is, however, generally correct, and its value is, moreover, enhanced by marginal and interlinear glosses, added up to fol. 70, which help to make the meaning of the text clearer. [Gaikawar.]

1186.

1740b. Foll. 65; size 91 in. by 4 in.; indifferent Devanāgarī writing; seventeen lines in a page.

The same work.

Copied, at Akharābād, in Samvat 1757 (A.D. 1700). [II. T. COLEBROOKE.]

1187.

879. Foll. 83 (numbered 85; nos. 50 and 63 being passed over); size 94 (partly 9) in. by 4 in.; written, in Devanāgarī, by different hands, in the last century; 12-15 lines in a page.

Kānyakalpalatā (rritti). An imperfect MS., made up of two different copies (foll. 1-49, and 51-85) with a considerable gap between them. Occasional gaps in the first part have been supplemented by a third hand.

A leaf has been lost at the end, the MS. breaking off in the second concluding stanza, at तनोतु. [II. T. COLLEROOKE.]

1188.

1723. Foll. 71; size 83 in. by 4½ in.; clear Devanāgarī writing, of about 1550 A.D.; twelve lines in a page.

Kāvyaparīkshā, a short, versified treatise on poeties, in five chapters (ullāsa), with a commentary, by Śrīvatsalāūchana Bhattācārya.

It begins:

पमापयाटवीभास्तत्पन्नाभपद्वपट्रपदः । घागीशः काव्यमधुनः परीक्षापै प्रवर्तते ॥ इह तावत्यरीश्चितमेव काव्यं फलाय भवतीति तत्परीश्चा-यामुखमः । तत्रादी काव्यस्यक्षपमाह ।

> काष्यमाखादजीवातुः पदसंदर्भ उच्यते । सालंकारगुणादीवी शब्दार्थीविति केश्वन ॥

कार्यं करोति कार्यं पठित कार्यं मुगोतीत्यादिव्यवहारा-क्टर रक काय्यमिति प्रांच:। केचित्र कास्नादयंजकत्वमेव काश्यत्वप्रयोजकत्वं तत्र शब्दे चार्षे चाविशिष्टमिति शब्दवदर्थे ऽपि काव्यत्वं काव्यं करोतीत्यादी काव्यपदस्य श्रन्टमाचपरत्व-मित्याहुः । सदोषाविति किं। यत्किं चहोषाभावो यावहोषा-भावो वा। नाद्यः। स्रव्यायतेकत्वातः। यत्विधिहोषाभावस्य मवैत्र मुलभत्वात् । नांतः । तथा सति काव्यलक्ष्यं निर्विषयं विरलविषयं वा स्यादिति चेतुच्यते । दृष्टेध्यपि रसोद्वोधात्का-व्यत्वदर्शनाददीपाचिति काव्यलक्ष्ये न देयमेव किंत यानतो दोषाभावः काय्ये कर्तय्य इति स्तावन्मात्रपरमिति टीकाकृतः। तदुर्कः। ''टीकानुविद्वरालाहिसाधारएयेन काव्यता। दृष्टेष्यपि मता यद रसाद्यनुगमः स्फुट'' इति ॥ चन्ये तु । एकस्मिन्नेव पद्ये यदंशे दोषाभावस्तदंशे काव्यन्वं यदंशे दोषस्तदंशे उकाव्यन्तं। तथा चैकमेव पद्यं काव्यमकाव्यं च। यथैकमेव ज्ञानं प्रमा बाबमा चेति । दोपसामान्याभाव रव लघ्यणे प्रवेश्य इत्याहुः । अब विशेषालंकारियरहे अपि सामान्यालंकारसञ्चात काव्याव-हानिरिति स्मतेवं। यथा। यः कौमारहर इत्यत्र वक्रोक्तिना-मकसामान्यालं कारसङ्खादेव काय्यत्वं। प्रदर्कः। "सेषा सर्वेच यक्रोकिरनयायों विभाष्यते। यत्नो अन्यां कविना कार्यः को प्लंकारो प्रनया विना॥'' तथा च वक्रोक्रि: काव्यजीवितमिति। वक्रोक्तिश्चमत्कारकारिस्यृक्तिरित्यर्थः। स्रव रसस्य हि प्राधान्याः नालंकारता ॥ इदानीं शन्दार्थयोः सहप्रमाभधातं तयोर्धिभा-गमाह ।

स्पाद्वाचको लाखिणकः श्रम्तो ज्य व्यक्तकिस्त्रथा (Kā-vyapr. 2, 1)।

अत्रेतिकाच्ये।

रमामपीस्तपा वाच्यलस्यचंग्या इति त्रयः॥ स्रथ वाचकादीनां सर्ह्यमाह।

शक्तिमत्त्रं वाचकानं शक्तिनोती परंमता। ईभारेच्छा यिशेषो ज्या पदार्थोतरमेव सा॥

यत्र यस्य शक्तिस्तत्र तस्य वाचकत्वभित्यर्थः। ०

1. Šabdārthanirņaya ends fol. 9a; II. kāvyabheda, fol. 29a; III. doshanirāpaņa, fol. 47b; IV. guņanirņaya, fol. 53a; V. alaņkārāķ.

It ends:

उदं चस कों घसित निर्देश ते स्वाप्त स्

1189.

436c. Foll. 40; size 10³ in. by 4½ in.; fairly written, in Devanāgarī, about 1600 A.D.; thirteen or fourteen lines in a page.

Kāvyaparīkshā.

[H. T. Colebrooke.]

1190.

607b. Foll. 71; size 10 in. by $3\frac{3}{4}$ in.; fairly written, in Devanāgarī, about 1790 a.e.; nine lines in a page.

Kāvyaparīkshā. Apparently copied from the preceding MS. [H. T. COLEBROOKE.]

1191.

1627b. Foll. 41; size 8½ in. by 4 in.; fairly good Devanagari writing, of A.D. 1757; rough European paper; eleven lines in a page.

Kāvyavilāsa, a treatise on rhetoric, by Ciramjara Bhatta, son of Ācāryaśatāvadhāna.

It consists of two chapters, treating of poetic sentiments and rhetorical figures respectively, in brief explanations, illustrated by stanzas composed by the author.

It begins:

तमोगणविनाशिनी सक्लकालमुद्योतिनी धरातलिकारिकी जडसमाजिवद्विषिकी । कलानिधिसहायिनी लसदलोलसौदामिनी मदंतरविलंबिनी भवतु कापि कादंबिनी ॥ १ ॥ कृतिभिः कतिभिविक्षसम्मितिभः कति वान कृताः कृतयः कविभिः। इति सत्कविताभिरुचिः शिविली-भविता जगतामिति चेत् कथये॥ ३॥ कथ्यतुनाम तरतानो नो दुनोति चेतः। यतः। मिर्ग कितनीलिमंकमि काचवीभा मुहस् त्यर्जिति यदि पामराः कथय केव हानिस्तदा। यतो जगति कन्न न स्कृतितमुद्धमुद्धा नगत् -परीक्षणविच्छाणः छाणमपि छाणं भास्यति ॥ ३ ॥ जलंकाररमानेकवृत्त्वादिष् गुणेष् च । लक्षते सीयपद्यानि प्राचीनकृतलक्ष्यः ॥ ४ ॥ तत्राही काव्यसरूपं निरूपते। तथा च काव्यप्रकाजे। 🕬 अतिनयीनास्त् गंगाधरप्रभृतयः वैदर्भिलाटाटिविल्रध्याचमका-रकारित्वमेय काव्यत्वमामनीतः। ०

तत्र रसानाहुः।

भृगारहास्यकरुणरीद्रयीरभयानकाः।

रसा नव समुहिष्टा बीभासाह्रुतज्ञातयः॥ ०

🛪 🛪 Iti śringārarasah, fol. 4; hāsya-, karuņarasah, fol. 4b; raudrarasah, fol. 5; virarasah, fol. 5b; bhayānakah, bībhatsārasah, fol. 6 : śāntarasah, fol. 6h; इति • रसमयी प्रथमा भंगि:॥ अधालंकारा नि-रूपते ॥ ते पार्थीलंकारश्रन्दालंकारभेदेन द्विथा । ° pratipopamālaņkāra, fol. 11; ullikhitālamkāra, fol. 12; paryastāpahnuti, fol. 13; kaitavāpahnuti, fol. 13b; utprekshā, fol. 14; bhrānti, fol. 14b; sandeha, milital., fol. 15; unmilital., anumina, fol. 15b; āpattyal., fol. 16; parikarāl., parikarānkural., fol. 16b; kāvyālingāl., fol. 17; raharshaņāl., vishādanāl., fol. 17b; sāmānyāl., fol. 18; five kinds of atisayoktyal., fol. 19h; tulyayogitāl., sambhāvanal., fol. 20; dīpakāl., protivastūpamāl., fol. 20b; bimbapratibimbabhāva, fol. 21; vyatirekāl., fol. 21b; sahoktyal., vinol·tyal., fol. 22; samāsoktyal., fol. 22b; śleshāl., fol. 23; aprastutapraśamsāl, sāmānyavišeshāl., nyūyāl.fol.23b; paryāyoktyal., stutinindāl., fol. 24; nindāstutyal., ākshepāl., fol. 24b; virodhāl., fol. 25; virodhābhāsāl., fol. 25b; viscshoktyal., vibhāvanāl., fol. 26; samgatyal., fol. 26b; vishamāl., samāl., fol. 27; vicitrāl., adhikāl., fol. 27b; anyonyāl., višeshāl., vyāghātāl., fol. 28; gumphāl., fol. 28b; ekāvalyal., fol. 29; sārāl., fol. 29b; yathāsankhyāl., fol. 30; parivrityal., parisankhyāl., fol. 31; vikalpāl., fol. 31b; samādhyal., samuccayāl., fol. 32; pratyanīkāl., fol. 32b; ullāsāl., fol. 33; pūrvarūpāl., fol. 33b; tadguņāl., fol. 34; avajāāl., anuguņāl., fol. 34b; uttarāl., fol. 35; pihitāl., fol. 35b; vyājoktyal., vakroktyal., fol. 36; svalskāvoktyal., fol. 36b; bhāvikāl., bhāvikachaviral., fol. 37; udāttāl., atyuktyal., fol. 376; atha śahdālankārā nirūpyante, fol. 38; sphutānuprāsāl., fol. 39 °; yamakál., fol. 40; punaruktipratikášál., fol. 41. No other quotations, hosides those in the beginning have been met with.

It ends:

वीद्यगाय सदमडिवेकिनां
शिक्षणाय लघुवृज्ञिशालिनां ।
लक्षणेरिह चिरंतनैर्मया
लिखता स्वकृतपद्यपद्वतिः ॥ १०२ ॥ (१०० В.)
हैताहैतमतादिनिर्णयविधिप्रोश्चडवृहिस्रुतो
भद्वाचार्यशतावधान इति यो गौडोङ्गवो अभूकविः ।
ग्रंथे काष्यविलामसंशिनि चिरंत्रीवेन तज्जन्मनालेकारैरियमादितो (० मथरादितो B) दृदि सर्ता
संगाय भंगः कृता ॥ १०३ ॥

इति श्रीचिरंजीवभट्टाचार्यकृतकाष्यविलासे सलंकारमयी द्वितीया भीगः परिसमामा । समाप्तश्चार्य ग्रयः श्रीरस्तु संवत् १६१४ शक १६७९ ईस्वरनामसंगत्तररे कार्त्रिके मासि शुक्रपक्षे ६ गुरुवासरे पष्ट्यां तिथी कार्नीटकदेशे मुद्दिहाडास्थयाने लिखितानिदं पुस्तकं॥ [H. T. Colebbrooke.]

1192.

1570A. Foll. 27; size 9\frac{3}{4} in. by 3\frac{3}{4} in.; indifferent, small Bengalī handwriting; 10-12 lines in a page.

Kāvyavilāsa. [B.]

Dated: Samvat 1760 (1703 A.D.).

[H. T. COLEBROOKE.]

1193.

413. Foll. 74; size 123 in. by 41 in.; fair, modern Bengali handwriting; eight lines in a page.

Kāryacandrikā, an elementary treatise on rhetoric, in fifteen chapters (prakāśa), by Kavicandra-datta (of Dīryhānkagrāma), son of Kavikarņapūra and Kauśalyā.

It begins: कृष्णाद्विपञ्चनमपद्भननस्प o see Aufrecht, Cat. Bodl., no. 499, A.

The subjects treated in the chapters are as follows:—I., kāvyalakshaņa ends fol. 4b; II., vrittāni, fol. 6b; III., šabdašaktiḥ, fol. 11; IV., rasanirūpaņam, fol. 13b; V., bhāvabhedāḥ, fol. 18; V1., rasasya bhedāḥ, fol. 22b; VII., rasābhāsaḥ, fol. 23; VIII., kāvyabhedāḥ, fol. 28b; IX., pramāṇanirūpaṇam, fol. 37b; X., rītiḥ, fol. 38; XI., guṇāḥ, fol. 40b; XII., śabdālaṃkārāḥ, fol. 53b; XIII., arthālaṃkārāḥ, fol. 62b; XIV., doshāḥ, fol. 68b; XV., kavitvopāyāḥ, fol. 71; XVI., nātyam.

The author quotes very frequently verses composed by himself (प्या मन o), especially in the alamkāra chapters (45 times in the śabdā-lamkāra); besides his own grammar, Sāralaharī, fol. 48b, and his Dhātucandrikā, fol. 50; as also one verse from each of his two sons, viz. śrī-Kavivallabha, fol. 51b, and śrī-Kavibhūshaṇa, fol. 52. For the author's quotations from poems composed by himself (viz. Ratnāvalī, Rāmacandracampū, Śānticandrikā, Stavāvalī) in the carlier portion of the treatise, see Aufrecht's Catalogue, p. 212a, where also the final śloka and colophon are given from this MS.

1194.

1392c. Foll. 7; size 13½ in. by 3½ in.; fair, modern Bengali handwriting; six or seven lines in a page.

Kāvyacandrikā, directions on poetical composition, by Nyāyavāgīśa Bhaṭṭācārya, son of Vidyānidhi.

It begins: सगुणा सालकारा ॰ ॥

विद्यानिधितनूजेन न्यायवागीश्वधीमता ।

गुणालकारा दोषास्या क्रियते काव्यचन्द्रिका ॥ ॰

See Aufrocht, Cat. Bodl., no. 499B.

It ends:

इति चतुर्देश दोषाः क्रमेशोक्ताः समासतः। खन्ये अपुपेश्चिता ग्रन्थगीरवादेव ते मया॥ खलक्क्षारमहाशास्त्रसमुद्रं रससागरं। बालकानां प्रदोधाय राचतं क्रतिचित्पदैः॥

इति महोपाध्यायन्यायवागीशभट्टाचायैपिरिचता काष्यच-न्दिका समाप्ता॥ [H. T. COLEBROOKE,]

1195.

240. Foll. 249 (numbered 2-150; no. 3 occurring twice, and 195 having been passed over); size 12½ in. by 4½ in.; good, modern Bengali handwriting; six lines in a page.

Alamkārakaustubha-dīdhitiprakūśikā, a commentary on Kavi-Karņapūra's Alamkārakaustubha, by Vrindāvanacandra Tarkālamkaracakravartin, son of Rūdhācarana Kavīndracakravartin.

The MS. is imperfect, the last (10th) chapter, with the exception of the first leaf of it (fol. 250) being wanting. Fol. 1 is likewise missing; and there seems to be a gap between foll. 246 and 247, where the end of the 8th chapter should occur.

On the original work—which is of a Vaishnava tendency, the rules being illustrated by verses relating to Krishna (and Rādhā)—see Aufrecht, Cat. Bodl., nos. 492-494; Rāj. Mitra, Notices, iv., p. 237. According to Dr. Raj. Mitra (introduction to the Caitanyacandrodaya, p. vi.) Kavi-Karnapūra was born in the year 1524. In this MS. he is twice mentioned at the end of chapters, viz. fol. 38a, l. 3, and fol. 158a, l. 1:

स्रीमतः क्यौपूरस्य चरणावनिशं भने । निर्मितः कृष्णकगढाही येनालक्कारकीसुभः॥

The chapters (kirana) end:—1., fol. 18a; II., fol. 38a; III., fol. 52b; IV., fol. 56a; V., fol. 158a; VI., fol. 167b; VII., fol. 205a; [VIII.?]; IX., fol. 250a.

[H. T. COLEBROOKE.]

1196.

1654. Foll. 202; size 91 in. by 4 in.; indifferent Dovanagari writing (by two different hands) of 1801 A.D.; 9-11 lines in a page.

Alamkārakaustubha, by Višvešvara Puņģita, Bon of Lakshmīdhara Sūri.

Apparently a modern compilation, professing to give the essence of many books on alamkāra.

It begins:

दशस्तायरसंकरायिमभुषा वर्त्तानरेष्ट्राद्दाट् द्वेविश्वेयिनिधिद्वकुम्भिष्यरम्मश्रिद्वेषां पर्यतोर् स्वाया धयतोः पर्योधरयुगं तियिद्वियः पर्यतोर् बाल्यक्वेदिवनृम्भितं विजयते श्वेमातुरस्कन्द्योः ॥ १ ॥ लोकस्वान्तपनान्धकारपटल्ध्यंसप्रदोपाङ्करा विद्याकल्यलताप्रतानजनने योजं निनासंगिमां । मध्येमीलि ममासतां सुषिमला मालोपमानाष्ट्रारं स्वीलस्त्वीधरविद्वदेष्ठिनिलनोदीताः परागाणवः ॥ २ ॥ स्वर्णलंकाराणां भूरिसंपस्थितं सारम् । संगृह्णाति सुस्तेन इप्त्ये विद्योष्ट्योगे इन्येषाम् ॥ ३ ॥ धिया विधेयानां भवति विषयो सारविषयो सुधानां स्वाधानं न च कुतुक्मेतादृशकृतेः । तथापीदं पारिष्ठवयति मनो मे सुमहतां निर्वधानामेक्वीभवितृत्वभित्तंथानिवदः ॥ ४ ॥

च्चय तेवामुद्देशः । उपमानान्वय उत्तः ०

The MS, is in the worst style of modern Kāśi writing. It concludes with a Prākṛit

verse: पंथा: मार्गासिको ^o चिरं दिदृा: I followed by the colophon:

इति श्रीलक्ष्मीधरमूरिसूनुश्रीविश्वेश्वरपंडितकृतो व्लंकार-कौसुभः संपूर्णः ॥ [H. T. Colebrooke.]

1197.

5b. Foll. 31 (foll. 60-90 of vol.); folio; size 13 in. by 8 in.; modern Bengali handwriting; ten lines in a page; English paper.

Alaṃkāraśekhara, a compendium of rhetoric, compiled by Keśava Miśra, under orders of Mahārāja Māṇikyacandra, of Tīrabhukti (Tirhut). Incomplete.

It begins:

प्राणान् कृशोदरीणां राधानयनामसर्वस्तं ।
तेमस्तमालनीलं शरणागतम्मप्रमूरं वन्ते ॥ १ ॥
स्वप्रकाशिवदानन्दमयाय परमास्तने ।
खिवद्यानिविद्यस्वानभास्त्रराय नमाम्यहं ॥ ३ ॥
यान्याः कात्र्यकृतां हिताय विहिता ये सप्त पूर्षं मया
ते तर्काणिवसंप्रवत्यसनिभिः शक्याः परं वेदितुं ।
इत्यालोक्य द्वदा मदालसयधूपादारविन्दक्षणन् मन्त्रीरस्वनिकोमलो ज्यमधुना प्रस्तूयते प्रक्रमः ॥ ३ ॥

षासीत्प्रत्यिपृष्वीरमणकमिलनीवृन्दहेमन्तमासः स्थि।
कीर्तिधानास्वश्रमीन्वयकुमुद्दवनीयामिनीनीवनाषः ।
राजद्राजन्यराजीमुकुटमिणगणप्रोक्षसत्पादषीठः [न्द्रः॥४॥
प्रोक्षसामान्यलक्ष्मीशिषिलितनहुषो रामचन्द्रो व्वनीमित्राण प्रतिपालयन् विजयतीं कीर्तीन्दुनाह्नाद्यन्
शृणां द्वयं प्रतापदहने राविन्दिषं चालयन् ।
सर्वस्तेन कृतापैयन् द्विनगणान् देवान् मसैस्तोषयन्
रपं प्रीढमनाश्चिराय बुभुने समार्थवां मेदिनीं॥ ५॥
सुत्रामोहामदिल्लीपरिवृद्धविलसन्तालिव(गःकाविल)कोणिभित्रोः

प्रकान प्रीटयुद्धे समद्ख्यद्भी कोटिशो वैरिवीरान् ।
पद्मान्मांमास्थिमेदःक्खुपितवमुधा प्रोभ्क्य तांद्माक्त्य्य
द्यां यातान्वैरिवर्गान् दिवनपि सहसा जेतुकामो जगाम॥६॥
द्याराम्भोधेः शशीव श्रुतिरिव पदनाह्येथसो रामचन्द्रात्
तस्मादुद्यत्प्रतापः समजनि सुमना धमेचन्द्रो नरेन्द्रः ।
यस्पाद्यापि प्रसन्नस्मितसुभगमुखाः सिद्यदंचन्कपोला [॥९॥
रोमाचन्त्रमभभव्यास्तिदश्युषतयो हना गायनि कीतीः

निष्कानं भवनाद्देशि भगवानम्भोजिनीयज्ञभस् ते पाताः परिशोलिताः कमलिनीसीरभ्यमेदखिनः । विश्रामां गिरिकाननेषु निविडच्छायेषु भाग्योदयाद इत्यं स्मेरमुखाः स्तुवन्ति विपदं यद्वैरियामभुवः ॥ ६॥ प्रतिष्यिभूपतिष्रियहराज्यलस्ती-धिमालमा त्यमुरभी कृतपाणि पद्म: । तस्मादजायत समस्तगुणाभिरामो मासिक्यचन्द्र इति राजकचक्रशकः॥ ९॥ काव्यालङ्कारपारङ्गभमतिरिवलस्माभृतां चक्रवर्ती सर्वेषामस्तुकाव्ये मतिरतिनिपुर्णेत्याशये सञ्जिषेश्य । येदानान्यायविद्यापरिचयचतुरं केशवं सम्नियुच्चन् [॥१०॥ श्रीमन्मारिएक्यचन्द्रः हिएतिपतितिलको ग्रंथमेतं विधन्ने बहुदोघो ऽपि विदोप: क्रियते सुजनेन वास इव हरिसा। गुणयदिप निर्मुणीयति दुर्जनतो मूपिकात इय पुस्तं॥ पुरोडेगे परानन्दे खलसज्जनयोईयो: । विभाव एव श्रार्गं विषयीयूषयोरिय ॥

प्रसिद्धाम् वकारो भगवान् शौद्धोदिनः (सी º MS.)
परमकारुणिकः खशास्त्रे प्रवर्तियणन् प्रथमं काण्यस्कपमाह ।
कार्य रसादिमञ्जाकं श्रुतं मुखविशेषकृत् ।
शादिशस्त्रेनालक्कारपरिग्रहः । तथा च तदुभयान्यतरवश्चं
लक्ष्यां । º

into five ratna (jowels), and these again into (generally three) marīci (rays), viz.:—

- I. Upakramaratna: (1) kāvyasvarūpaphalakā-raņamarīci onds fol. 64a; (2) rītyādibahi-raūgatrayamar., fol. 66b; (3) vrittimarīci, fol. 68a.
- II. Dosharalna: (4) padadoshamar., fol. 69b;
 (5) vākyadoshamar., fol. 72a; (6) kāvyadoshamar., fol. 74a.
- III. Guņaratna: (7) śabdaguņamar., fol. 75a;(8) arthaguņamar., fol. 76a; (9) vaišeshikaguņamar., fol. 79a.
- 1V. Alamkāraratna: (10) śabdālamkāramar., fol. 81a; (11) arthālamkāra-upakramamar., fol. 83a; (12) rūpakamar., fol. 84a; (13) ity alamkāraratnam., fol. 87b.

V. [Varṇakaratna:] (14) upamānanīlaratnamarīci.

It ends:

चकार सा मज्ञचकोरनेत्रा विलोलनेत्रभगरेगेवाह्यान् ।
पूर्णान्दलेः काद्यनकेतकीनामहो वधूनां पृष्णेव दृष्टिः॥
इति श्रीमहाराजाधिराजश्रीमन्माणिक्यचन्द्रकारिते व्लङ्कारक्षेषरे उपमाननीलराज्ञमरीचिः॥ समामश्रायं ग्रन्थः॥

According to a MS. described in Dr. Bühlor's Detailed Report of a Tour in Kāśmir, p. exxviii., the complete work consists of eight ratna, the last four of which are: V. Varņakaratna (3 marīcis); VI. Kavisampradāyaratna (4 mar.); VII. Kavisāmarthyaratna (2 mar.); VIII. Viśrāntaratna (3 mar.).

The present MS. was transcribed by Vrajanandana, in 1795 A.D., for Colebrooke, who has annotated the text in several places, and who quotes a passage from the work in his Misc. Ess. II. p. 1.

[H. T. COLEBROOKE.]

1198.

235d. Foll. 85; size 12‡ in. by 4‡ in.; careless Dovanāgarī writing of 1790 A.D.; eleven lines in a page.

Alamkāracandrodaya, a work on rhetoric in six chapters (ullāsa), by Venīdatta Šarman Tarkavāgīša-bhaṭṭācārya, son of budha-Vīrešvara-šrīvara, and grandson of šrīvara-Lakshmaṇa. In the concluding ślokas the author's pedigree is traced still further back; Lakshmaṇa and his elder brother Rāma being the sons of Kalyāṇa, and grandsons of Mahīdhara-budha, a māntrika of Kāšīpurī, belonging to the Nāyachatradharadvijottamakula.

The MS. is very incorrect.

It begins:

जयतीह रमालोलदूगपोगतरिंगणी । रहेतः संचरमोदभर[ः] स्नेरमुखो हरिः॥ १॥ दुर्जनोक्तिकदुम्बातसमुत्सारणवंधुरः ।
सम्मनःक्रेरवाद्वाद्(क)खंद्रोदयो [नय]सर्य ॥ २ ॥
दुरुक्तिम्बातमुद्वास्य काष्यकातम्बेसन्मणि ।
संप्रकाष्ट्रयं चिरं जीयात्काव्यवंद्रोदयः परः ॥ ३ ॥
नियतिनियमहीनानंदपृणी स्वतंत्रां
नयसरुचिरांगों निर्मिति या तनोति ।
दुरितदस्तनद्द्यां सर्वसंपन्निदार्यों
नयति कविवराणां देवता भारतो मा ॥ ४ ॥

The subjects of the chapters are: I. Kārya-svarāpa ends fol. 12b; II. Kāvyasya vibhāga-višesha lakshaṇāni, fol. 31b; III. Poshasvarāpa, fol. 49b; IV. and V. Guṇālaṃkārayor viveka, fol. 55a, 61b; VI. Upamā, etc.

It ends (somewhat corrected):

नागळवधरिहनोत्रमकुले विस्थातकीर्तिवरः
संनातो हि महीधराभिधवुधः काञ्चीपुरीमंत्रिकः ।
तानुवः सकलाजिमदेनकरः कस्याणनामाभवत्
तस्मानंदनरामलक्ष्मणवरी नाती धराधीक्षरी ॥ १ ॥
तत्र श्रीवरलक्ष्मणागनवुधोयीरेक्षरः (वा १ MS.) श्रीवरो
येन स्वेष्टमणिः सदाशिवधरवद्यापरोद्योकृतं (!) ।
तेञ्जेनासिलतकेषारिधिधरेपारंगमो न्यं वुधो
विण्यदम् इति प्रभासमुद्याचंद्रोदयो ब्लकृतः ॥ २ ॥ १
मुद्धदयकैरवमदनः कुद्धदयकेनमुदितोकरणः ।
सुमतिप्रकाशरचनो कृतो बलकारचंद्रो व्यं ॥ ४ ॥ १
माधुवमारस्माभितकाष्यवर्षी
माणिक्ममीक्तिकमनोहरगुंपितश्रीः ।
श्रीकृष्णकंनकृतहार इवोपहारी
श्रीविण्यदम्भकवेषेषमा विल्लामः ॥ ६ ॥
इति श्रीविण्यदम्भकवेषेषमा विल्लामः ॥ ६ ॥

कारचेद्रोदये पष्ट उज्जास: समामो व्यं ग्रंप: ॥ [H. T. Colebrooke.]

1199.

1148d. Foll. 52; size 9 in. by 4 in.; good, clear Devanāgarī writing; ten lines in a page.

Nātyapradīpa, a manual of the scenic art, composed in 1613 A.D., by Sundaramiśra (Aujāgari). Perhaps the author's original manuscript.

z z 2

It begins:

स्पुरस्परतरिंगिण प्रवलदिश्वकोणादृतप्रविष्ठनगर्नदिनि प्रलवदेगिनिवीहणं ।
नडवटवरियितिस्यगिततालकालस्यिरं
दिगंबरपुरंदरं नमत सुंदरं तन्महः ॥ १ ॥
सालसानलस्रशोलशालिनां दश्चतातिज्ञताशुषां कृते ।
नाटकप्रकृतिरूपलश्चर्णं संविष्पामि निजलसरश्चर्णं॥ ३ ॥
स्रथ प्रकृतोषयोगी क्रमेणीय नांद्वादिविचारः क्रियते । तज

जाङ्गविषनसंयुक्ता नित्यं यस्मात्मयुक्तते ।
देविह्वजनृपादीनां तस्माद्गोदीति संद्रिता ॥
सूत्रभारः पठेक्तव मध्यमं स्वरमाज्ञितः ।
नादीं पदैर्ज्ञादशभिरद्याभिषीष्यस्रं कृतां ॥
जस्य व्यास्थाने मातृगुप्ताचार्यैः षोडशाङ्किपदान्वितापीयमुदाद्वता । सत्र स्रोकपादं पदं केचितस्पित्रकंतमथापरे ०

The author refers continually to his play Abhirāmamaṇināṭaka (Aufrecht, Cat. Bodl., nos. 269, 270; composed 1599 a.n.), first under the designation finaga ugā sharaafunica, and afterwards under that of ugā simply. Bharata, the Daśarūpa and (Sāhitya-) Darpaṇa are also occasionally referred to.

इति नाटकलुख्यां 101.48; इति दशस्यकलुख्यानि ॥ सम प्रसिद्धानि कानिचितुपरूपकाणि 101.51b; जय तोटकं 101.52a.

It ends: लक्ष्यमत्र कर्यूरमंत्ररी ॥ स्व श्रोमाणि पंचदशो-परुपकाणि ग्रंपांतरादनुसतेष्यामीति ॥

शाके शरयामशरेदुतृत्ये १५३५
यामे वरिष्ठाश्रमतः प्रसिद्धे ।
तदेतदीनागरिणा निवद्धं
मुदे कवीनां कविमुंदरेण ॥ १ ॥
बुधैकवोधाः सविशेषलेखाः
स्पले स्पले मिहिहताविशेषा ।
रम्यातिरम्यं न हि तारतम्यं
पुष्पेषु पुष्धंभयभिन्नगम्यं ॥ ३ ॥

इति चीसुंदरिमञ्जविरिचतो नाट्यामदीयः समाप्तः॥

A later hand has added: गणेशोपायात्क्रयेण गृही-तिन्दं पुस्तकं (it seems to have previously belonged to one Mathakara Gangādhara) दिवाकरेण संवत् १९६६ वैशा सु १. [П. Т. Солевнооке.]

1200.

843A. Foll. 35; size 12 in. by 4½ in.; careless, modern Devanāgarī writing; eleven lines in a page.

Another copy of the same work. Very incorrect. [H. T. Colebrooke.]

1201.

3029. Foll. 16; size 13\frac{1}{4} in. by 8\frac{3}{4} in.; folio; recently written half-margin, in the Tolugu character; thin European paper; 21-26 lines in a page.

Nāļakaparibhāshā, the principles of dramaturgy, in ślokas, by śrī-Śinga Dharanīśa.

It begins:

अथ रूपकिनमीणपरिक्षानोपयोगिनी।

भो शिंगधरणीशेन परिभाषा निरूपते॥१॥

परिभाषा तु नर्योदा पूर्वाचार्योपकिल्पता।

सा हि नीनित(? नीरित)गंभीरं विपक्षो(!) नाट्य-

रपा च भाषानिर्देशनामि (स्त्रियभैनेता (!) ।

तत्र दोषादि - - - विभाषा चेति भेदतः ॥ ३ ॥

चतुर्देश विभाषाः स्युः प्राच्याद्यवाक्यवृत्तयः ।

छासां संस्कारराहित्याद्विनियोगो न कथ्यते ॥ ३ ॥

उत्तमादिषु यहेशच्यवहारात्प्रतीयते ।

भाषा द्विधा संस्कृता च प्राकृती चेति भेदतः ॥ ५ ॥

कौमारपाणिनीयादिसंस्कृता संस्कृता मता ।

तत्र तु प्राकृतं स्त्रीणां सवीसां नियतं भवेत् ॥ ६ ॥ ०

It ends:

याजाविवारियजोस्तु संग्रानं भोक्षणं नतं । सन्योदाहरणं क्षयं प्राक्षेनीयासृतृहरूं ॥ नाटकपरिभाषा समाप्ता ॥ [A. Burnell.]

1202.

3088. Foll. 11; small quarto; size 9 in. by 7½ in.; Devanāgarī writing; twenty lines in a page; European paper (watermark 1862).

Another copy of the same work; apparently transcribed from the preceding MS.

The anusvāra is everywhere written as म; the author's name thus appearing as स्रोधिनग-धरकीय.
[A. Burnell.]

1203.

280. Foll. 223; size 10½ in. by 4 in.; careless Devanagari writing of 1796 a.p. by two or three different hands; 11 or 12 lines in a page.

Rasagangādhara, a somewhat diffuse treatise on rhetoric, by Jagannātha Bhatta Panditarāja, son of Peru Bhatta Sūri.

The work is now in progress of publication, together with Nāgeśa Bhaṭṭa's commentary Gurumarmaprakāśa, in the Benares Sanskrit Series, by Paṇḍit Gaṅgādhara Śāstrī Mānavallī.

The present MS, is perhaps one of the worst specimens of modern Kāśī writing, being full of blunders in every line, and the constant confounding of similar letters and conjunctions with one another showing the utter ignorance of the copyists.

It begins:

समृतापि तहणातपं कहणया हरती । १ ॥

श्रीमज्जानेंद्रभिद्योर । the second half-sloka of sl. 2, and the first of sl. 3 have been omitted; तं वंदे पेहभट्टाख्यं लक्ष्मीकातं महागुहं॥ ३॥ ९६॥

मननतरितीर्थेविद्यार्थेवो जगनायपंडितनरेंद्र: ।

रसगंगाधरनाम्नीं करोति कुनुकेन काष्यमीमांसां॥ ९॥

The first chapter (or 'face') ends fol. 42a

with the following colophon (ed. p. 170):

इति महोपाध्यायपदवान्वप्रमाणपारावारीणश्रीपेरामभट्टस्य (!श्रीपेरुभट्टस्य ed.) सूरे: सूनुना पंडितराजजगन्नाथेन निर्मिते रसगंगाधरे रसनिरूपणात्मकं पूर्वमाननं ॥

How many more chapters there are does not appear from this copy.

The end of the last published fasc. (6th, pp. 576) coincides with fol. 148a of this MS.

The last few sections of the MS. are: athollāsah, fol. 215b; athāvajñātaviparyayah, fol. 216; atha mīlitam, fol. 219a; athottarālankāraļ, fol. 221a; atha pariparopakāraļ, fol. 221b.

It ends: किं कुर्वते दरिद्राः का सा[र] खती धरा मनो-जतरा कः पावनस्त्रिलोकां भुभमस्तु ॥

See Rāj. Mitra, Notices, ix., p. 115.

According to the second introductory śloka, and the comment thereon, the author's father studied philosophy and grammar, at Benares, under Jāānendra Bhikshu, Deva (Khaṇḍadeva) and Vīreśvara Paṇḍita. His name (? for Perumāl) would seem to point to Tamil origin.

[H. T. Colebrooke.]

1204.

1713a. Foll. 61 (and a suddhapattra to fol. 49); size 9 in. by 3½ in.; careless, modern Dovanāgarī writing; nine lines in a page.

Rasagangādhara-vyākhyā. This is the title of the work, inscribed by another hand on the first and last pages; and it seems indeed to be a portion of Nāgeśa's commentary on Jagannātha's work.

that it looks more like a gloss on that comted; that it looks more like a gloss on that commentary, than that work itself. The original MS. from which this was transcribed, seems to have been incomplete at the beginning. It begins (cf. Ben. ed., p. 6, text and commentary): श्रीगणेशाय नमः। रमणीयाध्रप्रतिपाद इति। घटमानयिति यान्यवारणाय रमणीयिति कटाखादियारणाय श्रन्य इति चंग्यादिसंग्रहाय याचक इति नोक्तं रमणीयश्रन्दप्रतिपादकशन्दे व्याकरणादिक्षे अतिव्यापिवारणायार्थेति. लोकोसरे निविधेमशाच (? निविशेषात्र) संग्रहपुत्राने (!) इति यिक्षियव्याकरणाव सम्हालंबनविध्या (ed. p. 7, l. 13).

॰ इति परिकर: fol. 49b; इति छोष: fol. 50b; इत्यम-स्तुतप्रशंसा fol. 52; इति व्याघात: fol. 60a.

It ends: न च कैमुत्रेन सिद्धिरिप तद्रेद श्वास्तु प्राचा-मनुरोथेन भिन्नतयोक्तिरिति ॥ समाप्तः शुभं ॥

H. T. COLEBROOKE.]

1205.

235e. Foll. 29; size 12¼ in. by 4¼ in.; careless, modern Devanāgarī writing; eleven lines in a page.

Rasapradīpa, a treatise on rhetorical subjects, in three chapters (āloka) by Bhaṭṭāraka Pra-bhākara, son of Bhaṭṭa Mādhava, and grandson of Bhaṭṭa Rāmeśvara.

The MS., like the one that precedes it (no. 1198, above), by the same hand, is extremely incorrect.

It begins: पुरत: प्रविस्त्रोक्स भगेषापं ° see Weber, Cat. Berl., no. 823.

I. Kāvyalukshaņapariccheda ends fol. 9h; II. rasaviveka, fol. 22h; III. vyaājanānirāpaņa, fol. 29a.

From a śloka at the end (which, however, is very corrupt in the present MS.), it appears that the treatise was composed in the Kharavatsara 1640. On the outer page of this MS. it is wrongly called Udāharaņacandrikā.

[H. T. COLEBROOKE.]

1206.

176a. Foll. 24; size 12 in. by 3½ in.; small, clear, modern Devanagari writing; 5-9 lines in a page.

Rasamīmāṇsā, a treatise, in 114 verses, on poetic sentiments, by Gaṅgārāma, surnamed Jadin, son of Nārāyaṇa; with a commentary entitled Chāyā, by the same author, written above and below the text.

The text begins:

बलरामेगाकाशं कलिंदकत्मा यथानायि । गंगारामेग्रा तथा रसमीमासापि बालमनः ॥ १॥ क्राविभः काब्यैः सुद्भदां मानं सदनं समानोतैः । सनुभावेद्य विभावेद्यभिचारिभिरिष च संभूष ॥ २॥

The commentary begins:

व्या[ल] बलात्करफूत्कृतिनिरस्तपूषीपरप्रचुर्रावयः । सव्यापसव्यलस्यो गणाधियो जयति सावैभीम इव॥ १॥ नाभीसरों रहो के वैदनसरोजासनीपरि स्थिता।
जिभुवनमपूर्विभव या प्रदर्शयित सा सरस्तती जयित॥२॥
पदकी सुभभूषणं सदा करणाक्रांत क्षणों दुर्मं उनं।
किवतावदनालयोद्भवं दृदि नारायण तातमा क्षये॥३॥
काभनवकी तुककारी गिरियरधारी भवास्मित्तारी।
कुंदनि कुंजियहारी मानसहारी हरिजेयित ॥४॥
नत्वा राधादेवीं गंगारामी जडीति यः स्थातः।
सो इहं रसमीमां निष्णोम्पर्थप्रकोधिसद्धार्यं॥५॥

The MS. ends:

गंगारामोजीतां रसमीमांसां विज्ञानानः ।
पुरुषोज्ञमो उस्तु तृष्टः सर्वेज्ञः सोऽपि गोविदः ॥ ११४ ॥
गंगारामोजीतामिति रसमीमांसां विज्ञानानः पुरुषोज्ञमस्तुष्टो
उस्तु स गोविदः सर्वेज्ञो उप्यस्तित्वत्वत्यः शोषं पूर्वविदिति ॥
गंगारामेण कृता रसमीमांसा स्वनिर्मिता ठोका ।
पुस्तकलालसमनसो पिदुषो मनसो उस्तु तोषाय ॥ १ ॥
नीकाया भानुतरंगिरयाञ्चायामिमां समास्थाय ।
नियरसपाचीभूता विहरंतः के न रामकृष्णंति ॥ २ ॥
इति श्रीजञ्जपुपनामकांगारामिवरिचिता द्वायाभिधा रसमीमांसाव्याख्या संपर्णो ॥

This is followed by a fragment, inscribed Gaurikasūtravritti, on a separate leaf numbered 25, and written in the same hand as the preceding leaves; commencing: इति सर्वत्र १ इति शस्त्रास्तरम् इतादि १ प्रतीकस्थाधीतयोदयात्व १ । ०

It ends: न ज्योतिश्चास्त्रगोषरता ९ समृत्रमि निर्मूछं यदहं प्रत्राप तत्। विश्वषकं धामितृपैतृविलसितं भवेत् १॥ इति गीरिकसूत्रवृत्तिः॥ [H. T. COLEBROOKE.]

1207.

290a. Foll. 25; size 10 in. by 4\frac{1}{4} in.; indifferent, modern Devanāgarī writing; twelvo lines to the full page.

Rasamīmāṇsā, with the author's commentary (beg. चावलाकर). [H. T. Colebrooke.]

1208.

436b. Foll. 6; size 10½ in. by 4 in.; legible, modern Devanāgarī writing; eleven lines in a page.

Rasamīmāmsā, without the commentary.

[II. T. COLEBROOKE.]

2526b. Foll. 24; size 10 in. by 4² in.; good, clear Devanāgarī writing of c. 1700 A.D.; thirteen lines in a page.

Rasavilāsa, a treatise on poetic sentiments, by Śuklabhūdeva. Three chapters (stabaka) and the beginning of a fourth (?).

It begins:

काष्यवाक्यसमृत्यत्रमनोवृत्त्या विनाशिते । स्रज्ञानश्चि स्कृतस्रयादात्मा [- - र torn]सात्मकः॥ १॥

इह तायकालिदासादीनानिय यशोविस्ताराद्यनेकश्रेयःसा-धनीभृतकाष्यस्य शब्दार्थौ शरीरपदे अभिविक्तौ ॥ यमकादयः शब्दशोभाधायकानेन न उपमादयश्रार्थशोभाधायकानेनालंकारा हारादिस्थानीयाः ॥ वस्त्रलंकाररसादिरूपं व्यंगं जात्या ॥ जोतः प्रसादमाधुर्यास्त्रयो गुणाः शीर्यादिवदात्मविशेषरसाद्याश्रिता इति व्यवस्थिते ॥ प्रायशो सार्थमेव काष्यप्रवृक्तेः ध्वनिषु परसरम-णीयताच रसध्वनेसादात्मा रसस्तावदिभधीयते ॥ तदुकं देदिना ॥

> स्वादुपाके अपनास्तासं भोज्यं निर्रुषणं यथा। तथैव नीरसं काव्यं स्थावो रसिकतुष्टये॥ इति॥ १॥

ध्वनिकारो जीप॥

नीरसो हि निर्वधो यः सो व्यज्ञस्दो महाकवेः। स तेनाकविरेव स्यादन्येनास्मृतस्रक्षणः॥ इति॥ २॥

तद रसस्रकपमाहुः काच्यप्रकाशकृतः । °

Fol. 6: इति ° रसिववेको नाम प्रचम स्तवकः॥ शॄगा-राहीनां শুস্থা रत्यादिप्रकृतिकानं॥ तत्र॥

> मनोनुकूलेष्यर्थेषु सुलसंबेदनं रितः। रसो यस्तत्मकृतिकः स जुंगारी द्विधा मतः॥ ०

Fol. 12b: इति वितियः स्तवकः॥ स्रथ रसवद्वाव-स्यापि काव्यात्मरूपतया स्मृतत्वेनोपेद्यानईतया प्रसंगात्। व

It ends: विभाषानुभावी पात्र व्यंत्रकी॥ न त्वेकस्मिन् व्यभिचारिणि ध्वन्यमाने व्यभिचार्येतरं व्यत्रक्रतयाषश्यमपेस्थते तस्यैव प्राधान्यापन्नेरित्यास्तां विस्तरः॥

इति श्रीमञ्जुक्रभूदेयियरिचते रसिवलासे भावनिरूपणो नाम तृतीय सम्बद्धः ॥

सवैवानुक्ववीधायकत्वेन स्मृता गुणास्तावविक्रणंते ।

For a Śuklabhūdeva who wrote the drama Dharmavijaya, see Raj. Mitra, Notices, i., p. 37.

[GAIKAWAR.]

1210.

295a. Foll. 51; size 10¼ in. by 4¼ in.; legibly written, in Devanāgarī, about 1730 A.D.; 8-10 lines in a page.

Rasacandra, a versified treatise on the poetic rasas in four chapters, composed, in 1696 A.D., by Ghāsīrāma Kavi, of the Gautama-vaṃśa.

It begins:

जासुचालमयूरसिंहयूषभा गंगाभवान्गी तथा काकोलच्य विभुद्य वैरिया इमे हंतेकवासं गताः । यत्तासाह्रवने शिवस्य कलहं विग्नं प्रकुर्वति नो विद्यानां पटलों विनाशयतु सम्बोधानजेंद्राननः॥ १॥

कित नो कृतयः कृताः कृतिदिः किविभः शास्त्रिविचारपारगैः निज्ञिविचित्रिनाय वास्या-द्रसचंद्रस्तु नया निरूप्यते । कृटिति नवरसस्य ज्ञानहेतोः शिशूनां सरसमुगमपद्यैगेद्यह्यानवद्यैः । व्यक्ति सरस्रभावो दोषसाहित्यसिंधु-प्रगटितरसचंद्रो यासिरामद्विजेन ॥ ३ ॥

स्रथ रसनामानि।

णृंगारहास्यी करूणा च रीट्रः
प्रोक्ती तथा घीरभयानकी च।
चीभत्सकच्चाह्रतशांतसंत्ती
धात्सस्यनामा कथितद्य केच्चित्॥ ४॥

स्थ सर्वरसलक्ष्यां।

यिभायानुभावैः समं साश्चिकास्यैः
स संचारिभिः संयुतः स्यायिभावः ।
रसङ्ख्य सम्यग् मनोभावनातो
रस्तवं समायाति सर्वेत्र काव्ये ॥ ५ ॥
सालंबनोहोपनसंज्ञया यो
विधानुभावः कथितो रसङ्गैः ।
स नायिकानायकरम्यभेदाद्

डिनेंकथा तत्र तु नायिका स्यात्॥ ६॥ चृंगारस्तु महाराजः सर्वेषां रमभूभृजाः। ज्ञिहाचारेण तद्वेदास्तस्मादादी निरूपिताः॥ ९॥

^{*} The MS. reads almost always नायका.

तत्र नायिका निरूपंते।

यासां वशत्वमायांति श्वानिनो विष महमैयः।

वेदशास्त्रापेतस्वक्र धन्यास्तास्तु मृगीदृशः॥ ६॥

रसग्रेयेषु कथितैलैक्षणैनीयिका युता।

स्त्रीया च परकीया च सामान्या चिति सा त्रिधा॥ ६॥

तत्र स्त्रीयाल्ख्यां।

लक्ष्माशीलपतिप्रेमसंयुता धनैतत्परा।

स्वामिन्येवानुरक्ता या सा स्त्रीया कृतिनां गृहे॥ १०॥

सा यथा।

ष्यांगवनभूतले नयनसंजनकीडनं

वयः कृपणविज्ञवित्रयतमैककणीतिथि।

मनागधरपद्मवे मृगदृशः स्मितस्य स्थितिर्

जले जलतरंगवन्मनसि याति कोषः शमं॥ ११॥
स्वीया तु चिविधा तत्र मृग्धा मध्या प्रगस्थिका।

तत्रांकुरिततारुण्या मृग्धा सा च द्विधा मता॥ १२॥

षज्ञातयीवना रम्या द्वितीया ज्ञातयीवना॥ १३(!)॥

लज्जाभयपराधीनरितस्य क्रमशस्तु वा।

सैव प्रोकृत नवोदेति नायिका रसवेदिभिः॥ १४॥

विस्त्रअनूतनोदा सप्रश्रया सैव च क्रमात्।

हिया मनोहरा कोषे मृदुला भूषणिप्रया॥ १५॥

मृग्धा यथा।

कांतांगे राजधान्यां मद्ननरपतेराज्ञया स्वीयवासे
कर्तुं तारू स्यमारादिह जुभसमये शीधमायास्यति । यो जयने
पद्मां हंसस्य दाष्ट्यं वदनगतरूचा चंद्रसीयभावो
दूरभ्यामानंत्रितं किं विजितमृगदृशो खंजनक्रीडनं च
स्रणाज्ञातयीवना ।

स्रागतं यौवनं स्वांगे या न जानाति वालिशा। स्रज्ञातयौवनानेकविधन्नमभयान्विता॥ १९॥

यथा पद्यमुक्ताव ल्यां।

ममोरिस दिने दिने जिप शितवृद्धिरेका कुतस् तथेयमुदरे मनागसितसूष्ट्यरेखा कुतः। श्वहो ध्विन पदक्रमः कथमतीय मंदायतः श्रमं नयचिकित्सितैर्हेटिति दीघेरोगं सिख॥ १९॥ स्वागतं यौयनं खांगे या जानाति वरांगना। सा ज्ञातयीयना प्रोक्ता खांगयी ख्रणतत्परा॥ १८॥

यथातत्रीय ।

कुषयोः सदृशं भवेत्र वेदं
स्रसं हेमसरोजकोरकं।
उरसीति निधाय भाति बाला
मुकुरे दत्तविलोललोचना॥ २०॥

नवोडालख्यां पूर्विक्तं । यथा तत्रैव ।
संप्रापितापि रमणी रमणीयतत्वे
गंतुं वहिष्ठ यतते परिकंपमेति ।
तत्कालजालधृतवालजुकांगनेव
संवेशिता कनकपंजरगर्भवासं ॥ २१ ॥
विष्रव्यनवोडा यथा ।
घाससा समभिवेष्ट्य सर्वेतः
स्वां तनुं कनकविक्षसित्रभां ।
स्विधृतितिमीललोचना
स्वापमेति सह केन कामिना ॥ २२ ॥

In this way poetic illustrations are throughout introduced either by a simple यथा or (less commonly) by यथा पशमुकावल्यां (or तवेष). Here follow a few more from the latter source:

> गला कियंत्रपि पदानि सखीसमुहाद् अग्रे निवृत्य किमपि ब्रुवतां सहासं। मां वीस्य चंचलकराक्षमनोजवाण-विद्युपैरिह करोति सुविद्यतांगं ॥ fol. 6b.विवोष्टं भ्रमरा द्विजानिप पुका नेत्रे वकाणां गणा वेगों के किगणा मराल निषया मुक्तावलीनां लताः आदातुं परितो भ्रमंत्युपवने स्नातुं सरो वामलं गच्छं यामम विप्रियं वतमया तेषां कृतं किंसिख ॥ [fol. 9a. वियोगिनीं पंकजकोमलांगीं मृज्ञीगतां प्राणसंखीं कृशांगीं। जलाद्रेयस्त्रांतरिता प्रतीतुं प्रिया सखी गन्छति साहसेन ॥ fol. 11a. संक्रेतस्यलतत्यमेय परितो व्यापारियत्वा दुशं भीतियानुलितां सर्वनगरणनारस्य हंत श्रुतेः। गाढालिंगनपूर्वकं सचिकतं पीत्वाधरीयां सुधां कांतेशः परिचुंष्य गंडमभितः संद्धं प्रमोदं गतः॥ fol. हा प्राणेश गतः विमन्यविनतां कार्तन चाहं गतः [19b. क्षिप्रं मंदमते विथेहि शपयं तस्वं ममाग्रे अपना । कांतां वाचिमिमां निशम्य चतुरः प्रोवाच मंदस्मितं त्वद्वक्षोरुहहेनशंकरशिरः पश्यालपानि प्रिये॥ fol. दर्हात देहमयं मलयानिलो [20b.व्रज्ञति के किरवो हृदि शस्पतां। हरित जीवनदो मम जीवनं वद कर्ण विषरीतिमदं सिंख ॥ $\mathrm{fol.}\ 23a.$

Not unfrequently, however, the examples are given without even these introductory indi-

entions, as in one of the following stanzas (fol. 7a):

सनेकपुरुषः साधमतंतमुरतस्य स ।

यस्याधिके सदा वांद्या जुल्टा नायिका तु सा॥ यथा॥

यं यं युवानं रमणीयरूपं

महोत्सचे पश्यति कातराद्यी ।

रितं विधातं सलु तेन तेन

कामातुरा वांद्यति निःश्वसंती ॥

निर्भयात्मीयसंकेतस्यलनाशस्य शंकया ।

नायिकानुशयानास्या कविभिः परिकोर्तिता ॥

मित्रायां सदिस स्वजुंशकदलीकोदं विधातं प्रिये

दासेभ्यस्न समादिशत्यिम सदा सत्यमितश्चते ।

काश्ये पीतरुचिं मद्धमभया नाधि दुरंतो गता

वामास्त्री पुटपाकदारुणतरं संतापमेत्रांचित ॥

भविष्यनिजर्सकेतस्यलाभावस्य शंकया ।

मनसा दुःसिता चेत्सानुशयाना द्वितीयका ॥

Perhaps all the poetic examples (including those of the *Padyamuktāvalī*) are by the author himself.

I. Nāyikāganabheda (198 ślokas) ends fol. 19a; II. nāyakasaṃghavarṇana (85 śl.), fol. 26b; III. anubhāvādimoghasthāyivyabhicārisāttvika gaṇa (150 śl.), fol. 40; IV. rasadaśaka (162 śl.) ends:

सीधः संप्रति बोधो वा प्राप्ताणों अप मनीविणां।
कार्म न शोभते नूनं रसचंद्रं विना क्रिकित्॥ १६१ ॥
शाके वेदनगादिशीतगुमिते न्योहस्य पश्चे सिते
हादश्यामधिकस्य वासरमणेवारे च सीस्यप्रदं।
सङ्घणीमस्बक्तीमस्ताहृतपदः प्राकद्यमापन्तुभान्
ग्रंचो अर्थ रमचंद्रकः मुख्यकात्ताहित्यसंधूहतः॥ १६२ ॥
धंशे यो अजिन गीतमस्य विदिते चरशास्त्रपारंगमे
घासीरामकविः कवींद्रचरणप्राप्तप्रयोधोदयः।
रम्याचे रमचंद्रके मुमतिना तेन स्वर्थ निर्मिते
पूर्णत्वे दशकं च भावसहितं सर्वे रसानी गतं॥
समान्नो अर्थ रसचंद्रः॥

H. T. COLEBROOKE.

1211.

2238b. Foll. 48; size 67 in. by 41 in.; fair

Devanagari writing of 1723 A.D.; 11 or 12 lines in a page.

Rasaturangini, an exposition of the theory of poetic sentiment, in eight chapters (taranga); by Bhānudatta Miśra, of Mithila, son of Gananātha (Ganapati, Ganeśwara).

It begins:

लक्ष्मीभालोक्य लुभ्यविगममृपद्सक्शोचयन्यकर्मतृन् सर्च शोणाव्चि पश्यक्षमिति दशमुसं योद्ध रोमांचर्मचन्। हत्वा हैपेगवीनं चिकतमपसरन्ग्रेन्धरक्रेदिंगतान् सिंचन्देतेन भूमिं तिल्जिन्च तुल्यन्यातु मां पीतवासाः॥१॥ भारत्याः शास्त्रकातारत्रांतायाः शित्यकारिणी । क्रियते भानुना भूरिरसा रसतरंगिणी ॥ २ ॥ याणीकमिल्नी भानोरेषा रसतरंगिणी । हंसाः कृतिधयस्तत्र युक्तमच प्रतीयतां॥ ३ ॥ गिरां देषि तरंगित्यां पार्य कूरयारणान्। यक्षविच्यति लोकानामाविलो विरलो रसः॥ ४ ॥

हेतोः पूर्ववर्तित्वनियमात् जतः पूर्वमेव बस्योपन्यासः समु-चित्रो रसस्य हेतवो भाषादयस्तेन रसेभ्यः पूर्व भाषादय श्व निक्रयति । ०

I. Sthāyibhāvanirūpaņam, fol. 6a; II. vibhāvanirūpaņam, fol. 10a; III. anubhāvanirūpaņam, fol. 13b; IV. sāttvikabhāvanirūpaņam, foll. 16b; V. vyabhicāri(bhāva)nirūpaņam, fol. 28b; VI. śringārarasanirūpaņam, fol. 35b; VII. (hāsyādi-)rasanirūpaņam, fol. 41h; VIII. rasa-(bheda)nirūpaņam ends:

स्रवगाहस वाग्देवि दिखां रसतरंगियाँ। सस्मत्यस्रेन पस्नेन रचम स्रुतिभूषणं॥ याबद्वानोः कृता [1. सुता] कापि कालिंदी भृवि नंदति। ताबित्रस्तु में भानोरेषा रसतरंगिया।॥

इति स्रीमेथिलस्त्रीमत्कलामनायस्त्रीगणनायसिनस्त्रतनय -भानुदत्तिस्त्रविरिचतायां रसतर्रगिण्यामष्टमस्तरंगः ॥ स्त्रिस्ति भट्टगोपीयेन पंचनदान्वयदामोदरभट्टस्तेन संवत् १९६० वर्षे भाद्रपदमासि कृष्णपञ्चे वध्यां शनियासरान्वितायां ॥ मुकास सनमेर ॥

Cf. Weber, Cat. Berl., no. 824; Aufrecht, Cat. Bodl., no. 506; Rāj. Mitra, Notices, iii., p. 311; Burnell, Tanjore MSS., p. 57a.

According to a note, by Colobrooke, in MS. 699a, the author was a descendant of Mandana Miśra, usually called Sureśvarācārya, the Vedānta critic (vārttikakāra). [Gaikawar.]

1212.

3198. Foll. 32; size 8½ in. by 4 in.; fairly written, in Devanāgarī, about 1700 A.D.; ten lines in a page.

The same work. A less correct MS.

[J. F. FLEET.]

1213.

2021. Foll. 27; size 9½ in. by 4 in.; good, modern Devanagari writing; eleven lines in a page.

The same work.

[Dr. John Taylor.]

1214.

699a. Foll. 37; size 9½ in. by 4 in.; clear, modern Devanāgarī writing; eight lines in a page.

Rasatarangini.

[H. T. COLEBROOKE.]

1215.

120. Foll. 161, of which foll. 58 and 59 are wanting, while five *śuddhipattras* have been inserted after foll. 61, 107, 158 (two), 159; size 10 in. by 33 in.; fairly good, modern Devanāgarī writing; seven lines in a page.

Naukō, a commentary on the preceding work, by Gangārāma Jadin (son of Nārāyana).

It begins:

लोलागृहीतगात्रं नयरसंपात्रं मुतं यशोदायाः । श्रीभानृतरिगिष्याः नीकायाः कर्णधारमहमीदे ॥ १ ॥ गंगारामेण मया यत्नात्कीपादिव बलरामेण । प्राकृषवणाय्वाकृषवणासी क्रियते तरिगिणी भानोः॥ ॥ It concludes with five slokas, the last of which runs thus:

पत्मा खर्गेमुखाभिमुख्यपदवीं पातुं समुद्धिया

यस्य खान्मिन राध्या दिनकरो नीवातुरालिक्षतः ।

सास्माकीनकृतिद्विदविं(वि)गल कास्तामृताप्पायितं

यं चामंस्त मुतेन सो अस्य मिलतं शादूलविक्रीडितं॥५॥

इति श्रीजड्युपनामकर्गगरामिवरिक्तायां नीकास्थायां
रभतरंगियाीव्याख्यायामष्टमस्तरंगः॥

For the same author's commentary on the Rasamimāmsā see no. 1206.

1216.

1703a. Foll. 68; size 9½ in. by 4 in.; legible, Devanāgarī writing of 1715 A.D.; thirteen lines in a page.

Rasikarañjanī, another commentary on Bhānudatta's Rusataraṅgiṇī, composed (?in 1552 A.D.) by Veṇīdatta-śarman Tarkavāgīśa Bhaṭṭācārya. It begins:

नमो जनवतमस्तोमतोमरोज्ञमकांतये।

किताशेषक स्थायक हिन्द स्यायक हिन्द स्थायक हिन्द स्थायक हिन्द स्थायक हिन्द स्थायक हिन्द स्

वाग्देषतावरकृपास्पुरितं हृदके
विक्षेत्र तिव्यक्तितमत्र मया समग्रे ।
ईची विद्याम मिय दोषितहीषेयाद्वा
संशोध्य साधु तिवुधैः परिशोलनीयं॥ १॥
तरणी रिवितेयं में तथा रसतरिंगणी ।
रसपारगतीच्छिः समुखं परितीयितां॥ १॥
श्रीमद्यागपणातपत्रनृहरेभेको धरामंडनो
विख्यातो महिदासभट्ट इति यसत्तवभूनन्यात्मकः(?) ।
वेणीदक्तकवींदुशेसरघरः सक्तकैवागीश्वरस्
तस्येयं कृतिस्त्रज्ञला वितनुतां मोदं सतां सर्वेदा॥ ३॥
वेदर्धधर्भों(? ।. धैम्भीं)दुगणिते वासरे अर्जुनमासके ।
वयोद्दश्यां रवी पूर्णो टीका रसिकरंजनी ॥ ४॥

क्यारसिकरंजनी समाप्ता॥ संवत् १९९२ । ^०

[H. T. Colebrooke.]

1217.

Foll. 26; size 9½ in. by 4½ in.; good, large Devanagari writing, of 1696 A.D.; nine lines in a page.

Hasamanjari, a description of the characteristics of lovers and their mistresses, in erotic poetry; by Bhānudatta Miśra (son of Ganamitha). The author lived in Videha (Mithila), on the borders of the Ganges (surasarit).

The work begins:

सात्मीयं चरणं दशाति पुरतो निम्नोत्रतायां भुवि स्वीयेनीय करेण कर्षति तरोः पुर्य स्त्रमार्शकया। तस्य किंच मृगलचा विरचिते निद्राति भागेनिजेर चंतः प्रेमभरालसा प्रियतमामंगे दथानी हरः ॥ १ ॥

विद्वल्लमनोभृगरस्यासंगहेतवे। रपा प्रकाश्यते श्रीमज्ञानुना रममंत्ररी ॥ ६ ॥

तत्र रसेषु मृंगारस्याभ्यहितन्त्रेन तदालंबनविभाषन्त्रेन ना-यिका तावित्ररूपते। साचित्रिया। स्वकीया परकीया सामन्येति । तत्र खामिन्येवानुरक्ता खकीया । ०

It ends:

माध्योकस्पंदसंदोहसंदरी रमनंत्ररी। कुर्यंतु कवयः करीभूमर्गं कृपया मम ॥ तातो यस्य गर्गेश्वरः ऋविकुलालंकारम्डामणिर् देशो यस्य विदेहभूः सुरसरिलज्ञोल्जिमीरिता। पद्येन स्वकृतेन तेन कविना श्रीभानुना योजिता याग्देवीत्रुतिपारिजातकुमुमस्पर्धीकरी मंजरी॥

इति श्रीमद्वानुदन्नमिश्रप्रकाशिता रसमंजरी समाप्ता॥ संवत् १९५३ ॥

Cf. Weber, Cat. Berl., nos. 597-9; Aufrecht, Cat. Bodl., no. 507; Burnell, Tanjoro MSS., GAIKAWAR. p. 57a.

1218.

Foll. 21; size 9 in. by 4 in.; good

 Thus all MSS., instead of বিহমিদ্র: of the Oxford MS., and of the Madras print of 1872.

इति श्रीतकैषागीशभट्टाचायेवेणीदसकृता रसतरंगिणीच्या- Devanāgarī writing, of about 1650 A.D.; ten lines in a page.

The same work.

[GAIKAWAR.]

1219.

Foll. 20; size 10 in. by 3\frac{3}{4} in.; ex-1942. cellent Devanāgarī writing, of 1797 A.D.; eight lines in a page.

The same work. Transcribed by Bhaskara. [Dr. J. Taylor.]

1220.

2699. Foll. 18; size 10 in. by 3\frac{1}{2} in.; indifferent Devanagari writing, of 1797 A.D.; eight lines in a page.

Another copy of Bhanudatta's Rusumanjari, transcribed by Bhavānīprasāda Viśra.

[MACKENZIE COLL.]

1221.

2602b. Foll. 9; size 12 in. by 43 in.; fair, modern Devanāgarī writing; 11-13 lines in a - I | page.

The same work.

[MACKENZIE COLL.]

1222.

Foll. 33; the first of which is 2602a. wanting; size 94 in. by 44 in. good Devanagari writing of 1712 A.D.; eleven lines in a page.

Rusamañjariprakāśa, a commentary on the preceding work, by Nageśa Bhatta, son of Śiva Bhatta, surnamed Kāla.

It begins (next MS.):

इयामनीलोत्पलइयामं घपुपस्य विभाति सः। यामिनीद्यितद्योतम्मस्तको अस्तु शियाय मः॥ १॥ नागेशभट्टनामा शिवभट्टसुधीसुतः मुद्दे विदुषी । रसमञ्जरीप्रकाशं रचयामि मितैवैचोभिर्णेयनैः॥ ३॥

श्रमाशंकयेति सर्वत्र करत्वेनान्वयेति ⁰

It ends: ३६ । पश्चेमेश्वेकत्वमि विविध्यतं संधं २९० । इति भीकालोपनामशिवभट्टसुतनागेशभट्टकृतो रसमंज्ञरीप्रकाशः समाप्तः ॥ संवत् १७६० समे नापसुदी सप्तमीवार बुधवारके पोषी समाप्तकीहा भोजाकाथण लीवते काशीपुरामो । १ ककुल्तितीपंडितस्येदं पुस्तकं पठनार्षे १ ॥

Cf. Aufrecht, Cat. Bodl., no. 508.

[MACK. COLL.]

1223.

119a. Foll. 41; size 10 in. by 4 in.; fair Devanāgarī writing, of about 1750 a.D. (foll. 29-33 by a different, somewhat later hand); nine lines in a page.

Rasamañjarīprakāśa. [H. T. COLEBROOKE.]

1224.

19. Foll. 99; size 9½ in. by 4½ in.; fair Devanāgarī writing, of 1743 A.D.; twelve lines in a page.

Rasamañjari- vyangyārthakaumudī, a commentary on Bhānudatta's work, composed, in Samvat 1692 (1635 A.D.), by Ananta-śarman Pandita—a resident of Punyastambha on the Gautamī (Godāvarī)—the son of Tryambaka (or Timājī) Pandita, grandson of Bālo Pandita, and great-grandson of Nīlakantha Pandita.

It begins:

सर्वे साधुननाः सदायतहृदः सत्तंप्रदायादरुं यक्तानाय कणादगीतममतान्यारुक्तिय तह्मार्थदान् । वेदांतानपरिज्ञीरुर्वात रहित खानंदक्रंदाकर

चंदे तं जगदीष्यरं दियतया सानंदमालिंगितं ॥ १ ॥

The introduction, consisting of 34 stanzas, is mainly devoted (from \$\hat{sl}\$. 6 to 30) to the glorification of the family of \$Ka\hat{siraja}\$, whose descendants ruled in succession at Benares, and who are said to have greatly distinguished themselves by their valour and liberality. From \$Ka\hat{siraja}\$ was descended \$Pratapavara Rudra\$, who was followed by his son \$Madhukara \$\hat{saha}\$; he, again, by his son \$Sr\hat{vara}\$ Virasimhadeva\$; and he, last, not least, by his son \$Candrabh\hat{a}nu\$,

surnamed Svahśākhin, to whom our author was under great obligations all through his life.

This personal introduction ends:

व्यंजनामग्निक्तेन गौतनीतीरधासिना । श्रीव्यंकतत्त्रेन पंडितानंतशर्मणा ॥ २९ ॥ रसिकश्रुतिभूषास्ति भृषि या रसनंतरी । व्यंग्यार्थकीमुदी तस्यास्तन्यते तकुत्हलात् ॥ ३० ॥

The date of the composition is specified in the last of four concluding ślokas, as follows:

जन्दे लोचनरमपद्वियुलसमस्तारसंलक्षिते *

मासे माधवसंत्रके हरिदिने पक्षे व्वलक्षे भृगी ।
मुन्य(1. पुरुष)स्तंभिनवासिना चुधमुदे व्निताभिधेनादरात्
काद्याभिष्टकृपावद्याद्विराचिता खंग्यापैसन्तीमुदी ॥

इति श्रोगीतमीतीरपुरमसंभस्यितिमितिष्ठासञ्चालिनीलकंवर्षवितत्तृत्रयालोपंवितांगजश्रीसंबकपंवितास्मानंतपंवितिष रचिता श्रोमहारानाधिरानप्रभुकुलितिलकायमानश्रीपरिसंहदेचतन्त्रप्रीदमतापद्यमणिमरीचिनिरस्तसकलननदुः सौध्यात श्रीचंद्रभानुकुतृहलकुमुद्दनिषकासिनी रसमंतरीचंग्यार्थकीमुहो संपूर्णतामगमत्॥ संवत् १६०० मीति स्रशादवदी १२
यारवुध॥

Ananta also wrote a commentary on the Aryasaptasatī, in 1645 A.D.

A lithographed edition of the present work, together with the text of the Rasamañjari, has been published at Benares.

For another commentary, with a very similar title, viz. (Rasamañjari-) Vyangārthakaumudī, by Višvešvara Paṇḍita, son of Lakshmīdhara, see Rāj. Mitra, Notices, ix., p. 122.

[H. T. COLEBROOKE.]

1225.

1120a. Foll. 85; size 12 in. by 4¾ in.; fair, modern Dovanāgarī writing; eleven lines in a page.

The same work. Slavishly transcribed from the preceding MS., which was frequently misread by the scribe. [H. T. COLEBROOKE.]

^{*} Cf. Hindustani उल्डामस्तार 'in inverse order.'

119b. Foll. 41; size 10 in. by 4 in.; small, cursive Devanagari writing of 1786 A.D.; 12-14 lines in a page.

Rasamañjari-parimala, a commentary, by Świka Cintāmaņi, son of Świka Nrisiņika of Bradhnapura, on Bhānudatta's (or, as the commentator calls him, Bhānukara's) Rasamañjarī.

It begins:

प्रेमाद्रीधिनिरीक्षणादनुदिनं पश्चंबनातिंगमाद्
यो दंतक्षतसीत्कृतात्रस्यपदोद्येसाद्वियोगाच यः ।
यूनोः को जीप परस्परागतसस्तीसंभावणाज्ञायते
मृंगारः स विभूतये भवतु में लक्ष्मीनृसिंहास्ययोः ॥ १ ॥
दरोद्वित्रपृष्वीविनिर्मेतृक्षणीं-

द्रस्फुरद्रानकाती मिथलंभवृद्धा । पितृभ्यां हि सस्मेरमालोकितो मां कपोली विषयेन् गर्येशः पुनातु ॥ २ ॥ इंद्रादिदेवपरिसेषितपादपमां पद्मासनां विकचपसहलायतास्त्रीं । पद्मप्रभा विमलपसनिभाननां तां धारीस्थरीमनुदिनं शर्यं प्रपद्धे ॥ ३ ॥

सज्ञानहिरस्पक[ज्ञ] पोदेल ने साक्षातृसिंह इषापरः ।

तमहं ज्ञेनमुपासे [मत्] पितरं श्रीनृसिंहास्यं ॥ ४ ॥

(अति) विषयरसमंत्रयाँ स्थास्थामेतां परोपकाराय ।

तन्ते नृसिंहतनयः श्रीमान् चिंतामिणः ज्ञेषः ॥ ५ ॥

पश्चिष दुनैनतोषायैषा न स्थान्मया कृता टीका ।

तश्चीप मन्मतिशृद्धिं सज्जनपादार्षिता करिष्यति ॥ ६ ॥

इह स्र सक्त सक्त कविकुलमुकुटमिणमरीचिमंत्ररीनीराजित-चरणकमलो हरचरणपरिचरणपरायणांतःकरणः श्रीभानुकर-नामा कविः १ शृंगाररसप्रधानं रसमंत्ररीनामकं ग्रंथं विद्धानी १

It ends:

यम्मया जिल्पतं चाल्याद् चक्रमध्यक्रमेय वा ।
कृपयेतदनुग्रासं साधुभिदीनयस्त हैः ॥ १ ॥
श्रोधावतं सन्त्रीशेषमृतिं हत्तनयः सुधीः ।
यूनां मनोविनोदाय मंत्ररीध्याकृतिं च्यथात् ॥ २ ॥
इति च्रीसकलपंडितघटाग्रणीयच्रीमक्केषवंशालं कारभूतविइक्तनवृंदचूडामणिमरीचिपिनिरितचरणयुगलकक्रालिशेषावता रच्चीमक्केषनृतिं हत्तनयेन च्रीनृतिं ह्यरणोपासिना ब्रध्नपृरिनिधा-

सिना श्रीशेषिकामिणाना निर्मिती रसमंत्रदीपरिम्लः समाप्तः ॥

भदेभदृस्य पुत्रेण पंत्रयामिनवासिना ।

श्रीधरेणोपकार्रिया (marg.)

श्रावार्येस्पनामा वे लिखिता सारमंत्रदी ॥

शक्ते १९०६ संवत् १६४३ पराभवसंत्रकारे चेत्रीपीर्यमाया गुरुवारमुक्तामा तिची चीधराचार्येण लिखित पुस्तकं॥

The available space on the last leaf has been utilized by the same hand having added an explanation of two tantric verses, the Gandharvarājamantra (जन्याप्रदन्तीगंधवराजी) and Svapnavārāhīmantra (विश्वावस्तीन गंधवे: जन्यानाम्).

[H. T. COLEBROOKE.]

1227.

2058. Foll. 116 (numbered 117, no. 79 having been passed over); size 10\frac{2}{3} in. by 5\frac{1}{3} in.; good, modern Devanagari writing; 7-11 lines in a page.

Rasamañjarī parimala, with the text of the Rasamañjarī written in the middle of the page.

A less correct copy. [GAIKAWAR.]

1228.

1941. Foll. 47; size 10 in. by 3½ in.; good, clear Dovanagari writing of 1789 A.D.; nine or ten lines in a page.

Rasikarañjanī, another commentary on Bhūnukara's Rasamañjarī; by Gopāla Bhaṭṭa, son of Harivaṃśa Bhaṭṭa, and grandson of Nṛisiṃha Bhaṭṭa, a nativo of the Drāviḍa country.

It begins:

सानंदानंदवक्के स्कुरिश्दुरसमा मह्नवर्गे सरीवाः
कंसे स्वधाति स्वित्रयसस्तरमीत्रमभासास्तरपाः ।
रज्यंतः स्वीसभे भास्तद्गुलमहिमचीभरारंगभूमी
कल्पाणं कल्पयंतां हरिहलधरपोनेंकल्ल्याः कटाचाः
स्वीमत्रोपालभट्टेन द्रविडस्सामुपवैद्याः ।

[॥१॥
क्रियते रसमंत्रपौडीका रसिकरंजनी ॥ ६ ॥

प्रारिष्मितरसमंत्ररीयं चनिर्विद्वपरिसमामये खेडदेवते भवी

वस्तुनिर्देशत्वेन दश्चीयन् भानुकरनामा कविभैगलमावरित । स्रात्मीयमिति । ^०

It onds:

श्रीमद्द्राविडनीवृदंषुधिविधुः श्रीमान् नृसिंहो उभवद्
भट्टः श्रीहरिवंशः उन्नमगुणग्रामेकभूस्तासुतः ।
तापुषस्य कृतिस्त्रियं वितनुतां गोपालनाक्षो मुदं
गोपोनाषपदारिवंदमकर्यदानंद्वतोलिनः ॥ १ ॥
मन्त्ररपिद्वतमनमां मुधियां पुरतः पिरम्पुरालेमा ।
रिसकललाटतटस्या रम्या रसमंत्ररीटीका ॥ २ ॥

इति श्रीहरिवंशेकभट्टचरणशरणगोपालभट्टकृतरसिकरंजनी टीका समाप्ता॥

> सीम्पशाके शिवाद्रिचंद्रे अस्टे सीम्पे माधवे मुक्तसंसके। वसंतगीरीतिषावैकन्जनर्से (!) महीसुते ॥ १ ॥ ०

The copyist was one Vitthala ganaha. For another MS. of this commentary see Raj. Mitra, Notices, iv., p. 294.

[Dr. John Taylor.]

1229.

114b. Foll. 60; size 10 in. by 4½ in.; fairly good, modern Devanagari writing; 7-13 lines in a page.

Rasikarañjanī; with the text of the Rasamañjarī. Ruther incorrect.

The final śloka (181: तातो यस्य गरोध्यर:) has been added by a different hand, in Bengali characters, and is not explained. It is, however, commented upon in the preceding MS.

[II. T. COLEBROOKE.]

1230.

543c. Foll. 2; size 163 in. by 103 in.; modern Bengali handwriting; 20-30 lines in a page.

Rasamañjarī-sthūlatātparyārtha, an abstract of Bhānudatta's Rasamañjarī.

It begins: खय रसमझरीनामासी ग्रन्थ:। खस्य कर्ती स्रोभानुदत्तमित्रनामा कवि:। सस्मिन् ग्रन्थे नाविकानां नाय-कानां च विशेषलक्ष्यानि त दाहरणस्रोकास्त्र॥ खय नाना-नातीयस्वन्दसः स्रोका गद्यानि च । सात्नीयमित्यादिनां । °

[H. T. COLEBROOKE.]

1231.

1446a. Foll. 140 (paged 141, no. 33 having been passed over); size 11½ in. by 4½ in.; good, clear Devanāgarī writing of about 1650 A.D.; seven lines in a page.

Ujjvalanīlamaņi, a Vaishņava work of the nature of the Rasamañjarī; by Rūpa Gosvāmin (?).

The author expounds the theory of the madhurarasa or ujjvalarasa—both synonymous terms for the śringārarasa—and defines the nature of the nāyaka and nāyikā in lyric poetry, and the effects to which they give utterance in different situations, by adducing examples from the leading poems which treat on the love stories of Krishņa and Rādhā, and their companions and playmates.

The MS. begins: नमो । गोपोजननायाय ॥

नामाकृष्टरसञ्चः ज्ञोलेनोहीपयन् सदानंदं ।

निजक्षपोस्तवदायी सनातनात्मा प्रभुजीयति ॥ १ ॥

मुख्यरसेषु पुरा यः संखेपेणोदितो रहस्यत्वात् ।

पृथगेष भिक्तरसराट् स षिस्तरेणोव्यते व्य मधुरः॥ १ ॥

वस्यमाणैर्विभावाद्यैः खाद्यतां मधुरा रितः ।

नीताभिक्तरसः प्रोक्तः सृंगाराख्यो मनीपिभः॥ ३ ॥

तत्र षिभायेष्यालंबनाः ।

स्मिनालंबनाः प्रोक्ताः कृष्णस्तस्य च वस्नभाः । तत्र कृष्णः । यथा ।

पदद्युतिविनिधृतस्मरपराधेकपोद्धतिर्
दृगंचलकला नटी पिटमिभिमैनोमोहिनी ।
स्फुरचन्रधनाकृतिः परमदिय्यलीलानिधिः
क्रियात्तव नगन्तयोयुवितभाग्यसिद्धिभुदं ॥ ४ ॥
ध्वयं सुरम्यो मधुरः सर्वसञ्ज्ञकान्तितः ।
चलीयात्रवतारुष्यो वायदूकः वियंवदः ॥ °

The following works are quoted again and again:—Uddhavasandeśa, Gitagovinda, Dānakclikaumudī, Padyāvalī, Pādma (i.e. Padmapurāṇa), Bhāgavatapurāṇa, book x., Lalitamādhava, Vidagdhamādhava, Vishņupurāṇa, Haṃsadūta;—and once each: Kramadīpikā (fol. 102a, 1. 7), and Chandomañjarī (fol. 71a, 1. 7).

It ends:

चातल्लाद्याराचादामो असी दुर्षिगाहतां।
म्यष्टः परं तटस्येन रसाम्मिमेधुरो नया॥ २४॥
भयमुच्चलनीलमिणगेहनमहायोगमागरप्रभवः।
भजतु तव मकर्ंडलपरिसरसेवीचितों देव॥ २५॥

मंपूर्णो ऽपमुच्चलनीलमणिनामा संघः ॥ श्रीराधाकृष्णाभ्यां नमः ॥ श्रीगोषधैननाषसत्यः ॥

Though Rūpa Gosvāmin's authorship of the work is neither endorsed by the present MS., nor expressly stated in the commentary, the Ujjralanīlamaņi appears in the list of works traditionally ascribed to the famous Gosāin (Wilson, Works I., p. 167). It is worthy of notice, however, that the author, in quoting from such works as the Hamsadūta etc., never once alludes to their being his own productions. In Rāj. Mitra's Notices, ii., p. 36, the Ujjvalanīlamanī is ascribed to Jīva Gosvāmin.

[H. T. COLEBROOKE.]

1232.

474a & b. Foll. 70+69; size 16 in. by 5 in.; fair, modern Bengali handwriting (without the r-point); nine lines in a page.

1. Ujjvalanilamani.

This MS. ends: समाप्तो व्यं च्यीमदुश्च लनी समाण-

चाददानसृष्यं दत्तीरिदं याचे पुनः पुनः । चीमदूषपदाम्भोजे धूलिः स्यां जन्मनम्मानः ॥ निष्णीय साध्यं बहुमाधनानि कुवैनि विज्ञाः परमादरेखः। चीकपपादाच्यरजोभिषेकं व्रतं च मे तन्मम साधनानि ॥

द्ति स्रीमद्भूषगोस्नामिविरिचत उञ्जलनीलमणिनामा ग्रन्थः मंपूर्णः ॥

- II. Locanarocani, a commentary on the preceding work (? by Sanātana Gosvāmin).
 - It begins: अयोज्जलनीलमग्रेलीयनरीयनी टीका। सनातनसमी यस्य ज्येयान् श्रीमान् सनातनः। श्रीवक्षभी ब्लुजः सी ब्यं श्रीरूपो जीवसहतिः॥

चीहरिभक्तिरसामृतसिन्धीर्नाते पुरा दुरालीके । वन्त्रलनीलमणी मम लोचनरोचन्यसी विवृत्तिः ॥

तथा हि। सथ स स्व श्रीरसम्मृतसिन्धुप्रकाशकः पृषै सर्वसाद्यपूर्ष उभ्जलास्य रसं सिचिदेव विवृत्य कृतकृत्वताममन्यमानः संप्रति पिचत भागवतं रसमिति न्यायेन सम्भाकः
कयोरभेदं सञ्जलुम्बलनोलमणिनामग्रन्यं विधाय तं रसमतीव
विवृत्वन् श्रीमिक्षभदेषतमिष श्रीमनौ निजगुरुमिष तन्त्रेण
स्तुवन् प्रार्थेयते। नामाकृष्ट इति। ०

The introductory sloka सनातनममे यस्य e is repeated at the end; followed by the colophon: पृथें ये श्रोमदुन्त्रकलनीलमिणनासो यन्यस्य लोचनरीचनीनासी दीका ॥ श्रीकृष्णचेतन्यनित्यानन्दी भयतो ॥

On the margin of the last page another hand has added the title, in Devanagari: सन्तातनगोखानिकृत उपयक्तमीलमणिटीका श्यो 2800 ॥

In the second introductory śloka, the commentator apparently refers to a commentary (? Durāloka), by himself, on the Bhaktirasāmritasindhu (ascribed variously to Sanātana, Jīva or Caraṇadāsa; cf. MS. 820). MSS. 806b, and 1489b, contain a commentary on the latter work, by an unknown author, entitled Durgamasaṃgamanī, which begins with the same śloka मनातनसभी पस्प (? a standing formula or versus memorialis of the Caitanya-Sampradāyins). At the end of MS. 806b, after the colophon, that commentary is ascribed to Sanātana Gosvāmin himself.

[H. T. Colebbooke.]

1233.

1257b. Foll. 17; size 8\frac{3}{4} in. by 3\frac{1}{2} in.; good, clear Devanāgarī writing of 1646 A.D.; eight or nino lines in a page.

Rusaratnāvalī, by Paņdita Vīreśvara.

It begins:

उद्धितनयात्रंघाससस्यांचयमंगुली-युगलघटनात्रीवीयंधिप्रमोचनहेत्रदे । प्रांग्रहितमिदं भूयो भूयः श्रिया लघुवारितं पुलकक्तितं कंतारातेः स्मरामि पदांदुत्रं ॥ ५॥ इयं नैय्यायिको संसवीरे खरक थे: कृति: ।

रसरानावली कंठे कृता चिंतामणीयतां ॥ २ ॥

स्वयं संसारचक्रे अस्मिन्धरतेन महर्षिणा ।

पृगार एवं प्रणयादभ्यभायि रसेषु यत् ॥ ३ ॥

मनोविनोदहेतुत्वादेनं सहदया चिषि ॥ ३ ॥

यस्प्रश्नंसित बहुभा तेन सो ज्य विधि चाते ॥ ३ ॥

समी रितस्यायिभावः संभोगविरहात्मकः ।

तव संभोगी यथा ।

नाद्यायं तय वर्त्मे यास्यति कुरु स्वापं मुखेनेति सा सस्योक्तापि परीखितुं मम कृति देभेन निद्रां स्वधात्। उत्तंतातरलस्य सामियलनस्यशीत्वपोलस्यले

भीनाष्ट्याः पुलकं निरीष्ट्य पुरतः स्थातुं भवेतः छमः विरहो यथा।

चास्पेंदुस्तव चेंद्रिका नयनयोरासी त्रदा भारती-पीयूर्ष श्रवसोः प्रिये वत तनुस्यशों अपि हवेपदः । इत्यं त्वडिषयेषु शर्मजनकी भाषस्य विश्वासतो नाचरिता स्मृतिः पुनरभूद् वश्वाभिघातोषमा ॥ ६ ॥

The subject matter thus is limited to śringāra, and to an enumeration of the different classes of nāyikās, as in the first chapter of (the Śringāratilaka of) Rudrabhatta, who is quoted once on fol. 14b. It ends:

कुलटा स्वैरिक्षी गूटबहुपूरु घरागिका ।
यं यमालोकते कांता पणि श्रांतमिष श्रांचित् ॥ ६५ ॥
कटा खयितितं सर्धं पुंस्त्वमाचावलं विना ।
पुनिस्त्रिश भवेपुस्ता उत्तमामध्यमाधमाः ॥ ६६ ॥
इत्यं चतुरशोतिः स्युस्त्रिशतं सकला मिताः ॥
इति श्रीनैय्यायिकपंडितवीरेश्वरकृतरसरानावल्यां नायिकानिरूपकं ॥ शके १५६६ फाल्गुनशुद्धप्रतिपदि पुरीकरगोपीनाचेन लिखता रसरानावली ॥ [H. T. Colebrooke.]

1234.

396b. Foll. 43; size 12½ in. by 4½ in.; fairly written in Devanāgarī, in 1800 A.D.; eleven lines in a page.

Kāmasūtra, by Vātsyāyana. In seven adhyāyas. It begins:

नमो धर्मीर्चकानेभ्यस्ताकानेभ्यो नमो मनः। चिर्नमो मुक्तिकानेभ्यो ब्रकानेभ्यस्विमितं नमः॥ प्रजापतिर्द्धि प्रजाः सृष्टा १ For the text of the first three adhyāyas, printed from the present MS., see Aufrecht, Cat. Bodl., no. 517, which MS. contains a commentary on the work, by Bhāskara Nrisimha (composed 1788 A.D.). For another commentary (Jayamangalā), by Yaśodhara (Gurudattendrapāda), see Rāj. Mitra, Notices, vi., p. 166.

[H. T. COLEBROOKE.]

1235.

2097a. Foll. 50; size 9 in. by 4¼ in.; good, modern Dovanāgarī writing; seven lines in a page.

Anaigaranga, a treatise on the ars amandi, composed by Kalyāṇamalla (bhūpamuni), for the amusement of Lāḍa Khān, son of Ahmad (Lodī).

It begins:

श्रातिल्लितिवलासं १ शर्मदं नीमि विलासं ॥ १ ॥
लोदोवंशावतंसो हतिपुविनतानेत्रवारिप्रपूरं
प्रादुर्भूतां बुवाहित्यमलवरपशोलोलया । प्राधितश्च ।
तत्पुत्रस्थातकीर्तेरहमदनृपतेः कामिसद्धानिषद्धान्
जीयाष्ट्रीलाडखानः खितिपतिसुकुटैपृष्टपादारिवंदः ॥
ल सम्येव कीतुकिनिमित्रमनंगरंगं [२ ॥
ग्रंथं विलासिजनवस्नभमातनोति ।
श्रीमान्महाकिषरशेषकलाषिद्रथः
कल्याणमञ्च इति भूपमुनियेशस्त्री ॥ ३ ॥

It ends (in both MSS.):

यावन्धंकरमीलिंगा सुरनदी गौरी तदर्भगना यावाग्रेमवती पयोधितनया वैकुंठनाथे हरौ। वेदाभ्यासरतो विरिचिरिप भूयाविह्नेश: शशी भूयात्रावदनगरंगक इति प्रीत्ये सदा कामिनाम्॥१०॥

इति श्रीमझाउनवल्लविनोदाय (thus both MSS.) महाकथिक स्थाणमञ्जविरिचिते श्रानंगरंगे संभोगनिक्षपणं नात दशमः स्थलः ॥

For other MSS. see Wober, Cat. Berl., no. 395; Aufrecht, Cat. Bodl., nos. 518, 519; Burnell, Tanjore MSS., p. 58b. [GAIKAWAR.]

^{* &}lt;sup>9</sup> प्रपूरः प्रादुर्भूतों बुराशिः शमितवरयशा स्त्रीस्रया MS. 1801.

1801. Foll. 25; size 12\frac{3}{2} in. by 4 in.; fairly written, in Devanāgarī; nine lines in a page; European paper (watermark 1810).

Anangaranga.

This MS, has the following additional sloka at the beginning:

दस्या लाखां नसाग्रे तदनु मुरधुनीभीतहस्ताग्रभागं
भंका भालस्यलाग्रे तदनु नयनयोः कज्जलं सैनियेश्य ।
कंदे संग्रोत्स्य नीले तदनु च विजयादसमादश्रभंगे
श्रांभोभस्मानुलिनेः पुलकिनिमश्चती पावैती वः पुनातु॥१॥
[Dr. John Taylor.]

1237.

2526a. Foll. 31; size 10½ in. by 4¾ in.; careless Devanāgarī writing of c. 1700 A.D.; 9-11 lines in a page.

Pańcasāyaka, a treatise on women and love, in five chapters (sāyaka), by Jyotirīśvara.

It begins:

रितिपरिमलिसिधुः कामिनीकेलिबंधुर्
विहितभुषनमोदः सेच्यमानप्रमोदः ।
जयित मकरकेतुर्भोहनस्यैकहेतुर्
विरिचितबहुसेषः कामिभिः कामदेवः ॥ १ ॥
स्वित प्रत्यहमधितापहरणः श्चिप्रैकद्दीश्चागुरुः(?)
श्रीकंठाचैनतत्परो भुषि च तृष्ट्यश्चेः कलानां निधिः ।
संगीतागममात्मयोनिरवनाचातुर्येचूडामणिर् (1. ० मान्मयोक्रिरचना ०)

बाख्यातः कविशेखराचितपदः श्रीज्योतिरीशः कृती॥२॥
दृष्टा मन्मपातंत्रमीश्वरमतं वात्स्यायनीयं मतं
गोग्गीपुत्रकमूलदेवभणितं घाभ्रव्यवाक्यामृतं ।
भोनंदीश्वररितदेवरिचतं श्लेमंद्रविद्यागमं
तेनाकस्पत पंचमायक इति प्रीतिप्रदः कामिनां॥ ३॥
साचारः करुणामयः कृतमितदीतावदाताश्चयः
काम्यः कामकलानिधिः सुवचनः स्त्रीग्री मतः सुंदरः।
खाद्यो नीतिपदुः श्लमी च कुतुकी श्रूरः कुलीनो युवा

[(1. संगीत °) ॥ ४ ॥

Iti jātisamuddeśaḥ, fol. 2b; sāmānyacandrakalāsamuddeśa, fol. 2; padminīcandrakalā, ib.;

प्रखेपादिह नायको नयोदितः (?) सुगतिशिखान्वितः

citrinicandrakalā, fol. 3b; śankhinicandrakalā, fol. 4; hastinicandrakalā, ib.;—इति व नात्पादिस-मुद्देशी नाम प्रथम: साथक: fol. 4b;

Iti suratasamuddeśaḥ, fol. 5b; purushajāti, fol. 6; prakṛitilakshaṇa, fol. 7; deśaviśishṭa-śrīvarṇana, fol. 8; yonisamuddeśa, ib.; dharma-sam., fol. 9; rāgavināśa, ib.; durgandhiharaṇa, fol. 9b; snānīyasam., fol. 10; sāmānyarāga, ib.; mukhavāsasamuddeśa; द्वि ि डितोय: सायकः ॥ fol. 11;

Vājīkāraņa, fol. 12; gādhīkarana, fol. 12b; drāvaṇasam., fol. 13; sthūlīkarana, fol. 13b; dridhīkaraṇa, ib.; vīryastambha, fol. 14; tilakasam., fol. 14b; añjanasam., fol. 15; cūrṇasam., ib.; lepunasam., fol. 16; dhūpasam., fol. 16b; kāmamantra, ib.; cāmuṇḍāmantra, fol. 17; kāmešvaramantra, fol. 17b; padminīrašīkaraṇam. ib.; citriṇīvašīkaraṇam., fol. 18, etc.; stanotthāpana, fol. 18b; saṃskārasam., ib.; lomanāsana, nashṭapushpa, prakṛitipushpaharaṇa, fol. 19; garbhadhāraṇa, fol. 20; sukhaprasava, fol. 20b; bandhyātvasam., fol. 21; indralupta, ib.; śvetīkaraṇa, mukhakaṇṭakaharaṇa, nīlīharaṇa, fol. 21b; इति विकास विवास विवास

Kanyādūshaņa, fol. 22b; jāmātrilakshaņa, fol. 23; varadūshaņa, ib.; vivāhasam., fol. 23b; paradārāgamana, fol. 24; svalpasādhyāsam., fol. 24b; tyājyāsam., sambhogavihitasthāna, fol. 25; cumbanasam., fol. 26; nakhasum., daśanasam., fol. 27; keśasam.; इति व्यावसंयोगसमुद्धिश्चनुष्ये: सायकः] fol. 27b;

Uttānabandha, pārśvabandha, uparishṭabandha, fol. 29; adhomukhabandha, ūrdhvasthitabandha, fol. 29b; purushāyitabandha, lāḍitādisamuddeśa, fol. 30. It ends:

यावस्रेलां वहति शिरसा शंकरः शीतरश्मेर् यावद्वेदा वदनकमले वस्ययः संति सागाः । यावद्गेगा भवति भुवने यावदाभाति भानुस् तावस्रोकं सुखयतु कृतं ज्योतिरोशस्य कार्यः॥ ४०॥

इति कविशेखरश्रीज्योतीश्वरविर्याचते पंचसायके संभोगव-र्यामो नाम पंचमः सायकः ॥

For other MSS of this work see Rāj. Mitra, Notices, i., p. 211; Burnell, Tanjore MSS., p. 59a. [Gaikawar.]

1238.

2118b. Foll. 41 (two of which, viz. 31 and 41, are missing); size 9\frac{3}{4} in. by 2\frac{7}{8} in.; fairly good Devanāgarī writing, of about 1550 A.D.; much injured by rubbing; eight lines in a page.

Ratirahasya, a treatise on the ars amandi, in ten pariochedas, composed by Kokkoka for the delectation of one Vainyadatta. [A.]

It begins:

येनाकारि प्रसभमिषरादर्धनारी खरत्वं दम्धेनापि त्रिपुरक्यिनो ज्योतिषा चाक्ष्येण। इंदोमित्रं स जयित मुदां धाम वामप्रचारो देयः स्त्रीमान् भवरसभुनां दैवतं चित्रजन्मा ॥ १॥ परिजनपदे भंगश्रेणी पिकाः पद्वदिनी हिमकरसित्छपं महिष्यो मलयानिलः। **क्शतन्**धन्**र्वस्रोलीलाकराक्षशरावली** मनसिजमहावीरस्योचीजयंति जगज्जितः ॥ २ ॥ कोक्कोकनासा * कविना कृतो ऽयै श्रीवैत्यदत्तस्य† कुनूहरून । षिलोक्पतां कामकलाम् धीराः प्रदीपकल्यो यचसां निर्मुफः (निर्मुभः≔समृहः ('.) यद्वात्स्यायनम् वसंग्रहष हिर्भृतं किमप्यागमे [และแ 🌣 दृष्टं वाच्यमिदं मया मुनिगिरां श्रद्धा हि साधारणी। भाववंजितमन्यभंगिकापितं तत्रेव चेदस्ति तन्

मंदानामुषयुत्त्यते तदिषि हि स्पष्टाभिधेयाकृति ॥ ६ ॥
तत्र प्रथमं नंदिकेश्वरगोणिकापुत्रयोमेतमाद्यतया संग्रहीप्रामः । परतो यास्यायनीय ॥

परिवर्गी तदनु चित्रियों ततः
ग्रंखिनीं तदनु हस्तिनीं विदुः ।
जन्नमा प्रथमभाषिता ततो
हीयते युवतिरुष्तरोत्तरं ॥ ९ ॥

In the 10th chapter (the last leaf of which is lost), treating of magic practices, Nāgārjuna is quoted as an authority on fol. 34a, l. 3.

The MS. breaks off in the middle of the last verse. [Gaikawar.]

1239.

1834. Foll. 24; size 12 in. by 5½ in.; good Devanāgarī writing, of 1812 a.D.; thirteen lines in a page.

Ratirahasya. [B]. It ends:

सुरतहतगरवचागरूमृगमदमलयनगंधरम[? ज]धूपः । वेडम[नि] विहितस्तेषां परम्यंरं(०रे C.) प्रीतिमातनुते [॥ ३०॥

॥ इति निञ्चपटीयपंडितकुक्कोकियरिचते [इति शिल्पाविकीयेपंडित on the other chapters; सिञ्चपाठीय oc.
(१०पोठीय); सिञ्चपटलीय (१ known under a cover,
or assumed name,') Burnell, Tanj. MSS., p. 586]
रितरहस्य योगाध्यायो नाम दशमः परिलेदः ॥ o शके 9938
अंगिरानामसंबन्तरे पीषकृष्णपष्टमां भृगुवासरे तिह्ने पुस्तकं
समाप्तं ॥ [Dr. John Taylor.]

1240.

3250. Foll. 83; 4to; size 9\frac{3}{4} in. by 7\frac{1}{2} in.; good, recent Devanagari writing (watermark of paper 1875); twenty lines in a page.

Ratirahasya-dipikā, the same work, with a commentary, by Kāūcīnātha, on chapters I.- IX. (C.)

It begins (cf. Aufrecht, Cat., p. 215b):

नत्वा महागणपति कोक्कोककृतस्य रितरहस्यस्य । क्रियते दर्शितभावा कांचीनाचेन दीपिका सुधिया॥

इह हि काव्यनाटकालंकारप्रभृतिसकलकलाकलापनिपुणो वाग्विलासविजितवृहस्पतिः कोक्कोकनामा कविनिदिकेष्टर-भ्रोतकेतुपांचालदत्तकपारायणसुवर्णनाभिगोनतेकघोटकमुखगो -णिकापुचक्योमारयास्यायनप्रभृतिकृतेभ्यः शास्त्रभ्यः सारमादाय रितरहस्यस्यादिमं ग्रंथमारभमाणः प्रस्तुतदेवतापूच्या निविधाता-

^{*} जुक्कोजनासा i.e. (जुक्कोज) B. The above form seems however the correct one, being probably a nom de plume. On the designation 'Kok-shāstar' applied to this class of writings in Hindustani, see Garcin de Tassy, 'Histoire de la Littérature Hindouie et Hindoustanie,' second edition, 1., p. 188.

[†] Thus also C. (राज: comm.); चेणुदत्तस्य B.; Vainnadatta, Burnell, Tanj. MSS., p. 58b.

मिक्कन् मकरध्यनं प्रस्तौति ॥ प्रचापतिः प्रना भृष्टा तासौ । good Devanāgarī writing, of 1768 A.D.; eleven स्वितिनिवंधनं त्रिवर्गमाधनं शास्त्रमध्यायानां च लक्षकं प्रजा-पतिः ज्ञातमहस्रेणाग्रे प्रावीचत्। तस्यैकदेशः स्वायंभ्यो मनुधेनी धिकारिकं पृथक् चकार। वृहस्यतिरचीधिकारिकं। भगवतः म्रासुरमोलिघटितिकरीटमिणप्रभादीपितपादारविंदस्य पार्वे -तीपतरनुचरेण नंदिना सहसेणाध्यायाना पृथक्कामशास्त्रं प्रोत्तं। प्रदेय तु पंचभिरध्यायशतेरीहालकिः श्वेतकेतुः सं[चि∣छोप । ः तदेव तु पुनरर्थेनाघ्यायक्षतेन साधारणसांप्रयोगिकभायौधिका-रिक्वीशिकपा[रहा]रिको पनिपदादिकै: सप्तभिरधिकरणेनीभ्रष्यः पांचालः [मंचिक्षेप] । तस्य वैशिकमधिकरणं यष्टं पाटलिपुच-काणां गिणिकानां नियोगाट् दत्तकः पृथक् चकार । तत्संप्र-योगात् पारायणः (? 1. श्वारायणः) साधारणमधिकरणं प्रोताश्व। मुवर्णीहाः (!) सांप्रयोगिकं घोटकमुखः कन्यासंप्रयुक्तं गोनरीयो भार्याधिकारिकं गोणिकापुत्रः पारहारिकं कृचीमार(?1. कुचुमार) क्षीपनिषद।दिकं। वात्स्यायनम्तु सप्तभिरधिकरग्रैः सर्वे प्रोत्राच। रयमने कैराचार्यस्त उद्यास्त्रं वाभ्रव्योक्तं संदशः प्रणीतमुल्बस्पमभवत् (!) । एवमेते लोकहिताय कृतवंत: । तथा हि महतां प्रवृत्ति-लोकिहितायैव यथापनानां भूतानां प्रयुक्तिः प्रमृतिभाको विश्वस्य स्त्रीपुंमाभ्यामेव निष्यज्ञत्वात् कामस्य पुरुषाचीत्वेन पितृक्ष्यामी-चनहत्भतमंतितप्राशस्याच महापुरुषप्रणीतत्वाच शास्त्रमिदै मधेहितमिति कोक्कोको नाम कविः स्वमतिविभावेन रितरह-स्यारूयं कृतवान् । तर्हिनंदिकेश्वरादिप्रणीतेषु शास्त्रेषु विद्यमानेषु किमनेकेनेति चेत्रत्र महस्त्राष्ट्रीदकेष्यरश्चेतकेतुवाधव्यप्रणीतानां जास्त्राणां तुराधेयत्वाद दत्त्वकादिभिः प्रणीतानां शास्त्रावयवादीः । The Sahityadarpaņa is constantly quoted : नामेकदेशत्वाच वात्स्यायनप्रणीतस्य महस्त्राद् गूढाचेत्वात्तकेवाहु-न्याद्वालाना दुराधेयत्वेन च तेभ्यः सारमादाय सुप्रकाशितार्थे भुवोधमुपयुक्तांशमस्यमिदमित्यादरणीयं ॥ येनाकारि ०

It ends: सुरतरू श्रीतिमातनुते ॥ उद्घतः पारिभद्रामरनरफलभृत्येयसीगीतकीर्तिः नप्ता तेजोकनासः(!) सदसि बहुमतः पंडितानां कवीनां। रततश्रीराज्यविद्याधररुचितनयः कामकेलीरहस्यं कुक्कोकः कामुकानां किमपि रतिकरं व्याकरोत्कीतुकेन॥ इति स्रीसिद्धपाठीयकविनिरवद्यविद्याधररुचितनयकोकक-वींद्रविरिचते रतिरहस्ये योगाधिकारी नाम दशमः परिस्टेदः समाप्तीयं ग्रंपः॥

See Burnell, Tanjore MSS., p. 59a.

[A. Burnell.]

-1241.

176b. Foll. 26; size 12 in. by 31 in.; fairly

lines in a page.

Sringārasāriņī, a monograph on amorous sentiments, and the usual subjects of nāyikās and nayakas connected therewith, by Citradhara.

It begins:

जगज्जलधितारकः कृतिकुले मुदौ धारकः पराभवविदारकः सुकृतरीतिसंचारकः। द्विपञ्चनकुठारकः सकलक्षेद्संहारकः सदैव मुखकारकः स्कुरतु भूलिनो दारकः॥१॥ कूले भोदानुक्ले दिनकरदुहितुमेर्दियमानयीय चेतम्रामीकराच्छक्कविनवस्त्रतयास्त्रिंगतो स्रोस्यय । द्धायाभिनीयमानः परमरुचिरतो चीयमानः फलीघैम् तीव्रं तापं तनोनेस्तिरयतु लिलतः को ऽपि बालस्त-र्णुगारैकरसप्रचाररुचिरा चेतश्चमकारि**णी** [माळ:॥३॥ सञ्चीलाललिता विलासप्तलिता भूषः श्रमोत्सारियो। यानाज्ञिपधरेण चारुरिचता तापावलीदारिणी सद्य: संमदकारिकी सुकृतिनां भ्यादसी सारिकी॥३॥ रसं समर्पेयत्येषा तापमुन्सारयत्यपि । मृंगारसारिकोमेनामतः ज्ञोलयताम्पुधीः ॥ ४ ॥ ° ६ ॥

लोकोत्तरानंदमकरन्दरसालेषु रसेषु प्राथम्याद्विपयिगां प्रयुरप्रमोदप्रापकल्याच शृंगारो व्य निरूप्यते ॥ तत्र रतिस्यायिः भावको रसः मृंगारः। 🍳

while Bhojarāja is mentioned once, fol. 2b, 1, 6.

It ends: रवमन्ये अप भूगाराभासा: सुधौभिरुदाहर-णीया इति संद्येपः॥

> र्जुगारसारिकी नृतमिष दोषगवाषिका। सतां सद्यनुद्धीनां मानसं मोद्यिपाति ॥

इति महामहोपाध्यायश्रीमधित्रधररचित्यं शृंगारमारिखी परिपृशी ॥ कृषाजन्ममासिमताष्टम्या दिने वृथ इयुद्धिपभूपैः कृष्णतृष्टिविधये व्हिलनां बाबयोः मितके रसप्यां १ वंशीधर-प्रसादाय पतन्तामनुमोदिनी वंशीधरो ऽलिसत् ०॥ ग्रंथसंस्था H. T COLEBBOOKE. 9000 11

1242.

Foll. 37; size $12\frac{1}{4}$ in. by $4\frac{1}{2}$ in.; Devanagari writing of 1800 A.D.; eleven lines in a page.

सन्यापेन जयन

Kāmasamūha, verses illustrative of amatory sentiments, by Ananta, son of bhishagvara Hira mantrimandona.

The date of the composition (? Samvat 1541) is expressed as follows:

संवत् पंचदशप्राप्ते चंद्रवेदप्रवत्सरे (!) ।
चैत्रणुक्ते चतुर्देश्यां तिषी षारे च भागेवे ॥
सर्वािश कामशास्त्राशि चिलोक्यानुक्रमैर्युतं ।
चनतेन कृतं काव्यं मुनीनामिष कामदं ॥
सरस्त्रयाः प्रसादेन गुरूणामुपदेशतः ।
नागराभ्यंतरेशेदमनंतेन समुद्धृतं ॥
कामशास्त्रस्थांभोधि मंषयित्वा रसामृतं । °

The MS. is very incorrect, and full of blunders, apparently owing to the copyist having misread an original which probably came from the Gujarat country. A note at the end, which must have been transcribed from a previous MS., reads thus: संवत् १९५६ वर्षे घेजापपदे (i.e. vnišākha-badi) १६ नेपडनगरमध्ये गोरदेवनी रुस्ति।

The MS. begins with v. 6 of the introduction.

[H. T. COLEBROOKE.]

1243.

2542g. Foll. 32; size 10 in. by 4 in.; clear Devanagari writing, of about 1700 A.D.; fifteen lines in a page.

Vidagdhamukhamandana, four books (pariccheda) of stanzas containing various kinds of riddles and puzzles, and being at the same time descriptive of the feelings of separation from, and longing for, a lover, by the Jain Dharmadāsa; with a commentary by an unknown writer.

It begins:

सिद्धीवधानि भवदुःसमहागदानां
पुरमात्मनां परमक्रणेरमायनानि
प्रसालनेक्सिलिलानि मनोमलानां
श्रीहोदनेः प्रवचनानि चिरं सर्यति ॥ १ ॥

शीडोदनेः भीडस्य प्रयचनानि जागमवश्रमानि निष्यती-प्रधानि गहाना रोगाणां ॥ १॥

जयंति संतः सुकृतिकभाजनं
पराधेसंपादनसङ्घतस्थिताः ।
करस्थनीरोपनिषद्यदर्शिनो
जयंति येदग्ध्यभुवः कयेगिरः॥ ३॥

मुकृतस्य स्कं भाननं स्थानं। सत्र साविष्ठितिं। परार्थस्य संपादनं करणं तदेव सत् प्रधानं वतं। तत्र स्थिताः। विद्रथस्य भाषो वैद्रथ्यं। तस्य भुवः। विद्वत्रा स्थानं कवेः कवीन्नरस्य॥३॥०

It ends:

पूर्णेचंद्रमुखी रम्या कामिनी निर्मेलांचरा। करोति कस्य न खातमेकांतमदनोत्तरं॥ ७९॥

नामिनी स्त्री कस्य नरस्य खांतं चित्तं एकातमहनोत्तरं कामिवद्धलं न करोति। चिप च करोति। च्युतदत्ताद्यर २ पद्ये यामिनी पृश्चिमाराचिः २ पूर्यचंद्रसमुखा १ पूर्यचंद्र रव मुखं यस्याः सा २ मलवर्जितषस्त्रा १ निर्मेलः चंवरः स्नाकाशो यस्याः सा ॥ १९ ॥

च्युतदत्तास्तरमातिः ॥ ६ ॥ इति धर्मदासकविकृते विदय्धनु-सर्मदनमहाकाच्ये चतुर्धपरिच्छेदः समाप्तः ॥

The Vidagdhamukhamandana has been printed repeatedly in India, e.g. in Hæberlin's Anthology, p. 269 seq. [Gaikawar.]

1244.

1574. Foll. 80 (the first of which is wanting); size 10½ in. by 4 in.; fairly good, modern Devanāgarī writing; 6-14 lines in a page.

Vidagdhamukhamandana, with Tārācandra's commentary, entitled Vidvanmanoharā.

A MS. of the commentary described in Rāj. Mitra's Notices, iv., p. 294, commences:

श्रीगोकुलेशपदपसमधुवतेन

ताराभिधेन कविना शिवराशधान्यां ।
विद्वाकुलोपकृतये क्रियते स्पुटार्थी

टीका विद्राधमुखमग्रजनसंत्रकस्य ॥
विमत्सरायां थिदुषां [नृयां?] टीका कृता मया ।
मुदं वितनुतां नित्यमेषा विद्वमनोहरा ॥

The title Vidvanmanoharā occurs again in the colophon of the first three chapters; whilst

at the end of the MS, the commentary is called Vidvanmanoramā:

ताराचन्द्रेण कविना कृता विद्वन्मनीरमा। टोक्रेयमस्यां पूर्णों ऽयं परिछेदखतुर्थेनः ॥ १ ॥ कोशाननेकानयलोक्य दीका कायस्थच्डामिशाना कृतेषा। ताराभिधेयेन सतां कवीनाम् **भाचन्द्रतारं रमतो मनस्तु॥ ३ ॥** इति टीका विद्वम्मनोरमा समाप्ताः॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1245.

Foll. 22; size $10\frac{1}{2}$ in. by $4\frac{1}{2}$ in.; 2458a. good Devanagari writing of about 1700 A.D.; nine lines in a page; fol. I supplied by a more recent hand.

Vidagdhamukhamandana, without commen-[GAIKAWAR.] tary.

1246.

584a. Foll. 12; size $10\frac{3}{4}$ in. by $4\frac{1}{4}$ in.; Lirly written, in Devanagari, about 1730 A.D.; 14-16 lines in a page.

Vidagdhamukhamandana.

[H. T. COLEBROOKE.]

1247.

Foll. 31; size 9½ in. by 6 in.; fair 3084. Devanagari writing of 1796 A.D.; eight lines in a page; European paper.

Vidagdhamukhamandana.

[J. R. BALLANTYNE.]

1248.

3090. Foll. 17 (paged 1-34); quarto; size 9 in. by 7% in.; carelessly written, in Devanagari; twenty lines in a page; European paper.

Abhinayadarpana, a treatise on the gestures and motions of the hands, as practised by dancers, for the purpose of mimic representation.

It begins (cf. Aufrecht, Cat., p. 87a; 202): पताकस्तिपताको अधेपताकः कर्तरीमुखः।

मयरखार्थचन्द्रख सरालः भुकतुरहकः ॥

मुष्टिकः शिखरश्चेर कपित्यः कटकामुखः (right) । मुचीमुखः पद्मकोशो चायाः सपैशिरसाया ॥ मृगज्ञीषेः सिंहमुखो लाङ्गलखालपञ्चवः । चतुरो अमरखेव हंसास्यो हंसपख्यकः॥ संदंशी मुक्लश्रीव तासचुडोर्कनाभकी । इत्यसंयुतहस्तानामष्टाचिञ्जतिसंख्यया ॥ नामान्युक्तानि कविभिभेरताग्रीवपारगैः॥

चतुरो चतुर्विधः मुद्वचत्रः स्रक्षचत्रः सर्वेचत्रः चलस-पैनिशिरः (!) ॥ श्रय संगृतहस्ताः ॥

> सादी पुष्पपुटी होगी सञ्चलिखतुरस्रकः। खिलकाभिभहस्तच्च कर्तरीखस्तिकः करः॥ डोलाब्वहित्यका चैव वर्धमानस्ततः परम् । पतानस्वस्तिनश्चेव कर उज्ञानविश्वतः॥ कलज्ञाभिधहस्तद्य पद्यविद्यत एवं च । उत्सङ्गस्तिलको हस्तो नागबन्धश्च वृष्टवः(२1. नैषधः) ॥ इत्येते संयुता हस्ताः कविभिः मोउश स्मृताः ॥

अप गुत्रहस्ता उष्यने। उडुत्तास्यस्तलमुखो विप्रकीर्यस्ततः परम् । गजदनाविद्ववक्री सूचीविद्वकरस्तया॥ रेचितास्यः करः प्रोक्ता (!) सर्घरेचित एव सः। पस्तवस्य नितस्रस्य केशषन्थस्तया लता ॥ करहस्तो दगउपस्य जध्वेमगउलिसंज्ञिकः। पार्ष्वमग्रास्तिहस्तम्ब पुरोमग्रास्तिनामकः॥

निल्जिनी पद्मकन्त्रीय कपोतो मकरस्तथा। ज्ञानहस्तो ज्य विज्ञेयो चरहाभयहस्तकः ॥

मुद्राहस्तस्त्रयीविंशभूत्रहस्ताः प्रकीर्तिताः ॥

पताकहस्तलक्षणमुच्यते । °; р. 3, पिपताकहस्तलक्षणम् ° etc. A. Burnell.

1249.

3028. Foll. 65; thin paper; folio; size 13½ in. by 8½ in.; recently written, in halfcolumn, in the Telugu character; 20-22 lines in a page.

Abhinayadarpana, with a brief Telugu explanation.

The comment begins: पताक: पताकहस्तमुख्। ॰ Cf. Burnell, Index of Tanjore MSS., p. 60. A. BURNELL.;

VI. Religious and Civil Law (Dharma).

A. ORIGINAL INSTITUTES OF LAW.

1250.

723k. Foll. 18; size 123 in. by 53 in.; clear, modern Devanagari writing; ten lines in a page.

Gautamīya - Dharmaśāstra, in twenty-nine adhyāyas.

Edited, for the Sanskrit Text Society, by Prof. A. F. Stenzler (1876).

Translated by Prof. G. Bühler, Sacred Books of the East, vol. ii. (1879).

[H. T. COLEBROOKE.]

1251.

2489c. Foll. 21; size 11 in. by 5 in.; fairly good, modern Devanāgarī writing; ten lines in a page.

The same work, in twenty-eight adhyays; the 20th chapter of the preceding MS., not commented upon by *Haradatta*, being omitted, as it also is in the above-mentioned edition and translation.

[Gaikawar.]

1252.

1787. Foll. 101; size 17 in. by 11 in.; folio; large, clear Devanāgarī writing; 22-24 lines in a page.

Gautamīya-Dharmaśāstra, with Haradattamiśra's commentary, called Mitāksharā.

The commentary begins:

जुङ्कांबरधरं विष्णुं शशिवर्णे चतुर्भुने ।
प्रसन्नवदनं ध्यायेत् सर्वविद्योपशांतये ॥ १ ॥
निच्चित्व सर्वशास्त्राणि मूलं गीतमिनिर्मितं ।
क्रियते हरदन्नेन तस्य वृत्तिर्मितास्त्राः ॥ १ ॥
सेदो धर्ममूलं । कर्मजन्यो अभुदयो नि[ः] स्रेयसहेतुः । ०

Colophon: इति गीतमीये [धर्मशास्त्रे some chapters] वृत्ती हरदत्त्रांघरिषतायां मितास्त्ररायां श्रष्टाविंशो उध्याय: ॥ सम्बत् १६६२ शांके १९२९ ॥

[?]

1253.

913b. Foll. 20; size 13\frac{1}{4} in. by 6 in.; large, modern Devanāgarī writing; ten lines in a page.

Vāsishtha-Dharmašāstra, in 21 adhyāyas.

It begins: ऋषात: पुरुषित:श्रेयसाँघै धर्मेनिहासा। ^o Printed in the Calcutta Dharmasastrasamgraha II., pp. 456-496. A critical edition has been published by A. A. Führer, Bombay, 1883; an English translation by G. Bühler, Sacred Books of the East, XIV. (1882).

For a Vasishtha-smriti see further on, no. 1839. [H. T. COLEBROOKE.]

1254.

3247e. Foll. 9a-14b; size 10 in. by 7½ in.; 4to.; Telugu character; 21-24 lines in a page.

The same work. Adhyāyas I.-VI.

Colophon: इति स्रीवसिष्ठे धनैप्रसंगो नाम पष्ठो अध्याय:॥
[Mack. Coll.]

1255.

3248e. Foll. 11b-18b; size 9½ in. by 7½ in.; 4to.; Telugu character; eighteen lines in a page.

The same work.

[MACK. COLL.]

1256.

3249e. Foll. 10a-16a; size 10 in. by $7\frac{3}{4}$ in.; 4to.; Telugu character; twenty-one lines in a page.

The same work.

The last three MSS. were probably derived from the same original. [MACK. COLL.]

2337. Foll. 257; size 10 in. by 5½ in.; good, modern Devanāgarī writing; ten lines in a page.

Mānava-Dharmaśāstra.

Numerous editions of this work have been published in India; as also in Europe those of G. C. Haughton, with an English translation (1825), and of L. Deslongchamps, with a French translation (1830-33). English translations have further been published by A. Burnell (1884), and G. Bühler (1886).

Kullūka Bhaṭṭa's commentary has also been printed repeatedly in India. An edition of the text, with the commentaries of Modhātithi, Sarvajāa-Nārāyaṇa, Kullūka, Rāghavānanda, Nandana, Rāmacandra and Gomindarāja, has been brought out by Viśvanāth Nārāyan Mandlik (1886); and Prof. Jolly, in the Bibliotheca Indica, is publishing a series of extracts from six commentaries. [Gaikawar.]

1258.

1786a. Foll. 158; size 14½ in. by 9½ in.; clearly written, in Devanāgarī, on European paper; 9-13 lines in a page.

Mānava-Dharmaśāstra, transcribed, according to a note of Colebrooke's on the fly-leaf, from a very correct copy.

The first page also contains an interlineary Latin translation, by Colebrooke.

[H. T. COLEBROOKE.]

1259.

3235. Foll. 182; size 8½ in. by 7 in.; 4to.; well written, in Dovanāgari, by Lālā Mahtāb Rāy; on European paper; fifteen lines in a page.

The same work, written out in half-śloka lines, with occasional English pencil notes.

[SIR. C. WILKINS.]

1260, 1261.

1551, 1552. Foll. 270 and 220 resp.; size 11½ in. by 6½ in.; well written, in Dovanagari; fourteen lines in a page.

Manava-Dharmasāstra, with the commentary (Manubhāshya) of Bhatta Medhatithi, son of Bhatta Vīrasvāmin.

Vol. I. contains adhyāyas 1-5; vol. II. adhyāyas 6-12; each adhyāya having a separate pagination.

The 8th adhyāya is incomplete, the MS. breaking off in the middle of the comment on sl. 194 (as प्रकारोपसंहारो ज्नेन क्रियते। प्रीत्या उप).

Dated, at the end of adhyayas 9 and 12, Samvat 1618 (A.D. 1591).

[H. T. COLEBROOKE.]

1262, 1263.

934, 935. Foll. 330 and 272 rosp.; size 12½ in. by 4½ in.; on the whole fairly written, in Devanāgarī, by different modern hands; 10-12 lines in a page.

The same work.

Each volume contains six adhyāyas, paged separately. Vol. II., foll. 258-272 contain a sūcīpattra.

The title-page has the following note, in Colebrooke's handwriting: 'This copy is evidently taken from the same copy at Bonaros, which was transcribed for Sir Wm. Jones.'

[H. T. Colebrooke.]

1264-1267.

1407-1410. Foll. 253, 190, 186, and 55 resp.; size 12½ in. by 5¼ in.; fairly written, in Devanāgarī, ten lines in a page.

The same work. Books 1-11, paged separately.

Vol. I. contains Books 1-3; II., 4-7; III., 8, 10 and 11; IV., 9.

The first three volumes were copied in Samvat 1845-6 (A.D. 1789-90), the fourth in Samvat 1865 (A.D. 1809). [H. T. COLEBROOKE.]

1268.

1170. Foll. 236; size 13 in. by 5 in.; fairly written, in Dovanagari; nine (sometimes 10-13) lines in a page.

The same work. Books 7, 8, 10-12.

The seventh book is dated Samvat 1865 (A.D. 1809). [H. T. COLEBROOKE.]

1269.

2155. Foll. 67; size 11 in. by 5 in.; fairly written, in Devanagari, by three different, modern hands; ten or nine lines in a page.

Mānava-Dharmaśāstra, with a commentary (Manuţīkā) by Govindaraja, son of Bhatta Mādhava. Rather incorrect.

Adhyāyas I. and II.; of foll. 21 and 46 resp.

It bogins: मानवधमेशास्त्रस्य गोविंदरात्रसंस्य भाष्यं॥
संसाराध्यगतागतक्रमतृषः पीयूषमीशं शनैध्यीत्वानगिलसंग्रदायगुरुतः प्राप्ते मनोः शासने।
दृष्ट्या ग्रंथकृदाशयानमुसृति च्यास्योतरायामिमां
टीका शास्त्रकृदाशयानुसर्यो गोविंदरात्रो च्यथात्॥॥॥
इह भृगुशिचः कश्चिद्विक्तिविधियारंपयीत् स्मृत्यप्रमंधमिदमाह । स्रयंभुवे ०

Colophon: इति स्त्रीभद्धमाधवात्मजगोविंदराजविरचि-तायां मनुदीकायां मन्त्रनुसरस्यां ज्ञस्ययोध्यमविधानं नाम द्वितीयोध्याय:॥ [GAIKAWAR.]

1270.

236. Foll. 336 (and two suddhipattras, inserted after foll. 179 and 205); size 12½ in. by 5¾ in.; fairly written, in Devanagari, by two or three different hands; 8-16 lines in a page.

Mānava-Dharmašāstra, with a commontary, entitled Manvarthamuktāvalī (or Manumuktāvalī), by Kullūka Bhaṭṭa, son of Bhaṭṭa Divākara.

Colophon: इति श्रीपारेंद्रनंद[ना]वासीयभट्टदियाक-रात्मनभट्टश्रीकुन्कविरिचितायां मन्वपेमुकावच्यां मनुवृत्ती

ह्वादशो अध्यायः समाप्तः॥ संवत् १६५१ श्रावरावदि समावस्यावार सनिवारे लब्सम्पदेसवालाकासिमध्ये॥

At the end of the third chapter Kullūka's native place is likewise spelt Vārendrananda (with na suppl. in the margin); but at the end of the seventh chapter, it is spelt Vārendranandanā. In V. N. Mandlik's edition the name is spelt Vārendrinandanā; in the Calcutta edition Vārendranandanā. According to the Sabdakalpadruma and Vācaspatya, Vārendrī is the modern Rējšāhī in Bengal.

At the end, twenty leaves containing a list of contents have been added.

[H. T. COLEBROOKE.]

1271.

2167. Foll. 39; size 13½ in. by 4 in.; good, modern Bengali handwriting; eight lines in a page.

Yājā avalkīya-Dharmaśāstra.

Edited, with a German translation, by A. F. Stenzler, 1849; and, with an English translation by V. N. Mandlik, Bombay 1880.

[F. BUCHANAN.]

1272.

2823. Foll. 71; size 9 in. by 7½ in.; fair, modorn Devanagarī writing; fifteen lines in a page.

The same work. Written in half-śloka lines, as if for press. [Sir C. Wilkins.]

1273.

1786b. Foll. 78; size 14½ in. by 9½ in. clear, modern Devanāgarī writing; ten lines in a page.

Another copy of the same work. Transcribed, according to a note in Colebrooke's handwriting, from an incorrect MS.

[H. T. COLEBROOKE.]

2047b. Foll. 57; size 11 in. by 5½ in.; well written, in Devanagari, by three different modern hands; nine or ten lines in a page.

Yājňavalkīya - Dharmaśästra. Rather incorrect. [GAIKAWAR.]

1275.

2035. Foll. 421; size 12 in. by 8 in.; good, modern Devanāgarī writing; 10-18 lines in a page.

Yājāavalkya's Institutes, with the commentary, called Mitāksharā (or Rijumitāksharā), by Vijāāncsvara, son of Padmanābha Bhaṭṭa.

The three books are paged separately; the ācāra consisting of 86, the vyavahāra of 153, the prāyaścitta of 182 leaves.

There are several Indian editions of this leaves; a important work which marks the beginning of a now era in Indian jurisprudence (probably c. 1100 a.b.). The section on the Law of Inheritance was translated by Colebrooke in [Gaikawar.] 868b.

1276, 1277.

2059, 2060. Foll. 229 each; size 11½ in. by 5¼ in.; good, modern Devanāgarī writing; 8-14 lines in a page.

Yājāavalkīya-Dharmašāstra, with the Mitāksharā.

The ācara on 100, the vyavahāra on 165, the prāyaścitta on 196 loaves.

[H. T. Colebrooke.]

1278.

2170. Foll. 270; size 12½ in. by 6½ in.; legibly written, in Devanagari, in 1778 A.D.; fourteen or fifteen lines in a page.

The same works; on 57, 84 and 138 leaves | respectively. [W. HASTINGS.] |

1279.

1079. Foll. 350; size 13 in. by 4½ in.; fair Devanāgarī writing; eight lines in a page.

The sections on ācāra (foll. 123) and prāyaścitta (foll. 227) of the same works.

Transcribed, in 1808 A.D., by the Kāshmirian Paṇḍit Nānak Chanda.

At the end a sūcipattra on four leaves has been added.

[H. T. Colebrooke.]

1280.

1105. Foll. 191; size 12½ in. by 5 in.; clear Devanāgarī writing of 1795 A.D.; 8-10 lines in a page.

The vyavahāra section of the same works.

At the end there is a sūcipattra of three leaves; and an English list of contents on the fly-leaf, in Colebrooko's handwriting.

[H. T. Colebrooke.]

1281.

written, in Devanagari, about 1500 A.D.: thirteen lines in a page.

The first leaf of a MS. of the vyavahāra section of the Mitāksharā.

[H. T. Colebrooke.]

1282.

845. Foll. 414; size 12\frac{3}{4} in. by 4\frac{3}{4} in.: excellent Devanagari writing; nine lines in a page.

Lakshmīvyāhhyāna, also calle l Bālambhaṭṭaṭīkā, a commentary on the vyavahāra section of the Mitāksharā; by Lakshmīdevī Pāyaguṇde (the wife of Bālakrishņa Vaidyanātha, son of Mahādeva), who also wrote under the name of (? her son) Bālambhaṭṭa. It begins: पृथिनाते दुहदंडस्य ज्ञिष्टरस्यगस्य विधाना-दन्त्रयव्यतिरेकाभ्यां पालनाधिकारियाहरहव्येवहारदर्शनं कर्त-व्यमित्युक्तं ?

Colophon: इति स्रीमिन्मतास्यात्र्यास्याने महादेवभट्टानमजोमागजवैद्यनायाद्वीगभूतनाळ(वाळ B)कृष्णजनिपायगुडोपास्यस्रीलस्त्रीदेवीविरिचते लक्ष्म्यभिधे स्ववहारप्रकरणं भवतः
१५६॥॥

Cf. Hall, Index of Bibliography, p. 175; West and Bühler, Digest, 3rd ed., I., p. 17; J. Jolly, Tagore Lectures, p. 15.

For another MS. (which seems to have been derived from the same source as the present one) see Aufrecht, Cat. Bodl., no. 632.

For an older commentary on the Mitāksharā, the Subodhinā by Viśveśvara, see Aufrecht, Cat. Bodl., nos. 633, 634; Burnell, Index Tanj. MSS., p. 127a.

[H. T. Colebrooke.]

1283.

1104. Foll. 257; size 12\frac{3}{4} in. by 4\frac{1}{2} in.; legibly written, in Devanagari, by three different, modern hands; 10-12 lines in a page.

The same work (B).

Three leaves inserted at the end contain a sūcipattra of chapters.

[II. T. Colebrooke.]

1284, 1285.

3021, 3022. Foll. 266 and 326 resp.; size 12½ in. by 6 in.; fairly written, in Devanagara, by different hands, at the beginning of the present century; 11-13 lines in a page.

Yājāavalkya's Institutes, with a commentary—the Yājāavalkīyadharmaśāstranibandha—by Aparāditya (or Aparācka) Deva.

According to Prof. Bühler (Report on Kāś-mīr, p. 52; West and Bühler, Digest, 3rd ed., 1., p. 18) Aparāditya belonged to the Koākaņa

branch of the princely house of the Silāras, or Silāhāras, residing at Purī, and reigned and wrote between 1140 and 1186 A.D. His formerly assumed descent from Jīmūtavāhana (the author of the Dāyahhāga etc.) is now very doubtful; see no. 1496.

The commentary begins:

तं याज्ञयस्मिम् निवृंदयंद्यं क्रिमामि तस्मीतित्यभैयुद्धे॥

संसिद्धार्थिमलानुरानुरानम्मीलिस्थितप्रोल्लसत् सद्दानप्रभवप्रकृष्टिथिथेप्रेलस्यूकोज्बलं । श्रेयोविव्यमहामयप्रशामने दिव्यं यदेकीपर्यं भूयाह्यो हिरदाननांप्रिकमल्डंडं तिष्टाप्तये ॥ विश्वानुभूतिसंभूतिस्थितिसंहतिमुक्तयः । प्रभवंति यतस्तसी परसी ब्रह्मणे नमः ॥ यो विश्वप्रगेपरिपालनसंहतीहे (!) ब्रह्मा हरिस्तिनयनश्च भवत्यमेयः । संश्वाह्मोधमभयं सुलस्ख्वनावम् श्वात्मानमङ्गयमनंतमुपास्महे तं ॥ विश्वात्मानः शुक्वयश्चंपि भानोर् स्वाप यो योगिगणाय्यग्रस्यः ।

भक्त्या यस्य सविक्षयः स्मरित्युर्भत्या च वाचस्यतिर्
जिप्विकांत्या हिपता गणः श्रुचितया भास्वान्धानिनेन भूः।
जीमृतान्वयभूषणं सविलेषे(१ सविनर्य) योगीचरोदीरिते
इक्षस्त्रे वाक्यनयानुगां वितनुते याचं सता संमताम्॥
धर्मसंहितानारभमाणस्तस्याः धीरूपत्वे सामान्याज्ञायमानाप्रामाण्यज्ञांकां महाजनस्य तदथ्ययनधारणादिविषये परिषंचिनीमपनेतुमाह योगी संयमवान् ०

Vol. I. contains the 1st adhyāya (इति ॰ राज-नीतिप्रकरणं) and a sūcipattra (foll. 263b-266); Vol. II., the 2nd and 3rd adhyāyas.

The Vyavalara (foll. 1-136 and one leaf of index) begins: प्रथमाध्याये नानावणीनां नानाविधा धर्मी उक्ता: । तत्र राजधर्मेषु वस्त्रमाणं व्यवहारदशैनोपदेशमाण्रित्र व्यवहारान्स्वयं पश्येत् सन्धैः परिवृतो ज्यवहारान्स्वयं पश्येत् सन्धिः परिवृतो ज्यवहारान्स्वयं पश्येत् सन्धिः परिवृत्ते परिवृत्त

The Prāyaścitta (foll. 199, numbered separately) begins: पूर्वेणध्यायद्वयेन वर्णानामात्रमिणाञ्च बद्यचारिगृहस्थयोधेमी उक्षाः। संप्रति गृहस्थस्य खेषु धर्मेषु येन निमित्रेमानिधकारस्तस्मिश्च सति येषु धर्मेश्यधिकारस्तदुभयप-रिस्केन्। प्रमाणकारस्यते । १

Colophon: इति श्रीविद्याधरवंशप्रभवश्रीशिलाहारनरंद्र-[श्रीमृतवाहनान्वयप्रमृत Adhy. 1, II.]-श्रीमद्वपरादित्यदेव-विरिचतयाश्रवस्कीयधर्मशास्त्रिनिवंधे तृतीयो अधायो समाप्त: ॥

For other MSS, of this commentary see Rāj. Mitra, Notices, iv., p. 260; Cat. of MSS, of the Mahār, of Bikāner, p. 506.

[H. T. COLEBROOKE.]

1286.

1175B. Foll. 34; size 13 in. by 4½ in.; legibly written, in the Bengali character, at the beginning of this century; eight lines in a page.

The Dāyabhāgaprakaraņu, or section on the law of inheritance, of the same work.

1t begins: चर्यदानीं विभागास्य व्यवहारपद्नारभते। विभाग चेत् (Н. Т. Соцевкооке.]

1287.

1278a. Foll. 86; size 13 in. by 5 in.; legibly written, in Devanāgarī; 10 or 11 lines in a page.

Dīpakalikā, a succinct commentary on Yājāavalkya's Code, by Šālapāņi.

It begins:

स्रश्चेषकलुपध्वीस नत्ना कृष्णपदीवृत्तं । याज्ञवन्त्रपस्मृतेष्टीकां श्रृत्यपिषः समातनोत् ॥ स्रज्ञानितिमिरग्रस्तशास्त्रापैप्रतिपत्तये । कृतेयं दोपकलिका कलिकालमलापहा ॥

योगीधरितयादि । योगिनां सनकादीनामीधरमाराध्यं याज्ञवल्ल्यनामानमृपि संपूज्य ०

Adhyāya II. begins fol. 31: व्यवहारानित्यादि । क्यादानादिनानावियादपद्धवधयः संश्यो हिसते ज्नेनेति व्यवहारः । तथा च कात्यायनः । वि नानार्थे ३व सदेहे हरणे हार उच्यते । नानासंदेहहरणाद् व्यवहार इति स्मृतः ॥

Adhyāya III. begins fol. 57: जनेत्यादि । समंपूर्ण-डिवर्षं वालमकृतपूरं मृतं माल्यादिभिरलंकृत्य ग्रामाइहिः शुक्री भनी निस्ताय स्थापयेत् ॥ ° It ends: इति साहुडिया[ल]महोपाध्यायश्रीणूलपाणि-विरिणतायां याहवस्माठीकायां तृतीयो वध्यायः॥

ा शकान्दाः ५९११॥

Acc. to Rāj. Mitra, Notices, iii., p. 104, the author was a judge at the court of Lakshmana Sena of Bengal, in the early part of the 12th century; but he was probably considerably later; cf. Jolly, Tajore Lect., p. 14. For a chapter (Prāyaścittaviveka) of the author's Smritiviveka see further on, no. 1726.

[H. T. COLEBROOKE.]

1288.

1176. Foll. 348; size 134 in. by 5 in.; well written, in the Devanagari character; nine lines in a page.

Yājāavalkya's Institutes, with a commentary by Mitramiśra, son of Paraśurāna Miśra, and grandson of Hamsa Pandita.

The commentary was written by order of king Virasimha Deva (of Kāśī, the son of Madhukara Shah, of the Bundelā family), and forms part of a series of legal works by this author, bearing the title of Viramitrodaya (see further on, nos. 1407-10).

According to Prof. Bühler (West and Bühler, Digest, 3rd ed., I., p. 22) this Virasimha is identical with the well-known Birsinh Deo of Orchā, who murdered Abul Fazl, the minister of Akbar, and author of the İyin-i-Akbari; whence the Viramitrodaya would have been written in the first half of the seventeenth century.

The commentary begins (slightly corrected from the beginnings of the other chapters):

निःसान्यं खस्य शंमित्तव विदर्शद्व हेत्यासीमहासीम् खहंदं शोलियिष्यिव च निजपदं शोलताहंद्वभायः । ख्राच्यां जुद्धसत्यांकुर इय विशदो विष्यभृत्कोडभर्तुर् देहेवोचीरनाशी हरमुकुटशशीवैकदंतस्य दंतः॥ १॥ ०॥

चरि**क्**लचरिकुंभक्टपाटी शिसरितटीमिष या प्रभाषटीयान्। सधिवसति महींदुवदेरसिंहो मधुकरसाहिमहीशसिंधुजन्मा ॥ २ ॥ ० ॥ मगोला भूगोलाह्नहिरभियियासीत भवितुं पठानाः पाठीना इव जलविलीनाधिपमधुः । मयोमोचारभे(भो MSS.) इपसर्रात पुदेलाकुलपती रणार्थ दुर्वारे रणति रणमारे रणभुवि ॥ ७ ॥ विश्वाको बुधमित्रता कविगुरु राजा धरानंदनः शोभाभिर्विलसत्तमो दिषि लसकेतुत्र भाखत्मुतः । इत्यं जन्मजनुनेयग्रहतनुः कित्यस्ति तुंगः मदा सोट्रेब: बिल यीरसिंहधरणीधीरेयचूडामणि: ॥ ७ ॥ ० ॥ खारोहो गोर्कतायाः मदुपकृतिपदं धर्मभूमीरुहाणाम् उद्यानं मुद्रकी तेरूपचयभवनं स्रोमृगीवागुरैव । चाकारो िप्रताया निधिर्याप महसः सवैविद्यानवस्रो यहारि छोतते श्रीसुमिशारिय मुर्खयन्मित्रमिश्रः ॥ १४ ॥ इसाचक्रं चारु चक्रे समुचितनयतो रक्षितुं भृमिदेवान् देवां च प्राप्तमेवान्त्रिमलमपि यशो वीरसिंहो नरेंद्रः। विश्व मत्याप्यसारं वितरद्विरतं याज्ञयत्क्योक्तिमुक्का वारं स्मृत्यर्थमारं रचयितुमधः म प्रादिशन्मित्रमिश्रं ॥ १५ ॥ उन्नससीरभुकेरसिलवृषगुरुः श्रीमदानंदधीमान् श्रीभानो नित्रनिश्राक्तगदुपकृतः विश्वदादेशदीपै । ज्ञानानां दैन्यदोषापहमकल्लिमयं याज्ञवल्क्योक्तिकोशाद दृष्टा स्मृत्यर्थसारं समिचनुत यशोधमेलक्सीविहारं ॥ १६ ॥ । ज्ञापन इह भगवता महर्षिणा पाज्ञवरक्येन लोकहिताय प्रणीतं धर्मशास्त्रं तिज्ञाच्याययो मानवं भृगुरिव प्रक्रोत्तरप्रवंधेन संक्षिण वक्तंप्रस्तीति । योगीम्बरं ०

Adhyāya I. (rājadharmaprakaraņa) occupies 171; II. (prakīrņaprakaraņa), 103; III., 74 leaves; cach being paged separately.

Colophon: इति श्रीसकलसामंतवक्रवृडामणिमरीचिमंत्ररीनीरानितवरणकमलश्रीमम्महाराजाधिराजमधुकरमाहिम्
नुश्रीमम्महाराजाधिराजवतुरू [दिधिवलयवसुंधरा] हृदयपुंडरीकविकासदिनकरश्रीवीरमिंहदेवोद्योजितश्रीहंसपंडितासम्भ्रीपरणुरामनिश्रमृरिमृनुसकलविद्यापारावारपारीणधुरीणश्रीमम्मि[विनि]श्रकृते श्रीवीर(सिंह not in adhy. 1 and 2)मिभोद्याख्याने श्रीयाज्ञवन्त्रव्याख्याने प्रायश्चित्रप्रकरणं नाम तृतीयो
ध्याय: ॥ संवत् १६६० ॥ Two leaves appended at the
end contain an index to the third adhyaya.

[H. T. COLEBROOKE.]

1289

2193. Foll. 135; size 111 in. by 5 in.; Fairly written, in Devanagari, about the end of the 17th century; eleven lines in a page.

Brihat-Pārāśara-Dharmaśāstra, complete in twelve adhyāyas. The work is said to contain 3300 ślokas; but there seem to be only 2980 in these copies.

The work begins (cf. Calc. Dh., II., pp. 55309; Weber, Cat. Berl., II., no. 1756):

व्यक्ताव्यक्ताय देवाय वेधसे उनन्ततेत्रसे ।

नमस्कृत प्रवक्ष्मामि धर्मान् पाराशरोदितान् * ॥ १ ॥

अथातो हिमशैलाग्ने देवदारुवनाश्रमे ।

व्यासमेकाग्नमासीनं डिनाः पृक्किन्त धार्मिकाः ॥ २ ॥

मनुष्पाणां हितं धर्मे वर्तमाने कली युगे ।

पर्णानामाश्रमाणां च किंचित्साधारणं वट ॥ ३ ॥

युगेषु त्रिषु ये प्रोक्ता धर्मा मन्वादिभिकृते ।

शक्यन्ते नैव ते कर्तु वर्णेराष्ट्रमवासिभः ॥ ४ ॥

म पृष्टो मुनिभिष्योसो बहुभः परिवेष्टितः ।

प्रष्टु नगाम पितरं धर्मीन् पाराशरं ततः ॥ ५ ॥

सर्वेद्यामाश्रमाणां च वरे बदरिकाश्रमे ।

संविवेशाश्रमे तस्मिन् योगीव वध्सस्तनुम् ॥ ६ ॥

मृगपिष्वभिराकोर्थे देवतायतनावृते ।
यद्यगम्धवैसिद्धानां नृत्यगीतसमाकुले ॥ ६ ॥
ास्मिवृषिसभामध्ये शक्तिपुत्रः पराशरः ।
सुक्षासीनो महातेत्रा मुनिमुख्यगणावृतः ॥ ९ ॥
कृताञ्चलिपुटो भूत्वा व्यासस्तु मुनिभिः सह ।
प्रदक्षिणाभिवाद्येष्य मुनिभिः परिपृतितः ॥ ९० ॥
ततः संतुष्टमनमा पराशरमहामुनिः ।

नानापुष्पलताकीर्धं फलैः पुष्पैरलकृते।

नदीप्रस्वणानेकैः पुरुषतीर्थोपशोभिते ॥ १ ॥

व्यासस्य स्वागतं ब्रूयदासीनो मुनिपुंगवः ॥ ११ ॥ यासाद्य स्थागतं ते अस्तु महर्षीणो ममनतः । कुञालं कुञालेत्युका व्यामः पृच्छत्यतः परम् ॥ १२ ॥ यदि जानासि मां भक्तं खेहो अस्ति यदि या मिय ।

याद जानास मा मनु सहा जला याद वा माया धर्में ब्रूद्मण में तात सनुग्रास्त्रो उस्म्यहं यदि ॥ १३ ॥

* This MS. writes पारासर, परासर throughout.

श्रुतास्ते मानवा धर्मा गार्गीया गीतमास्तवा। धासिहाः काङ्यपाञ्चेव तथा गोपालकस्य च ॥ १४ ॥ सर्वर्षिक्षोत्र संवता दाक्षात्राक्रिरसास्त्रपा । शातातपाश्च हारीता याज्ञयल्क्यकृतास्त्रचा ॥ १५ ॥ सापस्तवकृता धर्मीः शङ्खस्य लिसितस्य 🔻 । कात्यायनकृताचीव प्रचेतीगदितास्तवा ॥ १६ ॥ श्रुतिरात्मोद्वया तात भूत्यर्थी मानवास्तया। मन्त्रयः सर्वेधनीयां कृतादित्रियुगेषु च ॥ १९ ॥ र्थमं नु त्रियुगाचारं न शकां हि कली युगे। वर्णीनामात्रमाणां च विक्रिक्साधारणं वद ॥ १६ ॥ च्यासवाक्यावसाने तु मुनिमुख्यः पराश्चरः। मुखासीनो महातेजा इदं वचनमञ्जवीत् ॥ ९७ ॥ क्रियन्ते नेव वेटाश्चन चापि प्रभवन्ति ते। न कञ्चिद्वेदकर्तास्ति येदकर्ता चतुर्भेसः ॥ २०॥ तथा स्मरिन ते धर्म कट्ये कट्यामारामारे। चन्ये कृतपुर्गे धर्मास्त्रेतायां द्वापरे परे ॥ २१ ॥ सन्ये कलियुगे नृष्णा युगहासानुरूपतः । तपः परं कृतयुगे चेताया ज्ञानमुत्रमम् ॥ २२ ॥ ब्रापरे यहमेवाहदीनमेकं कली युगे। कृते तुमानया धर्मास्त्रेतायां गीतमस्य च ॥ २३ ॥ द्वापरे शाङ्खलिखिताः कली पाराशराः स्मृताः । त्यजेहेशं कृतसुरो बेतायां साममुत्मुजेत् ॥ ५४ ॥ द्वापरे कुलमेकं तुकर्तारं च कली युगे। कृते तुल्पिते देशस्त्रेतायां ग्राम एव च ॥ ३५ ॥० पराशरश्च यत्राह शास्त्रं पुत्रस्य वत्सलम् । काष तसंप्रयक्ष्मानि द्विजकमीदिकं द्विजाः ॥ ४६ ॥ षद्कमे वर्शेधमीख प्रशंसा गोनुषस्य च। **अदोस्रवास्त्री यी ती तुसीरं सीरप्रयोगिणां ॥ ४**९ ॥ चमावास्यानिषिद्धानि ततन्त्र पशुपालनम् । जन्नतोयप्रशंसा च वासा वासा वर्मुधरा ॥ ५० ॥ ° प्रोक्रवान् व्यासमुख्यानां शेषं मुनिविभावितम् । नियुक्तः सुद्रातः शेपस्यापनाय द्विजन्मनाम् ॥ ६० ॥ पराज्ञरी व्यासवची ज्वगम्य यदाह शास्त्रं चतुराश्रमार्थेम् । युगानुरूपं च समस्तवर्ण-हिताय वध्यत्यच मुव्रतस्तत् ॥ ६२ ॥ शक्तिसनोरनुकातः सुतयाः सुवतस्विदम् । चत्राीमाश्रमायां च हितं शास्त्रमयावयीत् ॥ ६३ ॥

इति पृहत्याराश्चरीये धर्मशास्त्रे चासप्रश्ने सुवतप्रोक्तसंहिताया शास्त्रसंग्रहो देशकथनं नाम प्रथमो अधायः ॥ fol. 4.

पराज्ञरमतं पुर्वं पिषवं पापनकानम् ।
विहितं ब्रास्यवापीय धर्मसंस्थापनाय च ॥ १ ॥
चतुर्वीमिप वर्वीनामाचारो धर्मपालनम् ।
जाचारहीनदेहानां भवेडमेः पराङ्मुकः ॥ २ ॥
धट्टुमीभिरतो नित्यं देवतातिषिणूजकः ।
हुतज्ञेषं तु भुञ्जानो ब्राह्मको नाषसीदित ॥ ३ ॥ ०
उत्तेशतो मया प्रोकः चानस्य परमो विधिः ।
हिजन्मनां हितार्षे च जपस्यास्य परो विधिः ॥ २२३ ॥

इति मृहत्याराश्वरीये धर्मशास्त्रे सुव्रतप्रोक्षसंहितायां महूर्निण स्नानिषिः ॥ fol. 14.

Follow praņavasvarūpakathanam, 38 ślokas, fol. 25b; japavidhi, 109 ślokas, fol. 20b; devapūjāvidhi, 44 ślokas, fol. 22b; vaišvadevavidhi, 38 ślokas, fol. 24b; atithipūjā, 28 ślokas, fol. 25; (varņadharmāḥ), 14 ślokas;

इति • हितीयो अध्याय: ॥ fol. 26.

जतः परं गृहस्यस्य धर्माचारं कली युगे । धर्मं साधारणं साक्षाचातुर्वेखेकमागतम् ॥ १ ॥

युष्पाकं संप्रवस्थानि पाराज्ञारमुखाच्छुतम् । यद्वनेसहितो विप्रः कृषिवृक्तिं समाश्रयेत्॥ २ ॥ ०

Iti - - gomatimā, 43 ślokas, fol. 27b; vṛisha-bhaprašaṃsā, 26 ślokas, fol. 28b; 136 ślokas; इति व कृषिकर्मसीताथमीं यहोपथर्मी नाम तृतीयो ऽध्याय:॥ fol. 34b.

खयं च वाहितै: खेत्रे: धान्यैश्व खयमितितै:। कुर्योद्विवाहयागादि पद्मयक्षांश्व नित्यक्षः॥१॥ श्रष्टी विवाहा नारीखां संस्कारार्थं प्रकीर्तिता:। ब्राह्मादिकान् क्रमेखैतान् संप्रवस्थान्यतः पृथक्॥२॥ [371 álokas.

इति ॰ चतुर्यो ज्यायः ॥ fol. 51. स्राइं वृद्धापचन्द्रे भन्द्धायाग्रहणसंक्रमे । च्यतीपातिषष्टुकृष्णपक्षे पात्रार्थेलम्बि ॥ १॥ [392 ślokas.

इति ॰ स्राद्वाधिकारे पश्चमी ब्यायः ॥ fol. 69. स्रयातः संप्रयह्यामि सुद्धिं पाराज्ञारीदिताम् । सूतके ब्यायवाज्ञीचे यथावत्तां निवोधतः॥ १॥ ०

[334 ślokus.

इति $^{f o}$ प्रायिश्वत्तिनिर्णयो नाम षष्ठो उध्याय: ॥ ${f fol.}$ 83b.व्रतान्यय प्रवस्थामि स्नैन्दवादिक्रमेण तु। पापश्चयकृतेर्यः स्थाह्यमार्थे तु महोदयः ॥ १ ॥ चन्द्रवृद्धा चरेट् ग्रामाञ्चाञ्ज कृष्णे छ्यं नयेत्। चन्द्रक्षयेन भोक्रत्यं यदमध्यं शशिवतम् ॥ २ ॥

[42 slokas.

इति ^७ रेन्द्वादिव्रतनिर्णयो नाम सप्तमो ब्ध्याय: ॥ fol. 85b. दानानि विधिना सार्ध जगी यानि पराज्ञरः। व्यासस्य तानि वध्यामि श्रूयतां द्विजसत्तमाः ॥ १ ॥ दानेन प्राप्यते खर्ग मुखं दानेन लभ्यते। इहामुत्र च दानेन पूज्यो भवति मानवः॥ २॥ ०

[382 *ślokus*.

इति ° दानभर्भेष्टापृतिनिर्णयो नामाष्टमो उध्याय: ॥ fol. 102b. त्रिभिः स्रोकसहस्रेस्तु त्रिभिवृत्तशतेरिप । पराशरमुखाध्वत्वा शास्त्रं प्रोवाच सुवतः ॥ १ ॥* शान्तीनामय सवीसां ग्रहशान्तिः परा स्मृता । यहेभ्यो ऽपि गरोशस्तुतस्य शान्तिरथोष्यते ॥ 🕫 ॥ 🥬

इति विनायकशान्तिः after sloka 34; ग्रहशान्तिः 85; অন্ন্র্যালি: 107; ह्रदूर्त्राविधि: 152;—हरूशान्ति: 45 ślokas; तडागाद्मितिष्ठा 36 ślokas; लखहोमविधि: 22 slokas; कोटिहोमविधि: 34 slokas; पुत्रापैपुरुपमूक-विधान 26 slokas.

इति ° ज्ञान्तिविधाननिर्णयो नाम नवमो उध्याय: ॥ fol. 118. स्रयाती नृपतेर्धेर्मे वस्पामि हितकाम्यया । पराज्ञराष्ट्रतं विप्रा वस्त्रमार्गं नियोधतः॥ १॥ भृभृह्मी परो देवः पुज्यो असी परदेवयत्। संविधाता हि मर्चस्य रिद्याता ज्ञासिता च सः॥ २॥०

इति रामधर्म: 95 slokas; वानप्रस्थधर्म: 50 slokas; 30 more ślokas, after which इति व ब्रह्मचारिगृहस्थवा-नप्रस्थयतिप्रभृत्याश्रमचतुष्टयभेदो नाम दशमो ब्ध्याय: ॥ fol. 126.

> मुमुक्षयो अपि रज्यने देहाहेहादितो यथा। ज्ञारीरहास्तथा प्राहुः परब्रबलयंगमाः ॥ १ ॥ खयाखम्यसुधात्रीभिरारसमाणुनानि (? ० णुचीनि) च । तन्युख्यमुणसंयुक्तं तत्पद्माक्षालयं त्यजेत् ॥ २ ॥

> > [82 *élokas*.

इति ॰ जान्नमयिवेचनं नाम एकादशो अध्याय: u fol. 130. प्रज्ञानां निर्मेलं भुद्धं ध्यातयं द्वासरोरुहे । तक्षेयं तद्वरेण्यं च वीजं मुक्तेस्तद्व्यते ॥ १ ॥

संचित्य व्याहतीः सप्त प्रणवाद्यास्तदन्तिकाः । सम्यगुक्तमिदं ध्यात्वा परवद्यशि योजयेत्॥ २॥

इति प्रख्यध्यानिविधि: 28 ślokas; then follow 102 more ślokas:

> य इदं शृणुयाद्वापि श्रावयेत्पठयेदपि । स प्रध्वस्ततमस्तोमो ब्रह्मलोकमचाप्र्यात् ॥ १०० ॥ त्रिभिः श्रोकसहस्रेलु विभिवृत्तश्रीरिष । पराशरोदितं धर्मशास्त्रं प्रोवाच सुव्रतः ॥ १०० ॥ नमो असु याज्ञवस्क्याय मनवे विद्याचे नमः। गीतमाय वसिष्ठाय नमः पाराज्ञराय च ॥ १०३ ॥ †

इति श्रीवृहत्पाराशरे धर्मशास्त्रे सुव्रतप्रोक्तसंहितायां योगो-पदेशो नाम द्वादशो ब्ध्यायः समाप्तः॥ [GAIKAWAR.]

1290.

Foll. 205; size 9 in. by 3½ in.; written indifferently, in Devanagari, by two or three different hands, in Samvat 1654 (1597 A.D.); eight lines in a page.

Brikat-Pārāšara.

[H. T. COLEBROOKE.]

1291.

Foll. 139; size 113 in. by 5 in.; legibly written, in Devanāgarī, about 1700 A.D.; ten lines in a page.

The same work.

[GAIKAWAR.]

1292.

2467. Foll. 153; size $10\frac{3}{4}$ in. by 5 in.; indifferent Devanāgarī writing of about the end of the 17th century; ten lines in a page.

The same work.

[GAIKAWAR.]

1293.

283. Foll. 118; size $10\frac{1}{2}$ in. by $3\frac{1}{2}$ in.; fairly written, in Devanagari, towards the end of last century; ten or eleven lines in a page. [H. T. COLEBROOKE.] The same work.

Some MSS. omit this śloka here, see the end.

[†] MS. 1672 omits the last two ślokas.

1814. Foll. 147; size 12¼ in. by 4 in.; fair Devanāgarī writing; nine lines in a page. Brihat-Pārāśara.

Dated: संयत् १६१६ वर्षे भाद्रपदनासे शुक्रपश्चे पंचम्यां सोमवासरे लिखितेयं ° [Dr. John Taylor.]

1295.

2324b. Foll. 29; size 11 in. by 5 in.; on the whole well written, about the beginning of last century; Devanagari character; ten lines in a page.

Laghu - Pārāšarīya - Dharmašāstra (A). In twelve adhyāyas.

lt begins:

ष्यातो हिमज्ञेलाग्रे देवदारूयनाष्ट्रये।
ध्यासमेकाग्रमासीनमृषयः पर्यपृच्छति (!) ॥ १॥
मनुष्याणां हिताषीय वर्तमाने कल्युगे।
जीचाजीचं यथाज्ञक्का वद सत्यवतीमृत ॥ ३॥

There are considerable discrepancies between this (A) and the next MS. (B), as well as the text printed in the Calcutta Collection of Smritis (C), and that commented on by Mādhavārarya (M., ed. and transl. Bibl. Ind.), and by Nanda Pandita, as will appear from the following synopsis of the numbers of couplets in the several adhyāyas:

- 1. A 62; B 65; C 64; M. 73; N. 67.
- 11. A 65; B 81; C 16; M. 15; N. 15.
- 111. A 39; B 38; C 54; M. 41; N. 48.
- IV. A 23; B 24; C 29; M. 31; N. 33.
- V. A 40; B 42; C 24; M. 25; N. 25.
- VI. A 56; B 45; C 71; M. 75; N. 75.
- VII. A 61; B 42; C 42; M. 37; N. 38.
- VIII. A 59; B 32; C 48; M. 42; N. 41.
- IX. A 46; B 46; C 62; M. 60; N. 60.
- X. A 45; B 49; C 41; M. 37; N. 41.
- XI. A 20; B 23; C 53; M. 55; N. 55.

A 13; B 13; C 74; M. 82; N. 82.

Total: A 529; B 500; C 578; M. 573; N. 580.

Colophon: इति लघुपाराश्चरीये धर्नशास्त्रे सनुद्रकानम-हापातकनाश्चनं नाम ब्रादशो ब्याय: ॥ [GAIKAWAR.]

1296.

1009A. Foll. 19; size 12 in. by 44 in.; indifferently written, in Devanagari, towards the end of last century; eleven lines in a page.

The same work (B). This MS. begins:

स्वयो हिमशैलाग्ने देवदारुयनाश्चने । व्यासमेकाग्रमासीनमृषि पृद्धित धार्मिकम् ॥ १ ॥ मानुषाणां हिताषांग्न धर्म वद कली युगे । शीचाचारी यथाशक्त्या वद सत्यवतीमृत ॥ २ ॥ ०

Colophon: इति पाराशरे धर्मशास्त्रे हादशो ध्यायः ॥ [Н. Т. Солевкооке.]

1297.

2586. Foll. 438; size 11½ in. by 3½ in.; fairly written, in Devanagari; nine lines in a page. One of the oldest MSS, in the collection.

Parasarasmritivnākhnā Mādhaviņā, commonly

Parāšarasmritivyākhyā Mādhaviyā, commonly called Parāšara-Mādhaviya.

b. Foll. 255, of which are missing 174-199 (partially supplied by twelve leaves in modern handwriting); 237-247 (supplied by twelve leaves); 249-250 (supplied by six leaves).

Adhyāyas I.-III.; the first of which ends fol. 119, the second should on l at fol. 174, which is lost.

Dated: संयत् १४६६ समये सापादमुदि २ शनी श्री-काश्यां॥

Two old leaves at the beginning contain a table of contents of this portion of the work. There have also been inserted there four leaves of different sizes and by different modern hands.

a. Foll. 181. Adhyāyas IV.-XII. This portion begins with the first eight introductory stanzas with which the first book is prefaced.

Adhy. IV. ends fol. 16b; V., fol. 20; VI., fol. 37b; VII., fol. 50b; VIII., fol. 66b; IX., fol. 77b; X., fol. 95; XI., fol. 117b.

The work is being published in the Bibliotheca Indica, by Pandit Candrakānta Tarkālankāra. For a full analysis of it see Aufrecht's Catalogue, nos. 636, 637.

The colophon runs thus: इति श्रीमहाराजाधिराज-परमेश्वरवैदिकमार्गप्रवर्तकश्रीवीरवृक्कभूपालसावाज्यधुरंधरस्य माधवामात्मस्य कृतौ पराज्ञरस्मृतिचास्यायां माधवीयायां द्वाद्शो ध्यायः समाप्तश्र प्रायश्चित्रकांडः ॥ संवत् १[४]६६ सम्ये ज्येष्ठवदि १ प्रतिपदा वुधवासरे ॥ [Mack. Coll.]

1298.

402. Foll. 291; size 12½ in. by 5½ in.; fairly written, in Devanāgarī; 12-20 lines in a page. One leaf is missing between foll. 146 and 147.

The same work.

Adhyāya I. ends fol. 100b (dated Samvat 1856=A.D. 1799); II., fol. 136b; III., fol. 184b (dated Samvat 1842=A.D. 1785 which is rather too early for this copy); IV., fol. 194b; V., fol. 196b; VI., 207; VII., fol. 214b; VIII., fol. 223b; IX., fol. 229b; X., fol. 239b; XI., fol. 253.

The date of the MS. from which this copy was transcribed is given at the end: संवत अवरसाहिसरत्राणराज्ये संवत्सर नृपतिविक्रमादित्यराज्ये संवत १६५३
वर्षे भाद्रापदवदि ६ व्यवासरे लिधितनिदं ०

[H. T. COLEBROOKE.]

1299.

1168. Foll. 227; size 13 in. by 4½ in.; well written, in the Devanāgarī character; seven lines in a page.

Vyavahāra-Mādhava, being the Vyavahāra-kāṇḍa—or supplementary (third) chapter on jurisprudence—of the Pārāśara-mādhavīya.

It begins:

वागीशाद्याः सुमनसः सर्वीर्थानामुपक्रमे । यं नत्वा कृतकृत्याः स्युक्तं नर्माम गजाननम् ॥ सो व्हं प्राप्य विवेकती वैपद्वीमाद्वायती चे परं मज्जन् सक्तनसङ्गती चैनिपुणः सहृत्तिती चे श्रयन् । लम्मामाकलयन् [प्र]भाषलहरीं श्रीभारतीती चेती विद्याती चेमुपाश्रयम् दुदि भन्ने श्रीकरहमस्याहतम्॥ १

Eight slokas, ending outsucupfafagai unaan use Aufrecht, Cat. Oxf., nos. 636, 637); after which the MS. proceeds:

थास्याते ज्ञाचारप्रायिष्ठते ॥ ज्ञष व्यवहारः प्रस्तूयते ॥ यद्यपृणादानादीनामष्टादशपदानां व्यवहाराणां मध्ये कमिष व्यवहारं पराशरो न व्युत्पादितवान् । तथाप्पाचारकाग्रहे चतुर्णां वर्णानां क्रमेणाचारान् सुवन् । ज्ञाचियस्तु प्रमाखीय द्यिति धर्मेण पालयेदित्यस्मिन्वचने ज्ञावियविशोषस्य राजाचारविश्चेषमवीचत् ०

इति व्यवहारपरिक्वेदः fol. 9b; सभानिकपुणं fol. 15; व्यवहारद्श्चेनिविधः fol. 19; क्षासेधादिविधः fol. 21; द्श्चेनोपक्रमः fol. 23b; प्रतिकाषादः fol. 27; उत्तरपादः fol. 35b; क्रियाभेदाः fol. 37b; साक्षिनिकपुणं fol. 48; लेख्यप्रकरणं fol. 56; भुक्तिप्रकरणं fol. 61; धटविधः fol. 71b; क्षार्रनिविधः fol. 74; जलविधः fol. 76b; विषविधः fol. 78b; कोशविधः fol. 79b; त्राहुलविधः fol. 80; तप्रमापविधः fol. 81; सालविधः ib.; इति धनेस्य विधः ॥ इति क्रियापादः ॥ fol. 81b;

इति निर्णयपादः fol. 90; अष्टादशपदिन रूपणं fol. 94b; आधिविधः fol. 102; भृणादानप्रकरणं fol. 113b; निश्चपप्रकरणं fol. 117b; अस्वामिषिक्रयास्थं पदं fol. 121; दश्चादशपदानिकं fol. 128; अभ्युपेयणुश्रूपास्थं पियादपदं fol. 137b; संपिद्धातिक्रमास्थं विवादपदं fol. 142; क्रीतानुशयः fol. 144; क्रयविक्रयानुशयास्थं विवादपदं fol. 146b; स्वामिपालास्थं विवादपदं fol. 150b; सोमाविवादपियः fol. 159; दखपारुषं fol. 165b; याक्यारुषं fol. 167b; स्वेयपकरणं fol. 172b; साहसप्रकरणं fol. 178b; स्वीसंग्रहः fol. 184b;—

स्य दायभागास्यं स्यवहारपदं कथ्यते॥ दायभाग इति प्रोक्तं स्यवहारपदं षुधैरिति। o this chapter has been translated by Dr. Burnell (Madras 1868); o इति दायविभागः॥ fol. 222b; इति धूतसमाद्ध्यास्ये वियादपदे॥ स्थ पृहस्मितना निरूपितं प्रकीर्थकास्यं विवादपदमिभ्धीयते। fol. 225b.

It ends: इति श्रीमहाराज्ञाधिराज्ञराज्ञपरमेश्वरवैदिक-मार्गप्रविकश्रीवीरवृक्कभूपालसासाज्यपुरंधरस्य माधवानात्रस्य कृती पराशरस्मृतिचास्यायां व्यवहारमाधयः समाप्तः॥ ० संवत् १८६६ शास्त्रे १७३१ वैशासमुक्त ६ घडम्यां शनिवासरे॥

[H. T. COLEBBOOKE.]

1300.

2883c & e. Foll. 23 and 66 resp.; size 94 in. by 6 in.; modern Telugu handwriting; 20-30 lines in a page.

The same work.

MS. c., the leaves of which have been bound in inverted order, contains from shortly after the commencement of the chapter on vākpārushya to the end.

It ends: इति (as above) नाथवानात्रस्य कृती पराश्वरम्नृतिच्यास्यायां नाथवीयायां तृतीयो ध्यायस्यमाशः॥

The leaves have the marginal title vyavahāramādhavam.

[MACK. COLL.]

1301.

1699. Foll. 279; size 9¼ in. by 4¼ in.; fairly written, in the Devanagari character; 10-12 lines in a page.

[Laghu-] Parāśara-smṛiti, with a commentary entitled Vidvanmanoharā, chiefly abridged from that of Mādhava, by Nanda Paṇḍita, also called Vināyaka Paṇḍita, son of Rāma Paṇḍita.

The MS. is very incorrect.

Adhy. I. begins (somewhat corrected):

श्रीवासांकितवश्वमः प्रणयिनो नित्याचैने संविधान

श्राथातुं निहितं गिरींद्रमुतयोत्संगे स्तयं धूर्क्कोटेः ।

श्रूडाचुंविकलंकपंकिलकलं चंद्रं मृणालधमाद

श्रादातुं वरमुत्विपंतनसकृद्वंदिं चिरं भावये ॥ १ ॥

यं साश्राक्कतुंमाद्यं पुरुषमविकृति योगिनः श्रुडचिक्ता

मेत्र्याद्यैः क्षेत्राक्रमोंद्रविविधविधाकाश्रयेरामृष्टं ।

भेदस्याति प्रपद्य प्रकृतिपुरुषयोराष्ट्रयंते सवीतं

योगंतं श्रीसहायं हरिमनिश्रामहं सच्चिदानंद्मीडे॥ ३॥

* गिरींद्रमुत्तयोत्तांगेषाध्ययपूर्वेदेः MS.

भनीधिकारिकुल केरवकान नेदुश्रीरानपरिक्र सुतेन विनायकेन ।
व्यास्थायते कलियुगोचितवर्णधर्मशास्त्रं पराशरमुखोततमल्पश्रन्दैः ॥ ३ ॥
तरतः सततं विनरेश्चेन स्मृतिसिधी दटतकनक्रवंधी ।
स मृतंदुशनेरिवावलंगे मधुपादभपायकेशवो व्यं(!)॥४॥
नाधवाचायैनिर्दिष्टव्यास्थामागीनुसारिषः ।
सल्लवि (1. तो वि) न मे दोषः परप्रत्ययगानिनः॥५॥
इह खलु कल्किवलितानुभावान्यर्णश्रमानुगृह्यानैः परमकास्थिकेमेहामुनिभिवेदव्यासपुरःसरैसाविज्ञानया पृष्टान्कलिकालानुष्टेयान्वर्णश्रमधरीन्यराश्चरमुनिमुखाद् व अथातो व १॥ The
number of slokas commented upon is 67.

II. begins fol. 58:

डिजांकधरमेकतो विधृतकी सुभं मध्यतो रमाचरणपंकजस्त्रिल्यावकं चान्यतः । सुरोदितमुरो निजं सत्तत्रमीखमाणं मुद्दा सदाभिमतसिङ्कये नमत माधवं साधवः ॥ १ ॥ धर्मीधिकारि १ । शास्त्रे पराशरकृते विवृतिष्ठितीया-ध्याये विधीयत इहोदितयृत्तिसिङ्कौ ॥ २ ॥ प्रयमाध्याये चतुर्णोमधि वर्णोनामिहिकामुम्मिकफलहेतू सा-धारणासाधारणी धर्मी निक्रियती । इदानी सर्ववर्णानां जीवनहेतुं साधारणधर्म निक्रियती । इदानीं सर्ववर्णानां जीवनहेतुं साधारणधर्म निक्रियती । कतः परं गृहस्यस्य १ ९ ॥ 15 शिठीःवह.

111., beg. fol. 65:

विश्वस्थालंकरिक्नुस्तिभुवनजठरस्थाप्यस्तिः सहिक्नुर् वारं वारं भविष्णुनिजभननकृतामप्रसिद्धी वरिष्णुः । भक्तानां द्वस्तु जिष्णुर्दितितनयभुवां संपदामाहरिष्णुर् देवानां संवरिष्णुः सद्भदयद्भवेष्टाविरास्नासः(? ० येष्वा-[विरास्तां स) विष्णुः ॥ १ ॥

धर्माधिकारिकुलक्षेरव °। विवृतितृतीयाध्याये विधीयह इहोदितवृत्तिसिद्धौ ॥ २ ॥ °

जतः परं प्रवस्थामि जनने मरखे तथा १ १ ॥ 48 slokas.

IV., beg. fol. 85:

सुरालयनिवासिनां मरकतप्ररोह १ १॥ धर्नोधिकारि १। क्रियते चतुर्याध्यायप्रकारशकमुतादि-विनिर्शयो (!) ३३॥ २॥ १ फतिमानादतिकोधाद १ १॥ ३३ slokas.

Ŝ^ D.

V., fol. 105:

वामेनोत्स्विष्य गोवर्धनमितमुरितन्यस्तदृष्टिः ० १ ॥
धर्मीधिकारि ० । संस्कारसिश्चिमभिधातुनिहाहिताग्नेरारभ्यते विवरशांकिल्ठधंचमे (!) अपि ॥ २ ॥ ०
वृक्षमानस्रृगालाश्चेदेशे यनु डिनोन्नमः ।
स्रात्मा प्रयेत्स गायन्त्रीं पविचा घेदमातरं ॥ १ ॥ ०
25 इंlokas.

VI., fol. 113:

संवर्तीहिलदुरभांवु ० १॥
भर्माभिकारि ०। व्याख्यायते हिमालिनिकरणादिलुद्वीर्वकुं
पराशरवृत्ताविह पष्टं (!) ॥ २॥ ०

स्तः परं प्रयस्थामि प्राशिहत्यासु निय्कृति ११॥ १ 75 slokas.

VII., fol. 134:

दभा वभ्राति अस्याप्पिलम्भनयनं (?) ०॥ १॥
धर्माधिकारि ०। द्रव्येषु मुहिमभिधातुनिहासिलेषु
प्याख्यायते मनुविधानिष सम्रमो उयं॥ २॥ ०
स्रथातो द्रव्यमुहिस्तु पराग्ररवचो यथा। ०१॥ 38

slokas.

VIII., fol. 149:

काधाय प्रेमसाधारणामिय लगवान्यूवैमस्मामु १॥१॥ धर्माधिकारि १। शास्त्रे पराशरकृते क्रियते विचारो अध्यायेष्टमे निस्तिलगोवधणुद्धिसद्ये॥२॥ गर्वा वधनयोक्नेषु भवेन्मृत्युरकामतः।११॥ 41 slokus.

IX., fol. 167:

यद्यानापुरुषादनुवननतस्तिनंतसंरक्ष्यान्नद्वा ० १॥ धर्माधिकारि ० । ज्ञास्त्रे पराज्ञरकृते क्रियते स्वयस्था-ध्याये उष्टमे उत्र नयमे विहितवतानां ॥ २ ॥ ० । गयां संरक्ष्यार्थाय ० १॥ ६० slokus.

X, fol. 183:

प्रहादाहाद हेतुः सकलसुरगणानंद केतुः श्रुतीनां १॥१॥ धर्मीधिकारि १।१ क्रियते स्थामार्गनविश्वद्विवचनं दशमे विचारः ॥ २॥१॥ चतुर्वियो १९॥ 41 slokas.

XI., fol. 206:

पित्रतमसकृदूरं च सपुटेमुलं घोः सुधां श्रियः(!)०॥१॥ धर्माधिकारि ०। स्कादशो विवरण क्रियते उधुनाचा-ध्यायेषराशरकृतावपनस्यं मुचै (!)॥३॥० समेध्यरेतो ०१॥ 55 शीठोत्यः XII., fol. 227:

समाने शन्दाय तहनुगतवर्शे अप च समे
स्वरूपे सामर्थी सकलपुरुषादी दाहरणे (!) । ० १ ॥
धर्माधिकारि ० । तहादशे विवरणं क्रियते अधुनाचाध्याये महाश्वययमुद्धिविचारणार्थं ॥ २ ॥ ०

दु:स्त्रमं यदि पश्येनु ° १॥ 82 ślokas; the last being, as in the Calcutta edition:

यथाध्ययनकर्माणि धर्मशास्त्रमिदं तथा। षध्यतर्यं प्रयत्नेन नियतं स्वर्गकामिना॥ ६३॥ ०

The commentary concludes with five mostly very corrupt couplets, the last of which runs thus

पराशरस्मृतेः व्याख्या जाताभिख्या प्रकाशिता ।
येपा नांतरात्मा नाशो यमनया प्रीयतां हरिः ॥ ५ ॥
इति श्रीधर्माधिकारिरामपिख्डतात्मजनन्दपाणिकतापरनामधेयाचनायकपण्डितकृती पराशरस्मृतिविवृती विव्वत्मनोहरायां
हादशो ध्यायः ॥ संवत् १६५० वैशाखमासे जुक्रपन्ने नविम ०
वारमंगळवारे ॥

The present commentary is referred to by Nanda Pandita himself, in his Keśava-Vaija-yanti on the Vishņusmriti, which was written in 1622 A.D. For further particulars see no. 1342.

Another writer of the same name, the son of Pandita śrī Deva Mahāmahopādhyāya, wrote the Smārtasamuccaya (Rōj. Mitra, Notices, vi., p. 165) and Jyotiḥśāstrasamuccaya (ib. v., p. 80).

For another MS. of Nanda Pandita's commontary, see Rāj. Mitra, Notices, v., p. 111.

[H. T. COLEBROOKE.]

1302.

2042d. Foll. 9; size 11 in. by 5 in.; legibly written, in Devanāgarī, in the latter part of the last century; ten lines in a page.

Aigirasa-Dharmaśāstra, a troatise on defilement and expiation, in 168 ślokas; differing greatly from the Aigirasa-smriti of the Calc. Collection I., p. 554 (72 ślokas). Rather incorrect.

It begins:

भनेतिक्षासुभिः सन्धगिनतीका नहासुतिः । भारहाजादिभिः पृष्टः प्राव्यदितदैगिराः ॥ ९ ॥ भाष्ट्रमेषु [च] सर्वेषु वर्णानामनुपूर्वशः । प्रायश्चित्रविधिं कृष्ट्यं वस्थमार्णं निषोधत ॥ २ ॥ भन्यानामविशेषेण जगध्यानं (२१. जग्ध्यासं हि) हिन-

चांद्रं कृष्टुं तदर्घे च ब्रह्मच्चित्रां स्मृतं ॥ ३ ॥ चंडालक्पभांडेषु यः ल्पः पिनते द्विजः । प्रायिश्व संसर्घतेषां वर्गे वर्गे विनिर्दिशेत् ॥ ४ ॥ चरेत्सांतपनं विप्रः प्राज्ञापत्यं तुभूमिपः । तदर्भे तु चरे द्वेश्यः पादं भूद्रः समाचरेत्॥ ५॥ चांडालोदकभांडेषु यः पिबेत्रुपितो जलं । ताख्यां तासमुचार्य प्राजापत्यं समाचरेत् ॥ ६ ॥ यदि चानुद्धतं तोयं शरीरे तस्य जीवेति। तदा विप्रः खनुद्धार्थं कृष्टुं सांतपनं चरेत्॥ १ ॥ चांडालभांडसंस्पृष्टं पिषेचे तृषितो जलं । गोमुचयावकाहारस्त्रिराचेण विषुध्यति ॥ ७ ॥ यस्तु चांडालसंस्पृष्टं पिचेत्रोयं च कामतः। मनुमंतापनं (? तनु ०) कृष्टुं चरेत् शुद्धपैमात्मनः॥०॥ १ चत उद्धे प्रवस्यामि नीलीशीचस्य यो यिथि:। स्त्रीणां क्रीडार्थसंभोगे शयनीये न दुष्पति ॥ ३२ ॥ [(Calc. ed., sl. 12).

संघ्या स्नानं जयो होमः खाध्यायः वितृतपेर्णं । षुचा तस्य महायज्ञा नीलीरक्तस्य थारणात् ॥ ३३ ॥ पालनाहिक्रयाचेव नीलीवृत्सुपनीवनात्। पतितस्तु भवेडिप्रस्तिभः कृष्क्रैर्विशुष्पति ॥ ३४ ॥ नीलीरकं यदा पस्त्रं विष्रो दोः पु (!) धारयेत्। चहोराचोषितो चात्वा पॅचगव्येन शुध्यति ॥ ३५ ॥ ° स्नानं रजसलायास्तु सतुर्थे व्हनि सुध्यति । कुर्योद्रजसि निर्वृत्ते नानिर्वृत्ते कदाचन ॥ ४२ ॥ रत्रस्रलायाः प्रेतायाः संस्कारादीनि नाचरेत्। कंदी विरात्रं चाताया शये भर्नेण दाहयेत्॥ ४२ ॥ रोगेण यदूनः स्त्रीणामस्यंतं संप्रवर्तते । खणुडास्तुन तेन स्युस्तामां चैकारिको मदः॥ ४३ ॥ ° अस्मना मुख्यते कांस्यं मुरया यत्र लिप्यते । सुराविराम् वसंस्पृष्टं चुध्यते तापलेखनैः ॥ ५५ ॥ गवाद्यातानि कांस्थानि श्रुद्रोच्छिष्टानि यानि च। मुध्यंते दशभिः छारैः म्बकाकोपहतानि च ॥ ५६ ॥

मुद्धिः सुवर्धे रूपायां मारुतार्केंदुरिश्विभः । गंडूपपादशीचं च कुर्पोत्कांस्यस्य भाजने ॥ ५९ ॥ भूमी निश्चिष्य घरमासान्युनराकास्मादिशेत् । निर्हिषकांचनं भाउमद्विरेव विमुख्यति ॥ ५८ ॥ ०

This section, as will be seen, shows considerable resemblance to the 6th, 7th and 8th adhyāyas of the Āpastambīya-Dharmaśāstru, Calc. Dh. 1., p. 574-78; and below, no. 1313; see also next MS.

It ends:

जनुष्किष्टेन संस्मृष्टी येन वाजमनं चरेत्। [sl. 11)॥
तेनैवोच्छिष्टसंस्मृष्टस्तिरात्रेण विशुध्यति ॥ १६४ (Calc.,
शवमूते समृत्यवे सूतकं तु भयेद्यदि ।
शवेन शुध्यते सूतिने सूत्रा शुध्यते शर्व ॥ १६५ ॥
सूतकेन तु जातेन उभाग्यां मूतकं यदि ।
पातकेन तु लिप्पेत सूतकेनैय गच्छति ॥ १६६ ॥
सर्वेद्यतेषु निर्दिष्टं पञ्चासूतिकनो भवेत् ।
जीर्यद्रतेन निर्दिष्टं पञ्चासूतिकनो भवेत् ।
जीर्यद्रतेन निर्दिष्टं पञ्चासूतिकनो भवेत् ।
जीर्यद्रतेन निर्दिष्टं पञ्चासूत्रकाने भवेत् ।
जीर्यद्रते विष्टः सर्वेपापैः प्रमुख्यते ॥ १६८ ॥
इति श्रीजीराप्रोक्तं धर्मशास्त्रं समागं ॥
Cf. Burnell, Index Tanj. MSS., p. 124a.
[Gaikawar.]

1303.

2042c. Foll. 2; size and writing as above. Angirah-smriti (?), in 32 ślokas. Very incorrect.

It begins:

गृहात्रमादिधमें मु घर्णानामनुपूर्वशः ।
प्रायिष्ठस्विधि दृष्टा लंगिरोवचनं यथा ॥ १ ॥
स्वतः अर्थे प्रवस्थामि नीलीशीचस्य यो विधिः ।
स्वीर्णा क्रीडार्थ संयोजने तथा (!) ॥ २ ॥
नालानां विक्रयी चैच लाखायाख विशेषतः ।
पतितस्तु भवेडिप्रस्विभिः कृष्क्वेवित्रुध्यति ॥ ३ ॥
स्वानं हानं जयो होनः ९ see above, ई1. 33.

It ends:

खवासकीर्तिता वारी पुत्रभृतिविविज्ञता । भोक्कं प्रतिग्रहीतुं वा न तस्याः स्थाकदाचन ॥ ३९ ॥ स्त्रीधनानि तु ये मोहादुपनीवंति बांधवाः । नारीयानानि वस्त्राणि तेषां पापमधौगतिः ॥ ३२ ॥ इति स्रंगिरोप्रोक्तं स्नृतिधनेशास्त्रं सनाप्तन् ॥

GAIKAWAR.

1304.

3245b. Foll. 2a-6b; size $15\frac{1}{4}$ in. by $9\frac{1}{2}$ in.; folio; European paper; Telugu character; 34-37 lines in a page.

Ângirasa-Dharmaśāstra, in twelve adhyāyas.

I. Upodghāta, begins (the first line partly rubbed out):

..... त्रिभुवनेश्वरं ।
धर्मस्य द्शैनात्राय (? 1. णाँय) खंगिरा च्हिषमद्भवीत् ॥
खण त्रयाणां वस्थानि प्रमाणं सिद्धिमादितः ।
धर्मस्य पाषेदस्यैव प्रायिश्वस्नक्रमस्य च ॥
प्रायिश्वतं चतुष्पादं विहितं कर्मेकतृभिः ।
परिषद्दश्या प्रोक्ता चिविधा हि समासतः ॥
प्रमाणाभिहितं यत्रु तत्सर्वे गिरये सुखं ।
खप्रमेयप्रमाणस्य दुःखेनाभिगमोद्ववे ॥

- II. Parishadupasthānavidhi:

 श्रम अर्थ्व प्रवस्थान उपस्थानस्य लक्ष्यां।

 उपस्थितेनभिन्याये (!) न वतादेशमहिति॥

 सन्धो निःसंशयः पापो न भूजीतानुपस्थितः। ०
- 1II. Prāyaścittavidhāna: सत्येन छोतते राजा सत्येन छोतते रिष्ठः । सत्येन छोतते वृद्धिः सर्वे सत्ये प्रतिष्ठिते ॥
- IV. Parishallakshanakathana:
 प्रायो नाम तपः प्रोक्ता (!) तपोनिश्चय उच्यते ।
 तपोनिश्चयसंयोगात् प्रायश्चित्रमिति स्मृतं ॥
- V. Prāyaścittanimnottārakathana:

 चतुर्वेद्यो विकल्पी च संगविधर्मपाठकै:।

 यत्र चास्रमियो मुख्याः परिदे (!) मोडज्ञावराः॥
- VI. Prāyaścittājananakathana:
 पणस्तु परिपानकस्पस्य पस्पस्य (!) परिषद्धलं ।
 कारियां चाण्यपस्यानं वलं संध्यगवेदितं (!) ॥
- VII. Pāpaparigaņana:

 जातीनां मार्गमाणानां प्रायिश्वज्ञानि ये हिनाः।
 जान (!) प्रगळीति ते च यीति समेततः॥

- VIII. Sudrānnādinishedhakathana:

 श्वाहितारिनसु यो विमा[त्],प्रतिगृह्याति गोवतः।
 भोकृणां समतां याति तियैग्योनि च गळति॥
- IX. Abhakshyaprāyaścittavidhi:

 संतर्शाहे भुक्तानं सूतके मृतके अप या।

 दशराचे पिवेडचं बासवी बादवस्य तु॥
- X. Hiṃsāprāyaścittakathana: दंडादूर्ध्वे तु यद्येना (!) प्रहारेण निपातयेत् । डिगुणं गोवतं तस्य प्रायश्चित्तं विधीयते ॥
- XI. Govadhaprāyaścittavidhi:
 उपपातकसंयुक्तो गोम्रो भुंजीत यावकं ।
 सक्षारलवर्ण रुक्तं घष्टे काले ऽस्य भोजनं ॥
- XII. Kṛicchrādisvarūpakathana:

 जत अर्ध्वे प्रवस्थामि प्रायिश्वत्तविधि जुने।

 गनधीत विमुद्धांते श्रुत्या स्मृत्या च वै क्विताः॥

 सदा त्रिषवणं स्नायात् सकृत्वात्वा पयः पिकेत्।

 पातः समारंभं कुणीज्ञपस्तु नित्यशः (!)॥

 Colombon: वर्षारिक्षप्रविष्याने क्रमारिक्षप्रकर्णन

Colophon: इतंगीरसधमैशास्त्रे कुञ्चादिखरूपकथनं (!) नाम हादशोध्याय: ॥ [MACK. COLL.]

1305.

modern Devanāgarī writing; ten lines in a page.

Atreya-Dharmaśāstra, in nine adhyāyas [A.]

- I. हुतारिनहोत्रमासीनमित्रं घेदिवदां वरं ।
 पृच्छंति जातसंदेहा सुषयः संज्ञितव्रताः ॥ १ ॥
 भगवन् केन दानेन जप्पेन तपसैय स ।
 मुच्यंते पातकैर्युक्तास्तको ब्रृहि महामुने ॥ ३ ॥
 धात्रिरुवाच ।
 - स्विख्यापितदोषायां पापानां महतां तथा।
 सर्वेषां चोपपापानां (A.B.) मुद्धं वस्त्यामि तस्त्रतः॥३॥
 प्रायायामैः पवित्रेश्च व्याद्वतिप्रयवेस्तथा। [ślokas.
 पवित्रपायिरासीनो ब्रह्मवित्यस्तमभ्यसेत्॥ 10 (B 12)
- II. प्राणायामां श्वरेत् वींस्तु (प्राणायामं चरे ब्रस्तु B) यथा-[कालमतंद्रितः । सहोरात्रकृतं पापं तत्स्व्यादेव नश्यित ॥ 13 ślokas.
- III. श्राय कार्यशतं साग्रं कृतं वेदश्च धार्यते । सर्वे तत्रस्य वेदाग्निदेहत्याग्निरिवंधनं ॥ 15 ślokas.

- 1V. चचीर्यप्रायिश्वत्तामां यमिववयन् एकपातनानि स्वपाति-तानां यदि कदाचिम्मानुष्यं भवति तदैति बहावित करिरा चार्यते । तद्यया । चनृतवादी सलो बद्धाः कुष्ठी न्यासा-पहारी वानपत्यो अप रानापहारी चात्रांतदरिष्ट्रः । ° prose.
- ए. न स्त्री दुर्धात जारेख न विम्रो वेदपारमः ।
 नापो मूचपुरीयेख नाग्निदेहनकर्मेखा ॥
 चलाकारोपभुक्ता वा चौरहस्तगतापि वा । [ślokas.
 स्तर्य चापि विपन्ना वा यदि वा विम्रवादिता ॥ 16
- VI. सर्ववेदपवित्राणि तानि वस्थाभ्यशेषतः । येषां नप्पेश्व होनेश्व पूर्वते कल्मषावृताः ॥ followed by prose.
- VII. चयातो रहस्यानि च्यास्यास्यानः । नटनर्तकगायनगांधर्षिकश्चपाककारुकवीशोत्कट(विधोत्कट B)वीयाशास्त्रशक यवनकांबोजवाद्वीकसशद्रियउपंगपारशबीस्वातदीनां(पारश यविस्वातातादीनां B) भुक्का प्रतिगृद्ध च स्त्रीगमने सहभोजने
 रहस्ये रहस्यातिप्रकाशे प्रकाश्यानि चरेत् o mixed prose
 and verse.
- VIII. त चृत्रयः पुनरिवनाहुः । भगवन् किमेतानि प्रायिष्य-ज्ञानि भवंत्राहो स्विदन्यानि संति रहस्यानि व्याख्यास्यानः १ । mixed proso and verse.
- JX. यो घ्याता यश्च तद्यानं यद्येयं यत्प्रयोजनं ।
 सर्वाय्येतानि यो विति स योगं योक्तुमहिति ॥ १ ॥ १
 प्रत्याहारस्त्रया घ्यानं प्राणायामो उप धारणा ।
 तर्कश्चैय समाधिश्च षडंगो योग उच्यते ॥ ६ ॥
 यस्त्रिदं पठते शास्त्रं विग्नेभ्यश्च प्रयच्छति ।
 मुच्यते सर्वेपापेभ्यो ब्रह्मलोकं स गच्छति ॥ ९ ॥
 इत्यात्रीये धर्मशास्त्रे नवमो उघ्यायः ॥ समाप्तं चाविप्रणीतस्मृतिधर्मशास्त्रं ॥

See Burnell, Index Tanjore MSS., p. 124a.
[Gaikawar.]

1306.

2096a. Foll. 6; size 9 in. by 6½ in.; legibly written, in Devanāgarī; 15-18 lines in a page.
The same work [B.]

Colophon: इत्याचीये भर्मशास्त्रे नवनीध्यायः संपूर्णम-गनत्। संवत् १६५७ सामादकृष्ण ३० सोने राजनगरे हिस्तिता॥ [Gaikawar.]

1307.

913d. Foll. 20; size 13½ in. by 6 in.; large, modern Devanāgarī writing et en lines in a page.

Ātreya-smriti, in 369 ślokas.

It begins:

हुतारिनहोत्रमासीनमित्रं वेदविदां वरं । सर्वेशास्त्रविधिशातमृष्टिभित्रं नमस्कृतं ॥ नमस्कृतः भ ते सर्वे इदं वचनमञ्जवन् । हितापै सर्वेलोकानां भगवन् कचयस्य नः ॥

It agrees on the whole with the second of the three treatises printed in the Calc. Dharm., as ascribed to Δtri (I. 13-46).

It ends:

्षिधार्यी लभते विक्यां भनार्यी लभते थनं । जायुरकामस्तरीवायुः श्रीकामो महतीं श्रियं॥ इस्रविमहर्षिस्मृतिः समान्ना॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1308.

3245d. Foll. 10b-15a; size 15½ in. by 9½ in.; folio; European paper; Telugu character; 34-38 lines in a page.

Ātreya-Dharmaśāstra, in six adhyāyas.

- भुद्धारिनहोत्रमासीनमधि स्नत्यता वरं । उपागता स्म पृच्छति चृषयः संशितस्ताः ॥ भगवम् केन दानेन जप्पेन नियमेन च । मुख्येते पातकेर्युकास्तान् स्रवीध्य महानुसे ॥
- II. Rahasyaprāyaścittakathana:
 प्राग्रामामास्तु यः कुगोद् यचाविधिरतेष्ट्रितः । ०
- III. Dānaprakaraņakathana: स्वस्य कार्येश्वर्त साग्रं कृतं वेदस्य साध्यते । °
- IV. Rahasyaprāyaścittakathana:

 स्थातो रहस्यप्रायश्चित्रविधि व्याख्यास्यामः। स्नगमनस्तीगमने भोनने रहस्ये पायमानमनुतिकेत्। स्रयाप्तु निमजैन्दातरसमंदीभित्रशत्रमावृत्य (!) •
- V. Pitrimedhaprakaraņa: श्रद्भागरखे प्राप्त सृतिकागरखे तथा । ०

VI. Acoraprakarana:

चचाताशी मलं भुंके चनिष्यशीणित । चहुनाशी कमी (!) भुंके चहाता विषमुच्यते ॥

Colophon: इत्याचेयधर्मज्ञास्त्रे चाचारप्रकरणं नाम पड़ो स्मृतेरच्याय: ॥ इति चाचेयस्मृति: समाप्तं ॥

Cf. Calc. Dh. I. 1-12; 47-59.

[MACK. Coll.]

1309.

3246a. Foll. 1a-8a; size $8\frac{3}{4}$ in. by $7\frac{1}{2}$ in.; 4to; coarse country paper; Telugu character; 19 or 20 lines in a page.

Atri-smriti; corresponding to the fifth adhyāya of the (Vriddha-)Atri-saṃhitā, Calc. Dh. I. 53.

It begins:

चतुय्कोणं ब्राह्मणस्य चिकोणं खचियस्य च । घतुरुं चैव चैश्यस्य मृदूरस्याभ्युखणं तदा ॥ ब्रह्मा विष्णुख रुद्रख स्त्रीहुंताशन स्व च । मंडलान्युपनीवेति तस्मान्कुर्वीत मंडलं ॥

It ends:

सर्व गंगासमं तोयं राहुग्रस्ते दिवाकारे । सोने अप्येवं न संदिग्धं तस्मात्झानं समाचरेत्॥ इत्यत्रिकृतं धर्मेशास्त्रं समाप्ते॥

MACK, COLL.

1310.

3247c. Foll. 5a-6b; size 10 in. by 7½ in.; 4to; Telugu character; 21-24 lines in a page. The same section.

Beginning and end as above.

[MACK. COLL.]

1311.

3248c. Foll. 6b-8b; size 9½ in. by 7¾ in.; 4to; Tolugu character; 18-20 lines in a page. The same section.

[MACK. COLL.]

1312.

3249c. Foll. 5b-7b; size 10 in. by 7\\$ in.; Telugu character; 20 lines in a page.

The same section of the Atri-smriti.

The last three MSS, were probably derived from the same original.

[MACK. COLL.]

1313.

723h. Foll. 8; sizo 12³, in. by 5³, in.; clear, modern Devanāgarī writing; ten lines in a page.

Apastambīya-Dharmašāstra, a treatise on expiations, in ten adhyāyas [A.]

It hogins:

श्रायसंबं प्रवस्थामि प्रायश्वित्तविनिर्णयं।

दृषितानां हिताषीय धर्णानामनुपूर्वशः॥

परेषां परिवादेषु निवृत्तमृषिसत्तमं।

विविक्रदेश श्रासीनमात्मिध्यापरायणं॥

श्रानन्यमनसं शांतं सश्चस्यं योगवित्तमं।

श्रापसंबमृषि सर्वे समेत्य मुनयो ब्रह्मवन्॥

The text, as printed in the Calc. Dh. I., pp. 567-584 agrees with that of these MSS. as to the number of ślokas, the only discrepancy in this respect being in the fifth adhyāya, where after śl. 2 these two MSS. insert the following half-śloka:

सहोरात्रेण वैश्यम्तु (सहोरात्रं तु वैश्यस्य B) पंचगव्येत [मुध्यति ।

These MSS. offer however numerous (and many better) various readings.

It ends:

देवद्रोरमां विवाहेषु यक्षेषु प्रततेषु च । कस्यितं सिद्धमद्याद्यं नाशीचं मृतसूतके॥ इत्यापस्तंषीये [धर्मशास्त्रं B] दशमो ब्रध्यायः॥

For the $\bar{A}pastamb\bar{i}ya$ -Dharmas $\bar{u}tra$, see above, nos. 313-316.

[II. T. COLEBROOKE.]

69f. Foll. 41; size 10³ in. by 3 in.; large, indifferent Dovanāgarī writing; 4-6 lines in a page.

.Īpastambīya-Dharmašāstra. [B.].

Dated (for the whole volume): संवत् १६८६ भाद्रे मास्यक्तिते पक्षे नवस्यां भीमवासरे लिसितं देवरामेण धर्मशास्त्रसमुख्ये॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1315.

723a. Foll. 3; size 12\frac{3}{4} in. by 5\frac{3}{4} in.; clear, modern Devanāgarī writing; ten lines in a page.

Auśanasa-Dharmaśāstra, in 51 couplots on mixed castes.

It begins:

स्ततः परं प्रवस्थानि जातिवृत्तिविधानकं । स्रनुलोमविधानं च प्रतिलोमविधिं तथा ॥

It ends:

स्तासंक्षेपतः प्रोक्तं ज्ञातिवृत्तं विभागज्ञः । जात्यंतराणि दृष्यंते संकल्पादित स्व तु ॥ इति श्री[ज marg.]ज्ञानसं धर्मशास्त्रं समाप्तम् ॥

This is the first and smaller of the two treatises (Auśanasa-dharmaśāstra I., pp. 497-501) printed in the Calc. Dh., under the name of Uśanas; while the second (Auśanasa-smṛiti I., pp. 501-554) consists of nine adhyāyas (of together 628 ślokas). For a third treatise, ascribed to Uśanas, see next MS.

[H. T. COLEBROOKE.]

1316.

2489g. Foll. 8; size 11 in. by 5½ in.; fairly written, in Devanāgarī, about 1780 A.D.; ten lines in a page.

Ausanasa-Dharmasāstra, a treatise on the duties of castes, in seven adhyāyas of mixed prose and verse.

The MS. is very incorrect, and there are several lacunæ, especially one in the 4th chapter, for which two pages have been left blank.

I. beg.: तच जन्मनरखयोः काले देशांतरयोः शैवं दशराचं मातापितृभ्यः सूतकं भातुरिसेके उपस्पृत्रय - - - प्रतुरा-हवाले (? प्रातरहःकाले) देशांतरस्मे वार्नाग्नके योराक्वाते जजाशके (!) अग्निप्रयेशे युक्कहे च सद्यः सीचानष्टपितता-निस्तनिदिताचारैने सह संवसेत् । कृतलख्येवैदेशेनभाषणा-चिवर्जयेत् । दशेने ज्योतिदेशेनं । स्पर्शने हृद्यालंभनं । संभाषयो ब्राह्मणसंभाषयो ब्रह्मेण संभाषयो पुनस्पस्पर्शनं च ।

> ध्यायः (!) जुद्धा भूमिगेता यत्रग्रैयातृषी (!) भवेत् । स्रामामास्त्रेदमध्येन गंधवर्णेरसात्मिकाः ॥ १ ॥

- [II.?] रहः सु स्त्रीमुखं भुषि भुषयः फलपातने पश्चिणः प्रमये वत्सः भृंगग्रहणे च अध्य नाभेः पुरुषः गीर्मध्या पृष्ठतः पुरस्तादनः o perhaps the beginning of this adhy. is wanting.
- 111. fol. 2a: त्रत ऊर्ध्व वर्णिषियेकं व्यास्थास्थामः। ब्राह्मणाः व्याचिया वैश्याः श्रृद्धा इति त्रावारो वर्णो मुलवाह्रूर्पाद-प्रसवाः(? प्रभवाः) । तेषां ब्राह्मणः श्रेष्ठो वर्णः । ०
- JV. fol. 2b: न ब्राइश्यस्यापदं कुर्यात्र रुधिरं जनयेत्। यावंतो हि पांसवस्तेन रुधिरेण प्रुता भवेति तावंति वर्षस-इस्राणि दाहणापातनानरके(?) तु भवति ०
 - $V. \ fol. \ 5b: \ चतः परं च्राइकस्यं व्यास्थास्थामः । तत्रा- दित स्व पात्रपरीक्षा कार्यो । पात्रमिति शोभनस्यास्थाः भवति । <math>^{0}$

VI. fol. 6a: अधितान्मंत्रवद्धी अपेन्नोपहरेनत्।

VII. fol. 7b:

ब्राह्मणस्थापराधेषु चतुर्युगे विभीयते । गुरुतस्ये सुरापाने स्तैन्यब्राह्मणहंसयौः॥

It ends:

यस्य पुत्रः शुन्दिसः पूर्वे वयसि धार्मिकः । नियंता वा स दोपाणां स तारयति वांधवं ॥ यथा हि वेदाध्ययनं धर्मशास्त्रमिदं तथा । सध्येतयां बाद्ययेन मृषः (? मूर्य) पुरूपमभीष्यता ॥

इत्यीजनसे धर्मजास्त्रे सप्तमोध्यायः ॥ समाप्तं चेदमीजनसम्मृ-तिधर्मजास्त्रं ॥

[GAIKAWAR.]

723g. Foll. 3; size 12\frac{3}{4} in. by 5\frac{3}{4} in.; clear, modern Devanāgarī writing; ten lines in a page.

Kāšyapa-Dharmašāstra; on the duties of householders.

It begins: खणात: काइयपीयान् गृहस्यधर्मीन् चास्मास्यामः। खाहितारिनसेवानिरतो हुतारिनहोत्री खानचृतुकालगामी देवपितृमनुष्मभूतब्रद्मयद्गान् सेवमान स्कडिविचतुर्णी
बावणानां [भोजनं] कुर्याणो व्रतनियमहोमजप्पपरो मातृपितृभक्तो दारापत्यपोषकः शेषाबभोजी उपवासी वैवर्णिकभेदकसूखकान् परिहरमाणो लागलवृत्तिः। तत्र च भूस्याः पाटने
वृष्यक्षेदने नास्याधर्मी भवति। कूपसेतु [त] डागविप्रदेवतायत,नभेदने प्रायिश्वत्रं बाद्यग्रेभ्यो निवेश चत्रस्र खाज्याहुतीर्जुहुयात्।
इदं विष्णुरिति प्रथमा मा नस्तोक इति डितोया। युवा सुवासा
इति तृतीया। दंद्राभ्यामिति चतुर्थी। यं वनस्यितमृत्यादयेत्
तस्यै च देवतायै पृणीहुर्ति जृहुयात्। ०

षणाकालिकानि व्याख्यास्थामहे fol. 2b; श्राय नैतिति-कानि o ib.; श्रणातः पात्राणां शीचनिधि o fol. 3a.

It ends:

पिता वा यदि वा माता भ्राता वा यदि घेतरः। नरच कृतपापानां गतिं यां याति तां ज्या ॥ चनिवती यथा इयेनो गच्छत्येव यमालयं । रवं च नरकं यंति कत्यासनृतकारकाः॥ पुनः संपद्मते नारी गतमात्मानमात्मनि । षस्यिमात्रं त्वचं भिद्धा तुत्रं तेजी वर्ल तथा ॥ मुस्केन ये प्रयस्त्रीत दृहितां लोभमोहिता: । ते गांति नरके घोरे यावदाभूतसंज्ञवं ॥ गमनागमनायोगादेवं शुस्के विधीयते। रषं शाला च युक्तां तां कन्यां विदेत सल्कुलात्॥ तस्माहैवे च पिम्पे च दासी स्थादय सेविता (!)। क्रयक्रीतातुसादासीन सापल्यो विभीयते॥ च्यानिष्ठोमातिरात्रायां शतं शतगुर्णीकृतं। प्राप्तीत पुरुषो दल्ला होसमंत्रीरलंकता ॥ यस्तु सत्येन धर्मेण पिता समर्पयेत्तृता। स प्रेत्य ऌभने स्थानं यथा दछः प्रजापतिः ॥ इति चीकाश्यपप्रोक्तं धर्मशास्त्रं समाप्ते ॥

For the same, or a similar treatise (Upakāśyapasmṛiti), see Burnell, Index Tanj. MSS.,
p. 124b. [H. T. COLEBROOKE.]

1318.

723e. Foll. 9; size and writing as in preceding MS.

Dāksha-Dharmaśāstra, in seven adhyāyas.
It begins:

सर्वशास्त्राधितस्वतः सर्ववदिषदां वरः । पारगः सर्वषिद्यानां द्यो नाम प्रजापितः ॥ १ ॥ उत्पत्तिः प्रलयस्वैय स्थितिः संहार रथ थ । स्नाता चात्मनि तिष्ठेत स्थाताः ब्रह्मस्यवस्थितः ॥ १ ॥ ब्रह्मचारी गृहस्यस्त्र यानप्रस्थो यतिस्तया । रतेषां तु हितायीय दस्तः शास्त्रमकस्थयत् ॥ ३ ॥ ०

For the same treatise see Calc. Dh. I., pp. 383-402; Burnell, Index Tanj. MSS., p. 125a.

A. I. consists of 15 ślokas; II., of 43; III., of 31; IV., of 14½; V., of 14 (the last five ślokas of the Calc. Dh. being omitted);

VI., of 15; beg.:

चर्शाचं तु प्रवस्थानि जन्ममृतुनिमित्तिकं । यावज्जीयं तृतीयं तु यथावदनुपूर्वेशः ॥ १ ॥

It ends:

यहकाले विवाहे च देवसारी तरीव च । सन्योग जयते हूसमाने तथा चारनी नाहरीचं नापि सूतकं॥

VII., $53\frac{1}{2}$ ślokas, ends:

स्त्राविधना निर्दं शास्त्रं साझकाले अपि यो हिनः। सन्दर्य भवति स्राज्ञं पितृंश्वेषोपतिष्ठते॥ इति हास्रे धर्मशास्त्रे सप्तमो अध्यायः॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1319.

3245f. Foll. 16b-22a; size $15\frac{1}{4}$ in. by $9\frac{1}{2}$ in.; folio; European paper; Telugu character; 36-38 lines in a page.

Daksha-smriti. In part different from the text of the Calc. Dh.

It begins as above. After the $s\bar{u}taka$ chapter (5th), here ending:

न सूतकं यमुर्ख्य (!) स्पाद् यावज्जीवं तु सूतकं । विविधं सूत[कं] प्रोक्तं नरर्णः च तथाविधं ॥ It proceeds:

श्रतः परं प्रवस्थानि योगशास्त्रस्य निर्णयं । ° It ends: स्नात्मसंस्थापनं कृत्वा न किंश्विद्धि वितयेत्॥ इति दश्चस्मृतिः सनामा॥

[MACKENZIE COLL.]

1320.

2489e. Foll. 10; size 11 in. by 5½ in.; fairly written, in Devanāgarī, about 1780 A.D.; ten lines in a page.

Daksha-smriti. This text again differs considerably from that of the Calc. Dh., especially as regards arrangement of the matter. It consists of 197 ślokas, not divided into chapters.

The beginning is the same; śloka 79b coincides with the beginning of Adhy. III. HUNO; śl. 98-110 correspond to Adhy. V.; śl. 111-121 to the last 12 ślokas of Adhy. III.; śl. 122-133 to Adhy. IV., 1-15; śl. 135-148 to Adhy. VI. Then it proceeds:

स्रतः परं प्रवस्थामि योगस्य विधिमुत्तमं । लोको वशाकृतो यैस्तु यैरान्मा च वशीकृतः ॥ ०

sl. 149-194 corresponding on the whole to Adhy. VII., 1-51.

For the last four verses of the edition, the MS. has the following:

श्वनात्मस्पतिरेकेण द्वितीयं नैव पश्यति ।
सतः शास्त्रास्पधीयंते स्त्रयंते ग्रंथविस्तरात् ॥ ९४ ॥
योगमभ्यस्पमानस्य भुवं कश्चिदुपद्रवः ।
विद्या वा यदि वाविद्या रशरंतु (!) जनादैनः ॥ ९५ ॥
कृत्वा पर्यकवंधं करकमलुदे न्यस्य हासंतरेशे [यः।
नासाग्रे स्थाप्य दृष्टं स्थिरिनभृतपदं निम्नलं स्वस्यकाइश्वनों कारमे कं स भवित सुकृती योगमागीनुकारो
तश्चतानेन सर्वं भुवि भुवनित्दं मंडलं याति भिच्चा॥९६॥
य इदं पदेत् (त. पदते) शास्त्रं विष्रेभ्यन्न प्र[य] च्विति ।
सर्वपापायम् सुत्रातमा स्रव्यलोकं न हीयते ॥ ९७ ॥

इति स्नीदश्चप्रजापतिप्रशीतं धर्मशास्त्रं समाप्तं ॥ दश्यसृतिः सनाप्ता ॥ [GAIKAWAR.]

1321.

69d. Foll. 11 (51-61 of vol.); size 10\frac{3}{4} in. by 3 in.; large, indifferent Devanāgarī writing of 1791 A.D.; five lines in a page.

Devala-smriti, consisting of 79 ślokas on defilement and purification.

It begins: जय देवलस्पृति: ॥ सिंधुतीरे समासीनं देवलं मुनिसन्तमं । समेत्र मुनयः सर्वे इदं वचनमञ्जूषन् ॥ १ ॥ भगवन् द्वेच्छनीता हि कर्षं मुद्धिमदाप्रुयुः। ब्राह्मणाः स्विया वैश्याः श्रुद्वाश्चेवानुपूर्वशः ॥ २ ॥ कर्यकानं कर्यशीचं प्रायश्चित्रं कर्यभवेत्। किमाचारा भवेयुक्ते तदाचल सविस्तरं॥ ३॥ देवल जवाच । निशंकुं वर्जयेहेशं सर्वे द्वादशयोजनं । उन्नरेख महानद्या दक्षियोन तुकीटकं (!) ॥ ४ ॥ प्रायिश्वतं प्रवस्यामि विस्तरेण महर्षेयः। मृतं सूते (!) तु दासीनां पत्नीनां चान्लोमिनां ॥ ५ ॥ सामितृत्यं भवेच्छीचं मृते सामिनि यीनिकं। चपेयं येन संपीतम[भ] एवं चापि भक्षितं॥ ६॥ ब्रेक्टेनीतेन विप्रेण खगम्यागमनं कृतं । तस्य भुद्धिं प्रवस्यःमि यायदेकं तुवस्तरं॥ ७ ॥ ० It ends:

ज्यते उदरं प्रविशेष्ठस्य पंचगव्यं विधानतः । यक्तिंचिद् दुय्कृतं तस्य सर्चे नश्यति देहिनः ॥ १६ ॥ पंच सप्ताष्ट दश वा द्वादशोहोपि(!) विंशतिः । द्वेळेनीतस्य विप्रस्य पंचगव्यं विशोधनं ॥ ७९ ॥

इति श्रीदेवलिषेप्रोक्तं धर्मशास्त्रं ॥

See Burnell, Index Tanj. MSS., p. 125a (96 ślokas). [H. T. COLEBROOKE.]

1322.

1300. Foll. 45; size 13½ in. by 6 in.; good, large Devanāgarī writing of 1800 A.D.; ten lines in a page.

Nāradīya-Dharmaśāstra.

Dr. J. Jolly has published the text, with extracts from commentaries, in the Bibliotheca Indica (1886); as well as an English translation of the work (1876). [H. T. COLEBROOKE.]

69a. Foll. 4; size and writing as last MS. Budha-smriti Δ set of rules on the duties of castes.

It runs as follows: जय व्ययमृति: ॥ जयातो व्य-धर्मशास्त्रं व्याख्यास्याम: ॥

श्रेयोञ्भुदयसाथनो धर्मः ॥ गभीष्टमे ब्राह्मणो वसंत ज्ञात्मा-ममुपनयेत् ॥ रुकादशे छित्रयो ग्रीम्मे ॥ द्वादशे वैश्यो घर्षामु॥ मेखलाजिनदंडकमंडलपयीतानि धारयेत्॥ वेदानधीत् जुन्नुपां कुर्षेन्द्रष्टार्थीस्तनुयात् ॥ सायित्रीयेद्रप्रतीकोपनिषद्गीदानित्रपुष-(ो. सुप)र्णिकवतानि चरेत्॥ गुरुणानुहात: स्नायात्॥ सवर्णी भा-र्यामुहहेत् ॥ मातृतः पितृतः पंचनीं दशमीमन्यगोत्रजां ॥ ब्राह्मदै-वर्षिप्राजापत्यगांधवीसुरपैशाचराक्षसाः ॥ सृतावुषेयात् ॥ युग्नास् पुत्रमुत्पादयेत् ॥ गर्भाधानपुंसयनसीमंत्रोत्रयनसीचातीकर्मनाम-करणनिष्क्रमणान्नप्राज्ञनचूडाकरणोपनयनं यावदग्याधानं॥ तस्मिन् गृह्याणि देवपितृमनुष्यभूतपञ्चकमीणि कुर्यात् ॥ जतियी-न्युजयेद भूत्यान्वंधून् पोष्यवर्गाश्च ॥ श्वयायसादिभ्यो भूती दृष्ट्या ब्राह्मणान्भोजयंत् ॥ पित्रष्टकापार्वेणश्राह्मश्रावएयाग्रह[ाय]लीचै-त्र्याश्वयुत्तीं च पाकयक्षं कुर्यात् ॥ स्थनीनाधायाग्निहीचं दर्शपर्या-मासौ चातुर्मीस्यानि निरूटपणुरन्षंथ्यः सीचामणीति हविधे-ज्ञान्त्रयीत् ॥ अग्निष्टोमो अयग्निष्टोम जक्य्यः योडज्ञी वाजपेयो अतिराची अभोयीम इति सोमयागाननुतिष्ठेत् ॥ दया सर्वभृतेष स्नानिरनुस्या शीर्य(१च)मनायासेन मंगलमकार्पेख्यमस्यहेति कुर्यात् ॥ त्यायागतभनेन कमीणि ॥ अध्यापनं याजनं प्रतिग्रहः सर्वे क्रययिक्रयसंविभागपरिग्रहाधिगमशिलों छन्मया चितकर्षेण -वाश्चित्र्यानि वृत्तयः॥ तद्संभवे छ्त्रियवृत्त्या॥ छापत्काले असाधु[भ्यः ?] प्रतिगृह्तीयात् ॥ वृत्तिसंकरं न कुर्यात् ॥ कर्न-वृक्तिसंकरौ रखेलुलमुद्धर्षे॥ कृषिः पामुपाल्यं वाणिन्यं वैश्य-कर्म ॥ पुदुस्य विद्धि कर्म ब्राह्मणादीनां चयाणां भर्तृष्ट्रयमन-[? न] भिचरतस्तस्य गुरुभिक्तः प्रणामच्चेति धर्मः ॥ कृतकृतस्य वानप्रस्थं ॥ विरक्तस्य पारिवाज्यं ॥ स्वधर्मानुष्टानं वर्णानामा-श्रमाणां च ॥ विहिताकरणे प्रतिधित्रसेवने यायञ्चदक्षेतो नर-कप्राप्तिः॥ विहितमकुर्वतो राज्ञा कारियतव्याः॥ कंटकां-रहोधयेत् ॥ व्यवहारानेकार्थिनां निर्धयेत् ॥ बलवतस्त्रीतान -(? 1. बलवज्जैतान्) खर्थमें स्थापयेत्॥ तेषु परस्वे दंइं दापयेत्॥ तथा कुर्वतः कारयतश्चोभयोधेर्मसिद्धः॥ तस्य धर्मो विनातो (l. धर्मविनीतो) ज्यासनी निरूपितमंडलाध्यक्ष: प्रक्षिपेत संधिषियहासन्(ने Borl.)यानसंखयह्नैधीभावान्कानार्थ(? 1. क-मीर्घ) कारयेत्॥ वलीयांसं (०या * MS. & Berl.)प्रसमयेत्॥ श्रानिक्कति प्रलायनं ॥ उपरुष्य परद्गै गृह्यतीयात् ॥ मंत्री-

पिप्रयोगेण परं निःसंहं (निःसंगं Berl.) कृत्वा राज्यं गृह्जीयात्॥ गृहीत्वा देवबाब[रा]पूत्रनं॥ स्यं कुवैन्दृष्टमदृष्टं फलं [ल]भेतेति॥ इति वुधमोक्तं धर्मशास्त्रं समाप्तं॥

For other MSS., see Rāj. Mitra, Notices, viii., p. 130 (? the original of the present copy); Burnell, Index Tanj. MSS., p. 125b; Weber, Cat. Berl. II., no. 1753.

[H. T. COLEBROOKE.]

1324.

69b. Foll. 9; size and writing as last MS Brihaspati-smriti, in 65 ślokas.

It begins: साथ यृहस्पितसमृति: ॥
इष्ट्रा क्रतुशतं राजा समाप्तपदक्षिणं ।
भगवंतं गुरुं श्रेष्ठं पर्यपृच्छद् यृहस्पितं ॥ १ ॥
भगवन् केल दानेन सर्वतः सुखनेधते ।
यदस्यं महार्षं च तम्मे ख़ृहि महातप[:] ॥ २ ॥
स्वितंद्रेण पृष्टो ऽसी देवदेवपुरोहितः ।
वासस्पतिर्महामान्नो वृहस्पितिरुवाच ह ॥ ३ ॥

It ends:

वृहस्पतिमतं पुर्खं ये पर्वति द्विजातयः । जानारि तेषां वर्धते सायुर्विद्या यशो बलं॥

| जाइति वृहस्पतिप्रणीतं धर्मशास्त्रं॥

The MS. follows the same order of *ślokas* as the Calc. Dh. I., pp. 644-651; omitting, however, the following lines:—p. 646, ll. 13-20, 24; p. 647, ll. 1, 4, 5, 10-16; p. 648, ll. 2, 3, 20, 21; p. 649, ll. 3, 4, 23; p. 650, ll. 1, 3, 14-17. [II. T. COLEBROOKE.]

1325.

2096b. Foll. 4; size 9 in. by 61 in.; indifferent Devanägarī writing of the latter part of last century; 14-16 lines in a page.

Brihaspati-smriti, in 76 ślokas.

It begins:

दृष्टा शतकतुं राजा समाप्तवरदिक्षणा (!) । भगवान्त्रहायशाः श्रेष्टः समपृष्ठहृहस्पति ॥ १ ॥ भगवन् १ २ ॥ स्वभिद्रेष १ ३ ॥ खागतेनाग्नयः प्रीता स्नासनेन शतकतुः। पितरः पादशीचेन सोख्यः परनां गति ॥ ॥ ॥ हिरस्पदानं गोदानं ० ॥ ॥

This copy inserts the following lines: After p. 645, l. 4:

थनुर्विद्यमते यत्र कापूर्तियस्य धारणैः । ते गोचर्ने ज्ञानियाद् (!) दस्ता पापैः प्रमुख्यते ॥ ९ ॥

After ib. l. 8:

नि:शंकं चरते यत्र गवामेकोत्तरं शतं । गोचमिनित तद्वयाद् दृश्यते शास्त्रनिश्चयः ॥ १२ ॥ After ib. 1. 14:

यथा बीजानि रोहंति प्रकीर्णोनि महीतले ।
एवं कामाः प्ररोहंति भूमिदानसमन्त्रितः ॥ १५ ॥
इक्षुभिः संस्थितां भूमिं ब्रोहीभियेवज्ञादृलैः ।
यो ददाति सुरस्रेष्ठ न स प्रच्यवते पुनः ॥ १६ ॥
सीवर्णा यत्र प्रासादा वासोद्वारास्त्र मंडपाः ।
गंधवीष्मरसो यत्र तत्र गच्छति भूमिदः ॥ १९ ॥

After p. 646, l. 22:

षष्टिषषेसहस्राणि खर्गे तिष्ठति भूमिदः।

It omits p. 647, ll. 8-11, 20, 21; p. 649, ll. 2-5, 14-16; p. 650, ll. 8, 9; and varies considerably in order, and otherwise, as regards p. 648, l. 9—p. 649, l. 1. [GAIKAWAR.]

1326.

3245a. Foll. 1a-2a; size $15\frac{1}{4}$ in. by $9\frac{1}{2}$ in.; folio; European paper; Telugu character; 38 and 41 lines in a page.

 $B\bar{a}rhas patya-smriti.$

It begins:

इष्ट्रा ऋतुशतं राजा समाप्तवरदिख्याः ।

सस्वान् वाग्विदां श्रेष्ठं पर्यपृच्छद् बृहस्पति ॥

भगवन् केन दानेन स्वर्गतः सुखमेथते ।

तद्ध्यं महाय्यं च त्वं ब्रूहि भवतां वर ॥

एवं पृष्टः स इंद्रेण देवदेयपुरोहितः ।

वाचस्पतिमहातेजाः शतऋतुमुवाच ह ॥

सुवर्णदानं भूदानं गोदानं चैव वासव ।

एतत्प्रयच्छमानो हि स्वर्गतः सुस्क्षेथते ॥

मुषंशे रजतं वस्तं मिणरालवम् नि च। सर्वमेत्रद्वयहत्तं वसुर्धा यत्र्ययक्रति ॥ फालकृष्टां नहीं दद्यात् सबीजां सूस्यमालिनीं । यावत् सूर्यकरा लोकास्तावन्खर्गे महीयते ॥ यिन्तिं चित् । अधि गोचर्नमात्रेण ०॥ समहस्तेन (!) दंडेन चिंशहंडनिवर्तनं। दश तान्येष गोचर्म इति वेदिषदो विष्र: (? षिदः) ॥ विप्राय दश्चास्युगुणान्यिताय । यावम्मही तिष्ठति ।। यथा गौभरते धलां खीरिकी खीरमुत्मुजेत् । एवं दत्ता सहसास भूमिभैरति भूमिदं ॥ इञ्ज्ञाभः सहितां भूमिं वीहिभियवशाबुलैः । यो ददाति सुरश्रेष्ठ न स प्रच्यवते दिवः॥ शंखभद्रासनऋषं वराश्या(l. चरस्या)वरयोपित: । भूमिदानस्य चिह्नानि फलमेतत्पुरंदर ॥ गामेकां राजमेकं वा भूमेरप्येकमंगुलं। हरजरकमाम्रोति यायदाभूतसंस्रवं॥ बहुभिवेस्था दन्ना । यस्य यस्य यदा भूमिः । ॥ भूमिं यः प्रतिगृह्णाति ०। ताषुभी पुरूपकर्माणी ०॥ खदत्तां परदत्तां वा यो हरेत वसुंधरां। षष्टियपेसहसाणि विष्टायां जायते कृमि: ॥ जन्यायेन हुता भूमिरन्यायेन त (? घ) हारिता । हरतो हारकस्पैव दहत्यासप्रमं कुलं॥ ० पंचतन्माचते हंति साह्यी साह्यं मृषा यदन् । ०

There is, throughout, a similar difference from the printed text both as regards arrangement and matter; but even the readings of these S. Indian MSS. are of some interest, as many of these verses are constantly quoted in grants of land.

This MS. has altogether 56 slokas, ending thus:

निय्कत्रयमिदं रूपदशदानप्रमाणिकं।

सष्टगुंजासमं प्रश्निः (!) प्रश्नो पहिस्तुला स्मृताः (!) ॥

तुलाइयं तु निय्कं स्थात् चतुर्निय्कं मुप्यीकं।

सष्टमुष्टि भवेत् किचित् किचिद्षी च पुय्कलं ॥

पुय्कलानि च चत्वारि सादकः परिकीर्तितः।

सादकश्चतुरो द्रोण इत्येवं मानलक्ष्णं॥

इति बाहस्यत्यस्मृतिः समाप्ता ॥

3 E 2

^{*} श्रष्टमृष्टिभेवेत्कुचिः कुचयो उष्टी च पुरक्तलम् । Kull. on M. 7, 126.

3246d. Foll. 10a-13h; size 8\frac{3}{4} in. by 7\frac{1}{4} in.;
4to; Telugu character; 18-20 lines in a page.

Brihaspati-smriti. It begins:

इष्ट्रा ऋतुशतं राजा समग्रवरदिख्यां। मचवान् वाग्मिनां श्रेष्ठः पर्यपृष्ठद्वहस्पति ॥ ० भगवन् केन दानेन खर्गतः मुखमेधते । यदस्ययं महार्थे च तड्डहि वरतां (!) वर ॥ रुवं पृष्टः स देवेन देवदेयपुरोहितः। वाचस्पतिमहातेजाः पुरुहृतमुवाच ह ॥ गुरुरिनर्द्विचातीनां वर्णानां बाद्यणो गुरुः। पतिरेव गुरुः स्त्रीणां सर्वस्याप्यामतो गुरुः ॥ मुखतस्तुष्टचादित्यः संभाषेण सरस्रती। सामतेनाम्नयः प्रीता जासनेन शतकतुः ॥ पितरः पादशीचेन सन्नाधेन प्रजापितः। वैश्वदेवे सार्य ब्रद्ध भुंजते हि ते चय: (!) ॥ स्रतिथि सागतं दृष्टा देशकाल(l. ले)पराङ्मासः। पष्टिष्येसहसाणि विष्टायां जायते क्रिमिः॥ सुवर्णदानं गोदानं भृभिदानं च वासव। रतत्प्रयच्छमानो अप स्वर्गतः मुखनेथते ॥ मुवर्णे रजतं वस्त्रं मर्णि रानं वस्त्रंथरां। ० सन्यम्ब जयन

This text consists of 79 ślokas. It ends:

त्यायाजितस्य द्रव्यस्य द्वावनयौ प्रकार्तिती ।

खपाने प्रतिपन्निन्न पाने च प्रतिपालनं ॥

दानपालनयोमध्ये दानात्येयो उनुपालमं ।

दानान्स्यर्गमयाप्रोति पालनाद्व्युतं परं ॥

स्क्रेय भगिनी मोक्रे (? मोक्षे) सर्वेपानेन भूभुनां ।

न भोज्या न करमास्रा विष्रदक्षा वर्मुधरा ॥

इति बृहस्यतिकृतं पर्मशास्त्रं संपूर्ण ॥

[MACK. COLL.]

1328.

2047c. Foll. 4; size 11 in. by 5 in.; good, modern Devanagarī writing; ten lines in a page.

Laghu-Brihaspati-smriti, in 49 slokas.

It begins:

बृहस्पतिकृतं पुरुषं प्रवच्यानि विश्लेषतः । यष्कृता तुनलो राजा सर्वपापै: प्रमुच्यते ॥ १ ॥ इष्टाकि] तुझतं राजा ०३ ॥ भगवन्केन ०३ ॥ स्वभिंदेश ° ४॥ सागतेनाग्नयः प्रीता चासनेन शतकतुः । विष्णुस्तु पादशीचेन चन्नाद्येन प्रजापितः ॥ ५॥ पादशीचं तथाभ्यंगं दीपनसं प्रतिस्रवं। ये ददति सहस्राध्य नोपसर्पति ते यमं ॥ ६ ॥ सवर्णदानं 🌣 🤋 ॥ ष्यनरपत्यं प्रथमं सूर्वर्णं भूवैषावी सूर्यमुतास्त्र गावः। लोकास्त्रयसेन भवति दज्ञा यः कांचनं यांच महींच दश्चात्॥ ६॥ सर्वेषामेव दानानामेकं जन्मानुगंफ छ। हाटक खितिगीरी खांसप्रजन्मानुगं फलं॥ ९॥ यः कश्चित्कुरुते पापं० १०॥ निःशंकं चरते यत्र गयामेकोत्तरं शतं । गोचमें इति तब्रुयात् चुविभिः परिकारिते ॥ १९॥ दशहस्तेन ^० १२ ॥ थेनुर्मित्रमते यत्र साकर्षोदरपूरितं। तं च हस्तं विज्ञानीयात्'राजहस्तः स उच्यते॥ १३ ॥ विप्राय दश्चात्स्यगुर्णात्विताय ० १४ ॥ यथाप्सु पतितं तैलं तैलिबंदु विसर्पति । र्षं भूमिकृतं दानं सस्ये सस्ये प्ररोहिति ॥ १५ ॥ फालकृष्टां महीं दद्यात् समीजां सस्पनालिनीं। यावासूर्यकृतान् लोकान् तावत्स्वर्गे महीयते ॥ १६ ॥ इस्तुभिः संततां भूमि बीहिभियेवशादुलैः । यो ददाति सहसाधान स प्रच्यवते दियः ॥ ५० ॥ यथा गौभैरते वत्सं छीरिकी छीरमुत्तमुजेत्। रवं दत्ता सहस्राध्य भूमिभैरित भूमिदं॥ १६॥ शंखं भट्टासनं ० ५७ ॥ चादित्यो परुगो विष्णुर्वेद्या ° २०॥ सीवर्णायत्र प्रासादा वासोब्राराच्य कामदाः। गंधवीष्मरसो यत्र तत्र तिष्ठति भूमिदाः॥ २१॥ चास्फोटयंति ^० २२ ॥ सगरस्य दिलीपस्य ययातेनेहृबस्य 🔻। श्रान्येषां च नरेंद्राखां त्यक्ता भूमि दिवं गताः ॥ २३ ॥

बहुभिवेसुधा भुक्ता राजभिः सगरादिभिः। यस्य यस्य यदा भूमिस्तस्य तस्य तदा मलं॥ २४॥ ० It onds:

स्नामपात्रे यथा त्यस्तं स्वीरं दिध पृतं मधु । विनाशं(!) पात्रदीर्थे स्थात् न तत्यात्रं विभीयते ॥ ४५ ॥ [(Dh., p. 649, l. 10).

रवं गायो हिराणं च वस्त्रमचं महीं तिलान्।
स्विद्वान्प्रतिगृह्कीयात् भध्यीभवति काष्ठवत् ॥ ४६ ॥
स्त्रप्रोतियस्य विप्रस्य क्रियाहीनस्य पार्षिव ।
प्रतिग्रहो न दातन्यो न जले तारयेत् शिला ॥ ४७ ॥
स्रोतियाय कुलीनाय दरिद्राय पुरंदर ।
स्रांताय ये गृहस्थाय दत्तं भवति चास्र्यं ॥ ४६ ॥
रतेषु चैव यह्नं दानं प्रेखेषु(१ ी. पावेषु) सिक्तः ।
कुलान्युद्धरते पुंसां दशपूर्योन्दशावरान् ॥ ४९ ॥
इति स्रोबृहस्यतिग्रोक्तं धर्मशास्त्रं लघु समामं ॥ लघुबृहस्यन

1329.

तिस्मृति: ॥

[GAIKAWAR.]

2489a. Foll. 5; size 11 in. by 5½ in.; woll written, in Devanāgarī, about 1780 A.D.; ten lines in a page.

Yama-smriti [Λ], a treatise on purification, different from the one printed in the Calc. Dh. I., pp. 560-567, but agreeing with that described in Burnell's Index of Tanj. MSS., p. 126a. It begins:

श्रुतिस्मृत्युदितं धर्मं वर्णानामनुपूर्वशः ।
प्राव्रवादृपिभिः पृष्टो मुनीनामग्रणीयमः ॥ १ ॥
यो भुनानो ज्लुचिवापि चंडालं पिततं स्पृशेत् ।
क्रोधादद्वानतो वापि तस्य वस्थामि निय्कृतिं ॥ २ ॥
वड्गतं वा विरावं वा यणासंस्यं समाचरेत् ।
चात्वा विषवणं विष्ठः पंचगव्येन लुध्यति ॥ ३ ॥
भुंजानस्य तु विषस्य कदाचित् सवतो गुदं ।
उच्छिष्टत्वे ज्लुचित्वे च तस्य शीचं विनिर्दिशेत् ॥ ४ ॥
पूर्वं कृत्वा द्विनः शीचं पश्चादप उपस्पृशेत् ।
चहोरात्रोपितो भूत्वा पंचगव्येन लुध्यति ॥ ५ ॥
निगिरत्यदि महेत (महेश्वत् B) भुद्धा वा महेने कृते ।
चहोरात्रोपितो भूत्वा जुहुयासपिषाहृतिं ॥ ६ ॥

यदा भोजनकाले स्यादणुचित्रीश्वणः ऋषित्। भूमी निधाय तद् सासं खात्वा णुडिमवामुयात्॥ १ ॥ भद्ययित्वा तु तद् सासमुपवासेन ब्युष्यति । खिशात्वा चैव तस्तर्षं जिराजमणुचिभेवेत्॥ १ ॥

Up to śloka 13, this treatise is very similar to the Vriddha-Śatātapasmriti, no. 1360, below.

It consists of 99 ślokas, the last but one of which is wanting in this MS.:

षापो देवगणाः प्रोक्ताः षापः पितृगणास्तथा ।
तस्मादणु जलं देवं पितृणां हितमिक्कता ॥ ९६ ॥
[दिवा संघ्यामु सततं (दिवा सूर्योनुभिस्तां B) राजी
[नधजमारुतैः ।
संघ्यपोरनुभाभां (॰ रणुभाभां B) च पवित्रं सर्वेदा
[जलं ॥ other MSS.]

सभाषपुक्रमयाप्तममेधीन सदा णुचि ।
भांडस्यं धरणीस्यं घा पवित्रं सर्वदा जलं॥ ९९ ॥
दिवतानां पितृणां च नले दद्याज्ञलांनलीन् ।
ससंस्कृतप्रभीतानां स्थले दद्याज्ञलांनलीन् ॥ ९६ ॥
स्राह्ये हवनकाले तु दद्यादेकेन पाणिना ।
उभाभ्यां तपेणे दद्यादिति धर्मो व्यवस्थितः ॥ ९९ ॥
इति स्रीयमप्रणीतधर्मशास्त्रं समाग्रं ॥ यमस्मृतिः समाग्रा ॥

[GAIKAWAR.]

1330.

2096c. Foll. 5; size 9½ in. by 6½ in.; legibly written, in Devanāgarī, towards the end of last century; 13-19 lines in a page.

Yama-smriti. [B]. [GAIKAWAR.]

1331.

3247a. Foll. 1a-4a; size 10 in. by $7\frac{1}{2}$ in.; 4to.; Telugu character; 21 or 22 lines in a page.

The same work [C].

Colophon: इति श्रीयमसृषिणा विरिचतथर्भशास्त्रे सर्वथर्मप्रसंगो नाम प्रथमो ब्याय:॥

[MACK. COLL.]

3248a. Foll. 1a-5a; size 9½ in. by 7¾ in.; 4to.; Telugu character; 19-21 lines in a page. The same work [D].

Colophon as in last MS.

[Mack. Coll.]

1333.

3249a. Foll. 1a-4a; size 10 in. by 7¾ in.; 4to; Telugu character; 19-21 linos in a page. Another copy of the Yama-smriti [E]; with the same colophon as in last MSS. These three copies are probably derived from the same original. [Mack. Coll.]

1334.

3245e. Foll. 15a-16b; size $15\frac{1}{4}$ in. by $9\frac{1}{2}$ in.; folio; European paper; Telugu character; 39 or 40 lines in a page.

Yama-Dharmaśāstra, different from the preceding treatise.

It begins:

षाष्ट्रमस्यं मुखासीनं वेदशास्त्रविशारदं ।

प्रमुख्य नृषयो गत्वा यमं यतमानसं (? यतित or संय o) ॥

प्रमयः । महापात[क] संयुक्ता उपपातिक नस्त्रणा ।

यैथेंवितिविष्णुध्यंति (?यैविहिते o) तन्नो ब्रूहि महामुने ॥

यमः । दिवा वाताक संसृष्टं राजी नखनमारुतेः ।

संध्याद्ययोवी संध्याभ्यां पित्रं सर्वदा जलं ॥

स्वभावयुक्तमय्याप्तममेध्येन सदा ष्रुष्टिः ।

प्रापादोष्ट्रहयाद्येष्ट्र मानुपेष्ट्यरितं विना ॥

दष्ट (?इष्ट्रा) चात्वा ष्रुष्टिः सद्यो नरः संध्यादिराधिषु ।

खत्याद्शानते (? सद्यादशानतो) भुक्ता चंडालाक्षमपापि

It consists of 57 ślokas (śl. 38-57 in the indravajrā metre) ending thus:

केचित्रदंत्येविममं प्रमाणं मित्रं तज्जीयो चियते कदाचित्। वेदेख पृष्टमृषिभिन्न गीतं चाद्रायणादीनीह पायनानि॥ पापा यदिच्छंति हिताय कर्तुं संसारमिच्छंति हिताय कर्तु । संसारमिच्छंति फल्जं तदा स्थाज् ज्ञानप्रदीपेन तमोंथकारे ॥ इति यमकृतपर्मशास्त्री समाप्ते ॥

[MACK. COLL.]

1335.

723b. Foll. 4; size 123 in. by 53 in.; good, modern Devanāgarī writing; ten lines in a page.

Likhita-Dharmaśāstra [A].

It begins:

इष्टापूर्ते तुकर्तियो ब्राह्मश्रेन प्रयालतः । इष्टेन लभते स्वर्गे पूर्ते मोद्यमवाप्रयात्॥

It consists of 97 ślokas (not numbered), which follow the order of the text in the Calc. Dh. II., pp. 375-382 (92 ślokas), with the following five additional verses:—after p. 377, 1. 19, it inserts:

खानी करणशेषं तु विश्वदेवादि हूयते।
सारत्यभावे तु विप्रस्य पाणावेषोपपादयेत्॥
यो सारितः स द्विजो विप्रैमें बद्शिंभिरुच्यते।
सात्रस्य दक्षिणे कर्णे पाणी विप्रस्य दक्षिणे॥
रजते च सुवर्णे च नित्यं वसति पावकः।
यत्र यत्र प्रदातव्यं आद्यं कुर्वीत पाविणः॥

p. 380, last line, it reads:

उद्यताः सह थानंते सर्वे ये शस्त्रपाणयः ॥ and then inserts:

> यद्येकोऽपि हनेत्रत्र सर्वे ते बद्यपातकाः। बहूनां शस्त्रपातानां यद्येको कर्मपातकः॥

after p. 381, l. 4, it inserts:

स तस्यैय व्रतं कुर्यात् तत्संसर्गेविष्णुद्वये । महापातिकसंस्पर्शे सानमेव विशीयते ॥

It ends:

यत्र यत्र च संकीर्णमात्मानं मन्यते द्विजः । तत्र तत्र तिल्लेहोंनो गायत्र्यष्टशतं जपेत्॥ इति श्रीलिखितप्रोक्षं धर्मशास्त्रं संपूर्णः॥

[H. T. COLEBROOKE.]

2047e. Foll. 5; size 11 in. by 5 in.; fairly written, in Dovanagarī, about 1780 A.D.; ten lines in a page.

likhita-Dharmaśāstra, in 94 ślokas (numbered) [B].

Rather incorrect.

This MS. has the same additional five ślokas as A; but omits p. 377, ll. 5, 8, 14, 15, 17-19.

[GAIKAWAR.]

i337.

2096d. Foll. 3; size 9½ in. by 6½ in.; legibly written, in Devanägarī, about 1750 A.D.; 13-16 lines in a page.

A shorter reconsion of the same treatise, but ascribed to $\dot{S}ankha$. It consists of only 71 slokas (numbered), and otherwise also differs very considerably in its readings from the foregoing MSS.

It begins:

इष्टापूर्ती तु कर्तस्यी बाह्यसोन विशेषतः ।

इष्टेन लभते खर्ग मोखं पूर्तेन विदिति ॥ १॥

स्काहमपि कीतेय भूमिस्यमुदकं कुरु ।
कुलानि तारयोत्सम यत्र गीर्वितृषी भवेत् ॥ २ ॥ ०

On p. 376 (Calc. Dh. II.), II. 4-9, 18-21 are omitted in this MS. In the first part of this version there is more agreement with the larger treatise than in the latter part.

It ends:

बालक्तने तहशाहे तु प्रेतानं यदि गन्छति । सञ्च रव विशुद्धिः स्मात् नाशीचं नैव सूतकं ॥ [Dh. II., p. 382, ll. 8, 9.

सहस्मदत्तकन्यास्तु बालेषु च विशोधनं ।
कुर्यनेयाशिनीयातमातुलस्त्रोषिये तथा (!) ॥ ६४ ॥
सा दंतनन्मनः सद्यः सा चीडावैशिकी स्मृता ।
विरावं तु व्रतादेशाहशरात्रमतः परं ॥ ६४ ॥
त्रयेशो भाता यदा तिष्ठदाधानं नैव कारयेत् ।
सनुशातस्तु कुर्यात शंखस्य वचनं यथा ॥ ६६ ॥

जाममांसं पृतं छोदं जेह्छ फलसंभवाः ।

ब्रेक्कभांडस्थिता सेते निष्क्रांताः णुजयः स्मृताः ॥ ६० ॥
दिवा कपित्वद्यायामु राजौ दिष्क्रिलेषु वा ।
धात्रीफलेषु सप्तम्यां (!) जलस्मीवेसते सदा ॥ ६८ ॥
शूर्षवातनलायांत केझनंधघटोदकं ।
मार्जनीरेणुसंस्पर्शे हिति पुर्खं दिवा कृतं ॥ ६० ॥
जभवासस्तु यः कुयोक्तपहोमक्रिया हिनः ।
तसर्षं राह्यसं विचा (? विद्याद्) वहिजानु च याकृतं॥ ९० ॥
यत्र यत्र च संकीर्थं पश्यत्यात्मं न संग्र्यं (!). ।
तत्र तत्र तिलेहोंम (१.०मो) गायच्यावर्तनं तथा ॥ ९० ॥
इति श्रंसकृते श्रंसस्मृतिः संपूर्णं ॥

[GAIKAWAR.]

1338.

3246e. Foll. 13b-16b; size 8\(\frac{1}{2}\) in. by 7\(\frac{1}{2}\) in.; 4to; coarse Indian paper; Telugu character; 13-24 lines in a page.

Another similar shorter recension of the Likhita-smriti, likewise ascribed to Śańkha. Though agreeing in many respects with the preceding version, it yet differs from it considerably, both in regard to matter and various readings. It also has a special introduction (whence it might be called Dālbhua-smriti); viz.:

कृताभिषेकं तु <u>दाल्यमाश्रमे समुपस्थितं ।</u>
पर्यपृद्धंस्तु धर्माश्च सृषयो वेदपारगाः ॥
धर्माधमैविवेकं च शुद्धं जातमृतस्य च ।
स्वयद्भ्यानि च वस्तूनि मासशुद्धं त्रपैय च ॥
श्राद्धकः च [? आद्यां] गोग्नं चंडालमंकरं ।
परिवित्तरिवेता च कष्ये व्हं यथात्रं ॥

दास्य उवाच।

स्मृतिसारं प्रवस्त्यानि यथा शंखेन भाषितं।
इष्टापृतिवधीं श्रेव प्रायिश्वस्तिधि तथा ॥
इष्टापृति च कर्तव्ये ब्राद्यशेन प्रयानतः।
इष्टेन लभते मोखं पूर्तो स्वर्ग विधीयते ॥
भूमिदानेन ये लोका गोदानेन च क्रीतिताः।
तान् लोकान् प्राप्तुयास्त्वीन् पाद्यानां प्ररोपेशे ॥ ०

There are altogether 74 slokas, ending thus:

बालकोतदेशाहे तु । सद्य एव विलुध्य स्माद ।

का देतनमनः ६। काविवाहिनरानं स्माहशराननतः परं॥

कहस्रदेतकन्यामु ।

कुर्वयोवाप्यनूषाने मानुल्लश्लोवियेषु च ॥

बादावारभ्य षाशीषां संयो[गो] यस्य नाग्निभः ।

हहनाग्लेव कर्तव्यं यस्य वैतानिको विधिः ॥

शावान लुध्यते सूतनं सूत्या [शाव]शोधनं ॥

दाराग्निहोन्नसंयोगं यः करोत्यसने स्थिते ।

परिवेत्राशी विश्लेयः परिविन्नस्तु पूर्वनः ॥

परिवित्तः परिवेत्रा यया च परिविद्ति ।

सर्वे ने नरकं यांति दातृयानकर्णचनाः ॥

[(Manu III. 171-2).

कुष्ठे वामनधंडेषु गत्तदेषु जडेषु च। जात्यंथे भदरे मूर्के न दोषः परिवेदने ॥ पितृव्यपुत्राः सापत्र्याः परनारीमुतास्त्र ये। दाराग्निहोत्रमंयोगान्न दोपः परिवेदने ॥

[The preceding six slokus do not occur in the other version].

न्येडो धाता यदा १ । सनुसातस्तु कुर्यात १ ॥
साममांमं १ ।
भूद्रभांडस्थिता दृष्टा भुद्धाः पात्रांतरं गताः ॥
दिवा कपित्यद्यायायां राजी द्धिश्रमीषु च ।
धात्रीफलेषु सप्तम्यां दुलेख्सी वसते सदा ॥
यत यत्र तु संकीर्यमात्मानं मन्यते द्वितः ।
तत्र तत्रिति वे होमो गायन्यायतिनं तदा ॥
य इदं धमेशास्त्रं तु शंखप्रोत्नं पठेद् दितः ।
स्वद्यानो इनस्यस्य पुरुषांलोकानवानुयात् ॥
इति शंखकृतं धमेशास्त्रं संपूर्यं ॥

[MACK. COLL.]

1339.

1749a. Foll. 78; size 8½ in. by 3 in.; legibly written in Devanāgarī, about the end of the 17th century; eight or nine lines in a page.

Vasishthasmriti, a compendium in ton adhyāyas, of religious duties enjoined on the votaries of Vishnu, ascribed to Vasishtha.

The work begins:

गुरुमिल्लाकुवंशस्य वसिष्ठं ब्रह्मसंभवं । पन्नकुर्मुनयः सर्वे पराशरपुरोगमाः ॥ भगवन् भवता प्रोक्ता यहदानव्रतादयः। वर्णाश्रमाणां कर्तव्यासाया राज्ञां महीभृतां॥ अधुना श्रोतुमिक्कामो विमार्गा विष्णुसेविनां। की दुरिवधाः प्रकर्तव्या नित्यनैभित्तिकाः क्रियाः ॥ वैष्णवानां मुनिश्रेष्ठ ग्रुहि सर्वमशेषतः । श्रीविसष्ठ उवाच । त्रुगुद्धं मुनयः सर्वे सर्वधर्मं सनातनं ॥ वैष्णवानां च विप्रार्णा यद्यदाचरणं मुभं॥ सुर्गाही ब्राइणाः सृष्टाः यैषावत्वेन चोदिताः । इतरेच चयो वर्णाब्रद्यशाविष्णुसेविना॥ तस्माच वैष्णवा यिप्राः प्रकटा द्विनसत्तमाः । चवैष्णयत्वं विप्राणां महापातकसंभितं ॥ चविष्णवाश्व ये विप्राः सर्वेकर्मम् गर्हिताः । रीरवं नरकं प्राप्य चारहालीयोनिमा<u>भूयः</u> ॥ º ॥ वैचायत्वेव संसिद्धिं लभते नाच संगयः। नारायणं परं ब्रह्म ब्राह्मणानां हि दैवतं ॥ सद्धाः । जपह सोमस्योदयो देवाः खचियायां विशामपि। शुद्रादीनां तुरुद्राद्या सर्चनीयाः <mark>प्रयानतः</mark> ॥ यत्र रुद्धार्चनं प्रोक्तं पुराखेषु स्मृतिष्टिप । तदब्बर्यविषयमेषमाह प्रजापतिः॥

Adhyāyas II.—IV. treat of the saṃskāras ordained for Vaishṇava brāhmaṇas; A. V., of the duties of women; A. VI. and VII., of the propitiation (ārādhana) of Vishṇu; A. VIII., of śrāddha; A. IX., of āśauca; A. X., of the setting up and inauguration of statues of Vishnu.

It ends:

प्रतिष्ठामु च कर्त्तच्यो विधिरेष उदाहृतः ।
गृहार्चनं च कर्तच्यं विधि पद्ध्यानि सत्तमाः ॥
स्वापयेत्पचगच्येन मन्तपूत्रजलेन च ।
मन्तेखावाहयेहेवं परो (१ 1. परे) व्योखि स्थितं विभु ॥

महाभागवंतः स्पृष्टा मन्तरानं जयेन्तुधीः । दद्यात्पुष्पाञ्चालं पश्चानेनैव ज्ञातसंख्यया ॥ श्वान्त्यं तेनैव होतव्यमष्टोत्तरज्ञातं ततः । उपचारेः समभ्यव्ये नमस्तुर्योच्च भक्तितः ॥ वैष्णवान् भोजयेत्पश्चात्तां खणाभिः प्रतोषयेत् ॥ इति प्रसिष्ठस्मृतौ दज्ञमो अध्यायः समामः ॥

This is one of the spurious sectarian codes. There are several other versified *smṛitis*, ascribed to *Vasishṭha*, for which cf. West and Bühler, Digest 3rd ed., pp. 28, 52; Burnell, Tanjore Cat., p. 127a. For the older *Vāsishṭha-Dharmaśāstra* see abovo, nos. 1251-54.

[H. T. COLEBROOKE.]

1340.

913a. Foll. 65; size 13¼ in. by 6 in.; lurge, modern Devanāgarī writing; ten lines in a page.

Vaishnava - Dharmaśāstra (Vishņu - smṛiti); Institutes of Law in 100 adhyāyas, which profess to have been taught by Vishņu to his consort Lakshmī.

It begins:

ब्रह्मराजी (° राज्यां other MSS.) च्यतीतायां विषुद्धे [(प्रवृद्धे v. l.) पद्मसंभवे।

विष्णुः सिमृधुर्भूतानि ज्ञात्वा भूमि जलानुगां ॥

Prof. J. Jolly has published a critical edition of this work in the Bibliotheca Indica (1881), and an English translation, in the Sacred Books of the East, vol. vii. [H. T. COLEBROOKE.]

1341.

540. Foll. 72; size 9½ in. by 2½ in.; fairly written, in Devanagari, c. 1750 A.D.; seven lines in a page.

The same work.

One or two leaves have been lost at the end, the MS. breaking off shortly after the beginning of the 97th adhyāya.

[H. T. COLEBROOKE.]

1342.

915. Foll. 299; size 12½ in. by 5¾ in.; fairly written, in Devanāgarī, in the latter part of last century; fifteen lines in a page.

Vishņu-smriti, with a commentary, entitled Kršava-Vaijayantī, composed, at Benares, in Samvat 1679 (1622 A.D.), by Nanda Pandita, son of Rāma Pandita.

The commentary begins:

श्रीवासांकितवद्यसः प्रणयिनो नित्याचिने संविधाम् जाधातुं निहितं गिरोंद्रमुतयोत्संगे र्ण (१ मिर्ण) धूर्नेटेः । चूडाचुंचिकलंकपंक्तिलकलं चंद्रं मृणालभ्रमाद् जादातुं करमुस्थिपंतमसकृडूंढिं चिरं भावये॥ १॥ १

Ninety-three introductory verses, the last but one of which runs thus:

काश्या[:] कर्मीधिकारिप्राधितकुरुमणिधेमेशास्त्रैकानिष्ठः श्रीमा[श्ल्यीम]म्महीपत्पविधवुधमुतानंतसूरेस्ततूत्रः । श्लीरामस्तस्य सूतुः प्रधितवहुकृतिधेमेशास्त्रेषु नंदो व्याचष्टे केशवीयप्रणयपरवशो वैष्णवं धर्मशास्त्रं ॥ ९२ ॥ It ends:

वर्षे विक्रमभास्त्रस्य गणिते नंदाद्रिपडूर्मिभः १६७९
पूर्णे कार्त्रिकमासि वृष्टिकगते भानी वृपस्य विधी।
काश्मां केशयनायकस्य नृपतेराज्ञामवाप्य स्मृतेर्
विष्णोच्यौकृतिमाचकार विमलां श्रीनंदशमी सुधीः॥९॥
इति श्रीमन्महाराजाधिराजश्रीविशष्टवंशायतंसश्रीकोडपनायकात्मजश्रीतम्मसानायकापरनामधेयश्रीकेशवनायकप्रोत्साहि तश्रीवाराणश्रीवासिधमीधिकारिश्रीराम्पंडितात्मजश्रीनंदपंडि तक्षृती विष्णुस्मृतिविवृतिः श्रीमती केशववन्यंती समाग्ना॥

According to V. N. Mandlik, Vyavahāra Mayūkha, p. lxii., Nanda Pandita of Benares was descended from Śrī Lakshmīdhara, who originally resided at Bidar in Southern India, but subsequently went to live at Benares: 'from him Nanda Pandita was sixth in descent (viz. Śrī L.—Śrī Krishna—Mahāpati—Ananta—Rāma—Nanda P.); and persons belonging to the ninth generation after N. P. are still flourishing in Upper India' (see complete genealogical chart). Thirteen works are there

attributed to Nanda, viz. 1. Dattakamīmāmsā (no. 1539); 2. Navarātrapradīpa; 3. Smritisindhu; 4. Harivamšavilāsa (three sections: dānakautuka, āhnikak. and samskārak.); 5. Bālabhūshā (this comm. on 6., is by Bālakrishņa, acc. to Bik. Cat., p. 476); 6. Tattvamuktāvalī; 7. Mādhavānanda-nāṭaka (rather kāvya); 8. Keśava-Vaijayantī; 9. Vidvanmanoharā (on Parāśarasmriti, soo no. 1301); 10. Śrāddhakalpalatā (no. 1730); 11. Tīrthakalpalatā; 12. Kālanirnayakautuka (part of 3.); 13. Kāśīprakāśa.—Govinda, author of the Jyotisha-Ratnasamgraha, is said to have been Nanda's eldest brother.

[II. T. COLEBROOKE.]

1343-1345.

1543-1545. Foll. 219, 98 and 282 resp.; size 11 in. by 5 in.; good, modern Devanagari writing; cloven lines in a page.

Nanda Pandita's Keśava-Vaijayanti.

Vol. 1. contains adhyāyas 1-18; II., adhy. 19-32; III., adhy. 33-100.

[H. T. COLEBROOKE.]

1346, 1347.

1246, 1247. Foll. 1-187, 188-337 resp.; size 9½ in. by 4 in.; legibly written, in Devanāgarī, about 1750 A.D.; 10-12 lines in a page.

The same work.

Vol. I. terminates in the middle of the comment on adhy. 16, sūtra 3.

[H. T. COLEBROOKE.]

1348.

723d. Foll. 5; size 123 in. by 53 in.; clear, modern Devanagari writing; ten lines in a page.

[Laghu-] Vaishņava-Dharmašāstra, or [Laghu-] Vishņu-smriti; a treatise on ācāra, in 107-109 ślokas, here divided into five chapters.

फामिने काग्रमासी नं विष्णुं मितनतां बरं। पप्रकुर्नुनयः सर्वे कलापग्रामधासिनः ॥ १ ॥ कृतपुरे द्यपश्चीणे नष्टो धर्मः सन्तातनः । तेन वै शोरीमार्येन धर्मेण परमार्थतः॥ ३॥ त्रेतायुगे तु संप्राप्ते कर्तव्यव्यास्य संग्रहः । यथा संप्राप्यते असाभिस्त्रस्यं नो वक्कमहीस ॥ ३ ॥ वर्णीत्रमाणां यो धर्मी विज्ञेषश्चैव यः कृतः। भेदस्तपैव तेषां यस्तम्रो बृहि द्विजोन्नमः॥ ४ ॥ कृपीणां समिचित्रानां त्वमेष परमोत्रमः। धर्मस्येह समस्तस्य नान्यो वक्रास्ति सुवतः॥ ५॥ श्रुत्वा धर्म च हृष्यामो यथावश्परिभाषितं। तस्माहिहि द्विजञ्रेष्ठ सर्वेकामा इमे द्विजाः ॥ ६॥ इत्युक्त चृषिभिस्तैस्तु मुनिस्तु प्रीतमानसः । जनाद्यः श्रूयतां धर्मी वस्त्रमाणी यपाक्रमात्॥ ७॥ ब्राद्धणः स्वियो वैश्यः श्रुद्धश्चेति तथापरः । रतेषां धर्ममारं यहस्यमार्गं निवोधतः ॥ ६॥ चृतावृती तु संयोगाद ब्राह्मणो जायते स्वयं। तस्माहिप्रस्तु संस्कारं गभीदी तु नियोजयेत्॥ ९॥ जातकं कर्भक्योत् पत्रे जाते त्वैदिका। बहिनिष्क्रमणं कृपोन्नामकर्मदशोध्वेतः॥ १०॥ पष्टे मासे तु संप्राप्ते सम्प्राशनमाचरेत । तृतीये बन्दे तु संप्राप्ते केशकर्म च कारयेत्॥ १९॥ सन्यमेन नयने सीमंतोत्रयनं कर्मन स्त्रीसंस्कार इच्यते। गर्भस्यैव तु संस्कारो गर्भे चैव प्रयोजयेत्॥ १३ ॥ ० खयातः संप्रवस्यामि गृहिणां धर्ममृत्तमं ॥ २० ॥

- 11. श्रयातः संप्रवस्त्यानि गृहित्यां धर्ममुक्तमं ॥ ३९ ॥ प्राजापत्यं पदस्थानं सम्यक्त्यानं निवोधत । सर्वेवर्णः समुत्थाय कृतज्ञीचः समाहितः ॥ २६ ॥
- III. गृहस्यो ब्रह्मचारी या वनवासं यदा ब्रजेत्। चीरवस्कलधारी स्यादकृष्टं चाश्रयेन्सुनिः ॥ ४९ ॥
- IV. ब्रह्मचारी गृहस्यो वा वानप्रस्थो ज्य वा मुनिः। विरक्षः सर्वेकामेभ्यः पारिवर्ज्यं (A. B.) समाध्रयेत्॥६२॥
- V. राज्ञा पुरुषवतामाज्ञा चिवनीपरिरक्षणं।
 रक्षमाणस्तु यो धर्मसास्त्रतस्त्रिक्षोधतः॥ ९५ ॥
 तेजः सत्यं बते दीक्षा संग्रामेण्यपलापिता ।
 दानमीष्प्ररभावष्य छात्रधर्मः प्रकीर्तितः॥ ९६ ॥ ०
 कुर्यां खूद्रश्च षुष्टूपां विप्रक्षचिकाां क्रमात्।
 कुर्यादितरयोवैंईयः छत्रियो बाद्यगस्य तु॥ ५०६ ॥

परिवाजिस्यु (? ° ज्या तु or ° जिस्तु) संवाप्तिक्रीबणस्य

साश्रमाणामयं धर्मी मया प्रोकः सनातनः ॥ १०७ ॥ यद्यत्र विदितं किंचित्रद्रन्येभ्यो विनिष्ययेत् ॥ १०६ ॥ इति वैष्णवे धर्मशास्त्रे पंचमी अध्यायः॥ इति विष्णुस्मृतिः समाप्ता ॥

For yet a third Vishnusmriti see Calc. Dh. I., pp. 60-69; Burnell, Index Tanj. MSS., p. 127a. [H. T. Colebrooke.]

1349.

2489k. Foll. 6; size 11 in. by $5\frac{1}{4}$ in.; fairly good, modern Devanāgarī writing; ten lines in a page.

The same work.

This rather incorrect MS. has 109 ślokas, not divided into chapters; and it differs considerably in its readings from the other MS.

It begins:

विष्णुनेकाग्रमासीनं श्रुतिस्मृतियिदां वरं। पप्रच्छुम्नियः सर्वे कलापग्रामवासिनः ॥ १ ॥ कृतयुगे सपक्षीणे तु प्रोक्त धर्म (!) सनातनः । तेन वैश्वर्यमोहेन(!) धर्मों न प्रतिपादितः ॥ २ ॥ व्यापान निर्मातिकः ib. 1. 19 (० मलमाप्रुपात्):

lt ends:

कुर्योच्छृद्रस्तु भुष्रूषां ब्रद्धश्च विशांक्रमात्। कुर्योदुत्तरयोवेईयः स्वियो ब्राह्मसस्य तु ॥ १०० ॥ ष्पात्रमास्तु चयः प्रोक्ता वैश्यराजन्ययोक्तपा। परिव्रज्यात्रमप्रति (!) ब्राह्मणस्यैव चोदिता ॥ १०६ ॥ चात्रमातामयं धर्मो मया प्रोक्तः सनातनः । यदत्राविदितं क्रिंचित् तदन्येभ्यो गमिष्ययः॥ १०९ ॥

इति स्रीविष्णुप्रोक्तं लघुविष्णुधनेशास्त्रं समाप्तं ॥ इति लघु-विष्णुस्मृतिः समाप्ता ॥ [GAIKAWAR.]

1350.

69c. Foll. 37; size 103 in. by 3 in.; large, indifferent Devanāgarī writing of 1791 A.D.; four or five lines in a page.

Vyāsa-smriti, in four adhyāyas.

- I. षाराणस्यां मुसासीनं येदव्यासं तपोनिधि । पप्रकृतियो असेष धर्मान्वर्णयवस्थितात् ॥ १ ॥ [43 slokas.
- II. रवं चातकतां प्राप्तो द्वितीयात्रमकां श्वया । प्रतीक्षेत यिवाहार्यमनिद्यान्वयसंभवां ॥ १ ॥ [56 slokas.
- III. नित्यं नैमित्तिकं काम्यं नैमित्तिकमतः परं। चिविधं कर्मे वस्यामि गृहस्यस्यावधायेतां ॥ १ ॥ [75 ślokas.
- IV. इति व्यासकृतं शास्त्रं धर्मसारसमुच्चयं। साश्रमे यानि पुरुयानि मोख्यमीश्रितानि च ॥ १ ॥ 172 ślokas.

The MS. follows closely the order of verses of the text in the Calc. Dh. II., pp. 321-342; but it has the following additional lines:

After p. 322, line 3 (बुदुंबिन: 1) it reads: रते चान्ये च बहवः मृद्रा भिन्नाः स्वकर्मभः॥ १९॥ चर्मकारो भटो भिल्लो रज्ञकः पुरक्तसो नटः। After p. 325, l. 17 (॰ द्पिताम् ।) :t inserts : तावच दुष्टां दुष्टं च स्वार्थेभ्यो भेदयंश्व यत्॥ ९॥

सहोत्यनुदिते (!) भानावित्येक उदिते रवी। जपेदादित्यदेवत्यान्मैत्रान्मैत्रनियोगवित् ॥ ४ ॥

After p. 330, l. 4:

वेदेभ्यो उत्यत्र संतुष्टः स विग्नः श्रृद्रतामियात् ॥ १२ ॥ Before p. 338, l. 1:

क्रिमयः क्रिंन जीवंति भद्ययंति परस्परं। परशोकाविरोधेन यो जीवित स जीवित ॥ २२ ॥

It ends:

पंक्तिभेदी यृथापाकी नित्यं ब्राह्मशनिंदकः। खादेशी वेदविक्रेता पंचिते ब्रश्चधातकाः ॥ ७९ ॥ इदं व्यासमतं नित्यमध्येतव्यं प्रयत्नतः । रतदुक्ताचारवतः पतनं नैय विद्यते ॥ ७२ ॥ इति येदव्यासप्रोक्ते धर्मशास्त्रे चतुर्थो अध्यायः ॥ व्यासस्मृतिः [H. T. COLEBROOKE.] समाप्ता ॥

1351.

2489f. Foll. 5; size 11 in. by $5\frac{1}{4}$ in.; good, modern Devanagari writing; nine lines in a page.

Vyūsa-smriti. Adhyāya IV.

It begins:

इदं व्यासकृतं शास्त्रं धर्मसारसमुखयं। साम्रमे यानि धर्मीण मोक्षधर्मं जुगुष्य मे॥ १॥ ०

The MS., which is rather incorrect, counts 69 ślokas, but there is a lacuna extending from within śloka 32 to śloka 38.

It ends:

पंक्तिभेदी यृणापाको नित्यं ब्राझ्यणनिंदकः।
आदेशी वेदियाकी च पडेते (!) ब्रह्मघातकाः॥ ६६॥
सुवर्णहारको हती दाता हती च ते चयः।
नरकान निवर्तते यावदाहूतसंग्रयं॥ ६९॥
इति श्रीवेदव्यासमुनिप्रणीतं धर्मशास्त्रं॥ इति व्यासस्मृतिः॥
[GAIKAWAR.]

1352.

3246b. Foll. 3a-6a; size 8\frac{3}{4} in. by 7\frac{1}{2} in.; 4to.; coarse Indian paper; Telugu character; 18-21 lines in a page.

The same section of the Vyāsa-smṛiti.

It begins:

इदं व्यासकृतं शास्त्रं धर्मसारममुख्यं। ष्टाश्रमे यानि पुरवानि मोखधर्मेध्वशेषतः॥

It ends:

च्युणहर्ती भूमिहर्ती धान्महर्ती च ते त्रयः। नरकान नियर्तेते यावदाभूतसंसर्वः॥ इति व्यासकृतं धर्मशास्त्रं संपूर्णः॥

[Mack. Coll.]

1353.

3247d. Foll. 6b-8b; size 10 in. by 7 in.; '4to; Telugu character; twenty-three lines in a page.

The same chapter of the Vyāsa-smṛiti; consisting of 64 ślokas.

Beginning and end as in no. 1352.

[MACK. COLL.]

1354.

3248d. Foll. 8b-11a; size $9\frac{1}{2}$ in. by $7\frac{3}{4}$ in.; Telugu character; eighteen lines in a page.

The same portion of the Vyāsa-smṛiti. Beginning and end as in no. 1352.

[MACK. COLL.]

1355.

3249d. Foll. 8b-11a; size 10 in. by $7\frac{3}{4}$ in.; Telugu character; twenty lines in a page.

Another copy of the same chapter of the $Vy\bar{a}sa$ -smriti.

Beginning and end as in no. 1352.

This and the two preceding MSS. were probably derived from the same original.

[MACK. COLL.]

1356.

3245c. Foll. 7a-10b; size $15\frac{1}{4}$ in. by $9\frac{1}{2}$ in.; folio; European paper; Telugu character; thirty-six lines in a page.

Vyāsa-smriti, in three adhyāyas.

This treatise corresponds to the Laghu-Vyāsasamhitā of the Calc. Dh. II., pp. 310-320, where, however, only two chapters are counted.

I. begins: सूच्य जनः।

सहत्यहान कर्तव्यं ब्राझणानां (क्रमान्तितं) महामुने ।
तदाचाकाखिलं कर्म येन मुच्चेत चंधनात् ॥
व्यास उपाच । विप्राः समाहितास्त्रद्ध मृणुद्धं वदतो
सहत्यहान कर्तव्यं ब्राझणानां क्रमान्तितं ॥ [मम ।
ब्राझे मुहूते बुध्येत धर्मार्थाननुचित्रयेत् ।
कार्यक्षेत्रां स्वत्याल्यां न्या विद्यत्वार्थमेव च ॥
उद्याकाले तु संप्राप्ते कृत्वा चावश्यकं बुधः ।
स्वायाद्यतेषु मृद्धासु शीचं कृत्वा यथाविधि ॥

- II. चयागत्य गृहं विप्रः समाचन्य यथाविधि । प्रचाल्य विद्वां विधिवज्ञुहुयाज्ञातवेदसं ॥ ०
- III. ततः संध्यानुपासीत पूर्वीक्रविधिना ततः (? द्वितः) । आसीनस्तु जपेद् देवीं गायत्रीं पश्चिमां प्रति ॥ ॰

The last seven ślokas of the Calc. text. Cf. Burnell, Tanjore Cat., p. 127a.

[MACK. COLL.]

913c. Foll. 15; size 13½ in. by 6 in.; large, modern Devanāgarī writing; ten lines in a page.

[Vriddha-] Śańkha-Dharmaśästra, in eighteen adhyāyas. It begins:

स्वयंभुषे नमस्कृत्य सृष्टिसंहारकारियो । चातुर्वेर्व्यहितापीय शंखः शास्त्रमणकरोत् ॥

This MS. has the same matter, in exactly the same order, as the text in the Calc. Dh. II., pp. 343-374; except that it makes the 10th adhyāya begin with X., śl. 2 of the ed. (śl. 1 being taken along with the 9th); and the 14th adhyāya with the 4th line of the chapter as edited (नमेदायां); and that it has the following additional lines:

After p. 347, l. 13:

सपिखीकरणं कार्यं कुल्जस्य तथा भुवं। श्रादं द्वादशकं कृत्वा श्राद्वे प्राप्ते त्रयोद्शे॥ After p. 348, l. 16 (पतिपूजनात्।):

न ब्रतैनेपियासेन न यद्गैस्त्र पृथित्वधैः । राज्ञा स्वर्गमयाप्रोति प्रजानां परिपालनात् ॥

After adhy. viii., l. 4:

सप्तागारान् चरे बैद्धं भिष्तितासान्विभक्षयेत्।

After p. 354, l. 3 (° सर्वज्ञ: ।):

इत्येयमुक्का कर्तव्यं ततः संमार्जनं जले । जापो हि हेति तिस्भिर्येथायदनुपूर्वशः॥

After p. 360, l. 4 (तिलोदके ।):

हेस्रा तु सह यहतं खोरेण मधुना सह । तदप्पञ्चयतां याति पितृणां तु तिलोदकं ॥

After p. 361, l. 12 (॰ विनिवेदयेत् ।):

जन्यत्र वृक्षमूलेभ्यः पावकेभ्यश्च परिवतः । After p. 370, l. 17 (१ रङ्गावतारिणः ।)ः

चिकित्स[क]स्य भूट्रस्य तथा स्त्रीमृगजीविनः । वंडस्य कुलजायाश्च तथा वन्यनचारिणः ॥

There is also considerable difference of reading at the beginning of adhy. III., where the MS. reads:

उपनीय गुरु: शिष्यं शिख्येच्छीचमादितः । जाचारमान्त्रकार्यं च संध्योपासनमेव च ॥ स गुरुर्यः क्रियां कृत्वा वेदमस्मै प्रयक्तति । भृतकाध्यापको यस्तु उपाध्यायः स उच्यते ॥ माता पिता गुरुश्चैव पूजनीयाः सदा नृग्यां । क्रियास्तस्याफलाः सर्वे यस्यैते नादृतास्त्रयः ॥ प्रयतः कस्यमृत्याय ०

The MS. ends:

शंखप्रोक्तिमदं शास्त्रं यो प्र्याते प्रयतः सुधीः । सर्वेपापविनिमुक्तः स्वर्गेलोके महीयते ॥

इति श्रीमम्महर्षिशिरोरानायमान्त्रयोनितरां नेगीयमानमहा-विद्यान्यक्कृताखंडलोपदेशिषयण-शंखिवरिषतं भर्मशास्त्रं समाप्तम् ॥ [H. T. COLEBROOKE.]

1358.

84c. Foll. 19; size 10³ in. by 4³ in.; good, modern Devanāgarī writing; nine lines in a page.

The same work, marked on fol. 1a Vrihat-Śankhasmriti-dharmaśāstra.

It begins: सार्यभूवे • शास्त्रमकस्पयत्॥ It ends:

शंखप्रोक्तिमिदं शास्त्रं योधीते द्विजपुंगयः । सर्वेषापर्विनि[मुँ]कः स्वर्गेलोके महीयते ॥ १५ ॥ इति शंखप्रोक्ते भूमेशास्त्रे जष्टादशोध्यायः ॥

Cf. Burnell, Index Tanj. MSS., p. 127b (Vriddha-Sankhasmriti).

For a short recension of the *Likhita-smṛiti*, ascribed to $\dot{S}aikha$ see above, nos. 1337, 1338.

[H. T. Colebbooke.]

1359.

2047d. Foll. 2; size 11 in. by 5 in.; fairly written, in Devanāgarī, about 1780 A.D.; ten lines in a page.

Śankha-Likhita-smriti, in 30 ślokas.

It begins:

षासुदेवं नमस्कृत्य शंखस्य लिखितस्य ष ।
भनेशास्त्रं प्रयक्ष्मामि दिध चैव घृतं यथा ॥ १ ॥
वैद्यदेवेन ये हीना स्नातिच्येन विविधिताः । [॥ ३ ॥
ते सर्वे धृषभावे (r. वृष्ठा) होयाः प्राप्तघेदा स्निपि हिजाः
सकृते वैद्यदेवे तु ये भुनिति हिजातयः ।
वृषा ते तेन पाकेन साक्योनिं व्यनिति वै ॥ ३ ॥ ०

It ends:

मन्युप्रहरणा विप्राश्वक्रप्रह[र]णो हरिः । चक्राचीक्षणतरो मन्युस्तस्माडिप्राच कोपयेत्॥ ३९ ॥ ष्पानिदर्भ प्ररोहेत स्पेदर्भ तथेव च। दम्थस्त् संप्ररो[ह]त ब्रद्मशापहतो हतः॥

इति इस्तिलिसितप्रोक्तं धर्मशास्त्रं ॥ शंस्रिलिसतस्पृतिः समाप्ता ॥

See Burnell, Index Tanj. MSS., p. 127b (Šankhasmriti). GAIKAWAR.

1360.

69e. Foll. 11; size $10\frac{3}{4}$ in. by 3 in.; fair Devanāgarī writing of 1791 A.D.; 5-7 lines in a page.

Vriddha-Sātātapa-smriti, a treatise on defilement and purification, in 97 ślokus.

It begins:

वृद्धशातातपप्रोक्तं स्मृतितंत्रविनिश्चयं । संघोपेण प्रवष्ट्यामि यावदर्शोपलञ्जये ॥ १ ॥ मुबरेत:समुत्सर्गेयो भुंजीत पिवेत वा। विराचं तव क्षींत प्रायिश्वतं विलुद्धये॥ २॥ मुखं कृत्वा वजन् यस्तु स्मृतिभंशाज्जलं पियेत्। षहोराचोपितः स्नात्ना पंचगयेन भुध्यति ॥ ३ ॥ भुंजानस्य तु विग्रस्य कदाजित्सवते गुदं । उच्छिष्टममुचित्वं पातस्य शीचं कयं भवेत्॥ ४॥ पूर्वं कृत्वा तु तच्छीचं पश्चात्वानं समाचरेत्। ष्यहोराचोषितः स्नात्वा पंचगव्येन शुध्यति ॥ ५ ॥ निगिरन्यदि महेत भुंके वा मेहने कृते। सहोरात्रोपितः स्नात्वा पंचगव्येन शुध्यति ॥ ६ ॥ यदा भोजनकाले तु चन्नुचिभेवति द्विजः। भृमी निष्धिय तं ग्रासं स्नात्वा शुद्धिमवाभृयात् ॥ ७ ॥ श्वशित्वा मवे वापि त्रिराचेण विशुध्यति। जज्ञानात्पिवते तोयं ब्राह्मणः मृद्रज्ञातिषु ॥ ७ ॥ °

Up to śloka 12 this treatise shows great similarity to the Yamasmriti above, no. 1329. It ends:

> थाचा विश्वं निर्मितं तुभृतग्रामानिमांस्तया। कालः समस्तान्यचित कुर्यानोधे मनस्ततः ॥ ९५ ॥ विमुक्तविषयासंगः प्राणो हृदि निरुध्यते । यदायात्यमनोभावं तदा निर्वाणमिळति ॥ ९६ ॥

वृद्धशातातयो होतदुक्तवानुधिसत्तमः । षध्येतव्यं प्रयानेन ब्राह्मणैः श्रेयईप्सुभिः ॥ ९७ ॥

इति युद्धशातातपप्रोक्तं धर्मशास्त्रं समाप्तम् ॥

For another MS. (100 slokas), see Burnell, Index Tanj. MSS., p. 127b; Rāj. Mitra, Notices, viii., p. 25.

[H. T. COLEBROOKE.]

1361.

2047a. Foll. 9; size 11 in. by 5 in.; fair Devanagari writing of about 1780 A.D.; ten lines in a page.

Sātātapa-smriti, a treatise on expiations and ācāra, in mixed prose and verse.

It begins: शातातपस्य महपेंधेर्मशास्त्रं व्याख्यामः॥ ब्राह्मर्ग हता शिर:कपालमादाय तीर्घीतरं संचरेदात्मनः पाप-कीर्तनं कुर्वेन् द्वाद्∐ज्ञा]च्यैर्वित्रुध्यति॥ अधार्थ्यमेथं पश्यति तहर्शनाच्छुद्वो भवति ॥ सुरापस्य सुरापाने शुद्धिः स्यात् ॥ ब्राद्यणमुवर्णहरसे राजसंनिधानात् सोमपानेन शुद्धः स्यात्॥ गुरुदाराभिगामिनस्तप्रायसीपरिष्यंजनेतेत लुद्धिः ॥ एषां यो येन संबंध्यते तस्य तदेव प्रायश्चित्तं भवति ॥ पावकीयं चतुर्थकालं संविज्ञात् ॥ ०

Twenty precepts of this kind, followed by three ślokas:

> सस्ताताशी स्याजी च विप्रकीर्णो भवेद् द्विजः। न तारयति दातारं नात्मानं न परिग्रहं ॥ ०

After which a few more rules: अयोपपातका-न्याहु:॥ अग्न्युत्सादी जन्यादृषी स्त्रीयाती गोध्र: शूद्रयाती कुमारचाती यमितव्यवहारी ये तेपां प्रायश्विज्ञानि ॥ ज्ञय्युत्सादने कृष्टुं॥ कन्यादपणे अर्थपादं॥ स्त्रीघाती मग्रमासान्कृष्ट्रेण॥ वृषणाभिषाते प्राजापत्वं॥ गोप्तस्त्रीन्यासान्प्रजापत्वं कुर्यात्॥ गोमतीं च नवेडिद्यां॥ जूद्रवधे तप्तकृष्क्रेण जुध्यति॥ आहस्त्वश्च दातारिवधे शृद्रवदकामकृते (!) प्रायश्चित्तं समाचरेत्॥ followed by 139 ślokas:

प्राणायामास्त्रयस्तस्य ग्रतं प्राश्य विष्युध्यति । विवाहयेन सगोवां समानप्रवरां तथा ॥ तस्याः संबंधे अतिकृष्त्रे चरेद् द्विजः । य उद्वहेत्सगोत्रां दृहितरं चैय मातुलां। पितृभिः सह तुल्यः स्थात् स तु चांद्रायणं चरेत्॥ नोहहेलपिलां कन्यां नाधिकांगीं न रोगियाीं। नातिलोमां नालोमिकां न या चाटां न पिंगलां॥ [(Manu. 3, 8).

यस्पास्तु न भवेद् धाता ं ib. 11.
ष्रसिपंडा तु या मातुरसमोत्रा च या वितुः ।
सा विवाद्या द्विजातीनां दारकमिणि मैथुने ॥ (ib. 5).
हंसखनां मेघवणीं मधुपंगललोचनां ।
तादृशीमुद्धहेलन्यां स चैल(r. चैव) मुखमृद्धति ॥
दाराग्निहोत्तसयोगं ं ib. 171.

It ends:

शिक्छद्रमिति यद्वाकां यदंति श्वितिदेवताः ।

प्रयाम्य शिरसा ग्राह्ममित्नष्टोमफलैः सह ॥ १३६ ॥

शातातपमिति स्थातं धर्मशास्त्रोत्तमोत्तमं ।

एतत् ज्ञात्वा द्वितः सम्यग्याति ब्रह्म सनातनं ॥ १३९ ॥

इति श्रीशातातपमहर्षिप्रोत्तं धर्मशास्त्रं संपूर्ण ॥ इति शातातपमहर्षिप्रोक्षसमृतिः ॥

1362.

3245g. Foll. 22a-27b; size 15¼ in. by (½ in.; folio; European paper; Telugu character; 36 or 37 lines in a page.

Śatātapa-smṛiti, in twelve adhyāyas. A different treatise from the last, with which, however, it shows a few coincidences.

The MS. is extremely incorrect.

The chapters begin as follows:

Mahā(pātakā)prāyaścitta: ब्राह्मणो ब्राह्मणं हत्ना
क्रियःकपालमादाय तीथीन्यनुषरेत्। खाल्मनः पापमंकीर्थं
कृत्वा द्वादश्रवपीत्ममोहयति (!) । ख्रयवा ख्रयमेधं यस्पति
इति तस्य दश्चनात्मृतो भवति ।

बाद्यसम् मुरापेष्ठात् (१.० श्वेत्) कर्यचित्रानुमोहितः। श्वित्ववर्यो सुरां पोत्वा मृतः शुद्धिमवाप्रुपात्॥ उपहृत्य मुवर्णे तु ब्राह्मसस्य तु तत्स्वयं। कश्चित् मुमलमादाय राजानं स विधाय तु॥०

- Alhakshyabhakshanakathana: स्राथातो व्यक्ती-र्शिप्रायश्चित्तं व्याख्यास्यामः ॥ ब्रह्मचारी यद्यवकीयते चतुर्थ-कालापगमे नक्तं भेक्षं(!) चरेदेय संवत्सरात् पूर्तो भवित । ०
- III. Upapātakaprāyaścittakathana: षण वुपणतकानि न्युत्सादको [r. षान्यु] [क]न्यादूषी स्त्रीधाती

सूद्रयाती वृष्ठघाती गोग्नः केन मारादारापत्य । त्यागी पतित । सन्यापहारियत्येषां (sic) प्रायश्चित्तमन्युपादने (!) । कृष्ड्याञ्देन स्त्रीयाती षर्णासं सूद्रवृषे संतपनकृष्णुं ०

IV. Himsaprayascittakathana: अप मूत्रपुरीपकरले सचेलकानं महायाद्वातिभन्न होमो रत्रस्वलाभिग्नमेर्शन १

V. Vivāhaprakaraņa:

यो हि हिन्दा विवाहारिनं ग्रहस्तयित (? गृहस्य इति) [मन्यते ।

सनं तस्य न भोकव्यं वृषापाको ससंस्कृतः ॥ वृषापाकस्य भुंजानः प्रायिश्वत्रं चरेत् द्विजः । प्राग्रायामास्त्रिरभ्यस्य घृतं प्राइय विष्युध्यति ॥ ०

VI. Vaišvadevakathana:

लीकिकेवेंदिकेवीपि भुक्ते च्छिष्टे जले क्षितं (!) । वैद्यदेवं तु कतियं पंचमु (मृ MS.) नावपत्तये (१) ॥

VII. Śrāddhakathana:

नाष्टं (!) तु पितृष्ठाद्धं कमे वैदिकमाचरेत्। ० VIII. (? Pitritarpaṇa) :

दिशिश्राद्धंतु यत्म्रोक्तं पार्वेशंतु प्रकीर्तितं। अपराह्येत पितृशांतु यत्नुदानं प्रशस्यते॥

1X. Bhojanavidhi:

खतिषियेत्र नाम्नाति न तत् श्रार्टमञस्यते । श्रुतवित्तविहीनैश्रुभुकनश्रोत्तियेस्तु वा॥

X. Šunādashṭaprāyaścitta:

गयां शृंगोदकस्तानं महानद्युपसंगमात । समुद्रदर्शनाद्वापि शुना दष्टः श्विभेयेत् ॥

XI. Ašaucakathana: अषाशीचं व्राद्धणस्य तशाहं द्वादशाहं ख्रवियस्य अर्थमासं वैश्यस्य । ०

XII. Ācārakathana:

ष्ववाद्यणस्तु मट् प्रोक्ता इति ज्ञातातपो ब्बवीत्। षाद्यस्तु राजभृत्यः स्यात् द्वितीयः क्र[य]विक्रयी॥

It ends:

स्तिनकार्यस्तु कुर्यीत याग्यतो नान्यभानसः। भूतयसं तथा श्राद्धं नित्यकृदिति तर्पेणं॥

इति ज्ञातातपथर्मेज्ञास्त्रे ज्ञाचारकपनं नाम द्वादक्षोध्यायः॥ इति ज्ञातातपथर्मेज्ञास्त्रं समाप्तं॥

For other MSS, see Burnell, Index Tanjore MSS, p. 127b.

[MACK. COLL. 1

3246c. Foll. 6a-10a; size $8\frac{3}{4}$ in. by $7\frac{1}{2}$ in.; coarse Indian paper; Telugu character; 17-20 lines in a page.

Śātōtapa-Dharmaśāstra, another treatise assigned to the same sage.

It begins:

परमाह्माद्रहणाय ब्रह्मविष्युतीश्चमूर्तये।

नित्याय [च] नमस्तस्मै जगदुत्पित्रहेतवे॥

खणातः संप्रवस्त्यामि शाष्ट्रातं श्रुतमस्ययं।

धर्मस्वरूपं संखेपाच्छातातपमनामये॥

ब्राह्मणस्तु कदाचित्रै झात्वा पापं करोति चेत्।

जपपातकं यदि भवेत्रस्य चांद्रायणं चरेत्॥

ह्याचित्रस्त्रकृष्णुण वैश्वयद्य नवभिदिनैः।

चूद्रो ब्राह्मणभक्त्या वै विष्युद्धो नात्र संशयः॥

पतिव्रता यदि स्त्रो स्याद् दोषावेशो ऽपि नास्ति चै।

तस्याः संपोषणात्युंसां पुष्यं वृद्धिन्त्र जायते॥

ब्राह्मणो ब्राह्मणों हत्वा तत्कपालधरः स्वयं।

सर्वतीर्थेष् च स्नायात्कथयन्दोषमात्मनः॥

The treatise consists of 85 ślokas, ending thus:

वैश्वयः पंच्यतिनीय खनियस्तिशतिन च ।

सन्तियां दोखितानां च यतीनां प्रश्नचारियां ॥ स्वया न जयने

सृतकं तायदेतेषां निशिकस्य स चैव हि ।

हाने विवाहे यश्चे च संग्रामे देशविश्वये ॥

स्वापद्यपि च कष्टायां सद्यः श्रीषं विधीयते ।

स्वभोज्यादिष तहादां यच्च गोष्टिंगतं (!) पयः ॥

स्वनास्रातेषु धर्मेषु कर्षं स्यादिति चेह्नवेत् ।

देशिष्टा हाद्यया हूयुः स धर्मे स्यादशंकितः ॥

इति शातातपकृतं धर्मशास्त्रं संपूर्णं ॥

[MACK. COLL.]

1364.

723c. Foll. 11; size 123 in. by 53 in.; clear, modern Devanāgarī writing; ten lines in a page.

Karmavipāka, another treatise on expiations, in six adhyāyas, likewise assigned to the Šātā-tapa-smriti.

It begins:

प्रायिश्वत्तविहीनानां महापातिकनां मृणां । नरकाते भयेज्ञन्म चिहांकितश्ररीरिणां॥

The text of this treatise is included in the Calc. Dh. II., pp. 435-455. The present MS. contains (with considerable variations of reading) the entire matter contained in the edition—in the same order (except as regards the last ten *ślokas*, where the order is somewhat different)—omitting only fourteen lines; viz.: p. 440, l. 22; p. 441, ll. 4, 5, 19; p. 442, ll. 6, 7; p. 454, ll. 10, 20-22; p. 455, ll. 4, 5, 12, 13. On the other hand, it has a considerable amount of matter, not contained in the edition, scattered over the whole work (but esp. in the 2nd chapter), and amounting altogether to 93 lines.

A. I. consists of 34 slokas;—11., of 80, ending:

तद्धीर्धप्रमाखेन खित्रयादिष्यनुक्रमात् ।

सियो मृगयायां च मृगातिक्षत्त दुष्पति ॥ ९९ ॥

तस्य युडांगखगतानायुष्मास्तान् प्रमापयेत् ।

गन्नादिकाम्सप्तद्शं सप्तसमोत्तरान् क्रमात् ॥ ९६ ॥

गर्भपातकरी नारी खदेहे भोगसुन्यये ।

सभजन्याविष् यावत्ररकांते हसंतिका (!) ॥ ९९ ॥

तायातकिषनाशाय वास्तं कुर्योद्धिरयम्यं ।

विधाय वास्तं वस्त्रेख प्रदेयं हेमसंयुतं ॥ ६० ॥

III., of 25 slokas;—IV., of 36, beg.:
कुनकी नरकस्यांते व चांद्रायणं चरेत्॥ १॥
It ends: व देयं च शक्तितः॥ ३५॥
माम्बत्रस्रोहहारी गन्धमाँ प्रनायते।
माम्बर्यम्यं दशाक्षेम चै व्रिपलान्तितं॥ ३६॥

V., 49 8l., ends: ० तक्षापुरुषसंगमात् ॥ ४७ ॥

सामुरी समती दासी चर्नकारी च नर्तकी ।

रज्ञकीभि: समं भोगात् पाति पितृभिः सह ॥ ४५ ॥

उपोध्येकादशीं जुडां जागरं कारयेजिशि ।

तस्य पापविज्ञुद्धपे दद्धादेकां पयस्तिनीं ॥ ४९ ॥

VI., 49 8l., beg.: चन्नुक्दकृतिदूनजृगिशकटाहताः। ०

It ends:

मृते चापत्यरिक्ते कृष्काणां नवितं चरेत्। एयं कृते विधाने तु विद्यमादूर्व्वदैक्तिकं ॥ ४८ ॥ ततः प्रेतत्विनिक्काः पितरस्तर्पितास्तचा । दद्यः पुत्रांख पौत्रांख स्नायुरारोग्यसंपदः ॥ ४९ ॥

इति स्रीकर्मिवपाके स्थातिप्रायिश्वर्त्त नाम षष्टो ऽध्यायः॥ इति ज्ञातातपस्मृतिः समाप्ता॥

For another MS. of this treatise, see Aufrecht, Cat. Bodl., no. 641. According to a MS. described by Dr. Rāj. Mitra, Notices, ii., p. 4 (containing 87 adhyāyas, estimated at 2376 ślokas), these six chapters would seem to be only a small fragment (273 ślokas in this MS.) of an extensive work entitled Karmavipāka, and ascribed to Šātātapa.

[H. T. COLEBROOKE.]

1365.

723i. Foll. 10; size 12\frac{3}{4} in. by 5\frac{3}{4} in.; clear, modern Devanugari writing; ten lines in a page.

Samvarta - smriti, in 227 ślokas (wrongly numbered 212). [A.]

It begins:

संवर्षमेकमासीनमात्मविद्यापरायणं । भ्रमयस्तु समागम्य पप्रच्छुधेमेकां शिएः (पृच्छेति ० B) ॥ Calc. Dh. I., pp. 584-603.

It ends:

भनेशास्त्रिमिदं पुर्णं संवर्तन तु भाषितं। स्वभीत्य ब्राह्मणो गच्छेद् ब्रह्मणः सद्य शास्त्रतं॥ इति स्त्रीसंवर्त्तेन [प्रोक्तं] भनेशास्त्रं॥ इदं लिखितं संपूर्णेमस्तु॥ [H. T. Colebrooke.]

1366.

2489b. Foll. 10; size 11 in. by 5½ in.; good, clear Devanāgarī writing of about 1780 A.D.; ten lines in a page.

Sumvarta-smriti, in 210 ślokas. [B.]

Beginning and end as above. This MS. omits slokus 9, 12, 34, 35a (of the three lines),

47a (do), 57, 61b, 62, 63, 64a, 74, 77-79, 90, 93, 95a, 104b, 105a, 114b, 117a, 119a, 122b, 123a (of three), 124, 154, 155, 200b, 201a, 206b, 215b of the Calc. Dh.; but it inserts two ślokas of its own after 197 and 204 resp., viz.:

पितता[द्] द्रव्यमादन्ने भुक्ते या ब्राझको यदि । कृता तस्य समुत्तर्गे चितकृष्ठं समाचरेत् ॥ जयने विषुवे चैव व्यक्तिपाते दिनखये । चंद्रसूर्यगृहे चैव दक्षं भवति चाछ्यं ॥

Colophon: इति श्रीसंवर्तभोक्तं धर्नशास्त्रं समाप्तं ॥ संवर्तस्त्रातः समाप्ता ॥ [Gaikawar.]

1367.

3245h. Foll. 27b-29b; size $15\frac{1}{2}$ in, by $9\frac{1}{2}$ in.; folio; European paper; Telugu character; thirty-four lines in a page.

Samvarta-smriti. [C.]

Beginning as above. This text differs considerably from the printed text.

It consists of at least two adhyayas, only the first of which (brahmacārikatha am) is however complete, the MS. terminating abruptly at the bottom of the last page. The MS. is very far from being correct.

The first seven ślokas are on the whole the same as in the Calc. Dh. It then proceeds:

पीवोत्तराभिमुतं (!) वा सपरोत्तरदिक्युवः । साक्षमूत्राञ्चितः (?) संध्यासयोक्तदित्तिभिष्ण्ययोः ॥ स्रानिकार्यं च कुर्वति ० । ततो अभीयीत वेदं च ० ॥

उपसंग्रहणं कुर्योद् गुरोः पूर्वं तु पादयोः ।
चुचा वा यदि वाधेर्षं पादं वा यदि वाध्यं ॥
सकाशास्य गृह्याति नियतं तस्य गौरवं ।
प्रणवं प्राक् प्रयुंजीत व्याद्धतीस्तदनंतरं ॥
साविजीं चानुपूर्वेण ततो वृज्ञांतमारभेत् ।
न चादावेव कर्तव्यं किंचन प्राकृतं वषः ॥
भाषणे तु गुणः (ो. युनः) कुर्योत् प्राणावामं विचल्लणः ।
हस्ती तु संयुती धार्यी नानुभ्यानुपरि स्थिती ॥ ०

[39 ślokas.

3 G

A. II. begins (cf. Dh., \$1.35 seq.):
जात: परं समावृत्तः सवैनामुहे (l. सवर्णामुद्धहेत्) स्तियं।
कुले महित संभूतां लख्यीख समन्वितां॥
बाद्ययेन विवाहेन शीलपरूपसमन्वितां।
पंचयक्षविधानं च कुर्योदहरहिक्तः॥ 0

34½ ślokas, ending thus (Dh., śl. 66):

खडवर्षी भवेत्कत्या (!) नववर्षी तुरीहिंगी।

दशवर्षी भवेत्कत्या जत अध्ये रजस्त ॥

प्राप्ते तु हादशे वर्षे यः कत्यां न प्रयस्ति।

मासि — [Mack. Coll.]

1368.

3249b. Foll. 4b-5b; size 10 in. by 7¾ in.; Telugu character; 19 or 20 lines in a page.

Saptarshisammata-smriti, in 36 slokas [A].

The three MSS. of this treatise were probably derived from the same original, or perhaps the other two were copied from the present MS.

It runs as follows:

प्रभाते मैयुने चैव प्रसावे दत्तथावने । काने भोजनकाले च मीनं पर्सु विधीयते॥ १॥ स्रदिते अधुदिते सूर्ये अमञ्जूकमेणि मैथुने । दुःसप्ते दुनैनस्पर्शे सानं पट्न विधीयते ॥ ३ ॥ गंगायां भास्तरक्षेत्रे मातापित्रों ते उहान । जाधाने यहकाले च पापं(१मीन) पर्मु विधीयते॥ ३॥ चाने तु वरुणः शक्तिं मुद्धतो प्रिनः स्त्रियं हरेत्। भुंजतो मृत्युरायुष्यं तस्मान्मीनं समाचरेत् ॥ ४ ॥ ब्राह्मर्याच्चातमायांतं सह गर्द्धति देवता:। पितरस्तव गर्छति वायुभैता जलाचिनः ॥ ५ ॥ श्वयगाहे आले नग्नो यस्त्रं यतु परोद्धतं । क्रुडाः जानाविवर्तते देवता ऋषिभः सह ॥ ६ ॥ चानकाले तुयो मूढो भद्ययेहं तथायनं। पितृयक्षेषु यच्छाडं निराशाः पितरो गताः ॥ ७ ॥ देवतिषिपितृणां च तर्पयेक्जलमध्यतः। प्रयतः संस्थितानां च भूमी दद्याज्ञलांत्रलिं॥ ६॥ हस्ती तु युग्मं कृत्वा तु पूरयेदुदकां निर्हि । गोः गृंगमात्रमृद्धाय जलमध्ये तु निश्चिवेत् ॥ ९ ॥

जलस्यस्य जले मुद्धिवैहिःस्यस्य वहिः मुचिः । वहिरंतस्य साचम्य सुभयत्र मुचिभवेत् ॥ १० ॥ चस्तोदकम्पेश्वंते ये नपायात्मवर्गिणः। तस्मात्पूर्व प्रयत्नेन(० ना MSS.) कौषीनं पीठयेडहिः उपस्युपसि यासानं संध्यायानुदिते अपि वा । प्राजापत्येन तत्तु ट्यं महापातकनाशनं ॥ ॥ १२ ॥ उपोदयस्नानमलस्य विद्वि (? सिद्वी) रूपंच तेजग्र बलंच शीचं। सायुष्यमारोग्यमलोलु**पत्यं** दुःखप्रधातस्त्र भवंति मेथा॥ १३ ॥ माघे मासे रटंत्यापः किंचिद्रभ्युदिते रवी । बद्धां था सुरापं वा कंपंतं तं * पुनीमहे॥ १४ ॥ ददाति विपुलान्भोगान् भृत्यभायीधनादिकान् । प्रातः चानं त्यजन् विप्रः सप्ताहं भूद्रतानियात्॥ १५॥ हरमात्सर्वप्रयत्नेन मूतके ऽपि हिन त्यज्ञेत्। युक्तक छस्तु यः कुर्योद्धर्मकार्ये क्वचित्ररः ॥ १६॥ वृषा भवति तसर्वे गुग्रस्थानस्य दर्शनात्। देवर्षिपितृमनुष्ययज्ञकार्ये सदा भवेत् ॥ १७ ॥ सपवित्रकरैत्रेपंदसं भुक्तं हुतं च यत्। देवा हर्व्यन गृह्यंति कर्चच पितरस्तथा॥ १८॥ पवित्रं भारयेत्रितं की शेयं दक्षिणे करे। भुंजानस्तु विशेषेण दुय्कृतानि व्यपोहित ॥ १९ ॥ गोवालं दर्भसारं च पवित्रं ग्रंथिसंयुतं । करे च धारयेत्रितं न स पापेन लिप्पते ॥ २०॥ नुशपूर्त पिषेसीयं नुशपूतमुपस्पृशेत्। क् ज्ञायमिश्रितं तीयं सोमयानेन तत्समं॥ २१॥ रोमकूपे तिलान् स्थाप्य यः कुर्यापितृतर्पर्यः । ते तिलाः क्रिमिभिस्तुल्यास्तत्तोयं रुधिरं स्मृतं ॥ २२ ॥ गवां वालिपवित्रेसु (? वाल ०) यसु संध्यानुपासयेत्। स वै डादश वर्षीण कृतसंध्यो भवेद् डिजः॥ २३॥ कुशहस्तेन यहत्रं कुशहस्तेन यद्भतं। कुशहस्तेन यक्तप्रमध्ययं फलमञ्जूते ॥ २४ ॥

^{* ?} ब्रह्ममिष चारहालं कं पतनं Wilson, Select Works, II., p. 183.

[†] करसंयुतं B. C. and orig. A.

[‡] तिलत्तर्वेणं A; कुयातिल º B.

दक्षिणेन कुशान्द्रश्चा दिख्योतरपाणिना । श्वाचनेन (1. स्वाचानेन) मुचिः पाणियेषा पाणिस्तया [कुशः॥ २५॥

पवित्रोदकहस्तस्तु कुर्योदाचमनक्रियां । नोच्छिष्टः स भवेदभीं भुक्कोच्छिष्टं (भुक्को॰ B. C. orig. [A.) तु वनैयेत्॥ ३६॥

ग्रंचियस्य पवित्रस्य न तेना समनक्रिया। षाचामेद्यस्तु मोहात्मा यथा भोक्ता तथा भवेत् ॥ २९ ॥ धामहस्ते कुशान् कृत्वा चाचम्य प्रयतो भवेत् । तान्कृशांस्त् परित्यज्य पुनराचम्य शुध्यति ॥ ३६ ॥ विंडार्थी ये कुशा दभी यैः कुशैः पितृतर्वेशं । मुत्रोत्सर्गेषु ये दर्भास्तेषां त्यागो विधीयते ॥ ३९ ॥ पवित्रग्रंथिमुन्सुन्य प्रक्षिपेत् खितिमंडले । पात्रे तु निक्षिपेद्यस्तु तदा चांद्रायर्ग चरेत् ॥ ३० ॥ कुशमूले भवेद बद्धा कुशमध्ये तु केशवः । कुशास्त्रे तु खर्य रुद्र श्व धर्मः सनातनः ॥ ३५॥ जपैश्वत्येगं (जपै ° MSS.) चैय सरिष्टेरष्टकं तथा। शंखानां च शतं क्षेयं प्रवालेस्तु सहस्रकं ॥ ३२ ॥ मुक्ताभिदेशसाहसं मिणभिलेखमुच्यते । 33 11 कुशर्यथ्या च पदार्थे (l. प्रयुर्त) रुट्टार्थैः कोटिर्च्यते॥ गहे दशग्रा जप्पं गोष्ठे शतग्रां भवेत्। नदीतीरे सहस्रं स्यादनंतं च शिवालये॥ ३४॥ वर्ज यथा सुरेद्रस्य भूलं हस्ते हरस्य च । चक्रायुधं यथा विष्णोरेवं विप्रकरे कुशः॥ ३५॥ नारदेन पसिष्टेन कश्यपनरकीशिकै: *। चैंगळेन च गार्गेण दृष्टो धर्म इति स्मृत: ॥ ३६ ॥ इति समस्वितंमतधमेशास्त्रं संपूर्णे ॥

[MACK. COLL.]

1369.

3247b. Foll. 4a-5a; size 10 in. by $7\frac{1}{2}$ in.; 4to.; coarse Indian paper; Telugu character; 21-24 lines in a page.

Saptarshisammata-smriti. [B.]

[MACK. COLL.]

1370.

3248b. Foll. 5a-6b; size $9\frac{1}{2}$ in. by $7\frac{3}{4}$ in.; 4to.; same paper and writing; 18-20 lines in a page.

The same treatise. [C.]

[MACK. COLL.]

1371.

723f. Foll. 8; size 12²/₄ in. by 5³/₄ in.; good, modern Devanāgarī writing; ten lines in a page.

Hārīta-smrīti, in seven adhyāyas.
It begins:

ये वर्णीश्रमधर्मस्यास्ते भक्ताः केश्वं प्रति ।

इति पूर्वं त्वया प्रोक्तं भूभृषःसिद्वैज्ञोक्तमाः ॥ १ ॥
वर्णीनामाश्रमाणां च धर्मे नो ब्रूहि सक्तम ।
येन संतुष्पते देवो नारसिंहः सनातनः ॥ २ ॥
मार्केडेयः । खन्नाहं कथिष्णामि पुरावृत्तमनुत्तमं ।
च्यापिभः सह संवादं हारीतस्य महात्मनः ॥ ३ ॥

हारीतं सर्वधर्मेश्रमासीनिष्म पावकं ।
प्राण्यसाब्रुवन सर्वे मुनयो धर्मेकां खिराः ॥ ३ ॥

Dh. I., pp. 177-193. The present MS. has exactly the same verses (with, of course, various readings) as the printed text, with the single exception that at the bottom of p. 192 of the Dh. (where a line is required to make up a complete *loka*), the MS. not improperly repeats the line before last *var* fair *va*

It ends:

सतः कुर्वन् निर्मं क्रमे यथाकालमतंद्रितः । सहस्रानीकदेवेशं नारसिंहं च सालयं॥ उत्पन्नवैराभ्यवलेन योगी ध्यापेत्परं ब्रद्धं सदा क्रियावान् । सत्यं सुसं रूपमनंतमार्धं विद्याय देहं पदमेति विष्णोः॥

इति हारीतथनैशास्त्रे सप्तमो ब्ध्यायः ॥ इति हारीतस्पृतिः

समाप्ता ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

^{* ?} B. C. read कइ यपेन च की शिकी: and also corrected in A, for something like the above; the orig. र of नर being doubtful, and श्र्य being a correction for some other original conjunction (? एष).

2489h. Foll. 7; size 11 in. by 5½ in.; fairly written, in Devanagarī, about 1780 A.D.; ten lines in a page.

Hārīta-smriti, another treatise, on defilement and purification, ascribed to the same sage; different from both the Laghu- and Vriddha-Hārītasmriti of the Calc. Dh.; but corresponding to the third treatise (Hārīta-Dharmaśāstra, 112 ślokas) described by Burnell, Index Tanj. MSS., p. 128a, no. xxxiiib.

It consists of 103 slokus, beginning thus:

हारीतेनेपमाल्यातं लोकानां हितकाम्यया ।

प्रायिश्वरं चिकित्सार्यमेतत्वाहुमेनोपिणः ॥ १ ॥

प्रायिश्वरं चिकित्सार्यमेतत्वाहुमेनोपिणः ॥ १ ॥

प्रायिश्वरं काकपिष्ठां वा कंकगृधनरस्य च ।

प्रायिश्वरं तु संस्पृश्य सचैलो जलमापिशेत् ॥ २ ॥

कथ्वींच्छिरं (1. प्रथों १) तु संस्पृश्य प्रायिश्वरं चिनि
उपोप्प रज्ञनीमेकां पंचगव्येन सुध्यति ॥ ३ ॥ [दिंशेत् ।

प्रायिश्वरं कर्ण तस्या येन मिझिमवाप्नुयात् ॥ ३ ॥

प्रायिश्वरं कर्ण तस्या येन मिझिमवाप्नुयात् ॥ ३ ॥

प्रायिश्वरं कर्ण तस्या येन मिझिमवाप्नुयात् ॥ ३ ॥

प्रायिश्वरं कर्ण तस्या येन सिझिमवाप्नुयात् ॥ ३ ॥

प्रायिश्वरं कर्ण तस्या येन सिझिमवाप्नुयात् ॥ ३ ॥

प्रायिश्वरं कर्ण तस्या येन सिझिमवाप्नुयात् ॥ ३ ॥

प्रायिश्वरं कर्ण तस्या येन सिझमवाप्नुयात् ॥ ३ ॥

विरावं खपयेदूर्थ्वे व्यवश्वरं पश्येक्वपंचन ।

विरावं तु व्यवर्थ्वे व्यवश्वरं सिमाचरेत् ॥ ६ ॥

उच्छास्तु हिजातिस्तु रज्ञःस्त्री यदि संस्पृशेत् ।

उपधासस्वधींच्छिष्ट जथ्वींच्छिष्ट प्राइं सिप्नेत् ॥ ७ ॥

It ends:

तस्मृति:॥

स्विभन्य सगोवाणामा सहसाइनादिए।

यक्षं स्वेषं च पर्वं च कृत्वासमुद्कं स्वियः॥ १००॥

ये जाता ये अप चानाता ये च गर्भे व्यवस्थिताः।

वृत्ति ते अप हि कांद्वंति यृत्तिदानं न विद्यते॥ १००॥

पितृप्रसादाहुंजंते (!) धनानि निर्धनानि च।

स्थायरं तु न भुंज्येत प्रसादे सित पैतृके॥ १०२॥

स्थायरं डिपदं चैव यद्यपि स्वयमर्तितं।

ससंभूष सुतास्त्वीन् न दानं न च विक्रयः॥ १०३॥

इति हारीतप्रणीतं धर्मशास्त्वं समाप्तम्॥ समाप्ता हारी-

[GAIKAWAR.]

B. GENERAL DIGESTS OF LAW.

1373.

850. Foll. 270; size 12½ in. by 4½ in.; modern, careless Devanāgarī writing; generally ten lines in a page. Very incorrect.

Smṛiticandrikā, a digest of Hindū law, by Devaṇṇa (Devaṇa, Devāṇḍa, Devagaṇa) Bhaṭṭa, son of Keśavāditya Bhaṭṭa.

The sections on ācāra and prāyaścitta.

I. Ācārakānda (foll. 148).

a. Samskārāh beg.:

प्रीमते शकल ज्ञानसाम्राज्यपदमापुषे।

गणेशाय नमो विम्नं विम्नते सर्वदा नृष्णां॥ १॥

प्रयात गणेपतेः परणुः सदोद्यतो विम्नकंटक छदे।

प्रणतानामि अलिवा पैसाधन कृतप्रसंगस्य ॥ २॥

नगत्सं सूति संरक्षासं हारैक विनोदिने।

नमो भगवते तस्मे जिदानंदाय विष्णवे॥ ३॥

मन्मनः सारसे नित्तं वसतास्ता सरस्तती।

मत्सरः मूक्तिक मुमविकासो यग्नसाहतः॥ ४॥

वागी श्वरों गणेशं च नत्या विष्ठदनुयहात्।

सर्वेलो कहिता पाँय क्रियते स्मृति चेद्रिका॥ ५॥

स्मृतिप्रायेण (1. स्वाभि०) किं चिच्च नास्माभिरिह लिख्यते।

किंतु वाचिन कं सर्वेमतो याद्वीव निभेषैः॥ ६॥

मन्वादिप्रणीतानामेव धर्मशास्त्राणां वेदमूल न्वाद्यायेथ धर्मे प्रमाणानीति तदिधि गमेपयोगिकतया तस्त्रास्त्रप्रणेतारः प्रयमं प्रदर्भते। तत्र पैठी निसः।

तेषां मन्वंगिरोष्यासगीतमात्र्युशनोयमाः ।
विशिष्ठद्वसंवर्तशातातपपराशराः ॥
विष्युवापसंवहारीताः शंखः कात्यायनो भृगुः ।
प्रचेता नारदो योगी वीधायनपितामही ॥
सुमंतुः काश्यपो चभुः पैठीनो बाग्न स्य च ।
सत्यव्रतो भरहानो गार्गः कार्णाय(ो. नि)निस्तथा ॥
प्राथालिजीमद्गित्र लीगाधिवैद्यसंभवः ।
इति धमैप्रखेतारः षट्निंशदूषयः स्मृताः ॥

इति । ननु चेयं (?) किं परिसंख्या । नैयं तथा here a lacuna of nearly two full pages (fol. 1b, l. 10 to fol. 2b, l. 7), after which it proceeds [च]तुर्देशियद्यानां धर्मेशानानां स्थानानि निमितानि प्रमाखानि व

इति ॰ धर्मे प्रमाणानि föl. 5a; इति ॰ देशनिर्णयः föl. 8a; इति ॰ देशधर्मीः föl. 8b; इति ॰ युगधर्मीः föl. 9a; इति ॰ परिभाषा ॥ चपुना लेशतः संस्कारकां- उनुच्यते föl. 9b; इति ॰ संस्कारपरिभाषा föl. 10b; इति गर्भाधानिर्णयः föl. 12a, etc.; इति ॰ विवाहम-करण् ॥ उक्काः संस्कारः ॥ föl. 53b.

b. Ahnikam, beg. fol. 53b:

चिष्यः fol. 58b; इति श्राचनविष्यः fol. 55b; इति श्रीच-विष्यः fol. 58b; इति श्राचनविष्यः fol. 61b; इति अञ्जोत्पादनविष्यः fol. 67b; ख्राचनविष्यः fol. 61b;

Near the end of this section on daily observances, a passage from the Śrāddha-prakaraṇa has found its way into it, extending from fol. 126b, l. 4 to fol. 147b, l. 3, corresponding to fol. 71a, l. 10-fol. 97a, l. 7 of the MS. of the Śrāddha-prakaraṇa in Burnell's Collection (B. 325). No indication whatever is given here of the insertion beyond several colophons occurring in the passage; viz. इति व आहिदनप्राचीनकृत्यं fol. 130a (Burn. MS. 325, fol. 76b); इति व आहिदनप्राचीककृत्यं fol. 133a (Burn., fol. 80a); इति व आहितन्याची द्वाणि fol. 138a (Burn., fol. 85b); इति नित्यभोजने मांसव्यतिरक्षवर्षेद्रव्यविष्याणि fol. 146a (Burn., fol. 94b).

The āhnika section ends with the śayanavidhi: तस्मात्कमीण क्यींत तुष्टये परमेष्टिन इति ॥

जाहिकं व्यद्धाहेषः केशवार्यमुतः सुधीः । सर्वेदीवनिकरेषेरच्युतः प्रीयतामिति ॥

इति • स्मृतिचंद्रिकायामाहिकं॥ then the headings of chapters, with the date Samvat 1859.

11. Prāyaścittādhyāya, foll. 122; begins:
देतनाते पकृते चौले चाहोरानेण मुद्धिरित । सत उर्ध्वे
प्रागुपनान्यहः (!) यतु मनुवचनं । नृणामकृतचीलानां ०
इधात इति तस्याष्ययमेव विषयः । ०

इति महापातकप्रायश्चित्रप्रकर्णं ॥ महापातकादिवंश्वकमध्ये महापातकादिवातकानुपपातकप्रायश्चित्रान्युक्काधुनोपपातक - प्रायश्चित्रानि • fol. 85b.

Of this section there is no MS. in the Burnell collection, and without other MSS. this copy can be of but little use. It ends: मनुनाप्पभोज्यभोजनशंकायामुक्तं । संवासरस्पेकमि (v. 21) विशेषतः ॥ इति स्रीसकल्दिखाविशारदस्री-केशवादित्यभट्टोपाध्यायहयनयाज्ञिकदेवसायश्चेपाध्यायविरचि-तायां स्मृतिचंद्रिकायां प्रायश्चित्ताध्यायः समाप्तः ॥

As the Smriticandrika is quoted repeatedly in Hemādri's Digest—e.g. Pariseshakh., Bibl. Ind. I., pp. 145, 149, 182, 194, 212 (where Śańkhadhara and Harihara mentioned as later)—it cannot have been composed later than about the middle of the 13th century.

Of authorities found referred to in the Smriticandrikā may be mentioned (besides Smritis, Purānas and Sūtrakāras): Caturciṃśati(mata), Shaṭtriṃśanmata, Saṃgrahakāra (śloka,? Smritisaṃg.), Bhāshyārthasaṃgraha (śloka), Denasvāmin (comm.), Āpastambabhāshya, Vishņurahasya.

Cf. Burnell, Index of Tanjore MSS., p. 133b.
[H. T. Colebrooke.]

1374.

929. Foll. 194; size 12½ in. by 3½ in.; fair Devanāgarī writing of the 16th century; ten lines in a page. Many leaves are more or less injured, esp. foll. 20-32; damaged places have been pasted over with transparent paper; but in many cases part of the original leaf was already gone. Foll. 176 and part of 69 have been supplied by a modern hand.

Vyavahārakāņda of Devaņņa Ehaṭṭa's Smṛiticandrikā.

It begins:

सरस्ततीपितं वंदे श्रियः पितमुमापितं । त्विषांपितं गर्णपितं वृहस्पितिमुखान्मुनीन् ॥ पदे पदे प्रस्कालतां प्रतिवादिस्थितावि । दृष्टानां दृष्टिविषये चन्द्रिका प्रवितन्यते ॥

स्रपेदानीं व्यवहारकांडमारभ्यते । तत्रादी व्यवहारस्तरूपं निरूपते । तत्र यृहस्पतिः । ° The work consists of two chapters, the first of which, treating of general rules of procedure, evidence, ordeals, punishments etc., ends fol. 76b: इति स्मृतिचीदृकायां चालादिधनविषयाणि ॥

श्रीकेशवादित्यममुद्भवस्य देवस्य शांतद्विनराजमूर्तः।
तचित्रको प्राप्य मुखेन लोकाः कुर्वेतु सर्वेष्यवहारिसिक्वं॥
इति सकलविद्याविशारदश्रीकेशवादित्यभट्टोपाध्यायमृनुयातिकदेवगणभट्टोपाध्यायसोमयाजिविरिष्वतायां स्मृतिचीद्रकायां
व्यवहारकांडे प्रथमः परिच्छेदः॥ then follows a list of contents (prakaranönupürvē).

Chapter II., treating of deposits, bail, interest, debt, adoption, etc., begins:

वृहस्पतिमुखानेकमुनिवाग्वागुरांतरं । प्रविष्ठो देवलाचार्यः कुरुते पद्संग्रहं ॥

The section on Inheritance, contained on foll. 153b-178a of this MS., has been printed at Calcutta (Dāyabhāgaprakaranam 1870), and a translation of it has been published at Madras, by T. Kristnasawmy Iyer (1867).

That section is followed by another on acts of violence. Three leaves at the end contain an index of contents by a modern hand.

Another Devanagari MS. of the Vyavahārakāṇḍa is available in the Burnell collection, no. 326.

See also Burnell, Ind. of Tanjore MSS., p. 134a. [II. T. COLEBBOOKE.]

1375.

1780. Foll. 303; 4to.; size 11½ in. by 9 in.; good, modern Devanāgarī writing, on European paper; nincteen lines in a page.

The same work.

For a different Smriticandrikā, by Govindarāja, see no. 1535. [?]

1376, 1377.

2518, 2519. Foll. 1-394; 395-765 resp.; size 10t in. by 5 in.; legibly written, in Devanagari, by several hands, in the 16th century; 10-16 lines in a page.

Caturvargacintāmaņi, a digest of (mainly religious) law, by Hemādri, son of Kāmadeva, grandson of Vāsudeva, and great-grandson of Vāmana.

Chapter I. or Vratakhanda.

The entire digest consists of four chapters— Vrata-, Dāna-, Tīrtha-, and Moksha-khanda and a supplementary fifth or Pariseshakhanda. Little (if any*) attention is paid by the author to civil law.

The work is now in progress of publication in the Bibliotheca Indica; the first, second and part of the lifth chapters having already appeared.

The author (a Brāhman of the Vatsa-gotra) occupied some such post as keeper of the records (samastakaraṇādhipati or karaṇādhyak-sha) under the Yādava princes Mahādeva (1260-1271 A.D.), and his nephew and successor Rāmacaṇḍra (Rāmadeva, Rāmarāja 1271-1309) of Devagiri (the modern Dowlatābād).

The present MS. of the Vratakhanda contains at the beginning the genealogical account (rājapraśasti) of the Yādava dynasty, published by Prof. Bhandarkar, in the appendix to his 'Early History of the Dekhan.' It is given here in much the same form as in his MS. G., the two introductory stanzas being followed by ślokas 1-17 of the shorter account (beginning with the reign of Bhillima); whereupon follows the longer praśasti, and finally the five concluding stanzas of the introduction. The two MSS. seem, indeed, to be closely related to each other, being either directly derived one from the other, or both of them from the same

^{*} Cp. Prof. Jolly's Tagore Lectures, p. 17, where it is stated that the section on civil law is far less copious than the other portions of the work. Prof. Bhandarkar, Early History of the Dekhan, p. 89, makes no mention of any subdivision on vyavahāra.

original. The present MS. has the same two lacunæ as MS. G. (śl. 42 and 45 of the larger praśasti).

The MS. begins:

श्रीगोपालमपारवेभवभवस्य चंदलीलोदयं
सांद्रिक्षिय्धतमालकोमलदलश्यामाभिरामाकृति ।
कूनलोकिलकिमिनीकलरवप्रोद्यासिगोपांगनागीतस्प्रीतपवित्रचित्रचिरित्रद्यातं नमस्कुमेहे ॥ १ ॥
उम्मीलकमनीयकांतिसरसीमध्ये विवुद्धप्रभं
सारासारविचारचारमनसा हंसेन संसेवितं ।
नित्यानंदपरागसंगसुभगं वंदारुवृंदारकश्रेणीभंगमनंगवैरिचरणांभोनद्वयं पातु यः ॥ २ ॥
वंशो हिनांशोर्जयित प्रसिद्धो यस्मिन्स राजा यदुराविरा[सीत् ।

वभूव यस्मित्रमुरावतारभारापहाराय पुरा मुरारिः॥३॥० सा संपन्नदिदं यशो वलिन्दं सोयं प्रतापो नहान् [न्तरं)। ऐकेकं पृष्विचीभृतो भुवि महादेवस्य लाक्नेंतरं(१ लोको-तस्य श्रीकरणाधिपः स्वयमहं हेमाद्रिसीरिः(!) परः प्रीढप्रातिभवख्यमाणैविलसद्वंशो भृशं शोभते॥ ७५॥

इति राजप्रशस्तिः ॥ स्रय ग्रंपकर्तुः प्रशस्तिः ॥ पादप्रांतविनिःमृतशुसरितो देवस्य ०

Vol. I. ends shortly after the conclusion of the trayodaśīvratāni.

The colophon runs thus: इति श्रीमहाराजाधिरा-जश्रीमहादेवस्य समस्तकरणाधीश्वरसकलविद्याविशारदश्रीहेमा-द्रिवरिचते चतुर्वगिर्चितामणौ व्रतसंड समाप्तं॥

Seven leaves at the end contain an index (anukramanikā) written by one Rāmacandra, in Saṃvat 1656 (A.D. 1599). Some portions of these volumes are, however, apparently somewhat older than this date.

Cf. Weber, Cat. Berl., no. 1173.

GAIKAWAR.

1378.

2572. Foll. 511, the first 23 of which are wanting; size 13 in. by $5\frac{1}{4}$ in.; good Devanagari writing of the 16th century; twelve lines in a page. Foll. 24-40, and some leaves at the end are more or less injured in the margin;

and almost throughout the MS. the ink has spread, rendering the writing illegible in many places.

Vratakhanda; incomplete at the beginning and end.

The pratipadvratāni end fol. 25b.

MACK. COLL.

1379.

2633. Foll. 207, one of which (fol. 184) is wanting; and two śuddhipattras after foll. 126 and 138; size $9\frac{1}{2}$ in. by $4\frac{1}{2}$ in.; Devanāgarī character; foll. 1-29 well written, c. 1550 A.D.; eight lines in a page; the remainder fairly written, c. 1650 A.D.; eleven lines in a page; foll. 185 and 186 supplied by a third hand.

Šāntika-paushţikāni, the section of Hemādri's Digest, on propitiatory rites. Vratakhanḍa, Vol. II., pp. 1003 seq.

It begins: ऋष शांतिकपौष्टिकानि । नीतः शांतमनंतदान ०

The text of this MS. differs very considerably from that printed in the Bibliotheca Indica edition.

The vināyakasnapanam ends fol. 5a (ed. II., p. 1008), when the MS. proceeds: नारद उवाच॥ जयवान्यव्यवस्थानि गर्भोत्पत्ती च कार्या। सिद्धक्षेत्रे महादूरी वा नदीनां संगमेषु वा॥ °

Iti tattvasägarasamhitoktaganadhyakshasnapanam, fol. 7a; सनकुमार उवाच ।

तृतीयाया महाभागकतेयां च वतं भृषु । येनानंतभवेनसमेनः श्वपयति द्विजः॥

iti garudapurānoktam śāntivratam, fol. 11a; पुरस्त उवाच । ज्ञानमन्यत्रवस्थामि (ed. II., p. 1009); iti vishņudharmottaroktam māheśvarasnānam, fol. 12a (ed. II., p. 1010); vishņudh.-nānāsnānāni, fol. 13a (ed. II., p. 1012); bhavishyottaroktam rudrasnānam, fol. 15a (ed., fol. 1015);

स्रथापरं प्रवस्थामि पावनं धर्ममुक्तमं । मोस्रदं च तथा क्लेशाङ्ग्रीमभोगदमेव च॥ ०

सन्यमम् जपन

iti kālikāpurāņoktaķ kalušasnānavidhiķ, fol. 16a;

अष्टोत्तरज्ञातं वक्त्ये चापनं भुक्तिमुक्तिदं। स्रयने विष्वे क्वेव ग्रहणे चंद्रसूर्ययो:॥०

iti kāraṇāgamoktam ashṭottaraśatakalaśasnānavidhiḥ, fol. 19b; iti kāraṇāgamokta ekonapañcāśatkalaśasnānavidhiḥ, fol. 20b; iti pañcaviṃśatikalaśasnapanavidhiḥ, fol. 22a; iti bhavishyatpurārāṇokto ghaṭikābhishekaḥ, fol. 23a (ed.
II., p. 1016); iti bhavishyottaroktam bandhyābhishekavidhiḥ, fol. 26a (ed. II., p. 1021); iti
vishṇudharmottare rāhuvaradānam (3½ ślokas),
fol. 26a; मनुस्याच। चंद्रादित्योपरागे च o iti matsyapurāṇoktaṃ candrasūryoparāgasnānam, fol. 27b
(ed. II., p. 1023); नारद उवाच।

किमुडेगे हुते कृत्ये मलस्त्रीकेन हत्यते। मृतयसाभिषेकादिकार्ये किंतु विधीयते॥०

iti matsyapurāṇoktuṃ saptamīsnapanam, fol. 30a; iti vishṇudharmottaroktā sadantotpattiśānti, fol. 30b (ed. II., p. 1025); iti garbhoktā junamāraśāntiḥ, fol. 31b (ed. II., p. 1027); iti gośāntiḥ, fol. 36a (ed. II., p. 1031); जयाज्ञशांतिः । विक्षुप-मोत्तरात्॥ पुरुक्तर उवाच।

निसं नैमिकिकं काम्यं शांतिकर्म निकोध मे । पंचनीयुच सर्वासु श्रीधरं पूजर्योक्कम्ं ॥ º

iti nityāśvaśāntih; atha naimittikī, fol. 53b; hayamārādhyāyah, fol. 59a; iti śālihotroktāśvaśantih, fol. 61a (ed. II., p. 1036); iti śrivardhanam nāma hayānām karmakīrtanam, fol. 62b; atha gajaśāntih, fol. 64b (ed. II., p. 1036); atha mahāvasthānimittašāntih, fol. 70a; iti parvatayajñavidhih, fol. 76a; iti nīrājanayajñah, fol. 84a; iti pālakapyasamhitāyām pushyagajašāntih, fol. 95b; iti bhavishyatpurāņoktā mahāšāntih, fol. 109b; iti matsyapurāņoktāny adbhutaśāntikāni samāptāni, fol. 119a; iti nānotpātaśāntih, fol, 124b, etc.; matsyapuräņokto gurušukrapūjāvidhih, fol. 133b; ekagrahapūjāvidhih, fol. 152a; ayutahomah, ib.; lakshahomānushthānapaddatih. fol. 165a; koţihomānushţhānapaddhatih, fol. 178b · vishnudharmottare āvāhanādhyāyah, fol. 199a; ib. anulepanādhyāyah, fol. 200a; ib. pushyādhyāyah, fol. 201a; ib. dhūpādhyāyah, fol. 201b; ib. naivedyādhyāyah, fol. 203a; ib. dakshinādhyāyah, fol. 207a; ib. pratisarabandhādhyāyah, fol. 207b; a few lines further on the MS. breaks off abruptly at the end of the leaf. According to a rough list of contents on fol. 1a, only one leaf seems to be lost at the end.

[Mack. Coll.]

1380.

2039. Foll. 837; size 12 in. by 5\frac{1}{4} in.; legibly written, in Devanagari, by different hands; 11-15 lines in a page.

Dānakhaṇḍa, the second division of the Caturvargacintāmaņi.

The scribe of the last 31 leaves (except foll. 317, 318, 328, 329, 331, 332, which are by a later hand) gives the following date: संवत्त १५९०० वर्षे वैशासिनतीयायां तियी रिविदने सब्देश श्रीसंभन्तिये वास्तव्यमोदक्षातीयित्रवाडीहरस्यगभेसुतिववाडीकश्यपेन सहक्षानुष्णां पुत्रपीत्राणां पठनार्थं दानसंडं पुस्तकिमदमलेखि ॥

Cf. Weber, Cat. Berl., no. 1218.

[GAIKAWAR.]

1381.

2327. Foll. 395; size 11 in. by 5½ in.; fairly written, in Devanāgarī, about 1750 a.d.; elevon lines in a page.

The same section of Hemādri's work.

[GAIKAWAR.]

1382.

2584. Foll. 473, the first of which is missing; size 12 in. by 5 in.; good Devanāgarī writing of about the end of the 16th century; ten lines in a page.

Another copy of the Danakhanda, slightly incomplete at the beginning and end.

The vrikshapratishthavidhi ends fol. 472a.

[MACK. COLL.]

Foll. 457; size 12% in. by 6 in.; fairly written, in Devanāgarī; 11-17 lines in a page.

Śrāddhakalpa, the first of the four sections of the Parisesha-khanda, or supplementary chapter of Hemādri's Caturvargacintāmaņi.

It begins:

खौरोटार्क्यवसारसंग्रहकलालीलासमालिंगितो ⁰

Colophon: इति महाराजाधिराजन्त्रीमहादेवीयसकलन्त्री-करणाधिपतिपंडितश्रीहेमाद्रिविरिचते चतुर्वेगेचितामणी परि-ज्ञेषसंडे श्राह्मकल्पे जीवच्छाह्मयोगः ॥ श्राह्मकल्पप्रज्ञंसा मत्स्य-पुराखे। etc. two stanzas ॥ इति श्रीश्राहकल्यः समाप्तः ॥ संवत् १६५६ जेष्टमासे कृष्णपञ्चे मुधवासरे दसमी॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1384.

2153. Foll. 360, twelve of which (1; 238-248) are wanting; while fol. 2 is much injured through damp and insects; size II in. by 5 in.; good Devanāgarī writing of 1524 a.d.; 11-13 lines in a page.

Kālanirņaya, the second section of the Pariścshakhanda, treating of the proper times and seasons for the performance of religious ceremonies.

It commences with 28 introductory verses, as in the Calc. edition.

Colophon: इति महाराजाधिराजस्त्रीमहादेवीयसमस्त-करणाधी चारसक लिविद्याविद्यारद श्रीहेमाद्रिवरिचते चतुर्वर्ग-चितामणी परिशेषसंडे कालनिर्णयः समाप्तः॥ संयत् १५ साबाटाटि ৮१ वर्षे ५ स्रावराम् दिपंचनी सपरं पष्टी बुघे सछेह श्रीमहेंद्रीपवित्रीकृतकञ्जनिवासिनि देवग्रामास्ये वृद्धपाटके वा-स्तव्यमेटपाठज्ञाय व्याः राजरिभिसृतव्याः विष्णुदक्षेन स्त्रीविद्याः धरस्याध्ययनार्थे परोपकारार्थे पुस्तकं लिखितं॥ - - - ॥ पंडित-च्चीजनाजैनसुत्रपंडितस्त्रीविद्याधरपठनार्थं कालनिर्णयः समाप्तः॥

For another, even older MS. of this section (1478 A.D.), see Raj. Mitra, Notices, iii., p. 349.

[GAIKAWAR.]

1385.

1461. Foll. 101; size $8\frac{3}{4}$ in. by $3\frac{1}{2}$ in.; Bengali handwriting of Saka 1510 (1588 A.D.); rather difficult to read; ten or eleven lines in a page; foll. 1-4 by a somewhat later hand.

Krityakalpataru, a general digest of religious (and civil) duties, by Lakshmidhara Bhatta, son of Bhatta Hridaya(dhara), and foreign minister to Mahārāja Govindacandra (of Kanauj or Kāśi, cf. Colebrooke, Misc. Ess. 2nd, II., p. 253).

This MS. contains the Danakanda (Danakalpataru), or chapter on gifts.

It begins: ननु किन्नामसंज्ञयन्वं तक्किन तायस्यन्देखी-त्यनुभवसिद्धी जातिविशेषः चाखुपत्वादिना ०

इति कृत्यकस्पतरी दानकारहे पात्रापात्रनिरूपणपर्व fol. 17a; इति \circ घोडश महादानानि fol. 34b; इति स्त्री-लक्षीथरविर्यमते • प्रकोर्शकदानानि fol. 89b.

It ends: इति श्रीभट्टहृदयात्मजमहासान्धिवग्रहिकभट्ट-श्रीलक्षी[ध]रविरिचते कृत्यकत्यातरी दानका ग्रंड समाप्ते ॥

> सर्वेषां मीलिरानानां भट्टाचार्यमहात्मनां । रतद्विद्यानिवासानां दानकागुडास्यपुस्तकं ॥ च्योनेम्दुशरशीतांश्रुमितशाके विशेषतः। मृद्रेण कविचन्द्रेण विलिख्य परिशोधितं ॥

According to a MS. described by Prof. Peterson, Report I. (1882-3), p. 108, the entire work consists of the following twelve chapters:

- 1. Brahmacāri-kānda.
- Gṛihastha-kāṇḍa.
- Naiyatakāla-kāṇḍa.
- 4. Srāddha-kānda.
- 5. Dāna-kānda.
- 6. Pratishthā-kāṇḍa.
- 7. Tirtha-kānda.
- 8. Suddhi-kānda.
- 9. Rājadharma-kāṇḍa.
- 10. Vyavahāra-kāņda.
- 11. Santi-kanda.
- 12. Moksha-kānda.

But, if this is a complete list of the chapters, their order must be somewhat different, as the $R\bar{a}jadharma$ - $k\bar{a}nda$ is called the 11th in its introductory verse.

As the Kalpataru is quoted in Candesvara's Ratnākara, it cannot be later than the beginning of the 14th century. [H. T. COLEBROOKE.]

852. Foll. 46; size 12½ in. by 4 in.; fairly good, modern Devanagarī writing; ten lines in a page.

Rājadharmakāṇḍa, the chapter on the duties of kings, of Lakshmīdhara Bhaṭṭa's Kṛitya-kalpataru. It begins:

न्यास्ये वर्त्तनि यक्तगतुरावता गेहेषु यहंतिमी

राज्ञां मूर्येनि यत्यदं च्याचयतीविंदचंद्री नृषः।

तत्सवं सत्तु यस्य मंत्रमहिमार्श्यं स लक्ष्मीयरः

कांडे इंसिति राज्ञथमैनिचयानेकादशे पुर्याभीः॥ १॥

राज्ञप्रशंसा प्रथममिनेको गुर्णास्ताः।

समाया स्य दुर्गाणि वास्तुकमैविधिस्ततः॥

राष्ट्रसंग्रहर्णे कोशो दंडो मित्रं ततः पुनः।

राज्ञपुत्राभिरक्षा च मंत्रः पात्रुर्यमेव च॥

यात्राभिषिक्तकृत्यानि देवयात्राविधिस्ततः।

महोत्सवश्च कौमुद्या ध्वजोच्छायविधिस्ततः॥

महोत्सवश्च कौमुद्या ध्वजोच्छायविधिस्ततः॥

महानवस्यां पृजा च विधिश्चिह्नस्य चाप्पण।

गयोत्सर्गो वसोधीरा पर्वाख्येकादश क्रमात्॥

स्य राज्ञप्रशंसा। तत्र मनुः। ०

इति राजप्रशंसा fol. 3a; इत्यभिषेकविधिः fol. 5a; इति राजप्रशः। अथानाताः fol. 6a; अथ दुर्गाणि fol. 10a; सथ वास्तुकमैविधिः fol. 14a; इति यास्तुशांतिः। fol. 20b; इति राष्ट्रं। अथ कोशः fol. 21b; अथ राजपुत्रस्था fol. 23a; अथ मंतः ib.; अथ मानुग्यं fol. 25a; अथ यात्रा fol. 26a; अथाभिषिकस्य कृत्यानि fol. 31b; अथ देव-यात्रायिधः fol. 38a; अथ कीमुदीमहोस्यः fol. 39a; अथेद्ध्वजोच्छायविधः fol. 39b.

It ends (? from Bhavishyapurāṇa):

रषं यो वाहयेद्वारां शास्त्रदृष्टेन कमिणा ।

तस्य भू: मिच्यते सर्वी सनगा सहसागरा ॥

श्रश्चमेधसमं पुरूषं दिनहोमात्मजायते ।

याजपेयशतं राजाविग्नष्टोमशतं तथा ॥

श्राथयो व्याधयस्तस्य न भवंति कदा चन ।

श्राप्यो ग्याधयस्तस्य न सुखी भवेत् ॥

इति श्रीमतोधिं[दचं] हमहाराजसाधियग्रहिकश्चीलस्तिथरभट्टविरचिते कृत्यकस्यतरी राजधमैकांड: संपूर्णः ॥

No quotations other than from Purāṇas and Smṛitis have been met with.

[H. T. COLEBROOKE.]

1387.

989. Foll. 258; size 14 in. by 5 in.; fairly good, modern Bengalī handwriting; eight lines in a page.

Krityaratnākara, the first section of a general digest of Hindu law, compiled under the direction of Candeśvara, son of Vīreśvara (son of Devāditya), and minister of King Harasinhadeva of Mithilā (or Nepāla).

According to a śloka at the end of the section on Civil law, Candeśvara was living in Śaka 1236 (A.D. 1314, cf. no. 1390) when he gave away his weight in gold, on the river Vāgvatī.

Another śloka at the end of the same section states that the complete digest consists of the following seven sections: 1. Kṛitya; 2. Dāna; 3. Vyavahāra; 4. Šuddhi; 5. Fūjā; 6. Vivāda; 7. Gṛihastha-ratnākara.

The work begins (with the numbers of slokas supplied):

हवेष्यालोलमी लिद्रवदमरधुनीवारिधाराभिषेकार् विश्राने लोचनारनौ विगलितगिरिजा संधमादस्तविमा। देयादधेन्द्रोचिविरचितकवरीकुन्द्रमालानुकारा [|]वास: श्रेयांसि गौरी वदनसरसिने शांकरी भृ**क्र**लीना॥१॥ वेददुर्म सुकृतसत्मलमुच्चशाखम् उल्लासयन्नधिपयोनिधिनीलमृतिः । भूमगङ्खोद्धरणकर्म च कुमैरूपो देवः शिवं दिशतु विश्वजनीनमूर्तिः ॥ २ ॥ º ३ ॥ श्रास्ति श्रीहरसिंहदेवनुपतिनिःशोपविद्वेषिणां [वंशोद्भवः। निर्माधी मिथिलुरं प्रसाददिखलां (l. प्रशासद °) कार्णीट-चाजाः सिचति यो यज्ञोभिरमर्गैः पीयुपधाराद्रवेर् देयः ज्ञारदज्ञवैरीपतिरिवाज्ञेषस्त्रियं भावुकः ॥ ४ ॥ स्रास्मन् दिग्यिजयोद्यते वलभरात् कुस्तीभवद्भिः फर्णीर् ष्यन्योत्रं निधिरं मिलक्किरभितः शेषं सहस्रेशसः। गळ्यम्जवान्धवे दिनपती प्रत्यक्पयोधेरथः सद्यः संकुषद्काकोरकवपुःसाद्श्यमालस्रते ॥ ५ ॥ सामाखेदै भज्ञध्वं जलधिमुपगते बान्धवे पङ्कानाम् सनः पत्रेपुरोपव्यसनभयमुख(!. प)श्रक्रवाका वराकाः । स्त्रीमकार्णीटभूमीपतिमुक्टमसः प्रीसयबस्य लोकान् रय प्रौडप्रतापशुमणिह्दयिनीं संपदं संतनोति ॥ ६ ॥

रतस्याह्नतसन्धिवग्रह्थुरा पात्रं पवित्रीकृत-स्तालोकः शरदिन्दुसुन्दरयशःसंदोहगङ्गासुभिः । चासीन्यत्यमयद्युतिप्रतिहतामित्रान्थकारोदयो देवादित्य इति प्रसन्तद्दयो देवदुमो जङ्गमः ॥ 9 ॥ महादानैस्तैस्तैर्विभवमहितैनैन्दितमभूत् कुलं भूदेवानां बहुविधमवैस्त्रीमेंसभुजां। तडागैरावासै: कमलमध्यानोन्मदनद-हिरेफन्नेणीनामुपकृतमनेन चितितलं॥ ६॥ गुलाम्भोधेरसमदननि रजनीजानिरुदधेर् इयाम्भोजाद देवो द्रुविण इय मन्सीशतिलकः। नवं पीयूषांशोरमृतमिष शक्तिप्रणियनो नयादनुः (१ महादनाः) श्वाध्यादिव जगित वीरेश्वर इति॥६॥ लक्षीभाजो डिजेन्द्रानकृत कृतमतियों महादानदानैः प्रादानुष्टस्तु रामप्रभृतिपुरयरे ज्ञासनं स्रोत्रियेभ्यः। वाषीचक्रिडियन्द्दहिभतनगरे (?) निर्जितातङ्कदुःसः प्राप्तादस्थेन तुङ्गो व्यरिव मुकृतिना स्वर्गसोपानमाहुः॥१०॥ यः सन्धिवग्रहविधी विविधानुभावः भौयोदयेन मिणिलाधिषराज्यभावं। निर्मेत्सरं खनयसिन्नतको[श]जातं सन्नाङ्गसंघटनसंभृतमेव चन्ने॥ ११ ॥ प्रज्ञावतां सद्सि संसदि वाक्पट्नां राज्ञां सभामु परिषत्खिप मन्त्रभाजां। चिन्ने ऽर्थिनां च कविताखिष सत्कवीनां वीरेश्वरः स्फुरति विश्वविलासिकीर्तिः ॥ १२ ॥ श्रीमानम्यातनयो नयचक्रवारुर् ज्ञाचारवञ्चिनवकत्यतरुप्ररोहः । सत्सं धिविग्रह धुरी सपदावल सन् भारतेषारो विजयते सिषवायतंसः ॥ १३ ॥ ° २३ ॥ विश्वाताः कल्पवृद्धं क्षचन परिसरे कामधेनुं दथानः क्राप्यतः पारिजातं क्राचिद्यि च दथक्कोषयादोविमुक्तः। श्रीमचारुं श्वरेण स्मृतिनिगमविदा तन्यते ते[न] तड्डर् विद्याच्यासादिवाक्यस्फुरदमृतमयः कृत्यरालाकरो ऽयं॥ २४॥ खरूपफलमानेभ्यो निमित्राच विधीयते। ज्ञभोष्टफलदस्यात्र धर्मस्यादी निरूपगं॥ २९॥ परिभाषा ततः प्रोक्ता ततो मासपरिस्थितिः । ज्ञचात्र चैत्रवैज्ञाली ज्यैष्ठाषाढी ततः परं॥ २५॥ ततन्त्र त्रावणो भद्र साश्चिनः कार्त्रिकस्तया। मार्गः पौषो ज्य माधश्च फालानः परिकार्तितः ॥ ३९ ॥

मलमासम्यवस्थापि तरङ्गो अस्य ततः कृतः। प्रकोशीकं च वाराणां व्रतादिविधिविस्तरः ॥ ३० ॥ रविसंक्रान्यमायास्यायहणस्थितयस्ततः व्रतादितिचिवेधादिव्यवस्थितिरनमारं ॥ ३९ ॥ रवमागमविज्ञेन श्रीचग्रदेश्वरमन्त्रिया। द्वाविंशतिस्तरक्राणां कृत्यरानाकरे कृता॥ ३२॥ तत्र प्रवृत्तीपायिकं धर्मनिरूपणं स्वरूपतः। तत्र मनुः। ० इति ॰ धर्मनिक्रपणतरङ्गः fol. 17a; ॰ परिभाषातरङ्गः fol. 30a; • मासपरिस्थितितरङ्गः fol. 31a; • चैत्रतरङ्गः fol. 56a; • वैशासतरङ्गः fol. 70b, etc.; • माघतरङ्गः fol. 210; • फाल्गुनमासतरङ्गः fol. 216b; • मिल्ह्यूच-निर्णयतरङ्गः fol. 220; • प्रकीर्णकतरङ्गः fol. 240; ॰ वारव्रतादिविधितरङ्गः fol. 247b; • संक्रान्तितरङ्गः fol. 251b ; े समायास्थातरङ्गः ${f fol.}\,\,252b$; - - - े ग्रहरा-कतरहुः ॥ खप व्रतादितिपिवेधादिव्यवस्थितः ॥ $ext{fol. }255b.$ It ends:

वृन्दे मन्त्रीश्वराणां परिषदि विदुषां सामगानां समाने गोष्ठीषु स्तेमभाजां सदिस सुकृतिनां श्रीमतां मन्दिरेषु । श्रामङ्गाम्भःसभासु श्वितिवल्लयभुजामालये नीतिभाजां श्रीमचग्रदेषुरो ज्यं निस्तिलगुणनिधिगीयतां गौरवेण ॥

महासान्धिवयहिकठक्कुरस्त्रीयोरेश्वरात्मनगरासान्धिवयहि-कठक्कुरस्त्रीयग्रेश्वरियशितः कृत्यरत्नाकरः समाप्तः ॥ See the same author's Krityacintamani.

Regarding the author's age see no. 1390.
[H. T. Colebrooke.]

1388.

467. Foll. 128; size 17 in. by 5 in.; fairly written, in the Bengalī character, at the end of last century; nine lines in a page; the first two leaves have been replaced by three leaves in a large, somewhat more recent handwriting.

Dānaratnākara, the section on Gifts, of Candeśvara's Digost of Hindu law.

It begins:

तत्पातु लोचनं श्रम्भोः प्रियाश्चेषनिमीलितं । ॥ १॥ असं सरजनीनाथ(।. सरोजिनीनाथ)निद्राणिष नीरशं 3 म 2

विद्रांभोनराजीवहरूपरिमलोब्रूतरांगैस्तलागैर् उम्मीलङ्कस्योषस्रुतिविगलद्यैः शासनैरयज्ञानां । लक्ष्मी विश्वभग्नयाः स्मृदमकृत कृती यो महादानदानैः श्रीमचग्रदेश्वरो अनुं रचयति रुचिरं दानरालाकरं स:॥३॥ श्रीचराडेश्वरमन्त्रिणा मतिमतानेन प्रसन्नामना मेपालाखिलभूमिपालजयिना धर्मेन्दुदुरथामिना । बाग्वताः सरितस्तरे मुरधुनीसाम्यं दथताः भुचौ मार्गे मासि यथोक्रपुष्पसमये दत्तस्तुलापूरुषः ॥ ३ ॥ यस्य टानातिरेकेण लोके निर्जितगौरवः। कट्यद्रमः पारिजातः कामधेतुः क्वचित्क्वचित् ॥ ४ ॥ श्रदोक्तमपि यहानं कृत्यरालाकरे पुनः। मासादिकृत्यसामस्यगीरवासद्दीरितं॥ ५ त दानधमैविधिदीनस्ररूपस्य निरूपणं। देयादेयतरङ्गो उत्र पात्राणां कथनं ततः ॥ ६ ॥ महादानानि सर्वीणि गोसहस्रमननार । थान्यादिशेलदानानि गुडथेन्वादिकानि च ॥ ७ ॥ गयां खरूपतो दानं ततो हेमगवी परं। युषकृष्णाजिने तद्वहानं भृतिमुवर्णयोः ॥ ६ ॥ विद्यादानं कल्पदानसन्नदानमतः परं। मासर्तेतिथिनश्च चप्रदानानां तरङ्गकाः ॥ ९ ॥ चारीम्याभयदाने च डिजस्थापनकं ततः। प्रकीर्थं कप्रदानानि चापीक् पसरोविधिः ॥ १० ॥ प्रतिष्ठा चैव वृक्षाणां दानमाश्रयचिह्नि । द्रव्याणां देवतात्मत्र श्रीचक्केश्वरमन्त्रिणा ॥ १९ ॥ देवद्रमाधिकोल्लासिसाम्यत्वाभासितित्रया । जनविंशदमी रम्यास्तरङ्गास्तेन निर्मिताः॥ १०॥

इति ° दानिविधितरङ्गः fol. 3; ° दानस्वक्रपतरङ्गः fol. 7b; ° देवादेवतरङ्गः fol. 10b; ° पाचिनक्रपणो नाम तरङ्गः fol. 19; ° तुलापुरुषमहादानं fol. 27; ° तिहरस्यगभैदानं fol. 29; ° त्रवास्त्रदानं fol. 31; ° कल्पपाद्यदानं fol. 32b; ° गोसहस्रदानं fol. 34b; ° कामधेनुदानं fol. 35b; हिरस्यामदानं fol. 86b; कनकाम्प्रस्यदानं fol. 37; हेमहिस्तरयदानं fol. 38; पचलाङ्गलदानं fol. 39b; पृष्ट्रोदानं fol. 40b; विश्वचक्रदानं fol. 43; कल्पलतादानं fol. 44; समसमुद्रदानं fol. 45; रानधेनुदानं fol. 45b; इति ° घोडशदानतरङ्गः fol. 46b; ° गोसहस्रदानतरङ्गः fol. 50; ° कचलदानतरङ्गः fol. 58; ° घेनुतरङ्गः fol. 65;

खप दानविधि: ॥ तत्र: मनु: । º

• गोदानतरङ्गः fol. 73; • हमगवीतरङ्गः fol. 73b;
• वृषदानतरङ्गः fol. 75; • कृष्णाजिनदानतरङ्गः fol. 79;
भूमिदानतरङ्गः fol. 82; • सुवर्णेदामतरङ्गः fol. 85;
• विद्यादानतरङ्गः fol. 94b; • कल्प्यदानतरङ्गः fol. 95;
• जल्प्यदानतरङ्गः fol. 98; • मासदानतरङ्गः fol. 100:
• भातुदानतरङ्गः fol. 100b; • तिथिदानतरङ्गः fol. 103b;
• नच्चनदानतरङ्गः fol. 105; • जारोग्यदानतरङ्गः fol. 106;
• ज्ञिनस्थापनतरङ्गः fol. 107b; • प्रकीर्णेकदानतरङ्गः ॥
च्य वायीकृषतरागादिविधः । fol. 119b.

The MS. concludes with the last two ślokas given at the end of the Vivādaratnākara, with, however, one or two lacunæ. In one of these the initial τ of the last śloka containing the date is wanting.

The colophon runs thus: इति सप्रक्रियमहासा-न्धिवियहिकठक्कुरश्रीवीरेश्वरात्मजसप्रक्रियमहासान्धिवयहिक-ठक्कुरश्रीचग्रदेश्वरिचितो दानरात्नाकरः समाप्तः॥

Besides Smritikāras and Purāņas are found quoted: Kalpatarukāra, fol. 69b etc.; Kāmadhenu, fol. 109 etc.; Chandogaparišishta, fol. 23b; Dūnavyāsa, foll. 12-15b; Dānasāgara, foll. 12, 16, 19b, 23 etc.; Parišishta, fol. 22b; Pārijāta, fol. 16 etc.; Shaṭtriṃšanmata, fol. 7.

[H. T. COLEBROOKE.]

1389.

880. Foll. 70 (numbered 2-71); size 11 in. by 4 in.; good, modern Bengali handwriting; nine lines in a page.

Suddhiratnākara, the section on purification, of Candeśvara's Digest.

The beginning and end are wanting, the MS. having apparently been copied from one the first leaf of which had been lost, as well as several leaves at the end.

It begins:

- - स्तोपहतानां च पचात्रस्य विमुद्धता । चानात् मुख्यिपां मुद्धिः सम्यगनोपवर्णिताः ॥

चतुस्त्रिशसरक्षेण मुडिरालोक्यते क्रमात्। मिथिलाधिपमक्तीन्द्रश्री<u>चन्द्रेश्वरसू</u>रिणा॥ जय प्रायेण मुडिः॥ तत्र मनुः॥ ०

1. Prāyeṇa-śuddhitaranga ends fol. 8; 2. junanīśuddhit., fol. 9b; 3. jananamaraṇāśaucat., fol. 11b; etc.—27. इति मुद्धिरानाकरे सभावमुद्धितरङ्गः॥ स्वय तेनसारिद्रस्थातरङ्गः • fol. 69b.

[H. T. COLEBROOKE.]

1390.

1423. Foll. 224; size 12½ in. by 4 in.; Devanagari writing of the latter part of last century; foll. 1-150 in a large, clear hand, nine lines in a page; the remaining portion less clearly written, apparently by several hands; 9-14 lines in a page.

Vivādaratnākara, the section of Caṇḍeśvara's Digest, treating of Civil law [A.]

This section has been edited, in the Bibliotheca Indica, by Paṇḍit Dīnanātha Vidyālan-kāra.

That edition commences with an introduction of 29 verses, which is not contained in any of the three MSS. of this collection.

These MSS. begin:

सर्वात्मने नमस्तस्मै मर्वापत्परिपन्यिने ।
सर्वापिसङ्कये सद्यः सर्वापास्याय शंभवे ॥ १ ॥
सर्वापिसङ्कये सद्यः सर्वापास्याय शंभवे ॥ १ ॥
सर्वापिसङ्की कमलालयेव ।
सर्वाश्रया पातु पवित्रयन्ती
श्रीमिखतीशं मुदिता भवानी ॥ ३ ॥
विलोक्य मन्वादिमुनिप्रयोताः
स्मृतीस्त्रयाचायकृताविकन्यान् ।
चाहिश्रयः सज्जनरञ्जनाय
विवादरानाकरमातनोति ॥ ३ ॥

तवादी भ्रागादानिषवादपदम् । तत्र वृहस्पतिः । ॰ इति ॰ च्रागादानितरंगः fol. 2b; ॰ वृद्धितरंगः fol. 7; अकृतवृद्धितरंगः fol. 8b, etc.

It ends:

कलादुमे पाण्य पारिजाते हलायुधे पाण्यया प्रकाशे।

यासारमस्माद्धिकं च तत्रहथाति दुनाकर एक एष॥१॥

यं कामधेनुरनुयाति सकल्यवृक्षा

यं सेवते निजमलाय स पारिजातः।

तं वैरिगोत्रभिदमुचसहस्रनेत्रं

चक्केश्वरं तुल्धितुं कतमे भवन्तु॥ ३॥

श्रीकृत्यदानव्यवहारमुद्धिपूनाविवादेषु तथा गृहस्ये।

रामगुण्युजचेद्धैः संमिते शाकवर्षे

सहसि धवल्पक्षे वाग्यतौर्सिधुतीरे।

जिदित तुल्तिमुचैरात्मना खर्णराशि

निधिरसिल्गुणानामुक्तमः सोमनाषः *॥ ॥॥

इति समस्तप्रक्रियापिराजमानमहासांधिविग्रहिकठक्कुरश्री -विरेश्वरात्मज-समस्तप्रक्रियाविराजमानमहासांधिविग्रहिकठक्कुर-चेडेश्वरविरिचतो विवादरालाकरः समाप्तः॥

The date contained in the last verse, viz. Saka 1236 (A.D. 1314)—when Candesvara, the minister of Harasimhadeva, is stated to have given away his weight in gold, on the Vagvati (the modern Bagmati, the principal river of the Nepal valley)-seems to fit in fairly well with what is known of the history of the country. Though the legendary history of Nepal (D. Wright, p. 174 soq.), which represents Harisimhadeva (!) as having come into Nepal from Ayodhyā in 1324, and soon after succeeded in getting himself recognized king, is too little trustworthy to afford much help, other circumstances seem to point to the overthrow of the Mallas, traditionally connected with the name of Harisimhadeva (and perhaps

^{*} This is also the reading of the Bibl. ind. edition and of a MS. in Rāj. Mitra's Notices, v., p. 152; whilst Mr. Rajkumar Sarvadhikari, Tagore Law Lectures 1880, p. 394 (? from a Benares MS.) reads o गुजानामुद्धरं सोमनापान 'north of Somanātha.' No mention seems, however, to be made of such a shrine or place in Nepal, though nātha, no doubt, seems rather a favourite ending of local names there.

alluded to in the introduction to the Krityaratnākara) having taken place in the early decades of the 14th century. See C. Bendall, Cat. of Cambr. MSS., p. vii. Thus the present digest was probably compiled not long subsequently to the date recorded above. author, no doubt, frequently quotes the Pārijāta, and if thereby the Madana-pārijāta were intended, the above date would be too early, since that work is posterior to the Parasara-Mādhavīya (c. 1350-60 A.D.). However, the passages quoted from the Pārijāta in the Vivādaratnākara, do not occur either in the printed or unprinted portions of the Madanapārijāta: hence the author must refer to some other work of that title. H. T. COLEBROOKE.

1391, 1392,

438, 439. Foll. 135 and 150 resp.; size 4to.; 11 in. by 8½ in.; written in Bongalī character, on European paper (water-mark 1802); eleven lines in a page.

Another copy of the Vivādaratnākara.

In some portions interlinear and marginal notes have been added by Colebrooke.

[II. T. COLEBROOKE.]

1393.

847. Foll. 112; size 12½ in. by 5 in.; fairly written, in Devanāgarī, in, or shortly before 1789, for Sir W. Jones. Ten lines in a page.

Another copy of the same work. Incomplete. It breaks off at the end of the *Prakā-sataskaradandataranga*. [H. T. Colebrooke.]

1394.

1556. Foll.317 (numbered 318, no. 22 having been omitted); size 11 in. by 4½ in.; indifferent Devanāgarī writing; 9-12 lines in a page.

Madanapārijāta, a compendium of religious and civil duties, in nine chapters (stavaka), compiled—under the patronage of the Ṭāka prince Mudanapāla of Kāshṭhā (Kāṭha, near Dillī), son of (Sādhāraṇa, and grandson of) Bharahapāla—by Viśveśvara Bhaṭṭa, son of Peṭṭi Bhaṭṭa and Ambikā.

The work is being edited, in the Bibliotheca Indica, by Paṇḍit Madhusūdana Smṛitiratna. See also Aufrecht, Cat. nos. 651, 652; Rāj. Mitra, Notices, i., p. 242.

The author composed successively: 1. the Subodhinī, a commentary on Vijāāneśvara's Mitāksharā; 2. the Madanapārijāta; 3. the (Karmavipāka-) Mahārnava; 4. the Smritikaumudi (in which 2. and 3. are quoted); and 5. the medical dictionary Madanavinoda. regards this last work, a sloka at the end of soveral MSS, avers that it was composed in Samvat 1431 (A.D. 1375); and since the Paraśara-Mādhavīya (c. 1350-60 A.D.), as pointed out by Prof. Aufrecht, was largely made use of in the compilation of the Madanapārijāta, the date of the latter work (if the former date be correct) would probably fall somewhere between 1360 and 1370 A.D. See Prof. R. v. Roth's article on Madanapala, Weber's Ind. Stud. xiv., p. 398; as also Prof. Bhandarkar's Report for 1883-84, p. 47. Mr. Sarvadhikari's conjecture, Tagore Law Lect. 1880, p. 390, to read the date of the Madanavinoda as Samvat 1231 (taking yuga as 2) is quite unnecessary.

On fol. 216a of the present (fol. 178a of the next) MS., the author refers to his commentary on the Mitāksharā: सौरसाझभावे तु कानीनादीनामिष सकलिषितृथनग्रहणमस्त्रेय पूर्वीभावे पर: पर इति वचनादिति विज्ञानेश्वरमतं। पषा चायमेव क्रमस्त्रथास्मा-भिरूपपादितं विज्ञानेश्वरटीकायां सुवोधिन्यां दायविभागप्रकरणे।

The colophon runs thus: इति पंडितपारिनात-कट्टारमञ्जेत्यादिविरुद्राजीविराजमानस्य श्रीमदनपालस्य निर्वधे मदनपारिजाताभिधे नवम स्तवकः। समाप्रोयं मदनपारिजातास्यः ॥ संयत् १६६३ समये पीचवदि डादशी चुपवासरः। इदं पुस्तकं लिखितं माधवतेषारि काश्यां विश्वेश्वरसंनियी ॥ This date applies, however, only to the last chapter (foll. 231-318); foll. 1-157 having been transcribed by a more modern hand; whilst foll. 158-230 were supplied at the beginning of the present century. Fol. 317 contains an index to foll. 1-104; but another index, on nine leaves, has been added within the present century.

[H. T. COLEBROOKE.]

1395.

926. Foll. 235; size 12½ in. by 4½ in.; legibly written, in Devanāgarī, by different hands, at the beginning of the present century; 8-12 lines in a page.

Madanapārijāta.

[H. T. COLEBROOKE.]

1396.

1795. Foll. 258 (of which 80-115, 157, 158 are wanting); size 14 in. by 5½ in.; large, clear, modern Devanagari writing; nine lines in a page.

Two sections of the *Prayoga-pārijāta*, a digest of religious and civil duties, by *Narasimha*.

a. Pākayajāakāņda begins:

तं पाकयजनेनैव हिरस्यकशिपुप्रदः। लक्ष्मीनृसिंह किंदाता तदन्ययजनैरिस ॥ १॥ श्रवस्यकर्मेविलोचनसाधन-

प्रभुफ्यामियाकांतिकन्त्रपदः । नरहरे विहरन् घनतर्जनैः प्रमुदितो ऽसि ससपैवलिश्रिया॥ २॥

भ्रयाचार्योक्तक्रमेण सप्तपाक्रयक्षविधिरभिधीयते ॥ तथा च तदीयवचनं ॥

> खतः परं डिजातीनां संस्कृतिर्नियतोच्यते । संस्काररहिता ये तुतेषां जम्म निर्यकं ॥ पंचित्रियतिसंस्कारैः संस्कृता ये डिजातयः । ते पवित्राख्य योग्याः स्युः ख्राह्मादिषु सुयंजिताः ॥

गभीधानं पुंसवनं सीमंतो बल्टिरेव च । जातकृतं नामकर्मे निष्कामो ब्लाइनं परं ॥ भीलकर्मोधनयनं तद् वतानां चतुष्टयं । जानोडाही चाययणमष्टका च यथातयं ॥ स्नावस्थामास्ययुज्यां च मार्गशीर्यां च पार्वेगं । उत्सर्गस्थास्यपाकमे महायदास्त्र नित्रशः ॥

श्रावर्यां कतेच्यं श्रवशाकर्म। o

सप श्रवणाकमें चाते fol. 3b; इति प्रोक्तं श्रवणाकमें fol. 14a; इति नृसिंहीये प्रयोगपारिजाते पाकयसकांडे श्रवणाकमें सपेवलिप्रकरणं fol. 18b; े सम्युजीप्रकरणं fol. 22a; े साम्ययणप्रकरणं fol. 27b; े प्रस्वयरोहणप्रकरणं 1 श्रे स्थाहेशक्रमप्राप्तपाकयसभूतश्राह्मविधिरिभिधीयते fol. 35b; the end of the chapter on fraddha, and the concluding portion of this section of the digest, is wanting.

b. Shodasakarmakānda, incomplete at the beginning and probably also at the end.

Fol. 115 begins: नामित्यस्य मंत्रस्य खांगिरसः कुत्सः सूर्येस्तिष्टुप्। १

इति श्रोनरिमंहोये प्रयोगपारिज्ञाते योडशकर्मकांडे ग्रह्य
हमकरणं fol. 118a; ॰ गर्भीधानमकरणं fol. 137a;
॰ पुंसवनानयलोभनमकरणं fol. 146b; ॰ सीमंतमकरणं॥॰॥

श्रयदानीं विष्णुषिलरिभधीयते fol. 156a; the end of this chapter is wanting (on foll. 157-8); इति ॰ सृतिकागृहनिर्माणविधिः fol. 160b; ॰ जातकर्ममकरणं fol. 209a; ॰ जननित्रथ्यादिकृत्यविधिः fol. 210a; ॰ सृतिकानां कर्मेनियमाः fol. 213b; ॰ पुत्रपरिग्रहविधः fol. 218b; ॰ नामकरणप्रकरणं fol. 246a; ॰ कर्णविधमकरणं fol. 254a; ॰ कर्णविधमकरणं fol. 254a; ॰ कर्णविधमकरणं fol. 254b; ॰ बाल्येपविश्वनविधिः ॥ अधेदानीमञ्ज्ञप्रकरणं fol. 254b; ॰ बाल्येपविश्वनविधिः ॥ अधेदानीमञ्ज्ञप्रकरणं fol. 255a.

The MS. ends at the bottom of fol. 258h: दिध मधु शृतमई प्राज्ञायति वैकामी भवतीति विकायत इति॥

Then follow fifteen leaves containing a list of contents, written in three parallel columns, without, however, any reference to fol. and page.

The author, as is indicated by him at the beginning of the first of these two sections,

follows chiefly the Āśvalāyana Gṛihyasūtra, together with the Āśvalāyana-Kārikāḥ, from which the above five ślokas are quoted at the beginning of the first section, and quotations from which are several times introduced by क्याचारे: स्मृतिस्पेणाह (see no. 258, where these kārikās are called Āśvalāyanāya-dharmaśāstra). Nārāyaṇa's (Āśvalāyanāya-dharmaśāstra) vṛitti is also occasionally referred to.

Other relatively modern authorities found quoted in this volume are: Karmapradipa, fol. 213b; Kāladīpabhāshya, fol. 154b; Kālanirnaya [े ये शिवराघवसंवादे], fol. 47b, 256b; Kālavidhānavyākhyā; Kālādarśa, fol. 41b; Caturvimsatimata, fol. 62a; Candrikā (probably Smriticandrikā), foll. 36a, 37b, 41b etc.; Jyotirarnava, fol. 256a (otherwise quoted as Arnava, fol. 147b, 250a etc.); Trimsanmata, fol. 40a, 58b, 64a; Devakīrti, fol. 175b etc. (on astron. or astrol. points); Navanītārishļa, fol. 195b, 200b, 206b; Nrisimha, fol. 149a, 179b etc. (slokas, astron., or on points of kālanirņaya); Nrisimhaprasāda fol. 238a [प्रसादे। चित्राद्यार्थे पुचमध्ये डिपादे प्योधाटाधिम्प्यपादे तृतीये । etc., vorse]; Mādhavīyaparāśaravyākhyā, fol. 213a; Muhūrtasaṃgraha, fol. 258a; Ratirahasya, fol. 133b; Ratnakośa, 160a; Lalla, 256a; Vidhiratna, [तद्त्रं विधिराने।

सादित्यातिच्यः श्रवणः श्रविष्टाः
पूषा विरिचः पवनो अपि मित्रः ।
इस्तो मधायो वस्णश्च मूलं
त्रीस्मुत्रराणां दुरुत्रुतिनास्रो ॥ fol. 220a, 255b;

Viśvādarśa, fol. 256b [सम्माशनकार्ये तु º śloka];

ृषृष्टिदोस्यं पुंसवाद्धे प्रतक्तानुमासिकः । नित्यं मास्यधिक्ये ऽन्यन्नु सर्घे दैघादि चोन्नर इति ॥]

[fol. 138a;

Śrīdharācārya, fol. 219a; Śrīdharīya, fol. 120b (॰ चे गुरु:। प्रथमायां पितं हंति क्वितीयायां सुखं अचेत्। ॰); fol. 132b, etc.; Śrīdharīye Vrihaspatiḥ, 252b; ॰ Vyāsaḥ, fol. 216a;

[फ्रीधरीय । मासे वहे समने पाहने वा पेक्सी कर्यों द्वादशे घोडशे हि । मध्ये वाह: पूर्वभागे न रात्री नखते हे हे तिथी पर्जियत्वा ॥ fol. 248a; मासे तृतीये दिवसे दिनेशं शिष्णुं चतुर्ये शशिनं च थेनुं । विस्रोक्तियत्वा ऽत्र विधिमयुक्ते कास्त्रे गृहाबिष्क्रमयां विद्ध्यात्॥] fol. 251a;

Śrīpati, foll. 133b, 200a, 256b; Shadguruśishya, fol. 32b; Samgrahakāra, foll. 45a; 167a (? Smritisamgraha); Sāyaṇīya, fol. 38b;

िस्त स्था तु तृष्यतु पिता यज्ञुषा तु पितामहः ।
पितुः पितामहः साम्रां इंदोगो उभ्यधिकस्ततः ॥ fol.
foll. 73a, 221a; [॰ ये जातूकस्यैः । [71b;
सीमंतोन्नयनं कुयीन्न कुयौत्युंसमं यदि ।

पुंसवं प्राप्त्रितिविधि ततः सीमंतमुत्र्येत्॥ fol. 154a; Sārāvalī (? astron.), fol. 202b; Smṛiticandrikā (? seo Candrikā); Smṛitibhārgava (-ve Gargaḥ), fol. 160a; Smṛitibhāskara, foll. 41a, 147b, 154b; Smṛitimañjarī, foll. 119b, 126b; Smṛitiratna, foll. 121a, 125a; Smṛityarthasāra, foll. 41b, 129a; Haradatta (on Apastambasūtra), fol. 3a; Hemādri, fol. 38b, otc.; Horāsāra, foll. 175b, 195b, 199a. [Dr. J. Taylor.]

1397.

776b. Foll. 39; size 10 in. by 4½ in.; legibly written, in Devanägarī, in the latter part of the last century; nine or ten lines in a page.

Grahayajña-prakarana, being a section of the Shodaśakarmakānda of Narasimha's Prayogapārijāta.

The MS., which is rather incorrect, begins:
मन्महे तम्महापमानुचकुंकुमस्मिलं(? व्यक्तितं)।
यत्त्वरूपतया यज्ञाः सूर्यते स्नुतिसीमनि ॥
स्रियहानीं ग्रह्मकिथिराभिधीयते। ०

चय मंडपादिलक्षणमुच्यते fol. 2b; चय कुंडलक्ष्यां ib.; चय सहवर्ण: fol. 3a; चय प्रतिमाद्रव्याणि fol. 3b, etc.

It ends: ॰ स्वयं दृष्टात्मना चंधुभि: सह भुंजीत ॥
इति स्रीनरसिंहीये प्रयोगपारिजाते घोडशकर्मकांडे ग्रह्मसप्रकरणं ॥

ण सर्थदानीमुह्रेशक्रमप्राप्तागमस्त्रं भनविधिरिभधीयते । तत्र तावकृद्ध उपनिषदि गर्भस्तंभनं पुंसवनमवस्त्रोभनं चेति। सस्यार्थः। स्राम्नातमिति ॥ [Н. Т. Сольввоокы]

1398.

249a. Foll. 90 (and a leaf inserted after fol. 18); size 13 in. by 5 in.; fairly good Bengalī handwriting; 9-12 lines in a page.

Vivādacintāmaņi, the section on Civil procedure, of Vācaspati Miśra's Digest of Hindu law, entitled Cintāmaņi.

It begins: खोराअेहिक्कितानां विदश्परिषदि ।

Colophon: इति महामहोपाध्यायसन्मिश्रश्रीवाषस्यति-विरचितो विवादविन्तामण्डः संपूर्णः॥ शाके १७१६। संवत् १६५२ ॥

सप्तभूशिलचन्द्रस्य युते शाके तपस्यके ।
पक्षे जुसतरे तिच्यां पूर्णिमायां गुरोदिने ॥
मिनीपुरे पुरे रम्ये सहिवाशासमास्रितः ।
विवादिचनामस्यास्थमास्रारामो द्विनो अलिखत् ॥

Then follows an additional leaf containing a list of contents.

For the authorities quoted by the author, cf. Aufrecht, Cat. Bodl., nos. 646, 647.

The text of the work, which enjoys a great reputation in the Maithila school, was published at Calcutta in 1837; an English translation, by *Prasanna Kumār Tagore*, in 1863.

According to Coleboooke, Misc. Ess., 2nd ed., I., p. 471, no more than ten or twelve generations had passed (in 1798), since the author flourished at Semaul in Tirhūt. In a MS. described by Rāj. Mitra, Notices, vi., p. 22, he is stated to have lived at the court of Mahārāja Harinārāyaṇa (of Mithilā) who, acc. to Rajk. Sarvadhikari, Tagore Law Lect., p. 399, was the son of Hridayanārāyana, who was the son

of Darpanārāyaṇa, and brother of Candrasiṃha (husband of Lakshmī Devī, cf. no. 1500). On the other hand, the same author's * Dvaitanirnaya (see no. 1572) was composed by order of Jayā, Queen of King Bhairava, and mother of Purushottama Deva (of Mithilā).

[H. T. COLEBROOKE.]

1399.

2588. Foll. 92; size 13 in. by 5 in.; good, modern Devanāgarī writing; nine lines in a page.

Vivādacintāmaņi.

Colophon: इति श्रीपतिवाचस्पतिविरिचतो विवादिच-न्तानिण: समाप्त: ॥ [Mack. Coll.]

1400.

249b. Foll. 68; size 13 in. by 5 in.; fairly written, in the Bengalī character, towards the end of last century; eight lines in a page.

Vyavahāracintāmaņi, the section on jurisprudence, of Vācaspati Miśra's Digest.

It begins:

साराध्य नन्दनन्दनमनुसंधाय प्रयानतो ग्रन्थान् । श्रीवात्रस्यितिविवुधो व्यवहृतित्विनामिणं तनुते ॥ भागोत्तरा क्रिया पादा निर्शयः सोपदेशकः । त्रत्रात्रस्यविषयो व्यवहारो निरूपते ॥ तत्रादावुपदेशे वर्णनीये तन्त्रस्रव्यवहारसमयमाह नारदः। ० Colophon: इति महामहोपाध्यायसवैशास्त्रपारमश्री-वात्रस्यतिमिश्रकृतो व्यवहारिजनामिणः समाप्तः ॥

• Dr. Rāj. Mitra, Notices, iii., p. 35, would take the jurist and the philosopher Vācaspati Miśra to be one and the same person, the son of Krśara and father of Lakshmīdāsa, and to have lived in Śaka 1423 or 1501 A.D. This, however, is impossible as the philosopher Vācaspati Miśra is quoted in Mādhavācārya's Sarvadarśanasamgraha (c. 1360 A.D.). Prof. Cowell, Kusumāñjali, p. x., indeed, places him as early as the 10th century. See also F. E. Hall, Index, p. 21, Sānkhyapravacanabhāshya, pref. p. 36.

A few notes and references have been added by Colobrooke, in the margin. An extra leaf at the beginning contains a list of contents, written by Colebrooke, in Devanāgarī.

For another MS, of this work see Rāj. Mitra, Notices, iii., p. 34.

[H. T. COLEBROOKE.]

1401.

1441a. Foll. 96; size 12 in. by 4 in.; fairly written (without stops), in Devanāgarī, foll. 1-54 by a different hand from the rest; 11 and 10 lines in a page resp.

Śrāddhacintāmaņi, the section on obsequies, of Vācaspati Miśra's Digest. Not very correct.

It begins:

प्रसम्प परमं तेजी विचार्याचार्यसंहिताः । श्रीवाचस्पतिधीरेस श्राह्मस्य विधिरुच्यते ॥

त्रप श्राहसरूपं। तत्रापसंवः। सपैतम्मनुः श्राहशस्यं कर्ने प्रोवाच प्रजानिःश्रेयसार्थं ०

It ends: सुराष्प इति त्रैवर्णिकस्त्रीयरिवित सर्वे चतुरसं॥ इति महामहो [पाध्याय] सिम्मश्रश्रीवाषस्यतिषिरिचितः श्राद्धचितामणिः समाप्तः। संवत् १६५६ पौषमासे जुक्कपक्षे ३ रिविवासरे॥

For another Śrāddhacintāmaņi, by Śivarāma (Sarveśvara), see no. 1735.

[H. T. COLEBROOKE,]

1402.

1548b. Foll. 18; size 11 in. by 6½ in.; modern Bengalī handwriting; 10-12 lines in a page.

The concluding portion of Vācaspati Miśra's Śrāddhacintāmaņi.

It begins: जय स्राह्याधिकारिया:॥ तत्र तिविधा क्रिया भवति पूर्वी मध्यमोक्षरा च । १

It ends: स्तेना हिरख्यमात्रापहर्तार:। सुराष्य इति वैवर्णिकस्त्रीमात्रपरिमित सर्व चतुरसं॥

इति महामहोपाध्यायसन्मिश्रश्रीवाचस्पतिषर वतः श्राह-चिनामणिः संपूर्णे इति ॥ For other MSS. of this treatise see Rāj. Mitra, Notices, i., p. 244; iv., p. 223; for a commentary (Śrāddhacintāmaṇi-bhāvadīpikā) ib. v., 165. [H. T. COLEBROOKE.]

1403.

899. Foll. 96; size 15 in. by 5 in.; fairly good, modern Bengalī handwriting; ten lines in a page.

Tirthacintāmaņi, the section of Vācaspati's Digest treating of the sacred places along the river Ganges, and the rules and ordinances to be observed on pilgrimages thereto.

It begins:

कनकनिलनलस्मीस्पर्धराधाकुषाग्र-ग्रापितनयनभृकः स्मेरवक्कासुनश्रीः । नवगगणक्रमालश्यामलामन्दगात्रः

्रञ्चपयतुमम कर्मक्रूरमक्रूरमित्रः॥

श्रीकृत्यकस्पद्भगपरिजातरालाकरादीनवलोकः यालात्। प्रस्मय मूर्धा मधुसूदनाय याचस्पतिस्तीपैविधि तनोति॥ अय तीपैविधिः। तत्र महाभारते। ० इति सामान्यविधिः॥

fol. 4a. Then follow five chapters:

- Prayāgaprakāša, beg.: तत्र पमपुराणे। कुरु हो-
- 2. Purushottamaprakāśa, beg. fol. 13a: सप पुरुषोत्तमादिविधि:। तत्र ब्रह्मपुराणे ब्रह्मधिसंवादे ०
- Gangāprakāša, bog. fol. 49a:
 नलक्रीडालोलिविद्यातस्यीनागरमयी नवश्यामध्रेयीघनज्ञधनपीनस्तनभरैः।
 चुटडीचीचध्राकनकक्रयाहंसीकल्रवै:
 समाहूतब्रद्धा स्लियमिव भजे देवसरितं॥
 मज्जहेववधूटिका ०॥ २॥
 तचादी माहाह्यं। तच विद्यापुरायो। ०
- Guyāprakāša bog. fol. 68a:
 वायव्यगारुत्नतकत्ववृक्षान्
 दृष्ट्वा विवासीपि च झास्त्वयुक्त्वा ।
 तनोति नत्वादिगदाधराय
 वावस्यतिः श्रीपितृतीर्थसंस्थां ॥
 भ्रष्ट गयाविधः । तत्र कत्यतरी मस्यपुराणं । ०

5. Vārāṇasīprakāśa beg. fol. 88a:
संसारियो नरकपावकदश्चमामान्
सालोक्य मीलिनिहितेन मुधाकरेख।
या निर्ममे निस्तिलदुःखहरी हरेख
ताममारीस्नगरीमनिश्चं स्मरामि॥

ष्यय वाराग्रसीमाहास्यं ॥ तत्र मन्ध्यपुराग्रे । º

It ends: न धूतपापसदृशं तीर्थं क्वापि॥ without colophon.

An incomplete MS. of a *Tirthacintāmaņi*, described by Rāj. Mitra, Notices, iii., p. 104, seems to belong to the same work, though neither the beginning nor the end there given has been found in this MS.

Other sections of Vacaspati Miśra's Digest are Ācāracintāmaņi (Rāj. Mitra, Notices, v., p. 169), Śūdrācāracintāmaņi (ib. vi., p. 22), Prāyascittacintāmaņi (Benares Cat. of S. Coll. Lib., p. 141), Laghupurushārthacintāmaņi (? ib. p. 140). By the same author are the Dvaitanirunya (see no. 1572), Smritisārasamgraha (no. 1490), Tithinirnaya (Not., v., 149), Krityamahārņava (Not., v., p. 202).

[II. T. COLEBROOKE.]

1404.

2566. Foll. 42 (fol. 32 left blank); size folio; 15¼ in. by 9¾ in.; written by different hands, in the Telugu character, on European paper; 40-75 lines in a page.

Sarasvatīvilāsa, a Digest of Hindu law, prepared under direction of King Pratāpa Rudra Deva of Katakanagarī (Cuttack), who reigned over Orissa in the early part of the 16th century (probably 1503 to 1524 or 1532 A.D.).

The Vyavahārakāṇḍa, or section on Civil law.
It begins (with the numbers supplied):
बंदे महिमहीयांसनंसलंबिजटाधरं।
यालंबिणक्कणांकारदाः शब्दानुशासनं॥ १॥

पदानतश्राचीपति पनुपति दिशाचीवरं सुरालयशरासनं सुकृतिहृद्विहारालयं । विमुक्तविविधामयं विमलिचित्रमेधामयं पुरां समधिक डियं पुनरुपैनि शाक डियं॥ २॥ निर्भित्रनीलम्यागभेनिकायकायं नीलाद्रिशेखरमणि नितरी सारामि । ज्योतिमये वपुषि यस्य सितेतरत्वं कंजेखणस्य गगनात्मतयै समानं ॥ 3 ॥ श्रीवीररुद्रन्यतिश्रियमातनीत् नीलाद्विनाथनिजयादसरोजयुग्मं । यद्योगिभिद्धेदयपंकजमध्यभाग-संरोधनादिव समुज्ञतरक्रभागे ॥ ४ ॥ मतापश्रीरुदं नृपमवत् दुर्गीपद्युरं सरक्षं रक्षी वैमेहिषदनुजीरस्यलभवै:। मुभान्यसमै दिश्याच्छतियुवतिहेमंतसर्राण (!) प्रतोलीसिंद्री: परिचयवज्ञेनारुखचर्य ॥ ५ ॥

संघ नृपीतप्रयोतृवंशायतारो अवतायते न स्वत्र तत्र भवतां वंशायतारिनयंधनमनुषयत्रमिति सम मनीवायाः संमुख्येषः । यतः खल्लनुगुणगुणरूषितरूषिरतरतारहारावलेरिय नायकम -णिनिगुंभनवशेनेव विशृंभर्यः । यथा नालोमोत्तरसमस्कारभुषो अधि नायककायास्यानुगुणनायकसंवधनेव सिलतार्थेता । यथा या नयनानंदकरस्यापि तारागणस्य निशाकरकरपरिस्यो देवसीभाग्यातिशयः । ०

Iti šāstramukhasvarūpanirūpaņam, fol. 10a; dharmasthānāvasthānanirņayaḥ, 11b; vyavahāretikartavyatānirūpaṇam, ib.; pratijāāvādaḥ, 12b; uttarasvarūpanirūpaṇam, i3b; likhitabhuktinirūpaṇam, 16b; riṇādānākhṇasya padasya vilāsaḥ, 24b; vratanānāpākarmākhyasya- 28b; anyāvikrīyākhyasya- 29a; vikrīṇānutthadānākhyasya- 29b; krītvānusayākhyasya- 30b; samayānapākarmākhyasya- ib.; apratibandhadāyavibhāgaprakaraṇam, 35b; dayavibhāgā khyasya-- 39; sāhasākhyapadasya vilāsaḥ, 41; vākpārushyasya padasya-- ib.; daṇḍapārushyākhyasya-- 41b; dyūtasamāhvayākhyasya-- 42a; sarvašeshadaṇḍavidhivilāsaḥ, ib.

The colophon of the last chapter (as of many others) runs thus: इति [चीर] स्रोगमप्तिगौडेस्टरनव-

कोटिकणीटककल्चर(alias रि)गेश्वर-[शरणागत]जनुनापु-राधीचारहुज्ञनसाहुसुर(alias साहिनुसुर)चाणशरणरखणश्री-दगीवरप्रवासम्बद्धियानाधिराजराजराजपरमेग्रार - वीर-प्रतापरुद्रदेषमहाराजविरचिते स्मृतिसंग्रहे सरखतीवलासे व्यवहारकांडे प्रकीर्शकास्यस्य पदस्य विलासः॥ समाप्रश्व व्यवहारकांडः ॥

The chapter on inheritance which forms part of this section has been edited, with an English translation, by the Rev. Th. Foulkes (1881).

Dr. Burnell, Vamšabrāhmaņa, p. vii., took the king Pratapa Rudra Deva, under whose patronage the work was compiled, to be the last ruler of the Kākaṭeya (or Gaṇapati) dynasty of Warangal, in whose reign the kingdom was conquered by the Muhammadans, he himself being carried off as a prisoner to Delhi in 1322 A.D. Mr. Foulkes has, however, shown beyond doubt that the prince intended was Pratāpa Rudra Deva of the Gajapati dynasty of Orissa, the son of Purushottama Deva, and grandson of Kapilendra, or Pratāpa Kapileśvara (who founded the dynasty in A.D. 1451). It was in the reign of the same prince that the great Vaishnava revival, inaugurated by Caitanya, took place in Orissa, Pratāpa Rudra himself eventually becoming a convert to the new faith, though the introductory verses of this code still show him an adherent of Saivism.

The Sarasvatīvilāsa is a work of considerable authority throughout Southern India.

[H. T. COLEBROOKE.]

1405.

Foll. 66; size 163 in. by 5½ in.; 632. good Bengali handwriting of 1806 A.D.; eight lines in a page.

Malamāsatattva (or Malimlucatattva), the chapter on intercalation, of the Smrititattva, a general digest of (chiefly religious) law, by Ra-

ghunandana Bhattācārya (often called Smārta), The MS. has son of Harihara Bhattācārya. numerous marginal glosses.

The Smrititativa has been published at Serampore (Śrīrāmapura) in Bengalī letters, under the title 'Institutes of Hindoo Religion, by Rughoo Nundun' (2 vols. 1834-35), but with a somewhat arbitrary arrangement of the 28 According to the introduction to Tattvas. the first or Malamäsatattva (see Stenzler, in Weber's Cat., Berl., no 1177; Aufrecht, Cat. Bodl., no. 693), the Smrititattva consists of the following 28 chapters (with references to the edition):

- 427-492.
- 2. dayatattva II., 91-110.
- 3. samskāratatīva I., 493-543.
- 4. śuddhitattva II., 131-228.
- 5. prāyaścittatattva I., 277-327.
- 6. udvāhatattva II., 59-83.
- 7. tithitattva I., 1–121.
- 8. janmāshtamītattva I., 25-34.
- 9. durgāpūjā-(durgotsava-)tattva I., 40-66.
- 10. vyavahāratattva II., 111-130.
- 11. ekūdašītattva II., 1-58.
- 12. jalāšayotsargatatīva II., 289-297.
- 13. rigvedi-vrishotsargatattva II., 377.

- 1. malamāsatattva I., 14. yajurvedi-vrishot sargatattva II., 363 -367.
 - 15. chandoga vrishotsargatativa II., 299 -317.
 - 16. vratatattva II., 85 -90.
 - 17. devapratishthātattva II., 283-288.
 - 18. divya-(or parīkshā-) tattva II., 327-348.
 - 19. jyotistattva I., 329 -425.
 - 20. vāstuyāgatattva II., 229-235.
 - 21. dīkshātattva II., 369-376.
 - 22. āhnik(ācār)atattva I., 199-275.
 - 23. krityatattva II., 237 - 269.
 - 24. mathapratishthātattva II., 349-359.
 - 25. śrīpurushottamatattva II., 319-325.

26. (chandoga-)śrāddha tattva II., 270-281. tattva I., 123-198. 28. śūdrakrityavicāra-27. yajurvedi-śrāddha- natattva II., 361-2.

Some of the Oxford MSS. seem to contain additional Tattvas, viz.: tīrthayātrātattva (Aufrecht, Cat. no. 683), durgotsavatattva (different from T. 9 above, no. 688); purushottamatīrthaprayogatattva (or purushottamapaddhati, no. 689), grahayajāatattva (no. 675, apparently identical with Ser. ed. I., p. 540 seq.); see also dvādašayātrāpramāṇatattva, Rāj. Mitra, Not., vi., p. 296; rasayātrāpaddhati, ib. I., 191; but these were probably additional treatises or practical manuals written after the completion of the Digest, which deals with the matter chiefly with reference to recognized authorities.

According to Prof. Aufrecht, Cat. no. 707, Raghunandana lived some time between 1430 and 1612 A.D.; and Prof. Jolly, Tagore Lectures, p. 10, would therefore place him in the early part of the 16th century. See a note by Colebrooke under no. 1430 (MS. 223), below.

[H. T. COLEBROOKE.]

1406.

1619. Foll. 67; size 17½ in. by 3 in.; folded to half their length; fairly good, modern Bengalī handwriting; 6-8 lines in a page.

Malamāsatattva of Raghunandana's Smṛititattva. [H. T. Colebrooke.]

1407.

639a. Foll. 91; size 16 in. by 5 in.; Bengali character; nine lines in a page.

Malamāsatattvavivriti by Kāśirāma Vidyārācaspati, son of Rādhāvallabha, and grandson of Rāmakrishņa. It begins:

नत्वा गुरोष्ट्ररणपत्ररज्ञांसि मूधी
श्रीकानकान्त्रचरणं च निधाय चित्रे ।
श्रीकाशिरामसुकृती कृतिनां हिताय
सम्यक् तनोति विवृतिं महमासकस्य ॥
स्मृतिशास्त्रासुधी लीलाकृतसेतुं जगहुरुं ।
विदितं विषु लोकेषु नमामि रघुनन्दनं ॥

मीमांसादिनानाशास्त्रपारदृषा वन्छघटीयः स्रीमान् रघुनन्दनाचारैः प्राचीनविषस्यणगणनानाविधव्यास्यानितसंदेहस्य
स्मृतिशास्त्रस्य मृन्यन्तरवचनयुक्तिभ्यां तस्त्रं निर्णीय इदानीन्तनानां
सुखवोधाय निवन्यास्त्रकार । तत्र च स्मृतिशास्त्रस्य स्वभावतो
दुर्गमतया कानिचित् किटनानि सन्ति । सतस्तानि मया
यथामिति व्यास्यायने ॥ ० मिल्ह्युचे इत्यादेस्तस्त्रं वस्थामीति
पारणान्वयः । तत्र मिल्ह्युचादिपदम्य मलमासादिपरत्वे तस्त्रं
सनारोपितधर्मे संहितापरावे तु तस्त्रं पूर्योक्रमेव बोष्यं । खवद्दती व्यवहारे । तडागेति तडागोत्तर्गे भवनोत्तर्गे चेत्रपैः ।
वृगोत्सर्गेतवे स्थवदियसुर्वेदिसामवेदिभेदादित्यपैः । वते व्रतारम्भप्रतिष्ठयोरित्यपैः । प्रतिष्ठायां प्रतिमादिप्रतिष्ठायां । सामान्यत
सक्ता संप्रांत वक्तव्यमाह प्रणम्येति ०

For the same commentary, see Aufrecht, Cat. Bodl., no. 682; Rāj. Mitra, Notices, iii., p. 103. For another commentary, by Radhā-mohana Śarman Gosvamin, see Notices, iii., 107; vi., 179.

The MS. has the date 1671. which must, however, belong to a former MS., as this must have been transcribed within the present century.

[H. T. Colebrooke.]

1408.

1123b. Foll. 24; size 11% in. by 5 in.; fairly written, in Devanagari, towards the end of last contury; ten lines in a page.

Dāyatattva, or chapter on the law of succession and inheritance, of Raghunandana's Digest.

The text of this treatise has also been published, in Devanagarī, Calc. 1828.

The MS. ends:

ष्ठित काशीयासिश्रीशिधनारायणात्मना । शर्मणा स्मृद्धितत्वानाहीय तत्वं रघोः कवेः॥

Two leaves containing an index are appended. [H. T. COLEBROOKE.]

1409.

191a. Foll. 32; size 11 in, by 8½ in.; 4to.; indifferent Bengalī handwriting; European paper (watermark 1794); fourteen lines in a page.

The same treatise, with interlineary notes and marginal references by Colebrooke.

[H. T. Colebrooke.]

1410.

1386b. Foll. 19; size 14½ in. by 2¾ in.; fairly written, in the Bengalī character, in Śaka 1584 (A.D. 1662); seven lines in a page.

The same treatise. [II. T. COLEBROOKE.]

1411.

1056. Foll. 43; size 15½ in. by 3 in.; folded to half the length; good Bengali handwriting of the beginning of the present century; five lines in a page; the first two leaves supplied by a different hand.

Another copy of Raghunandanu's Dāya-tattva. [H. T. Colebrooke.]

1412.

386b. Foll. 34; size 16 in. by 5 in.; fairly written, in the Bengali character, at the beginning of the present century; eight lines in a page.

Kaśirāma Vācaspati's commentary on Raghunandana's Dāyatattva. Beginning as in former chapters, substituting दायस्य तस्त्रविवृति in the first śloka.

An index has been added at the end, occupying one page.

For another MS. of this commentary, see Rāj. Mitra, Notices, iii., p. 101; for Radha-mohana's commentary, ib. iii., p. 106.

[H. T. COLEBROOKE.]

1413.

1021. Foll. 167; size 11 in. by 8³ in.; 4to.; large Bengalī handwriting; European paper; nine lines in a page.

Saṃskāratattva, or chapter on initiatory rites, of Raghunandana's Smrititattva.

It begins:

प्रथम्य सम्बदानन्दं स्रीकृषां भुक्तिमुक्तिदं। संस्कारतन्तं तस्प्रीत्ये विक्तं स्रीरघुनन्दनः॥

खप संस्काराः। 0

[H. T. COLEBROOKE.]

1414.

673. Foll. 156; size 10½ in. by 8 in.; 4to.; plainly written, in the Bengalī character; European paper.

Suddhitattva, or chapter on defilement and purification rites, of Raghunandana's Smrititattva.

It begins:

प्रयान्य सञ्चिदानन्दं जगदात्मकमीश्वरं । भुडितत्वानि तस्त्रीयै विक्त श्रीरयुनन्दनः ॥

Transcribed by one Ātmā Rāma in San 1212, Samvat 1861 (A.D. 1804).

[H. T. COLEBROOKE.]

1415.

637c. Foll. 107; size 16 in. by 5 in.; well written, in the Bengalī character; eight lines in a page.

Kāśirāma's commentary on the Suddhitattva. It bogins: नत्ना गुरोश्वरणपद्मरजांसि ॰ मुद्देमितेन वचना विवृति तनोति ॥

स्मृतिशास्त्रः सुधी । above, no. 1407. तत्र मुहितत्वयास्था । सुकतैय्यग्रन्थसमाप्ति ।

Colophon: इति ॰ शुद्धितत्विटप्पनी समाप्ता॥ शकान्दाः १९२६ ॥ समाप्तेयं टीका ॥ [Н. Т. Сольякоокв.]

1416.

1572a. Foll. 50; size 10 in. by 4½ in.; fairly written, in Devanāgarī; eleven lines in a page.

Prāyaścittatattva, or chapter on expiation, of Raghunandana's Digest.

('olophon: इति महामहोपाध्यायहरिभट्टाचार्यात्मजन्त्री-रघुनन्दन १ ॥ संवत् १९६२ १ ॥

[H, T. COLEBROOKE.]

1417.

875. Foll. 75; size 10½ in. by 8 in.; 4to.; Bengalī character; fifteen lines in a page; European paper (watermark 1794).

The same treatise. [H. T. COLEBROOKE.]

1418.

633b. Foll. 78; size 16 in. by 5 in.; fairly written, in the Bengali character, at the beginning of the present century; eight, sometimes seven, lines in a page.

Kaśirāma's commentary on the Prāyaścittatattva.

It begins: नत्वा गुरोश्चरणपगरनांसि । प्रायश्चित्तव-विवृति वितनोति सन्यक्॥ • above, no. 1407.

For Rādhāmohana's commentary on this treatise, see Rāj. Mitra, Notices, iii., 108.

[H. T. COLEBROOKE.]

1419.

191b. Foll. 31; size 11 in. by 8½ in.; 4to.; European paper (watermark 1794); Bengalī character; 13 lines in a page.

Udvāhatattva, or chapter on marriage, of Rughunandana's Digest.

The first two pages contain some interlineary renderings, and marginal references in Colebrooke's handwriting. [H. T. COLEBROOKE.]

1420.

821. Foll. 129, two of which (101 and 102) are wanting; size 16 in. by 2½ in.; small Bengali handwriting of Śaka 1606 (1684 A.D.); partly corrected; 5-7 lines in a page.

Tithitattva, or the chapter of the Smrititattva, treating of the lunar days suitable for religious ceremonies.

According to a statement in Rāj. Mitra's Notices, ix., p. 237, the treatise is based on Śūlapāṇ's Tithiviveka.

The gap caused by the missing leaves extends from p. 87, l. 11 inf. to p. 90, l. 10 inf. of the Scramp. ed., thus including the well-known description of the play of chess (caturaigakrīdana), reproduced in the Śabdakalpadruma, and translated by Sir W. Jones.

Dated:

शकान्दे रससाङ्गे भूमिलिते सातिनिर्मितं । तिथितस्वमलेखि श्रीमुकुन्दशमेणा मया॥

[H. T. Colebrooke.]

1421.

707A. Foll. 103; size 16 in. by 5 in.; modern Bengali handwriting; eight lines in a page.

Kāširāma's commentary on the Tithitattva or Tithyāditattva, including, as it does, the Janmāsh{amī-and Durgotsava-tattvas.

It begins in the same way as the commentary on the Malamāsa-tattva, having the two introductory stanzas (only substituting facultare layin faranta urue u for the last pāda of the first), and the succeeding prose passage.

Cf. Aufrecht, Cat. Bodl., no. 682. Like the Oxford MS., the present copy only carries the comment to the end of the Durgotsava, and then breaks off without colophon: मूलानुं-रोधात मूलानस्त्रानुरोधात मध्याहादी यदि गृहं प्रविश्वती-सम्बद्धः। विसर्ग पालीविसर्जनं॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1422.

191c. Foll. 27; size 11 in. by 8½ in.; 4to.; large Bongalī handwriting; fifteen lines in a page; European paper (watermark 1794).

Vyavahāratattva, or chapter on civil and criminal law, of Raghunandana's Smrititattva.

Occasional interlineary English renderings and marginal references have been added by Colebrooke.

A fly-leaf at the beginning contains an index to this section. [H. T. COLEBROOKE.]

1423.

836. Foll. 99; size 12\frac{3}{4} in. by 4\frac{1}{2} in.; well written, in the Bongali character; nine lines in a page.

Ekādaśītattva-tippanī, a commentary on Raghunandana's treatise on the fast of the eleventh day of the month; by Rādhāmohana Gosvāmin Bhatṭācārya.

It bogins:

भवे ऽस्मिन् कानारे मुहुरदनदुः सैकविक्तःः
समीहे संल्र्यं तव चरणपायोज्ञशरणं।
न योगो ज्ञानं वा भजनमिष मे यद्यपि हरे
तथाप्पाज्ञा दीयो तव च करुण्यः किं न कुरुते॥
वन्दे श्रीकृष्णमानन्द्यनं परममीश्चरं।
राभास्वर्णलतासंगतमालरुचियग्रहं॥
व्याराधामोहनो दीपं करोति सुभद्र्यनम्।
स्वाद्श्यादितस्थानां पूर्वाचार्यमतेश्चया॥

ग्रन्थारम्भे विभविधाताय मङ्गलमाश्चर्ये शिव्यशिक्षायै निष-भाति पणम्येति । ° Colophon: इति गोखानिभद्वाचार्यविर्धाचतैकाद्शीत-न्विटप्पनी संपूर्ण। शकास्त १९२६ ॥—here गोखानि is a later correction for some other word of five or six syllables (? Rādhāmohana or Vidyāvācaspati).

After this, by a later hand: राममोहनगोस्ता-मीकृत स्कादसीतत्वटीका॥

For Kāširāma's commentary on the treatise, see Rāj. Mitra, Notices, iii., p. 102.

[H. T. COLEBROOKE.]

1424.

379a. Foll. 83; size 16 in. by 5 in.; well written, in the Bengali character, by two different hands (foll. 1-17 and 18-83 resp.), at the beginning of the present century; eight lines in a page.

Another copy of Rādhāmohana's commentary on the Ekādaśītattva.

Colophon: इति विद्याषाचस्पतिभट्टाचार्य्यविरचितेका-दशीतन्ते टिप्पणी संपूर्णा।

On the blank page of fol. 1 the title is given: एकादमीतावटीका काशीरामिषद्यावायस्पतिकृता.
[H. T. Colebrooke.]

1425.

1057a. Foll. 10; size 15½ in. by 3 in.; folded to half the length; good, modern Bengalī handwriting; six or seven lines in a page.

Jalāśayotsargatattva, or chapter on the dedication of tanks, wells etc., of Raghunandana's Digest.

Colophon: इति धन्छघढीयश्रीहरिहरभट्टाचायात्मजञ्जी-रयुनन्दनभट्टाचायेविरिचतं पुरुक्तरणीप्रतिष्ठाप्रमाणतस्त्रं समाप्ते॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1426.

473c. Foll. 96b-112 of vol.; size 16 in. by 4½ in.; good, modern Bengalī handwriting; nine lines in a page.

Sāmaga-Vrishotsargapramāņatattva, the chapter of Raghunandana's work, setting forth various authoritative opinions regarding the details of the ceremony of letting loose a bull.

It corresponds to the Chandoga-Vrishotsargatattva of the Scrampore edition.

[H. T. COLEBROOKE.]

1427.

1301A. Foll. 25; size 134 in. by 3 in.; good, modern Bengalī handwriting; five lines in a page.

Chandoga-Vrishotsargaprayoga(tattva), a practical manual for the performance of the ceremonies connected with the Vrishotsarga, in accordance with the Chandoga-sūtra (of Gobbila), but without special reference to authorities. It is not included in the Scrampore edition.

It begins:

प्रग्रम्य सिंबदानन्दं यक्ति श्रीरघुनन्दनः। जन्दोगानां वृद्योत्सर्गप्रयोगं विदुधां मुद्दे॥

स्रथ इन्दोगाना वृषोत्सर्गप्रयोगः । गोशालायां पुरुपभूमी । वा प्रागुदक्रमवनं देशं गोमयेनोपलिप्य द्रव्याख्यासादयेत् ० विकास

It ends: ततो खाशीर्वादं च कुर्यादिति ॥ इति वृषी-त्सर्गप्रयोगतत्त्वं समाप्तं ॥ [П. Т. Соьевкооке.]

1428.

1386a. Foll. 40; size 14½ in. by 3 in.; good, modern Bengalī handwriting; five lines in a page.

Divyatattva, or chapter on Ordeals, of Raahunandana's Smrititattva.

H. T. COLEBROOKE.

1429.

191d. Foll. 39; size 11 in by 8½ in.; 4to.; large Bengalī handwriting; fifteen lines in a page; European paper (watermark 1794).

The same treatise, with occasional interlineary renderings added by Colebrooke.

A fly-leaf at the beginning contains a table of contents.

At the end, from fol. 35b, some paragraphs have been added, bearing on the consecration of the sacrificial fire, and on weights and measures, beginning: अथ कुश्रास्त्रका। कुश्रीहेस्तमात्रमितीं चतुरसी भूमि परिसम्स •

Fol. 36: स्रथ परिभाषा।
न मानेन विना मुक्तिद्वेचार्णा जायते क्कचित्।
स्रतः प्रयोगकार्यार्थं मानमत्रोच्यते मया॥
त्रसरेणुत्रुंधैः प्रोक्तस्त्रिंशता परमाणुभिः।
त्रमरेणोस्तु पर्यायो नासा वंशी निगद्यते॥ °

(Śārāgadhara-saṃh. I. 1, 14-34).

 ${
m Fol.} \ 38b$: इति मानपरिभाषा ॥

यवी डादशभिगौरिसर्घपैः प्रोच्यते बुधैः । यवड्रयेन गुझा स्यात् त्रिगुङ्गो वल्ल उच्यते ॥

etc. 6 ślokas, viz.: Śārng.-s. I. 1, 39-41; 36; after which:

षष्टमुख्या भवे लुचिः कुच्चेरष्टी तुपुब्कलं। पुर्य्कलानि च चत्वारि षाढकः परिकोर्तितः। तैष्ठतुर्भिभैवेत् सारी वाहः सार्येष्ठ विंशतिः॥

[(see final ślokas of no. 1326, above.)

इति कल्किम्परिभाषा ॥ समाप्तश्चायं ग्रन्थः ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1430.

223. Foll. 108; size 15 in. by 3 in.; fairly good Bengali handwriting of 1715 A.D.; six or seven lines in a page.

Jyotistattva, or chapter on astronomical and astrological calculations, of Rayhunandana's Digest.

The MS. was transcribed for one Siddhes-varasarman.

The fly-leaf has the following note by Colebrooke:

'From the date at p. 3, Raghunandana

must have written this work about the year 1421 Saca, as he there states the Equinox as at the middle of Mina and Canyá in Saca 1421.

The passage referred to runs thus: विषुवं मीनकन्यार्थ त्वेकाञ्चीन्द्रे शकान्द्रके।

[H. T. COLEBROOKE.]

1431.

1606. Foll. 77; size 19 in. by 3 in.; folded; small, indifferent, modern Bengalī handwriting; seven or eight lines in a page.

The same treatise. [H. T. COLEBROOKE.]

1432.

515A. Foll. 114; size 134 in. by 23 in.; Bengali handwriting of 1712 A.D. (by the same hand and for the same owner as no. 1430 (MS. 223) above; six or seven lines in a page; the first two leaves have become partly illegible through wear.

'Ahnikācāratattva, the chapter of Raghunandana's Smṛititattva, treating of the daily religious practices enjoined on the pious.

[II. T. COLEBROOKE.]

1433.

572. Foll. 58; size 11½ in. by 9½ in.; 4to.; European paper; large Bongali handwriting; generally nine lines in a page.

Krityatattva, the chapter of Raghunandana's Digest, which treats of the religious duties and festivals to be observed throughout the year.

It begins:

प्रसम्य कामदे कृष्णं भक्तानुग्रहकारकं। कृषतस्वानि तत्प्रीती विक्ति श्रीरयुनन्दनः॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1434.

473a. Foll. 1-84a; size 16 in. by 4¼ in.; good, modern Bengalī handwriting; eight lines in a page.

Chandoga - Śrāddhatattva(pramāṇam), the chapter of Raghunandana's Digest, treating of obsequies, chiefly in accordance with the sūtras of Gobhila.

It begins:

प्रसम्य सिचदानन्दं कृष्णं छन्दोविदां मुदे । पार्वस्मादिविधेस्तन्वं यिक्त श्रीरघुनन्दनः ॥ स्रय पार्वसम्बद्धाः । तत्र गोभितः । स्रय श्राह्ममाषस्यायो ०

Serampore ed. I., pp. 123 seq. The MS. is corrected throughout.

[H. T. COLEBROOKE.]

1435.

1179. Foll. 170 (paged 168; two leaves being numbered 124 and 167 each); well written, in the Bengalī character, about the end of last century; five lines in a page.

[Chandoga-]Śrāddhatattva. It begins:

प्रसम्य सिद्धदानन्दं कृष्णं वेदानिवस्तृतं । पार्वेसादिश्राद्धतन्वं यक्ति श्रीरयुनन्दनः॥ अस्य पार्वेसश्राद्धं। तत्र गोभिलः०

Colophon: इति स्मार्त्तविरचितं स्नाहतन्वं समाप्तं॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1436.

817. Foll. 134; size 16 in. by 5 in.; legibly written, in the Bengalī character; nine lines in a page.

Kāšīrāma's commentary on the Śrāddhatattva. It commences in the same way as the commentary on the Tithitattva above, substituting सुन्नाञ्जतन्वविवृति for तिष्णादितन्वविवृति.

It ends:

यं प्रामूत समस्तशास्त्रिनपुणः श्रीरामकृष्णालाः श्रीराधोत्तरवद्धभास्यमुकृती सद्धीरचूडामणिः । तेन श्रीयुतकाशिरामकृतिना यत्नेन निष्पादिता टीका नातिमुशृङ्खलापि कृतिभिः सानुग्रहेर्दृश्यतां ॥ इति काशीरामधाचस्पतिभद्वाचार्योषरिचता श्राह्मतस्त्रदीका समाप्ता ॥ शकास्तः १९२६ ॥ [H. T. Colebrooke.]

1437.

1237. Foll. 45; size 10\frac{3}{4} in. by 5\frac{1}{4} in.; modern Bengali handwriting; nine or ten lines in a page.

The Śrāddhatattvabhāvārthadīpikā, being a brief commentary on Raghunandana's Śrāddhatuttra, by Gangadhara.

It begins:

भुवनानन्दमानन्दाकरं सीतापतिं मुदा ।
नमामीष्टविसिद्धार्षं प्रन्थारम्भे मुहुर्मुहुः ॥
शाक्तरेषु गौभिलेषु शौलपाणिषु साखिष ।
हालायुथेषु गार्गेषु दीर्गसिहेषु सािष्ठषु ॥
स्थितेषु स्मृतिशास्त्रेषु श्रीलश्रीरघुनन्दनः ।
स्मृतिशास्त्रं कृतो(1. तं) यत्नात् लोकानां हितकाम्यया॥
खल्पायुषां नराणां च तथैव सल्यमेधमां ।
तेभ्यः सारं समाहृत्य स्मृतिशास्त्रेभ्य एव सः ॥
हूँकृतो हीकृतो यत्नाद् गृद्यतां श्रातृमिच्छुभिः ।
स्माश्रवाक्यं स्पुटं येन तत्करोमि यथामित ॥
गृद्यतां गृद्यतां सिद्धभैवतां यदि रोचते ।
क्षिषद्याक्यं स्पुटं कुर्यां क्षिषिद्वरादनपृरणं

क्रिचिद्यावार्थेय्यास्यां हि व्यवस्यानां दृढं क्रिचित्। प्रतिशस्टं क्रिचिहद्यां लोकानौ हितकास्यया॥

[(? MS. ॰ डिट्टण ॰)

० श्रीरयुनन्दनभट्टाचायेग्रन्यकरणप्रस्हिनराकर्तुमना साह प्रसम्बन्धाटि ०

It ends:

श्रीलगङ्गाधरेग्रैयां रुट्राझामनुपालनात्। व्यास्था कृता कथं किंचित् कियत् किमृत केमृतं॥ ॰ इति श्रीगङ्गाधर[चक्रवर्त्ति suppl.]रिचता समाप्तेयं श्राड-तत्वभावार्षदीपिका॥ [H. T. Солевкооке.]

1438.

473b. Foll. 84b-96a; size 16 in. by $4\frac{1}{4}$ in.; legibly written, in the Bengalī character, at the beginning of the present century; eight lines in a page.

Yajurvedi-Śrāddhatattva, another chapter of Raghunandana's Smrititattva, on obsequies for the use of followers of the White Yajus.

It begins:

प्रयम्य सचिदानम्दं कामदं नन्दनन्दनं । यनुर्विदां श्राद्धतस्यं विक्तं श्रीरघुनस्यनः ॥

Colophon: इति रघुनन्दनभट्टाचायेविराचिते स्मृतितस्त्रे यजुर्विदां त्राहृतस्त्रं समाप्तं॥ [H. T. Colebrooke.]

1439.

2158. Foll. 76; size 10² in. by 5 in.; fairly written, in Devanagari, towards the end of the last century; ten lines in a page.

Ācāra-mayūkha, the second section of the Bhagavanta-Bhāskara, a Digest of (mainly religious) law, compiled by Bhaṭṭa Nīlakaṇṭha, son of (Mīmāṇsaka) Bhaṭṭa Śaṅkara, and grandson of Bhaṭṭa Nārāyaṇa.

The 'Sun of Bhagavanta,' consisting of twelve 'rays' (mayūkha), takes its name from King Bhagavantadeva, of the Fājput tribe of Sengaras (or Sangaras), under whose auspices it was compiled (probably about 1640 A.D.*).

The first section, or Saṃskāramayūkha, is the only section of the work not represented in our collection, another work on the same subject by the author's son—viz. the Saṃskārabhāskara by Bhaṭṭa Śaṅkara, likewise compiled by order of the same prince—having to some extent superseded it. See nos. 1464-66.

पादी दिवाकरस्याहमवलं मुहुर्मुहुः।
यायादालंभितं पद्मं पद्मा रोहित सीमतं॥ १॥
प्रतारकेरादृतमत्र किचिन्
सया तु निर्मूलतया तदुभक्कतं।
कनोक्तितातो न हि तेन काचित्
खपुष्पहीनापचितिन हीयते॥ ३॥

The work begins:

^{*} The Kundoddyotadarśana, by Nīlakantha's son, Bhatta Śańkara, was composed in 1671 A.D.; and the Nirnayasindhu, by Nīlakantha's cousin (father's brother's son), Kamalākarabhatta, in 1612 A.D.

श्रुतीः स्मृतीर्वीष्ट्य पुरायज्ञातं तत्त्रज्ञिषेशानिय सम्निषंशान् । विरंतनाचाद्ययं च ब्रग्ना-त्यपाहृतं संप्रति नीलकंटः ॥ ३॥

तत्र परिभाषा कर्मेप्रदीपे । यत्रोपदिश्यते कर्म कर्तुरंगे न तृच्यते । ⁰

इति ॰ परिभाषा fol. 2b; इति प्रयोधिविधः fol. 5b; इति मूचपुरीयोत्सर्गिधिधः fol. 6b; ॰ शीचप्रकरणं fol. 9; इता दत्रधावनं fol. 10; ॰ खाचमनप्रकरणं fol. 15; इति देतथावनं fol. 18b; इति खानविधः fol. 29b; इति तिल्ठकथारणं fol. 31b; [इति संध्यावदनं] fol. 39b; इति होमप्रकरणं fol. 42b; इति तपेणप्रकरणं fol. 51b; इति देयपूजा fol. 60b; इति वैद्यदेविधिः fol. 62b; इति संघमल्याद्याः fol. 64; इति श्रायनविधः fol. 72b; इति स्वप्रकलियाः। स्थ स्वस्थादिष्टानि। fol. 75.

इति स्त्रीमीमांसापारावारपारीणधुरीणभट्टज्ञंकरसूनीभेट्टनी-लक्षंत्रस्य कृताचारमयूखः संपूर्णः ॥

For an account of the author's family, see V. N. Mandlik, Vyavahāra Mayūkha, p. lxxiv. Cf. also West and Bühler, Digest, 3rd ed., p. 19.

[Gaikawar.]

1440.

1132b. Foll. 72; size 11½ in. by 5 in.; fairly good Devanāgarī writing of 1801 A.D.; cleven lines in a page.

Acāramay**ūk**ha.

For other MSS. soe Rāj. Mitra, Cat. of Bikānor MSS., p. 352; Burnell, Tanjoro MSS., p. 132a. [H. T. COLEBROOKE.]

1441.

1132c. Foll. 115; size 11½ in. by 5 in.; fairly written, in the Devanagari character, at the beginning of the present century; eleven lines in a page.

Samaya-mayūkha, the third section of the Bhagavanta-Bhāskara, treating of the particular times and seasons enjoined for religious acts and ceremonies. Rather incorrect.

It begins:

यो लोलया संतन्ते ° see no. 1444 ॥ १॥
श्रुती: स्मृतोवीं स्त्र पुराणजातं
तत्तिवंधानिष संनिवंधान् ।
श्रीशंकरस्यात्मजनीलकंठम्
तिय्यादिकृतं विवृणोति सर्वं ॥ २ ॥
प्रतारकरादृतमत्र ° ३ ॥
समूलनिर्मूलमिष व्यवस्थां
विनादृतं यद्विपयस्य कैरिष ।
नानीपधिस्तद्विणिगायुणस्पैर्
भिष्णयरानुक्तगुणै: समप्रभं ॥ ३ ॥
संस्काराचारकाला: श्राद्वं नीतिर्विवाददाने च
स्रवोत्सर्गप्रतिष्ठाप्रायश्चित्रं विशृद्धिणां[ती] च ।

तिषिद्वेषा व

It ends: इति कल्ठिवर्ज्यनिर्णयः ॥ इति सेगरवंशावतसमहाराजाधिराजस्त्रीभगवंतदेवादिष्टश्रीभट्टनारायणसूरिसूनुपं डितिशिरोरालसीमांसकशंकरभट्टात्मजभट्टनीलकंठेन कृते भास्तराख्ये निषंधे समयमयुखः समाप्तिमगमत् ॥

See Rāj. Mitra, Cat. of Bikāner MSS., p. 451; Burnell, Tanjore MSS., p. 132a. [H. T. Colebrooke.]

1442.

271a. Foll. 97; size 12 in. by 5 in.; clear Devanāgarī writing, of 1801 A.D.; eleven lines in a page.

Śrāddha-mayūkha, the fourth chapter of Bhaṭṭa Nīlakaṇṭha's Digest, treating of obsequial rites.

It begins:

तियमैयूसं प्रतिपाद्य सम्यग्
साराध्य धामाय रिरामगोचरः (। गिरामगोचरं)।
स्राद्धं यदत्यत्र स नीलकंदः
संप्रेरितः स्त्रीभगवंतवर्मणा॥ १॥
प्रतारकेरादृतमत्र १॥ २॥

मृतोहेश्यको विप्रस्तीकारांगको द्रव्यत्यामः श्राद्धं जीवच्छाडे दैवश्राद्धे च तत्पदं गीर्णं कींडपाव्यश्निहोत्रवत् । १

Cf. Rāj. Mitra, Cat. of Bikāner MSS., p. 471. [H. T. COLEBROOKE.]

1443.

233a. Foll. 64; size 12½ in. by 4½ in.; fair Dovanāgarī writing of 1806 A.D.; thirteen lines in a page.

The same treatise.

The first introductory śloka reads as follows:

तियेभैयू वं प्रतिपाद्य सम्यग् साराध्य धामाय गिरामगम्यं । श्रीशंकरस्यात्मननीलकंटः श्राद्धस्य कृत्यं विवृणोति संवै॥

Cf. Aufrecht, Cat. Bodl., no. 657.

[II. T. Colebrooke.]

1444.

2092. Foll. 50; size 9½ in. by 5 in.; fairly written, in Devanāgarī; eleven lines in a page.

Niti-mayūkha (or Rājanitimayūkha), the fifth section of the Bhagavanta-Bhāskara, treating of the science of policy and ethics.

This MS. (A) commences with the following introduction, also found in MSS 1006 (B) and 2553 (C). Cf. Aufrecht, Cat. Bodl., no. 656 (D); V. N. Mandlik, Vyavahāra Mayūkha, p. lxxvii. (E).

यो लीलया संतन्ते उच विश्वं तत्पालयतात्मिन विश्वहर्ष । लयं नयत्माणु च पूर्णेह्नपः शिषं तनोत्वाणु रिवर्ममासौ ॥ १ ॥ नक्षे पितामहत्तनोः खलु कश्यपो यस् तस्मादजायत मुनिस्तु विभोडकास्थः । तं पुत्रिया धुरमरोपयदृष्यणृंगस् तस्यात्वये अपजनि णृंगियराभिधानः (णृंग॰ A) ॥ ३ ॥ तस्मिन्वंशे महति चितते सेंगरास्थे (संग॰ B, E; शेंग॰ C)

राजा <u>कर्ण</u>ः समजनि यथा सागरे ज्ञोतरिङ्मः । कीर्त्या यस्य प्रिथिततस्या श्रोचजाते ऽभिपूर्णे कर्णस्यापि प्रविततकथा नावकाशं रुभेते ॥ ३ ॥ विशोकास्यदेवस्ततस्तासुतो अभूद् विशोकीकृता येन सर्वा धरित्री। ततो ज्यास राजा * ज्लाशनुस्ततो अनुद् रयाख्यो (रजा º A, C.) रयेगीव सर्वाहितमः॥ ४॥ यभूवाय वैराटराजस्ततो अभून् नृषो मेदिनीयसभो वीठराजः (यीढ० B; मेदिनीशो नरब्रद्यदेवस्ततो मन्युदेवस् [वभी यीद ^o D) । ततो व्यू**वृपश्चंद्रपा**लाभिधानः ॥ ५ ॥ शिवगणास्यनुपः समजन्यधो शिवगणारूयपुरं प्रचकार यः। शिवगर्णन समः सक्रहेर्ग्रेणैः शिवशिवप्रयमो गणनासु यः ॥ ६ ॥ रोल्डिचंद्र इति तज्ञनयो अभूत् कमेसेननृपतिस्तमपानु। लोक्रपो (${f v}$ यो ${f A},\,{f B},\,{f D}$) नरहरिर्नृपराज्ञो रामचंद्र इति तत्तनुष्ठातः ॥ ७ ॥ यशोदेवस्ततो जातस्ताराचंद्रनृपस्ततः । चक्रसेनस्ततो राजा राजसिंहनुषो यतः ॥ ৮॥ ततो ज्यमुद्रपतिसाहिदेवः खकीतिभिनिजितदुर्थसिधुः। सभूत्रतः श्रीभगवंतदेवः सदैव भाग्योतयवान्छितीशः॥९॥ यहानद्रविखाद्रिनिजितवपुरानाचलो लक्जया दूरे स्तम इलायुते निविशते नो यत्र पुंसां गतिः। कि च चस्पदरातिवामनयनाने बांबुभिवधितस् तेजो प्रानवेडवामुखोत्यहुतभुक्तुस्यः कथं नोभवेत्॥१०॥ चाइमस्तेन राज्ञा विबुधकुलमणिदीधिणात्मावतंसी भट्टः श्रीनीलकंठः स्मृतिषु दृढमितर्जीमनीये उद्वितीयः। स्राज्ञामादाय मुझी सविनयममुना तस्य सयीत्रिवंधान् दृष्टा सम्यग्विविचा प्रविततिकरणस्त्रामते भास्करो ऽयं प्रतारकेरादृतमभ º see no. 144 ! ॥ १३॥ [॥ ११॥ संस्काराचारकालाः समुचितरचनाः श्राद्वनीती विवाही दानोत्सरीप्रतिष्ठा जगित जयकराः संगतापीनुबद्धाः । प्रायश्वित्तं विशुद्धिस्तदनु निगदिता शांतिरेवं क्रमेण स्याता ग्रंथे व्य भुन्ने युधजनसुखदा हादशैते मयूखाः 11 93 11 भगवंतभास्त्रराख्ये ग्रंचे ऽस्मिष्शिष्टसंमते च ततः ।

नरपतिनीतिमयुखाः प्रतन्यते नीलुकंठेन ॥ १४ ॥

st st

तत्र राजशस्दः खित्रयमाचे शको न राज्ययोगिति । स्रिभ-घेकोक्तरभाविराज्ययोगात् प्रागिप राजानमभिविचेदित्यादेः शा-स्त्रीयप्रयोगस्य खिन्स्यमाचे ऽपि सङ्गावादिति ०

Both our MSS. of this section conclude with several rather corrupt ślokas, from which we extract: सप तातवरणानां सोकी॥ ० १॥

नारायणाद्धरानेशभूनिः,प्रतिसम्रानि । निनाय शंकरो वाहं खगेहाला विषष्टिभृत्॥ २॥

भय मामक: प्रकार: ॥ ° one *śloka;* after which (wanting in the next MS.):

चमैश्वतीतरिशजाणुभ[सं]गमस्य
सांनिष्मभाजि कृतशास्त्रिन मध्यदेशे।
स्थाता भरेहनगरी किल तत्र राजा
राजीवलोचनरतो भगवंतदेवः॥ २॥

इति श्रीमहाराजाधिराजश्रीभगवंतदेवोद्योतितभट्टशंकरा -त्मजश्रीनीलकंठभट्टकृते भगवंतभास्करे राजनीतिमयूषधंचर्म समाप्तः। शुभं भवतु संवत् १६६६ माघमाशे कृष्णपश्चे धमावास्यां २० चंद्रवासरे पठनार्थे श्रीमिश्रहरिप्रसाटात । ०

[F. BUCHANAN.]

1445.

271b. Foll. 76; size 12 in. by 5 in.; clearly written, in Devanagari, at the beginning of the present century; eleven lines in a page.

The same treatise. Incorrect.

This MS. begins as follows:

रतदेविधिरक्षः ॥ संधानामवागमनसगोचरं प्रत्यक्षमि तडा सर्वेदा समुपास्महे (!) ॥ १ ॥

विरोधिमागैडयद्श्रीनार्थं हेथा वभूवात्र परः पुमान्यः। स्त्रीशंकरो भट्ट इहैकडपो मीमांसकाडैतमुरीचकार॥२॥ पितृसीहित्यसंसिडिहेतुमुक्कार्थतस्ताः।

नीलकंटः प्रकुरुते नं(!) नीति नृपादृता ॥ ३ ॥

तत्र राजशब्द ०

[H. T. COLEBROOKE.]

1446.

271c. Foll. 82; size 12 in. by 5 in.; fair Devanagari writing of 1801 A.D.; eleven lines in a page; corrected throughout.

Vyavahāra-mayūkha, the sixth section of the Bhagavanta-Bhāskara, treating of Civil and Criminal law.

Several editions of this treatise have been published at Bombay; the latest, with an English translation, by Vishvanāth Nārāyan Mandlik, Bombay 1880. There is also an English translation of it, by H. Borrodaile, (Surat 1827). The MS. begins:

उक्का नृपनयरीतिं नत्वा भास्तत्पदांबुषं सम्यक् । विरचयति नीलकंठो व्यवहारविनिर्णये किंषित्॥१॥ हिनराजेकमूर्थन्यं घृषाध्यक्षं शिवान्तितं। काश्यां सर्वोपदेशारं भाषये शंकरं गुरुं॥२॥

विरोधिमार्गेडयद्शेनार्थं । ३ ॥ प्रतारकेरादृतमत्र । १ ॥ The other two MSS, omit ślokas 2-4.

After the colophon Colebrooke has added the note: 'This author calls the author of the Dvaitaningaya his preceptor towards the close of the chapter on the resumption of gifts.'

Cf. Mandlik, Vyav. M., text, p. 78: अब पिस्तरो गुरुकृते द्वेतनिर्णये द्रष्टयाः ॥ transl., p. 124. Further explanation on this subject may be found by referring to the Dvaitanirnaya by my revered father.'

At the end of the MS. there is a sūcīpattra of three pages. [H. T. Colebrooke.]

1447.

2009. Foll. 98; size 8½ in. by 4 in.; well written, in Devanagarī; ten lines in a page.

The same work.

Dated: शके १९३६ ईश्वरनामसंवासरे (A.D. 1817). At the end of the MS. a sūcīpattra of twelve leaves has been added.

[DR. J. TAYLOR.]

1448.

233b. Foll. 60; size 12½ in. by 4¼ in.; legibly written, in Devanagari, in 1801 A.D.; eleven lines in a page.

Vyavahāramayūkha, slightly incomplete at the end. The MS. ends with the strīsaṃgrahaṇa.

[H. T. COLEBROOKE.]

1449.

1224. Foll. 156 (fol. 151 missing); size 11 in. by 4½ in.; legibly written, in Devanagari, towards the end of last century; 11 or 12 lines in a page; foll. 98-100 have been supplied by a more modern hand.

Dāna-mayūkha, the seventh section of the Bhagavanta-Bhāskara, treating of pious donations.

It begins:

यो लीलया संतनुते ज्व विश्वं १॥ १॥ श्रुतीः स्मृतीर्वोद्ध्य पुराणजातं तत्त्वविष्णानिष सित्ववंशान् । श्रीशंकरस्थात्मज रुष दाने श्रीनीलकंठो विषृणोति कृतं॥ २॥ परस्तकोत्पत्त्वतो दुष्यत्यागो दानं । १

Colophon: इति श्रोजगहुरू भट्टनारायणसूरिसूनुपंडित-शिरोरालमीमांसकशंकरभट्टात्मजभट्टनील कंठकृते भास्तरे दान-समूख: षष्टः (!) ॥

See Rāj. Mitra, Cat. of Bikāner MSS., p. 373. [H. T. COLEBROOKE.]

1450.

333a. Foll. 181; size 12 in. by 5¼ in.; fairly good Devanagarī writing of 1801 A.D.; eleven lines in a page.

The same treatise. [H. T. COLEBROORE.]

1451.

1006. Foll. 165; size 12½ in. by 4½ in.; plain Devanagarī writing of 1805 A.D.; nine lines in a page.

The same work.

This MS. has the same thirteen introductory | been published at Bombay and Benares.

ślokas given under no. 1444; after which it proceeds:

भगवंतभास्तरास्थे ग्रंथे अस्मिन् ज्ञिष्ठसंमते च ततः।
दानस्य विधिमयूखः प्रतन्यते नीलकंडेन ॥ 98 ॥

परस्तनोप(भाष्ट्रांतो • Н. Т. Солевкооке.)

1452.

1345a. Foll. 16; size 12 in. by 4½ in.; fairly written, in Dovanāgarī, towards the end of last century; ten lines in a page.

The (Jalāśayārāma-)Ūtsarya-mayūkha, being the eighth section of Bhaṭṭa Nīlakaṇṭha's Digest, treating of the dedication to the public of tanks, ponds, wells, groves, etc.

It begins:

S ME

उक्का दानविधि नाम नायमाराध्य भास्करं। उत्सर्गविषयं भट्टनीलकंठो यदत्वयः॥

तंत्र जलाशयोत्सर्गप्रशंसा विष्णुधर्मोत्तरे। उद्वेन विना तृप्तिनीत्ति लोकडये सदा। तस्माच्चलाशयाः कार्याः पुरुषेण विषयिता॥ ०

It ends: इति श्रीमीमांसकभट्टशंकरात्मनभट्टनीलकंठकृते भास्करे जलाशयारामोत्सर्गमयुखः॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1453.

1318b. Foll. 14; size 12½ in. by 4½ in.; careloss Devanāgarī writing of 1805 A.D.; 10-12 lines in a page.

The same treatise. [H. T. COLEBROOKE.]

1454.

2177. Foll. 39; size 10½ in. by 5 in.; well written, in Devanagarī, in the earlier part of last century; ten lines in a page. The MS. is much injured by damp, though still legible, except in a few places.

Pratishthā-mayūkha, the ninth section of the Bhagavanta-Bhāskara, treating of the consecration of idols, temples, shrines, etc.

Lithographed editions of this treatise have been published at Bombay and Benares. It begins:

महो महासमाराध्य जलोत्सरीमधोक्तवान् । प्रतिष्ठां सम्बद्देवानां नीलकारो वदत्यसी ॥ तत्र तायाकाला विष्णुधर्मोत्तरे । ०

Burnell, Tanjore MSS., p. 132a.

[GAIKAWAR.]

1455.

1345b. Foll. 32; size 12 in. by 4½ in.; plain Devanāgarī writing of 1798 a.p.; nine lines in a page.

The same treatise. [H. T. COLEBROOKE.]

1456.

2661. Foll. 52; size 9\frac{3}{4} in.; fairly written, in the Devanagari character, in the latter part of last century; nine lines in a page.

Pratish!hāmayūkha.

A fly-leaf at the end has the following would-be śloka:

संकाराचारसमयश्राह्वनोतिव्यवहारः । दानोत्सर्गप्रतिष्ठा च प्रायश्चित्रशृह्विश्लातिः ॥

[GAIKAWAR.]

1457.

1867. Foll. 150; size 11½ in. by 5 in.; fairly good Dovanāgarī writing, of the earlier part of last century; ten lines in a page.

Prāyaścitta-mayūkha, the tenth chapter of the Bhagavanta-Bhāskara, treating of expiations.

It begins:

नमानि भास्तरपदयंककं तत् श्रीनीलकाढो व्हमय प्रकृषे । स्मृत्वोपदेशाहुरुशंकरस्य विनिर्णयं पापविशुद्धिहेतु ॥ १॥ प्रतारकेरादृतमय ०॥ २॥

पापवित्रुद्धिहेतुत्वं प्रायिश्वत्तस्याह याज्ञवस्त्रः। ०

Rāj. Mitra, Cat. of Bikāner MSS., p. 436; Burnell, Tanjore MSS., p. 132b.

[Dr. John Taylor.] | lines in a page.

1458.

1345c. Foll. 85; size 12 in. by 4½ in.; indifferent Dovanāgarī writing of 1792 A.D.; twelve lines in a page.

The same treatise. [H. T. COLEBROOKE.]

1459.

168. Foll. 100 (wrongly numbered 103; nos. 12, 31 and 97 being omitted); size 12½ in. by 4½ in.; indifferent Devanāgarī writing of 1805 A.D.; ten lines in a page.

The same section. [H. T. COLEBROOKE.]

1460.

333b. Foll. 34; size 12 in. by 5 in.; fairly written, in Devanāgarī, at the beginning of the present century; eleven lines in a page.

Śuddhi-mayūkha, the eleventh section of the Bhagavanta-Bhāskara, treating of the rules and rites of purification.

It begins:

यो लीलया संतनुते ज्व विश्वं १॥ १॥
श्वतीः समृतीर्वेष्ट्य पुराणज्ञातं
तत्त्ववंधानिष सविवन्धान् ।
श्रीज्ञद्धरस्यात्मजनीलकरातो
द्रव्यादिष्युद्धि विवृणोति सर्वाम् ॥ २॥
प्रतारकेरादृतमत्र १॥ ३॥
ष्ठय द्रव्याद्वः । सादित्यपुराणे । १

[H. T. COLEBROOKE.]

1461.

1318c. Foll. 24; size 12½ in. by 4½ in.; careless Devanāgarī writing of the beginning of the present century; twelve lines in a page.

The same treatise. [H. T. COLEBROOKE.]

1462.

2553. Foll. 89; size 12³/₄ in. by 4³/₄ in.; good Devanagarī writing of 1810 A.D.; ninc lines in a page.

Śānti-mayūkha, the twelfth and last section of Nīlakaṇṭha's Bhagavanta-Bhāskara, treating of the rites for averting evil.

A lithographed edition of this treatise has been published at Benares (1867).

This MS, has the twelve introductory stanzas given under no. 1444; after which it proceeds:

संस्काराचातिकालां (l. ॰ चारकालाः)

श्राद्धं नोतिर्वियाददाने च।

जलोत्सर्गप्रतिष्ठाप्रायिष्ठ त

विषुद्धिशांती च॥

भगवंतभास्त्रराह्ये ग्रंथे

स्मिन्शिष्टमंधनतः (१. संमते) विमले । शांतिकपौष्टिकयुपः (१ शांतिवियेकमयुदः)

प्रतन्यते श्रीनीलकंडेन (!)॥ १४॥

खस्मष्टपायविशेषनिदानकेहिकमात्रानिष्टनिवर्तकं पाषाध-योजकंवैथं कर्मशांतिकं॥ ०

Colophon: इति स्त्रीविस्त्रामित्रवंशावतंशमहाराजाधि-राजपूजितचरणकमलमीमासकभट्टशंकरात्मजभट्टनीलकंटकृते भगवंतभास्करे शांतिमयूप: समाप्तिमगमत्।

See Rāj. Mitra, Cat. of Bikāner MSS., p. 456; Burnell, Tanjore MSS., p. 132b. [MACK. COLL.]

1463.

167. Foll. 109; size 12½ in. by 4½ in.; careless Devanāgarī writing of the beginning of the present century; 10 or 11 lines in a page. The same treatise.

It begins: यो लीलया । [१] ॥ मही महत्समा-राध्य । [२] ॥ प्रतारकैरादृतमत्र । [३] ॥ अस्पष्टपाप ।

[H. T. COLEBROOKE.]

1464.

2043. Foll. 106; size 11 in. by 5 in.; good Devanagari writing of the latter part of last century; nine lines in a page.

Saṃskāra bhāskara, a treatise on initiatory rites, composed, under the auspices of Bhagarantadeva, by Bhaṭṭa Śaṅkara, son of Bhaṭṭa Nilakaṇṭha.

The very title of the work would seem to imply that it was intended by the author as part of, or a supplement to, his rather's Digest.

It begins:

ततः (). यतः) सर्वे विश्वं भजिति [जिनि]सत्तालयिन्दं य ज्ञातमा सर्वेषां स्थिरचरज्ञानामपि विभुः । तमेतं भास्तंतं विधिहरिमहेशानवपुषं

नमस्याम[:] कामं परमकमनीय म्कृतिनां॥ १॥

श्रीभास्तरं शिवकरं शिरसा प्रशम्य श्रीनीलकंडियारं जननीं च गृहां। तत्पादिचंतनवलो युधशंकरास्यः

संस्कारभास्करममुं वितनोति काश्याम् ॥ ३ ॥

तत्रास्य धर्मप्रमाणाविवेचकत्वात् प्रथमं धर्मप्रमाणान्युचाते। ०

Colophon: इति श्रीसंगरवंशायतंसमहारानाधिरानश्री-भगवंतदेयादिष्टश्रीनगहुरुभट्टनारायणसूरिसृनुपंडितशिरोराल -मीनांसापारायारपारीणथुरीणभट्टनीलकंडात्मनभट्टशंकरकृती संस्कारभास्कर: समाप्त:॥

For another MS. of the work, see Aufrecht, Cat. Bodl., no. 658.

For another Samskārabhāskara, by Khanda-bhātta (son of Mayūreśvara), see Prof. Bhandar-kar's Cat. of Deccan Coll. MSS., pp. 251, 290; for an anonymous work of the same title (with a different introductory stanza from those of the present MSS.), Rāj. Mitra, Cat. of Bikāner MSS., p. 454. See also no. 1629, below.

[H. T. COLEBROOKE.]

1465.

1132a. Foll. 82; size 11 in. by 5 in.; fairly good Devanāgarī writing of the beginning of the present century; eleven lines in a page.

The same treatise, [II. T. COLEBROOKE.]

1466.

1318a. Foll. 77; size 12½ in. by 4½ in.; fairly written, in Devanāgarī, at the beginning of the present century; twelve lines in a page.

Samskārabhāskara.

For the same author's Sadācārasaṃgraha, see no. 1800; his Vratārka, nos. 1684-91; Karmavipāka, no. 1768. [H. T. COLEBROOKE.]

1467.

401. Foll. 397; size 141 in. by 61 in.; legibly written, in Devanagari, by different hands, in 1802 A.D.; 13-16 lines in a page.

Nṛisimhaprasāda, a Digest of law, compiled by, or under the patronage of, Dalapati minister to Nizām Shāh.

The particular ruler of Ahmadnagar referred to, would seem to be either (and more probably) the founder of the Nizām Shāh dynasty, Mallik Ahmad Nizām Shāh (1489-1508 A.D.), or his son and successor, Burhān Nizām Shāh (1508-1553 A.D.).

The complete work is said to consist of twelve sections (sāra), viz.: 1. Saṃskārasārā; 2. Āhnikasāra; 3. Śrāddhasāra; 4. Kālanirnayasāra; 5. Vyavahārasāra; 6. Prāyaścittasāra; 7. Karmavipākasāra; 8. Vratasāra; 9. Dāṇasāra; 10. Śāntisāra; 11. Tīrthasāra; 12. Devapratishṭhāsāra. For an account of the introduction to the first section, see Prof. Jolly's Tagore Law Lectures, p. 18. The present MS., which is rather incorrect, contains only sections 2-4 and 6-8; each of which is paged separately.

11. Ahnikasāra, foll. 64, begins:

प्रमान्य श्रीनृसिंहेनु (१. ० हं तु) दलाधीशेन भूभुना।
श्रीनृसिंहप्रसादेन दिनानुष्ठेयमुच्यते॥ १॥

श्रीनृसिंहप्रसादेन दिनानुष्ठेयमुच्यते॥ १॥

श्रीनृसिंहप्रसादे तु परिभाषा विराज्यते (११. विरच्यते)।

तत्र चाहित्ससारे तु विभज्य दिनमध्धा॥ २॥

दिवसप्रपने भागे कृत्यज्ञातमधोच्यते।

सदाचारप्रशंसैन प्रधमं हि निरूप्यते॥ ३॥ ० २३॥

सर्वेवेदेषु यत्योक्तं सर्वस्मृतिसुदुर्गमं।

विश्वीपकृतये तत्रु स्पुटमत्र विरच्यते॥ २४॥

चयाहिकसारो हितीय चारभ्यते । सथ गर्भाधानादिसं-स्कारसंस्कृतस्य पुरुषस्य विहिताचारकृतेन दिनकृत्यमभि-धीयते । ०

इति ॰ सगभौदिनियमशौचिविधः fol. 4b; इति ॰ दंत-भायनिविधः fol. 5b; इति दभैपयित्रधारणिविधः fol. 8b; इति ॰ आचमनिविधः fol. 13a; इति ॰ सानिविधः fol. 27b; इति तिल्जकधारणिविधः fol. 29a; इति ॰ संध्याविधः fol. 38a; इति ॰ गायचीकस्यः fol. 40a; etc.

Colophon: इति स्त्रीमञ्चल्लीनृतिंहचरणपुगलसरोरु-हक्षमरसकलभूमंडलमंडनसमल्लययनाथीन्नरस्त्रीनिजामसाह -समस्त्रसामाज्यपुरंधरस्त्रीमन्महाराजाधिराजस्त्रीदलपतिराज -विरिचते स्त्रीनृतिंहमसादे साहिकसारे शयनियधिः संपूर्णः॥ संवत् १६५९ समयचैनवदि ९ सुक्रवारे॥

III. Śrāddhasāra, foll. 48, begins:
श्रीनृसिंहं नमस्कृत दलाधीशमहीपति:।
श्राद्धसारं प्रकुरुते सर्वेवैदिकतृष्ट्ये॥१॥
लिख्यते परिभाषात्र प्रक्रियानुसरेण तु॥२(!)॥०

इति ॰ श्राह्ममहिमा । सथ पितरो विधीयंते fol. 4a; इति ॰ मातामहश्राह्माधिकारिमिर्खयः fol. 7b; इति ॰ पाचिमरूपर्खं fol. 13b; इति ॰ सुवर्खोदिश्रुद्धिमिर्खयः fol. 23b; इति देशमिरूपर्खं fol. 29a, etc.

It ends (somewhat corrected by the end of the sixth section):

पौडण्योहिषरानवंशतिलकालंकारहोरः प्रभुर् भारद्वानकुलानुगः प्रथमया यः शाखयालंकृतः । श्रीमहस्रभसूनुरात्मिन्दितः सत्संप्रदायाग्रणीः सारे श्राद्विपिनिर्णयेति चतुरे श्रीमान्दलाधीश्वरः ॥

निजाममाहमाचाज्यभुरंभरमहीपतिः ।
 श्रीनृसिंहप्रमादे अस्मन् संपूर्णं कुरुते श्रुभं ॥

इति श्रीमल्लक्षी १ श्राह्मारः परिपूर्णः ॥ इति श्रीमञ्चतु-देशभुवनैकनाथमहें द्रादिदेवगणपृज्ञित १ श्रीमत्मीद्रप्रतापम-हाराजाधिराजमवें (पुरि om. B.) मुंदरिदेवगिरिपुरिवरा-धोश्वरसमस्तयवनाधीश्वरश्रीमन् - (महाराजाधिराजयवनी om. B) निजामसाहसमस्तकरणाधीश्वरसकलवद्यापिशा -रत्याज्ञवस्कीयलुमशाखाप्रवर्तेकद्विजराजकुलालंकारहीर -श्रीवैष्णवध्मप्रवर्तेकश्रीयस्नातमज्ञीवस्नभपंडितप्रसादासा -दितश्रीस्वैपंडिताभिधगुरुमन्वादिप्रणीतनीतिशास्त्राभिज्ञम - हाप्रभुखकार्यवीक्षणप्रतिनिधिकृतश्रीमहाराजश्रीदलपित -राजविरिचते श्रीनृतिंहप्रसादे श्राद्धसारः संपूर्णः ॥

IV. Kalanirņayasāra, foll. 75 (foll. 12, 13, 28-30 of which are wanting), begins:

यस्मिन् विभाति सक्छं जगदेकरूपं
यस्मिन् विश्रायखिलमेव जगस्यं च ।
नावा जगस्यनतं भृषि तस्मित्तंः(? तंत्व ° MS.)
सुने वयं समयनिर्णयसारवर्षं ॥ १ ॥
श्रीनृसिंहप्रसादेन दलाधियमहीयतिः ।
कलया कलनानहीं कालं कलयति भूवं ॥ २ ॥ °

Then follow some twenty ślokas giving an abstract of the contents.

इति व संवत्सरिन्शियः fol. 4a; इति व ञ्चतुनिशीय fol. 4b; इति व मासनिशीयः fol. 5b; इति व मासनिशीयः fol. 5b; इति व मासनिशीयः fol. 12a; etc. इति व सामान्यचतुर्देशीनिशीयः fol. 17b; इति व तत्त्वानकालनिशीयः। ञ्चष विशेषितिशीयः। fol. 20b, etc.; there is a blank of some twelve lines on fol. 27b.

It ends with the same two stanzas (exc. काल्डिनिर्मित) as the third section.

V1. Prāyaścittasara, foll. 57, begins:

भनंतदेवेशिकरीटकोटिरानिक्या रिजनपाद्यमं । विश्व
कारुण्यनेत्रकमलाकलचं लक्ष्मीनृसिंहं हृदि भावयामि॥
नेमित्रकं धर्मेजातं दलाधिपमहीभुजा ।
तत्त्रायश्चिम्नसारेण प्रोच्यते लोकतृष्ट्ये॥ ०

It ends with the same two verses, and with the additional longer colophon of section III. इति श्रीमचत्रेश °

VII. Karmavipākasāra, foll. 63, begins:
श्रीममृपंचहायमहं (1. पंचास्यमहं) प्रशम्य
धन्वंतिरं चीर्तिहरे (1. चार्तिहरे) महेशं।
सिंहास्यदास्येन कृतप्रसादे
करोनि ये कर्मियपाकसारं॥
प्रायश्चित्रमनुष्ठाने विपाककर्मेणा भवेत्।
सर्वकर्मध्यार्थं महुपाद्याश्चेत्रते (!) ज्युना॥

It ends: तस्मात्मू तं। तजा(? उक्या)भिरी पर्धदानिर्ज-पहोनापेकादिभिरिति ॥ इति श्रीमञ्जस्मी ० कमैविपाक-सार: संपूर्ण: ॥ VIII. Vratasāra, foll. 95, begins:

अभिवंद्य नृतिंहास्यं परं ब्रद्य सतां मुदे ।

क्रियते व्रतसारो अयं दलाधिपमहिभुना ॥
अधिकार: क्रिचित्युंसां क्रिजित्स्त्रीणां भवेत्क्रिचत् ।
अभयोरप्पसी तच सर्वेधानधिकारिता ॥
अभिनृतिंहप्रसादेन व्रतानुष्ठानमुच्यते ।
मासव्रतानि सर्वाणि प्रोच्यते क्रमणः स्पुटं ॥

Perhaps this section is not complete, there being no colophon at the end. The last two colophons of chapters are: इति स्नंदपुरा- एोक्नं शिवरात्रिवतं fol. 91a; इति नृसिंहमयंतीकल्ये भूतपुद्धिः fol. 93b.

It ends: प्रदक्षिणापि कार्यो अनयेव दिशा छत्रभामरतालवृष्यनृत्यगानयाद्यस्तुतिसंप्रायेनात्मापेणादिकमपि कार्य
स्तुति: सहस्रनामादिस्तोत्रमंत्रजपः ॥ श्रीलक्ष्मीनृसिंहाय
नमः॥

For MSS, of two other sections, viz. the Dānasāra and Śāntisāra, see Rāj. Mitra, Cat. of Bikāner MSS., p. 429-30.

[H. T. COLEBROOKE.]

1468.

2782b. Foll. 279; size 11 in. by 4½ in.; legibly written, in Devanagarī, in 1745 A.D.; eleven lines in a page.

Vidhanapārijāta, a digest of religious and civil duties, compiled in 1625 A.v., by Ananta Bhatta, son of Nāgadeva (Nāgeše) Bhatta, and grandson of Yahnu (Jahnu) Bhatta.

The complete work seems to consist of five chapters (stabaka), of which only the last chapter is contained in the present MS. (A), dealing with śraddha (and āśaura), vyavahara and prāyaścitta. It begins:

वन्दे श्रीमदनंतसंज्ञिगिरिपं लक्ष्मीनिवासं हरिं विग्रस्त्रांतिदवाकरं सुरगुरुं सर्वार्थिसिद्धिप्रदं। ब्रह्मा श्रवेसुरेंद्रपूर्वकसुरा यस्य प्रसादात्सदा सर्वारंभसमाप्तिमीयुरिनशं महंशदेयं हितंशा १॥

3 L 2

^{*} ब्रह्मेशार्कसुरेन्द्रपूर्वकसुरा निष्ठंशदेवं परं MS. of Danapārijāta, Rāj. Mitra, Notices, vii., p. 19.

नत्वा खीराश्चिनाजानिं तथा बद्यादिकान् मुरान्। गरोज़ं विग्रहतीरं वंदे हैमधतीसूतं ॥ २ ॥ चतुर्देशम् विद्याम् निष्णाताः भुद्धचसुपः । खपरोक्षब्रद्धतस्त्रा जयंति गुरवो मम ॥ ३ ॥ श्रुतिसकलरहस्यं विधितं यस्य चित्रे मुक्र इव मुखान्ते दोषमालिन्यज्ञन्ये। सापदविमलभक्ता यस्य तुष्टी रमेशी जनकजनकयहूं(° जहुं Not.)भट्टमेतं नतो अस्म ॥ ४ ॥ श्रीपितृचरणात्वंदं भट्टनागेशमंज्ञितान् । यत्प्रसादादहं जातो धर्मशास्त्रे विषयुणः ॥ ५ ॥ स्त्रीमाननंतभट्टो ऽहं काख्वशास्त्राचिदां प्रियः। चतुरः स्तवकानुक्का पंचमं प्रारभे ब्धुना ॥ ६ ॥ सर्वज्ञाखीयज्ञास्त्रार्थः स्पष्टो ज्य परिकार्यते । वामुदेवप्रसत्त्वंचै विदुषामि तुष्टये ॥ ७ ॥ संति ग्रंथसहस्राणि प्रेतकर्मविधी बुधाः। को अपस्य महिमा वेद्यो अभिज्ञेजीयति सर्वतः ॥ ६ ॥ स्मातीनि च पुरासानि वचनानि लिखाम्यहं संदेहे त्वाकरग्रंथो विद्वद्विरवलोक्यतां ॥ ९ ॥ खय मरणचिहं ज्ञात्वा स्वहितं कर्तेच्यमित्युकं देवजानीये। दुश्चिकित्सैर्महारोगैः पीडितस्तु पुनानयः। ज्ञाना अरिष्टादिभिभृत्यं खलांकिहितमाचरेत्॥ १॥ सितासिते सरिते यत्र संगते तत्राज्ञतासो दिवमुत्पतिति । ये वै तन्वं विमृजंति भीराम् [|| २ || ते जनासो अमृतावं भर्जते (khila to Rgv. x. 75) सर्वेद्रियविरक्तस्य वृद्धस्य कृतकर्मणः।

भारते जीप। ° स्थय मरणसमये ° प्रायिष्ठिः fol. 5b; स्थय प्रोधितस्य साग्नेदीहे थिशेष: fol. 14b; स्थय बालकसंस्कारिविध: fol. 21a, etc.; इति ° नागबिल्लिध्यानं fol. 29b; इति ° नारायणबिल्प्ययोगिविधानं fol. 32b; इति ° सहगमनिवधानं fol. 36a; इति ° संतित्रप्रतियंधहरिवधानं fol. 47a; इति ° विधिडोविधानं। स्थाशीचं विधीयते fol. 49a; इति ° साशीचसंपातिन्थय: fol. 63b; ° साशीचायवाद: fol. 67b; ° साशीचविधानानि fol. 72b; ° स्थिनसंस्कारिवधानं fol. 74b; ° शोकापवाद: fol. 78a; ° गृहप्रवेशनादिधिधानं fol. 80a; ° दशाहिषंडोदकिष्यानं fol. 85b; ° (स्थि)-संचयनविधानं fol. 88b; ° वृषोत्सरीविधानं fol. 96a;

च्याधितस्य स्मृतं तीर्थं मरणं तपसो ऽधिकं॥३॥० १४॥

॰ पोडश्रश्राह्मविधानं fol. 102a; ॰ सपिंडीकरणिविधानं fol. 113a; ॰ जीवित्यतृकस्य धर्भविश्रोपनिर्णयः fol. 141b; इति विभक्ताविभक्तविधानं ॥ स्राम्थाय विधानानि श्राह्मे बस्य सामान्यमुद्याते । fol. 143b; स्रथ श्राह्मभेदाः fol. 144b; स्रथ कर्तारः fol. 146a; स्रथ श्राह्मदेशाः fol. 150a; स्रथ श्राह्महेश्राद्यणः fol. 151a; स्रथ वन्यौ fol. 152b; स्रथ सामादनीयानि fol. 168a; स्रथ श्राह्मपरिभाषा fol. 169a; स्रथ सामादनीयानि fol. 168a; स्रथ पाणिहोमप्रकारः fol. 179b; स्रथ पारिवेपणं fol. 181a; स्रथ पिउदानं fol. 185b; इति ॰ श्राह्म सामान्यधभैकष्यनं ॥ fol. 192b; इति ॰ श्राह्मानुकस्यविधानं fol. 195b; इति किल्यन्योनि fol. 197a; इति ॰ यानप्रस्थाश्रमविधानं fol. 204a; इति संन्यासविधानं fol. 203a; इति योगः fol. 204a; इति यतिसंस्कारः ॥ समाप्रमाचारनिरूपणं ॥

Fol. 204b:

मांगोपांगमधाचारं निरूप्प परमार्थतः । याज्ञवल्कोकमार्गेण व्यवहारो निरूप्पते ॥ ० इति व्यवहारमातृकाप्रकरणं । अपर्णेदानविधिः fol. 206h : इदानीं माक्षिस्रहूपमुच्यते fol. 208a; अधुना लिखतं प्रमाणं निरूपते fol. 209a; अप दिव्यं fol. 209b. Fol. 210b:

प्रमाणं मानुषं दैविमिति भेदेन पिणतं ।

अधुना पाणीते दायिभागो योगमूर्तिना ॥

इति रिक्यियभागप्रकरणं ॥ अधुना सीमाविवादे निर्णय उच्यते
fol. 214a; इति व व्यवहाराध्यायः fol. 217a; cf. Rāj.

Mitra, Cat. of Bikāner MSS., no. 1059, the
concluding sentences of which correspond with
those of the present division.

The MS, then proceeds:

षाचारं यवहारं च निरूप स्मृतिवाकातः । सतामनुग्रहादेव प्रायिष्णत्तं निरूपते ॥ तदकरणे श्निष्टमाह याज्ञवल्काः । महापातकज्ञान्योरासरकान्प्राप्य दारुणान् १ ष्योपपातकानि fol. 2180, etc.

lt ends: इति श्रीमदन्तभट्टविरिचते विधानपारिज्ञाते गणहोमविधानं॥

श्रीमत्नास्वजुलास्यिशीतिकरको विद्याकलानां निधिः श्रीमद्विषापदाश्रितः सरसगुर्विद्वचकोरिष्रयः । यन्हंभट्ट (!) इति स्वभूत्पृष्यशास्तस्यात्मको अ्भूत्महाण् चंद्राचंद्रकलेय शुद्रगुर्णभृष्कीनागदेवाभिधः ॥ तस्माच्छीमदनंत स्नाविरभषद् यद्यक्तानभक्त्यादिके-ध्वेतो नास्ति गुणेषु यस्य च हरिः प्रेष्ठो वरीवर्तते । तेनायं रिचतो विधानदिविषत्रृद्यो अर्थिसवैष्रदः काले द्वाष्ट्रघडेकलांककमिते १६६२ काष्ट्रयामगात्प्णीतां॥

संति ग्रंथसहसारिण विद्वद्वी रिचतान्यिप ।
को अपस्य महिमा वेद्यो अभिक्षेत्रेयित सर्वतः ॥
न पांडित्याभिमानेन न च वित्तस्य लिप्सया ।
ग्रंथो अयं रिचतः किंतु हरेः ग्रीत्वे सतामिप ॥
तिष्ठति संतः मवैच क्षातिवद्वत्यरिश्रमाः ।
स्वत्रं मध्कुनं दृष्ट्वा कृषां कुषैतु ते स्रिप ॥

न जाने स्त्रीजाने विहितम ०॥
यावचंद्रस्य सूर्यस्य याविष्ठप्ति मेदिनी ।
जयतास्रावदेयायं ग्रंपो मे संतितस्त्रपा ॥
वश्वनप्रमूनमाला विषित्रा रिचता मया ।
पादे समर्पिता विष्णो तुष्टो भव सदा मम ॥

इति श्रीमहिङ्कज्ञनकृषापात्रीभूतेन श्रीमदनंतभट्टेन विरिचितः स्वक्षपंचकसंयुतो विधानपारिजातास्यो निवंधः समानः ॥

विधानपारिभातो व्यं पंचलवकसंयुतः ।
नानाविधानगंधाद्धाः संसेच्यो विषुधैरिह ॥
देवकों मातरं नत्वा पितरं रामसंक्षकं ।
विधानपारिभातास्यं यादयो ग्रंथमिलखन् ॥ १॥
स्वर्गास्तगोभोद्भवकृष्णश्रमेणः

मुतः शिवास्यो अस्य शरीरजम्मनः ।
रामाभिधेयस्य मुतेन वृष्णिना
विलेखितः श्रीविधिपारिज्ञातकः ॥ २ ॥
दिख्यमुशशांके १६०२ यीवनास्ये च वर्षे
शमन स्थनकाले हेमन्तर्तौ तथैव ।
मुरिरपुगुरुवारे मासि पोषे च तुर्गीप्रियवरवमुतिथ्यां (!) यादवेनाप्यलेखि ॥ ३ ॥ ०

As regards the contents of the first four stabakas (treating apparently of the remaining sections of ācāra), the following references have been noticed in the present portion:

प्रायिश्वत्तप्रयोगस्तु प्रथमस्तवके विष्णुत्राद्धविधाने द्रष्टयः। ग्रंथवाहुत्यात्र पुनरत्र हिस्यते। fol. 3a;—श्वत दानमंत्राश्वतुर्थस्तवकस्यादिभागे (? i.e. the Dānapārijāta) द्रष्टव्याः।
fol. 5a;—एतद्बास्यानं तृतीयस्तवके तीर्थप्रकरणे विशदं
दृष्टव्यं। fol. 131b.

[Coll. of Fort William.]

1469, 1470.

738, 739. Foll. 209 and 213 rosp.; size 13 in. by 5 in.; excellent Devanagarī writing of 1809 A.D.; nine lines in a page.

Portions of the Vidhānapārija ta (B).

This MS. begins with the larger half of stabaka V., as contained in the preceding one, the two MSS. agreeing as far as fol. 144a, line 6 of MS. A, and fol. 152a, l. 4 of the present MS., when it breaks off abruptly in the middle of a word and proceeds with a portion of stabaka II., treating of rites of propitiation (śānti), followed by stabaka III.

The portion of stabaka II. begins in the middle of fol. 152a, l. 4: जलशेरभिषेचयेत विष्णुहा-दशकं विवृणोति •

इति श्रीपांचरात्रामभोजनुलसीपाणिग्रहणपिथानं fol. 153b; इति श्रीशीनकोजपुरनगरादिप्रतिष्ठाविथानं fol. 155b; श्रुह्मक्षांतिविधानं fol. 156b, etc.; इति वसंतराजोजन्ञ ज्ञुह्मनं समाप्तं fol. 173b; इति प्रकारातरेण काकमैथुनशांतिः॥ end of Vol. I.

क्षिय दुष्टनद्यवादिनननशांतिविधानानि हितीयस्तवके प्रोचांते beg. of Vol. II.; इति ॰ पुत्रोत्पक्षी शांतिविधानम् ॥ स्रय दन्नपुत्रकविधानं fol. 40a; इति दन्नपुत्रकविधानं fol. 42a; इति ॰ स्रद्वारोहण्यविधानं fol. 42b; इति प्रयोगपारिनातोकं वालकस्य दुग्धपानविधानं fol. 43a; इति शीनकीये जम्मनस्त्रकतिस्यविधानं fol. 43b; ॰ इति क्षणेवेधविधानं fol. 47a, etc.; इत्यनुपनीततित्वतिस्वादिधमेविधानं ॥ स्रयोपनयिधानं fol. 54b; स्रयाध्ययनधर्मी: fol. 74a; स्रय ग्रहयक्ष-

Chapter II. ends fol. 117b: इति विधानपारिनाते पूर्णोहुतिविधानं ॥

> हरेः प्रमादमामाद्य ग्रह्मको निरूपितः । ग्राहग्रस्ति विदेशमा मिकस्तेन तुम्मतु ॥ मनोरपाभिष्यिया विदुपामनुकंपया । विधानपारिजाते ऽत्र द्वितीयः स्तवको भवेत् ॥ सहो सस्य निर्वथस्य महिमा किमु वर्ष्यते । यतः स्त्रीमदनंतो ऽस्य हरिः कारायता मया ॥

संति ग्रंथसहसाणि देशे देशे महात्यपि । को ज्यस्य महिमा वेद्यो डिभक्षेत्रीयति सर्वतः ॥

इति स्त्रीमत्परमवैदिकस्त्रीमज्ञागदेषसूनुना स्त्रीमद्नंतभट्टेन विरिचते विधानपारिजाते निवंधे द्वितीय स्तयकः समाप्तः॥०॥ संवत् १८६६॥

Chapter III. begins (with a fresh pagination): वंदे वंद्यतमं विष्णुं सत्यज्ञानस्वरूपिणं। ब्रह्मादिवंद्यचरणमनंतं विग्ननाञ्चनं॥१॥

चयदानीं तृतीयस्तयक जारभ्यते ॥ स च संस्काराहिकका-लभेदेन चिथा भिद्यते । तत्र गृहस्यसंवंधिविधानानि निरूप्यंते ॥ तत्र तावदूरुशांतिविधानं ॥ ०

स्य गोटानव्रतिष्थानं fol. 4a; स्रय विवाहकालियानं fol. 36b, etc.

For another MS, of this section on marriage, see Rāj. Mitra, Cat. of Bikāner MSS., no. 1060. It ends:

विधानपारिजानस्य स्तवके अस्मंसृतीयके । विवाहाभिधसंस्कारसत्युष्यं समजायतः ॥ ष्यनेन प्रीयतां देयो रमालालितपादुकः । समानं तस्य यासेनानंतो यो देशकालतः ॥

इति श्रीमत्परम १ विधानपारिज्ञाते तृतीयस्तवके विवाह-विधानं समाप्तिमगमत्॥

The following is a list of comparatively modern (or rarer) authorities which have been found quoted in the portion of the work common to both MSS. (reference being made to B.):—

Aparārka, foll. 67a, 70a, 80b, etc.; Āśārka (बाजार्क तु ष्याख्यातं) fol. 137b; Kapardikārikā, foll. 110b, 131a; Kalpataru, foll. 122a, 135b; Kalpabhāshyārthasaṃgraha, fol. 15b; Kālādarša, foll. 125b, 127b, 142a; Ārihyakārikā, fol. 11a; Caturviṃśatimata, foll. 4b, 64a, 136a; Triṃśacchlokī, fol. 67b (तम्राकार्येषु मित्रवितन्षवहोधितात्विक्वद्रा); Trikaṇḍamaṇḍana, foll. 42a, 143a, 144a; Tristhalīsetau Nārāyaṇabhaṭṭāḥ, fol. 120a; Divodāsīya, fol. 126a; Devajanīya, foll. 1b, 10a, 16a, 22a (प्रमुखन्ते), 45a (प्रोच्हा), 89a, etc.; Devayāṇikabhāshya (on Kāty.), foll. 15b,

24a, 42b; Dharmapradīpa, fol. 9b; Dharmasāra (A, fol. 177b); Nārāyaṇabhaṭṭīya, foll. 17b, 20a, 40a, 41b (॰ मे रेणु:) 101a, etc.; Nārāyaņavritti, foll. 137a, 140a; Pārāśaramādhavīya, fol. 65b, etc.; Parijāta, fol. 107b; Purāņasamuccaya, fol. 130b; Prithvicandra, foll. 125a (° द्रे वृद्धगीतमः), 127b, 132b, 138a, 141a; Prithvicandrodaya, fol. 123a (० ये वृद्धपाराश्वर:), 124a, 131b; Prayogapārijāta, foll. 57b, 107a, 123b, 128b, etc.; Prayogasāra, fol. 120a; Bahvricakārikā, fol. 139b; Madanapārijāta, foll. 35b, 45a, 51b, etc.; Madanaratna, foll. 40b, 72b, etc.; Mādhavīya, fol. 56b; Yajāapārśva, fol. 15a; Yatidharma, fol. 121a; Renu, foll. 18, 21b, 42b (ślokas); Reņukārikā, fol. 112b (कृते सपिंडीकरखे॰); Valhanagumpha, fol. 9b (सासंदीलख्यां तु विधानगुंपे। माधाळवस्य पालाशैर्दभैः कृत्वाकृति दृढं। ०), २५b; Vidhanamālā, fol. 24a; Viscaprakāsa, fol. 75a; Višvadarša, fol. 130a; Šuddhipradipa, fol. 127a; Śrāddhakalpa, fol. 121a; Śrāddhakaśikā, foll. 37a, b, 108b, etc.; Śrāddhatattva, fol. 108b; Śrāddhatilaka (A, fol. 157b); Śrāddhadīpa (A, fol. 161b); Śrāddhadī pakalikā, fol. 123b; Śrāddhapradīpakara, fol. 68a; Śraddhasāra, fol. 113a; Shaftrimśanmata, foll. 4a, 20a, 44a, 71a, 128a; Sudarśanabhashyakāra, fol. 128a; Smrititattva, fol. 141b; Smritidarpana, foll. 78a, 128b; Smritidīpa, fol. 88b; Smritimanjarī, foll. 22b, 79a; Smritiratnavalī, foll. 72b, 132b, 151b; Smritisamuccaya, fol. 119a; Smritisamgraha, foll. 9b, 22b, 78a, etc.; Smrityarthasara, foll. 37a, 42a, 52b, etc.; Haradatta, fol. 70a; Hariharabhashya (B, 166b). [H. T. COLEBROOKE.]

1471.

930. Foll. 472; size 12 in. by 4 in.; indifferent Devanāgarī writing, by several hands, of the beginning of the present century; 10-13 lines in a page.

Vīramitrodaya, a digest of Hindu law, com-

piled-by order of king Virasimha of the Bundel branch of the royal house of Kāśiby Milramiśra, son of Parasuramamiśra, and grandson of Hamsapandita.

The entire work (so far as hitherto known) consists of two chapters*, treating of sacred and civil law respectively.

The present volume contains the first or Acara-kanda, not quite complete. It begins:

> सिंद्रारूणगंडमंडलगलहानांभसं। धारया सिंचंतं पदसक्रभक्तनताविष्ठीयपूलीरिय। धिमञ्जालिभिवालियंतमिनशं मध्वादधानं हर-प्रेयांसं गिरिजांगजं गजमुखं यंदे अर्थिदेख्रां ॥ १ ॥ द्धानं भृंगालीरिनशममले गंडयुगले ददानं सर्वायात्रिजचरणसेवासुकृतिने। दयाधारं सारं सक्कानगमानामपि परं मजास्य स्मेरास्यं तिमह कलये चिन्ननिलये ॥ ३ ॥ हृदयभुवि मुनोंदैः सेविता नारदाश्चेम् तनुरुचिभिरजसं पारिचाभां (१) गिरंती । **ज्ञतिवित्ततगभीरग्रंपसिधापिदानीं** प्रभवत् करुणातः शारदा पारदा नः ॥ ३ ॥ स्फ्रजीहर्जीटितांडवे प्रतिदिशं वेगोचळजाह्वी वीचीध्वाननिषीतभृंगिमुरजस्फारस्वनाइंवरे। लालाटामृतरिमसंडमसकृद्भोमस्यिते हे विधाव् जाघातादयसंचयं दलयतु मोतालापितं (!) ॥ ४ ॥ प्रातः काले प्रयातो दिशि दिशि विवुधैरिचितः पुष्पवृष्ट्या प्रेमार्द्वेद्धिपातैर्मनिस मनसिजं दीपयन्गोपिकानां। कृत्वाग्रे थेनुसंघं मजलजलभरश्यामलो वेत्रपाणिः [५॥ कालिंदीकूलकेलिः प्रदिशतु भवतां वांछितं नंदसूनुः॥ श्रीकाशीराजयंशप्रबलजलियमेंदिनीमञ्जनामा पूर्णः पीयूषरिष्मः समजनि जनतानंदसंदोहसिंधुः । षंधुदीनिव्वज्ञानां तदनु च समभूद् जितिर जीनाभो गर्ज्जत्मत्विसैन्यप्रमयनिषुग्रैरर्जुनी भूमिपालः ॥ ६ ॥ वुंदेलिधितिपालवंशिवलसद्रलं प्रयत्नं विना यः पृष्टीं निष्टिलां विधाय वशगां राज्यं चकाराद्वतं। शीयोदायगुर्णेरगाधमहिमा दातावदाताशयः श्रीमान् कोर्तिममुद्रमान्दऌहरौनिर्धातदिङ्मांडल:॥७॥

तस्मादभूडिमलविष्णुपदावलंबो लंबोदरांश्रिकमलाचैनवीतविश्वः। निञ्चन् रखे प्रतिभटान् प्रकटोग्रहपरे भूपाल[भाल]तिलको मलखाननामा ॥ ६ ॥ सदा समाराधनतुष्टरुः प्रतापरुद्रस्तनयस्तदीयः। कृपासमुद्रः शरगागतानां वभूष राजा वसुधाधिपानां॥९॥ ततो अनुदुद्दतप्रचुरगुणगांभीयमहिमा [हिमा]द्रिस्थेमासौ (!) मधुकरनृपः शरिवकृपः । यमालिंग्यालिंग्य प्रखयरसिक्रप्रेमतरला न पूर्वेषामेपा स्मरित विरहं हंत कमला ॥ १० ॥ सन्ती त्रिनृपवृदवंदितपदः संग्रामयज्ञांगर्ये [राज्ञिभिः। दी द्यायान्सकलं निर्यापथवलै: सोमं (? सो उयं) यज्ञो-शयत्मञ्चलति प्रतापदहने सन्नसुगाकिषता यो योरः प्रजुहाव वैर्धिनवहप्राणाहुतीरन्वहम् ॥ ११ ॥ दिनकर इव विस्फुरत्यतापो हिमकरयाकमनीयकांतिपुरः।

करिकर इव यत्करः सदा नो मधुकरसाहमहीपतिमेहीयान् ॥ १३ ॥ ० ॥ दंडेन छोणिचक्रं भनयति निभृतं यत्प्रतापः कुलालो

येनाकृष्टासियली दिशि दिशि तनुते हंत हल्लीसकानि। उक्तेच्याचीन् (?) यदीया ब्रज्ञति दश दिश: क्रीक्षियल्ली-मतझी।

तादुक् पुत्रस्तदीयः समजीन जगतीमंडले वीरसिंहः ॥

ślokas 15-22 in praiso of Virasimha.

सनुस्तस्य गुणैस्त्रिलोकविदितैः श्रेष्ठः कनिष्ठीकृत-प्रीटप्रीटनरेंद्रचारुचरितश्वाभाकराभी युवा। वीर: श्रील नुभरारसिंहन्पति: संग्रामसिंहो रख- [३३॥० स्मूर्जन्म्यारकृपाणपाणिरिधः प्रोतीवमालोक्यते (?)॥

ślokas 24-26 extolling prince Jujhāra's valour and liberality.

> राज्यं प्राप जुक्तारसिंहनुपतियस्याग्रतो भूपतेस् तत्पुत्रोपि गुणार्णयो समजनि श्रीविक्रमाकी नृपः। [(probably ॰ मार्कन्पः)

> तत्सुनुनेरसिंहदेवनुपतिः खं वीरसिंहं विना भेजे राज्यपरंपरामुखमिदं मन्ये महेंद्रो र्शव किं॥ २९॥ गोपाचलस्यधरणीमुलं [वं]शपम-चंडांशुराविरभवद्विजनातिवंधुः । श्रीनंदनंदनपद स्वयविश्वयृक्तिः

श्रीहंसपंडित इति प्रथमात्रकोर्तिः ॥ २८ ॥

There is, however, also a Kalanirnaya which seems to form part of the work; cf. Rāj. Mitra, Cat. of Bikaner MSS., p. 495.

यो दूरवाकुलभूरनुभूतमीस्य (!) श्रीहंसपंडित इति प्रथितः पृथिया। सासोडियेकज्ञतुरश्चतुरः समग्र-वेदानधीत्य कृतकर्म[कला]कलापः॥ ३९ ॥ यज्ञादिकमेकरणाय किलायतीगी: पृर्णः श्रिया निज्ञकुलाभरणायमान-मिश्रापरः परशुराम इति द्विजेद्रम् तस्याभवत्स तनयो विनयोदितश्री: ॥ ३० ॥ यो दभीयसमानवृद्धिविभयः प्रस्थातकीर्तिगुँगीः श्रीतस्मातसमस्तकर्मकृशलाचंडीश्वराख्याख्याहुरी: । चध्यायांतमधीत्य ज्ञास्त्रमिक्लं मीमांसया मांसलः श्राष्ट्राखंडितखंडन: समभवत्संस्थावतामग्रणी: ॥ ३१ ॥ पुत्रस्तस्य विभाति सत्यानिधिदीनोवुमृष्टांबुधिः वीरश्रीयुतमित्रमिश्रमुकृती कल्यासकल्पद्रमः। १॥३३॥ चातुर्यं चतुराननस्य निभृतं गांभीर्यमंभोनिधेर् फीदार्म विशुधद्रमस्य मधुरा वाचं च याचस्पतेः। थैंर्य धर्ममुतस्य शर्म सक्छं देवाधिपस्याहरत् श्रीमान् स्यातनयः सदात्मविनयः श्रीमित्रसेनस्तुधी ॥ दाता दायिता दयादमपरः श्रीमानमात्सर्यवान् [मान्। भोरो प्रभोतसमस्त्रशास्त्रनिवहत्यास्त्रारसि विस्त्राति -नानानाटकसाठक(? सट्टक)प्रकरणग्रंचीचतावर्यविद्धाः (? वहस्ता ° MS.) मंत्रे यो रसनायितः प्रतिदिनं दाने च हस्तायितो विश्वामे दृदयायितो नृपसभाभूमीपु भूषायितः । यो विद्वत्रिक्षायितः प्रविलस्क्रीत्रील्यालायितः श्रीमहीरमहीपतेः प्रतिपदं प्रेमास्पदं यो उज्जीन ॥ ३५॥ तेनानेकनिबंधसिंधुमनिशं निर्मेय्य बुद्धा पुनर् घेदान सांगपदकमोपनिषदान स्रावावधार्यापि च। भर्मार्थादिप्रमाणिनर्शयपरः स्रोवीरसिंहाज्ञया ग्रंथो अयं रिचतः परोपकृतये श्रीवीरिमत्रोदयः॥३६॥ मा कुर्वतु मुधा बुधाः परिचयं ग्रंथेषु नानाविधेष्य सत्यंतं तर्हि तेषु सर्यविषयः कथ्चित् ऋषिद्वतेते । पश्यंतु प्रणयादनन्यमनसो ग्रंथं मदीयं त्विमं भर्म[शास्त्र]समस्तिनिर्णयविभियेक्तिन् दरीदुर्ग्यते॥३९॥

चादी ब्रह्ममुहृतीदिकृत्यप्रस्तावना ततः । तदोत्याय स्वथमीदि चिंतनादिकमुच्यते ॥ मंगल्यालोकनं चाय विष्मूचोत्सरीयोर्विधिः । विस्तरेण ततः प्रोक्तं शीचमाचमनं तथा ॥ ० 30 slokas, the last of which is:

इत्याहिकप्रकाशे अस्मित्रणी रते महाश्रयै: ।

प्रसन्तानुप्रसन्त्र्यान्ये मित्रमिश्रीनिरूपिताः ॥

The matter is treated in two divisions, the ahnikaprakaśa (ends fol. 221) and samskāra-prakāśa, but both the end of the former and the beginning of the latter (commencing with the vivahaprakaraņa) are wanting.

The colophon runs thus: इति शुरिकायंथ: ॥ इति श्रीमत्मकलसामंतपक्रपृष्ठामणी - (lacuna)रानाधिरानमतापरुद्रतनूनश्रीमन्महाराजमधुरुरसाहसूनुश्रीमन्महाधिराज कत्र - - कासिद्रनकरश्रीपीरसिंहोद्योजितश्रीहंसपंडितात्मज श्रीपरशुरामसूनुसकलिषद्यापारायारमहागनपारींद्रषिष्ठज्ञानजीवातुश्रीमिन्मत्रिमश्रकृते योरिमित्रोदयिनवंधे संस्कारप्रकाशे उपनयनप्रकरणं समामम् ॥ अथ परिवयाहम्रकरणं ॥

Eight leaves added at the end contain an index of subjects, written by a different hand. Another leaf contains (in Devanāgarī) a list of the authorities quoted by the author (in the acara and vyavahāra chapters), which are here subjoined alphabetically, with a few omissions (of Purāṇas, Smṛitis, etc.) and the addition of a few references:

Apararka, Ashtakādismriti, Kalpataru, fol. 13a; Kālamādhavīya, Kullūkabhaṭṭa, Gṛihyaparisishta, Candeśvara, Cintamani, Chandogaparišishta, Jīmūtavāhana, Jyotishadīpika, Dharmasamhita, (Nāradašikshā, fol. 40b), Nirņayapramaņa, Nirņiktavyavahara, Pārijatakāra, Pradipaprakara, Prabhākara, Prayogaparijāta, fol. 33b, Pravaranirnayaprakāra, Prāyaścittaviveka, fol. 26a, Bhavadevabhatta, Madanaparijāta, Madanaratna, fol. 23, etc., Madanaratnapradīpa, fol. 33b, Mitaksharā, Medhatithi, Yoganirnaya, Rayhunandana, Ratnākara, fol. 46a, Lakshmidhara, Vacaspatimiśra, Vijnaneśvara, Viśvarūpa, (Vishņupurāņaļīkā, fol. 43a), Vyavahārasamgrahakāra, Śāradatilaka, Śūlapaņi, Śrīkara, Śrīdatta, Śrīdhara, fol. 43a, etc., Śrīpati, Samgrahakāra, Smriticandrikā often, Smritisamgraha, Smrityarthasāra, Haradatta, Harihara, Halāyudha, Hemādri.

Then follows the list of nine princes of the Bundel branch of the royal house of Kāśī (दुंद-लस्बड काजोराजवंज), enumerated in the introductory stanzas, viz.: 1. Medinīmalla; 2. Arjunasimha; 3. Malakhāna; 4. Pratāparudra; 5. Madhukarasimha; 6. Vīrasimha; 7. Jujhārasimha; 8. Vikramasimha; 9. Narasimhadeva; and finally the author's genealogy.

Regarding the author's probable date, see above, no. 1288.

[H. T. COLEBROOKE.]

1472, 1473.

1501, 1502. Foll. 1-164, 165-372 resp.; size 12 in. by 4½ in.; fairly written, in Devanagari, by two different hands; from fol. 177 to the end in 1795 A.D.; 10-12 lines in a page.

Vīramitrodaya. The vyavahārakānda, or chapter on civil law.

It begins:

पुरतः प्रविलोक्य भगैवापं
परतः काभिय कामकामुक्तिन्याः ।
पुलकांचितपोनवाहुदंडः
कुश्लं नः कुरुताद्रघुप्रकांडः ॥ १ ॥
स्त्रस्ति स्रीयुतवीरसिंहनृपतेराज्ञावशादुत्सुकः
स्रोमित्रभिषपंडितः प्रतिदिशं कीस्योनिशं मंडितः ।
नानानिग्रीयवर्णमं स्थमनिनां संख्यावतां प्रीतिदं
संप्राप्तस्यवहारसाधकमिदं कुर्वे प्रकाशं परं॥ २ ॥ १

Of this portion of *Mitramiśra's* work, editions have been published, at Khidirapura (Khidderpore) Śaka 1737 (1815 A.D.); and at Calcutta, 1875.

Two leaves, containing a list of contents, have been inserted at the end of the first volume.

[H. T. COLEBROOKE.]

1474.

642. Foll. 69; size 16 in. by 5 in.; fairly good, modern Bengali handwriting; eight lines in a page.

Viramitrodaya. The section of the vyavahara chapter, treating of the law of inheritance; incomplete.

It begins: जय विभागास्यव्यवहारपदं॥

यत्र मन्त्रादिषचनव्याख्यासु बहुधा बुधाः । विवदन्ते दायभागः स प्रचिन्धेन बर्म्यते ॥

The MS. terminates shortly after the end of the bhrātriputrādhikāra. [H. T. COLEBROOKE.]

1475.

679. Foll. 339; size 10 in. by 4 in.; legibly written, in Devanagarī; twelve lines in a page.

Smritikaustuhha, a Digest of Hindu law, by Anantadeva (Bhaṭṭa), son of Āpadeva, and grandson of Ananta(deva).

The whole work consists of twelve sections, of which the present MS. contains the first, viz. the Samvatsaradīdhiti (or Samvatsarakritya) being a calendar of religious ceremonies to observed during the year [A].

It begins:

द्यो मंचनकाम्यया व्रजवधू कुंभे * तदा सिंचतर्तें
सकेहं दिध देहि मसमधुनेत्युक्ते रमेशेन या १
कोमित्युक्तिपुरःसरं निजकरे तस्यापैयां कुर्वतर्तें
प्रतुक्तिः कुरू कार्यमस्तु शमिति श्रीशस्य सा पातु नः
यः पूर्वजन्माजितपुर्यभारैः
संस्व्यया दिव्यध्यावनीशान् ।
यशे ज्वरोक्तीतकरोश्चर्यशे
स शानवंद्रों नृपतिवैभ्व ॥ २ ॥

- * निजवधूकुंभे A; व्रजवधकंभे B.
- † संज्ञानचंद्रो B.

कल्पास्यकर्ती सकलप्रजानां कल्यास्यच्चेद्रस्ततः स्नाविरासीत्। कदापि दंझांन यदीयराज्ये वभूषुरेषां क्वानु दंडवालां॥ ३॥ प्रतापेन रुद्रोपमः खच्छकी त्यो समाह्वादयन्यो जनाश्चंद्रतृत्यः । सटा सर्वविद्वतुगको वदान्यो **ऽभवश्चंद्रवं**शे ततो रूट्र**पंट्रः ॥ ४** ॥ स्रोहद्रस्य पडाननः शशधरस्थासीद्यया वा बुधः श्रीमल्रह्मणचंद्रनामकसुतो ऽभूद्रुद्रचंद्रस्य यः । तेनानेकहिमाचलस्यन्पतीन्द्ष्टान् विजित्य सके राज्ये वृद्धिरकारि तृष्टिरमिता चाथारि विद्वद्धदि॥४॥ ततस्त्रिमञ्ज्यंद्रो अभृद्रयो रूपोद्वटो भृषि । काशीस्यविद्वदादिभ्यो धनराशीनदात्सदा ॥ ६ ॥ तस्मिन्कुले अज्ञानि ततः किल नीलचंद्रो यस्तीर्थसज्जननिषेयसभूरिपुर्ग्यैः। तेजो दधार परमं पुरुषोत्तमाख्यं **थज्ञे यथेंद्र**दिशि नीलगिरिः परं तत्॥ 🤊 ॥ श्रीवाजवाहद्**रचंद्रन्पस्ततो∗ ऽ**भूच चांद्रान्वयस्य भृवि भृरियशो वकरोग्नः। सर्वोदिनस्यविद्यामयनं प्रकुर्वन् यो अस्मिन् कलार्वाप ररक्ष समस्तशास्त्रं ॥ ५॥ यदीयप्रतापीदयाद दूरदेशे सन्यम्ब नपन सदुरीतरत्रुपणा त्यक्तदुर्गाः। परे डंभोधियल्गीतरे संवसंतो यसंतोद्भवे नैय संतोपमीयुः॥ ९ ॥ ब्रद्धार्यस्य हरेरियास्य गुणैरनंतैः श्रुतिषु स्पृशक्तिः। चाकृष्य नीताः परभूपकन्या

* ? श्रीयाजयाहदुर े A, श्रीयजयाहदुरचंद्र े B, both of which may be due to misreading a Bengali original of श्रीराजयाहदुरचन्द्र, cf. Rāj. Mitra, Notices, i., p. 196; while in the Bikāner Cat., p. 466, the name appears as Rājā Caṇḍadeva Bahādur. The name of Anantadeva's patron may, however, be श्रीयजयाहुयरचन्द्र े, see Wilson, Mack. Coll., i., p. 24 (2nd ed., p. 106), where Anantadeva's patron is called 'Bajrabāhu or Vajravaracandra, a Raja of Orissa, whose descent is thus recorded:—Vajravara, son of Nīlacandra, son of Trimalla Candra, son of Lakshmana Candra, son of Rudra Candra.' See, however, Hall, Index, p. 185.

थन्या बभृयुः स्वकुलोक्सवानां ॥ १० ॥

सवीशापरिप्रख । ११ ॥ येनाचिता चुधवराः । १२ ॥ Leulogies. क्षासी तोदायरी तीरे घेट घेटिसमन्त्रितः। श्रीकृष्णभक्तिमानेक एकनाषाभिधी डिजः॥ १३ ॥ तत्सुतस्ततुर्थेयुकः सर्वशास्त्रापितस्यवित्। षापदेवो ज्भवहेवात् प्राप् यः सक्कलाम्मन्न् ॥ १४ ॥ मीमांसानयकोविदो मधुरिपोः सेवाम् नित्योद्यतो विद्यादानसुभाषितोत्तमयशा सासीत्तदीयात्मतः। यस्यानंतगुणेरनंत इति सन्नामार्थवतां गतं येनावादि च वादिनां श्रुतिशिटः सिद्धांततन्तं मुदे ॥ १५॥ न्यायप्रकाशकती निरविधिविद्यामृतप्रदः सतते। मीमांसाइयनयविश्वनयस्तस्यापदेवो अनुत्॥ १६॥ तस्यात्मजं येदिकशास्त्रविशं संतो असक्ताहरनंतरेवं। वाजाद्धराज्ञो † वचसा विधेयं निवंधसारोद्धरणं त्वयेति ॥ ५७ ॥ **जननदेवेन तदाक्ष्याणी** मुदे हरे: पूर्वनिवंधरूपं। क्षीरांषुधिं युद्धिगुरीर्मिषत्वा प्रकाइयते व्यं स्मृतिकी स्तुभः की ॥ १८॥ भवानी इंकरी नत्वा ससुती प्रार्थयान्यदः । भृतः स्रीहरिया भागे राज्ञो व्यं स्याक्तुभन्नदः ॥ १९ ॥ तिषिदीधितिरुक्ता प्राग्वस्थामो उन्दीघदीधिति । ष्ट्रच्येनां माधवोत्र्यनुसारतः ॥ ३० ॥ चांद्रः सीरः सावनो ऽथ बाईम्पत्यो नभुस्तया [(मुभूस्तण B; read भभ °)। वत्सरः पंचधा प्रोक्तश्चांद्रो ऽत्र बहुकार्यभाक् ॥ ३१॥ यह्यामः पृषेमेवातश्चाद्रवत्सरदीधिति । मासानां च तिथीनां च यानि कार्याणि संति हि। कालं तेषां वदामो अत्र प्रयोगे मानपूर्वकं ॥ २२ ॥ संक्रांतीनां सकार्याणां निर्णयं सीरदीधिती । वस्यामो वासराणां च निर्णयं भीरदीधिती ॥ ३३ ॥ गुरी सिंहादिराशिस्ये कार्याकार्यविनिर्शियं। तस्य शुक्रस्य चास्तादि बाहेस्यत्वान्ददीधिती ॥ २४ ॥ खय भानां सयोगानां करणानां च निर्णयं। कार्याकार्याणि चैतेषां वस्ये नास्त्रदीधिती ॥ २५॥

[†] Thus A, पानाहराज्ञी B.

'ततः स्मृत्ययेसारादिनिवंधोक्तं कली युगे।
यत्कार्यं यदकार्यं च वस्त्यामो उत्राद्य दीधितौ ॥ २६ ॥
निर्मातास्तिययः प्राग्याः जुङ्जाः कृष्णाश्च तहस्मी।
क्रमात्यक्षी जुङ्जकृष्णी मुख्यो मा एष चंद्रभूः॥ २९ ॥
मासा द्वादश चंद्राद्यास्तादृशाः साधिकाः क्रचित्।
चांद्रसंवतसरो हेयस्तदारंभो ऽथ कथ्यते॥ २६ ॥

तत्र चांद्रसंयासरस्य चेत्रणुक्रप्रतिपदारंभः ॥ चांद्रोच्दो मु-मुक्रगप्रतिपदारंभ इति दीपिकोक्तेः । ०

Fol. 30:

येनार्जितानि युधि भूमिपतीन्त्रिनित्य
हुर्गीश हुर्ग्रहतराशि धनैषुतानि ।
श्रीवाजवाहदुरसंजनृपस्य तस्य
वाचा हरेरिय गिरायनिदेवतुष्ये ॥ १ ॥
यो उनंतदेवकृतमंथनसन्नियंधश्रीराधिको उथ कमलापतिना धृतो यः ।
नित्यं निजे दृदि सतां प्रमुदे उस्तु तस्य
श्रुकास्यदीधितिरियं स्मृतिकोस्तुभस्य ॥ २ ॥

वैशाखदीधितिः fol. 18a; इति चेत्रकृतं fol. 13b; इति ज्येष्ठकृतं fol. 30a; ° सापाढदीधितिः fol. 37a; ° नभोभिष (or प्रावण)दीधितः ° स्रय भाद्रपदकृत्यानि fol. 78a; इति भाद्रपदकृतं । स्रयाध्रितकृतं fol. 130b; स्रय सानिककृतं fol. 181b; स्रय मागेशिषेकृतं fol. 225a; स्रय पीषकृतं fol. 228a; इति पौषास्यदीधितः । ° स्रय माघमासकृतं fol. 233b; ° स्रय फास्तुनकृतं fol. 285a; स्रयाधिमामकृतं fol. 290b; इति संक्रांतदीधितः ° । इति मलमासकृतं fol. 298b; इति श्रंदिदिपितिरियं स्मृतिकोस्तुभस्य । इति चांद्रसंवासरकृतं fol. 299a; इति भरावद्रिधितिः ° । इति मलमासकृतं fol. 316b; इति ° सोत्याद्रदीधितः ° । इति सायनान्दकृतं fol. 319a; इति ° सोत्याद्रदीधितः । इति चाहस्यत्यसरकृतं । fol. 321b; इति नास्त्रदीधितः । इति चाहस्यत्यसरकृतं ।

It ends: येनाजितानि श्रियंच्द्दीधितिरियं स्मृतिकी-स्तुभस्य॥ १॥ इति श्रीमत्सकलभूमंडलमंडनायमानश्रीवाजवाह-दुरचंद्रदेववाक्प्रवृत्तेन विष्ठडपीपदेवसुतेनानंतदेवेन कृते स्मृति-कांस्तुभे संवासरकृतं समाप्तम्॥ संवत् १८१५ १ पुस्तकं काशी-नाषभट्टस्य॥

Hemādri, the Madanaratna and the Nirnayāmrita are constantly laid under contribution by the author. Of other authorities referred to may be mentioned Chandogaparisishta, fol. 50a; Jyotihprakāša, fol. 326a; Jyotirnibandha, fol.319a; Dāmarakalpa, fol.160a; Tantraprakāša, fol. 38a; Dānoddyota, fol. 249b; Dīpikā, fol. 11a, 297b, 298a; Parāšaramādhavīya, fol. 119a; Purāṇasamuccaya, fol. 4b; Pratāparudra, fol.131a; Prayogapārijāta, fol. 233a; Prayogasāra, fol.246a; Bhārgavacandrikā, fol. 15b; Madanapārijāta, fol. 337b; Ratnamālā, foll. 11a, 321a; Rājamārtaṇḍa, fol. 321a; Rāmārcanacandrikā, foll. 6a, 13b; Rudrayāmala, foll. 131a, 160a; Reņukārikā, foll. 50b; Vishṇuyāmala, fol. 188a; Šivarahasya, fol. 37b; Smrityarthasāra, fol. 76b, 333a; Haradatta, fol. 120a.

[H. T. Colebrooke.]

1476.

2628. Foll. 221; size 10 in. by 4½ in.; modern Devanāgarī writing, by several hands; 10-13 lines in a page.

The same work [B]. Incomplete.

There is some confusion in the order of leaves.
The bhādrapada begins fol. 86b; mārgašīrsha, fol. 155b; pausha, fol. 159a; māghamāsa, fol. 166a; foll. 180–199 contain part of the bhādrapada (ends fol. 193b) and āśvina.

The MS. ends: इति श्रीस्पृतिकीसुभे दुर्गीपृजाविधानं ममाप्रं ॥

See Burnell, Tanjore MSS., p. 128b.
[MACK. COLL.]

1477, 1478.

2480, 2481. Foll. 1-232, 233-468 resp.; size 11 in. by 5 in.; good Devanagari writing of the 17th century; nine lines in a page.

Saṃskārakaustubha, the section on initiatory rites, of Anantadeva's Digest.

The work is considered one of considerable authority in the Mārāṭha country; see West and Bühler, Digest, 3rd ed., p. 24, where its probable age is stated to be that of the Nirnayasindhu (1611-12 A.D.).

It begins:

गभौधानप्रभृतिविहिताने कसंस्कारमुखे
चित्राद्भें सकलमुनयों ये प्रपश्यति देवं ।
चंद्रादित्यानलभतिहितांभाप्रवाहे निदानं
वंदे वेदै: शिरिस निहितं पालकं पांडवानां ॥ १ ॥
नावा हरिगुरुचरणी वादिरणीये जयप्रदं विदुषां ।
मधुनाशनमोदावहमधुना संस्कारकी सुभे तनुमः ॥ ३ ॥

स्य घोडश संस्काराः ॥ तत्र गभीधानं प्रथममुख्यते । इतर-संस्कारात्मति उपनीच्यत्वेन तस्यैव स्मृतिकतृभिः गृससूत्रकारैश्च गभीधानमृताधिति उपनिषदि गभैत्रंभनमिति च प्रथमनिर्देशात्।

चय पुंसवनकालः fol. 104a; नातकनैप्रयोगः fol. 115b; इति व सूर्यावलोकनिन्यक्रमणोपवेशनासप्राशनप्रयोगः fol. 212b; व कर्णवेशः fol. 214a; इत्युपनयनं fol. 302a; व समावतनाथिकारः fol. 331a; गोनप्रवरणनिर्णयः। [चय विवाहः] fol. 389b.

Colophon: इति स्त्रीमद्वनंतदेवसुतापदेवतनयेनानं[त]-देवेन विरचिते स्मृतिकौस्तुभे संस्कारदीधितिः समाप्ता॥

The work has been printed at Bombay (1862). See Weber, Cat. Berl., no. 1033; Burnell, Tanjore MSS., p. 128b. [Gaikawar.]

1479.

105. Foll. 313; size 10 in. by 4 in.; indifferent, modern Devanāgarī writing, by several hands; 10-12 lines in a page.

The same work.

Colophon: इति श्रीमत् भूनंडलायनानविह्नयदेवमुतेना-नंतदेवेन (!) कृत: संस्कारकी सुभनामको ग्रंथ: समाधिमगमत्॥ [H. T. Colebrooke.]

1480.

684. Foll. 298; size 9½ in. by 4 in.; indifferent, modern Devanāgarī writing; eleven lines in a page.

The same work. Incomplete at the end.

It ends: इति व आपदेवात्मज्ञसनंतदेवकृते संस्कार-कौस्तुओं दर्शिमिर्थयः॥

Fol. 1a contains a table of contents.

Other sections of the Smritikaustubha are

Ācārakaustubha, Pratishṭhādīdhiti, Tithidīdhiti, for which see Burnell, Tanjore MSS., p. 128b; Rājadharmakaustubha (Aufrecht, Cat. Bodl., no. 645; Rāj. Mitra, Notices, I., p. 196; II., p. 21), which includes the Vyavahāradīdhiti. See also Dattakadīdhiti, by Ananta Bhaṭṭa, no. 1542.

On the author cf. Fitzedw. Hall, Index, p. 185.
[H. T. COLEBROOKE.]

1481.

169b. Foll. 60; size 12 in. by 4½ in.; fairly written, in the Devanāgarī character; nine or ten lines in a page.

Smriticintāmaņi, by Gangāditya (or Gangādhara?), son of Gopīnātha Miśra. The second part, treating of Vyavahāra.

It begins:

RELIE

श्रायाहि त्वरितं गयेश दुरितप्रस्वस्वित्राम्ततां
प्राप्तः पुत्रक मोदकं करगतं संभक्ष्य तां श्र्यम् ।
इतुक्ते अस्वक्या करेण कल्यंस्तं तं प्रमोदाल्यं
कुवैत्यो मदयन्त्रामानन इह श्रेयस्करो वो असु सः॥१॥
किश्विल्ल्यतरोरनेककृतिभिः संप्रार्थितार्थस्य यद्
हेशाहेरिष सारभारमसिलं श्रोकामधेनोरिष ।
आदायाह्रतमर्थनातममलं श्रोश्रीधनानां पुरः
कर्तुं स व्यवहारमत्र रचयत्याधारनामा कृती ॥ १॥

सन्न तान्नद् व्यवहारस्त्ररूपं तस्य विषयः तस्येतिकतेव्यता-कलापन्निति वितयमिभधानीयम्। व स्थासेधानासेधविभागः fol. 6; स्रायदानीमनुवस्त्रक्षमप्राप्त स्र्यादानादिव्यवहारिवययो निरूप्पते fol. 7; स्राय निष्ठोपस्त्ररूपं fol. 14; स्रायास्त्राः मिविक्रयः fol. 16; स्राय सीमाविवादः fol. 21; स्राय द्यवपारुपं fol. 55b; स्राय स्त्रीपं fol. 25; स्राय साहसं fol. 25b; स्राय स्त्रीसंग्रहणं fol. 26b; स्राय स्त्रीपंपमेः fol. 27b; स्राय विभागः fol. 28; स्राय स्त्रीधनविभागकत्यनं fol. 29b; स्राय विभागतिर्णयः fol. 30; स्राय विभागाहीः fol. 31;—स्राय विभागतिर्णयः fol. 36; स्राय परिमाणमानं fol. 37;—स्राय विभागतिर्णयः fol. 44b; स्राय भुक्तः fol. 48b; स्राय पुत्रक्षम्तिनिर्णयः fol. 50; स्रायाधिकारिणः fol. 51; स्राय दिव्यत्वानहित्यं fol. 59; स्राय ज्ञयपंत्र fol. 60. It ends:

भारतपे भवतां यदादिविषये धौरास्तदासेष्यतां श्रीचिनामिण्येष नो यदि पुननौनाविषः सेष्यताम् । यस्माक्षोकमितिगितिश्च विदुषां नानाविषेति क्षणाद् गङ्गादित्यकयेरियं मितलताधीरेषु संजूभताम् ॥ मित्रगोपीनाधात्मजगंगादित्यविरिचिते स्मृतिचिन्तामणी स-

मिश्रगिपनिषासिजगगादियावराचित स्मृतिचनामका स-माप्तीयं व्यवहाराभिधानो जितीयः परिक्रेदः॥ क्षण दासिनक्षियः। मनुः। १ three lines further on: इति गंगाधरी समाप्ता॥ नेवारिनागेन्दु १६६२ मिते सुवर्षे १ कल्खिद् जिजी नायश्च काइयादिरिदं परस्ते॥

Below this, by a different hand: स्मृतिचितामणि गंगाधरमिश्रकृतविवादविषयाणि ।

Of modern works only the Madanaratnapradipa has been found quoted, fol. 45b.

[H. T. COLEBBOOKE.]

1482.

553. Foll, 97; size 13½ in. by 4½ in.; good, modern Bengali handwriting; eight lines in a page.

Smriticandra, a digest in sixteen sections (kalā), compiled, in the early part of the 18th century, by Bhavadeva Nyāyālaṃkāra Bhaṭṭā-cārya, son of Harihara Tarkālaṃkāra Bhaṭṭā-cārya, grandson of Śivakrishṇa Nyāyapañcānana, and great-grandson of Gangādāsa Bhaṭṭācārya, who lived near the Ganges (Suradhunī).

This MS. contains the *Tithikalā*, or first of the sixteen 'digits.'

The digest has evidently been compiled in distinct imitation of that of Raghunandana, who is frequently referred to (fol. 11a etc.).

It begins:

प्रसम्य देवीशपदारियन्दं सता कृते श्रीभवदेवशमी । श्रुतिस्मृती घेट्य नियन्धशास्त्रं प्रकाशते अनुं (!) स्मृति-[यन्द्रसंसं॥

श्रक्षानितिमिरोच्छित्ते स्मृतिषन्द्रः प्रकाशते ।
यासुधापानतः सर्वे भूदेवा श्रिप देवताः ॥
तिथित्रेतं च संस्कार श्राह्निकं श्राद्धमेव च ।
श्राचारश्च प्रतिष्ठा च वृषोत्सर्गः परीक्ष्यं ॥
प्रायश्चितं व्यवहारो ग्रह्यक्षश्च वेश्मभूः ।
मिल्ह्मिचस्ताः दानं शुद्धिश्चास्य कलाः स्मृताः ॥

क्रमेण तासां विस्तारं पुराणस्मृतिवेदितं ।

तिषधाति निषन्यांच्य समासेन विलोक्य सः ॥

प्रसाम्य देवीश्रापदारिक्तं सतां कृते श्रीभयदेवशमी ।

प्रकाशते तत्स्मृतिचन्द्रविद्यादायां कला तां तिथिकालतत्र तिथिमाह स्कान्दे । ० [क्यां ॥

It ends:

खज्ञानाद्यदि वा मोहादणुद्धनिह भाषितं । गुणलेशानुसारेण तब्बोध्यं धर्मपाठकैः ॥

इति महामहोपाध्यायहरिहरतकोल्रङ्कारभट्टाचायात्मनन्त्री भवदेवन्यायाल्रङ्कारभट्टाचायेकृतस्मृतिचन्द्रे तिथिलवर्ड संपूर्ण ॥

मीमांसादिनयेषु षद्मु निपुणः श्रेवादिसिङ्कान्तिवत्

प्राज्ञः सर्वेपुराणभारतचतुर्वेदादिविद्यास्त्रि ।

गङ्गादासपदान्तितः सुरभुनीतीरोपकवरस्थितो

विद्याभूषणिवश्चतस्त्रम् भट्टाचायैविज्ञायणोः ॥

आसीत्रत्सदृष्ठाः सुतः शिवपदात्कृष्णाष्ट्रितो न्यायतः पद्मास्यानुगताहदन्ति विषुधाः पद्माननं सर्वदा । भट्टाचार्यपदान्तितो हरिहरस्तस्यात्मणस्तत्सन स्रासीत्रामिषपर्ययादनुदिनं तकार्यवप्रायनात्॥

तकालक्करणाडहिन सुधियस्तद्रूपिषद्यार्थतो भट्टाषायेपदाश्रयं सुकृतिनां वंशे ततो अभूद्रवः । देवात्पूर्व अयो पिता च सुकृतो श्रीपूर्वनाम्रावदन् न्यायालक्कारमादी विवुधननकृतस्यातियुक्तसुतो अभूत्॥

भट्टाकार्यपदाश्रितः सकल्कशास्त्रपाठेन (!) संबोधितः स्मृत्याकारपुराख्यदेदिनगमाद्यालोक्य सद्यालतः तेने सर्वसतां मुदे शुभदिने चन्द्रं स्मृतेस्बद्धतः सारात्सारतरं पिवन्तु विवुधास्त्रवामृतं ये विदुः ॥

Of works and authors quoted may be mentioned: Uttaratantra, fol. 62b, 65b; Tripurāsāra, fol. 64a; Dhavaladhritasmriti, fol. 21a; Rājamārtanda, fol. 15a; Vaishņavītantra, fol. 63b, 65a (bis); Šivarahasya, fol. 36a, 90b; Šrīdattopādhyāya, fol. 20b; Samvatsarapradīpa, fol. 36a, 39a.

[H. T. COLEBROOKE.]

1483.

940. Foll. 156; size 12½ in. by 4¼ in.; good, modern Bengalī handwriting; eight lines in a page.

Śrāddhakalā, or fifth section of Bhavadeva's Smriticandra, composed in 1719 A.D. (?).

It begins:

प्रसम्य देवीशपदारियन्दं सतां कृते श्रीभयदेवश्रमी ।
प्रकाशते श्रीस्मृतिचन्द्रविद्याच्छाद्वीं कलां पंचनभागरूपां॥
स्वय श्राद्वलसस्यं। ०

It ends fol. 151a:

दिवीकसो हि जीविन पीत्वा चन्द्रकलामृतं ।
स्मृतिचन्द्रकलासिपै:मुधां पीत्वा वुधास्तथा ॥
इति (as above) कृती स्मृतिचन्द्रे श्राष्ट्रकला संपूर्णी ॥
पृथियदिव(? r. येद)तर्भेन्दुशाके देवीशपादयोः ।
श्रीमता भवदेयेन नत्यालेसि इदं खकं॥

Then follows an appendix on modifications of these rites peculiar to the followers of the Yajurveda, and finally on the restrictions put on the $\dot{S}\bar{u}dra$ caste in performing them.

This portion ends: याज्ञवस्त्रमादिवधनात् वसुधोधा-दिपद्वतियुक्तनामोल्लेखस्त्र तेषां॥ इति ॰ स्मृतिचन्द्रे यसुधेदिस्पृद्धोः स्राद्धप्रमाणकला संपृणी ॥

Of authorities quoted, the following may be mentioned: -Aniruddhabhatta, fol. 33a, 56a, 64a; Kalpataru, fol. 1b, 14a; Krityapradīpa (by Miśra), fol. 25b; Durgasinha, fol. 33b; Nārāyanabhatta, fol. 56a; Nārāyanopādhyāya, fol. 71a; Bhavadevabhatta (apparently not the author, who quotes his own samskārakalā, fol. 25b), 83a; Miśrāh, fol. 77b, 126b; Maithila, fol. 100b, 103a; Markandeyasütra, fol. 145b (Ratnākaradhrita-mārkandeyagadyāt, fol. 144a); Raghunandanabha!tācārya, fol. 2b, 8a etc.; Ratnākara, fol. 25b; Rājamārtaņda, fol. 112b; Rudrayāmala, fol. 110b; Vyāghra, fol. 78b; Sūlapāņyupādhyāya very often (once as author of Śrāddhaviveka, 122a); Śrāddhavintāmaņi, fol. 53b; Śridatta, fol. 25b; Samudrakara (author of commentary on Gobbila's Sraddhasūtra), fol. 12b; Saralā, fol. 83a; Harināthopādhyāya, fol. 64a; Hariśarman, fol. 56a; Hariharapaddhati, fol. 111b; Hārītasūtra, fol. 149b.

For another MS. of this treatise, see Raj. Mitra, Notices, I., p. 299.

[H. T. Colebrooke,]

1484.

1274d. Foll. 44; size 13 in. by 4½ in.; good, modern Bengalī handwriting; eight lines in a page.

Śuddhikalā, or sixteenth (and last) section of Bhavadeva's Smriticandra, composed 1721 A.D.

It begins:

स्मृते सकलकस्पाणभाजनं यत्र जायते ।
पुरुषस्तमत्रं नित्यं व्रज्ञामि शरणं हरिं ॥
देवेन्द्रमौलिमन्दारमकरन्द्रकणारुणाः ।
विद्यं हरन्तु हेरसचरणासुनरेणयः ॥
प्रश्रम्य देवीशपदारिवन्दं सतां कृते श्रीभयदेवशमी ।
श्रुद्धेः कलां तत्स्मृतिचन्द्रविस्तात् प्रकाशते पोडशभागरूपां॥
स्वत्र जननमरणादावश्रीचे श्रुद्धिचिन्तनं तद्यं तु देवादायभिभीयते । स्वत्र मनुः । ०

It ends:

उत्याय भाखनमवेष्ट्य सूर्ये स दक्षिणां विप्रमुखाय दश्चात् । एवं कृते प्रेतपुरस्थितस्य स्वर्गे गितः स्याच महेन्द्रतृस्या ॥ प्रस्थीिन मातापितृपूर्वज्ञानां धयिन गङ्गामिप ये कदािचत् । सङ्गायकस्यापि दयाभिभृतास्तेषां तु तीर्यानि फलप्रदािन ॥ इति महामहोपाध्यायहरिहरतकीलंकारभट्टाचायात्मजन्त्रीभव-देवन्यायालंकारभट्टाचायेकृती स्मृतिचन्द्रे शुद्धिकला संपूर्णी स्मृतिचन्द्रश्च संपूर्णः ॥

> यहियदेतकि[भूमि]शाकराज्ञयसरे श्रीशपादपद्मयुग्ममानिषय पुस्तकं । श्रीभवानुदेयदेयशमेणा सकमेणे धर्मिलोकधर्मकर्मसाधनाय चालेखि ॥ सेहिकामुचकुशलफलदे सर्यदेहिनां । समृतिचन्द्रसुधापाने कस्यालस्यं प्रजायते ॥

> > [H. T. COLEBROOKE.]

1485.

630. Foll. 123; size 161 in. by 31 in.; indifferent Bengali writing, by different hands; 7-11 lines in a page; foll. 102-110, 117-123 on European paper.

Smrititattvāmrita, or Smrititattvaviveka, a digest of law, by Vardhamāna (of Mithilā), son of Bhaveśa and Gaurī.

The Acara-viveka (or prakramana), or section on rules of conduct.

It begins:

इह वर्णो डिविधः मुद्धः संकीर्णेश्व । तत्र मुख्यतुर्विधः । तानाह याज्ञवस्त्र्यः । ०

Fol. 9: इति श्रीवर्षमानकृती स्मृतितस्थामृते मुखबन्धा-मृताञ्जलिः॥

> श्रीविख्यपद्मककुलप्रभयस्य गीरी-मातस्य (thus always) सत्कविभवेशतनूद्भवस्य । श्रीवर्धमानकृतिनः स्मुद्धभैमानं तस्त्रामृतं पियत निर्वृतिमेतु चेतः ॥

Fol. 20b: इति श्रीयर्थमानकृतौ स्मृतितस्त्रविवेके उपायः । प्रमागामृतार्थवाञ्चिलः (!) ॥

> स्त्रीविस्त ॰ -- कृतिनः परिभाषितार्थं तस्त्रामृतं पित्रतं निवृतिमेतु स्रोतः॥

Fol. 51a: गीरीभवेशपुत्रेण श्रीवर्धमानविषुधेन स्मृति-तस्त्रामृतनाम्नि नियन्धे परिभाषेयमभाषि॥ ° इति ° स्मृति-तस्त्रामृते तृतीयः परिभाषाम्निल्ः॥ श्रीवित्व ° श्रीवर्धमानवि-कुपस्य गृहस्थतस्त्रामृतं पियति निवृतिमेतु चेतः॥

चय नित्यन्नाइसंखेपः fol. 99b; सथ यमनियमाः fol. 116b.

The MS. is pieced together by different hands, having perhaps been copied from different fragmentary MSS. The end is wanting, the MS. terminating abruptly in the middle of a word; after which a different hand has added, in Dovanāgarī: तस्तामृतधर्मशास्त्र आचारमञ्जूत ॥

Of modern authorities, a very cursory perusal has yielded quotations from Govindarāja, Nārā-yaṇa, Ratnamālā, Ratnākara, Lakshmīdhara, Śrīdattāhnikam (41b), Śrīdattopādhyāya (119b).

For a MS, of another (?) section of the Smrititattvaviveka, treating of domestic rites, see Rāj. Mitra, Notices, V., p. 184.

The Cat. of the Benares Coll., p. 145, contains an Ācāraviveka, which is stated to be the first adhyāya of the Dharmapradipa by Vardhamāna.

[H. T. COLEBROOKE.]

1486.

1201. Foll. 156; size 124 in. by 4 in.; clear, somewhat stiff, old Devanagari hand-writing; eight lines in a page.

Dandaviveka, a treatise on the different kinds of punishment to be inflicted for penal offences, by Vardhamāna—(son of Bhaveśa) and younger brother of Gandakamiśr i—a judge in the reign of Śrī Bhairava of Tirhūt; apparently a section of, or appendage to, the author's Digest.

It begins (with the numbers -upplied): पाणिभ्यामुपन्नातवेषयुतया यालेन यः कल्पितो येन खेदजलीयपूरिततया नापेक्षितीयुग्रहः। संध्यापैत्वमवेत्य यो मुकुलिते सब्ये कर कंचुना सादृश्यं गतवान् स पातु शिवयोः सायनानोध्वीनिलः॥ सांधे राधिकया वनेषु विहरत्रस्याः कपोलस्यले धर्मांनोविसरं प्रसारिसमपाकर्तुं करेस स्पृशन् । तस्रप्रत्नतसास्त्रकासुमिलनादो (!) जायमाने जवाद् स्रव्याह्नो विकलप्रयासविकलो गोपालरूपो हरिः॥३॥ कृष्णावतारकृतुकं यहुमन्यमानो दंडं वहत्रवति गां पुरुषोत्रमो यः। वांछन्नसावनुगुणेन गुणेन बज्जा भयः प्रचारयति गां भुवनान्तरेषु ॥ ३ ॥ यः श्रीकुसेनमुपनीतसमस्तसेनम् च्यासीयसैनिकमियात्ममते नियुक्ते। गौ डेप्यरप्रति**शरीरमतिप्रतापः** केदाररायम्बगङ्गति दारतुर्स्य ॥ ४ ॥

उच्धृत्रलप्रसल्खंडनपंडितेन श्रीभैरवेण मिणिलापृणिवीश्वरेण । तेनानुकस्प श्मकृदप्पवलोक्यमाना श्रीवर्धमानकृतिनो उस्तु कृतिः कृताणो ॥ ५ ॥ ज्यायान् गंडकमिश्रः शंकरवाषस्पती च मे गुरवः । निस्तिलिनवंधसमासप्रयासमेनं ममानुजानन्तु ॥ ६ ॥ ० ६ ॥ दंडस्यादी परिकरस्ततः घट् तस्य हेतवः । उक्ता दंडविवेके अस्मन् परिचेदेषु सप्तमु ॥ तत्र दंडप्रशंसामां मनुः । ०

इति ° दंडपरिकरपरिकेदः प्रथमः fol. 31b.

इति व मनुष्यमारणदंडपरिछेदो हितीय: fol. 37a.

इति • स्तेयपरिछेदस्तृतीयः fol. 70b.

इति ° परदाराभिमधेणदंडपरिकेदश्चतुर्थः fol. 88a.

इति ॰ वाक्पारुष्पदंडपरिचेदः पंचन: fol. 98a.

इति ° दंडपारुष्यदंडपरिकेदः षष्ठः fol. 116a.

It ends: इति प्रकाशिके व्यवहारविषयवर्गः। त शका-मन्मोन्यविरुद्धधर्मिणो गनैवकुसयी (!) प्रकाशिकः। उदादता-स्तबदुपाधिकत्यनात्त्रयाप्यभीष्ठां रुदित्यवाप्तये (!) ॥ इति महोत-हामहोपाध्यायधर्मीधिकरणिकश्रीवर्धमानकृती दंडविषेके प्रकी-र्णकदंडपरिक्षेदः॥

Cp. Rājondalāla Mitra's Notices of S. MSS., V., p. 226, the MS. there described containing additional slokas at the end, one of which specifies the name of the author's father and family, in terms similar to those used in the preceding MS.

These verses also enumerate the works on which this manual is chiefly based, viz.: Kalpataru, Kāmadhenu, Kṛityasāgara, Dharmakosha, Pārijāta, Ratnākara, Tilaka, Pradīpa, Pradīpikā, Hālāyudhī, and Manu and Yājūavalkya with the commentaries. [H. T. COLEBBOOKE.]

1487.

1196. Foll. 132; size 12½ in. by 6 in.; clearly written, in the Bengali character, in the latter part of last century; ten lines in a page.

Smritisarvasva, a summary of religious (and civil) duties, by Nārāyaņa.

It begins: सर्वेकर्नेणि निमित्तस्य नासस्यादी निरूपणं। चान्द्रसीरसायननाश्चिकाश्चतुर्विधा मासा:। °

सप मलमासे कर्तव्याकर्तव्यं fol. 2b; सप मलमासव्यवस्था fol. 3a.

Fol. 3b: आसंक्रानामास्त्रयं तु तथ वर्ष भवति यश स्थानासा आयते। बिंतु स्थो उसंक्रान्तमासद्वयमध्ये स्थादस्य नामानारमहस्पति:। स ज व्यधिकपोडश्रश्ताशकान्द्रे ॥ १६०३॥ भाषी। तथा हि। व and further on स्वं प्रश्वपन्नाश्रद-धिकनयशत ॥ ९५५॥ श्राकान्द्रे व

षय कालामुद्धि: fol. 4; ष्य तिरिययवस्या fol. 6b; स्य प्रतियत् fol. 7 etc., the various lunations and incident ceremonies and festivals.

ख्य आई fol. 23b;—ख्याशीचं fol. 42a;—स्य प्रायाद्यमं fol. 50a;—ख्य विवाह: 1 fol. 59a; ख्य दिखं
fol. 60a; स्वाग्नि: fol. 61a, etc.;—स्वय गर्भापानं fol.
79a;—स्वय नामकर्त्रं fol. 86b;—स्वय नामकर्त्रं fol. 91a,
etc.;—स्वय दायभाग: fol. 105b;—स्वय साहितं fol. 116b;
स्वयासमनं fol. 117b; स्वय दन्तपापनं fol. 118b; स्वय
सानं fol. 119a; स्वय सन्ध्या fol. 120b; स्वय न्वयवहः
fol. 124b; स्वय तप्त्री ib.; स्वय देततापूना fol. 127a;
स्वय पार्यविश्वविक्रपूना fol. 127b; स्वय भोननविधः
fol. 130a; स्वय रानिकृतं fol. 131b.

It ends:

गुरुणां पादपमानां कृपया समुपातितां ।

नारायणीयं सर्वस्वं पुत्रपीत्रेषु तिष्ठतु ॥

भीरा व्याकरणान्यशास्त्रिनपुणा विद्याकराः सद्धराः

पुस्तीयं सुकृता मया मितिधयां चार्ये भ्रमाद्विद्यते ।

स्रस्यां भीरवराः सुनिर्मेल्लिभयो वेदाविदाज्ञानदा

कादृष्यं परिचिन्य चेदिति यदेश्वहूषणीयं तथा (?) ॥

इति स्मृतिसर्वस्वं समाभं ॥

Two pages at the beginning contain a list of contents.

[H. T. Colebrooke.]

1488.

634. Foll. 154; size 16 in. by 5 in.; well written, in the Bengalī character, at the beginning of the present century; eight lines in a page.

Smritisāra, a digest of religious and civil law, compiled from the Smritis and other sources, by Mahāmahopādhyāya Harinātha.

The section on acara.

It begins:

चयाष्ट्रसंस्काराः॥ तच गभीधानं। तच मनुः। वैदिकैः कंमिभः पुरुषेनिधेकादिक्षिणस्मनां। १ (II. 26).

अस सीमलोस्यमं fol. 2b; व्याकरणं fol. 4b; विस्मान fol. 5a; भैद्धां fol. 7a; सन्ध्योपासनं ib.; सन्ध्यायः fol. 10a; साममनं fol. 16a; दन्नधावनं fol. 19a; सानं fol. 19b; सन्ध्या fol. 22a; तपैणं fol. 24b; सादरपूना fol. 29b; सूर्यपूना fol. 33a; क्षित्रपूना fol. 34a; दुर्गोपूना fol. 35b; विष्णुपूना fol. 36a; पस्त्र यसाः fol. 38b; नित्रस्त्राद्धं fol. 43a; स्वतिष्यूना fol. 43b, etc.—स्य माणेशवतानि fol. 54b; स्वतानि fol. 55a, etc.—स्य माद्धं fol. 80b; स्य दाहः fol. 109a; स्याशीचं fol. 112a; स्य सान-पुद्धः fol. 120a; स्य प्रायश्चितसामान्यधमीः fol. 126b; स्य वृमोत्सर्गः fol. 146a; स्य प्रमुराणीयतपेणविधः fol. 150a.

It concludes (fol. 151a) with six ślokas from the Vishņupurāņa ending thus:

मातामहाय पित्रे च तत्पित्रे च समाहितः । दद्यात् पित्र्येण तीर्थेन काम्यं चान्यकृगुष्य मे ॥ मात्रे प्रथममात्रे [च] गुरूपत्र्ये तथैव च । गुरवे मातुलादीनां खिग्धमित्राय भूभुने ॥

इति महामहोषाध्यायस्त्रीहरिनाचकृतः स्नृतिसारः परिपूर्णः॥

Foll. 151b-153b contain a list of contents.

Fol. 154 contains a list of 67 names of authorities (univai:), from which we extract Karmapradīpa, Kalpataru, Kāmadhenu, Kumāra, Gaņeśvaramiśra, Smritimañjūshā, Harihara.

A MS. of this section of Harinātha's Digest (there called Smritisārasamuccaya), described by Rāj. Mitra, Notices, V., p. 230, begins thus:

नमामि यामिनीकामकानभालस्यलं शिवं । शिवाहृदयसवेखं सर्वं सर्वोधेसिद्धये ॥

चयार्सस्कृत्य कर्मस्यनिधकारात् संस्कारा रव प्रथमतो निरू-प्यते । चयाष्ट संस्काराः । तत्र मनुः । ⁰

[H. T. COLEBROOKE.]

1489.

301. Foll. 98, numbered 54 to 151; size 14 in. by 3 in.; well written, in Devanāgarī; 5-7 lines in a page.

Smritisāra.

The section on judicature (vivāda). Incomplete at the beginning.

The MS. begins: पितरं तथा। रुवं सह वसे युवाँ पृथावाधने कान्यया। ॰

स्थ भागानही: fol. 58a; स्थ विभाज्यं fol. 60a; स्थ पीनभेव: fol. 68b; स्थ दसकः fol. 69a, etc.; स्थ दंडसंशा fol. 82a; स्थ मानसंशा fol. 83a; स्थ भाषा fol. 85b; स्थ मानसंशा fol. 88b; स्थ संप्रतिपत्तिः fol. 93a; स्थ साधिनिरूपणं fol. 99a;—स्थ भुकिः fol. 103b; स्थ युक्तः fol. 112a;—स्थ श्रप्यः fol. 113b; स्थ दस्यविशेषः fol. 115b; स्थ व्यवहारपूर्तिः fol. 127b; इति व्यवहारः संपूर्णः ॥ स्थ वास्करमने स्पुत्रधारिकारः fol. 128; स्थ पारिजाने सपुत्र ofol. 134a; हस्रायुधे o; कल्यारायपुत्र ofol. 145b; स्रोकर-निर्मधे fol. 147a; स्थ प्रकारायपुत्र ofol. 149a.

It ends: तस्माङ्गतुरनुज्ञया भाषीया श्वाप द्रव्यविभागो भवत्येव न खेळ्या पारतंत्र्यात् । तदुक्तं ।

यदि कुर्योत्समानंशान् पत्यः कार्योः सर्माशिकाः ॥

इति श्रीमहामहोपाध्यायहरिनायकृती स्मृतिसारे विवादप-रिकेदः संपूर्णः ॥ संवत् १६१४ समये फाल्युणवदिदशस्यां सनि-रचरवाशरे (?!. शनैश्वर ०)। श्रीमहडवारप्रदेश्चेरिपुरायगोपाल-भृक्तमाणे श्वन्यपतिगनपतिनरपतिराजवयाधिपतिविविधविस्द्व-राजाविराजमानोत्ततमहाराजाधिराजश्रीमहोपालभृक्तमानराज्ये नियकुलकमलकलिकाप्रकारानेकभास्तरगंगाजपविजयाजाणां महा ० परिद्यतश्ची ० द्विवेदसारिनायास्मजेन परमानंदेन पुस्तक-लेवर्णं विश्वकार्णं ०

Under the colophon a different hand has added व्यवहारमैपिल.

Two leaves, containing a list of contents, have been added by a modern hand.

For another MS. of this section, likewise defective at the beginning, see Raj. Mitra, Notices, V., p. 232.

For another work of the same title, by Yādava Bhaṭṭācārya, see no. 1555; a Smṛitisāra, by Keśavaśarman, Notices, II., 76; by Maheśa, III., 48.

[H. T. COLEBROOKE.]

1490.

482. Foll 117; size 12½ in. by 4 in.; well written, in the Bengalī character, at the beginning of the present century, by two or three different hands; seven or eight lines in a page.

Smritisārasamgraha, a summary of the religious (and civil) duties according to the Smritis, by Vācaspati (Miśra).

It begins:

शियं नत्वा स्मृते पुक्ता क्रियते सारसंग्रहः । श्रीवाचन्यतिभीरेण स्मृताचारप्रयुद्धये ॥

अय कालस्य। तत्र यसरम्बान्द्रः सीरः सावनो नास्त्रत्रक्षेति चतुर्विधः। चान्द्रस्तु द्विविधः। सुस्यो गीणस्त्र । ० 🚙 🚌

चय प्रतिपदादितिथिविशेषव्यवस्था fol. 4b;-- चय प्रत-क्राद्विवाहस्य । fol. 26a; स्थ कन्यादानाधिकारियाः fol. 29b; स्वयं प्रसङ्गान्यागस्य fol. 31b; स्वयं दायस्य fol. 32b; खप स्त्रीधनविभाग: fol.44a; खप संमुष्टविभागस्य fol.47a; ष्यय प्रायिश्वतस्य fol. 48b; सय चान्द्रायगं fol. 52a, etc.; रोधादिनिमस्यथे fol. 60a; खण गोवधायवाद: fol. 63b; स्त्रीयचे fol. 64b; अपाभक्ष्यभक्षणे प्रायश्चित्रं fol. 66a; स्त्रणापेयपाने o fol. 71a; स्रथोपपातके स्तेयप्रा o fol. 72b; जयागम्यागमन्त्रा o fol. 73b; जय परिवेत्तादिमा o fol. 76a; जय प्रतिग्रहमा o fol. 80a; जय निन्धदेशगमनपा o Iol. 83a, etc.; स्रयाशीचस्य fol. 95; स्रय बालाशीचस्य fol. 97b; स्वयंतीयस्य fol. 98a; स्रथांत्रीयसंकरस्य fol. 98b; स्रथ विदेशस्थाशीयस्य fol. 100b; शवानुगम-नाद्यशीचस्य fol. 101a; गर्भन्नावाशीचस्य fol. 102b; खणाचेवाज़ी बस्य fol. 103a; खण द्रव्यानारस्याणुद्धिः fol. 104a; स्रथ जलाशयस्य fol. 105a; स्रथ अध्याणां fol. 107b; जयाशी यापवादस्य fol. 108a; स्राप समयस्य मुद्धमुद्धी fol. 110a; स्वयं मृतक्रियाधिकारियः fol. 114b.

References to authorities are comparatively rare. Sūlapāṇi (foll. 56a, 58a, b, 59a, 69a; Sūlapāṇimahāmahopādhyāyāḥ, 50a; एवं श्रूलपाणि-महामहोपाध्यायवाचस्पतिमिश्रयन्ये वृहस्पतिव्यासवचनपोरेक-यास्त्रत्या खपुत्रविमातुर्राप विभागेकायां © 38b) and Raghunandana(?) are the writers quoted most frequently, the latter being always referred to

under the designation of Smārtāh (foll. 21b, 59a, 78a; Smārtabhaṭṭācāryaih, 62b), and generally criticised adversely (asmanmate tu, vayaṃ tu, etc.). The Tithitattva is also referred to in a passage originally omitted, and supplied in the margin of fol. 2a. Further, Jīmūtavāhana (apparently included among the Gauḍāh, and contrasted with the Maithilāh), 47b; Ratnākara and Prakāśakāra [अव राजाबराइयो गोडनि-पद्धारः(!) ॰ पदन्ति। प्रकाशकारस्तु ॰ 47b; गीडमते राजाबरात्ते च 48a]. The Dvaitanirnaya is also referred to in a passage supplied at fol. 4a; the Prañcah, fol. 6b.

It ends: तत्रापि पत्याः पितसन्तत्यभाव स्वाधिकारः। अन्येषां पौत्रादीनां तुकाम्याधिकार स्व॥ समाप्तश्चायं ग्रन्थः॥

For chronological remarks regarding different authors of this name, see above, no. 1398. [H. T. COLEBROOKE.]

1491.

638b. Foll. 57; size 16 in. by 5 in.; fairly written, in the Bengali character, at the beginning of the present century; eight lines in a page.

Smārta-Vyavasthārņava, a summary of the law as promulgated in the ancient codes, composed—by order of Rāya Rāghava, in Śaka 1583 (1661 A.D.)—by Raghunātha Sārvabhauma, son of Mathureśa Tarkapañcānana.

The work is divided into eight chapters (uttaranga), the subjects of which are indicated in the second introductory verse.

It begins:

नावा श्रीरपुनाथ ईश्वरपदाभोत्रं गुरुश्वादरान्
मनादिस्मृतिसंग्रहायानवधायाश्रायवाक्येन ।
वालानां पदुताविधायकम्तुं स्मातैव्यवस्थायीयं
रायश्रीयुतराथवस्य नृपतेरादेशतो निमेने ॥ १ ॥
तिथिसंक्रान्यशीचेषु द्रव्यशुद्धधिकारियोः ।
प्रायश्रिकोद्वाहदायेष्विष वाच्यो ऽत्र निर्योगः ॥ ३ ॥

IS U.S.

तत्रादी तिथिष्यवस्या॥ तिथिस्तु राशित्रयोदशांशचन्द्रभा-गोपलक्षितः कालविशेषः। यथा मूर्यसिद्धानः। स्रकीष्ठि-निःमृतः प्राचीं यद्यासहरहः शशी। १

इति प्रयोधाय मुनन्दबुद्धेस्तिणिव्यवस्थानय रुप शाद्यः । स्मार्तव्यवस्थार्थव उत्तरकः श्रीमार्थभौमेन कृते समाप्तः॥ [fol. 14a.

 चय संक्रानित्यवस्था। तत्र संज्ञायथा मेपसंक्रानिर्महा-विध्वं °

इति श्वितीयो ऽल्यमतेहिताय व्यावस्थया संक्रमणे खरांशोः। स्मार्ते । ा fol. 15a.

III. चय निर्मुणाशीचव्यवस्था । चशीचं तु विहितकमीथि-कारविरोधादृष्टविश्रेष: । ०

> इति स्मुटे ऽवासिल्हिनिर्गुणानामशीचिनिर्णयकसद्भावस्था। चीसावैभीमेन कृते तृतीयः स्मातेव्यवस्थाणीय उत्तरङ्गः॥ [fol. 24b.

IV. चय द्रव्यमुद्धिव्यवस्था॥ भुद्धिसु विहि[त] कर्नाहेत्वप्रयो-ज्ञको ब्रदृष्टविश्चेयः । ० इति प्रदृष्टासिलवसुमुद्धिकरव्यवस्थामय स्मृतुर्वेः ।

स्मात • ॥ fol. 27b.

V. जथाधिकारिव्यवस्था ॥ तत्रान्येत्यादि दशिपरानाद्यक्रिया चार्धेकोहिष्टसिपराजिकरणान्तमध्यिक्रययोः पुरुषस्य १ इति प्रमृतान्तिमसिक्रियासु कर्तृक्रमो यत्र पञ्चमो उयं । स्माते १ ॥ fol. 31a.

VI. सप पर्णनरदाहः ॥ सस्प्रामलाभे हि पद्यानन्तरममावास्यापां शिरःप्रभृतिषु पणास्थानं वृन्तयुक्तपलाशपनपर्वाधकशतत्रयं दस्या परपत्तैः पुत्रलकं कृत्वा ज्ञणीमूत्रेण संवेष्ठ्य
यविषयंद्रेन लेपित्वा पुत्रादिर्देहेत्। तद्यथा शिरोमध्ये चतारिशत् ४० ग्रीवायां दश १० उरोमध्ये विशत् ३० जटरे
विशति २० बाह्योः पचाशत् पश्चाशत् १०० हस्ताक्रुलिषु
पद्म पद्म १० वृषणयोस्त्रीणि श्रीण ६ शिस्रे चतारि ४
जवीः १ १०० जानुनोः १ ३० पादाक्रुलिषु १ १०। स्वं
पर्णानरं दश्वा चितायामुदक्रधारां दस्ता त्रिरात्रमशीचं
कुर्यात् । सशीचाभ्यन्तरे दहेत्। श्रेषाहेन शुद्धः। पुत्रलकं
कृत्वा कृष्णसारचर्मणा संवेष्ट्य ज्ञणीमूत्रेण यद्भा नलमिश्रीयेषपिष्ठेलेंपयेदिति हरिदासनकीचार्यः । पर्णनरे दश्ये अस्थप्राप्ती तु पुनस्तहाहे त्रिरात्र अशीचे कर्तव्ये इति न पुनः
पिष्ठदानं ॥ १॥

्चय प्रायश्चित्रव्यवस्था। पायनाशकतामात्रेण विधिनोधिर्त कर्ने प्रायश्चित्रं । १ इति स्मुद्धतासिल्पापकर्मिणां निस्तारकीयं लिसिता चव-श्री १ ॥ fol. 47a. [स्था ।

VII. जयोडाहव्यवस्था ॥ तत्र उडाहल ज्ञां यथा भायोत्वर्तः पादक्य हर्षं विवाहः । तद्य उत्तर्गोनन्तरं वरस्य ममेयनिति ज्ञानकृषं तस्य समवायविषयताभ्यां संबन्धाभ्यां वरक्रन्ययोः सन्वात् वरकन्ययोविवाह इति प्रतीतिकृषलभ्यते । ०

इति प्रशस्तानुषिता च कन्या विवाहे कार्ये लिखितान स्मातं 0 ॥ fol. 53b.

VIII. स्वय त्यभागस्यवस्था॥ पित्राद्यननारं तत्कुले पुत्रादिभिः संबन्धाधीनो विभागः क्रियते यत्र विवादपादसमुदये भागः। पित्रादिनिधनानंतरं सर्वेषामंशिनां प्रत्येकं स्वत्वं जायते। तदननारं गुटिकापादिना सामुद्दियकं स्वत्वं विना यत्रात्येकं स्वत्वं जन्यत इति स्मातीः। ०

ष्य विभागानिधकारियः fol. 54a; स्रथ विभज्यावि-भज्ययोषीयस्या fol. 54b; स्रथ विभागसंदेहिनिर्णयः fol. 55b; स्रथ स्त्रीधनिन्हपर्यं fol. 56a; स्रथापुत्रधना-धिकारियः fol. 56b.

It ends: पौत्राभाषे तु प्रपौत्राय न देय:। प्रागुक्तसन्न-मपुरुषपर्यन्तानां विभागदानं तु भिन्नदेशगतानामिति शिवं॥

धीरेषु साम्रहिषुटं विनिवेदनं में
युमादृशो उन गुणतां प्रथमं तु दोने ।
यित्रिणेयामृतकृतः पि न प्रमाणं
तस्मादियं चपलतापि न दूनणीया ॥
ये ग्रन्थनिर्मितिपरिश्रमदूनिषत्तास्
तादृङ्गनीविजनकर्मेणि चानुरक्ताः ।
तेषानिमं खमुद्धदां मधुरेशतकेपद्माननात्मनकृतिमुदमातनोतु ॥
इति सकलहितार्थं चन्यवंशावतंशः
कृतवसतिरमुम्मिन् विश्वते सत्समाने ।
सकलमुनिमतैर्थं निमेने सार्वभीमः
न सल् रुचिरकन्यो ग्रन्थराजः समाभः ॥
ज्ञानार्थमाशु रिचते ऽर्णव स्व दायभागव्यवस्थितिनयो ऽष्टम उन्नरकः ॥

For the first half of this śloka, containing the date of the work, but here omitted, see next MS.

For another MS. of this work, see Raj. Mitra, Notices, I., p. 131; of the 7th chapter (on marriage), ib. II., 76, 77.

[H. T. COLEBROOKE.]

1492.

385. Foll. 167; size 16 in. by 5 in.; fairly good, modern Bengalī handwriting; eight lines in a page.

Raghunātha's Smārta-Vyavasthārņava.
It ends: ये ग्रन्थनिर्मितपरिश्रम १ मुद्दमातनोतु ॥
शाके अग्निमञ्जलहरास्यकलानिधाने १५६३
श्रीराधनावनिपते बुँधवासलस्य ।
ग्रीत्यर्थमानु रिचते अर्थाव एव दायभागव्यवस्थितिमयो अष्टम अत्ररङ्गः ॥

इति सक्छहितार्थै ° ग्रन्थराजः समाप्तः ॥

Two leaves at the end contain a table of contents. [II. T. COLEBROOKE.]

1493.

636a. Foll. 66; size 17 in. by 5 in.; well written, in the Bengali character, early in the present century; eight lines in a page.

The same work.

It ends:

इति प्रशस्ताखिलभागवृह्मिर् विभक्तकार्ये लिखिताच चाष्टमः । स्मातेष्यवस्थार्यव उत्तरकः स्रीसावभीमेन कृते समाप्तः॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1494.

386a. Foll. 29; size 16 in. by 5 in.; Bengalī handwriting, in places difficult to read owing to sticky ink; eight lines in a page.

The last three chapters of Raghunātha's Smārta-Vyavasthārṇava; to which is appended a summary of the chapter on Inheritance, called Dāyabhāga-vyavasthāsaṃkshepa, by Ganeśabhatta (?).

A. Chapt. VI., Prāyaścittaviveka ends fol. 16a; VIII., Dāyabhāgaviveka, fol. 20h; VII., Udvāhaviveka, fol. 25a: इति गरोश (thus corrected)भट्टकृते उद्वाहिययेक: समाप्त: ॥ यलेन लिखितं सन्यं यन्नोरयति मानवः । जूकरी तस्य माता च पिता च तस्य गर्दभः॥

शिकाच्याः १९२६॥

B. Dāyabhāgavyavasthāsaṃkshepa (four leaves), begins:

स्त्रण मृत्रधनाधिकारियां व्यवस्थासंख्येयः । यः श्राह्मकर्तो स स्व न सर्वेत्र धनाधिकारी प्राधिकत्थात् । यथा माताधितरी दायाधिकारियो श्राह्माधिकारियस्तु भात्रादयः । ०

चय स्त्रीधनं fol. 1b; चय स्त्रीधनाधिकारिव्यवस्थासंख्रेपः ib.; चय विभागानधिकारिव्यवस्थासंख्रेपः ib., etc.

It ends: इति दायभागव्यवस्थासंक्षेपः संपूर्णः ॥ to which a different hand has added in the margin: गणेशभट्टकृतदायसंक्षेप • [H. T. COLEBROOKE.]

1495.

2770. Foll. 157 (paged 1-314); folio; size 12½ in. by 8½ in.; bound in the European fashion; modern Bengalī handwriting; twenty-six lines in a page.

Vyavasthāsāra(saṃgraha), a similar summary of the law of the Smṛitis, by Nārāyaṇa Śarman Siddhāntavāgīśa Bhaṭṭācārya. The section on religious observances. It begins:

नत्वा कृष्णपदहः इं श्रीनारायणश्रमेणा ।

क्रियते अतिप्रयानेन व्यवस्थासारसंग्रहः ॥

गानाजनकृतान् ग्रम्यान् विविधान् बहुधा मया ।

खालोक्म सारमाकृष्य संख्रिष्म रच्यते विधिः ॥

व्यवस्थास्तु कियत्यो अत्र उपयुक्ता (!) विशेषतः ।

खन्याश्चान्यत्र विशेषा बाहुल्याद्या उपेद्यिताः ॥

इदानीमुण्युक्तस्य त्यागः साम्याचैकस्य च ।

क्रियते यन्मया तिह्न सुधीभिः खन्यतामिति ॥

खण प्रातःकृत्यं । ०

इति व्यवस्थासारसंग्रहे साहिकव्यवस्थापरिन्द्रेदः॥ स्थय नासकरणं p. 72; इति व्यवस्थासारे तिस्थादिव्यवस्थापरिन्द्रेदः॥ स्थय श्राद्वव्यवस्था। p. 139; इति व्यवस्थासारे श्राद्वव्यवस्थापरिन्द्रेदः॥ स्थाशीचं p. 197; इति व्यवस्थासारे साशीचादिवृषोत्सगीनव्यवस्थापरिन्द्रेदः॥ स्थय कली वर्ज्यक्मीया p. 247;—[स्थ दत्तपुत्रविधः p. 248; स्थय विवाहः p. 249, otc.;]—इति व कली निषेधकमीश्रहानतः पुरुषक्षेत्रपुरुषान्तव्यवस्थापरिन्द्रेदः। p. 273.

It ends: इति व्यवस्थासारे विवादादिषरीक्षामाव्यवस्था-परिच्छेद:॥ श्रीनारायणशर्मेणा विराचितं व्यवस्थासारसंग्रह-पुसाकं समाप्तं॥

For another MS. of this treatise, see Raj. Mitra, Notices, I., p. 226.

For a different work of the same title, see no. 1571.

[COLL. OF FORT WILLIAM.]

1496.

1377. Foll. 119; size 17 in. by 3\(\frac{1}{4}\) in.; folded to half the length; fair, modern Bengalī handwriting; eight lines in a page.

The same work. Incomplete.

The Śrāddha section bog. fol. 105a; जया-बाहनं fol. 118b; जयार्थी। जस्दोगपरिश्चिष्टं fol. 119a, l. 1.

It terminates abruptly: उत्तरत स्त्रिया इति ज्ञत-पचन्नुतानुत्ररज्ञन्दस्य वा- [H. T. COLEBROOKE.]

1497.

251b. Foll. 37; size 12½ in. by 4½ in.; legible, modern Bengali handwriting; eight lines in a page.

Vyavasthāsārasamcaya, a summary of obsequial rights and the law of inhoritance, by the same author.

It begins:

नत्वा कृष्णपद्वन्द्वं श्रीनारायग्रशमेगा। क्रियते श्रीप्रयत्नेन व्यवस्थासारसम्बयः॥

चय समान्यतः सर्वेतिथिव्यवस्था । 🌣

For an analysis of the treatise, see Raj. Mitra, Notices, III., p. 126.

इति नारायण्यमिकृती व्यवस्थासारसञ्जये तिथ्यादिव्यवस्था-सारसञ्जयः सनाप्तः॥ अय श्राह्यसामान्यकाल्य्यवस्था। fol. 10b; इत्यशीचथ्यपस्थासंक्षेपः॥ अय संबन्धव्यवस्थासंक्षेपः fol. 23, etc.; इति दायभागव्यवस्था fol. 36b.

It ends (cf. Vāj. Saṃh. 34, 1):
यज्जायतो दूरमुदीत तदु सुमस्य तथैव।
दूरंगमं ज्योतियां ज्योतिर कं तन्मे मनः शिवसंकट्यमस्तु॥

इति मंत्रं यनुवेदिसंकस्थानन्तरं पठेत्। सामगस्तु देवो वो द्रविद्योदा ($S\bar{a}m.~S.~1,~55$; 2, 863) इति पठेत्॥

इति श्रीनारायण - - (erasure)सिञ्चान्तवागीशभद्वाचा-यैविरचित्रो व्यवस्थासारसच्यः समाप्तः॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1498.

1629. Foll. 57; size 18\frac{3}{4} in. by 4\frac{1}{2} in.; folded to half the length; well written, in the Bengalī character; nine lines in a page.

Smṛitisāravyavasthā, another summary of smārta ordinances, by Vidyāratna (?) Smārta-bhaṭṭācārya.

It begins (the śloka supplied in the margin):

प्रणम्य परमात्मानं न्यायराजेन धीमता । रच्यते स्मृतिसारस्य व्यवस्या बुधतुष्टये ॥

जधाशीचव्यवस्थातं श्वेषः॥ तत्र प्रथमं सहमरणानुमरणवि-निक्षपणं। तत्र ब्राबस्थादिसक्छभायाँणां स्वगतपतिगतस्वर्गाणि-नीनां सहमरणे अधिकारः। ब्राबस्याच्यानुमरणे अधिकारः। तद्यासां पतिपादुकादि यिकंचिद् द्रव्यमादायानुमरणे अपधि-कारः। ०

खयाशीचशंकरसंक्षेप: fol. 2a; खय गर्भश्रावाशीचं fol. 4b; सप द्वारी fol. 5a; सथ विदेशस्थाशी fol. 5b; etc.—जय द्रवानुद्धिः fol. 9a; सप सूतिकादिमरणे व्यवस्था fol. 9b; जाप प्रेततपेशाच्यवस्था fol. 11a; जाप दानव्यवस्था fol. 12b; खप प्रेतिक्रयाधिकारिए: fol. 14b; इत्यशी-चसंखेप: । खय त्राइसंखेप: fol. 16b;--समाप्तेयं त्राइत्यव-स्या। अयोद्वाहव्यवस्या॥ तत्रादी सापिक्षं निरूप्यते। ० fol. 33a; स्रमाशदशिववादानां संखेषो लिख्यते ॥ तत्रादी च्यासंखेप: । fol. 36a; सपाखामिकविक्रय: fol. 38a; सप द्राप्रदानिकं fol. 38b; जय दायव्ययस्थातं द्योप: fol. 40b; चर्ष भागानही: fol. 41b; चर्ष स्त्रीधनविभाग: fol. 42b; इति दांयभागसंगृह: । खप विचारानारं fol. 45a; खप गोव-भगायिश्वसंश्वेप: fol. 45b;—स्वय गोवधापवाद: fol. 49b; इति प्रायश्चित्रसंखेप: ॥ स्रय साध्ययवस्थासंखेप: fol. 50a; च्चम संक्रानितसंद्येप: fol. 51a; च्चम संक्रानिकारं fol. 55b; स्रयेकादशीव्यवस्थासंखेप: fol. 56b.

It ends: इति [विद्यारान suppl- in marg.] स्मार्त-भट्टाचायैविराजितस्मृतिसारव्यवस्थयं समाप्ता ॥ शकाच्दाः १९२९ । १२१२ । १५ फाल्गुन । भुक्रवार । कृष्णतृतीया । १ । वाँववाडियानिवासिन्नोरामहरिदासहद्रस्य साचरपुस्तकनिदं ॥ [H. T. COLEBROOKE.]

C. WORKS ON CIVIL LAW (Vyavahāra).

1499.

1274c. Foll. 50; size 13 in. by 4½ in.; fairly written, in the Bengalī character; ten lines in a page; modern.

Vyavahāramātrikā, a manual of jurisprudence, by Jīmūtavāhana.

It begins:

व्यवहारमातृकीमा सकलिवनादेषु धर्मवादार्थे। लोकक्वमे अपि यष्ट्यति सुत्तमिव शुश्रूषया माता॥ 'तत्र विवादविषयानाह नारदः। ०

इति प्रथमभाषापादः fol. 14a; इतुत्रराभासनिर्णयो जितीयः पादः ॥ स्रय क्रियापादः fol. 20a; ॰ इति लेख्यप्रकरणं ॥ संप्रति भुक्तिविषिच्यते fol. 40b.

It ends: इति पारिभाद्रमहामहोपाध्यायश्रीजीमूतवाह-नकृता व्यवहारमातृका समाप्ता॥

Regarding the author, see his Dāyabhāga, no. 1511. [H. T. COLEBROOKE.]

1500.

995. Foll. 101; size 13 in. by 5 in.; indifferent Bengalī handwriting; European paper (watermark 1802); eight lines in a page.

Vivādacandra, a digest of civil law, composed by Lakhimā (Lakshmī) Devē, queen of Candrasiṃha of Mithilā, and published under the name of her nephew, Misarū Miśra.

It begins: बन्दे श्रीकारवेषुग्रावयुग्रही osix ślokas (Aufrecht, Cat. Bodl., no. 718) which enumerate a succession of four princes, viz. Bhaveśa, his son Harasimha, his son Darpanārāyaṇa (wife Hīrā), his son Candrasimha (wife Lakhimā Devī).

The Harasimha here mentioned is usually identified—e.g. by Aufrecht, Bhandarkar (Rep. 1883-84, p. 48), Rajk. Sarvadhikari (Tagore Law Lect., p. 398)—with the founder of the new Nepal dynasty, in whose reign Candeśvara's Ratnākara was composed about 1314 A.D. (see no. 1390); whence the present work would have to be assigned to the latter part of the 14th century. The above genealogy does not, however, seem to agree either with the traditionary account (Wright and Kirkpatrick), or with the dates hitherto supplied by authentic documentary evidence, see C. Bendall, Cat. of Buddbist Sansk. MSS., p. xv.

The MS. then proceeds:

त्रचादावृणादानस्यले व्यवस्था । यथा व्यवस्थया यदूणमधमणी गृद्धाति तिचरकालं विना तथैव दश्चात् । ०

(खय) वृद्धिनिषेशस्यले fol. 3a; श्वाधिस्यले fol. 5b; प्रतिभूष्यले fol. 8b; चुणादानस्यले fol. 10b; त्यासम्बले fol. 17b; सस्वामिधिक्रयस्यले fol. 19b; संभूयसमुन्यानस्यले fol. 21a; दत्ताप्रदानिकस्थले fol. 23a; भूतकस्थले 27a; दासमोधस्यले fol. 27b; भाटकस्यले fol. 31b; स्वामिपा-लियादे fol. 32a; विक्रीयासंप्रदाने fol. 33b; क्रीत्वानुशये fol. 35a; सीमाविषादे fol. 36b; सेतुस्थले fol. 37a; कृष्टाकृष्टस्थले $fol.\ 37b$; दायविभागे $fol.\ 39b$; जीवित्यत-कविभागे fol. 40a; प्रमीतिपत्कविभागे fol. 42a; भागा-नहस्थले fol. 43b; स्विभाज्यस्थले fol. 44b; स्त्रीधनस्थले fol. 46a; स्त्रदेधनियभागे fol. 48a; ल्प्नावभागे fol. 50a; पुत्रानारैर्विभागस्यले fol. 50b; सपुत्रधनविभागे fol. 52a; संसृष्टिविभागे fol. 52b; क्रियाभेदे fol. 57b; खण व्यवहारे ष्यवस्था fol. 58a; उन्नरस्थले fol. 64b; प्रत्याकलिते fol. 69b ; सन्धी $\mathrm{fol.}\ 71b$; निस्योत्तरे $\mathrm{fol.}\ 72a$; साधिस्थ $\overline{oldsymbol{lpha}}$ fol. 75b; समाधिस्थले fol. 78a; साधिममे fol. 82a; भुक्तिस्थले fol. 87a; युक्तिस्थले fol. 89b; जयपराजयाव-भारणे fol. 92b; निर्णये fol. 93b; निर्णीतकृत्ये fol. 94b; **कृतनिवृत्ती** fol. 95b.

It ends: ब्राह्मणस्य खनियापुत्रादिषु नीरसत्वापत्ती परि-गणनमुख्यत्वकट्यनालाचवाय सर्वेषां सवणीया व्यवहारायात्त्रचा हि रोधापत्तेरिति॥ इति महामहोपाध्यायश्रीनिसक्तिश्रविरिचतो विवादचन्द्रः समाप्तः॥

Two leaves appended at the end contain a [H. T. COLEBROOKE.] list of contents.

1501.

2587. Foll. 76; size 13 in. by 4\frac{3}{4} in.; good, clear Devanāgarī writing, of 1815 A.D.; nine lines in a page.

A less correct copy. Vivādacandra.

The colophon is followed by the list of chapters, written by the same hand, in continuous lines.

Bosides Smritikāras, the following authorities have been found referred to:—Pārijāta [चिना प्रहित: साक्षी भवेदेको अपि याचित इति यचनात् याचित इति निश्चेपविशेषणमिति पारिनातः। $] \ {
m fol.} \ 58a; \ Prakar{a}\dot{s}a$ दायं निरिद्विया खदाया हि स्तियो मता इति वीवायनात्। निरिंद्रिया निःसस्या इति प्रकाशः] fol. 33b; Ratnākara, foll. 6a, 11b, 27b, 28b, 39b, 41a, etc.; Vyavaharatilaka (चत स्व व्यवहारतिलको पुरुषशक्तिमात्रनिक-पणार्थे व्यवहारमेयमादयो दोषा भवनाति] fol. 49a; Smritisara, foll. 18b, 41a [तदुक्त स्मृतिसारे । एतसद देशाश्यम्यास रवोषयुक्तः यथामुकदेशे इयासंख्याकमनेन गृहीते तेन तहेशीयानां साधित्वं भवति] 47b, 73a, b.

[Mack. Coll.]

1502.

Foll. 155; size 123 in. by 6 in.; 1413. well written, in Devanagari; nine lines in a page.

Vivādatāņdava, a digest of Civil law, by Kamalākara Bhaṭṭa, son of Rāmakrishṇa Bhaṭṭa and Umā, grandson of Nārāyaņa Bhatta, and great-grandson of Rāmeśvara Bhaṭṭa.

It begins:

श्रीरामकृष्णियतरं नत्वोमास्यं च मातरं। कमलाकरसंज्ञेन व्यवहारो निरूपाते॥ तवादी सभा। मदनराने वृहस्पतिः। दर्गमध्ये गृहं कुपी जलवृद्यात्रितं नृपः। प्राग्दिशि प्राड्यसी तस्य लक्ष्यां कल्पयेलाभां॥ ० (ज्ञच) चवहारिषयर्थ fol. 6a; इति भाषापादप्रचम: fol. 12a; इति क्रियापादः fol. 14b; इति दंडभेदाः fol. 16b;

जय लिखित fol. 21b; लेख्यसंदेहे निर्णय: fol. 24a; इति लेख्यप्रकरणं fol. 25a; इति भुक्तिगुरुकरणं fol. 28b; इति ° साधिप्रकरणं fol. 36a; इति व दिव्यप्रिभाषा fol. 39b; ं तुलादियां fol. 43b; जिनिदियां fol. 46a; जलदियां fol. 47b; विषदियां fol. 49a; कोषदिवां fol. 50a; तंड्ल-दिव्यं $\mathrm{fol.}\ 50b$; तप्रमाप: $\mathrm{fol.}\ 51a$; कालुदिव्यं $\mathrm{ib.}$; धर्मी-धर्मेदियं $\mathbf{fol.}$ 51b; इति \mathbf{c} दिव्यनिर्शेय: $\mathbf{ib.}$; इति दंडमानं ${f fol.}\,\,52b$; सप विभागकाल: ${f fol.}\,\,55b$; सप विभाज्यं fol. 64b; जय मुख्यगीसपुत्रा: fol. 68a; जय जारजानां विभागः fol. 71a; स्रापुत्रधनविभागः fol. 72b;—इति संसृष्टिविभागः fol. 83a; इति भागानहीः fol. 84a; इति स्त्रीधनविभागः fol. 91a; इति ° दायभागः समाप्तः । खया-ष्टादश दानानि fol. 93a; इति प्रतिभृविधिः fol. 103b; इति ॰ भृणधान ॰ fol. 107b; इति ॰ निश्चेप: fol. 111b; द्रत्य खामिनिक्रय: fol. 113a; इति संभूयसमुख्यानं fol. 116a; इति दसामदानं fol. 118a; इति ऋतितानुशयः fol. 119a; इति विक्रीयसंप्रदानं fol. 120b; इत्यमुख्रूषादानं fol. 124a; इति खामिपालविवाद: fol. 129b; इति व मीमाविवाद: fol. 136a; इति ॰ दंडपारूचं fol. 140b; इति साहसे fol. 145b; इति स्तेयं fol. 149a; इति स्त्रीसंहरणं ful. 153a; इति स्त्रीपुंधनी: । स्वय प्रकीर्शक fol. 154a.

It ends:

तर्वे दुस्तर्वमेथः मणिपतिभणितिपाणिनीये प्रपंचे न्याये प्रायः प्रगच्भः प्रकटितपरिमा भाटृशास्त्रप्रघट्टे । प्राभः प्राभाकरीये पणि मणितदुरंतांतवेदांतसिंधुः श्रीते साहित्यमार्गे प्रवरतरगतिधेर्मशास्त्रेषु यश्च ॥ येनाकारि प्रोद्घटा वाश्चिकस्य टीका यान्या विश्वतिग्रंथमाला । श्रीरामांच्योरपिता निर्णयेषु सिंधुः शास्त्रे तत्वकीतृहले च ॥ रामकृष्णसुतेनाच कमलाकरशमैणा।

तेन ख्रमः कृतो यो इत्र तेन प्रीतो इस्तुराषयः ॥

इति श्रीमहान्द्याक्यप्रमाणपारावारपारीणजगहरूश्रीरामे -चरभट्टत्ररिस्नुनारायग्रभट्टात्मज[रामकृष्णभट्टसुत]श्रीकमलाक-रभट्टकृतं विवादतांडवं समाभं ॥ ° संवत् १६६४ ॥ लिखितंनग-निरामबाबदेवश्मेणा ॥

Besides Smritikāras and Purānas, the following authorities are freely quoted: Aparārka, Kalpataru, Jīmūtavāhana, Madanuratna, Mādhavīya, Vijūāneśvara, (Smṛiti)candrikū; also occasionally: Govindarāja, fol. 77a; Gauḍadiryatattva, fol. 7a; Bhojarāja, fol. 77a; Medhūtithi, fol. 7a; Ratnākara, fol. 44a; Viśvarūpa, fol. 77a; Śrīdhara, fol. 65b; Someśvarabhatṭa, fol. 71a.

The author's Nirnayasindhu was composed in 1611 A.D. For his place in the 'Bhatta family of Benares,' see the pedigree in V. N. Mandlik's Vyavahāra Mayūkha, p. lxxvi.

For the author's Vyavahāra-Kamalākara (? the same work), commencing with the same introductory verse, and forming part of the author's Digest, called Dharmatattva-Kamalākara, see Rāj. Mitra, Cat. of Bikāner MSS., p. 504.

1503.

2571. Foll. 153; size 13 in. by 5 in.; well written, in Devanagari, towards the end of last century; nine lines in a page.

The same work. Apparently transcribed from the same MS. as the preceding one; unless, indeed, it be the original of it.

[MACK. Coll.]

1504.

2867. Foll. 75; folio; size 12½ in. by 8½ in.; European paper; Malayāļma character; 19-21 lines in a page.

Vyavahāramālā, a manual of civil law (? by Varadarāja), much used in Malabar.

According to Burnell, Dāyavibhāga, introd., p. xiii., note, the work, which is partly in vernacular, was compiled in the last century.

It begins:

मनो ब्रह्म नरसिंहाय भक्तानुग्रहकारियो । खनाय बहुरूपाय समैस्थित्यनाकारियो ॥ मनुमुख्यसरःसमुद्भवैः मुकुमारैः प्रसवैविचोमयैः । चिद्विवाभिष्मलैनुपोचितां रचयामि व्यवहारमालिकां ॥ श्रीनारदः । ननुः प्रजापितर्यक्षिन् काले राज्यमबूभुकत् । धर्मकतानाः पुरुषास्तदासन् सत्यवादिनः ॥ तदा न व्यवहारो अभूत्र हेषो नापि माधरः । नष्टो धर्मो मनुष्येषु व्यवहारे प्रवर्तितः ॥ ०

Iti vyavahārāvalokanadharmah, fol. 1a; prādvivākadharmah, fol. 1b; sabhāsabhyopadeśah, fol. 2b; vyavahāralakshaņam, fol. 3b; āvedanalakshanam, ib.; anāsādhyaprakaranam, fol. 4b; abhiyogavidhih, fol. 5b; anuttaravidhih, fol. 6b; dushtalakshanam, ib.; hinalakshanam, ib.; sandhih, fol. 7a; sākshiprakaraņam, fol. 8b; sākshidūshaņam, fol. 9b; rājaśāsanalakshaņam, fol. 11b; sallekhya-punarlekhya-dushtalekhya-prakaraņam, fol. 12a; dūshitalekhyaparīkshā, ib.; lekhyabalam, ib.; lekhyaprakaranam, fol. 12a; bhuktih, fol. 13b; anyabhogavinyapavādah, fol. 14b; vichinnabhoganirnayah, ib.; divyadeśavidhih, fol. 16a; dhatavidhih, fol. 17b; agnividhih, fol. 18h; udakavidhih, fol. 19b; vishavidhih, fol. 20a; kośavidhih, fol. 20h; tandulavidhih, fol. 21a; taptamāshavidhih, ib.; phālavidhih, fol. 21b; dharmavidhih, ib.; śapathavidhih, fol. 22a; nyāyavidhih, fol. 22b; jayapatravidhih, ib.; svatantra-paratantralakshanam, fol. 23b; deśācārah, ib.; kriyābhedah vyavahāramātrikakāndam samāptam, fol. 24b;—riņaprayogah, ib.; ... pratibhūvidhih, fol. 27b; riņasya deyādeyavidhih, fol. 29a; iti vyavahāramālāyam rinadanakramah, fol. 30a; -vanigvidhih, fol. 32b; ritvigvidhih, fol. 33a; karshavidhih, ib.; silpinartakānām dravyavibhāgah, fol. 33b; iti vyavahāramālāyam sambhūsamutthānākhyam vivādapadam, ib.; — dattapradānikam samāptam, fol. 34b; nityadāsyaprakarah, fol. 36b; dāsyādhikāranam abhyupetyāśuśrūsha samāptā, fol. 37a; bhritasya dānadānavidhih, fol. 37b; paņyānuvrittikālah, fol. 41b; uktalābhakrayah, fol. 42a; jātyadijāāpanam, fol. 43a; aprakāśataskaravidhih, fol. 45a; sīmabhedadandavidhih, ib.; taskaranigrahanavidhih, fol. 49a; prakāšataskarāh, fol. 50a; prakāšataskaradaņdah, fol. 50b; vilakarshaņavidhih, fol. 51b; varņādisteyadaņdavidkih, fol. 52a; corāpahritadravyavidhih, fol. 52h; steyāpavādah, fol. 53a; sāhasadaņdah, fol. 54b; daņdapārushyam, fol. 55b; samgrahanalakshanam, fol. 56b; vesyagamādidandah; iti vyavahāramālāyām samgrahanavivādapadam samāptam, fol. 58a; kanyādashah, fol. 58b; varagunah, fol. 59a; vivāhalakshanam, fol. 61a; vibhāgakālah, fol. 62a; pramītapitribhāgah, fol. 64a; anekadhanavibhagah, ib.; asamskritasamskarah, fol. 64b; avibhājyam, fol. 65b; strīdhanakrityam, fol. 66b; panarbhūjātadāyādavidhih, ib.; bhartrilabdhastridhanavibhāgah, ib.; aprajastrīdhanavibhāgah, fol. 67a; stridhanalakshanam, fol. 67b; vibhaktaseshavibhāgah, ib.; savarņasamabhāgavibhāgavidhih, fol. 68a; vibhaktāgatavibhāgah, fol. 68b; putrātidešah, fol. 69b; putranirvartanam, fol. 70a; pitridāyah, fol. 70b; putradhanavibhāgas samāptah, fol. 71a; samsrishtivibhāgah, fol. 71b; vibhāganirņayah, ib.; vibhāgakrityam, dayādavibhagakhyam samaptam, ib.;-nidhyadhigamah, fol. 74b.

it ends: मनुः॥

रवं सर्वानिमान् राजा व्यवहारान्समापयन् । व्यपोद्य किस्थिपं सर्वे प्राप्नोति परमां गति ॥

चवहारमाला समाप्ता ॥ १॥

In the Whish collection of the Royal Asiatic Society there are two copies of this work, in the Malayalma character, a palm-leaf and a paper MS.

[Dr. Leyden.]

1505.

3145b. Foll. 141; size 17 in. by 10½ in.; well written, in Devanāgarī; fifteen lines in a page; European paper and style.

Vivadasārārņava, a Digest of civil law, compiled for Sir W. Jones, in 1789, by Sarvoru Sarman.

The work, which is divided into nine chapters (taranga), begins:

श्रीकालिका मंजुकपालमालिका मृष्टिस्थितिध्वंसकटाध्यालिका। श्रास्तां सदा सेयक्षर्गेपालिका सिक्यमयी विव्रसमूहदालिका॥१॥

इंलेश्मुदेशार्यवभूमुधाकरो दिशो यशश्रंद्रिकया प्रकाशयन् । ष्ठधीत्य शास्त्रं प्रतिभाषयाय तत् स्वया समस्तं स्वलिपी युयोज यः ॥ २ ॥ ० ॥

सर्थं यथा शास्त्रमवेत्य शासितुं प्रजाः सुधोर्मिस्तर योन्सभूपतिः । स्रजीजपन् स व्यवहारसाधको ग्रंथः समस्तार्थमयो विरच्यतां ॥ ६॥

अध्येषितस्तेन तदाप्तवृत्तिर् ग्रंपान्समालोच्य बहूस्त्रवेदी । सर्वोह्यामी विषयानुरूपं विवादसाराखेवमातनोति ॥ ७ ॥

अय प्रनापालनाधिकृतेन प्रनापरिपालनाय व्यवहारदर्शनं प्रत्यहं कर्तेव्यं । इति संचित्र नृपतिः क्रतृतुस्यक्लं पृथक् । ०

The following abstract is given by Colebrooke on the fly-leaf (to which the Sanskrit headings are here added).

Introduction—(weights). P. 1.

- I. सुणादानिक्षणं n On Loans (interest, 4b; prohibited interest, 7b; pledges, 11b; sureties, 16b; payment, 19b; recovery, 25b). P. 3b.
- II. उपनिष्णदिनिरूपणे ॥ On Deposits, etc. (rescission of purchase and sale, 30h, 31h; sale without ownership, 34a). P. 27b.
- III. वेतनादानादिनिक्षणं॥ On non-payment of wages or hire (hire and rent, etc., 41a; concerns among partners, 42b; subtraction of gift, 46a; breach of compact, 50b; duties of man and wife, 52b; disputes between master and herdman, 55a). P. 37a.

- IV. दायभागितहम्मं u On Inheritance (partition among brothers, 62b; partible property, 66a; succession to the property of women, 69b; effects concealed and adopted sons, etc., 72a; son by slave, 77b; partition after reunion, 80b; disputed partition, 83b). P. 59a.
- V. क्रियावलावलादिनिक्षणं॥ On Contracts and jurisprudence(valid and invalid contracts, 84a; deed of gift, 84b; written precepts, 86a; decrees, 87b; judicial procedure, 88b; evidence, 95b; ordeal, 94a). P. 84a.
- VI. लिखितादिममाणानिक्षणं ॥ On written Doenments and other proof (non-caption, 104b; oral evidence, 106b; incompetent witnesses, 107b). P. 102b.
- VII. यूनादि ा On Gaming, etc. (slander, 112b, assault, 115b; theft, 118b; private stealing, 121a). P. 111b.
- VIII. साहसादि । On Violence (abduction of women, 130a). P. 125b.
- IX. प्रकोर्सम्। Miscellaneous fines, etc. P. 135a.

 Appendix विभागपत्रं Partition Deed. P. 138a.

 [H. T. Colebrooke.]

1506.

3145a. Foll. 116; size 17 in. by 10½ in.; well written, in Devanāgarī; 16-18 lines in a page; European paper and style.

Vivādārņavasetu, a digest of Hindu law in 21 sections (taranga), compiled, for Warren Hastings, by the Paṇḍits: Bāṇeśvara, Kṛipārāma, Rāma Gopāla, Kṛishṇajīvana, Vīreśvara, Kṛishṇacandra, Gaurikānta, Kālīśankara, Śyāmasundara, Kṛishṇakeśava and Sītārāma.

The work begins:

विश्वेषां अरणं नयांषुदरुषिः सङ्गक्तिषात्। यः प्रत्यृहतमोविनाशमिहिरः कीनाशभीनाशनः। संसारैकमहार्णवेश्विषततां निस्तारवीनं नृणां गोविन्दः कृषया सुरासुरगर्णवेशव्यिष्टारं पातु नः॥ चंडेशधारेश्वरविश्वरूपा मिताध्याकारहलायुधी च ।
श्रीकृष्णयाचस्पतिधर्मरानकृतस्या श्रीकरणूलपाणी ॥
गोविन्दलस्तोधरतस्रकारा
साचायेचुडामिणाना च भट्टः ।
याक्यानि चेपां सुविमृश्य कुर्मो
ग्रन्थं विवादाणैवभञ्जनास्यं ॥
इह वाच्यानि वर्णादेः मृष्टिस्तर्डमैनिथियः ।
रानप्रशंसा तन्द्रत्रमंचित्तादिलद्यणं ॥
रानधमे ऋणादानं वृद्धाधिविधिलग्नकाः ।
च्युणदानोहाह्णयोविधिदीयनिरूपणं ॥

It ends:

इति विष्ठद्विरिचिते पियादार्णयसेतुके ।
तरंगो निधिदंडाग्रैरेकविंशो ज्व कोर्त्तितः ॥
वाणेश्वरकृषारामरामगोपालकृषाजीवनास्यैः ।
योरेश्वरकृषाचंद्रश्रीगौरीकांताभिधानैः ॥
सिद्धः कालीशंकरश्याममुंदरकृषाकेशवमंतैः
सीताराममंत्रेश्व कृतो ग्रंथः स्मुरतु सभायां ॥
इयनेकविषयवासिविष्ठद्वंदोषवांशितः ।
विवादार्णयमेत्वास्यो ग्रंथः संपूर्णतां गतः ॥
[H. T. Colebrooke.]

1507.

37. Foll. 79; large 8vo; size 10 in. by 6 in.; indifferent Devanagari handwriting; eleven lines in a page.

Dharmaśāstrasaṃgraha, a portion of a digest of Civil law which was to have been compiled, for Colebrooke, by Bāla Śarman Pāyagunda (then eighty years of age), son of Vaidyanātha and Lakshmī, assisted by three other Paṇḍits, but was left incomplete.

It begins:

मंगलाम्पदममंगलहारी मंगलेपुननमंगलकारी।
मंगलप्रदसुमंगलको सिंभेगलं दिशतु मंगलपूर्तिः॥१॥
माश्री वः कुशलं करोतु कुरुताम्मदाकिनी मंगलं
विष्येशस्तनुमातनोतु तनुतास्त्रीदंडपाणिः स्त्रियं।
हुर्गो दुर्गगति धुनोतु सततं विद्याञ्चवानी भयं
लोलाकः सदुद्कदो उस्तु भवतां स्यालेशवः क्रेशहा॥२॥

मर्वतंत्राचेत्रस्तदः परध्वांतनभोमिशः। इंगरेजकुलाबिग्लीरयाचितमुरद्रुमः ॥ ३ ॥ श्रीविश्वनायमुद्यापरिपृवैलय-देशप्रजादिपरिपालनगीतकी सि:। ध्यीदायवीयश्रतशास्त्रनयप्रवीणः श्रीकोंपणी विजयते रणरंगधीर: ॥ ४ ॥ श्रीशंनत्वा श्रीनियासी दाक्षिणात्यो निवंधकृत्। नामेशपादनिरतो वैद्यनाणात्मनः सुधीः ॥ ५ ॥ मुमनःकुलबुरुकसाहेबाह्मअजीविकः । लक्ष्मीसुनुभवान्यंबोविप्रहययिलेखनः ॥ ६ ॥ धर्मजास्त्रिमहादेवमन्त्रदेवसहायकः । यालजमा ब्यालयुद्धिः पायग्डोपनामकः ॥ ७ ॥ मन्बादिसमृतियाक्यानि प्राच्यवाचीनिबंधकान् । परिभाष्य व्यवहृतेः पदानां परिपुरसं ॥ ৮ ॥ ० १३ ॥ तत्र तावत्सामान्यतो विशोषतन्त्र व्यवहारो निरूपते।

इति व्यवहारसामान्यलुद्धार्ग fol. 7a; o व्यवहारविषयसा-मान्यलक्ष्मां fol. 9a; • ध्यवहारभेदप्रपंचनं fol. 15a; • मभानिरूपणं fol. 18h; • य्यवहारदर्शनकाल: fol. 20a; ॰ व्यवहारदर्शनविध्यादि fol. 31b; ॰ देशाद्याचारदर्शनं fol. 38a ; ${f o}$ प्राद्विवाकनिरूपएं ${f fol.}$ 43b ; ${f o}$ सभ्यादयो निरू-िवता: fol. 49a; ॰ स्मृत्यादिवलावलं fol. 65a; ॰ व्यवहा-रहर्शिवलावलं fol. 69b; ° प्रवलदृष्टयिकंचिद्ववहारपरावृत्तिः॥ खय गृहीतथनादेः परावर्तनं fol. 78b.

The MS, breaks off abruptly at the bottom of fol. 79b.

The margin of foll. 1 and 2 has the following note in Colebrooke's bandwriting (with slight alterations of spelling):—

"1st May, 1800. The first sheets were received from Bala Sarma Pāyagunda on this date.—This is little else but the Viramitrodaya revised. As it is a scarce book and very little known, Bālaśarma and his pupil Menndera did not suspect I could detect the plagiarism. But as Mitra Miśra's work is far better than the Pagaquuda is capable of producing himself, there is no reason to regret this imposition. I shall nevertheless pay him the promised reward and continue his monthly establishment until the work be completed and the reward be delivered to him. After the experience I have had, that no Pandit is capable (or adapted by his habits of thinking) to compile a digest in the form I require, I must now seriously set about compiling it myself. I shall take the arrangement of this compilation for the basis; because the publick have, no doubt, more confidence in the Pandits than in me. 3rd May, 1800. H. C."

[H. T. COLEBROOKE,]

1508-1510.

3141-3. Foll. 198, 107 and 251 resp.; size 173 in. by 11 in.; European paper and style; well written, in Devanigari; 18 27 lines in a page.

(Vyavahāra-) Siddhānta-pīyūsha, being two supplementary codes of Hindu Civil and Criminal law, with a commentary, compiled for Colebrooke by Chitrapati Śarman.

It begins:

भूजंगमुखवायुना ज्वलितभालनेत्रारिनना द्रवद्रनतवचलं यद्दरे इस्ति गंगानल । जटावलयमूर्जितं तदिह धुर्जिते: सर्वत: सदास्तु जनतामुदे कनकभांडपिंगाकृति ॥ १॥ यालांता गिरिजा गर्गेशजननी गंगा जटायां विधर भाले चधुपि मीनकेत्दहनः कोपप्रचंडानलः । राजलुंजरसारकृत्रियसनो वद्यस्यले नागराट देवाराधितपादपद्मयुगलो देवो मुद्दे वो ब्ह्यु स: ॥ ३ ॥ देवमेका हारं यंदे परमात्म स्वयंभ्यं। नित्यं मंतं हि सर्वे इं सर्वेगं सर्वे संमूर्ज ॥ ३ ॥ न्याये धर्मे पुरंपरस्य संप्रति महाधातुर्जगन्मं उले गुरुयाधारभुवः स्वयं सुविद्यः श्रीश्रीपदश्रीमतः । कोलब्रुकवरस्य भव्यवचसा भूयो भृशं प्रार्थितः श्रीमिचनपतिः मुधीर्यवहतेर्यथं विधन्ने मृदा ॥ ४ ॥ स्रथ ग्रंथमुखवंध: ।

योगीष्यरं याज्ञवस्त्रं संपुत्र्य मुनयो ब्रह्मवन् । वर्णाश्रमेतराणां नो ब्रुहि धर्मानशेषतः ॥ खत्र योगी संयमवान्**०**

Vol. I. has the colophon: इति सदासमादृताने-कविद्वज्ञनसक्तविद्याविद्योततानय्करणश्रीमञ्चामस-हेनुकस् -कोलब्कसाहेबाइया महोपाध्यायश्रीचित्रपतिश्रमेषिरचिते व्यव-हारसिद्धान्तपीयूपे चतुर्थपरिछेदः समाप्तः । समाप्तश्चायं ग्रंथः ॥

The second compilation (beginning with six introductory ślokas) follows closely the order of the Vyavahāramātrikā, as is stated in the beginning: ज्ञय व्यवहारमातृजामिभधाय क्रमशः ज्यादाननादीन जशदश विवादपदानि निरूपियमा प्रथमं तावदादी ज्यादानास्थमां विवादपद निरूपित ॥

The third vol. ends: इति प्रकीर्णेप्रकरणं॥
[H. T. COLEBROOKE.]

1511.

1225. Foll. 53; 4to; size 11 in. by 8 in.; fairly written, in the Bengalī character, towards the end of the last century; 16-22 lines in a page.

Dāyabhāga, Jīmūtavāhana's well-known treatise on the law of inheritance and partition, which forms the chief authority on the subject in the Gauda school of law.

This was evidently Colebrooke's hand-copy. It is corrected throughout, and references and other notes have been added by him in the margin.

A fly-leaf at the beginning contains a Sanskrit, and one at the end an English, list of contents.

There are several Indian editions of this work, the best of them, with seven commentaries, ed., for *Prasanna Kumār Tagore*, by *Bharatacandra Śiromaņi* (Calc. 1863-66). There is also a translation of it by Colebrooke, in his 'Two Treatises on the Hindu Law of Inheritance' (1810, and several times reprinted since).

The author's age is uncertain; but if, as Mr. Rajkumar Sarvadhikari (Tajore Law Lectures, 1880, p. 402) has made probable, Jīmūtavāhana used the works of Candeśvara (1814 A.D.) and Vācaspati Mišra, and even refers to the latter under the designation of Mišra, he would have to be assigned to the 15th (or at latest, the beginning of the 16th) century, as he is quoted by Raghunandana and Śūlapāṇi.

The formerly assumed connection, or even idendity, of the author with $J\bar{\imath}m\bar{u}tav\bar{u}hana$, the son of the mythic $J\bar{\imath}m\bar{u}taketu$, and reputed founder of the $\dot{S}il\bar{u}h\bar{a}ra$, or $\dot{S}il\bar{u}ra$, dynasty of Tagara and the Konkan (Bhandarkar, Early History of the Dekhan, p. 92 seq.) has no foundation to rest upon.

[H. T. COLEBROOKE.]

1512.

1416. Foll. 69; size 13 in. by $4\frac{\pi}{4}$ in.; legibly written, in Devanagari, towards the end of last century; nine lines in a page.

The same work; corrected throughout.

A leaf appended at the end contains an index of sections. [H. T. COLEBROOKE.]

1513.

1586. Foll. 52; size 17 in. by 5 in.; good Bengali handwriting; European paper (watermark 1803); eight lines in a page.

A commentary on Jīmūtavāhana's Dāyabhāga, by Śrīnātha Ācāryacūdāmaṇi, son of Śrīkarācārya (the proceptor of Raghunandana).

Printed in the Tagore edition. A fly-leaf at the end contains a list of contents.

For the same author's Ācāracandrikā, see no. 1648; his Śrāddhacandrikā, no. 1734.

Other works by him are *Kṛityatattvārṇava*, Raj. Mitra, Notices, V., p. 257; II., 361; Śuddhiviveka, ib. VIII., p. 273.

Śrīnātha's son, Rāmahhadra Nyāyālaṃkāra, wrote another commentary on Jīmūtavāhana's treatise, likewise printed in the Tagore edition.

[H. T. COLEBROOKE.]

1514.

338. Foll. 67; size 11\frac{3}{4} in. by 6 in.; good Bengalī handwriting; European paper; eleven lines in a page.

Dāyahhāgaṭīkā, another commentary on the same work, by Acyutaśarman (Cakravartin).

It begins:

इन्दिरामन्दिरं नत्वा गोविन्दमजमन्ययं ।

टोका श्रीदायभागस्य क्रियते उच्युतक्तर्मेणा ॥

यन्यारम्भे विद्यविद्याताय इष्टदेवताक्रतिनक्षयं मङ्गलं १

Not quite complete. The MS. ends abruptly: लिङ्गानुमधानमते ज्यावश्यकं न्निति वाच्यं द्रव्यत्वपर्वतत्वा-

Fol. 1a contains a list of the chapters.

On a fly-leaf Colebrooke notes that this commentator is nearly contemporary with Raghunandana, and that he quotes (Śrīnātha) बिरुव्ययविकायमां at fol. 47a, while he himself is quoted by Maheśvara, and his opinions criticised (without name) by Śrī-Krishna. The author also quotes his own commentary on the Śrāddhaviveka, fol. 11b (अवान्यदसम्बन्धाद्विवेषदी-कार्यामनुसंधेयं).

[H. T. Colebrooke.]

1515.

1498. Foll. 48; size 16½ in. by 5¼ in.; fairly written, in the Bengali character, by two hands, at the beginning of the present century; 10 or 8 lines in a page.

Dāyabhāga-Siddhāntakumudacandrikā, a commentary on Jīmūtuvāhana's manual, by Acyutānanda-cakravartin.

It begins: जपरे ब्रब शाखतमिति मनुनैव ब्रबावतार-शमुक्तमिति तद्वाचकं मनुपदमतः प्रसङ्गान्मङ्गलमाचरवर्षमावि-स्करोति । मनादीति ०

Printed in the Tagore edition.

A fly-leaf at the end contains an index of contents. [H. T. COLEBROOKE.]

1516.

162. Foll. 118; size 12 in. by 6 in.; well written, in the Bengalī character, at the beginning of the present century; eight lines in a page; European paper.

A commentary on the Dāyalhāgu, by Maheśvara-bhuṭṭāchārya.

It begins:

नत्वा भगवतीं दुर्गी टीकां दुर्गीर्घबुद्धये। कुरुते दायभागस्य भट्टाचार्यमहेष्टरः॥

Printed in the Tagore edition.

A fly-leaf at the beginning of the volume contains the list of contents.

[H. T COLEBROOKE.]

1517.

1123a. Foll. 113; size 12 in. by 5 in.; legibly written, in Devanāgarī, at the end of the last century; ten lines in a page; foll. 41 and 42 were probably lost and have been supplied by four leaves of European paper, in a more recent hand, which also supplied foll. 91-113.

Śri-Krishņa Tackālamkāra's comment on Jīmūtavāhanu's manual.

Printed in the Tagore and other editions.

[H. T. COLEBROOKE.]

1518.

1587c. Foll. 31; size 15½ in. by 5½ in.; fairly written, in the Bengali character, in 1806 A.D.; eight lines in a page.

A commentary on the Dāyakhāga, ascribed to Raghunandana, son of Hacihara (whose authorship is, however, suspected by Colebrooke).

It begins:

동일본

श्चिम्थजीमूतसंकाशं नत्वा नारायगं प्रभुं। व्याख्यानं दायभागस्य कुरुते रचुनन्दनः॥ विभागो व्यस्त्रिति विभागः ०

Printed in the Tagore edition.

[H. T. COLEBROOKE.].

1519.

76A. Foll. 94; size 17½ in. by 11 in.; clear Bengali handwriting; European paper.

Jīmūtavāhana's Dāyabhāga, with the commentaries of Śrī-Krishna Tarkālamkāra, Acyutānanda, Śrīnātha, Maheśvara, and Raghunandana.

Maheśvara's $t\bar{i}k\bar{a}$ is discontinued from fol. 71a; and that of $\hat{S}r\bar{i}n\bar{a}tha$ from fol. 82b.

All these five commentaries are printed in the Tagore edition, besides those of Romabhadra Nyāyālaṃkāra, and Krishņakāntaśarman. [H. T. Colebrooke.]

1520.

Foll. 16; size 16 in. by 5 in.; fairly written, in the Bengali character, at the beginning of the present century; ten lines in a page.

[Daya-]Kramasangraha, a compendium of the law of inheritance, by Śrī-Krishna Tarkālamkara Bhattacarya.

It begins:

जगदसापदद्वन्द्वमापदां श्रायमाधनं । विश्वकोटिविनिमीसस्यितिसंहारकारसं॥ निधाय हृदये दायाधिकारक्रमसंग्रहः। क्रियते परिष्टतामोदी श्रीमच्छीकृष्णशर्मिणा ॥

A fly-leaf at the beginning of the MS. contains a list of contents.

The text of this treatise has been published, with an English translation, by P. M. Wynch, Calc. 1818; also the text, Calc. 1828.

[H. T. COLEBROOKE,]

1521.

1537. Foll. 44; size 11 in, by 4 in.; fairly written, in the Bengali character; European paper (watermark 1805); 7 or 8 lines in a page.

The same treatise.

A sūcipatra has been added at the end.

According to a note added to the colophon, the MS. belonged at one time to one Candra Nārāyaņa Šarman.

1522.

967ъ. Foll. 13; size 16 in. by $3\frac{1}{2}$ in.; fairly written, in the Bengali character, at the beginning of the present century; seven lines in a page.

Däyatattea, a summary of the law of succession, by Smārta Vāgīśvara.

It begins:

नत्वष्टदेवं शुभदं स्मातियागीश्वरः स्थीः । तस्यं तुदायभागस्य तनुते हितकास्यया ॥

अप दायभागः। तत्राने असूत्रास्पदीभृतद्रव्यं दायस्तस्य तत्र-द्धाकिनिष्ठश्च विशेषोत्पित्तहेतुर्योपारो भागः। तत्र विभाज्य चादी निरूपणीयं०

H. T. COLEBROOKE.

1523.

1587a. Foll. 19; size 17 in. by 5½ in.; well, and correctly written, in the Bengali character, at the beginning of the present century; eight lines in a page.

Dāya(bhāga)nirnaya, the section on inheritance of the Vividanirnaya, by Śrīkara-śarman.

It begins:

[(?).

श्रीरामचरणाम्भोनं ध्यात्वा श्रीकरशर्मणा । विविचाते विवादेषु दायभागविनिर्णयः ॥

खय दायभागिनशीय: । दायभागी यायत्संबन्धिधनविभाग: । मनुना। एष स्त्रीपुंस्पयोहको धर्मो वो रितसंहित:। ०

छाप दायाधिकारिण: $\mathrm{fol.}\ 2b$; स्त्रीधनं $\mathrm{fol.}\ 4a$; भ \mathfrak{f} -दायविशोप: ib.; इति स्त्रीधनाधिकारनिर्णय: fol. 4b; इति दीहित्राधिकारनिर्णयः fol. 5a; इति मात्रधिकारनिर्णयः $fol. \ 5b$; হুরি খার্থিকার্যনির্ট্য: $fol. \ 6b$; ভ্রম্বীর্থেনা-धिकारिण: fol. 8a; खयाध्यावाहनिकधनविचार: fol. 9a; अय स्त्रीत्राद्वाधिकारिक्रमःfol. 10a; अय दायत्राद्वयोरधि-कारिए: fol. 10b; अप विभज्याविभज्यनिर्णेय: fol. 11a; ख्रय पितृकृतविभागः fol. 12a; ख्रय जीवित्पतृकपैतामह्थ-नविभागनिर्णयः ${
m fol.}\ 13b$; अस मृतिपतृकश्चातृणौ विभाग-ज्येष्टस्य विंशोद्वारादिनिर्शयः fol. 15a; स्रथासवर्शक्षात्रशां विभागनिर्णयः fol. 15h; खप मृत्तिवृत्तसज्ञातीयश्चातृविभागः [Н. Т. Соьевкооке.] ; ів.; इति भात्विभागनिर्धयः। षय स्त्रीधनविभागः fol. 18b. The last leaf contains a table of contents.

Besides Dharmaśāstras (including the Paithīnasisūtram: 'संच पुरुषं वरो गृह्यायादिति' 'पेतृकं विभन्न्यमाने दायादेभ्यः समी विभागः' fol. 15a; as also a metrical Paithīnasi), the author quotes repeatedly the Dāyabhāga, the Chandogaparisishṭa, (Vācaspati-)Miśrāh; and once the Madana-pārijāta (fol. 4b).

[H. T. COLEBROOKE.]

1524.

1587b. Foll. 32; size 15½ in. by 5½ in.; fairly written, in the Bengali character, at the beginning of the present century; seven lines in a page.

The same treatise, here ascribed in the colophon to Gopālapaācānana. The MS. has, however, the same introductory couplet as the preceding one.

Λ MS. described in Rāj. Mitra's Notices, 11., p. 352, begins, however:

श्रीकृषाचरणाम्भोनं ध्यात्वा गोपालगर्नणा । वितन्यते विवादेषु दायभागस्य निर्णयः॥

For the same author's Vivadanirnaya, etc. ib. 11., p. 352; III., p. 57.

The last leaf of the present MS. contains a table of contents in Devanāgarī.

[H. T. COLEBROOKE.]

1525.

1587d. Foll. 16; size 15½ in. by 3¾ in.; fairly written, in the Bengalī character, early in the present century; seven lines in a page.

Dāyabhāgavinirņaya, a brief exposition of the law of Inheritance, by Kämadeva.

It begins:

नत्वा शिवपदद्वन्द्वं बुधानां हितकाम्यया । क्रियते कामदेवेन दायभागविनिर्णयः॥

तत्र नारदः । विभागो व्यस्य पित्र्यस्य पुत्रैयेत्र प्रकल्पाते । दायभाग इति प्रोक्तं तिद्ववादपदं बुधैः ॥ विश्वास्थेति पैतामहाद्यपुपलक्षणं ० It ends:

यद्येकजाता बहवः पृथम्थमीः पृथक्कियाः ।
पृथम्धर्मगुर्णोपेता भवेयुक्ते ऽपि साक्रिणः ॥
इति दायभागविनिर्णयः समाप्तः ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1526.

1595. Foll. 71; size 11½ in. by 4½ in.; good Bengali handwriting; European paper (watermark 1804); eight lines in a page:

Dāyabhāgaviveka (also called Dāyarahasya), the section on Inheritance of the Smritiratnāvalī, by Rāmanātha Vidyāvācaspati. [A.]

It begins:

्वनशिष्पुवृन्दवयस्यं सततमुपास्यं विरिच्न्यातेः । वेदाविदितरहस्यं गिरिञ्जनमस्यं नमस्यामः ॥ १ ॥

मन्वादिशास्त्रमवलोक्य मिथो विरुद्धं यत्सवेदेशि विदुषां मतमाकलस्य । दायस्य भागमधिकृत्य समाह किखित स्रोरामनाथ इह तत्र रमन्तु सन्तः॥

प्राचीनगौरयनियारितथर्मशास्त्रे तस्त्रायरोधजनरस्त्रनमत्यशक्यं। किन्तु प्रमाखपरतन्त्रधियां बुधानां संतोषमात्रकृतये कृत एष यत्नः॥

तच दायपदार्थमाह नारदः । विभागो ०

It ends with the following four verses, the first of which (containing the date) is, however, omitted in MS. B.:

श्रद्धाद्रिशरणुधांणुसंमिते शक्यतसरे । च्योमेषु वामनयना ननामाश्चरसन्ति (! thus corr. निरवद्या सदा सवी विद्या यस्य पुरःसरी । ${
m [MS.)}$ ॥ श्रीवाचस्पतिना तेने तेनेदं तन्त्रमुत्रमं ॥

क्कचितं खेपेण क्कचिद्यि च काठित्यकणतः
क्रिचिहिस्तारैवी भवत मुधियो नात्र विमुखाः।
इदं सर्वे पूर्वीपरमवकल्य्येव नितरां
छपेखां नोवेखां विद्यतु भवनः समुचितां॥
एषा मुवर्णतन्त्री सक्तकेचलनदीपिता बहुधा।
तान्तिककरावलकान्मधुरधुरधुरीणं ध्वनिं तनुतां॥

इति स्रोरामनायविद्यावाचस्यतिभट्टाचार्येषरिचतः स्मृतिर-स्नावत्यां दायभागविवेकः समाप्तः॥

For the author's commentary on the Amarakosha (Trikāndaviveka) see above, nos. 962-63. According to Prof. Aufrecht (Zeitsch. d. Deutsch. Morg. Ges., XXVIII., p. 123, the author mentions therein some other works composed by him, viz.: Kātantrarahasya, Kāvyaratnāvalī, Jyotisha(?-rahasya), Līlāvatīrahasya, Šabdārtharahasya, Samayarahasya, Smritiratnāvalī. For a commentary on Mammaļa's Kāvyaprakāśa (Kāvyaprakāśarahasya), by him, commencing (like the Trikāndaviveka) with the samo śloka as the present treatise, see Rāj. Mitra, Notices, I., p. 182; for his Saṃskārapaddhatirahasya, ib., VI., p. 237.

According to the first of the concluding verses (if authentic), the present treatise would seem to have been composed in Saka 1579 (1657 A.D.). This date does not, however, tally with that of the *Trikānḍaviveka*, as read by Prof. Aufrecht (viz. 1633 A.D.), unless, indeed, the *Smṛitiratnāvalī*, there mentioned, did not yet include this treatise, which is hardly likely.

[H. T. Colebbooke.]

1527.

1559. Foll. 38; size $21\frac{1}{2}$ in. by $3\frac{1}{2}$ in.; indifferent, modern Bengalī handwriting; 8 or 9 lines in a page.

The same work [B.]

For another MS. of this work (which seems only to have the second of the four concluding verses, and is described there as a commentary on *Jīmūtavāhana's Dāyabhāga*) see Rāj. Mitra, Notices, V., p. 154. [H. T. Colebbooke.]

1528.

2047A. Foll. 11 (the 7th of which is missing); size $10\frac{1}{2}$ in. by $4\frac{1}{4}$ in.; indifferent,

somewhat old Devanāgarī writing; 13-15 lines in a page.

Bhāgaviveka, a treatise on inheritance, in 92 ślokas, by Bhatta Rāmajit, son of Śrīnātha, with a commentary, called Mitavādinī, by the same author.

It begins: प्रारिष्मितस्य ग्रंथस्य निर्विष्मपरिसमाप्तये विशिष्टेष्टदेवतानुस्मरणलुख्यां मंगलमाचरति। कनल्कनकेति॥

> कनत्कनकिकियोद्गण्यापितेनृत्यतः शिवं शिवशिशोनृत्यां दस्तु पादपस्रक्रमाः । यदुच्चत्वितपांभुभिः स्विपतसर्वेगात्रा जना जयंति सगिरं गिरांपतिमपि खया विद्या ॥ १ ॥

शिवशिशोहरबालकस्य जन एव नृत्यतो गर्णपतः पादपन्न-क्रमाः ^০॥

कतिष्यमंषे प्रतिज्ञानीते । नितास्तरानुसारेण दायभागव्यवस्थितिः । वर्ष्यते सुखबोधाय सुमितैरस्वरैर्मया ॥ ८ ॥

The treatise ends:

वाग्देवताषरणवारिजिषिविरीकः (१ ी. ० चंचरीकः)
श्रीश्रीपितप्रणितमंतितिभः कृतार्षः ।
श्रीनाषमूनुरकृताप्रकृतप्रहीर्णं
रामाभिधो धनविभागविवेक्मेनं ॥ ९२ ॥

रामाभिधः श्रीनायसूनुः एनं धनविभागिषवेकं ग्रंथमकृत स्रकरोत् । कर्य भूतः श्रीनायसूनुः वाग्देवतायाः सरस्वताः चरणवारिने पदकमले चिंचिरिको धमरतुल्यः । पुनः कर्यः भूतः । श्रिया युक्तस्य श्रीपतये ग्रणितसंततयो नमस्काराः वल-स्ताभिः कृतार्थः कृतकृत्यः। किंभूतं धनविभागिववेकं । स्रमकृते-नाप्रस्तुतेनानुषयोगिना सर्थेन प्रहीर्था रहितं । उपयुक्तार्यमा-चलुक्किनित्यर्थः ॥

वचनार्शवमालोझ मुनीनां मितवादिनी। खविभागविवेकस्य टीका रामिना कृता॥

पुरकारिको मितवादिन्थेपा पार्श्वे मिताखरासिथोः । सज्जनमनोमरालाः खेलंत्यस्यां तु निःशंकं ॥

इति श्री<u>भट्टरामजिद्धिरिचता भागविवेकटीका मितवादिनी</u> समाप्ता ॥

The missing leaf contained ślokas 50-59.

GAIKAWAR.]

1529.

1386c. Foll. 18; size 13\frac{3}{4} in. by 3\frac{1}{4} in.; fairly good, modern, Bengali handwriting; 5 or 6 lines in a page.

Dāyabhāgasiddhānta, a treatise on succession, by (Śrīdhara?) Balabhadra Tarkavāgīśa-Bhaţ-ţācārya.

It begins:

प्रसम्य परमात्मानं मृष्टिस्थित्यन्तकारकं । करोति दायमिद्धान्तमंग्रहं श्रीधरः सुधीः॥

तत्र दायभागः (1. ॰ गे) निरूपणीये प्रथमं दायो निरूपते। तत्र देवलः । पितशुपरते पुत्रा घिभनेयुधैनं पितुः । ॰

The second half of the introductory sloka is a correction, the original text having been daubed over.

Colophon: इति श्री वस्त्रभद्गतकेषागोशभद्वाचायेषिर-चित्रदायभाग[सिद्धान suppl. in marg. by a different hand]: समाप्त: ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1530.

1278b. Foll. 55; size 13 in. by 4½ in.; legibly written, in the Bengalī character; 8, sometimes 9, lines in a page.

Vivādacandrikā, a treatise on points connected with the law of gifts and inheritance, by Inantarāma Vidyāvāgīša.

It begins:

प्रशम्य गोधिन्दपदासुनद्वयं

भन्नादिवाक्यानि विमृष्य चादरात् ।

सतां प्रमोदाय विघादचिन्द्रकाम्

अनन्नरामस्तनुते मुतन्त्रिकां * ॥

त्यागस्य लक्ष्यं तत्र यागादिलक्ष्यं तथा ।

अदेयमय देयं च तथा दसमदस्रकं ॥

दायभागादिकं चैव विभागकालिनिर्णयं ।

पितृकृतविभागं च भातृभागमतः परं ॥

सन्धिकारिणस्तत्र विभाज्यमविभाजकं।
प्रोपितागतभागं च विभागं निद्धतस्य च॥
रक्जातानुलोमोढामुतानां भागकस्यमं।
संमृष्टानां विभागं च भागसंदेहिनिर्णयं॥
स्त्रीधनं स्त्रीधनांशाहिं मृतधनाधिकारिणः।
भोगेन स्त्रवजननं दासांद्रापि विशेषतः॥
विद्वतणमतं सम्यग् ज्ञात्वा वस्थामि सन्तुदे॥

खय त्यागलक्ष्यां । खखलब्धंसफलको न ममेदिमिति संक-ख्यात्मकस्यागः । स तु यागदानहोमविक्रयविनिमयोपेक्षाभेदात् पिषुधः । उत्सर्गाक्ष्यः सप्तमस्याग इति मिश्राः । १

Fol. 9a: ऋष दायभागः। तत्र नारदः। विभागो ऽधेस्य पित्र्यस्य पुत्रैयेत्र प्रकल्पाते। दायभाग इति प्रोक्तं तद्विवादपदं षुधैः॥ पित्र्यस्य पितृसंबन्धाल्लस्यार्थस्य धनस्य ०

It ends: रात्नाकरस्मातेभट्टाचायैप्रभृतयो अध्येविमिवि शिवं॥ नानानिबन्धाखिलमीनभाषितान् खालोक्य साराधैकृतातिसंग्रहः।

अनुनरामो वित्तान यानतो मनीधिमोदाय विवादचन्द्रिका ॥

श्रीम<u>ताननरामेण</u> विवृतं संशयप्रगुत् । वेदितव्यं सुधीभिस्तवानाग्रन्थफलोदयं ॥

्या इति श्रीसननारामिषद्यायागीशभट्टाचार्यविराचिता <u>विवा</u>ट-चन्द्रिका सनाप्ता ॥ श्राकाच्दाः १९१४ ॥

Śulapāņi's commentary on $Y\bar{r}j\bar{n}avalkya$ is quoted several times.

For another Vivādacandrikā, by Rudradhara Mahāmahopādhyaya, see Rāj. Mitra, Notices, VIII., p. 271.

[H. T. COLEBROOKE.]

1531-1534.

1767-1770. Foll. 230, 206, 196 and 310 resp.; size 16 in. by $9\frac{3}{4}$ in.; Bengalī character; 19-26 lines in a page.

Vivādabhangārņava, the original of Colebrooke's Digest of Hindu Law on contracts and successions, compiled by Jagannātha Tarkapancānana, son of Rudra Tarkavāgīša.

^{*} Of this śloka only the first eight syllables (to दा) are original, the remaining portion of the original having been daubed over and the above written on it.

It begins:

देवेशभूतेशदिनेशिविम
राजाञ्चमस्कृत गिरीन्द्रकन्याम् ।

गुरून मुनीन् ग्रन्थकृतो जितमान्यान्

भूपाञ्चया ग्रन्थमहं करोमि ॥ १ ॥

विवादभङ्गार्योवनामधेयं

वेषद्यमुक्ते (1. वेशद्य °) बहुविक्तृतं च ।

सद्वीपरानं नृपधीरदृद्यं

रौद्रिजेगलाथ इति प्रसिद्धः ॥ २ ॥

क्र मे बुद्धिजीर्थनौका क्र शास्त्रं दुर्गमासुधिः ।

प्रभ्वनुग्रह स्वैतन्तरस्ये शरसं तया ॥ ३ ॥

राधाकानः मुविद्यो विमल्डदृद्धमतिः श्रीगुरूः सप्रसादः

श्रीरामो मोहनान्तो निधिरिष परगो रामतः श्रीयनश्व।

श्यामानाः श्रीलगङ्गाधर इति विदितो यत्नवान् शिष्पवगैः

कुर्यात्रकार्यसिद्धं नृपनुधरमणीं निष्ठयो ने विशिद्धः

धर्मशास्त्रेषु यत्प्रोक्तं श्वरणादानादि मूरिभि:। [॥ १ ॥ º

व्यास्थातं च तथा प्वैग्रैन्यकृद्धिः सुवुद्धिभिः ॥ ६॥

चालोच्य तेषां व्यास्थानि गूढार्थीनि मनीवयाः। गुरूपदेशात्सर्वे तत् सुविचिन्य निरूच्यते॥ ९॥

स्रथ स्थादानं। तत्र नारदः ०

The work is divided into four chapters, viz.:

- I. Riņādānadvīpa, in 9 ratnas.
- II. Nikshepādidvīpa, in 9 ratnas.
- III. Bhrityādidvīpa, in 7 ratnas.
- IV. Pārushyādidvīpa, in 1 ratna.
- V. Dāyabhāgadvīpa, in 9 ratnas.

Vol. I. contains the first, and ratnas 1 and 2 of the second, $dv\bar{\imath}pa$; Vols. II. and III. contain the fifth $dv\bar{\imath}pa$; Vol. IV. contains the $dv\bar{\imath}pas$ II. 3-9; III. and IV.

Colophon: परिच्छेदातीतासिल्यिक्याधारापरिशोलन-विमलोकृतपालधिकुलम्मूतनाह्यीसमलंकृतिविषेणीनिल्पश्री-रुप्नतिवागीशभट्टाचार्यात्मजश्रीजगन्नापतिकपञ्चाननकृते विवा-दभक्तार्यवे पच्चमे दायभागद्वीपे शितशोभान्वितेन्द्रनीलरानं नवमं॥ समाप्तो उपं पच्चमद्वीपः॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1535.

3144a. Foll. 27; size 17½ in. by 10½ in.;

large, clear Devanāgarī writing; fourteen lines in a page; European paper and style.

Extracts from various writers relating to the law of inheritance (Rikthavibhāgaprakarana or Prakīrna-Dāyabhāga); viz. from Yājňavalkya, foll. 1-3; Nārada (chapt. 13), foll. 4-8; Manu, foll. 9-17; Vishnu (chapt. 16-18), foll. 18-22; and Vāsishṭha (chapt. 17).

[H. T. COLEBROOKE.]

1536.

3144c. Foll. 29; same size; Devanāgarī character.

Indexes to the preceding extracts, and similar ones for Vṛihaspati, Kātyāyana, Vyāsa, Āpastamba, Gautama, Śaṅkha-Likhita, Devala, Baudhāyana, Hārīta, Vṛiddha-Manu, Vṛihan-Nārada, Vṛihad-Yājāavalkya, Smṛitisaṃgraha, (Nānāmuni), Vṛihad-Vishṇu, Vṛiddha-Ṣātātapa, Vṛihad-Vaśishtha, Vṛiddha-Prajāpati, Uśanas, Yama, Paiṭhānasi, Laukākshi, Saṃvarta, Daksha and Jāvāli;—with references, arranged in vertical parallel columns, to the passages where they are commented upon, in the Ratnākara, Vīramitrodaya, Dāyabhāga, Dāyatatva, Mitāksharā, Vivādacintāmaṇi, Vivādacandrikā, Smṛiticandrikā, Madanapārijāta, Kalpataru and Smṛitisāra.

[H. T. COLEBROOKE.]

1537.

3144b. Foll. 12; same size; Bengalī character; European paper and style.

Indexes to the chapters of the following works:—Dāyabhāga, Dāyatattva, Mitāksharā, Viramitrodaya, Vivādaratnākara, Vivādacandra, Vivādacintāmaņi, Smritisāra, Smriticandrikā, Madanapārijāta and Kalpataru.

H. T. COLEBROOKE.

1538.

861. Foll. 62; size 12 in. by 6½ in.; clear Bengalī handwriting; seven lines in a page; European paper.

Svatvavicāra (Svatvarahasya), a treatise on the theory of property, by an unknown author.

It begins: अय स्वतं निरूपते। तत्र चैत्रस्पेदं धनं न
नैचस्येत्वादिप्रत्ययात् स्वतं पदार्थिविशेष इति चहवः। ममेदिनिति
ज्ञानविशेषज्ञन्यसंस्कार इति तु नच्याः। तत्र स्वतं प्रति क्वचित्
क्रयणस्य क्वचित् प्रतिग्रहस्य क्वचित् पूर्वीधिकारिणः मरणसस्यासग्रहणपातित्यानां ०

इति ज्ञानस्य स्वत्वयञ्चकत्वे मीमांसाविरोधः ॥ fol. 5b; इत्येककतेव्यमिति संज्ञेषः ॥ fol. 4b.

From fol. 9b a now paging begins: स्वय खत्विचार: ॥ खत्वं तायत् खत्वमृत्यत्रं खत्वं विनष्टं तव खं मम खंदेवखं ब्रह्मसमितादि प्रतीतिसिद्धं पदाणीनारं। १

मामुदायिकांशिकस्वत्वविचारः fol.~43b.

It ends: सकलतान्तिकसिद्धस्यासित वाधके त्यागानी-क्रमादिति दिक्॥ इति त्यागस्यत्वनिवैहनं॥ इति स्वत्यरहस्यं समाप्तं॥

[H. T. COLEBROOKE.]

HELL

1539.

637b. Foll. 26; size 16 in. by 5 in.; well written, in the Bengali character, early in the present century; eight lines in a page.

Dattakamīmāṃsā, an original treatise on the law of adoption, by Nanda Paṇḍita (also called Vināṇaka Bhaṭṭa), son of Rāma Paṇḍita (dharmādhikārin).

It begins:

श्वभिनन्त्र जगद्वन्त्रपदद्वन्द्वविनायकं । पृत्रीकर्णमीमांसां कुरूते नन्दपर्शितः ॥

This excellent treatise has been several times printed in India, and translated into English by J. C. C. Sutherland (1814, and reprinted).

Regarding the author's age, and genealogical relations, see no. 1342.

[H. T. COLEBROOKE.]

1540.

1258b. Foll. 56; size 9 in. by 3\frac{3}{4} in.; legibly written, in Devanāgarī, in 1799 A.D.; nine lines in a page.

The same work.

[H. T. COLEBROOKE.]

1541.

77b. Foll. 13; size 17 in. by 6 in.; well written, in the Bengalī character, at the beginning of this century; eight lines in a page.

Dattakacandrikā, another much esteemed treatise on Adoption, by Śrī Kuvera.

It begins:

चिन्द्रकानुक्तसंज्ञातसंशयध्यानाचिन्द्रका । चिन्द्रकालानुभावेन कृता दलकचिन्द्रका ॥ मन्वादिवाक्यविवृतेषु विवादमार्गे-घ्यष्टादशस्त्रिप मया स्मृतिचिन्द्रकायां । कल्युक्तदस्रकविधिनै विवेचितो यः सर्वैः स चात्र विततो विवृतो विश्लेषात् ॥

It ends:

रम्येवा चन्द्रिका दत्तपद्वतेदैर्शिका लघुः । मनोरमा सन्निवेशैरिक्ननां धर्मतारिणः ॥

^{विष्}द्ति नहामहोपाध्यायश्रीक्षेयरकृता दत्तकचन्द्रिका सनाप्ता॥

The text of this treatise has been repeatedly printed in India; with a commentary (Bālavibodhinī) by Bharatacandra Širomaņi, Calc. 1857. It has also been translated (along with the preceding work) by J. C. C. Sutherland (1814, and reprinted), who identifies the author with Devanda Bhatta, the famous author of the Smriticandrika. This view is, however, justly contested by V. N. Mandlik, Vyavahāra Mayūkha, p. lxxiii., who holds that the author must have been a Bengal lawyer, and that the Smriticandrika referred to in the introduction must be a different work from that by Devanna Bhatta (there being, indeed, several works of that name). The Vyavahārakānda of our Smriticandrika, no doubt, begins (after

with an enumeration, acc. to Nārada, of the eighteen divisions of Civil Law referred to in the introduction above; but this is a very common and natural feature of works on Vyavahāra (cf. e.g. the Vyavahāramayākha).

The curious theory that the first and last syllables of the two lines of the concluding verse are intended to form a cryptogram of the author's real name (Raghumani) is not approved of by Bharatacandra. In Prof. Oppert's Lists of S. MSS., the Dattakacandrikā (Dattacandrikā) is seven times attributed to Nanda Pandita, once to Kubera.

[H. T. COLEBROOKE.]

1542,

77a. Foll. 11; size 17 in. by 6 in.; good, modern Bengalī handwriting; eight lines in a page.

Dattakadīdhiti, another manual of the same subject, by Ananta Bhatta.

It begins:

श्रुतिस्मृतिपुराशादि मीमांसान्यायविस्तरं । विचायाननामहेन क्रियते दत्तदीधितिः॥

तजादी दक्षके यासायासिययेचनं । तज शीनकः । ब्राससानां सिपस्डेषु कर्तव्यः पुजसंयहः । तदभावे असिपस्डेषु अन्यत्र तुन कारयेदिति ॥

स्त्र च सिपाडेष्विप भ्रातृपुत्रो मुख्यः । तदलाभे सगोतः सिपाडो प्रियः अस्त्रित्। तदभावे प्रसगोतः सिपाडः । तदभावे प्रसिपाडो प्रसगोत्रो प्रसिपाडो प्रसामेनो प्रसिपाडो

It ends: इति दायादिनियीय:। दस्तकपुत्र्या स्विप स्वीकार वस्तिविधना कार्य:। वस्त्यामि पुत्रसंग्रहमित्यादिगतपुत्रपदस्य पुमानपुत्र इत्यादिविवस्ताभावात्। इतिहासपुराखेषु कृत्या दस-कोक्केश्व पालपभावे सारि कर्ष लभते दुहिनृत्वादिति शिवं॥

सतां संतोषिसद्ययिमिति दत्तकदीिधितिः। स्वकायैननाभट्टेन तेन तस्य मुद्दे असु सा॥ इति महामहोषाध्यायश्रीमदनन्तभट्टविरिचता दश्वकदीिधितिः संपूर्णो॥ Whether there is any connection between this author and Anantadeva (son of Āpadeva)—also called Ananta Bhaṭṭa (Hall, Contrib. towards an Index, p. 186)—author of the Smṛṭti-kaustubha (Saṃvatsaradīdhiti, Vyavahāradīdhiti, etc. see above, nos. 1475-80), as the coincidence of name and of title of works might lead one to suppose, is not clear.

In the Bengal Asiatic Society's Catalogue (1838), p. 29, Anantarāma (see above, no 1530) appears as the author of a Dattakadīdhiti.

H. T. COLEBROOKE.

D. WORKS ON SACRED LAW (Ācāra).

1543.

1154. Foll. 156; size 9½ in. by 4 in.; clear Devanāgarī writing of 1797 A.D.; nine lines in a page.

Smrityarthasāra, an original treatise on religious observances, by Śrīdhara, son of Nāgavishņu Bhaṭṭa.

The work consists of two adhyāyas, treating of ācāra and prāyaścitta respectively.

It begins (slightly corrected by other MSS.):

गयोशवद्यविष्यवीशान् वाङ्मयान् लोकपान् ग्रहान्।
दुर्गां मन्वादिकान्नत्वा विख्यातृंश्व सदा गुरून्॥ १॥
श्रीकंठश्रीकराचार्यः श्रुतिस्मृतिपुरायगः।
स्मृतिशास्त्रैरनेकेषु विप्रकीर्योध्वनेकथा॥ ३॥
श्राण्यायगीनांसामागवेदैः प्रपृतितं॥ ३॥
बामभेनी प्रदीपे प्रभी कल्यवृद्यलतादिषु।
श्रांभुद्रविडकेदारलोक्षराद्यश्च भाषितं॥ ४॥
मन्वाद्यनेकस्मृतिषु व्याख्यातृप्रतिपादितं।
स्मृत्यभेसारं वद्यामि सुखानुष्ठानसिद्धये॥ ५॥
प्राची दिशामनुक्ती स्पाद्दीचीशानदिकथा।
तिष्ठत्वप्रद्धतानुक्रावासीनत्वं च कमेसु॥ ६॥ १ १३॥
श्रीतेषु सवैशाखोक्षं सवैस्यैव यथोवितं।
स्मार्तं साधारणं तेषु ग्रासं श्रीतेषु कमेसु॥ १४॥

सामयाचारिका धर्मी जातिदेशकुलोक्सवाः । धानाचाराः परिग्रासा ये तु विध्यविरोधिनः ॥ १५ ॥ युगधर्मीः परिग्रासाः सर्वेत्रैय यथोचितं । याकृते दशिभविषेस्त्रेतायां हायनेन तत् ॥ १६ ॥ ० २३ ॥ कली युगे विद्यान्धर्मीन्त्रगीनाहुभैनीविणः ॥ २४ ॥

विप्रस्वियिविद्णूद्राश्चलारो वर्णाः । तत्र विप्रस्वियिवेश्या हिनाः [तिनाश्च om. B.]। तेषां मातुः प्रयमं जन्म । उपनयनं हिनोयं जन्म । तृतीयं यहदीस्थाया उत्तमं जन्म । स्त्रीणां विवाह उपनयनस्थाने । हिजानां गर्भीधानादिका खेळेखंताः क्रिया मंत्रतः कार्याः ॥ तत्र संस्काराः । गर्भीधानपुंसवनानवलोभनसी-मंत्रनातकर्मनामकरणनिष्क्रमणासप्राशनचौलोपनयनसावित्रो - व्रत्येवद्यवतारस्यक्रवतानि । इत्यायश्यकाः घोडश् प्रधानाः संस्काराः । 0

The present MS. is far from correct.

िंशी. 18b: स्वाहितमुन्यते ॥ तत्र प्रभाते श्रत्यायेष्टदेवं मनसा नत्या तद्दःकृतं स्मृत्वा संध्योपासनं कुर्यात् । तत्र मृत्रपुरीधोत्सर्गमेवं कुर्यात् । स्वानस्पत्यायाशिकस्पुरक्षकाष्ठतृश-पर्णादिकं गृहीत्वा गत्वा शिरः प्रातृत्य निवीतं पृष्टतः कंठलंबितं पृत्वा एकवस्त्वश्चेत्रकर्शे [दिश्वशे] च निधानं दिगनवलोकनं कृत्वा काष्टाद्यंतर्थनं कुर्यात् ०

िol. 16a: खप शीचिपिशः॥
शीचे यानः सदा कार्यः शीचमूलो हिजः स्मृतः।
शीचाचारिवहीनस्य समस्तं कर्म निष्मालं॥
शीचं च हिविधं प्रोक्तं बाद्यमध्यंतरं तथा।
मृज्जलाभ्यां स्मृतं बाद्यं भावणुहिस्तथापरं॥
गृहीतिशिक्ष उत्थाय मृद्धिराभुद्धृतेर्जलेः।
गंधलेपस्यकरं शीचं क्यीदतंदितः॥ ०

Fol. 17a: अयाचमनिविधः॥ तत्र पादी हस्ती प्रखास्य यहोपयीती पादी भूमी प्रतिष्ठाप्य निवहत्व स्वर्धासः पुंडरीका- स्विमष्टदेवं स्मृत्वा प्रकृतिस्यलफेनबुबुदरहितं संहतांगुलिपाणिनां वृ गृहीत्वांगुष्टकनिष्ठाभ्यां मुक्कत श्रेषं वीक्षितं ब्रह्मतीर्थेन विश्वतुर्वा सम्बाहितः पिवेत्। कायेन तीर्थेन वा पिवेत्। दैवेन वा पिवेत्र पित्रयण कदाचन । 0

Fol. 21a: स्वय दंतधायनियधिः॥
प्रातभुक्ता स्व (प्रातस्त्याय v. l.) शुद्धर्थं कतियां दंतधावनं ।
प्रास्तुत्व ईशानाभिमुखो दिख्यां बाहुमुद्धृत्यांतनीनुक[र]अपिश्य तिक्ककषायकदुकसंबंधि(सुगंधि v. l.)कंटिकिक्षीरवृष्ठ्गुम्बल्लेखादीनामेकेन प्रद्याल्लितेन वाग्यतो दंतान्धावयेत्। ०

Fol. 40a: इति स्मृत्ययेसारे साचारप्रकरणं॥ कामधेनी प्रदीपे as above, vv. 4, 5॥ स्रथ स्नाद्धविधिरुस्थते। ०

Fol. 63b: इत्यादिस्मृत्ययेमारे आहि समाप्त ॥ काम-धेनी o two verses as above ॥ आहि कं विधि समाप्त-दानीं द्रव्यणुद्धिरुच्यते ॥ विष्मूत्रणुक्तरक्षयसामज्ञासुरामद्यान्य-त्यंतीपहितकारणानि तथीच्छिष्टं णूद्रेण सूतकीभिद्विनैरस्पृश्यं काकादिनाम्पृश्यं श्वाविद्वराहादिपणुभिश्व म्यर्शनमन्योपहित-रुच्यते । o

Fol. 92b:

संन्यासस्य विधि सम्यक् प्रवध्याम्यनुपूर्वेशः । गोविद्राजस्य मतं योधायनमतं तथा ॥ स्कोतिस्विधानेन कुर्याच्छाद्वानि पोउशः । स्रानमान्यावैशोनेव विधिना निवैधेत्स्ययं॥ १

Fol. 95a; इत्यादिस्मृत्यर्थमारे जाशीचप्रकरणं॥ स्रथ प्रायिख्तान्युच्यंते॥ तत्र पापिनामचीर्णप्रायिख्यतानां नरकभी-गांते क्रमैविपाकाः स्युः॥ त उच्यंते॥ १

The work thus consists of mixed prose and vorse (entirely anush!ubh śloka); prose, however, greatly predominating in the latter part of the work.

It ends: इतादिस्मृत्यर्थसारे सर्वप्रायिष्ठक्रविधि: ॥ सर्व-वानुक्रनिकृती कृष्ट्वातिकृष्ट्यचांद्रायणानि॥ (three lines) वाग्यमलोपे विष्णुस्मरणं शिवस्मरणं । श्रज्ञानन्यूनसंपूर्णार्थमञ्चु-तस्मरणं श्रंभुस्मरणं वा कार्य ।

> यस्य स्मृत्या च नामोक्त्या तपोयक्षित्रयादिषु । न्यूनं संपूर्णतां याति सद्यो वंदे तमच्युतं ॥ जज्ञानादणवा लोभात् प्रच्यवेताध्वरेषु यत् । स्मरणादेव तद्विष्णोः संपूर्णं स्यादिति श्रुतिः ॥

इति यचनात्॥ इति स्त्रीधराचार्येण स्नुतिस्मृतिषिदा विरचितः स्मृत्यपेसारः संपूर्णतामवज्ञत्॥

Quotations are very rare in the work. The authorities mentioned in the introductory verses 4 and 5 are nowhere again referred to, except that the verses themselves are repeated several times. Otherwise, only the following quotations have been met with: Ādityapurāṇa, fol. 150a; Chandogyagrihya, 34a; (bhagavān) Baudhāyanah (śloka), 94b, 95a; Yājāavalkya

98a; Smritisamgrahakāra: इति पार्वेणश्राद्धं सर्वे संग्रहकारमताहितितं a prose summary, 48b; स्था संग्रहकारमृति: (1) 42a; इति संग्रहस्तृति: 43a.

As the Smrityarthasāra is quoted in the Madanapārijāta, it cannot have been composed later than about the middle of the 14th century.

The work (apparently a digest) usually cited as $\dot{S}r\bar{i}dhar\bar{i}ya$ must be a different work both from the present treatise (which, however, may only be the first part of a larger work, see the colophons, foll. 63b, 95b, 155b) and from $\dot{S}r\bar{i}-dhara's$ Jatamallavilūsa (nos. 1593-94).

Acc. to Prof. Bhandarkar, Report for 1883-84, p. 46, the *Smrityarthasāra* is quoted in *Hemādri's Śrāddhaprakaraṇa*, 'with an unfavourable criticism on it by the author of the *Smriticandrikā*,' so that Śrādhara must have lived before the 13th century.

[H. T. COLEBROOKE,]

1544.

255. Foll. 129; size 11½ in. by 6½ in.; well written, in Devanāgarī, in the latter part of the 17th century; 11 or 12 lines in a page. Smrityarthasāra.

This is a more accurate copy, but a considerable number of leaves have been more or less injured on the left hand side.

The first three introductory ślokas are wanting in this MS. The work ends on fol. 127a, the remaining four pages being occupied with a list of contents (anukramanikā); at the end of which there are two ślokas partly torn away, the second of which runs thus (cf. no. 1547):

इदं समृत्यचेसाराख्यं विश्वाचायेसूनुना (!) ।
यज्ञना श्रीधराचा -----विदा कृतं ॥
[H. T. Colebrooke.]

1545.

1696a. Foll. 137; size 9½ in. by 3¾ in.;

fairly good Devanagari writing of 1788 A.D.; ten lines in a page.

The same work.

This MS. has likewise the anukramanikā at the end (from fol. 134b), but without the two concluding verses. [H. T. COLEBROOKE.]

1546.

166. Foll. 104; size 12¼ in. by 4¼ in.; indifferent Devanāgarī writing, of the end of last century; eleven lines in a page.

The same work.

This MS. omits the first three introductory verses.

[H. T. COLEBROOKE.]

1547.

2006. Foll. 145; size 8½ in. by 3¾ in.; fairly good, modern Devanāgarī writing; ten lines in a page; European paper.

The same work.

This copy omits the 2nd and 3rd introductory verses.

At the end of the treatise, it reads as follows (fol. 140a):

इमं स्मृत्ययेसारास्यं नागविष्यायायेसूनुना ।
यम्भना श्रोधरायेण श्रुतिस्मृतिविदा कृतं ॥
धर्मेशास्त्रं पठन् शृथवन् श्राधयन् धारयन्ति ।
सायुः प्रजां श्रियं कीर्ति धनं पुरुषं च विंदति ॥

इति श्रीविश्वामित्रमाहेश्वरनागविष्णुभट्टोपाध्यायसूनुना यज्ञना श्रीधराश्वार्येण श्रुतिस्मृतिविदा कृते स्मृत्यर्थसारे प्रायश्वित्रप्रकरणं सनाप्ते॥

Then follows the table of contents.

[Dr. JOHN TAYLOR.]

1548.

2117. Foll. 98; size 9½ in. by 4½ in.; fairly written, in Devanāgarī; nine lines in a page.

Another copy of Śrīdhara's Smrityarthasāra; incomplete.

It begins with the asaucavidhi. The first leaf has been supplied by a different hand.

At the end it gives the anukramaņikā to the prāyaścittādhyāya, after which it concludes thus:

इदं स्मृत्यर्थसारास्यं नागविष्यवायेमूनुना । यज्ञना श्रीधराचार्थेण स्मृत्यर्थविदा कृते॥

इति स्मृत्यभैसारे प्रायिश्वत्ताध्यायः समाप्तः ॥ ० संवत् १५६६ वर्षे फालानमासे कृष्णपक्षे ४ शमी लिखितं श्रीणुक्ततीर्थे उतीच्यक्षातीठाकरराजच्छिषशर्मणा लिखितं इदं पुस्तकं॥ श्रीरे-वातीरे कृष्णपश्चीश्रीनालकातीयक्षोडाकालदासमध्ययनार्थे॥

For other MSS, of the work, see Aufrecht, Cat. Bodl., no. 670; Rāj. Mitra, Notices, VII., p. 248; VIII., p. 16; Bikāner Cat., p. 469.

[GAIKAWAR.]

1549.

169a. Foll. 32; size 12 in. by 4½ in.; fair Devanagarī writing; 7 or 8 lines in a page. Smriticandrikā, a summary of the rules laid

down in the Smritis, especially in regard to times assigned purificatory and lunary rites, by Sukadeva vannabhatta!).

Miśra, son of Vitthala Miśra, and father of Bodharāja. It begins:

श्रीमहिद्वलमानम्य शुक्रदेवो गुरूनिष ।
बोधरानस्य जनकः करोति स्मृतिचिन्द्रकाम् ॥ १ ॥
यश्रणनेकशः सन्ति ग्रंथाः सिद्धा महीतले ।
तथापि सुक्रवोधाय क्रियते व्यं परिश्रमः ॥ २ ॥
प्रायशो सत्र वाक्याची वाक्यानि चात्र कृतिकत् ।
श्रीभ्रयोधाय ग्रन्थस्य भूयस्वविनिवृत्त्ये ॥ ३ ॥

तत्र तायसर्वेषु नित्यनेनित्तिककर्मसु शुद्धिमतामेवाधिकारात् शुद्धिविचित्र्यते । शुद्धिनोमासिलविहितकर्मोधिकारापादको धर्मविशेष:। तद्धिरोधी धर्मो ऽशुद्धिः। ०

भ्रष सद्यःशीचादि fol. 2b; जथाशीचसंकरः fol. 3b; जथ पिदेशस्थाशीचं fol. 4a; जय वालाखशीचं fol. 4b; जथ स्काशीचं गभैसावाशीचं fol. 5b; मृत्युविशेषाशीचं fol. 6a; सिपादाखशीचं fol. 7a; जनुगमनाशीचं fol. 8a; इति कननभरणयोः शुद्धिपरिच्छेदः ॥ fol. 9b.

स्थानिधकारिण: fol. 10b; स्थ पुत्रलक्षणं fol. 11a; पीनभेवलक्षणं fol. 11b; स्थ कानीन: ib.; स्थ सहोट: ib.; स्थ दन्नक: fol. 12a, etc.; इति हादशपुत्रलक्षणं ॥ स्थ सिपाडादिलक्षणं fol. 12b; इति अधिकारिनिकप-ग्रापरिस्हेद: fol. 13a.

खय प्रतिपदादितिथिनिथियः fol. 13a; खय डितीया fol. 14b, etc.; इति पंचदशीनिर्थयः fol. 29b; इति ग्रहणनिथीयः fol. 31a.

It ends: इति संक्रांतिनिर्णय:॥

पुकदेवीपपदेन रिचता स्मृतिचन्दिका।

तुष्टी भूयाद्मगवती वृन्दावनविहारिण:॥

'इति श्रीमिश्रविद्वलासजमिश्रभुकदेवविरिचता स्मृतिचन्दिका
समाप्ता॥ संवत् १६६२॥ ० काञ्चीनायो ऽल्लिखत्॥

For Devanna Bhatta's more famous Smriticandrikā, see above, nos. 1373-75; for other works of the same title, see Rāj. Mitra, Notices, VI., p. 301 (by Āpadeva); IX., 137 (by Vāmadeva Bhattācārya); VIII., 153 (anon.); Bikāner Cat., p. 465 (by Keśavāditya Bhatta—? i.e. father of Devanna Bhatta, see no. 1373: in Prof. Oppert's Lists, the Smriticandrika is eighteen times assigned to Keśavabhatta, once to Devannabhatta!).

[H. T. Colebrooke.]

1550.

1736. Foll. 152; size 9 in. by 3½ in.; fairly written, in Devanāgarī; 9-11 lines in a page.

Smritimanjari, a digest of rules regarding the duties of classes, and acts of purification and atonement, compiled by Govindaraja, son of Bhatta Mādhava, and grandson of Nārāyaṇa.

This MS. contains the section on prāyaścitta; a list of contents of the remaining
parts of the work being given at the end.

It begins:

स्मृतिविरिचतेसीसीवीक्यैद्विरुक्तिपराक्युलीम् चित्रके कल्ले व्यालुप्ययोगयो वतसंहितं । चित्रके विद्यास्थिति गुरुसंत्रवाद् उपिचतत्तुकी नामीदः स<u>माथयनं</u>दनः ॥ १॥ तवाधिकाधुपस्थानपपैत्साधनिन्योये।
यान खास्थीयते तावत्रतो ज्यदिनिधास्यते॥ २॥
तव मनुः। खकुर्वन्दिहितं कमें निदितं च समाचरन्। ०
इति ० प्रामंगिकं ब्रह्मत्याप्रायिश्वत्रकांडं fol. 20a;
० सुरापाणादिप्रामंगिकप्रायिश्वत्रकांडं fol. 22b; ० ब्राह्मणसुवर्णेहार ० fol. 26a; ० गुरुदारादिगमन ० fol. 31a;
० पतित्रसंसगे ० fol. 33a; ० महापातक ० fol. 40b;
० खित्रपविद्श्[द्र]स्तीप्रतिलोमगोवध ० fol. 55a; ० हिंसा ०
fol. 60b; ० समध्यमध्य ० fol. 88b; ० सगम्यगममन ०
fol. 100b; ० सवकोणि ० fol. 104a; ० परिवित्यादि ०
fol. 105a; ० स्यान्ययाजनादि ० fol. 108b; ० स्यांत्रमायिश्वत्र ० fol. 118b; ० स्यश्चे ० fol. 117a; ० स्थादिदष्ट ० fol. 118b; ० ब्राह्मणाद्यमूर्य ० fol. 120b;
० स्रविक्रायिक्रय ० fol. 122b; ० प्रकोणे ० fol. 128a;
० स्रवस्थरूषांडं fol. 143b.

It ends fol. 150b: इति रहस्यप्रायश्चित्रकांडं॥
स्वाहिनोपुलिनलाञ्चनलम्बाहिर्
नारायणस्य तनपात्मन उधिकाय।
वाक्यावलीमिकलसत्यरणावतंमाद्
गोविंदराज इह माधव इहमूमि:॥

समाप्ता स्मृतिमंत्ररियं॥ then follows the list of contents, referred to above:

ऋष सुप्रतिपन्नये कांडानि लिख्यंते। तत्रादी परिभाषाकांडे गर्भीधानादि । उपनयनादि । संध्योपासनिविधिः । अन्ये ब्रब-चारिधर्माः । सध्ययनादि । ब्रह्मयतिविधः । विवाहादिगृहस्य-धर्माः । शूद्रधर्माः । वृत्सुपदेशाः । स्नानियधिः । यमनियमन्त्रांडं । ग्रास्थानिकं । दानविधिः । स्वापिविधिः । प्रोपितभृतेकाधर्माः ॥ द्रव्यमुद्धिः । मुत्रादिशोर्च । साचमननिमिन्नानि । द्विराचमन-निमित्तानि । जाचमनापवादाः । जाचमनिविधः । अवैय प्रति-षेथः । कर्मडलुचर्या । सन्यदासमनगतं । स्नानशृद्धिः । प्रश्ला-लनादिशीचं। इति कायिकं। सुवर्णीदिशीचं। चेलादिशीचं। तथा सिद्धामादि । भूम्यादि उदकादि खलुखपवादाः । भोजन-विधि:। भक्त्याभस्तप्रकरणं। प्रेतम्बद्धः। ब्राह्मणशीचं। स्वि-याद्याशीचं। जननाशीचं। अनुनाताद्यशीचं। स्वयाशीचं। सपिंडसमानीदकत्वं । यीजसंबंधाद्यशीचं । देशांतरमृताशीचं । स्राचार्याशीचं। सनेकाशीचं। सम्रिपाताद्यशीचं। निर्देरणादि। चनुगमनाद्यशीचं । उदकक्रियादि । पिंडदानादि । चस्थिसंचयः । उदकादिनिषेधः । स्पर्शाशीचं । यमनियमा ॥ श्राद्वप्रकरणं । का्लादि । बाद्यणपरिद्याभोजनीया । वर्षानिमंत्रणादि । देश: । ।

कालः । खपासनीयः । अवैविति कर्तष्यता । ब्राझण संख्याः । पुनरन्येतिकर्तव्यता । समावास्यादिखाइं । एकोहिष्टं । सिपंडी-करणं । खान्दिकं । मातृष्याइं । खन्ये ब्राझधमीः । वृद्धिश्राइं ॥ यानप्रस्थकांडं । प्रव्रजितकांडं । श्रूट्रधमेकांडं । खनुलोमप्रतिलोम । तहृत्युपदेशकांडं ॥ प्रायिश्वकांडं । etc. । रहस्यप्रायिश्वःं ॥ संवत् १४॥६७ वर्षे सिश्चन विद् शनी खहेर ब्रीन - - करणे महाराणश्री उद्यमिहिष्यप्रराज्ये महं श्रीसर्जु-नदेवप्रतिपत्ती वसुरावीग्रामे पंडितनीलकंठेन - - पंडितपरमे-खर्यं तदश - - जपमुरारि -

Only Smritikāras, Purāņas, the Shattrimśanmata (fol. 8b, 15b, 23b, 27a, etc.), and Caturviņśatimata (fol. 75) have been found referred to.

[H. T. COLEBROOKE.]

1551.

1782. Foll. 145 (wanting foll. 2-28, 38); size 18 in. by 4 in.; fairly good, modern Bengali handwriting; nine lines in a page; the first leaf has been supplied by a different hand. Smritiratnākura, a digest of religious duties, in lifteen chapters, by Vedācārya. Incomplete. It begins:

हेतवे सर्वभूतानां संसाराध्यिस्तेतवे ।
गुरवे सर्विषद्यानां शम्भवे विभवे नमः ॥
सालोच्य सर्वेशास्त्राणि सारमुद्धृत्य] यस्ततः ।
हिताय निजशिष्याणां संग्रहः क्रियते मया ॥
नित्यनैमिश्चिकाचारकमीणि विविधानि च ।
सर्वीण्यत्र निरूपने स्वर्गमोद्यापैदानि च ॥

तत्र मनुः। साचारासभते कामम् º

ष्ठा प्राचिति क्षेत्र हो। २९०; स्रम शी चिति हो। ३००; स्रम स्वाचन हो। ३४०; स्रम कुशिन स्वर्ण हो। ३४०; स्रम मातः स्वाचं हो। ३४०; स्रम मातः संध्या हो। ३४० ; स्रम मातः संध्या हो। ३४० ; स्रम मातः संध्या हो। ३४० ; स्रम मातः संध्या चित्र हो। ३४० ; स्रम निष्पूता हो। ५०० ; स्रम श्रम स्वाचित्र हो। ५०० ; स्रम निष्पूता हो। ५०० ; स्रम स्वाचित्र हो। ५०० ; स्रम मातः हो। ५०० ; स्रम स्वाचित्र हो। ५०० ; स्रम मातः हो। ५०० ; स्रम स्वाचित्र हो। १०० ; स्रम स्वाचित्र हो। १०० ; स्वच स्वच्च हो। १०० हो। ।

सीमन्तोन्नयनं fol. 59b; अप जातकर्म fol. 60a; अप नामकरणं fol. 60b; खप निष्क्रमणं fol. 61a; खप ताबूललक्ष्यां fol. 61b; स्वयं क्यांविधः fol. 63b; स्वयं स्त्रीसंस्कार: fol. 64a; स्त्रण विद्यारम्भः fol. 64b; स्त्रणेप-नयनादि fol. 65a; इति व संस्कारनियीये तृतीयः परिछेदः fol. 69b; अथ विवाह: ib., etc.; इति व आबादिसंस्कारे चत्र्यः परिक्रेदः fol. 81b; अय मासनिर्णयः ib.; अया-धिमाम: fol. 84a; जय गुरुसिंहदोयभङ्गः fol. 87a; जय भुकम्पादिः fol. 87b; अयोत्पाते दोषभङ्गः fol. 88a; स्रथ तिथिनिरूपणं fol. 88b; इति ॰ पचनः परिद्वेदः fol. 90a; स्रथ मंक्रानिः ib.; ध्रेष श्यमादिकालः fol. 93a; ध्रेष शयनकृत्यं $ext{fol. }94b$; अय शयनविधि: $ext{fol. }96a$; अय दुर्याष्ट्रमी fol. 98b; खप शक्रोत्यापनं fol. 99b; खप श्रवखद्वादशी fol. 100a; अप रोहिल्पष्टमी fol. 100b; इति ॰ यष्ट: परिछेद: fol. 107a; सपागस्तिपूजा ib.; जम दुर्गोत्सवः fol. 108b; ज्ञय ज्ञूतप्रतिपत् fol. 113b; ज्ञय मार्गेशिकृत्यं fol. 114b; स्थय नवानं fol. 115a; स्रथ पीपकृत ib.; जय माधकृत ib.; खप माकरीसप्तमी fol. 115b; श्राप शिवराति: fol. 116b; श्राप मदनवयोदशी fol. 120b; खप सार्वमासिकं fol. 122a; इति व सप्तम: परिकेदः fol. 123a; स्रथ श्राह्मविधिनियेभी ib.; स्रथ वर्ज्या: fol. 123b; सत्र नियन्य: fol. 124a; स्त्र प्राह-दिनपूर्वोह्नूतं fol. 128a; खप श्राह्मदिनापराह्न्कृतं fol. 128b; स्रथ श्राद्वोत्तरकृत्यं fol. 132a; स्रथापरपक्षः fol. 133b; खप त्रयोद्शी fol. 135a; खप नवाई fol. 136b; स्रथेकोहिष्टश्राई fol. 137a; सप नान्दीमुसं fol. 138a; चय नित्यत्राह्मं fol. 140b; चयाष्टकात्राह्मविधिः ib.; चयै-कादशाहन्ना हं fol. 141b; अप मासिकादि fol. 142a.

This chapter is not concluded in the present MS., which ends abruptly at the end of a śloka; but the next MS. presumably carries on the work from this point.

[H. T. COLEBROCKE.]

1552.

Foll. 109; size $13\frac{1}{2}$ in. by 6 in.; indifferent, modern Bengali handwriting; ten lines in a pago.

Smriti-ratnākara. The remaining portion. | समाप्त: ॥

It begins: तथा।

सपिग्डीकरणाट्रध्वै यत्पितृभ्यः प्रदीयते । सर्वे खांशहरा माता (?1. जाता) इकि धर्मेषु निम्नयः ॥

इति ^० सप्टमपरिच्छेदः ॥ स्य ग्रहणकालः । fol. 2b; स्रय ज्ञानित: $\mathrm{fol.}\ 4b$; स्रय तीर्थयात्रादि $\mathrm{fol.}\ 5b$; स्रय भक्षयर्जमांसानि fol. 13a; स्रथ प्रतिग्रहे दोष: fol. 14a; ख्रय दानमलं $\mathrm{fol.}\ 14b$; ख्रय निवास: $\mathrm{fol.}\ 15b$; इति ^{o} नवमः पारिहोदः fol. 17b; खय यात्रालहाएां ib.; सथ षास्तुलक्षर्ण fol. 19a; अथ गृहप्रवेश: fol. 20b; अथ वाप्पादिप्रतिष्ठानिर्णेय: fol. 21a; स्रथ कृपलननं fol. 22b; जय वृक्षरोपगाविधिः fol. 24b; जय सेतुनियमः fol. 27a; ख्रय यूपकाष्टयूपनिर्णयः fol. 27b; इति ॰ दशमवरिच्छेदः 30b.

> त्रिकालोद्भषपापानां स्मरणाद्यस्य नोटयः । नमस्तस्मै जगद्वाचे नमो हरिहरात्मने ॥ निथ्वती बहुपापानां स्मृतीनां भेददर्जनात्। व्रतस्य निर्णयं कर्तुं माधु संजायते मनः ॥ न्नादिस्मृतिज्ञास्त्रार्थे भवदेवादिमन्मतं । प्रायश्चित्तमहं वस्ये विज्ञाय पापनिय्कृती ॥ ०

इति वधस्तकपनिकपणं। इदानीं पापिनां शास्त्रदृष्टनर-कम्ब्यते fol. 34b; स्रथ धर्मदराउष्पत्रस्या fol. 37a; इदानीं प्रायाच्यक्षमुच्यते fol. 40, etc.; इति व वधदीपप्रमोधी नानै-कादशपरिख्डेद: fol. 55b; स्वय मुरापानप्रायिश्वर्त्त ib.; परिच्छेद: fol. 81b; अधास्पृश्यस्पश्चनप्रायिश्वतं ib. अध निन्दितविवाहप्रायिश्वत्रं fol. 86b, etc.; इति व त्रयोदश-परिच्छेद: fol. 95a.

> चसकृदीच्यरं नत्वा पुरुषाणीभिषाधकं। जशीचनिर्णयं षद्धे प्रेतकर्मदशाहिका॥

खप गर्भसावाद्यशीचं। ib.; सप स्वनात्यशीचं fol. 100b, etc.; इति व चतुर्देशपरिच्छेद: fol. 104a; खपानपेष्टिकमे ib.; स्रथास्थितं चयनं fol. 106a; स्रथ क्रियाही: fol. 108b.

It ends:

स्वासीत्पूर्वं सुरगुरुसमः कामरूपे अग्रजन्मा दृष्टा भूपं प्रमुद्तिमनाः प्रार्थयामास पृथीं (!) । हासं कृत्वा तदनु नृपतियाँकामु चैर्वभाषे चात्मानं मे व्यानसुरगुरी क्रीतयान् विद्ययात्वं॥ इति श्रीवेदाचार्यकृतस्पृतिरानाकराख्ये पञ्चदशपरिच्छेदः

Besides Purāņas and Smritikāras (including also Vrihad-Angiras, fol. 46b; Madhyamāngiras, foll. 40b, 78a, Vrihad-Yama, foll. 61b, 64a; Svalpa-Yama, foll. 51b, 61a, 62a; Vrihat-Pracetas, fol. 76a; Vrihad-Vasishiha, fol. 76a) the following authorities have been met with: Kumāra (? i.e. Sanatkumāra), fol. 56b (तथा च कुमारे), fol. 94a (तथा च कुमार:); Chandogapariśishta, fol. 1a; Jyotihśāstre Sarvasamgrahe, fol. 21a; Tātparyakāra, fol. 49a; Dānadharma, fol. 7b; Brahmasiddhānta, fol. 2b; Bhavadeva (author of Prāyaścittaprakaraņa or onirūpaņa?), fol. 30b; Vārāhītantra, fol. 23a; Shattriņšanmata, fol. 33h; Someśvara, fol. 62a; Sauradharmottara, fol. 23b; Smritimīmāmsā, fol. 92a; Smritisamuccaya, fol. 92b.—Additional authorities met with in the first eight chapters are Ācārasāgara, MS. 1782, fol. 33a; Krityasāgara-mahārņava, fol. 85a; Jīmūtavāhana, fol. 82b; Dānasāgara, fol. 85b; Mahārņava, fol. 86b.

For other MSS. of this work see Raj. Mitra, Notices, VI., p. 240; VII., p. 45.

For a different Smritiratnākara, by Venkatanātha (surnamed Vaidikasārvabhauma), son of Śrī-Ranganāthārya, and grandson of Sarasvatīvallabha, ib. VIII., p. 14; Peterson, Rep. II., p. 104. [H. T. COLEBROOKE.]

1553.

481. Foll. 120; size 123 in. by 41 in.; Bengalī character; six lines in a page.

Karmopadeśini, also called Smritisamgraha, a manual of religious ceremonies, by Aniruddha, including a treatise on impurity (Aśaucasāra) by Balabhadra.

The MS. begins:

गोभिलगृह्यासूचे दृष्टा छन्दोगपरिशिष्टं । दृष्टा स्मृतीस्त्र बहुशः परिसंख्यानं पुराणवान्यानि ॥ गोतमवसिष्टशास्त्रे नानासंग्रहवचांसि चालोक्य । मुक्त्या स्वयं निरूप हात्वा सर्वमतं च वृद्धानां ॥ रिचता पञ्जतिरेषा सम्यक्क्षमीयदेशिनी । तेनेदृशः प्रयोगः कार्यो निःसंशयं कृतिभिः॥

खन्दोगानां गोभिलोक्तसन्धास्तानस्राद्वादिविधानं लिख्यते । रानिशेषे उत्थाय द्विराचन्य रात्रिधृतं वासस्यक्का वासो उन्तरं परिधाय पुनर्द्विराचन्य शीचार्यमुदकं मृतिकां च पूर्ष गृहीत्वा मूचपुरीयोत्तर्ग कुर्यात् । तस्य चानुष्ठानमुच्यते । गृहाद दिद्ध-रापस्त्रिमकोशे वासक्षेपमाचं भूदेशं त्यक्का अ्यक्तियेः मुख्यैः तृशैः काष्टेवी पन्नैयी तस्त्विग्भियी भूमिमाच्छाद्य तदुपरि मूचपुरीयोत्तर्गं कुर्यात् ०

On fol. 2b the treatise commences anew:

इति सन्ध्याविधिः fol. 8b; इति खानविधिः॥ खय वैद्यानरिविधः। fol. 18a; सथ पार्वेग्रश्राद्वानुक्रमो लिख्यते fol. 21a; सथ प्रेतस्त्राद्धं fol. 33a; सथासुयदस्त्राद्धं fol. 38a; सथ सायस्त्रीकरणं fol. 39b; सथ सावत्सरिकं fol. 50a; सथ नान्दीमुखस्राद्धं fol. 54b; सथ नित्यस्राद्धं fol. 64b; इति नित्यस्राद्धं समाप्तं॥

रमा मया खमितचापलमात्रमेव संश्रित पद्धितरकारि कृत्हलेन । नानामुनीन्द्रवचनानि सविस्तराणि को मिद्धियो हि तनुधीरिधिमनुमीष्टे ॥ किंत्वत्र यद्यतिमनोहरधमेराज्ञी किंत्विद्ववेदिभिहितं मम भाषितेन । निर्मुच्य कच्चुकिन्धे मकलं मलीधं तेनातिनिवृतिमुपेष्यति चानरास्मा ॥

चान्याहिटोमहोपाध्यायश्री <u>सिन्ह</u> विरिचता गोभिलोक्त - सन्ध्याकानपद्धतिः समाप्ता ॥ चय छन्दोगानां शेयसाकारादि- वृषोत्सर्गपर्यंतं लिख्यते ॥ fol. 67b; चयास्थिसंध्यनं fol. 74b; चय दशकृतं fol. 75a; चय वृषोत्सर्गः fol. 75b;

चाम्याहादोयधर्माधिकरणिकमहामहोपाध्यायश्रीखनिरुद्धविर-चिता शेपसित्कयादिछन्दोगपरिशिष्टकात्यायनोक्तवृषोत्सर्गानुष्ठा-नपद्धतिः समामा ॥

पाविशास्त्राह्मकरशासमर्थेनास्रोत्सगैः कर्तथः। तस्य विधिरुक्यते॥ fol. 82b; स्रथ उस्कादानं fol. 87a; स्रथानुसरशं fol. 87b; स्रथ फलानि fol. 88a.

इति भानुभट्टप्रभृतिगी उदेशीयपणिकतानाभनये कथयन परम्परा॥ स्वयं गीडसपिग्राविधिः fol. 90a; स्वयं पादुकादानं fol. 99a; स्वयं पार्वेणसूत्रं fol. 101a; स्वयं ग्रह्मां fol. 102a; स्वयं नन्दास्तानं fol. 102b; इति मार्केग्रेयपुराखरी स्वमन्वनारे पितृवरप्रदानो नाम रुचिस्तरः समाप्तः॥ fol. 107b; इति

कस्पतरुकामधेन्वादिसंग्रहाकृष्टे महोपाध्यायण (1. °येन) विर-चिते मुद्धिप्रकरणे इन्वेष्टिविधि:॥ खण गुवाकहानं fol. 114b.

From fol. 115a on खड़ीच beginning विष्णुधमींतरं। पितृगृहे प्रमृतायां o quotations from Purāṇas
and Śaṅkha (मातृमहे तथातीते o two ślokas) ॥ स्तेन
बिद्यविद्यासम्पिद्धतस्त्रीकुवेरझमेंग्रां मते पितृगृहे दुहितुः प्रमवे
पितृगोत्राणां पितृश्वेकरात्रं मरणे जिरात्रं। विवाहितापि चेल्कन्या
वियते पितृचेरमित (2 ślokas) ॥ स्तेन श्रोकुवेरपिद्धतानां
मते दुहितुमरणे मातापित्रोः तयोमेरणे च तस्यामन्योन्यं जिरात्राह्मीचं। o खण जननाङ्गीचं fol. 116a; अषाङ्गीचे विधितिवेधी fol. 116b; खण विदेशस्याङ्गीचं fol. 117a; खण
वालाखङ्गीचं fol. 117b; खण स्त्रियाङ्गीचं fol. 118a;
खण गर्भसावाङ्गीचं fol. 118b; खणाङ्गीचसङ्गरः fol. 119a;
खण स्विपद्धताद्यांचे fol. 119b; खण इत्यस्तिक्रया fol.
122a; खणोदकानहीः fol. 123b; इति सत्यिद्धतस्त्रीवलभद्रकृतावङ्गीचसारः समाप्तः ॥ fol. 124a.

Then follow some extracts on gifts, beg.: सकत्महता ये वाना (!) ये च गभीद्विनि:मृता: । °

It ends at the bottom of fol. 119b: शकास्यः १९२६ समामो ये॥ The first page of the last leaf contains a table of contents.

Rhīmopādhyaya is quoted fol. 83b; Bhavadevabha!!a (Nirņayāmrite), fol. 84a; Smritisamuccaya, fol. 85a.

On the back of the last leaf Colebrooke's Pandit calls the work 'Karmopadeśinināmnī Smṛitisaṃgraha.'

For a Hāralatā, by Aniruddha Bhatta, see no. 1753. [H. T. COLEBROOKE.]

1554.

1367e. Foll. 37; size 9½ in. by 5 in.; fairly good, close Devanāgarī writing of the latter part of last century; 13 or 14 lines in a page.

Caturviņšatimata-vyākhyāna, or Smritisamgraha- (ratna)vyākhyāna(?), a commentary on the first chapter—treating of initiatory rites (saṃskāra)—of the Caturviṃśatimata, a compendium of religious duties, based on the principal Smritis. The commentary which in the colophon (supplied by a different hand) is ascribed to Rāmacandra, son of Nārāyaṇa Bhaṭṭa, seems identical with that described in Rāj. Mitra's Bikāner Cat., no. 799 (? by Bhaṭṭoji Dīkshita).

The MS., which is very correct, begins:

सर्वेक्षः सकलेखरः श्रुतिगिरां तात्पर्यभूमिः परा
हैतव्यातिष्यूननैकपटुभिः साते चिरं चितितः ।
तेषामात्मत्रयेव यो व्हययपुर्विद्योतते स्वप्रभः
स्वेच्छोपासमनोहराकृतिममुं श्रीचालकृष्णं नुमः ॥ १ ॥
विश्वधमुरमुनोंदैवितां यत्पदाक्षां
सकलजगदुपासानंतरायान् लुनाति ।
प्रिथितविभव ईशो मल्कृतिविध्यपूगं
शमयतु स गणानामग्रणीविध्यराजः ॥ २ ॥
वालभायमवर्लेष्य भारतीं
प्रार्थिये किमिप कांखितं मुहुः ।
यस्बदीयपदपन्नवद्ययं
मामकोनरसनातिषिभेवत् ॥ ३ ॥
नत्वा शास्त्रार्थेतस्वक्षान्मदेश्वरियामित ।
श्रीचतुर्विश्वतिमतस्कृतेष्योस्थानमादरात् ॥ ४ ॥

श्रीमन्वादि<u>चतुर्धिशितमतं</u> संजियृष्युः कश्वित्तस्ति । निर्वि-ससमाप्तिपालकं मंगलं शिष्पशिष्यार्थं मुनिकर्तृकतयैवोपनिवम्न-भिधेमं प्रदर्शयति ।

> सर्वात्मने नमस्कृत्य ब्रह्मणे अभिन्नतेनसे । धर्मानुषुस्तिवेदोक्तान्सगोदिफलदायकान् ॥ १ ॥ .

कचुरिति मन्ताद्या इति श्रोषः । ते चानुपद्मेव वर्ष्यते । पौरुषेयत्वे अपस्य ग्रंथस्य वेदमूलत्वाद्वमें प्रामास्पित्याशयेन धर्मीत्विशिनष्टि । त्रिवेदोक्तानिति यद्यपि समाहारिद्वरी त्रिवे-दीत्यपेषितं न च विशेषस्यं विशेष्येसेति कमेधारयः दिकसंस्य संज्ञायामिति नियमात् । तथापि त्र्यवययो येत् इति मध्यमपद-लोपी समासः । वेदशस्दस्तासंघातलस्वकः । यथा चैतन्त्रथा क्विगोल्धेगनपत्य इति सूत्रे भाष्यादी स्पुष्टं ॥ के मन्वाद्य इत्या-कांस्यायामाह ।

मनुना याज्ञयत्क्येन विश्वामित्रेण शातिणा।
विष्णुना श्रवसिष्ठेन श्वासेनोशनसा तथा॥
सापसंबेन वस्तेन हारीतगुरुनारदैः।
पराशरेण गर्गेण गीतमेन यमेन श्र॥
शातातपेन शंखेन संवर्तेन तथैव श्र।
बोधायनेन संख्येन दक्षेणांगिरसा तथा॥

चतुर्विशतिभिः शास्त्रं दृष्टं लोकहिते रतेः । भनेसरस्वरायीय संस्वेषेण महात्मभिः ॥

स्त्रैश्वतुर्विश्वातींभः शास्त्रं वस्त्रमाणं दृष्टमित्रन्वयः । किमर्थं तत्राहः । संक्षेपेण जल्पायासेनैव धर्मस्य सम्ययः स्वणमेवार्थः प्रयोजनं । तस्त्रे । रख्णं वेह शान्त्रो ऽनुभवः । नन्त्रसी जाणु-विनाशित्वाक्तपं कालांतरभाविकमानुष्टाने उपयुज्यतामित्याशं-क्याहः ।

रतक्तात्वा द्विजः शीग्रं धर्मे स्मरति तस्वतः। तस्मात्सर्वप्रयानेन शास्त्रमेतदुदीरयेत्॥

डिन: चैवर्णिकः । तथा च स्मरणहारा उपयुक्तत इति भावः । उतीरयेत् । स्रध्यापयेहित्यर्थः । सत्र च ब्राह्मण एवा-धिकारी बोध्यः । तदुक्तं मनुना ।

> विदुषा ब्राह्मणेनेदमध्येतव्यं प्रयस्ततः । शिक्षेभ्यस्य प्रवक्तव्यं सम्यङ्गान्येन केनिविदिति ॥

यद्यपि श्रध्ययनं नैपणिकसाधारणं तथाण्यापनं ब्राह्मणेनैव कर्तव्यक्तियथः । श्रध्यपक्रब्राह्मणालाभे तु मनुरेवाह । स्रव्राह्म-णाद्थ्ययनम् । गुरोरिति । स्रन्नाध्यपनमपि स्र्योदनुतातमिति तद्वाख्यातारः । श्रध्ययनस्य नैवणिकसाधारण्यं तु मनुनोक्तं । निषेकादि । सर्णानामश्रमाणां च द्वाचारकथनं शुभं । साचाराः कर्यते अस्मित्रियाचारकथनं । इदानीं संदर्भशुद्धनुरोधेन मूले प्रथमगणानि वचनानि स्मृतंतरस्यानि [कानि] चिदुपसंद्वत्याव-इयकाः घोउश्च प्राच्याः संस्कारा चुत्पाद्यते । ते च । गर्भोधानपुं-सयमानवलोभनसीमंतोन्नयनन्नातकभनामकरणनिष्क्रमणान्नप्रा -शमचीलोपनयनानि चन्वारि वेदव्रतानि प्रतिशासं गृश्चेष्ट्रकानि स्वानं विवाहश्चेति । स्रिप गर्भोधानाद्या उपनयनाता स्व सर्वेपां नियताः । न तु स्वानाद्याः । तेन ब्रह्मचर्यादेव प्रवन्नदित्यादि न विरुच्यते । स्ते च डिजानामेव समंत्रकाः । यदाह यावचल्काः । १

Fol. 3a: इति गर्भीधानप्रकरणं । गर्भमासप्रभृतितृतीयमासे गर्भीभित्यक्ती सत्यां तत्रैवानभित्यक्ती तु चतुर्थं मासि
पुंसवनं कार्ये। सनवलोभनं तु चतुर्थं इति स्मृत्यपैसारे। तृतीये
चतुर्थं चष्ठे उष्टमे वा मासे शुक्रसोमयुध्वारेषु पुंसवनानलोभने
कुर्युदित्यत्ये। सत्र नियतकालनातुरुशुक्रास्त्रयालवाधेकमलमासादिष्यपि न दोषः। स्रस्तादिरहितकाललाभे तु शुक्रास्तादी
न कार्ये। सीमंतदिने या कार्ये॥ स्थ सीमंतोवयनं॥ तस्य
गर्भमासापेक्षया तृतीये चतुर्थे पंचमे घष्ठे सप्तमे उष्टमे वा मासि।
तथा च लीगाद्यः। 0

इति गभौधानप्रकरणं fol. 3a, etc.; सथ ब्रह्मचारिधमी:

fol. 7a; खयाग्नींधनं fol. 9a; खयोपसंग्रहणाभिवादन-प्रपंच: fol. 9b;—इत्यनाध्यायप्रकरणं fol. 17a;—इति कल्लिनिषद्यानि fol. 21b; इत्युपाकमैनिर्णय: fol. 24b; इत्युक्तनेनं fol. 44a; इति समावतेनं fol. 25b; इति स्नातकवतनिरूपणं। स्रथ क्रमप्राप्तो विवाह:। fol. 34a.

The last leaf has been supplied by a more recent hand.

It ends: तदेवं पितृकुलांतर्गतायाः घोडशाधिकद्विसह-स्त्राः। मातृकुलांतर्गतपंचाधिकशतेन सह सकलनायां २१२१ हिमांजुदृरथरादृशः एकविंशतिसहितशंताधिका द्विसहस्रो फल्टि-ता भवतीति नारदः॥

इति श्रीमत्मकलिखाविनोदनारायणभट्टमूरिसूनुना राष्ट्र-चंद्रेण विरचितं स्मृतिसंग्रहरालचास्थानं (apparently a correction for orig. श्रीग्रहस्य चास्थानं) पषाण ॥ The leaves are marked सं १ र १

Besides Smritikāras, the following authorities are quoted: Aparārka, fol. 6a; Kārikā(kāra), often; Grihyaparisishta, fol. 4a; Gaudanibandha, fol. 8b; Jyotir-Nrisimha, fol. 5b; Dipikā(kāra), fol. 18a, 19a, b; Dīpikāvivaraņa, fol. 23b; Nārāyaņa, often (e.g. Manuvyākhyāyam, fol. 13a; Manau, fol. 13b; Manuvacanavyākhyāyām, fol. 16b); Nirņayāmrita(kāra), foll. 13a, 16a, b, 22a, etc.; Nrisimhakrita Prayogaratna, fol. 24a; Pārijāta(kāra), foll. 9b, 10a; Bahvricaparišishtakārikā, fol. 22a; Bhartrihari, fol. 5a; Mādhava(ācārya), often; Vijāāneśvara, very often; Śrīdharīya (॰ ये नृसिंहः), fol. 25a; Slokabhishma, fol. 16a (श्लोकभीमा:। चातुमीस्यहिती-यामु मत्वादिषु युगादिषु । पद्याधिकत्रयोदश्यां तस्या स्वोत्तरा-तिथिः । दर्शम्युक् चेहियैव स्यादनध्यायः स्रुतावधीति ।]; Samgraha(kāra), often (śloka); Smritimahārnava, fol. 22a (twice); Smrityarthasāra, very often; Haradatta, very often (इति गीतमवाकां हरदत्तो व्याचस्यी fol. 16a).

For a Smritisamgraha, by Maheśa Pañcānana, seo Rāj. Mitra, Notices, VI., 235.

[H. T. COLEBROOKE.]

1555.

633a. Foll. 47; size 16 in. by 5 in.; fairly written, in the Bengali character, at the beginning of the present century; nine lines in a page.

Smritisāra, a summary of the rules regarding the performance of lunary and purificatory rites, by Yādavendra Bhatta.

It begins:

प्रसम्य जगतां हेतुं श्रीयादयशर्मिषिनिर्मितं चैतत् । स्मृतिसारं कुरुतारं मिखहारं स्मृतिसागरपारं यत्॥

वृद्धयाज्ञवल्काः । कर्मणो यस्य यः कालस्तत्कालन्यापिनी तिथिः । तया कर्मीण कुर्वीत हासवृद्धी न कारणं ॥ हासवृद्धी न क्रारणं ॥ हासवृद्धी न क्रारणं ॥ हासवृद्धी न क्रारणं ॥ व पक्षभेदेन न व्यवस्था इत्ययः । • The several tithis of the paksha, including incidental feasts such as Krishnajanmāshṭamī, Śrī-Rāmanavamī, Durgotsava, otc.

इति तिथिसारसंग्रहः ॥ स्रथ स्नाइसंग्रहः fol. 14a; स्रथ स्नाइकालः fol. 18b; स्रथ दिनमानं fol. 20b; स्रथ सिपस्डीकरणं fol. 21a; स्रथ मुद्धिनिर्णयः fol. 25b; स्रथातिक्राम्नाशीसं fol. 27b; स्रथाशीसंकरः ib.; स्रथ स्त्रिशीसं fol. 31b; स्रथ रत्रस्तलाशीसं ib.; स्रथ गर्भ-स्राशीसं ib.; स्रथ विदेशस्याशीसं ib.; स्रथ गर्भ-स्राशीसं ib.; स्रथ सिपस्डाद्यशीसं fol. 33a; स्रथ सिपस्डाद्यशीसं fol. 33a; स्रथ मृत्युविशे-साशीसं fol. 35b; स्रथ श्रावानुगमनाशीसं fol. 34a; इति मुद्धिसारः ॥ स्रथ प्रायाद्वससारः fol. 35b; स्रथ गोवध-प्रायाद्वसं fol. 37b; स्रथ स्विश्वसादिवधप्रायाद्वसं fol. 44a; स्रथ सास्वाद्वसादिवधप्रायाद्वसं fol. 44a; स्रथ सास्वाद्वसादिवधप्रायाद्वसं fol. 45a; स्रथ साम्वाद्वसं fol. 47a; स्रथ द्वात्वप्रायाद्वसं fol. 47a; स्रथ द्वात्वप्रायाद्वसं fol. 47a; स्रथ स्रायान्वप्रा ib.; स्रथानुपातकं fol. 47b.

Of less common works quoted, may be mentioned: Kṛityatattvārṇava, fol. 7b; Chandogaparišishta, fol. 21b; Tīrthacintāmaṇi, fol. 10b; Narasiṃhacaryī, fol. 10a; Nāgarakhaṇḍa, fol. 10a; Nirṇayāmṛita, fol. 4b; Yoginītantra, fol. 12a; Rājamārtaṇḍa, foll. 12a, 19b; Śrāddhaviveka, fol. 18a; Smṛitisāgara, fol. 36a.

For a different work of the same title, by

Yādava Vidyābhūshaņa Bhaṭṭācārya (or perhaps a different section, prāyaścittaprakaraṇa, of the same work), see Rāj. Mitra, Notices, IV., p. 213. See also above, nos. 1488-89.

[H. T. COLEBROOKE.]

1556.

1367a. Foll. 24; size 9½ in. by 4½ in.; fairly written, in Devanāgarī, towards the end of the 16th century; ten lines in a page.

Smritisārasamuccaya, a compilation of extracts from Smritis and Purāņas, on domestic duties and observances. Incomplete.

It begins:

मुनिना याद्वयस्क्येन विश्वामित्रेण चात्रिणा। विष्णुना च विशिष्ठेन व्यासेनोशनसा तथा॥ १॥ बीधायनेन दखेण इंखेनांगिरसातया। जापसंबेनागस्येन हारीतगुरुनारदैः ॥ ३ ॥ पाराञ्चरेण गर्भेण गीतमेन यमेन च । ज्ञातातपेन लिखितसंवर्तेन तथैव च ॥ ३ ॥ गौभिलेन मुनतेन मनुखायभुवेन च । अष्टाविंशतिभिद्धे शास्त्रं लोकहिते रतैः ॥ ४ ॥ . सुनंतः ॥ धर्मसंरख्णापीय संखेपेण महात्मभिः । धर्मीनूचुस्त्रिवेदोक्तान् स्वर्गीदिफलदायकान्॥ ५॥ खभावाद्यत्र विचरेत् कृष्णसारः सदा मृगः। थर्मदेशः स विशेषो हिजानां धर्मसाधनं ॥ ६ ॥ योगीश्वरः । यस्मिन्देशे मृगः कृष्णस्तस्मिन् धर्मीविवोधत । भनेसरख्याणीय तस्मिन्देशे वसेट् क्रिनः॥ १॥ प्रातःकाले समारभ्यो नियमः कथ्यते ज्थना । जिकाले विहितं कर्ने तया नैमिश्विकानि च ॥ ६॥ द्यः । मूत्रोत्सर्गपुरीये च दिवा कुर्यादुदङ्गसः । दिख्णाभिमुखो राची संध्ययोस्त यथा दिवा॥ ९॥ योगीश्वर: । दिया संध्यासु \circ $(Yaj\tilde{n}, I., 16)$ ॥ १० ॥ न तु मेहेम्महाद्यायावामगोष्टांबुभस्मस् । न प्रत्यन्यकेगोसोमसंभ्यांनुस्त्रोडिजन्मनः॥१२(I.134)॥ गृहीतशिम्बद्धीत्याय ° (Y. I., 17) ॥ १३ ॥ प्रभाते मैचुने चैव प्रसावे दंतथावने ।

बानभोजनकाले च मौनं घट्स विश्रीयते॥ १४॥

शीचविधिमाह दक्षः॥
पितस्थिता देवगृहे वस्तीके मृसकस्थले (१. मूप ०)।
विदिश्वारस्तिषे [च] न ग्राह्माः पंच मृत्तिकाः॥ १५॥
गीतमः। जलांतरे ज्यशेषे चासुसरे (१) च तथैव च।
तिकते वृह्ममूले च न ग्राह्माः पंच मृत्तिकाः॥ १६॥ ०
After sloka 119 (fol. 8b) इति स्मृतिसारसमुजये

After sloka 225 (fol. 14a) इति ॰ खाचारमकरणं॥ After sloka 348 (fol. 21a) इति ॰ धर्मशास्त्रे दान-मकरणं संपूर्ण ॥

After śloka 373 (fol. 22b) হুদি द्रव्यमुद्धिः ॥ অय कृषिः ॥

It breaks off at the end of śloka 405, at the bottom of fol. 24a. The second page of this leaf, which continues the text to the bottom of the page, has been pasted over; and a modern hand has added there the colophon: इति स्रोस्शृतिसारसमुख्यभर्भशास्त्र प्रायधिकप्रकरणं समाप्तं संपूर्णम् ॥

For another, apparently complete, MS. of this compilation, see Weber, Cat. Berl., no. 1017; for another work of the same title (by Harinātha Mahāmahopādhyāya), Rāj. Mitra, Notices, V., pp. 230-232.

[H. T. COLEBROOKE.]

1557.

177b. Foll. 33; size 10\frac{3}{4} in. (increased by binder to 12 in.) by 4\frac{1}{4} in.; Bengali handwriting of about 1780 A.D., somewhat difficult to read; twelve lines in a page.

Smritiparibhāshā, general rules regarding ceremonial observances, and the proper time and season for them; compiled from the Smritis and other authorities, by Vardhamāna Mahāmahopādhyāya.

It begins:

साधर्म्य यत्र सर्वेषां वैधर्म्य चापि सर्वेशः। यारे वाक्युनसं विष्णुं तं च जिंचित्पास्महे॥ स्रथ सार्वित्रकी परिभाषा। तथ विष्णुः।

सातो प्रथिकारी भवति देवे पित्रये च कर्मिशः।

पषित्राशां तथा जप्ये दाने च विधिदेशिते॥

पवित्राणां मन्त्राणां मन्त्रः पवित्रमुख्यतः इति निरुक्तकारय-चनात् (N. V., 6) । खाम्नेयपुराखे ।

> कानानामय सर्वेषां वारुणे न च मानवः । कर्तुमहिति कर्माणि विधिवत्सवेदा द्विजः॥ चसामय्यो खरीरस्य कालशक्तिव्यपेख्या। मन्यकानादयः पच एकमिखनि सूरयः॥

श्वसामध्ये आयानसंघर्षनीयं शरीरापाटवं। श्रीशरस्कं भवेत्वानं स्नानाशक्ती हि कर्मिणां। स्रोहेंण वाससा पापि देहिकं मार्जनं द्विजः॥

जिश्रस्कं शिरोमज्जनरिहतं । ज्ञानाशक्ती सिश्रस्कका-नाशकी कर्मिणां ज्ञानोत्तरिविहितकमेषि की पूर्णा शक्ताशक-साधारणं तु गोणुक्रप्रकालनजलकानिकि केषित्। मनुः। प्रभुः प्रथमकस्यस्य १

In this way passages are selected from the old śāstras and commented upon. Besides Purāņas and Smṛitikāras, the following authorities are quoted: Kalpataru(kāra, or kṛit), foll. 3a, 4a, 17a, b; Gṛihyapariśishṭaṭīkā, fol. 3a; Chandogapariśishṭa, foll. 2a, 6b, 7b, etc.; Jyotihśāstra, foll. 11b, 12a, etc.; Maitrāyaṇīyapariśishṭa, fol. 8b; Smṛitimahārṇava, fol. 25b; Hariharamiśrāḥ (astron. and kālanirṇaya), foll. 16a, 17a, 24a, 25b.

सथ ग्रहणानिर्णयः fol. 17a; सथ ग्रहणसानं fol. 18a; सथ तिर्पिष्ठेथे व्यवस्था fol. 19a; इति तिर्पिनिर्णयः समाप्तः fol. 23b;—on special days of months;—सथ दानं fol. 25a.

It ends:

पात्रास्थाध्यात्मिका मुख्या विश्वद्वाश्वारिनहोत्रियः ।
देवताश्व तथा मुख्या गोदानं छेतदुक्तमं ॥
शिष्टाचारपुराये स्मृतिमतजातं विचार्ये शास्त्रायां ।
युक्त्या स्मृतिपरिभाषाचरिता (?]. रिचता) श्रीवर्धमानेन ॥
इति महामहोपाध्यायश्रीवर्धमानविरिचता स्मृतिपरिभाषा

समाप्ता ॥

For another MS. of this treatise (with an analysis), see Rāj. Mitra, Notices, V., p. 160.

[H. T. COLEBROOKE.]

1558.

2663e. Foll. 42; size 9 in. by 4 in.; fairly written, in Devanāgarī, by two different hands, in the latter part of the last century; eight lines in a page.

Kārikā, a collection of 508 memorial verses on various points of religious observance, especially in regard to obsequies, and general relations of life. A modern compilation.

Both MSS. commence with a (Devan.) list of twenty-five authorities, whose opinions the work is apparently intended to embody, viz.: icāracandrikā, Ācārārka, Kālatattvavivecana, Kālanirṇayaprakāśa, Kālamādhava, Kūrmapurāṇa, Kṛityaratnāvalī, Kaustubha, Tristhalīsetu, Ilharmapravṛitti, Nirṇayasindhu, Pārāśarasmṛiti (and Vṛiddha-P.), Prayogacintāmaṇi, Prayogarpārijāta, Mayūkha, Mitāksharā, Vālmīkikṛita (Ramāyaṇa), Śivapurāṇa, Śrāddhacandrikā, Śrāddhadīpikā, Śrāddhanirṇayaprakāśa, Śrāddhamanoharī, Smṛityarthasāra, Hemādri. A Vaishvava tendency is occasionally to be noticed in these verses.

The treatise begins:

सकृत्वा भग्मनर्यादा यः कुयौत्पाणिशोधनं ।
सासुरं तक्ष्वेच्छाडं पितृणां नोपितष्ठित ॥ १ ॥
सगोधूनं स्व यच्छाडं मायमुहिवयिति ।
तैल्लेपक्षेन रहितं कृतं स्व स्वकृतं भवेत् ॥ २ ॥
विधुरं गभेवस्यं स्व वेदहीनं स्वगोत्रकं ।
रनस्लापितं स्व वर्जयेच्छाडकमिणि ॥ ३ ॥
मूकोधो विधरः कुन्न स्तमः पंगो नपुंसकः (१. पंगुनं ०)।
कुष्ठी रोगी स्वपस्मारो दश दोषाः प्रकीतिताः ॥ ४ ॥
धातृह्वयं न भोक्तव्यं न भोक्तव्यं पितासुतं ।
सन्निनकं न भोक्तव्यं न भुंक्ते गभिणीपितः ॥ ४ ॥

ज्योतिर्गर्शं तथा वार्षं पीरार्शं कृषिकारकं। देवस्यं नृपसेषी च बडेते श्राद्धधातकाः ॥ ६ ॥ स्त्रीची (1. श्रिजी) कुष्ठी चयस्मारी कुनस्तो शामदंतिक [(1. श्या ?)।

विधरः पंगुः कुक्तश्च यडेते श्राह्मपातकाः ॥ 9 ॥

जातमात्रे जिप दीहित्रे विद्यमाने जिप मातुले ।

कुर्योन्मातामहश्राद्धं प्रतिपद्याश्चिने सिते ॥ ८ ॥

यंदानादं विचादं च हुंकारहास्परोदनं ।

सवाव्यवचनं खुन्ता निराज्ञाः पितरो गताः ॥ ९ ॥

बद्धयर्थं च कुरुते श्राह्माभूर्यं मृते उहिन ।

निराज्ञाः पितरस्तस्य श्राह्माचं च लभित ते ॥ १० ॥

विवाहवतचूडामु वर्षमर्थं तद्द्येकं ।

पिंडदानं मृताहं च न कुर्योक्तिलत्पेगं ॥ ११ ॥

जलस्यश्च जले कुर्योक्तपेगं स्थलगस्यले ।

जलस्यश्च जले कुर्योक्तपेगं स्थलगस्यले ।

It ends:

चिखान् वंधेन सर्वेण पत्रुपानी मुतालयः । चुणचयो खर्य याति का तत्र परिवेदनात् (ी. परिदेय-[ना) ॥ ५०० ॥

पृथा दानं धनाद्मस्य वृथा बंध्या च मैथुनं ।
पृथा वृष्टिः सागरस्य वृथा तृप्तिश्च भोजनं ॥ ५०० ॥
सदसदोषेण भवेहरिद्री दिरद्रदोषेण करोति पापं ।
पापादवश्यं नरकं व्रजंति पुनरेरिद्री पुनरेय पापी॥५०२॥
गुरुलुष्ट्र्या विद्या पुरुक्कलेन धनेन वा ।
स्रथा विद्या विद्या चतुर्षे नोपलभ्यते ॥ ५०३ ॥
राभेति वर्णेह्रयमादरेण सदा स्यानुष्किमुपैति संतुः ।
कली युगे कल्मपमानसानामन्यत्र धर्मे सलु नाधिकारः॥
५०४ ॥

राजा राष्ट्रकृतं पापं राज्यपां पुरोहितं।
स्त्रीपापं च अतारस्य (!) शिष्यपापं गुरोरिष ॥ ५०५ ॥
परद्रव्येषु ये खंधाः परस्त्रीषु नपुंसकाः।
परापवादे ये मूर्काः तेषां गंगा पदे पदे ॥ ५०६ ॥
राजपानी गुरोः पानी आतृपानी तथैव च ।
पानीमाता स्वमाता च पंचैते मातरः स्मृताः॥ ५०९ ॥
जनिता चोपनेता च यद्य विद्या प्रयक्ति ।
स्रवदाता भयचाता पंचैते पितरः स्मृताः॥ ५०८ ॥
प्रभिविषातरे कारिका समाप्ता ॥

[GAIKAWAR.]

1559.

2007. Foll. 51; size 9 in. by 4 in.; fairly written, in Devanagari, in the latter part of last century; seven lines in a page.

The same treatise.

The two rather incorrect MSS, are evidently derived from the same original.

[Dr. J. TAYLOR.]

1560.

2172. Foll. 157; size 10² in. by 4½ in.; fairly written, in Devanāgurī; ten lines in a page.

Dharmapravritti, a compendium of religious observances, by Nārāyaņa Bhatta.

It begins:

नारायणं नमस्कृत्य कामदां च सरस्रतीन्। गणनायं गुरुश्चेव धर्मसंरक्षणाय वे ॥ १ ॥* धर्मप्रवृत्त्ये क्रियते कली नारायखेन तु। विद्यां कर्मनिष्ठानां संत्रिधेर्मवर्धिनी ॥ ३ ॥ ष्ट्रालोक्य धर्मशास्त्राणि मन्त्रादिभिः कृतानि वै चाचलायनमूत्रं च वृत्तिं नारायग्रीं तथा ॥ ३ ॥ सिया सारमेव समुद्धत्य स्मृतीनां वचनान्यय । सिद्धान्तानि सम्लानि समादायाथ चैव हि ॥ ४ ॥ वचनानि सतां चैव संमतानि मनीविणाम्। ग्रन्थे र्जासंस्तानि लिख्यमे धर्मप्रवृत्तिसंद्रके ॥ ५ ॥ शीचादिकाः प्रवस्थानि क्रियाच्यानुक्रमेख तु। तियीनामपि सर्वीसां निर्णयानप्यसंश्रयात् ॥ ६ ॥ योगीषारः ॥ यस्मिन्देशे मृगः कृषास्त्रस्मिन्धर्माश्चिषोधत । धर्मसंरक्षणार्थाय तस्मिन्देशे वसेहिनः ॥ उप:काले करियं॥ उपःकाले समुत्याय चिन्तयेदात्मनौदितम् । स्मृत्वा नारायसं देवं सीचास्यपि च संज्ञपेत्॥

क्षय मौनिविधिः॥ प्रभाते मैथुने चैय प्रसावे दलधावने। स्नाने भोजनकाले च षट्सुमीनं विधीयते॥

खय मूदोलार्गादिविधः ॥ º

सथ शीचं fol. 2a; सथ गंडूप: fol. 3a; सथ दंत-धावनं fol. 3b; सथ जानं fol. 4a; सथ वस्त्रिधि: fol. 6b; सथ सम सानानि fol. 7b; सथ कुश्चिध: fol. 8b; सथ पविश्वस्त्रश्चां fol. 9b; सथ यसोपयोतं fol. 10b; सथ तिलकं fol. 11a; सथ भस्मधारणं fol. 12a; सथ मध्या-कालः fol. 12b; सथ संध्याविधि: fol. 13a; सथ प्राणायामः fol. 14a; सथ मार्जनं ib.; सथाध्येदानं fol. 14b; सथा-सनानि fol. 15a; सथ जपिथि: fol. 15b; सथ काम-परत्वान्यालाविध: fol. 16b; सथ रुद्राक्षधारणं ib.; सथ संध्योपासनं ib.; सथाभिवादनं fol. 17a; सथोपासनिविध: ib.; सथ समस्य होम: fol. 19a; सथ विभक्तविद्यदेव: fol. 21b; सथानिनकवैद्यदेव: fol. 22a; सथ अध्ययतः fol. 22b; सथ तपैणं fol. 23a; सथ तिलक्तपैणं fol. 24a; सथ स्नाइक्तपैणं fol. 25a.

इति ॰ शीचादितपृंगांतं प्रकरगं। स्रथ दिनातीतकर्माग्याह fol. 25b; स्रण देवतार्चनं fol. 26a; स्रण नित्यश्राद्धं fol. 27b; अथ भोजनिविधि: fol. 28a; खप धमनिविधि: fol. 33a; जय तांबूलविधिः ib.; खप सार्यक्रमेविधिः fol. 33b; खप दीपविधि: ib.; खप श्रयनिविधि: fol. 34a; सप गभीधानं fol. 35a; स्रथ जातकमें fol. 36a; स्रथ नाम-करणं fol. 37a; अथ पानीकुनारीपवेशनं ib.; अथ निष्क्रमणं fol. 37b; জ্ব্যান্ন্মায়ন ib.; জ্ব্ব ভাঁঠে ib.; স্ব্ कुमारऌक्ष्णं fol. 38b; जपाक्षरस्त्रीकारविधि: ib.; स्रय नस्पाणि ib.; सयोपनयनं fol. 39b; खय ब्रह्मचारिनियम: fol. 42a; छपोपाकर्म fol. 42b; स्रपोत्सर्जनं fol. 43a; खप समावर्तनं $ext{fol. }44b$; खप मधुपकोदिविवाहः $ext{fol. }45a$; जष्टिया विवाहा: fol. 46b; स्वय गृहप्रवेश: fol. 49b; स्रथ देवतोत्थापनं fol. 50a; स्रथ प्रतिकृतं ib.; स्रथ पितरि मृते मुभकर्मनियेध: fol. 51a; जय विवाहादिषु मृतकोत्पन्तिः fol. 51b; ० अय द्वितोयविवाहनिमित्तं fol. 55b; स्रथ विधुरोपासनं $\mathbf{fol.}$ 57a; स्रथ मृतभार्यस्य पुन-र्विवाहः fol. 57b; सथ पोडशसंस्कारकमीएयाह fol. 59a; ष्मय पादमधालनिविधि: fol. 59b; श्रय विवाहमासानाह fol. 60a; जय वरगुणाः कन्यागुणाः fol. 60b.

इति । गर्भाधानादिपंचदशप्रकर्णा। खण सप्तमपंचनयोः

MS. 2063 adds here the following śloka:
 नारायणं नमस्कृत्य नरं चैव नरोज्ञमम् ।
 देवीं सरस्ततीं व्यासं ततो जयमुदीरयेत्॥ २ ॥

साधिद्रां वर्स्यते fol. 61a: स्वयं गोचनिर्मयः fol. 62b; [स्वयं जामहरन्यगयः भरहाजगयः etc.].

इति १ गोत्रनिर्णयप्रकरणं । स्रथ जीवत्यितृत्यकश्राद्धविधिः fol. 68a;—स्रथ नव श्राद्धानि fol. 70b;—

इति वानाविधन्नाडमकरणं। ज्ञथाशी चप्रकरणं fol. 83a. इति व जाशी चप्रकरणं। ज्ञथ न्नाडविधिरिधिधीयते fol. 90b. इति व न्नाडमकरणः। ज्ञथ न्नाडमयोगिवचनानि लिख्यंते fol. 97b.

इति ॰ श्राह्मोपयोगिप्रकरसं। खप दानविधिरभिधीयते fol. 101a; खप गोदानं, भूदानं, तिल्हानं fol. 101b, etc.

इति o दानप्रकरणं । जय द्रव्यमुद्धिः fol. 110b; भूमि-मुद्धिः, गृहमुद्धिः ib.; पात्रमुद्धिः fol. 111a; धान्यमुद्धिः fol. 111b; जनमुद्धिः ib.; जलमुद्धिः fol. 112b; वस्त्र-मुद्धिः fol. 113a; देहमुद्धिः fol. 118b.

इति ⁹ द्रष्यणुडिप्रकरशं। जय प्रायश्चित्रमुच्यते fol. 113b; ज्ञयोपपात्रकानि fol. 115a; ज्ञय प्रायश्चित्रं fol. 115b, etc.

इति व प्रायिश्वसम्बद्धां ॥ पिता पितामहश्चीत जानाता भिर्मानीत्रयं । श्वनुदेश च मंबद्धा समगोता प्रकीर्तिता ॥ अधै-कोक्तरज्ञातकुलानि । व fol. 127b; खय धान्यपरिमार्श fol. 129a; खय सुवर्शयदिमार्श fol. 129b.

इति ७ अन्दादिलक्षणं । अप निमेषादिकालिंगियंगाह । fol. 129b; अप डितीया etc.; पूर्णिमा fol. 132a; अप गौरीतृतीया fol. 132b; रामलयमी ib.; अक्षयतृतीया fol. 133a; नागपंचमी fol. 134a; नृमिंहनयंती ib.; जन्माहमी fol. 135a; गणेश्रचतुर्थी fol. 136a; संकट-चतुर्थी fol. 136b; अविष्यंचमी fol. 137a; द्वीहमी ib.; त्र्येहाहमी fol. 137b; अविण्डादशी fol. 138a; अनंत-चतुर्देशी fol. 138b; भृहहीरीतृतीया fol. 139a; कपि-लावही ib.

इति ॰ चैत्रादिषयमासितिपिनिर्णयः॥ चाणाप्रिनप्रतिपित्रिणीयते fol. 139a; इति नवरात्रविधिः। चाणा नवमी fol. 141a; इति ॰ नवरात्रविषयः। चाणा नवमी कि. 142a; इति ॰ विजयादशमीनि-र्णयः। चाणा सीपायली fol. 143a, otc.

इति ॰ संपूर्यितिपिनिर्ययः । जय स्यालीपाकः fol. 145b; जयामावास्यायां fol. 146a; जय प्रायान्टिकितिर्ययः fol. 147a;—जय पुरायित्ययः fol. 150b; जय संक्रांतिः fol. 151a; ज. मलमासः fol. 151b; ॰ जय तीर्थिविधः fol. 155a; जन्मगिविधिह्याते fol. 157a.

It ends:

सर्वेग्रेषेषु पत्रोत्तं सारं सारं समुद्रृतं । नारायक्षेन तसर्वे लिपितं हितकारिका ॥

इति स्रीनारायणभट्टविरिचतायां धर्मप्राृत्ती स्थालीपाका-दिमंगलांतप्रकरणं॥ समाप्ती व्यं धर्मप्रवृत्त्यास्थी ग्रंथः॥ संवत् १६५९ वर्षे साधादवदि १० रवी लिखितं॥ दीक्षितज्ञयदवस्य पृ

Bosides Smritikāras and Purcinas, the following authorities are quoted: Anantācārya, foll. 71b, 75a; $K\bar{a}rik\bar{a}$, foll. 9a, 15b, 18b, 20a, etc.; Kālanirņaya (Mādhavīya), foll. 138a, 146h; Kalaviveka, fol. 145b; Kālādarša, foll. 72b, 77a, 146b; Khilasamhitā, fol. 23b; Candrikā, fol. 7a; Cintāmaņi, fol. 132a; Jyotiķšāstra, fol. 41b; Jyotiķsāgaru, fol. 60a; Jyotiķsāra, fol. 40b; Durgārņava, fol. 140b; Nibandhasāra, fol 36b; Purāņasamuccaya, fol. 138a; Prayogapārijāta, foll. 19b, 25a, 35b; Prayogapārijātasārāvali, fol. 5a; Prayogasāra, fol. 79a; Pr vyogasārāvali, fol. 41a; Madanapārijāta, fol. 38a; Mahārņava, fol. 20a; Madhaviya, fol. 74a; Viśvarūpanibandha, fol. 139b; Viśvādarśa, fol. 79a; Vrittaśata, fol. 152a; Śiromaņi, fol. 40a; Śaunakakārikā, fol. 14a; Samgraha, foll. 17h, 26a; Sāyaṇīya, fol. 20a; Sūryodayanibandha, fol. 141a; Smriticandrikā, foll. 30a, 50a; Smritibhāskara, fol. 154b; Smritisāra, fol. 72b; Smritisārasamuccaya, foll. 3b, 11b, 30a, etc.; Smrityarthasāra, foll. 2b, 4a, 8b, 4b, etc.; He $m\bar{a}dri$, foll. 49a, 62a, etc. [GAIKAWAR.]

1561.

2063. Foll. 197; size 11 in. by 5 in.; good, modern Devanāgarī writing; nine lines in a page.

Dharmapravritti.

[GAIKAWAR.]

1562.

1343. Foll. 103; size 12 in. by 4½ in.; on the whole fairly written, in Devanagari, by

three different hands, in 1799 A.D.; 10 or 11 lines in a page.

The same work. [H. T. COLEBROOKE.]

1563.

1663. Foll. 144; size 8 in. by 3½ in.; Devanāgarī character, indifferent handwriting; 11 or 12 lines in a page; the first seven leaves by a different hand from the rest.

Nārāyaņa Bhatta's Dharmapravritti. Incomplete.

From the beginning of the chapter on asauca (fol. 83a in the above analysis) to the end of the Suvarnaparimāna (fol. 129b, ib.).

This chapter ends on fol. 140h. It is followed on foll. 140h, 141b by a portion of some other work (?), written by the same hand, beginning: स्वयं या पव्यते पातः पत्नी वा पव्यते यदि । प्रापितकामस्य लक्ष्यं । प्राप्तक्षयं fol. 140h; ज्ञामिष्लक्षयं fol. 141a; and ending समामो व्यं ग्रंप: ॥ संयत् १६२० शके १६००. This leaf (141) is marked भ म

Then follows, on fol. 141b, चंडीपाठविधि:। तथा कालिकापुराखे। °

स्य बलिदानं fol. 142, etc. These three leaves (142-144) are marked नि कि it being an extract from the second chapter of the Nirnaya-sindhu (MS. 1888, foll. 63a-65b), ending: इति शत्यंडीसहस्यंडीवलिदानविधि: ॥ स्य नवरात्रपारणानिर्धय etc., two lines obliterated.

Moreover, the first seven leaves of the volume also do not belong to the Dharma-pravritti, but to some other treatise. This extract begins: स्थ संद्येषतो निर्णयसिंधुपाराज्ञरिवज्ञानेष्यसारमृत साज्ञीचिनिर्णयो लिख्यते। तम साचतुर्ष गर्भनाज्ञः सावः व इति जननाज्ञीचं fol. 2a; स्थानुगमने fol. 4a; स्थानिर्हरेणे fol. 4b; स्थानिर्ह्माताज्ञीचं fol. 5a; स्थान्ज्ञीचसंपातः fol. 6b; स्थापमृत्यो fol. 7b. The marginal marks of these leaves have been cut out;

and the title has been obliterated on fol. 1a and supplied by uhuqfa.

For other MS. of the *Dharmapravritti*, see Raj. Mitra, Bikaner Cat., p. 383; P. Peterson, Rep. II. (1883-4), p. 118.

H. T. COLEBROOKE.

1564.

1542a. Fol. 1; size 10½ in. by 5¾ in.; modern Devanāgarī writing; thirteen lines.

The beginning of the Saṃskāra section of the [Sarva-]Dharmaprakāśa, a digest, composed (at Benares) by Śaṅkara, son of Nārāyaṇa (author of Tristhalīsetu) and Pārvatī.

It runs as follows:

शुंडादंडविलोडनैरिव मुहुद्रीग्यार**यंतं जन** प्रत्यूहान्महतो निशाकरकरवातव्रतं विश्वता । दंतद्योतितदिक्युखेन हसितेनानंदयंतं शिवी शांतं तिळ्णुमाश्रये श्हमनयोः खेलंतमारात्परः ॥ १ ॥ संपूज्य प्राद्ध्युक्षः श्रीहरिमुदिधसुतां देवतां चैव वाचं खाविद्यां सूत्रकारान्गुरुमण सकलान्धमेशास्त्रप्रयक्तृन्। श्रीमन्त्रारायणा इं गुरुमच जननीं पार्वतीं शंकर: श्री-मीमांसान्यायसारं शिवपुरि तनुते सर्वधर्मप्रकाशं॥ ३॥ मेधातिषेश्वापराकेषिज्ञानेश्वरयोक्तणा। स्मृत्ययेसारकर्तुश्च कालादर्शकृतस्तथा ॥ ३ ॥ चंद्रिकाकारहेमाद्योमीधवन्नीनृसिहयो:। गुरो[थ] त्रिस्पलीसेतुकर्तुजीता मतानि तु ॥ ४ ॥ तिहरीधे प्रवलता कस्यचिक्रित कथ्यते। क्रचित्क्रचिडिरोधो अपि तैरनुको निरूपते ॥ ५॥ तचायिमुश्य विषुधिन दूर्या न्यायाननालोच्य तु जैमिनीयान् । हंतान्यया वो मुधता मुधैव स्यान्वीरनीराविदिहंसतेव (!) ॥ ६॥

तत्र तावद्वभैप्रमाणात्याह याज्ञवस्त्रः । श्रुतिः स्मृतिः सदा-वारः ० (र. 7) स्मृतं ॥ सत्र सदाचारो होलाकादितिस यो(?) ऽदृष्टार्थो न तु दृष्टार्थो मातृ िलीकत्यापरिणयो रागेणापि तदनुष्टानोपपत्रे ः प्रतिसंकस्पनायोगात् तदिदं शास्त्रदीपिका-प्रकाशे प्रपंचितं । स्वस्य चेति वैकस्यिके विषये यथा गभीष्टमे ऽष्टमे वान्य इति सम्य [क्] संक (स्पत्रातः शास्त्राविरुद्धविध्यंसमा यज्ञाप्याचार्यप्राचीनेन प्राची स्रोजनादिपुत्राभावे सपिंडा-) The last line (from entities) was apparently supplied by a different hand, and was partly copied from the beginning of the next leaf which belongs to a different work, just to establish a connection therewith.

This fragment is here prefixed to a MS. of the Viruddhavidhividhvamsu—as if it were the beginning of that work, which had been lost—probably owing to the शास्त्रविकट्यांसना occurring therein.

A MS. of the Saṃskāra-kāṇḍa of the Dharmaprakāśa, beginning with the same stanza as this fragment, is described in Rāj. Mitra's Cat. of Bikāner MSS., p. 382; but the work is there ascribed to Śiva Sūri; no author's name being, however, mentioned in the colophon.

As Kamalākara, the son of Śańkara's brother, Rāmakrishņa, wrote his Nirnayasindhu in 1611-12 A.D., the Sarva-Dharmaprakāśa was probably composed in the latter part of the 16th century.

For the same author's (Dharma-) Dvaitanirnaya, see no. 1575. [H. T. COLEBROOKE.]

1565.

2392. Foll. 99; size 11 in. by 4 in.; fairly written, in Devanagari, in the earlier part of the last contury; eight lines in a page.

Dharmaviveka, a manual of religious feasts and fasts, by Viśvakarman, son of Dāmodara and Hīrā, and grandson of Bhīma.

It begins:

नतोबतश्चेतिस चितितो यो जनस्य सर्वत्र च शमेकतो । चिकीर्षिते कर्मेणि विसहती स सिद्धिमाथातु गणस्य भती ॥ १ ॥ भीमात्मजः सर्वेगुणाभिरामो दामोदरो विज्ञचरो व्यतीर्णः । तस्यात्मजो यः परमो महीयान् चितामणेर्यिज्ञमणेः कनीयान् ॥ ३ ॥ होराभिधाना जननी यदीया

गुणा यदीया नगित प्रसिद्धाः ।

सिद्धांतमञ्जा सकलस्मृतीनां

पितुः प्रसिद्धादिधनिम्नवान्यः ॥ ३ ॥

श्रुतिस्मृतिज्ञानिषमुद्धबुद्धिनाः

तद्येधमीचरणाप्रमुद्धिना ।

ग्रंथः मुभस्तेन च विश्वकर्मणाः

वितन्यते धर्मविचेकस्तः ॥ ४ ॥

कांडाष्टकेन यत्रैय सर्वो धर्मो प्रदश्येते ।

धर्मविचेकसंतः स धर्मणामाकरः स्मृतः ॥ ५ ॥

विचारास्पबहुन्नाभ्यां तोषो इस्पञ्चबहुतयोः ।

इति तयोः सुस्रायह कुषे धर्मस्य निर्णयं ॥ ६ ॥

तत्र निर्णयो नाम परस्परविरुद्धार्थप्रतिपादकानां वाक्या-लामर्थिविज्ञेषे स्थापनं। ⁰

े प्रतिपितियों यो वृत्तो fol. 9b; इत्येकभक्तिविषितियाँय fol. 11b; इति नक्कितियिनियाँय: fol. 13b; इति नक्किकभक्कादिकमें मु तिचिद्वेधे निर्योग उक्क: fol. 15b; े तृतीयानियाँगे । छथ चतुर्पी fol. 23a; स्थ पंचनी fol. 25a; स्थ पंचनी fol. 26b; स्थ सप्तमी fol. 27b, etc.; इति चतुरेशी। छथ पंचदशी fol. 68a; स्थ पाल्युनीहोलिका fol. 72a; स्थ दीपायली fol. 74a, etc.

ज्यते ग्रंथे धर्मिविवेकास्ये निर्मिते विश्वकर्मणा ।
 पंचदश्यां समाप्तायां कालकांड समाप्तिमत्॥

इत्यं निर्णीतामु तिथिषु व्रतिनिर्णयः । fol. 97a (misplaced with fol. 98, between foll. 92 and 93); खतो उनुक्रमणी चैमा संस्कृतेरेव यथ्यते । तवादी पुरुषायैनि-रूपणं । साचारप्रशंसा । कर्मप्रशंसा • fol. 98a.

It ends: कर्मकालावधिनिरूपणं। साग्निकामावास्यानिर्णय इति ॥ इति स्रोविष्यकमीविरिषते धर्मविवेके (some letters eaten away) [कां] इंसमाप्तं॥

On the first 25 leaves the following authorities are quoted: Kālamādhavīya, foll. 12a, 25a; Nirņayāmrita, foll. 9a, 24a; Brahmasiddhānta, fol. 5a; Madanaratna, fol. 25b; Mādhavanibandha, fol. 9b; Mārhandeyavyavasthāpakavacanāt, fol. 17b; Rudrayāmala, fol. 9a; Siddhāntaširomaņi, fol. 5b; Hemādri-siddhāntasangrahe, foll. 15b, 17a.

For a different work (on Mīmāṇsā philosophy) of the same title, see Rāj. Mitra, Notices, V., p. 240.

[H. T. COLEBROOKE.]

1566.

914. Foll. 366; size 13 in. by 4½ in.; clear, modern Devanāgarī writing; eight lines in a page.

Govindārņava, also called Smritisāgara, or Dharmatattvāloka, a general Digest of religious observances, compiled, under orders of Govindacandra (Govindadeva) of Kāšī, by his minister Šesha Nrisimha, son of Rāmacandra (Rāmabhadra).

The complete work consists of six sections—viz.: saṃskāra-, āhnika-, śrāddha-, śuddhi-, kāla-, and prāyaścitta-vīci—of which this MS. contains only the first and the last sections.

I. Samskāra-vīci (foll. 175), begins: यन्मायावशतः प्रपंचितवपुश्चित्स्वप्रकाशात्मकं श्रुत्पातद्वातिरेकगम्यपरानंदाद्वितीयात्मकम् । स्वाध्यासाम्मनसा घृतस्य जगतो असत्यस्य सङ्गासक्री भूतै तनिस्तिलाद्यसंदुतिचर्या स्यानारसिंहं महः॥१॥ मूर्तिं तूर्ये विदीर्योदैत्यन खरां प्रेक्ष्य प्रकंपां पुरो लक्ष्मीं मुद्रितलोचनां सचिकतं वीक्षाणु संहत्य तत्। रूपं सस्मितनीशितानरमुखी नायेति विस्नायितां तामालिंग्य विनोदयंश्वटुशतैयुक्तानुसिंहो ऽवतु ॥ २ ॥ ° ९ ॥ चित्त सस्तिस्यितिरिह चतुर्वेगेमर्गेकभूमिः खरीगायास्तरपरिसरे राजधानी जिवस्य । यस्यामीशः शमितविषमाशेवकी नाशपाशं शम्बद्धांतोरुपदिशति तत्तारकं ब्रह्मशांतं॥ १०॥ ° २४॥ तत्रासी खुचिहासः शौर्यनिषासः कृतेंद्रपरिहासः । परिद्वतजगदायासी जनितवासः परेषु शिवदासः॥ २५॥ ि २७ ॥ तस्मादाविरभूत् प्रभूतिषभवो गांगेयमेयोजेतो गंगादास इति प्रसिद्धमहिमा गंगां समाराध्य स: । खामाख्यामकृतार्थयसुलमलं प्रक्रे न्य प्रक्रेश्वरान् **अक्षेशादनयज्जयैकनिलयः शक्रे अ्यवशाकरः ॥ २८** ॥

तदनु दनुजवैरिपादपम्रमणितपरः समभूम्महेशदासः ।
इह हरिहरपोरभेदभावं भजनमुपादिशदेष योजनेषु ॥ २९ ॥
जजिन नयनसिहः पार्षियो अस्मादकसमात् ि ३२ ॥
समरभुषि यदीये सिंहनादं निशम्य ।
परनरपितमाद्यं तुंगमातेगसंघाः
सपदि विपदि मग्नास्ते दिगंतान्भजंते ॥ ३२ ॥ ९ ३३ ॥
तद्वंशे भूषतेसे अजिन जननयनानंदचंद्रो नरेंद्रो
माहेंद्रं लोकनेषा हसति षमुमती यं पतिं प्राप्य पुर्वैः ।
स्रोमानुत्सवश्रद्यः परिचरितसदामाध्यो माध्यो यं
संप्राप्ताः साध्यो अमी गुणमिणिषपणीमीध्यो धर्मध्यैः

[11 33 11 0

Thus we have first a succession of four princes: Śivadāsa, his son Gangādāsa, his son(?) Maheśadāsa, and his son Nayanasimha; and then a descendant of these, Mādhavadāsa, whose eldest son, Govindacandra, was the patron of the present author; his younger sons being Kāśirāja (Kāśidāsa) and Narottama, all three of whom come in for a plentiful share of praise. The introduction, consisting or 85 verses, ends thus:

त्वाभूत् सक्लकलाकलापकौतृहलायासः । सत्यमेन ज्याने श्रीरामभद्रविषुधः परममहापुरुषलखणोपेतः ॥ ७६ ॥ तके कर्कशतां वहश्रतितरां भाट्टे तयात्पुद्धरो वेदांतेषु पदस्तयातिनिषुणः सास्ये जीप विख्यातधीः। षष्टव्याकरणी प्रबंधचतुरः साहित्यरालकरः घोणीमंडलमंडनैकतिलकः घीरामचंद्रो गुरु: ॥ **७**७ ॥ तत्रनयः प्रधितनयः कृतविनयः मुष्ट् दुय्कृतापनयः । सभवतुर्यैकनिलयः श्रीनरसिंहाभिधो विबुधः ॥ ७८ ॥ साचारे चतुराननः श्रुतिवनीसंचारपंचाननः शख्यश्च पडाननः खलमिलन्मानादिनिर्भेटने । नानाशास्त्रवचीविचारण्यमत्कारे सहस्राननः िo bo ॥ केषामेष मनोविनोदमतनोबासी नृतिहो पुधः॥ ७०॥ तं शेषामलवंशभूषणमणि गोविंदचंद्रः स्वयं षिद्धस्पडलपुंडरीकतरिक्षभृमंडलीमंडनं । थर्मोद्वारविधी समाहितमनाः प्रीत्मानुनीपाधुना गोविंदार्शयनामकं व्यरचयद्वमेप्रयंधं भूमं ॥ ५० ॥ सञ्चिवदुषामेष संतोषाय विशेषतः। करोति तद्नुहातो नृसिंहः समिषंधनं ॥ ba ॥ º ba ॥ श्रुतिस्मृतिपुराणानि निषंधानिविधानिष ।
दृष्ट्या सम्यक्समासेन सारोद्वाराय मे श्रमः ॥ ६४ ॥
तत्रादी मुखबोधार्थं हूमः प्रकरणक्रमं ।
संस्कार चाह्निकं श्राई श्रुद्धिः कालश्रु निय्कृतिः ।
क्रमात् पर् योजयो सेयाः सर्वशास्त्रार्थदीपिकाः ॥ ६५ ॥
निषंधमतभेदेन धर्मतत्रं यदम्पुटं ।
विविद्यते सद्दयप्रीत्यै तत् न्यायलेशतः ॥

इह यश्चिष धर्माचैकामनोद्याश्वत्वारः पुरुषाचीः श्रूपंते सेव्य-तया तथापीतरपुरुषाचैत्रयस्य धर्माधीनसिद्धिकत्वेनोपनीव्यत्वा-दावत्रयकत्वास्य स्व प्रथमतः सेवनीयः । ०

इति ° नरसिंहमूरिविरिश्वते स्मृतिसागरे उपोद्धातप्रकरणं fol. 24b.

The Samskara ends: इति श्रीमद्वंडभूमंडलाधी-श्वरममत्त्रसासाज्यधुरंधरश्रीमहोविददेवादिष्टश्रीमनरसिंहमूरिवि -रिकते गोविदार्शिवे धर्मतस्वालोके संस्कारवीशिः प्रथमः समाप्तः॥

Then follow two leaves containing a list of contents in a different handwriting.

11. Prāyaścittavīci (foll. 185), begins:

श्रानंदायोहिधोधाँगिँदिममरपत्तित्रस्तगोमंडलस्य

श्रीभृतै: श्रीनिधानं करिनकरिषद्धस्तगादांधकारः।

उन्मोलकीलवस्रस्यलकिलतस्त्रिक्वेदिष्ट्रप्रपंषे

प्रोदंषकास्ताराधिपमुभगवपुस्तायतां कीस्तुभी वः॥१॥

नृतिंदस्परणांभोनमकरंदमधुवतः।

निरस्तविस्तरं वस्त्ये प्रायश्चित्रविनिर्णयं॥३॥

प्राचीनेषु निषंधेदु प्रमाणियैद्धविस्थितं।

तत्र चर्षां समुत्तृत्व्य सारः संगृद्धते मया॥ ४॥

It ends fol. 185b: इति श्रीमम्महाराजाधिराजमाया-ज्यपुरंधरश्रीगोविंददेयादिष्टक्षेयनृतिंहसूरिविरिचतः प्रायिश्वत्त-निर्णयः समाप्तः॥

तत्र प्रायश्चित्तपदार्थमाहांगिराः ॥ ०

This part also is followed by a list of contents on four leaves.

Of the authorities quoted in the first section may be mentioned:—Aparāditya, fol. 59b; Aparārka, fol. 143b; Kalpataru, fol. 116a; Karikānibandha, fol. 72a; Grihyakaumudī, fol. 77b; Govindarāja, 13a; Jyotihprakāša, foll. 73b, 125a; Jyotihsāgara, fol. 76b; Jyotihsāra, fol. 79a;

Jyotirarnava, fol. 118b; Jyotir-Nrisimha, fol. 119a; Dīpikā, fol. 79a; Prayogasāra, fol. 106b; Bhatta(pādāh), foll. 15a, 16a, etc; Maheśvara, foll. 116a, 121b; Māṇḍavya, fol. 73a; Madhavācārya, fol. 35a: Mitāksharā, foll. 56a, 60b; Medhātithi, fol. 72b; Ratnamālā, foll. 77a, 78a; Rājamārtanda, foll. 28a, 79a; Lalla, fol. 79a; (Varāha-) Saṃhitādīpaka, fol. 74b; Viśveśvara Bhalla, fol. 28b, etc.: Vrittasatusangraha, fol. 117a; Vyavahāroccaya, foll. 77a, 78a, 81b; Samgraha, fol. 58b (-kāra), fol. 68a; Smriticandrika, fol. 75a; Smritibhaskara, fol. 82b; Smritiratnāvalī, fol. 75b; Smrityarthasāra, fol. Sta; Haradattamiśra, fol. 137b; Hemādri, fol. 70b. [H. T. COLEBROOKE.]

1567.

640. Foll. 125; size 161 in. by 5 in.; fairly good, modern Bengalī handwriting; eight lines in a page.

Smritisamgraha (?), or Vyavasthā-vivecana (or -saṃkshepa), a summary of religious ceremonies enjoined in the Smritis, by Ramabhadra Nyāyālaṃkāra Bhaṭṭācārya, of Navadvīpa (Nuddea).

It begins: जय जनध्यायविवेचनं ।
पद्मदश्यां चतुर्देश्यां जष्टन्यां राहुमूतकं ।
धातुसंधिषु भुक्का वा श्राद्धिकं प्रतिगृद्धते ॥

धातुसंधिषु चैत्रश्रात्रणमार्गशीर्याणां शुक्तप्रतिपत्तु । इदं तु विधातुसंवासराभिप्रायेण शतद्तिरिक्तप्रतिपासु काम्यन्विमित । ० खय खकाल् वृष्टिष्यवस्था fol. 4a; अथ नानासंग्रहकारसंगतं नानाथि शृद्धकृकत्रियावाकां लिख्यते fol. 4b.

Fol. 5a: प्रायशः संबद्धानामेव कर्मणामारम्भवत्वादादी स एव निरूपते। कायवाङ्मनोभी रिवर्त कर्मफलाय समर्थमिति श्रुत्या प्रधानानामङ्गत्वमुक्तं। तत्र केन कर्पण तस्याङ्गत्वमित्राह मनसा संबद्ध्यति वाचा अभिलयित कर्मणा चोषपाद्यतीति। संबद्ध्यति अमुककामेन मयेदं कर्तव्यमिति निश्चिनोति। वाचा वाक्येनाभिलयित मनसा निश्चितमर्थे तद्वोधकपद्दिर्भिधक्ते। कर्मणा कायव्यापारेण उपपादमित। यथाविधि
समाप्यतीत्र्यः। संबद्ध्यतीत्रादि विध्यर्थे छट। 0

चय मलमास: fol. 8b, etc.; सय जन्मतिथियवस्था fol. 14b; खय प्रतिपत् fol. 16a; स्रथ द्वितीया fol. 16b, etc.

इति ^० व्यवस्थाविवेचने <u>तिथिविवेचनं ॥ सथ स्नाइं ॥ पा-</u> बालम्भनपूर्वको हविस्त्यागः स्नाहमिति मेथिलाः । ^० fol. 50b.

इति ^० श्राद्वययस्या समाप्ता॥ स्त्रय प्रायश्चित्रव्यवस्या॥ तत्रादी प्रायश्चित्रसम्भं। fol. 78h.

इति ॰ प्रायश्चित्तविवेचनं समाप्तं॥ खण शुहित्यवस्थासंश्चेपः। तवादी शुहिपदाणीं निरूपते । fol. 97b.

इति चुडिय्यवस्था ॥ छथोद्वाहिनरीय: ॥ तत्र सापिराझं निरुप्यते । सापिराझं साप्तपीरुपमिति वचनात् fol. 122b.

It ends: शृद्राणां समानगीत्रे समानप्रवरे अप विवाह:। खन्यत्सर्थे ब्राह्मणादिवदिति शुक्कं दक्का यरे मृते कन्या देवाय प्रदातक्या। एतच कन्यानुमती वाग्दकाया खिप कन्याकुमारी- विद्वाह:॥

इति महामहोपाध्यायनवद्वीपनिवासिन्नीरामभद्रन्यायालङ्का-रभट्टाचायेविरिचता उद्घाह्य्यवस्था समाप्ता॥ The same colophon, mutatis mutandis, occurs at the end of the first three chapters.

Foll. 1a, 50a, 79a, 98a contain tables of contents for the respective portions they procede.

The title given to the work on the last page by Colebrooke's Pandit is रामभद्रन्यायालंकारकृत: स्मृतिसंग्रह: ॥ [H. T. COLEBROOKE.]

1568.

743. Foll. 98; size 12\frac{3}{4} in. by 6 in.; fairly good, modern Bengali handwriting; ten lines in a page.

The same work. The sections on tithi (incomplete at the beginning?) and śuddhi.

It begins: प्रायश: संकल्पानामेव कर्मणानारम्भकत्वा-दादौ स स्व निरूप्यते। o soo fol. 5a in proceeding MS.

The tithivyavasthā ends fol. 53a. Between this and the beginning of the śuddhivyavasthā-saṃkshepa, fol. 55b, this MS. (as well as the next one) contains brief sections on bhūmidāna, fol. 53a, and suvarṇadāna, fol. 54b. Neither

this MS., nor the next one, makes any mention of the author to whom the work is ascribed in the preceding MS.

It ends with eight ślokas from the Sanat-kumārasaṃhitā (on vṛihad-āmānnadāna, of which MS. 640 has only the first 6½ at the end of the śuddhi) ending: पौर्णमास्यां मोष्टपद्यां स याति परमं पदं ॥ समाभोषं यान्यः॥

Colebrooke's Pandit has given it the title (fol. 1a): ब्रॉनकाटा (!) स्मृतिसंग्रहप्वेंसंड ।

[H. T. COLEBROOKE.]

1569.

638a. Foll. 44; size 16 in. by 5 in.; fair, modern Bengalī handwriting; eight lines in a page.

The Tithivyavasthā of the same work.

It begins, as the preceding MS.: प्रायश: संक-त्यानामेय ॰

It concludes with the section on suvarnadana mentioned above, ending: तथा च नासे।

सर्देदानानि नियमा खायासाध्य तर्पासि च।

ज्यासको दानं तथा जम्मं आद्धं च सुरपूजनं। गङ्गामां तु कृतं सर्वं कोटिकोटिगुर्यं भवेदिति॥

after which the colophon, by a different hand: इति श्रीराय[व] भट्टकृतव्यवस्थार्थेवः समाप्तः ॥ and on the back of the last leaf the MS. has been named accordingly.

[H. T. Colebrooke.]

1570.

263. Foll. 75; size 11½ in. by 6 in.; fairly written, in the Bengali character, by two different hands; European paper; 9 or 10 lines in a page.

Dharmadīpikā, or Smritipradīpikā, a treatise on controverted points of sacrod law, by Candrašekhara Vācaspati.

Incomplete. The present portion of the work deals mainly with points of the *Vedic* ceremonial.

It begins:

नत्वा शिवपदबन्द्वं ताततत्रातसेवितं ।
तत्त्रभाविद्वतास्माभिः क्रियते धर्मदीपिका ॥
विद्याभूपणियस्मातः षड्दश्नेनमते मुधीः ।
तत्मुतस्तादृशो धीमांस्ततो अधीती च तत्सुतः ॥
स्रोचन्दशेखरो नाम्ना स्थातो वाचम्पतिः स्मृती ।
स्मृतीनां च प्रकाशार्षं तनोतीमां प्रदीपिकां ॥

तत्र मीमांसातर्कं एव वेदतन्मूलजास्त्रार्थप्रकाशकः । तथा च भट्टः । मीमांसामंद्रकस्तकः सर्ववेदसमुद्भयः । सर्वेषां वेदानां समुद्भयः प्रकाशो यस्मादिति विग्रहः । सा च मीमांसा द्विविधा कर्मग्रह्मान्स्यक्रमेदेन जेमिनिवादरायिणप्रकाता कर्मेनिरूपिकेव धर्मप्रतिपादिका यतो धर्मजिद्यासानन्तरमारभ्यमाणं मीमांसाशास्त्रं धर्मप्रतिपादनप्रयोजनकं । कत एवोक्तं भट्टैः । धर्मौख्यं विषयं वक्तं मीमांसायाः प्रयोजनं । ०

खयात्र कमेभेदप्रतिपादमूत्रं fol. 9a; खय विधिभेदाः fol. 10b; सथाधिकरणनिरुक्तिः fol. 17a; सथ श्रुति-छिप्रादिनिरुप्रणं fol. 17b; सथ प्रहाधिकरणं fol. 22b; सथ दथिहोमाधिकरणं fol. 25b; सथ कपालाधिकरणं fol. 26b; सथ मवेद्रशिधकरणं fol. 27b, etc.

It ends: अप सोनीयवेदिधिधन्याय: ॥

For a fragment of this work, see Raj. Mitra, Notices, 11., p. 77. [H. T. COLEBROOKE.]

1571.

251a. Foll. 31; size 12½ in. by 4½ in.; good, modern Bengali handwriting; ten lines in a page.

Vyavasthāsārasaṃgraha, a compendium of religious (smārta) rites, by Rāmagovinda Cakravartin (son of Mukunda). Incomplete.

It begins:

पादपत्रयुगमाद्यं शाम्भवं संस्मरन् लिखित पुस्तिकामिमां। श्रीमुकुन्दयदुरेतदात्मनः कन्सपं भवतु भूरिहारिखः॥ गुरोः पादयुगं नत्वा रामगोयिन्दशमेखा। स्नियते बालबोधाय व्ययस्थासारसंग्रहः॥

तवाती तिथियावस्था निरूपते। तिथिस्तु चन्द्रिक्रियोपल-धितः कालविशेषः। तदेव चान्द्रमसं दिनं। तिचिशता चान्द्रो मासः। स च डिविधः। मुख्यो गौराष्ट्रा। तत्र मीनस्थरवी यत् मुक्कप्रतिपदारम्भस्तदादिदशीनो मुख्यचान्द्रश्चेत्रो मासः। ० Fol. 22a: इति रामगोविन्दशमृकृते व्यवस्थासारसम्बहे तिथिव्यवस्था संपूर्णी इति ॥

श्रीकृष्णचरणाम्भोत्रं नत्वा संक्रमणे रषे: । विक्त श्रीरामगोविन्दो व्यवस्थां धीरसंमतां ॥ तत्रादी संक्रानीनां सक्नोच्यते (1. संग्रह उ०) । ०

 ${
m Fol.} \ 25b$: इति <u>ष्यवस्थासारसंग्रहे</u> संक्रान्तिष्यवस्था स-माप्ता ॥ ष्यथाङ्गतं ।

इत्यञ्चतशानिः fol. 26b.

Fol. 28a: इति ॰ संबन्धव्यवस्था समाप्ता ॥
नत्वा कृष्णपदहन्द्वं संसारजलध्यम् ।
विक्ति श्रीरामगीविन्दो व्यवस्थामीर्ध्वदेहिकों ॥
खयान्येष्यादियोडशश्राद्वाधिकारिणः ॰

For a complete MS. (omitting the first introductory śloka) and an analysis of the contents of the work, see Raj. Mitra, Notices, IV., p. 290. [H. T. COLEBROOKE.]

1572.

41b. Foll. 100; 4to; size 10½ in. by 8 in.; written in the Bengali character; European paper (watermark 1805); 11-18 lines in a page.

Dvaitanirṇaya, a review of doubtful points of sacred law, composed by Vācaspati Miśra, for Jaya, wife of King Bhairava and mother of Purushottama Deva.

It begins: जाभीरदारकमुदिश्वत ° c: Aufrecht, Cat. Bodl., no. 648; Rāj. Mitra, Notices, I., p. 149; V., 296.

It ends: इति हैतनिर्णये सिद्धानापरिच्छेद:॥ शाके १९२५॥

Foll. 99b and 100a contain a list of contents (pattrapa $\tilde{n}j\tilde{i}$).

Regarding the author's probable age see above, no. 1398. [H. T. COLEBROOKE.]

1573.

253. Foll. 56; size 11½ in. by 5 in.; indifferent Bengalī handwriting of about 1750 A.D.; 8-15 lines in a page.

Dvaitanirnayapradīpa, or Kādambarī, a commentary on the preceding treatise, by Gokulanātha.

It begins:

देहस्यामेष निहतो हैतिन्यीययेशमनः । प्रदीपस्तिमिरं हम्तु जीयोंद्वाराजिरोद्रे ॥

नामजैतित । खत्र देवराजादिशरीरवृत्तिरेकदा व्लेका वृत्तिर्या देवराजानादिजातिस्तदयिक्क शरीरे तादृशशरीरियशिष्टात्मिन वा देवराजादिपदानामिस्त वृत्तिः सा च गृद्धविहितप्रकारोपप-प्रविचादिसंशिताभिन्धंग्यो भगवत्सक्केत स्य सप्तपदार्थीतिरिक्तः स्वाभाविको या शस्टार्थसंबन्धः ०

इति बादसरीप्रदीपनामङ्कितिनिर्णयिष्वरस्ये नामङ्कितिनिर्णयः परिपूर्णः fol. 8a (8b left blank); ॰ दानङ्कितिनिर्णयः fol. 18b; ॰ महादानङ्कितिनिर्णयः fol. 31b; ॰ नलाग्रयङ्कैतिनिर्णयः fol. 45b; ॰ सदाचारङ्कैतिनिर्णयिषयस्यं ॥ उपनयन्नकालनिर्णये ॰ foll. 52b, 53a.

Col.: इति महामहोपाध्यायश्रीगोकुलनाथप्रणीतः संपूर्णो हैतिनिर्णयप्रदीपः ॥ श्रीतीर्थदत्तस्याद्यरमिदम् ॥

The MS. seems to contain only a portion of the entire work. Moreover, the different chapters are merely bound together, each being written by a different hand (or sometimes two hands) from the preceding one, and ending at the bottom of the page.

Rāj. Mitra, Notices, V., pp. 166, 281, gives a Dvaitanirņaya-jīrņoddhāra (or prakāša) by Madhusūdana Thakkura, described as a commentary on Vācaspati Miśra's work on the dualistic theory of the Supreme and the human souls.

[H. T. Colebbooke.]

1574.

299. Foll. 91; size 14 in. by $5\frac{1}{2}$ in.; indifferent Bengali handwriting of 1807 A.D. (by one Nārāyaṇa Datta Śarman); worm-eaten, but mostly in the margin; 12-16 lines in a page.

Dvaitaparińishta, a treatise, in two chapters, on points of Hindu law, not treated by former writers; by Keśava Miśra.

I. begins: स्वामिन्यासी ममितन्न ; II. (fol. 57), तातस्ते मकरास्त्रयः ° see Aufrecht, no. 650.

The leaves of the second chapter are paged separately 6-40.

A much larger work of the same title, and by the same author (of which this is perhaps a fraction) is described by Rij. Mitra, Notices, V., p. 186. [H. T. COLEBROOKE.]

1575.

1395b. Foll. 48; size 12½ in. by 4½ in.; legibly written, in Devanāgarī, at the beginning of the present century; ten lines in a page.

Dvaitanirņaya-siddhāntasamgraha, a treatise on controverted points in the performance of certain rites, by Bhaṭṭa Bhānu, son of the Mīmāṃsaka Bhaṭṭa Nīlakaṇṭha; the work being an abridgment of the Dharma-Dvaitanirṇaya, by Bhānu's grandfather, Bhaṭṭa Sankara, son of Bhaṭṭa Nārāyaṇa.

It begins:

ज्यने रुक्षों नाराययां नता सीतया सहितं रषु । गंगायतं <u>नीरुकं</u>ठं गुरोः पादांबुनं तथा ॥ १॥ पितामहकृतडेतिनियीयार्थस्य संग्रहः । नीरुकंठात्मजेनेह क्रियते भानुनाधुना ॥ २॥

तत्रादी नवराचिसद्धांतः। नवराच्यते च देवीपूजनं प्रधानं।०

इति वनस्यान्निर्णयः fol. 4a; वनस्यानपारणा fol. 5a; इति चनुर्णों fol. 5b; वपन्नमी fol. 6a; वनसाम्मी fol. 8b; वस्तान्यों को इस्लोह्यनिर्माणनिर्णयः fol. 9b; चतुर्देशो fol. 11a; विश्वसानिः fol. 11b; सापिन्नीयतं fol. 12a; वस्तान्ति fol. 15a; होस्तिः fol. 16a; वस्तानिर्णयः fol. 17a; वस्तानिर्माणयासः fol. 17b; जनूढकन्यामृतावाशीचं fol. 18a; वस्तीनन्तं कमीन्धिकारविर्णयः fol. 21a; वस्ताननं कमीन्धिकारविर्णयः fol. 23a; वस्तानिर्माणयः fol. 24b; ज्ञान्द्वाधिकारनिर्णयः fol. 27a; वस्तिनिक्रयणिकार fol. 27a; वस्तिनिक्यणिकार fol. 27a; वस्तिनिक्रयणिकार fol. 27a; वस्तिनिक्यणिकार fol. 27a; वस्तिनिक्यणिकार fol. 27a; वस्तिनिक्यणिकार fol. 27a; वस्तिनिक्यणि

॰ सपुत्रक्रिविध: fol. 39a; ॰ तीर्थयात्रा ॰ fol. 40b; ॰ ब्राह्मसम्म मांसनिषेध ॰ fol. 43a; ॰ दत्ताप्रदान ॰ fol. 43b; ॰ स्त्रेयान्यमहापातकप्रायिश्चत्रनिर्शय: fol. 46a.

Colophon: इति श्रीमन्नीमांसकभट्टनीलकंदात्मनभट्ट-भानुकृते हैतनिर्णयमिद्धांतसंग्रहे कोदिलखायुतहोमनिर्णयः समाग्रः॥

The author's brother, Bhalla Śańkara, wrote his Kundoddyotadarśana in 1671 A.D.

For another MS, of the work see Raj. Mitra, Notices, 11., p. 271.

[H. T. COLEBROOKE.]

1576.

1258a. Foll. 106; size 9 in. by 3½ in.; indifferent Devanāgarī character; 9 or 10 lines in a page.

The same work, incomplete in the middle; with a fragment of Bhatta Śankara's work, of which the former is an abridgment.

The MS. consists of two portions, paged separately, the first of which consists of 33, the second of 73 leaves.

- 1. Foll. 1-33 Bhānu's treatise from the beginning to the middle of the anūdhakanyā-mṛitā-vāśauca, where the MS. breaks off abruptly.
- 11. From fol. 17a (near the bottom) of the second portion to the end, numbered 17-73, contain the concluding portion of Bhānu's work from shortly after the beginning of the kriyādhikāranirṇaya.

Dated: संवत्सरे १९९३ पीषकृषाचनुर्थ्या लिखितं लेखापितं चिदेनबोरिनश्रात्मनलालचंद्रशर्मणा सारखतेन वाराणस्यां श्रीपशुपतिप्रसादादिति॥

III. Foll. 1-17a of the second portion (the first sixteen leaves of which are not numbered) contain a fragment of the Dharma-Dvaitanirnaya, by Bhatta Śańkara, son of Bhatta Nārāyaṇa.

It begins: संप्रोत्युक्तं। ॰

1577.

1542. Foll. 153 (the original pagination of which, 142-295, has been obliterated and changed for a fresh one, 2-154); size 10½ in. by 5¾ in.; very well written, in Devanāgarī; fourteen lines in a page.

Viruddhavidhividhvamsa, a general roview of disputed points of (sacred) hw, composed, at Anahillapāṭaka, by Lakshmādhara, son of Malladeva and Śrī Devī, grandson of Vāmana (brother of Skanda), and great-grandson of Sodha (who, like his sons, was minister to King Someśvara of Śākambharī).

Incomplete at the beginning. The work consists of seven chapters (adhikarana), the first four of which are wanting; a line and a half second out at the beginning (of fol. 2) of the MS. having contained the colophen of the fourth chapter, and the first few words of the fifth.

Ch. five began orig. यज्ञाणावार्यप्राची - - (some 16 aksharas) भाषादयः श्राद्धादिकारिण इति । तत्रापि पुत्राभावे सपिंडा मातृमपिंडाः शिष्पाश्च दशुस्तदभावे स्विता- पार्यापिति गोतमवचनमुदाहतं । °

Fol. 17a: इति स्मान्नेमहन्त्रश्रीमञ्जल्लीधरिवरचिते विरु-द्वविधिविध्येसे वाक्यमीमांसायां छोत्रजादिपुत्रासामेवाभावे धा-त्रादिश्राद्वादिनिराकरसं नामाधिकरसं[पंचम obliterated]-मिति ॥ तदेवं विश्वरूपभोक्तं व

Fol. 70a: इति व वाक्यमीमांसायां सिद्धांतास्थमधिकरणं [पष्ठं] समाप्तं ॥ खप श्राह्यस्य प्रकारात् ल्रष्ट्यणानि प्रोच्यंते । तव विश्वामित्रः । व It ends: ब्रज्ञत्यश्चमेथफलं पुरुष इति बोधायनसूर्य ॥ इति स्मात्ते श्राद्वप्रकाराख्यमधिकरणं सप्तमं ॥ ब्राह्मणा ब्राह्मणा जाता जाता ये गुणसागराः । नागरा नागराजाहेहारो यानहेयद्वरः (! or जहेंहारे-योनहें ?) ॥ १॥

> तदन्वये व्हरोत्रासामस्योत्रोत्रतिस्रितां। मध्यातीचेशसंशुद्धे गोचे ज्ञायत काश्यपे ॥ २ ॥ स्त्रीमदानंदनगरस्थाने स्थानेश्वराभिधः । पंडितो यः स्विद्याभिष्ठतुर्दिग्विद्यो उनयत् ॥ ३ ॥ श्रीमदानंदनगरे नागरेभ्यो गृहांश्व यः। सन्नविंशतिविष्रेभ्यः प्रद्दी सपरिच्छदान् ॥ ४ ॥ मरमुखः पर्मुतर्केषु चतुर्वेदी चतुर्मुखः । मीनांसामांसलप्रको यो अभूत्रस्यात्वये अभवत् ॥ ५ ॥ स्तंद स्तंदिषतुः प्रज्ञानंदकंदस्त्वमंदधीः। ज्ञाकंभरीशितुः सोनेश्वरदेवस्य भूभृतः ॥ ६ ॥ साधिवियहिकामात्यो ऽरात्यीयकरिकेसरी। सोडलस्य मुतो ब्सोढः शत्रुभिस्तत्यदे ब्भवत् ॥ ९ ॥ तस्य पुत्रावभूतां ही भूतांतभूतकीर्तिती। स्क्रंद्वामननाम् तावासातायवनीमती ॥ ८ ॥ सर्वीमात्यपदं ताभ्यां पृथीराजो ब्ददम्मुदा । सेनाधिपत्यं स्कंदाय प्रदाय च सुरुती स्थितः ॥ ९ ॥ सेनापतिल्यं स्कंदाय प्रदाय धृतशक्तये। महादेवमुतायातिदृग्रूपो भूपवत् (!) ॥ १० ॥ सीधिवियहिकाधं तुपदं संपाद्य वामने। संदी राजे ऽपितानंदी व्यथितातं कुरुय्ककान् [(l. तुरु °) ॥ ११ ॥

> सदा स दानानि ददी डिजेभ्यो दंडनायकः ।
> या काष्पपरियोतायात् तस्य[ा] वैवाहिकं न्वदात्॥१२॥
> स्कंद स्कंदिति वर्षेषु वर्ष्यमाने ऽत्र नागरः ।
> ब्राह्मणं कोपि कोपेन कंपिताथरमुक्तवान् ॥ १३ ॥
> स्कंद स्कंदिति वद्ष कि विमाः प्रतिवासरं ।
> सदीयद्वदये नायमण्डिस्कंद्रसंडिका ॥ १४ ॥
> इत्येते नागराः प्रोचुर्यस्यं यात्वा तदंतिके ।
> यद डिजेवं वचनं यद्यस्ति तव योग्यता ॥ १५ ॥
> कोपास्त पादलक्षे ब्रादशे शाकंभरीं पुरीं ।
> प्राप्य विप्रो राजकुलाख्यातं (!) दंडनायकं॥१६॥० २२॥
> गते उत्यसंगरे स्कंदे निद्राव्यसनसम्भीः ।
> ध्यापादितस्तुरूक्कः स राजा जीवन्मृतो युधि ॥ २३ ॥

हरिराजनधो राज्ये ज्ञाकंभर्यानिवेड्य सः। स्तंदस्तव कियाकालं स्थिता तुर्योत्रमं श्रितः ॥ २४ ॥ द्रम्मार्गा लघ्वविद्यात्या विद्यात्पञ्च (l. °त्या च) शतैः समं। वामनः सकुटुंबो (s) शाहिह्मपाटकमाट तु ॥ २५ ॥ मलदेवो अभवज्ञस्य पुत्रः पुत्रवतां वरः । सुभाषितावलीकती भर्ती भूतलवर्तिनां ॥ २६ ॥ सहस्रसंख्यासाहित्ये लक्ष्यलक्ष्यसंख्यया । की टिल्पाद्यपेशास्त्रेषु को टिशो यन्मतिमेता ॥ २० ॥ स फ्रोदेयोति नाम्रात्मनाम्नातां परिखीतवान् । लक्षीशयन्नतो लक्ष्मीधरो ब्यूडरधीधरः ॥ ३६ ॥ भगवद्वोधभारत्यास्यश्रीपादप्रसादतः । ष्ट्रासादितसदानंदाह्वैतज्ञानानुभावकः ॥ २९ ॥ श्रीमति श्रीश्वदग्रहिल्लपाटकपत्रने। मज्ञदेव: सहामात्यसभ्य: स्मृत्यादिनिर्शये ॥ ३० ॥ बेदांतस्मृतिसिद्धांतत्रांतः स्वांतः (? l. क्रांतः) कवेः पणि। पाँचो अप्रतिमरामास्यं महाकाव्यं चकार यः ॥ ३१ ॥ प्रत्यक्षीभूतभारत्येथितः (!) स्मार्तेमहत्त्रमः । विरुद्धविधिविध्वंसं व्यवधानमुग्धबुद्धये ॥ ३२ ॥

इति स्मातेमहञ्चमश्रीमञ्चल्लीधरिवरिचते विरुद्धविधिविध्वंसा-भिषानो यंथः समाप्तः॥ संवत् १५७६ वर्षे चैत्रणुदि ४ भृगौ॥

At the end of the volume, a leaf has been added, containing a prose paraphrase of the above genealogical account, written by a recent hand:

नागरा ब्राह्मणाः सप्टगोत्राः तेषां मध्ये काइयपगोत्रे नागरवंशे काइयां स्थानेश्वरनामा पंडित: चतुर्दिशु पंडितान् जिल्हा। सप्तविंशतिसंख्यकनागरब्राद्यग्रेभ्यः सपरिचदानगृहान्ददी । ०। तदव्यये स्कन्दः ^०। ज्ञाकंभरीदेज्ञाधिषसोमेश्वरनाम्नो राज्ञः सान्धि विग्रहिकामात्र्यो जातः । तस्य पुत्रः सोढः सो ज्यमात्रः । तस्य पुत्री द्वी स्कन्दवामननामानी । तहेशीयरात्रा पृथ्वीराजनामा स्कंदाय सेनाधिपतं वामनाय सान्धिविग्रहिकामातं च दल्ला स राजा खस्यो जातः। ततः स्कंदः तुरुय्ककान् ज्ञयधीत्। ततः श्रान्यसंगरे गते स्कन्दे राजा निद्रायसनमंदधीः स तुरुव्ककैपी-पादितः । पुनर्हरिराजनामानं शाकंभर्यां संस्थाप स्कन्दः चतु-यीग्रममाश्रितः । वामनस्तु विंश्रशताधिकविंशसस्त्रस्यैः सह चर्णाहज्ञपाटकमगात्। तत्पुत्री मज्ञदेवः येन सुभाषितापली कृताप्रति[म]रामार्व्यकार्यच। शास्त्रेकोटिशो मतंयस्य। तेन ऋदियी विवाहिता। तस्यां तत्सुतो लक्ष्मीथरो अभूत्। स एव भगवडोधभारतीशिषाः चहैतज्ञानानुभावकः स एव विरुद्ध-विधिविध्वंसनामानं ग्रंथमकरोत् स स्वायं ग्रंथः॥

For fol. 1 of the MS., containing a fragment of Śańkara's (Sarva-)Dharmaprakāśa, see above, no. 1564. [H. T. COLEBROOKE.]

1578.

1531. Foll. 202 (numbered 1-200, nos. 5 and 35 occurring twice); size 10¼ in. by 4½ in.; indifferent Devanāgarī handwriting of about 1800 a.D.; 14-16 lines in a page.

Prayogatattva, a manual of ordinary religious rites, compiled, at Benares, by Raghunāthasūri, son of Bhānuji, in Śaka 1577 (A.D. 1655).

It begins:

शक्यं यत्र विशेषती निगदितं बद्धादिवृंदारकैः स्वातध्वातिनवारणाय सततं संभावितं योगिभिः। ध्यातं मंदरसंस्थितेन जगतः संसारचंधि छिदा पूर्णीमानसमीदनं तद्खिलाधारं महो मम्महे ॥ ५ ॥ नैजप्रभाषदल**ि**मितकोटिपीठं लेखेंद्रवंदितमहोज्जलपादकंजं। प्रालेयशैललमदुंदुरपत्रजातं वंदे स्फ्रस्तिप्यगांचितचारुमी लिं॥ ३॥ ष्यहिनरसुरवारानंददात्री मुडानी हतमुनिक्लविद्या भक्षवृंदास्तदोषा । सन्यम्ब ज्ञापन दलितदितिजपुंचा शर्वराज्ञी सदा मां मुखयतु जगदंबा चंद्रभित्रायतंसा ॥ ३ ॥ शारदां शरदिंदुसमभां श्वेतनीरनसंस्थितां परा । हंसवाहनसंस्तां सदा भावये निखिलाचैदां शिवां॥ 8॥ स्मृतिप्रखेतृनय स्वकर्त्-स्तथापरान् भाष्यकृतौ विभव्ज्य । प्रयोगसंदर्भकृतो अप नत्वा प्रयोगतस्यं चरिकर्मिकाश्यां॥ ५॥

संस्क्रियते एभिः श्रीतस्मातेकर्मभिः पुरुष इति संस्काराः ।
ते च चत्वारिशदित्याहतुः सुमंतुगीतमी । गर्भाधानानवलोभनपुंसवनसीमंतोन्नयनवल्जिनातकर्मनामकरणनिष्क्रमणान्नप्राञ्चनचौलोपनयनमहानाम्न्यादियतचतुष्टयसमायतेनपाणिपीउनदेव पितृमनुष्पभूतवद्यसंद्रकपंचयद्यानुष्टानानि तथा पाक्रयद्यसंस्था
कान्याधेयमष्टकाः पार्वणश्राद्धे श्रावर्ष्याग्रहायणी चैश्र्याश्रयुनी
चेति सन्न हिर्यदेशसंस्थाः । चिन्नहोत्रं दश्चेपूर्णमासी चातुभीस्यान्याग्रयणेष्टिनिहृद्धपश्रुचंधसीत्रामणीति संश्चास्त्रणा सन्नसोमसंस्थाः। चिन्नहोन उक्थ्यः घोडशी वानपेषो जितरान्नो उन्नरोत्रीन

इति संज्ञा इत्येते चन्दारिंज्ञासंस्काराः ॥ तथा तया खांतिरनमृ-याज्ञीचमनायासो मांगल्यमकार्वस्यमस्मृहेत्यष्टावात्मगुणाः । चन्ये जित्र तीर्यस्वानादयः संस्काराः । ०

इति ° संस्काराख्यं प्रथमं तस्त्रं fol. 3b; इति ° परिभाषाख्यं द्वितीयं ° fol. 10b; ° स्वस्तिवाषनाख्यं तृतीयं ° fol. 15a; खाभ्युद्धिकाख्यं चतुर्धं तस्त्रं fol. 27a;— ° ग्रहमसाख्यं पंचमं तस्त्रं fol. 62a; ° रजसत्त्राज्ञांत्याख्यं घषं fol. 77a, etc.

The last two leaves contain a table of contents.

The MS. ends: इति रघुनायमृश्विरिचरिचते प्रयोगतस्त्रे किविवाहास्यं पंचिविशं तस्त्रं॥ १॥

शांडिल्यान्वयसंभूतरघुनाथेन थीमता ।
प्रयोगतस्वमरिच मुद्दे इस्तु तज्जगत्यतेः ॥ ५ ॥
शाक्ते वाधिनगेषुभूपरिमिते तेथे सिते श्लेकभे
श्रीमत्पर्वतनंदिनीपरिवृद्धप्राणिप्रयस्त्रीकसि ।
श्रीमद्भानतिमूनुना (!) विरचितं सत्पादकंशालिना
पणीजानिमुद्दे भवत्वविरतं यश्क्षेयसां साथनं ॥ ६ ॥

द्ति रघुनाचसूरिविरिचर्तं प्रयोगतन्तं समाप्तं॥

For another MS. of this work, which omits the first four introductory stanzas, see Rāj. Mitra, Cat. of Bikāner MSS., no. 952.

[H. T. COLEBROOKE.]

1579.

1430. Foll. 155; size 124 in. by 4½ in.; carelessly written, in Dovanagar, by two different hands, in 1798 A.D.; ten lines in a page.

Nirnayāmṛita, a work, in four chapters, on the times and seasons suitable for certain ceremonies, compiled—by order of Sūryasenanripati of Ekacakrapura on the Yamunā—by Allāḍanāthasūri, son of Paṇḍita Siddha-Lakshmaṇa. It begins*:

कारणमेकं जगतां वारणमास्येन तारणं विपदां। किमिप महो महनीयं प्रसूहस्पृहदारणं यंदे॥ १॥

* These extracts were made long before the appearance of Prof. Bhandarkar's Report for 1883-1 (1887), in which this introduction is given more fully. The readings of the present MS. may still be of some value to Indianists.

भावयामि दृढभिक्तभावनीं भावितांहियुगलां सुनंगलां। इष्टदां सतत्तिमध्देषतां मंचयत्सकलमंचमातरं ॥ ३ ॥ ° यै: कृत: स्मृतिमहार्शीयपार-प्राप्तिहेतुरिह संग्रहसेतुः। तालमानि मनुविष्णुयमाद्यान् कालनिर्णयकृतो ऽप्पहमन्यान् ॥ ४ ॥ ० जयंति भूमाविह बाहुबार्याः (?). चा ०) क्षितीश्वरा दिक्श्रुतवाहुवाणाः। प्रकृषेते ये विशदा यशोभिर् जगत्समग्रं च सदायशोभिः ॥ ६ ॥ मभूष यस्त्र त्रिदशैः सरूपम् तदन्ववाये बलवान्सरूपः । चकार नित्यं च समाहितानां परिश्रयं यः परमाहितानां ॥ ७ ॥ तस्यात्म[जन्मा]जनि कर्यादेयस् त्यागेन यो विश्वतकर्णदेव:। वपुःश्रिया निर्जितकामदेवः सदा समाराधितवासुदेवः ॥ ७ ॥ तदालभूरुद्धरणे (ण: Bh.) शितींदु: धितींद्रभिज्ञानुमहानुभावः । मुभावदानायतकी तिराति-हरः सतां श्रीपतिमृतिरासीत्॥ ६ * ॥ सन्यमेन जयन खकोर्तिवज्ञीप्रभवातिवज्ञी-स्थलीय ढिल्ली नगरीमतल्ली शतप्रमुखा विकसहिलासा मुक्रीर्तिनीरै: समसिंचि येन ॥ १० * ॥ प्रमि ऋम्] ऋामयहेम १ ११ ॥ उद्धरणं भुद्धरणं संहरणं विद्विषां समुद्धरणं । मुद्धदां ।पुरातनद्भदां नमतितम (मा Bh.) को न नाम [तसुनाना (! तमनाम: Bh.) ॥ १२ ॥

सौंदर्येण विश्वंभिणा रित[पित]: शौर्येण श्रीपित: गांभीर्येण सरित्पतिर्विलसता धैर्येण भूभृत्पति:। सल्बात्योद्ध(। दु)पतिः श्रिया धनपतियस्तेनसाहपतिम् तेनार्योद्धरणेश्वरेण सुमतिः स्पर्धेत कः स्मापतिः॥१३†॥

श्वस्य(? l. सा)यसायाहितसत्प्रतापः संसनिवशोचितभव्यदेशं। सध्यास्त सिद्धान(?]. स्त)समक्षशका स्परंपुरं सादरमेक चक्रं॥ १४ ॥ ० यस्योपकेट सितिकंटकंट-स्पर्धिप्रभा भानुसुता वहंती। तत्चवेदध्वनिसंनिकषीत् अभ्यस्यतीवाखिलपावनत्वं ॥ १९ ॥ १ पुरं शशासेव पुरंदराभस् तदैक्षकास्यमनेकचकः। सर्वस्थारिजयोजितास्य-चिरुपासु (!) येनोडरणधितीशः ॥ ३३ ॥ समुद्रैरिप यः सप्तसमुद्रैः संयुतां महीं। पालयंस्तम्महीपालः पुरालंकुरुते पुरं ॥ २८ ॥

युणरानाकराचंद्रश्रंद्रमेनस्ततो ऽभवत् । महा महा स देवस्य शालिमौलिधिभूपण: (!) ॥ २५ ॥

यस्य विश्वोपकाराय सदा सत्युद्यते करे। शशंके धनदः स्वैरं **चकंपे कनकाचलः ॥ ३६ ॥** ०

तस्यात्मजो अभूचरितापैजन्मा श्रीस्यमेनो जयति क्षितींदः। मुद्रशनिनेव विभक्ति गोपी-नारायणार्वभृवियः प्रसिद्धं॥ ३०॥ ०

चकास्ति यस्यातिनलप्रतापः प्रतापसेनो ज्वरजः प्रसिद्धः। भक्त्याभिरामस्य सदाग्रनस्य यो लक्ष्मणाकारम्पैति भद्नं॥ ४०॥

फीदार्यसींदर्यद्यानयाह्ना विज्ञानशीर्योदिगुणेषु नान्यं। प्रतापसेनस्य समं समंताल् लोके दिलोके इत्र विचित्रलोको ॥ ४९ ॥

श्रीदेवसेनस्तनयो अपि गोपी-नारायणस्याजनि कामरूपः। लमप्रसादेन महेन्द्रास्य ममारतिस्तुष्टिमुपैति यत्र ॥ ४२ ॥

देवसेनकुमारस्य कुमारस्य च नांतरं। सायीनंदकृतो नित्यं विश्वारणां शक्तिमुत्रनां ॥ ४३ ॥

^{*} Bh. gives verses 9 and 10 in the order 9a, 10a; (10b), 9b. His reading of our 10b is:

भन्नीशतप्रोतशकेशकुंभीकुंभासनीरै: समसिं(से)चि येन। † The MS. numbers both half-verses (13 and 14); hence the next verse 15, etc.

श्रीमूर्यसेनः पुरमेकचक्रं वरांगमध्यास्य जयत्वजसं । यमन्यकार्त जितनाककार्त मुर्वीयमुर्वीय सदोवेरास्ते ॥ ४४ ॥ विद्वास सम्बंधि महत्सु समाश्रितेषु श्रीमिङ्कल्लामुतः मृतराममुख । श्रीमूर्यसेननृपते[निजते]जसी अपूद् सञ्जादनायमितमान्तिमानपात्रं ॥ ४५ ॥ ° स्रगाधग्रंषपयोधि तथालोझ मया [धिया] । समुद्भृतं नृपादेशाच्चेनेदं निर्णयामृतं ॥ ४७ ॥ मनुस्मृति विष्णुपराशराप-स्तंबसमृतीवींक्ष्य मिताक्ष्रांच। त्रयापराकार्ययपारिजातान् स्मृत्यर्थसारं स्मृतिचंद्रिकां च ॥ ४८ ॥ मात्स्यं कीमं वाराहं च दृष्टा वैषाययामने। मार्क्षडेयपुरागानि भविष्योत्तरभारते ॥ ४९ ॥ [परिशिष्टं हेमाद्रेरनंतभट्टीयगृद्यपरिशिष्टे । कालादंश चितामार्ग त्रिदंडीं च कृत्यकल्पतरुं॥ ५० ॥ सकलप्राणसमुखयदुर्गीत्मयरामकौतुकानि तथा। संवत्सरप्रदीपं सभोजराजीयदेवदासीयं ॥ ५० ॥ रूपनारायणीयं विद्याभट्टपद्धतिं विततां। वीस्य महादेशीयं भुभं नियं ्धं च विषय रूपकृतं॥ पर् ॥ स्त्रीसृपैसेननृपतेरादेशास्त्रिङ्करस्रणतन्त्रः । चन्नाडनाचम्**रिः संग्रहमिह काल**निर्णेयं कृतयान्॥५३॥ इति ग्रंचावतारं॥ अचानुक्रमणी॥ ग्रंचे श्रीमृथसेनस्य निर्णयामृतसंक्षके । स्रादायस्मित्रुदाहारः कथितः प्रथितः क्रमः॥

Śloka 50, omitted by the present MS., is found in other MSS., viz. Weber, Cat. Berl., no. 1170; Bhandarkar, Rep., p. 351; Burnell, Tanjore MSS., p. 130b.

For other MSS, see Rāj, Mitra, Notices, I., p. 151; IV., p. 285; also Cat. of Bikāner MSS., p. 426 ('written by Gopīnārāyaṇa, under the auspices of the King Sūryasena,' but beginning and ending differently).

(h. 1., sāmānyatithinirņayaprakaraņa ends fol. 16b; II., sakalatithinirņaya (calendar of

fasts and feasts), fol. 94b; III., śrāddhanirṇayaprakaraṇa, fol. 129a; IV., āśaucaprakaraṇa, ends:

क्षमांडमंत्रके घृतं हुत्वा विमाय गां दश्चा धंचगव्यं प्राज्य शुद्धः । सूतकी आवड्यकं विवाहादिमंगलं कुर्यात्॥ इति मंगलं॥

इति श्रीसूर्यसेनमहामहींद्रविरिधते निर्णयामृते खाशीचप्र-करणं समाप्तं॥

श्रीमृथेमेनभूभृडिमलयशः श्रीरसागरादुदिते । इति निर्णयामृते जिस्तवाशी चप्रकरणिनर्णयो जातः॥१॥ श्रीमत्यंडितलञ्ज(सिद्ध fol. 16b)ल्डमणसुतः श्रीसिद्ध-

हंद्वाराधनसुप्रसिद्धमहिमा यः मिद्धसारस्वतः । चादेशादकृतेष सूर्यमहसः श्रीमृयमेनप्रभोर िवैधे कर्मणि कालनिर्णयमसावझाडनाषः सुधीः॥ ३॥

As the work is quoted in Accela's Nirnaya-dipaka (see the next MS.), it must have been composed prior to 1518 A.D.

[H. T. COLEBROOKE.]

1580-1582.

690-692. Foll. 510; size 9³ in. by 4¹ in.; fairly written, in Dovanagarī, about 1730 A.D.; 8 or 9 lines in a page.

Nirnayadīpaka, a compendium of rules and opinions regarding religious practices and observances, compiled, in Samvat 1575 (A.D. 1518), by Acala Dviveda (Dvivedin), surnamed Bhāgyavateya.

The author, who was one of three sons of Vatsarāja, and a native of Vriddhapura, carries his genealogy still further up through Govinda, Lakshmīdhara, and Ananta to Dhāvigadeva (?).

It begins (as corrected with the help of the next MS.):

हेरंबः सवैकार्यापैसिद्धिदः सर्वेदा सतां। सिद्धिनुद्धिपुतः सो ब्स्तु ग्रंथनिर्मितिकर्मणि ॥ १ ॥ देयः श्रीशंभुजन्मा गणपतिरसिलान्नागरामार्यवृद्धीन् रखन्वस्मिन्समस्ते जगित तुभयतो यत्र कुत्र स्थितां छ। येषां सम्मावृत्ता परमविधियुता पंचयक्षान्त्रिता या धम्यी खाचारयुक्ता न विरमति यतो नित्यचर्या कदा-_चित्॥ २ ॥ यदुर्वधर्मनिरतैराप चातिषेगैर् यहिं मानुशिलिभिस्तु विचारगर्भैः। धन्धिद्विनेख शरणागतसाधुवृत्तर स्वास्यापितं पुरवरं हि शिवेन वृद्धं ॥ ३ ॥ विद्यावृद्धा भमेवृद्धा ज्ञानवृद्धा हि ये नराः। यसीत यत्र तेनैतहुद्धा वृद्धपुरं विदुः ॥ ४ ॥ काचार्यतामुपगताय चतुर्मुखाय शंभुः खर्य खकरसक्तविवाहशोभः। शैलांगजोडहनपर्वणि संव्यतारीत् तीर्यास्पदं नगरमेतदमत्यसञ्चा ॥ ५ ॥ नास्माभिनेनु नागरस्य पुरतो वेदार्थवादः बदा जेयो यत्र महसूपैरिति (? समै º) शिशोबिद्यपिभिर्निर्गतं। दुर्वासा वसति स्म नागनिलये व्यासो जीप काज्ञीपुरे डगिस्तः सिस्त समुचरे[त्] विजगता लेकाकृतात्मा-भ्रतः सम्मानमहिति सर्वेभ्यो नागरा नन् । लियः ॥ ६ ॥ यतो ब्रह्मभिराजिपदेविधिमरूपासिताः ॥ १ ॥ ये नागरा भवलये प्रसिद्धाः श्रुतुक्रमार्गोचरखे प्रगल्भाः। द्रव्यव्रदानाप्तकुवेरशोभा धनिहिमः प्रत्यनिशं कठोराः ॥ ७ ॥ तेषु व्यक्तिरभृदेका मडोडेत्यभिधोत्रमा । तस्यां धारिमदेवो भूधरायां (?1. अभूडा १) धर्मवर्धकः ॥०॥ अनंतनामा समभूत्रदंगजी यो अध्यापिपहेदमनंतवाडवात्। चनंतभक्ता निजजन्म साथैकं कृत्वा ययाची श्वरधाम निर्मेलं ॥ १० ॥

लक्ष्मीधरः मूनुरभूदनंताद्

चानंददायी भृषि भूमुराणां ।

यस्मिन् द्विमे श्रीश्व सरस्तती च

कुटुंबभावेन सदोषतुस्ते ॥ ११ ॥

लक्ष्मीधरादाप्तनंतुर्द्विमेशो

गोविंदनामा भृषि विश्रुतो यः ।

वदाधीविद्वैदिककमीविशो

विद्वदृद्विनैर्शितपाद्यसः ॥ १३ ॥

तस्यात्मजो अनुसनु वासराजो यासीस्त्रिभिविस्तृतवंशराजः । यो धर्मयत्मीश्रयराजराजः सर्वार्थविज्ञानविधी सराजः (!) ॥ १३ ॥ श्रीवत्सराजाद्वलाडिवेदी जनुदेशिहप्रजनांहिरेणुः। श्रीनागरायां श्रुतिसागरायां करोति किंचिच्छुभक्रमेसिद्यौ ॥ १४ ॥ श्रीमन्महारुद्रभवं विधानम् च्छुग्वेदिविप्राप्तमतारिषं यत्। तस्यानुजं निर्णयदीपिकास्यं ग्रंथं वर्षामोहहरं करोमि [करोति 2595] ॥ १५ ॥ ० हैवेदीविदुषां प्रधानमभष्यकुवित्सराजो हिजस् तत्सूनुः सक्लिडिजाहिरजसामंशः कृती यो व्चलः । तेनायं क्रियते प्रियाय विदुषां सन्निर्शयाकां व्यिगां ग्रंथो निर्णयदीपको ऽधिवसता स्त्रीपूर्ववृद्धं पुरं॥ १६॥ जनकं सं प्रथम्याय गुरुं भट्टविनायकं। तिथ्यादेनिर्धयं रूते उचलो नागरषाडवः ॥ १९ ॥ तिथ्यादिकं चोदनातः (!) श्राद्धदानादिकर्मम् । , अंगल्वेनेष्यते तस्मात्रिर्शेतव्यत्वमहीति ॥ २०॥ आदिशब्देन कालो नक्षप्राहि च। ०

The work is chiefly concerned with the various observances connected with śrāddha, followed by chapters on aśauca and grahaṇa; other ceremonies such as upanayana, vivāha, pratishṭhā, etc., being only cursorily dealt with towards the end of the work.

Of the authoritics referred to by the author, the following may be mentioned: Anantabhaṭṭa, foll. 59b, 60b, 444a; Ācāratilaka, foll. 74b; Ŗshyaśṛiṅga, foll. 315b, 340a, 362a; Kāraṇatantra, foll. 481a, 482a, 483a; Kārshṇājini, foll. 334a, 335a, 348a, 350a; Kālanirṇaya, foll. 324a, 354b; Kālanirṇayadīpikā, foll. 441b; Kālādarśa, foll. 7a, 127b, 184a, 254a; Kauśikasaṇhitā, foll. 139b; Kshīrasvāmigrantha, foll. 45b; Khādiragrihya, foll. 401b; Gabhasti, foll. 450a; Gālava, foll. 276a, 313a, 315b; Grihyapariśishṭa, foll. 250b, 444b, 468b (also Kāṭhakagrihyapari-

sishta, foll. 449a, 450a, 461a; and Maitreyagrihyap. fol. 338a); Govindarāja, fol. 288a; Caturvinisatimata, fol. 419b; Candranibandha, foll. 271b, 273b; Candrasmriti, fol. 250a; Camatkārakhanda, fol. 341b; Jātūkarnya, foll. 336a, 337a, 361a, 398b; Jaimini, fol. 179a; Jyotihsagara, fol. 446a; Jyotir-Brihaspati, fol. 350a; Trikāndamandana, fol. 445b; Dāmodariya, foll. 462b, 463b, 469a; Dhaumya, foll. 163a, 164a, 165b; Nigama, foll. 424b, 433a; nigamasmaraņa, fol. 155a; Nirņayabhāskara, fol. 108a; Nirnayaśiromani, fol. 158a; Nirnayāmrita, fol. 39b; Pārijata, foll. 273b, 279b; Paithinasi, foll. 8b, 49b, 56a; Brihaspatijyotirgrantha, fol. 459a; Bhalla, foll. 174a, 238a; Bhāshyasamgraha, fol. 44a; Bhūpālavallabha, fol. 166a; Ratnamālā, foll. 4b, 237b, 463a; Lulla, foll. 171a, 239a, 465b, 474a; Vijūāneśvara (yathā Vijūāneśvareņa Smrityarthasāre), fol. 273b; Viśvarūpa, fol. 159b; Viśvarūpanibandha, foll. 163a, 166b, 170b; Viśvādarśa, foll. 271b, 308a; Vishnubhakticandra, fol. 219b; Vishpurahasya, foll. 113a, 181a, 185a; Vyava $h\bar{a}ras\bar{a}ra$, foll. 464a, 487a; $Vy\bar{a}ghra$, fol. 418a; Vyāghrapāda, foll. 432b, 434a; Vratakalpa, fol. 220b; Vratasamuccaya, fol. 118a; Śrīpati, fol. 174a; Shattrimsanmata, foll. 395b, 396a, 402a, 415h; Satyavrata, foll. 452a, 457b; Sumantu, foll. 315b, 316b, 331a; Sureśvara, fol. 474a; Smriticandrikā, foll. 151a, 472b; Smritimañjarī, foll. 337b, 359b; Smritisangraha, foll. 260b, 332a, 434b, 455b; Smritisamuccaya, fol. 333a; Smrityarthasāra, very often; Hāţakeśvarakshetramahātmya, foll. 130a, 141b, 234a.

It ends: इति उक्केषु निर्शियेषु वर्तमानानां पुंसां सर्वकार्येषु मंगलं स्यादिति मंगलं ॥ संपूर्णोयं ग्रंथः ॥
नानानिर्शियसंपद्धः कृतो निर्शियदीपकः ।
पुभं भाग्यधतेयेन द्विवेदेनाचलेन च ॥
सुर्यदोक्तमहारुद्रविधानस्य सहोदरः । दिपकः ॥
पुर्थाधदशैनायायां (१ पुद्धांगदर्शनाय यो) कृतो निर्शिय-

हैवेदीविद्यां १ श्रीपूर्ववृह्यपुरं ॥
यसिते (?1. यसित) ये वृह्यपुरे हिनास्ते विश्वधीयमाः ।
तथापि सिह्येकाय ग्रंथो भूवलये असु॰नः ॥
पंचसप्ततिमे वर्षे संवत्यंचद्शात्परे ।
शुक्रस्य कृष्णहादश्यां ग्रंथः पूर्णत्वमीयियान् ॥

इति श्रीनिर्णयदीपकः समाप्तः ॥ इदं पुस्तकं केशवेन लि-सिना श्रीलक्ष्मीधरबाद्यणाय खार्यपरमाधैनिमित्तं दत्तं लेखक-पाठकयोहिरिहरी सर्वेदा सुप्रसन्नावास्तां ॥

The surname $Bh\bar{a}gyaxateya$ also occurs at fol. 42.4a:

कृते अवलिबिवेदेन ग्रंथे निर्णयदीपके । इत्यं भाग्ययतेयेन कृती ग्रहणनिर्णयः॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1583.

2595. Foll. 290 (of which foll. 164, 174, 270 273 are missing; while three old śuddhipattras are inserted after foll. 32, 57, 124); size 11\frac{3}{4} in. by 5 in.; fairly written, in Devanagari, by different hands; 10-12 lines in a page.

Nirnayadīpaka.

This MS. is made up of different portions, which still show an original separate pagination, viz. foll. 141 seq., foll. 188 seq., and foll. 252 seq. The last two leaves are older than the rest, while foll. 252-288 are again more ancient than the other portions.

The preceding MS, must have been derived, at least for the greater part, from the present MS, having been transcribed from it by a careful and experienced hand. This was certainly the case as regards the last portion, where the text of this MS, has been exactly reproduced. The lacunæ caused by the lost leaves 164 and 174 occur also at foll. 305h and 318a of MS, 691, without, however, any indication of a gap in the text; while, on the other hand, the gap occasioned by the loss of

foll. 270-273 has been supplied in foll. 476-481 of MS. 692, but evidently from some other source than the missing leaves, as fol. 274 of this, and fol. 482 of the other MS., begin exactly alike in the middle of a word, while the last line of fol. 481b of the latter MS. has been left blank.

The date (of the last two leaves) of this MS. is संवत् १६8६ समये चैत्रवदि १५ सोमवामरे लिपितं वाराणस्यां जमदीशब्राब्रणेन ॥

For another MS. of this work, see Rāj. Mitra, Bikāner Cat., p. 427.

·[MACK. COLL.]

1584, 1585.

2187, 2188. Foll. 322 and 333; size 11 in. by 5 in.; large, clear, modern Dovanagari writing; nine lines in a page.

Nirnayasindhu (also called Nirnayakamalikara), a comprehensive work on religious rites and ceremonies, compiled, in 1611-12 a.b., by Kamalākara Bhaṭṭa, son of Rāmakṛishna Bhaṭṭa and Umā, grandson of Nārāyaṇa Bhaṭṭa, grentgrandson of Rāmeśvara Bhaṭṭa, and younger brother of Dinakara (Divākara) Bhaṭṭa.

The work is one of the chief authorities in Western India on matters connected with ceremonial observances.

It begins $[\Lambda]$:

कारुयेकिनिकेतं रामं सीतालतायुक्तं ।
विश्वामित्रान्ववाययतिसमालंबशास्त्रिनं वंदे ॥ १ ॥
छक्ष्मीमहायं कल्पद्रुतरलं जितगोकुलं ।
यहीपीडं यनश्यामं महः क्रिंबिदुपास्महे ॥ २ ॥
वेदार्थिभनेरस्वाये मायामानुषर्कापणं ।
पितामहं हरिं वंदे भट्टनारायणाह्नयं ॥ ३ ॥
यत्पादसंस्मृतिः सर्वमंगलप्रतिभूमेता ।
तान् भट्टरामकृष्णास्थान् स्रोतातचरणानुमः ॥ ४ ॥
सर्वकल्पाणसंदोहनिदानं यत्पदह्नयं ।
स्रुनदीसोदरीमंवामुमास्थां नीमि सादरं ॥ ५ ॥

[बिंदुमाधवपादाकारोलंबीकृतविग्रहं ।
क्यायांसं आतरं भट्टदिवाकरनुपास्महे ॥ ६ ॥ om. A.]
हेमाद्रिमाधवमते प्रविचाये सस्यग्
सालोच्य तस्थमय तीर्थकृतां परेषां ।
श्रीरामकृष्णतनयः कमलाकराख्यः
काले यथामति विनिर्णयमातनोति ॥ ९ ॥
संति यद्यपि विद्वांसस्तविवंधाश्च कोटिशः ।
तथाप्यमुष्य वैदग्धीं केचिद्विज्ञातुमीश्चते ॥ ६ ॥
संश्चेषतः कालः योडा । सब्दो ध्यनमृत्मीसः पञ्चो

तत्र संक्षेपतः कालः मोडा। अन्दो ध्यनमृतुमीसः पक्षो दिवस इति। °

The work is divided into three chapters (puriceheda), the 1st of which deals with generalities (paribhāshā) and the several days of the paksha (tithininaya); while the 2nd (samvatsarakrityanirupanam) supplies a regular calendar of religious fasts and feasts; and the 3rd chapter (prakīrņanirnaya) is again subdivided into three prakūrņan, treating of, a) saṃskāra, and various ceremonies such as dedications of trees, tanks, etc., of devapratishṭhā, etc.; b) śrāddha; c) asauca and miscellaneous rites, such as vidhavādharmāh, yatidharmāh, saṃnyāsa, etc.

Vol. I. of this MS. contains chapters I. (foll. 76) and II. (foll. 150, numbered 148, nos. 57 and 58 being used twice); and foll. 1-72 of the third chapter, terminating in the middle of vivāha; Vol. II. contains the remainder of the chapter (foll. 73-405, numbered 404, no. 168 occurring twice).

The last two concluding stanzas and the colophon run thus:

वसुक्तृत्वृतुभूमिते * गते ब्रन्दे नरपतिषिक्रमतो ब्र्ययाति रीद्रे। तपसि शिवतिषी समापितो ब्र्यं रघुपतिपादसरोहहे वर्षितम्ब ॥ ६ ॥

^{*} Only MS. 193 has the second \(\forall 7, \) whilst the present MS. has \(\overline{\text{mg}} \) instead, and the other MSS. omit it altogether.

जगित सक्त विद्यासिधुमुष्टिभयानां
परभणितिपरीक्षा युज्यते सज्जनानां ।
तिदह सम निकंधे दूषर्यं भूषर्यं वा
यदि भविति विद्ययस्यक्षयस्य विमृष्ट्यम् ॥ ७ ॥

इति श्रीमत्पदवाक्यप्रमाणपारायारीणश्रीमद्रामेश्वरभट्टसुत -विज्ञम्मुकुटहीरांकुरश्रीरामकृष्णभट्टात्मजदिनकरभट्टानुजकमला-करभट्टकृते निर्णयसिंधी तृतीयपरिच्छेदः समाप्तश्रायं निषंधः ॥

Fourteen leaves inserted at the beginning of Vol. I. contain a complete table of contents, but without references to the pages.

The work has been printed at Bombay 1862, and Benares 1865. Cf. also Gildomeister, Bibl. Sansk., no. 318; West and Bühler, Digest, 3rd. ed., p. 23; Burnell, Tanjore MSS., p. 130b.

[GAIKAWAR.]

1586.

1888. Foll. 382 (in three parts of foll. 45, 92, and 245); size 11\(\frac{3}{4}\) in. by 5\(\frac{1}{4}\) in.; fairly written, in Devanagari, by two or three hands, 12-15 lines in a page.

Nirnayasindhu.

Dated: शके १६७१ मुझनामसंवत्सरे भाद्रमुझनयोदश्यां सीम्यवामरे तिहने समाप्तिमगमत्॥ वशोपनामकशंकरेण लि-खितोपं ग्रंथ: समाप्त:॥ after which, by another hand: कवें (i.e. Karvekar) इत्युपनामस्य रघुनाथभट्टस्पेदं पुस्तकं॥ [Dr. John Taylor.]

1587.

2173. Foll, 507 (in three parts of foll, 60, 129 and 318); size 11¼ in. by 5¼ in.; clear Devanāgarī writing of about 1780 A.D.; ten lines in a page.

The same work.

[GAIKAWAR.]

1588, 1589.

2654, 2655. Foll. 556 (numbered 557, no. 495 having been passed over); size 10 in. by 4½ in.; good, clear Devanāgarī writing of

the latter part of last century; 8-11 lines in a page.

The same work.

Vol. II. begins with fol. 289, in the lingar-capratishthavidhi (ends fol. 300b).

[GAIKAWAR.]

1590, 1591.

192, 193. Foll. 372 (paged 44, 106, and 222); size 11³ in. by 5¹ in.; fairly written, in Devanāgarī, by three different hands, towards the end of last century; ten lines in a page.

Nirnayasindhu.

Vol. I. contains the first two, vol. II. the third chapter. [H. T. COLEBROOKE.]

1592.

2690. Foll. 112; size 9\frac{3}{4} in. by 7\frac{1}{2} in.; fairly written, in Devanagari; fifteen lines in a page; European paper.

A portion of the Nirnayasindhu; viz. paricch. III., prakarana 2, here called the 4th pariccheda. [Mack. Coll.]

1593.

1149. Foll. 224; size 9½ in. by 3½ in.; good Dovanāgarī writing of about 1600 A.D.; nine lines in a page; the last four leaves have been supplied by a modern hand.

Jatamalla-vilāsa, a digest of rules of conduct, compiled (in the latter part of the 15th, or of the 16th century), by Śrādhara, under the patronage of Prince Jaṭa Malla, younger brother of Cāya Malla; son of Bālacandra, and grandson of Phaula, sole minister of the ruler of Philli.

On the first page the writing, which had faded, has been touched up in several places, but not always correctly.

It begins:

रम्योत्तुंगलसक्तपोल[---]हानांबुधाराभर-भ्राम्यन्मभ्रमधुन्नतैप(?र)तिव(?त)रामारअकोलाहलः । सान्द्रानंदसुरेन्द्रवंदितपदद्वद्वारविंदः सदा षिप्रध्वंसनधूमकेतुरवतु श्रीमानुमानन्दनः॥ १॥ **मु**ल्लेन्दीवरदामसुंदरतरङ्यामाभिरामद्युति यंशीनिस्तनमुग्धतर्याक कुरुराकी योमुल्ल्या कैः। भक्त-यस्तविनिद्र<u>स</u>ुंदरमिलम्मंदारदामित्रयं श्रीगोषिन्दमनिद्रपंकजशुचिं स्मेराननाक्तं भने ॥ २ ॥ कुंडलीकृतभुनंगकुंडलीमंडितो भसितभूषितदेहः । संततं डिरदकृत्वियृतांगो मंगलं दिशतु मे शितिकंटः ॥३॥ प्रसादमासाद्य सदैव यस्या मूको जीप घागीशतुलामुपैति । सा पुस्तकव्यग्रवरैकहस्ता सरस्वती मंगलमातनोतुनः ॥ ४ ॥ मस्ति सर्गपुरी सुपर्यनगरीसींद्येगयीपहा वर्णीनां बहुविज्ञसंग्रहवतां पृणी चतुर्णी गर्णैः। यस्यां की श्रलगोत्रनिक्षतिभुनां मंदीरनामामल 🖫 छत्रश्रोतियसंभयो भृदि महान् यंशः समुक्तांभते ॥ ५॥ तस्मिनसीमगुणरत्नचयैकसिंधुः सिंधूद्भवारमणचितनदञ्जलेताः। संग्रामनिर्ज्ञितवलोजितवैरिवीरो सन्यम्ब ज्ञयन विशिष्ट[--]रयुवंशभवो यभूष ॥ ६ ॥ स्मनदमलमूर्तिविश्वविस्थातकीर्तिः सुकुलनलिनभानुधीरभूपालसूनुः । बरकृतकरवालो वैरिभूपालकालः कृतहरिहरसेवः श्रीनयचंद्रदेवः॥ १॥ ष्ममममरलीलालंपदक्षोरियपाल-खपितविपुलदपेश्चंडकोदंडशाली । चनवरतवितीर्शस्त्रीपूरी धरायाम् स्रयमकृत कृतायीनर्थिसायीनज्ञ ॥ ७ ॥ तस्य सूनुरभवन्नयशाली नस्रदेय इति विश्वतकीर्तिः। षार्थिवप्रथितवंश्वतंसः कंसवेरिपदपंकनहंसः ॥ ६ ॥ तस्याजनिष्ट तनयो विनयोपपत्नो दासः शशीय जगित द्विषदेवदासः । भूषालमीलिविलसनसम्बन्धालो भूमावनस्रवरवैरिनृपालकालः॥ १०॥

तस्याभवत्सूनुरनु ह्रमी ना ढोलाभिधानो दृढराजश्रन्दः। **ढिक्किपतिप्रीडतरैकमंत्री** येनाभवत्पुत्रवती जनित्री ॥ १९ ॥ स्रममममास्रोतः सर्वदा दानशीरुः स्वजनकदनहर्ता चंदिनिमेकिकती। उपितयहुवित्तः संततानंतिचित्तो विदित्यम्लवंशः ख्ववंशायतंसः॥ १२ ॥ हृदयनिहितकं सध्वं सिपादारविंद-डितयजनितभित्राखालिताशेषदोषः । सततकनकदानामंदनंदसमुखेंदु(?)-प्रिपतियविधविष्ठद्वन्दवंदारुमीलिः १३॥ तदात्मजः संप्रति वालचंद्रो जागित की त्यी जितपूर्णचंद्रः। यच्छासनं के दथति स्म निग्रं मालां विशालामिय भूमिपालाः ॥ १४ ॥ न्यतिमुकुटरानश्रेणिसंपातानिगैत् तरुणिकरणराजीमंजरीरंजितांहिः। स्वभुजविजितभूभृत्यापितानंतविज्ञ-हिज्ञवितरणलीलो विश्वविख्यातज्ञीलः ॥ १५ ॥ तस्याभवन्नयवतस्तनयो दयावान् र्षभोनिर्धारव यथुः किल चायमञ्जः। सत्री वलक्षपितवीरविषक्षपक्षी यो जन्मना जनियतारमलंचकार ॥ १६ ॥ तेनार्थिनः कृतवता कृतिनः कृतार्थीर् विद्यापिनोदमुदितामलमासनेत् (? r. ॰ मानसेन) । सींदर्यनिजितमनोभयवैभवेन मानोबतेन कुलमुत्रतिमाजगाम ॥ १९ ॥ तस्य सो ध्यमनुजो जटमञ्जः पांडवस्य जगित प्रतिमञ्जः। भाति कीर्तिजितकर्णेदधीचिर् दीननीरभवद्रशेववीचि(:) ॥ १६ ॥ तरुणतरिणकस्पानस्पर्चेडप्रतापो विगतदुरितशंकः शोषितारातिपंकः। सुधितविषुधवृंदो (? सुहित ०) राजवृंदैकवंछो विज्ञितमदनमुद्रो वैरिराजीवचंद्रः ॥ १९ ॥ न दैन्यं रिख्तं तेन न सैन्यमि चाछ्तं। जटमञ्जनृपालेन चिदुषां विद्विषामिह ॥ २०॥

वालचंद्रनृपर्नदनस्मुएकोतिचंद्रभटमञ्जकारिते । श्रीधरेण कृतिना वितन्यते संग्रहमयममाहिकक्रमः॥२१॥

सदाचारस्य वेदमूलकालेनात्वयव्यतिरेकाभ्यां दृष्टादृष्टीभयक-पक्लसंपादकातयाभ्यहितलेन प्रथममाचारी निरूप्यते ॥ तथा च मनुः ॥ श्रुतिस्मृत्युद्धितं ०

इति पुरीयोत्सर्गीविधिः fol. 5a; ॰शीयविधिः fol. 6b; सामननविधिः fol. 7b; दंतधावनिधिः । स्रम केशमसाध-नादिसंगल्यविधः fol. 9a; ----

वालचंद्रकुलकेरवचंद्रक्षोिषण्यालकरमञ्जावलासे।
श्रीधरस्य कृतिनः कृतिरेषा संततं कृतिमुदे समुदेतु॥
इति श्रीमहारामाधिराकश्रीवालचंद्रात्मनमहादकुरश्री करमञ्जारिते नदमञ्जीवलासे श्राहिकप्रकर्णे तपैणविधिः॥

स्य देवपूना। $^{\circ}$ fol. 24b; $^{\circ}$ साहिकप्रकरणे स्रित-चिपूना fol. 30a; $^{\circ}$ भोजनिविधि: fol. 36a; $^{\circ}$ शयन-विधि:॥ इति $^{\circ}$ साहिकप्रकरणं समाप्तं fol. 37a.

ग्रीः वचनानि विचित्नता मुनोनां बहुधा श्रीधरश्रमेणा बुधेन । ज्यमञ्जनम्पालशासनात् क्रियते काल्यिनिर्णयो प्रमुना ॥ ०

इहाविधियाक्यबोधितानां निस्तिलक्षमेणां निष्पन्नये अधि-करणतयाङ्गलेनोपयोगित्वात्कालो निरूप्यते । तथा हि विधिर्नेधा । प्रवर्तको निवर्तकथ्र । ०

इति वेधनिरूपणं fol. 41a; नस्त्रव्रतिविनिर्णयः fol. 44a; इति विधिनिर्णयम्बरणे प्रतिपदादिन्नमाष्टमी-पर्यनितिर्णयः fol. 55a; हुगीष्टमीनवन्योनिर्णयः fol. 57b;—प्रकादशीद्वादशीव्रतिर्णयम्बरणं fol. 83a; विज्ञा fol. 86a; वटमा-विज्ञी fol. 86b; दीपोत्सव fol. 87a; श्रायणी fol. 88b; युगादिकास्त्रनिर्णयः fol. 91b; महास्रयनिर्णयः fol. 97b;—इति श्राद्धप्रकरणम् fol. 115a; वसंक्रमण्यास्तिर्णयम्बरणम् fol. 120a; ग्रहणकास्तिर्णयः fol. 125a; श्रायणाः fol. 125a; fol

ज्ञथ गभीधानादि संस्काराणां कालनिर्णयः। ° पुंसपना-दिक्मेकालनिर्णयः fol. 142b; उपनयन ° fol. 144a; विवाहादि ° fol. 146a; ज्ञाधिनेदन ° fol. 147b; मृतिकाल ° fol. 151b; ज्ञानध्यायकाल ° fol. 157b; देवारामादिम्रतिष्ठाकाल ° fol. 160a; ज्ञान्याधानादिकाल ° fol. 161a;—संकीर्शकप्रकरणम् fol. 170b; इति । तिथिनिर्णयप्रकरणं समाप्तम् fol. 171a.

III. On asanca, beg.: शुचिः कमीणि कुपीतित सकलवैधकमस् शुद्धिरिधकारिविशेषणं

इति ७ शुहिप्रकरणं fol. 204b; तैजसादिद्रव्यशुद्धिः fol. 207b; धान्यादिशुद्धिः fol. 210a; सिद्धान्तशुद्धिः fol. 213b; भूम्यादिशुद्धिः fol. 215a; स्तभावशुद्धिः fol. 217b; देहशुद्धिः fol. 219a; इति शरीरशुद्धिः। खय स्नानशुद्धिः। fol. 220b.

It concludes with four stanzas in praise of Krishna (स्कूरायुद्ध कुंडल), after which:

वालचंद्रकुलकेरय ⁰॥ प ॥ see above.

संवासरे श्रीनृपविक्रमार्वे

वानाववाणिधातिभानि (!) तिज्ञाः (!. तिथ्यां) । जुर्ची शिते कारितपान(नि)वेधे बाल्टेंद्रपुत्रं (!) जटमस्रनामा ॥ ६ ॥

इति स्रीमजाधिराजस्त्रीवाल्डचंद्रात्मजगटमस्यतकारितं (!) जटनसम्बद्धाससुद्धिप्रकरणं संपूर्णम् ॥

जदमल्लिकासः समाप्तः ॥

Among the authorities quoted may be mentioned: Karanatantra, 158b, 161b; Kālanirņaya, 155a $[\pi$ योक्तं कालनिर्णये। कार्यप्रश्नानुवाक्यानां समाप्ती काल इचते। दशाष्टपंचरात्राः स्युस्तत्र्यानां (!) तु त्र्यहं भवेत्। तंत्राणि संहिता ब्राह्मणमारस्पकं च॥ ? not in the Kālamādhavīya]; Kālādaršakāra, 104a; Dāmodarīya (astron.), 144a; Pañcānanasiṃha, 126a; Pārijāta, 147b [मनु: । चत्रसन्तु परित्याच्याः ज्ञिष्यमा गुरुमा च या। प्रतिमी च विद्योषेण जुंगितीपगता च या॥ जुंगिती निदितः ॥ प्रतिलोम इति पारिजातः]; Prāsādadīpikā, 26b [ष्ट्रथ शिवे वर्ज्यानि ॥ प्रासाददीपिकार्या ॥ अयार्वधु-कसिंदूर तथा वैसंधिके सुभे। दर्मतीकेतकी वृथीमालती बुट-ज्ञानि च ॥ युमुखं चायमारस्य प्रमादेनापि मार्पयेत् (!) । वर्षरा सर्जेपत्रीं च तथा च कुमुद्द्वयं॥ two ślokas more]; Ratnamālā, 145a, 161b; Vallabha, 162b (Vallabhācārya, 38a, 163b); Viśvādarśa, 102b; Vishņudharmāmrita, 124a; Šrīpati, 135a, 145b, etc. (-pandita, 160a); Shattrimsanmata, 40a, 47b; Smritisangraha (जातकने च पुर्मात: सीनंतीचयनवर्त । मिल्ह्युचे जीप कुचींत निमिन्नं यदि नायते ॥) 126b; (चाछे $3 \ {
m T} \ 2$

डन्दे वा तृतीये या विप्रश्नीडं प्रकल्पयेत्। दैवात्तस्थान्तराये च पंचने डिप न दुष्पति ॥ तृतीये या पंचने या चूडा राज्ञां विज्ञान्मिष । निगद्ध्याल्यानमेतत् ॥), 142b; Smritisamgraha-kāra (तपनस्य सुता गंगा गीतनी च सरस्वती । रजसा ना-भिनूयको वेणा च नदसंज्ञिता इति ॥) 137b.

[H. T. COLEBROOKE.]

1594.

1441b. Foll. 119; size 12 in. by 4 in.; carelessly written, in Devanagarī, in A.D. 1799; eleven lines in a page.

The same work. Copied, very incorrectly, from the preceding MS., with the exception, probably, of the last four (modern) leaves of that copy. The verse containing the date is given thus:

संवासरे यीनृपविक्रमाक्ते वाजवासिक्षितभाविक्षिता शुची शिते परिसमात्रिनवंधे वालेंद्रपुग्नं पटनज्ञनामा ॥ ०

[H. T. COLEBROOKE.]

1595.

2772. Foll. 403; 4to; size 12\frac{3}{2} in. by
10 in.; fairly written, in Devanāgarī; 31 lines
in a page.

Jayasimha-Kalpadruma, a general digest of rules and opinions on religious observances, compiled, under the patronage of Jayasimha of Mathurā, in A.D. 1713, by Ratuākara, son of Pandita śrī-Deva Bhatṭa, of Benares.

It begins:

करींद्राननं चारूचंद्रावतंसं स्वतंत्रपालीमिल्रह्नंगमालं । च्यपणीसृतं विस्तपूगं हरेतं गणेशं सुरेशं तमाशं प्रपश्चे ॥ १ ॥ च्यीजानकीशं श्ररणागतेक-दुःस्वापहं स्त्रीगिरिजाधवं च । स्मृत्वाप पूज्यी पितरी गुरूंख च्योधातरी सूर्यसमी नमामि ॥ २ ॥ च्यासीह्रबाडितीयं चिगुणविरहितं निय्कलं निर्विकारं पश्चिम्मातं तदेव प्रलयज्ञलनिधी विष्णुरूपं वसूव ।

ज्ञातस्तनाभिषयाद्विधिरमितमतिस्ताप्रपीचो विवस्तास् तस्माद्वैवस्ततो अभून्यनुरसिलगुणस्तज्ज दस्ताकुभूपः॥३॥ इस्ताकोस्तु कुले गिरीशसदृशो राजा ककुत्स्थो सभूत् तत्रोवानतत्रुद्देदः समज्ञान श्रीधुंधुमारो नृषः । माधाता तु तदन्वये समभवन्नस्यान्वये अभून्महान् राजा धर्मविवृद्धये किल हरिष्यंद्रः मुरेंद्रोपमः ॥ ४ ॥ पूर्ते हरिश्चंद्रकुले विशिष्टे गरेण युक्तः सगरो हि जातः। भगोरपस्तलुलज्ञः प्रसिद्धः श्रीजाह्वी येन महीमनायि॥ ५॥ खट्टांगः समजनि तत्रुले व्याप्य तद्वं इयो रघुरिति नामतः प्रसिद्धः। तहंशे विभूरिवतं महीं च धर्म श्रीरामः स्पितनिशाचरो दभ्व॥६॥ तृत्पुत्रः कुश इति विश्वतः पृषिय्यां तद्वेशे विपुलयशा वृहद्वलो अभूत्। युडे यः कुरुकुलनाशके प्रसिद्धे भिष्टाके परमपदं जगाम सद्यः॥ ७ ॥ तडंशे वितते महाभटनुते धनैकसेतुर्महान् पृथीराज इति प्रसिद्धमहिमा सत्सात्वतामग्रणीः। राना छत्रभूरंभरः समभवद्यस्याभयहोचरो वाचां यो मनसाप्यगोषरतरो विष्णुः कृपावारिधिः॥६॥ तद्वंशे मानसिंहः समभवदतुलः प्रत्यहं दानमज्ञान् ईपार्तास्मजेंद्रानभिनवतुरमान्याचकेभ्यो ऽददाद्य: । यश्रोवींशाननेकानुद्धिमलगतान् खंडशः स्वैष्ली ग्रैः कृत्वा सामाज्यलस्मीं समयहद्भितो भारतं मत्स्यदेशे 11811 मानसिंहादभू ससाज्ञगित्सिंही महाबल: । जगित्संहान्महासिंही जयसिंहस्तु तत्सुत: ॥ १० ॥ येन श्रीजयसिंहेन दिख्नींद्रपदिख्याः। शिवप्रभृतिभूपाला वशं नीताः खतेजसा ॥ ११ ॥ तस्याम्यपुत्रः प्रवलः पृष्ठश्रीः श्रीरामसिंहो व्यक्तिपालपाल: । कौमें कुले अश्हिजितारिवर्गः श्रीरामपादाक्वविलग्निक्तः ॥ १२ ॥ यः कृत्वा ब्रबपुत्राभिधनदपुलिने खर्णभूमिविज्ञालां मुक्तामाणिक्यरम्यां गिरिजलिधयुतां चाददाहाडवेभ्यः । दारिष्टां याचकानां कथमपि न गतं यत्पुरा कर्योदात् तिसप्रं भूरिभूमिद्रविश्ववितरशैरध्येती नास्ति लोके

[II 93 H

तत्पुत्रः कृष्णसिंहः प्रियतगुणगणः कृष्णयत्सोत्सवाद्यो जातः पृथ्यां पृथुश्रीरिरगणितिमिरध्वंसने भानुरूपः । तस्माध्कृषिषणुसिंहः खपितिरिपुगणः पालकः सज्जनानां राजा राजीवनेत्रः समजीन मथुरा* पालिता येन [पूर्व ॥ १४ ॥

तस्माच्छीविष्णुभिहास्याद्राजा राजीवलोचनः । जातः श्रोजयभिहो असी स्वीराओरिव चंद्रमाः॥ १५॥ [० ३१।

In the verses omitted the author eulogises fagasimha's virtues, especially his piety and liberality to Brāhmans.

प्रोद्यम्होभरसीमराज्यविलसिंह सोन्द्रसेनाचलद्
दृष्णद्योभगणे हुसेनसिंहतान् (!) हो जान् स्वयं योऽनयत्।
स्वं राज्यं परिगृद्ध सङ्गसिंचवो । राजा गृहे संवसन्
सामंतेष्वतपासहसिंकरणो ग्रैम्मो यथा दुःसहः ॥ ३२ ॥
तेन श्रीजयसिंहेन सर्पशास्त्रार्थसीवदा ।
संप्राधितिल्येः कृतं कुरुतेति सुसंग्रहं ॥ ३३ ॥
रामांधिप्रयणः सुकर्मेनिरतः शांडिल्यगोनोङ्गवः
काशिस्यद्विज्ञदेवभद्वतनयः सम्राद् सुविद्यान्तितः ।
संल्रभेधनसंचयैषद्विचिः सर्वान्क्रतूनाचरस्
तामित्रे वतकत्यशास्विनम् निर्माति रत्नाकरः ॥ ३४ ॥
हेमाद्यादीन्समालोक्य ग्रंथान्याज्यार्थसंगुतान् ।
तेभ्य एव समादाय पुराणेभ्यस्तयैव च ॥ ३५ ॥
सिद्भो रचितो रामतुष्ये च भवताद्यं ॥ ३६ ॥
स्वस्यतां साहसं धोरैगृणविद्वरमत्तरः ।

तथाप्पस्य तु वैदग्ध्यं सुदृद्धिः संविचार्यतां ॥ ३६ ॥ वस्यमास्यत्रेषु कालस्य निमित्तत्वादादी कालस्वरूपं तिस्-र्गाययोज्यते । ०

यदध्ये सुषु तहासं यदसन्होध्यतानिह ॥ ३७ ॥

बहवो हि बुधाः संति तिम्रबंधाः सहस्रशः।

The work is divided into eighteen sections (stavaka), on the contents of which see Rāj. Mitra, Notices, IV., p. 276 seq. (another MS., Bikāner Cat., no. 850).

It ends:

श्रीमहिस्रीशसेनोब्रटिविकटभटोहंडनक्रेभसिंहश् चंडोन्माद्यनुरम्ब(रूटक) स्वुभितवसुमक्रीपालने धर्मरानः। पीतः श्रीकृष्णसिंहि सितिपकुलमणे विष्णुसिंहस्य पुत्रः श्रीमान् राजाधिराजो जयहिंदरमराधीशवल्की सुस्ती [स्तात्॥ १॥

श्रीमत्वंडितदेवभट्टतन्यः श्रीराघवांश्रिद्धय-ध्यानावाप्रसमस्तकामनिहवः सम्राट्स राजाकरः। तुष्टी श्रीजयसिंहवर्मनृपतेः कट्यद्रमे श्रादशं वारादिवतिवस्तरं समकरोत्र स्वस्तानदं ॥ २ ॥ पश्च के व्वंतिपुर्यी द्विजवरसहित: सम्मुखं सोत्सवाद्यं ज्योतिष्टोमं ततो यैजयनृपतियुते वा पुरे वाजपेयं। श्रेष्ठं सर्वे क्रतुभ्यो विविधविधयुतं पींडरी कं च यहं षद्चिंशद्यसमाध्यं द्विजयरसहितं द्वादशाहक्रतुं च॥३॥ सर्वतोनुखनलं क्रतूत्रमं संविधाय युगवैदिकायुतम् । देवभट्टजनुषाग्रजम्मना कल्पवृद्यरचना नियं कृता॥४॥ ज्ञाके विक्रमपार्थिवस्य शुभदे व्योमर्पिसप्तेंद्युग् वर्षे शोभनसंहके शिवतियी मासे नभस्यास्यके। कूर्मेश्रीजयसिंहदेवनगरे पुरुषे विवेशांचिते ग्रंथः कल्पतरुः समाप्तिमगमत्सप्रज्ञान्धित्तप्रदः॥ ५ ॥ रालाकरेण जयसिंहसमर्चितेन सद्वाक्यरत्निवहैः यरिसंगृहीतः। ग्रंथो अपेदः सफलकत्यमही रुहास्यः स्त्रीज्ञानकोशपदपसपुगे ऽर्पितो ऽर्य॥ ६ ॥ ग्रंपान् बहुन् सुविततान् सुचिरं विभाष्य कप्टेन यः कविवरैरिधिगम्यते ऽर्थः। निर्मत्सरं बुधवराः परितो विचाये ग्रंथादुरीकुरुत ते हि विना प्रयासं ॥ १ ॥ दिवि पंचकत्यतरवः परं श्रुता जयसिंहवर्भनुपतेः समानते । कथमन्यथा सुरगराी विकापुरे चिनितुं यदाध्वरमिषात्समाययी ॥ ७ ॥

इति श्रीदेवभट्टात्मनपींडरीकपानिरत्नाकरिवरिकते श्रीजयसिंहकत्पद्भे द्योते सष्टादशः स्वयकः॥ मनाप्रश्रापं ग्रंपः॥ ०
श्रीसंवत् १६९६ मीती आश्वीनयदी ३ तृतीयाकेदीपूस्तक समाप्रे
वारसोमवारके दीन संपूरणिलसीतं तिवाडी श्रीरामबाद्यणदेसवालीगुनरगोडकाशीमध्ये राजमदके वाशी॥ श्रीमणुरानापनीसाहायः॥ ०

[Coll. of Fort William.]

st मधुरा f A.

[†] Thus A.; च मुसचिवो B.

1596-1598.

1337, 1026, 1550. Foll. 347, the first of which is wanting; size 11½ in. by 6½ in.; fairly written, in Devanāgarī; twelve lines in a page.

Jayasimha-Kalpadruma.

It begins with the concluding words of the 9th introductory couplet (॰ मत्स्यदेश) which, however, is counted the 10th in this copy.

Dated: संवत् १६६३ चैत्रमासि मुक्कपक्ष १० शनिवारे. [H. T. Colebbooke.]

1599.

565. Foll. 478; size $12\frac{1}{2}$ in. by $6\frac{1}{4}$ in.; fairly good Devanagari writing of 1802 A.D.; 12-16 lines in a page.

The same work.

[H. T. Colebrooke.]

1600-1602.

909-911. Foll. 1-248, 249-474, 475-737; size 15½ in. by 5 in.; fair Bengali handwriting of 1799 A.D.; eight lines in a page.

Rāmaprakāśa, a similar digest, compiled in the name of Kripārāma (son of Yādavarāja), a descendant of the royal family of Māṇikya-candra, and himself a foudal lord in the times of Jehāngīr and Shāhjehān (first half of the 17th century).

Though the work is ascribed to Kṛipārāma himself, the fulsome praise bestowed on him, and on his son Govardhana (Pṛithumati), leaves little doubt that the work was compiled by some protégé of his. Indeed, the real author would seem to be Rāghavendra, son of Kāśinātha, and father of Rāmadeva Ciramjīva, as appears from a statement in the introduction to the latter's Vidvanmodataraṅginī (Aufrecht, Cat. Bodl., p. 261a)—where a Mantrārthadūpikā is also ascribed to the same author—though the work there referred to under the title Rāmaprakāśa seems to be rather the commentary on the

Kālanirņayadīpikā (see nos. 1664-66), likewise published under Kripārāma's name.

It begins (with the figures supplied): प्रसम्य सकलेशानं सकलेशानतुष्टये। कालतस्थारीचे रामप्रकाइ। सेतुमाद्द्ये ॥ १ ॥ महेशानकपारामकपारामेश तेन तु। संपादनीयो सन्यो व्यमानन्दयतु सज्जनान् ॥ २ ॥ शीर्य यस्य महाप्रतापनुषतेत्रीगति मुधि स्थितं कीर्तिरेस्य जनानुरञ्जनकरी विश्वनिद्शी भावति । यत्मृतुः समरे द्विपत्थितिभुजः ज्ञाराश्विहाना खणाज् जाता[न्] यीरविमदेनः पृषुमितनीम् च गोवर्धनः॥३॥ यहुद्धिः सदसद्वियेकनिषुणा प्रागेव जाग्रद्यशो-जाहाँगीरमहीमहेन्द्रगणिता श्रेष्ठचेन सद्बद्धिषु । यवीतीरयगत्य सम्नयगुरुः चुक्री अपि मोहात्व्याः स्तम्बद्धालितशीर्धमी(। व ई)षदसकृत्रीतं पुनः प्रेक्षते करिष्पानिह सुवैतो अपि विषयात्राशक्तिमचेच्छतो यस्यानन्दिहृदः सदैय परमब्बेकनिष्टं मनः । दातुः परिस्तमसङ्खे विहरतो विद्याविचारे छ्या दीने यस्य दया श्रुतिस्मृतिगताचारः समुन्मीलृति [(1.स उ∘) ॥५॥

श्रीमहृपसमृहयित्तपदश्रीसाहनाहाँकृषापार्च यादवरायवर्धतनयो माणिकाश्रम्दान्ययः ।
गाँडधन्नकुलोक्रवो * भुवि कृषारामाभिधो भृमिषो
सन्धं धर्मकृतां कृते रचियतुं तिस्मन्मनो यो दधी ॥ ६ ॥
सन्ति यद्याप भूयासो सन्धा एवोत्तमोत्तमाः ।
तथापि कंचनास्तादमयमुत्यादियप्यति ॥ ९ ॥
शास्त्रतन्त्रार्थसंज्ञानाद्ये धीरा गतमासराः ।
गुणस्राहितया तेषामच दृष्टिभेविष्यति ॥ ६ ॥
हेमाद्रिमाधवादीनां गाँडानां तन्त्रदिश्चनां ।
संततं समभिक्षाय सन्धो व्यं परिनिर्मितः ॥ ९ ॥
तेषां मिषो यच विरुद्धमागतं
मतं विचारेण च तत्र यस्त्रिवं ।
तदिनतं चात्र मनोविष्यस्याः
स्र्णं निवेष्टयं सदसत्प्रमुद्धये ॥ ९० ॥

ष्य पुषि तत्कालजीवी कभे कुर्योदित्यादिविधी ०

^{*} गोउस्व • MS., corr. for orig. गोउस्व; in other places it reads गोउस्व; but see also nos. 1664-66 (MSS. 885-7).

The arrangement of the subjects treated of is the usual one, viz. I., generalities as regards times and seasons; II. (from fol. 132a), a complete calendar of religious duties; III. (from fol. 621b), special rites, here mostly of the Vaidik order.

Among the authorities cited may be mentioned: Kālādarśa, foll. 227a, 369a; Krityatattvārņava, 229a; Gaāgāvākyāvalī, 229b; Gaudagrantha-jyotisha (or -kāra), 233a, 238b, 243a, 261b, 289b, 340a; Gaudatithitattva, 203a; tlandanibandha(kāra), 103a, 387b; Caturviņsatimuta, 718a; Janmalagna, 664a; Jyotihsamgraha, 310a; Tithitattva-gaudagrantha, 231a; Tirthacintāmaņi, 229b; Dākshiņātyagrantha, 231a; Dākshiņātya-Jyotihsaṃgraha, 70b; Dīpakālikā, 339a; Nirņayāmrita, 220b; Purāņasamuccaya, 152b; Pratāpamārtaņda, 202b, 232a; Bhojarāja (quoted from Gaudanibandha), 130a; Bhojarājīyagrantha, 237b; Madanaratna, 659a, 661a, 671a; Rājamārtaņļa, 130a; Viśvarūpanibandha, 326b; Vishnurahasya, 348b, 459b; Šāntidīpikā, 343a; Sivarahasya, 234a; Samvitsarapradīpa, 645b. It ends:

भट्टाचार्यशतायधानकृतिनिर्णयादिशास्त्रार्थविद्-वर्ये द्वेतमते तदेकतरतो निर्णायके भूरिशः । ज्ञाहां तत्र विधाय धर्मविदुषां हर्षाय सम्पादिते स्रम्थे अस्मिन् विमले प्रयान्तु मुधियां चेतांसि निर्विखतां॥

इति गीडस्थेन कुलावतं सयाद्वरायात्मनमाणिक्यचन्द्रान्वयम-हामितकपामझानिविराममानमानो सतको तिष्रतापोर्जितस्री कृ-पारामिवरिकतः कालतस्त्रार्थीयसंतरणोपायमेतुभूतस्त्रिय्यादिका-लिर्णियको रामप्रकाझनामग्रंथः समानः॥

> धराधिशैलेन्दुमिते शके री(द्रान्टे) मनारिमे हेलिदिने व्यलेखीत्। रामप्रकाशं डिजनीयनास्य-सुतेन दुर्गाचरणं विभाषा॥

> > [H. T. Colebrooke.]

1603.

2316. Foll. 145; size 13 in. by 5 in.;

good, modern Devanagari writing; from fol. 67 by a different hand; nine lines in a page.

Paraśurāmaprakāśa, a digest of matters relating to ācāra and śrāddha, by Khanderāya, son of Nārāyaṇa Pandita.

The work consists of two chapters (ullāsa), only the first of which (on ācāra) is contained in this MS. It begins:

निक्योतम्मदगंडमंडलमिलक्षृंगावलीमंजुल-श्वानाकर्णनिमीलितास्त्रियुगलव्याजातनास्य प्रभुः । भक्तेभ्यः किमदेयमस्ति परमं यस्तु जिलोकीतले ध्यायक्षंतरतीय मंगलचेपदेयाधेदाराग्रणीः ॥ १ ॥

यः छोरोदमुतारदक्कदमुधासादैकतानः स्पुरत् तत्सींदर्येनिभालनैकरितकस्तडक्रमीरभ्यवित् । श्रोता तम्मणितस्य तत्कुषपरीरंभोत्मुकः संगमे ेश्रीविष्णुः सक्दिंद्रियैरनुभवन् सवैः सुसं पातु वः॥३॥

The work was composed at Yamunāpurī, on the river Gomatī, by order of Paraśurāmamiśra (prabhū), son of Horilamiśra, and grandson of Sūryākura (of the Pārāśuragotra). Of himself the author gives the following genealogy:

Viśvanātha of Varāṇasī, his son Anantapandita, his son Krishņapandita, his son Nārāyaṇapandita, his sons Nīlakaṇṭha and Khaṇḍerāya.

Of Nārāyaņapaņdita it is said:

स रकदा समतमानुपूर्वम् षाह्य तं होरिल्लिम्बसूनुः । नियम्धमेकं कुरु पंडितेति विपश्चितां संसदि संदिदेशः ॥ ३५ ॥

ततः स नारायणपंडितो अपि
समादिशद् ग्रंथमिमं विधातं ।
तं धर्मशास्त्रायविचारिनष्ठं
पुत्रं कनिष्ठं हि गुणीर्गरिष्ठं ॥ ३६ ॥

श्रीनारायणपंडितस्य तनयः श्रीनीलकंठानुनः संडेराय इति श्रुतिस्मृतिपुराणार्थं समुद्धृतः च । नावा देवमभीष्टदं स्विपतरी विद्वासनग्रीतये संक्षित्रं कुरुते निवस्थनसिल्यं यार्थसारास्मदं॥३०॥० नाम्ना हि प्रभुराममकाश इति विश्वतो ग्रंथ: । प्रकटयतु धर्मतस्यं तमसा वृत्तभर्यतस्यविदां ॥ ५० ॥ निवंधे प्रक्रमोलास साचारास्यः प्रकोश्चितः । डितीयः श्राद्धसंहः स्यादुल्लासस्य तथा पुनः ॥ ५२ ॥ - -

The MS. ends: इति स्वप्नप्रकरणं ॥ इति परनुराम-प्रकाशे निद्रामयुख:।

इति श्रीशाकद्वीपीयकुलावतंसहोलिलमिश्रात्मनपंडितमं -डलीमंडनायमानसार्वभौमलस्वाधीरसालरायपद्वीविराजमान-मानोस्तश्रीमत्पर्युरामिश्रकारिते वारास्त्रसीस्यधमीधिकारि -नारायस्यपंडितात्मनसंडेरायपंडितविरिचते परश्रामप्रकाशे सा-चारोसासः समाप्तः॥

For another MS, of this work see Weber, Cat. Berl., no. 1025.

[H. T. COLEBROOKE.]

1604.

1217a. Foll. 132 (foll. 75-82 of which are wanting); size 11½ in. by 4¾ in.; fairly written, in Devanāgarī, about 1650 A.D.; 10 or 11 lines in a page.

Dinakaroddyota, a digest of matters relating to religious observances, compiled by Dinakara Bhatta, son of Rāmakrishņa Bhatta, grandson of Nārāyaṇa Bhatta; and great-grandson of Rāmeśvara Bhatta.

This volume contains that section of the work which supplies a regular calendar of religious feasts and fasts (Varshakritya).

It begins:

संसारचक्रे मुनयो ज्यानाय्य
या मातरं माचुदरे निवासं।
नेखांतुमा तामभिनम्य माचं
न स्थामहं कस्य मनोरथस्य॥१॥
स रामकृष्णः प्रियतो अपि मत्ये
यस्मिन्नपरामा (!) इति स्ववाचा।
समाद्धे विद्यज्ञनेषु विद्यैः
श्रुतिश्रुतागुत्वमहस्त्रसाम्यात्॥२॥
ब्रूते दिनकरः काले यदन्येन न कल्यतं। [॥३॥
वचसामान्यानुक्री सदीयः (? सदीयः MS.) कालमाध्यः

दारेष्विय निकंधेषु जीर्थेषु सुधियां ग्रहः ।

वयसः खपणायेव न रसाय कदाचन ॥ ४ ॥

यच माध्यहेमाद्री पुयुधाते महागजी ।

तच मां वरणं लोकस्तदीयमभिधास्यति ॥ ५ ॥

महंपाभिक्षमासाद्य कालं नेष्यति पंडितः ।

मौनेन या कपाभिर्वा कर्णं कंडूयनेन या ॥ ६ ॥

गुणग्रहचेज्जगतीतले अस्मन्

ग्रंथातरं दृष्ट्यति नेय को अवि ।

परं तु देवस्य गतिं न जाने

लोका गुणाद्यां गृहिणीं त्यजीति ॥ ९ ॥

सर्वंडकालस्य निर्णयानहित्वात्तदुपाधयो निर्णीयंते । तत्र दिनं चतुर्धा । १

Iti. paribhāshāprakaraņam, fol. 13a; grahaņanirņaya, 43b; ravisamkrāntinirņaya, 47a; caitrakrityanirūpaņam, 52b; vaišākha, 56a; jyoshṭha, 57a; āshāḍha, 61a; śrāvaṇa, 70a; bhādrapada, (lacuna); āśvina, 107a; kārttika, 121a; mārgaśīrsha, 122b; māgha, 126b; phālguna, 131b.

It ends: नखवादियोगो दिनपूर्वार्धगतो ग्रास्य इत्युक्तं प्राक् चैत्रामावास्यामत्वादि ॥ इति स्त्रीमद्रामेश्वरसूनुस्त्रीमत्वारा-यणमुतस्त्रीमद्रामकृष्णात्मनदिनकरकृते दिनकरोद्योते वर्षकृतं समाप्तं ॥

[II. T. COLEBROOKE.]

1605.

275. Foll. 72 (numbered originally 94-102, 94-156; and then by a different hand consecutively 137-208); fairly written, in Devanāgarī, by three different hands, c. 1650 A.D.; 8-12 lines in a page.

Another section of the Dinakaroddyota, treating of śrāddha or obsequies. Probably incomplete at the beginning.

The MS. begins: ऋष पुग[ध]मी:। हेमाद्री वासिष्ठ:। ध्यानं परं कृतयुगे चेतायां लिंगपूननं। १

Iti ... yugadharmanirnayaḥ, fol. 9b;
श्रीरामकृष्णं पितरमुमायामु(1. नु)मया समा(1. मं)।
नत्वा दिनकरः श्राद्धकालं ब्रुते प्रधामित ॥ ०

Notwithstanding the different pagination, the text seems to be continuous.

It ends: सर्व सत्यत्र शिष्ट सर्व (1.शिष्टमेर्व) प्रमार्ग ॥ इति स्रोमीमांसकभट्टदिनकरकृते दिनकरोद्योते तीर्पोस्पिप्रस्वेपविधिः॥

> प्राचीनमार्गपरिवंधिंगरापराधं संभाष्यमानसिल्लेष्यपि पंडितेषु । मूर्भो स्नाय करयुग्मयुतेन सर्वे ग्रंथं व्यथाद दिनकरः सकलागमतः ॥

इति स्रोमद्रामेश्वरभट्टसूरिसूनुस्रोमनारायणभट्टसुतरामकृष्ण-भट्टात्मसभट्टदिनकरकृते दिनकरोद्योते विधानानि ॥ समाप्तो दिनकरोद्योतः ॥

Then follows what is evidently the beginning of a supplement to the work, treating of asauca, by the author's son, viz. (cf. next MS.):

भीनांसेकपुरंभरः श्रुतिथरो न्याये अप वागीश्वरः
साहित्यानृतसागरः सुजनतावश्चीरसालुद्भुः ।
यं विद्यम्पशिशेखरो दिनकरः प्रासूत विश्वश्वरं
तेनाशीचिनवंभनो दिनकरोद्योगो अपुना पूर्वते ॥ १॥
श्रीमहुरूचरशानां प्रसादतो [-] मुदे मुविकानां ।
श्रीमहिन(1. वा)करसूनुराशीचे किंचिदातनुते ॥

विश्वेश्वराषरास्थस्य गागाभट्टमनीषि[ण:]। here the MS. terminates at the bottom of fol. 208b (72b).

The author's son Gāgābhatta is also quoted in the body of the work, foll. 39a, 85a, 179b, and his work Viśveśvarī paddhati, fol. 204a. Of other works quoted may be mentioned: Nirnayāmrita, foll. 67a, b, 98b, 100b; Purāṇasamuccaya, 88b; Prithvīcandrodaya, 63b, 84b; Madanaratna, 27b, 28a, etc.; Rudrayāmala, 95b, 104b; Vishņurahasya, 71a, 73b, 108b, 124a.

The author's younger brother, Kamalākara, wrote his Nirnayasindhu in 1611-12 A.D.

[H. T. COLEBROOKE.]

1606.

1335. Foll. 234 (originally numbered 1-272 on the right hand margin, of which are, however, missing 47-49, 136-143, 148-151, 197, 198, 209, 220-229, 232, 233, 235, 236, 238-241, 252-256, while three leaves have

been inserted between 97 and 98); size 11½ in. by 5 in.; fairly good Devanāgarī writing of 1652 A.D.(?); twelve lines in a page.

Vrata-Dinakaroddyota, a digest of matters relating to voluntary fasts and penances, intended as a supplement to (or Vratakāṇḍa of) Dinakara's work, by his son Viśceśvara Bhaṭṭa, surnamed Gāgābhaṭṭa. It bogins:

नीलोत्पलाभिरामं कामं साकेतवालानां ।
दशरथतोषनिधानं अगन्निदानं तदाकलये ॥ १ ॥
मीमांसैकधुरंधरः श्रुतिधरो न्याये ऽपि वागीश्वरः
साहित्यामृतसागरः सुजनतायक्षीरसालद्भुमः ।
ये विद्वन्मणिशेखरो दिनकरः प्रामूत विश्वेष्यरं
तेनायं व्रतगोषरो दिनकरोद्योतो अधुना पूर्यते ॥ २ ॥
तब व्रतप्रश्चसा हेमाद्री ०

The work consists of two parts, the first of which, ending fol. 199a, deals with the vratas performed at certain fixed times in the course of the year (dvādaśamāsavratāni), whilst the second part treats of miscellaneous other voluntary penances (prakirnakavratāni).

From fol. 95 a different hand has re-numbered the leaves 103 etc.

At the end of the first part the date of the MS., Sanvat 1709, occurs.

It ends: इति पराश्चरोक्तो जलवासिविधि:॥ इति श्री-मन्दीनांसक्षभट्टनारायणसूनुभट्टरामकृष्णमुतभट्टदिनकरसूनुगागा-भट्टापरनामकभट्टविश्वेष्यरपूरितो व्रतदिनकरोद्योत: समाप्त:॥

For another copy of the same work see Rāj. Mitra, Bikāner Cat., no. 831; for other supplements to the *Dinakaroddyota*, by the same author, viz. Śūdradharmoddyota, below, no. 1652; *Pūrtakāṇḍa*, Bikāner Cat., no. 829; *Vyavahārakāṇḍa*, ib., no. 830.

[H. T. COLEBROOKE.]

1607.

181b. Foll. 21; size 10½ in. by 4 in.; legibly written, in Devanāgarī; ten lines in a page.

Some portions of the Vijayavilāsa, by Rāma-krishņa.

The MS. begins:

नत्वा श्रीपार्वतीपुत्रं सिद्धियुद्धियुतं गुर्हः ।
स्नानसंध्यायिथं जुर्वे ककीचार्योदिसंनतं ॥ १ ॥
सालोच्य धर्मशास्त्राणि मन्त्रादिभिः कृतानि च ।
सालोच्य धर्मशास्त्राणि मन्त्रादिभिः कृतानि च ।
सारायनकृतं भूषं ककीभाष्यं तथेष च ॥ २ ॥
भाष्यं हारिहरं चैय गदाधरकृतं तथा ।
साराये समुद्धृत्य स्मृतीनां यचनं तथा ।
सिद्धांतानि समूलानि विचाये लिख्यते मया ॥ ४ ॥
स्वाभिप्रायेण हि मया न किचिदिह लिख्यते ।
किं तु वाचनिकं सर्वमतो ग्राह्यं च सक्तनः ॥ ५ ॥
शौचाहिकाः प्रवख्यामि क्रियाखानुक्रमेण तु ।
तिष्योनामिष सर्वेषां निर्णयम्प्यसंश्रयात् ॥ ६ ॥
योगीष्ररः ॥ यस्मिन्देशे मृगः कृष्णस्तिस्म्यमीविवोधत ।

The passage on the division of the Vaidic śākhās referred to by Colebrooke, Misc. E., I., p. 14 (2nd ed., p. 13), foot-note, begins fol. 2a:

द्वापरादी वेदयासेन चतुर्भः स्वशियोभ्य उपिदशस्त स्व मुख्या वेदाः। तैयासिशियोर्विभन्य स्वशियोभ्यो दत्ताः शासा इति॥ भागवते।

खयतीकों महाभाग वेदं चक्रे चतुर्विषं। \circ (XII. 6,49) इति \circ शीचिविधः॥ उप सानिविधः। fol. 5a. The greater part of fol. 8 is left blank. जय मातः-संध्याप्रयोगः fol. 13b; इति प्रातःसंध्या सनामा fol. 15b.

The MS. ends: इति श्रीरामकृष्णियरिचते विजय-विलासे ब्रह्मयज्ञतर्थेणियिषि:॥

[H. T. Colebrooke.]

1608.

78. Foll. 102 (numbered 105, foll. 39-42 being missing, and no. 51 double); size 9\frac{3}{4} in. by 3\frac{3}{4} in.; good Devanāgarī writing of about 1650 A.D. (the last leaf by a modern hand); nine, from fol. 61 ten, lines in a page.

Mādhavaprakāśa, or Sadācāracandrodaya (or Ācāracandrodaya), a digest of rules regarding religious observances, according to the Väjasaneyins, compiled by Maheśa Śarman, son of

Sārasvatadurga Šarman, and pupil of (Viṭṭhala) Purushottama Kavivara of Mithilā; under the patronage of Mādhava, a territorial chief at Lāvapura, on the banks of the Irāvatī in Western India. Incomplete.

It begins:

गोपीवसभवसभं गुरुतमं श्रीविद्रलं विद्रलं वंदे उहं पुरुषोत्रमं कविवरं विद्यागुरु मैथिलं। यत्पादां बुजसेवया न नितरां श्रीकृष्णसेवारितर् मैत्रीसत्सु सदा सभासु विदुषां विद्याविलासोदय:॥१॥ विद्यं यत्कुरुते विभित्तं हरते शैलुपवत्प्रत्यहं यच्ड्रासप्रभवा नुवंति नियमाः सौयाः ससूत्रायमाः । संसाराणीयतारणाय जगतां यत्राम नीका दृढा तर्द्वदे सहजप्रकाशममलं चैतन्यरूपं महः॥ २॥ ज्ञाना गोकुलमर्दितं मघवता विस्मापयन् भूधरं धृत्वा वामकरे करीय कमलं यो अ्पादपायाद् ब्रजं। गुंजाहारमयूरमी लिमुरलीपीतांबरालंकृतो गोपीलोचनचुंबितो जयते गोपालचूडामणि:॥ ३ ॥ अस्तीरावितरोधसीह नगरं विद्वक्तनालंकृतं धमैत्रोसदनं विदंकविलसम्प्रासादमालांचितं। स्मृत्यासायविधाननित्यनिरतैर्वेणीश्रमैः सेवितं नाम्ना लावपुरं पुरंदरपुरीगयीपहं पश्चिमे ॥ ४ ॥ सेवा यत्र गुरी हरी च नितरां धर्मेषु कार्वेण्यधीस् तर्के यादमितर्गेजेषु मदः सारीषु मारोक्तयः। मंधो वेणिपु मानितापणपथे खेहस्यो दीपके द्वारे देवगृहस्य दंडचढना संदुष्यते नान्यतः॥ ५॥ तस्मिन् राजसभासु लम्मविभयः कालृः]कयीनां प्रियो द्यामीदुम्प(? त्य)लवंशपंकतरवी राजन्यचुडामणि:। येनादायि हिरायमञ्जनका गावः सवत्सा हरेः प्रीत्ये विप्रवरेषु षंधुजनतावर्गेषु मानर्द्धयः ॥ ६ ॥ तत्पुत्रो अजिन अधुवर्गनिरतो धर्मकाचत्रो अनिशं ब्रबस्यो गुरुदेवपूजनरतो नानू नरेंद्राग्रखीः। येनेदं कुलकैरवं विधुरुचा नित्यं विकाशीकृतं थर्माचारयशः प्रतापविभवैवैवैत्ति सर्वोपरि ॥ ७ ॥ जातास्तत्तनयास्त्रयः सविनया गोपीशपादास्त्रया ज्येष्टस्तत्र परोपकारकुशला (1. लः) स्थातः स्म धीरी या पीक् पतडागदेवभवनारामादिनिमी सकृद् दाता चंधुजनाष्ट्रयो मृपसभास्त्रश्रेकपूकोदयः ॥ ६ ॥

तस्यानुप्रभवो बलैकविभवो दाता सदा धर्मधीर् लोके यो भगवान इत्यभिहितो यस्यानुको माधवः। क्रियेणानुक्रमाम यो रितपितं भोगैः सुराणां पितं। भक्त्या दैत्यपितं नये भृगुपितं शोले कुरूणां पितं॥६॥ तक्कमेपानी सममूत रंगोनारायणानंतकनादैनादीन्। सुतां(शा.तान्) सुराभां(शी.भान्) गुरुदेवभक्तां(शी.कान्) यिषेशभिक्तिविहितास्विलार्थोन्॥ १०॥

तेनाचारमभीष्यता सविनयं विद्यापितो थीमता
स्त्रीमारस्वतदुर्गेशमेतनयो नाम्ना महेशः कृती ।
ग्रंथे यत्र हि माधवादिरभयत्सार्थः प्रकाशांतकः
शब्दस्तं कुरुते हिताय जगतामाचारचेद्रोदयं ॥ १९ ॥

स्रथास्यानुक्रमिणका समासेनैव कथ्यते। • here follows an analysis of the eight chapters of which the work consists. The MS., however, breaks off abruptly in the 4th pariccheda, at the bottom of fol. 104b. An additional page, by a modern hand, has supplied some sort of conclusion with the colophon:

इति श्रीमहोपाध्यायश्रीसारस्वतदुर्गशर्मतनयमहेश्वरियरिको स्राचारचंद्रोदयनामको ग्रंथः संपूर्णः ॥

The colophon of the other chapters runs thus: इति श्रीमाथयप्रकाशे महेशकविद्शिते सदाचारचंद्री-दये परिच्छेदः॥

Of rarer and comparatively recent authorities have been noticed: Ācāracintāmaņi, fol. 79a; Karmapradēpa, fol. 15a; Kalpatarukāra, fol. 12a; Dharanikosha, fol. 104b; Smritisāra, foll. 45a, 103b.

For a complete MS. of the work see Rāj. Mitra, Notices, V., p. 97.

[H. T. COLEBROOKE.]

1609.

1251a. Foll. 71; size 9 in. by 4 in.; fairly written, in Devanāgarī; ten, sometimes nine, lines in a page.

Acārapradīpa, or Ācāradīpa, a manual of common every-day religious observances, by Nāgadeva.

It begins:

चंचन्नासपुरस्फुटाभिनयनव्यग्राग्रपादाहर्ति
श्रुभ्यन्नुपुरमंजुरुध्वनिमिलाक्षाणात् स्कुलकंकणं ।

गुंडादंडविषष्टितोडुकुसुमैन्योंमांगणं मंडयन्

संध्यातांडवडंबरं विरचयन् भूत्ये गणेशो क्रस्तु षः॥१॥

अक्षो वाजसनेयेन यात्तपब्ल्येन धीमता ।

श्राचारो द्विजवयांणां सुवोधः कथ्यते ब्र्धुना ॥२॥

तज दश्चः । प्रातस्त्याय कर्तव्यं यहिजेन दिने दिने ।

तसर्वं संप्रप्रस्थामि द्विज्ञानामुपकारकं ॥३॥ ०

इति ॰ आचारप्रशंसा fol. 2a; ॰ आत्मचिंतनं fol. 2b; ॰ सुप्रभातिषिः fol. 3a; ॰ सूचपुरीपोत्सगिविधः fol. 3b; शौचविधः fol. 5a; आचमनविधः fol. 6b; दंतधायनविधः fol. 7b; यशोपवीतविधः fol. 8a; प्रणयविधः, शिखावंधन ॰ fol. 10a; प्राणायाम ॰ fol. 11a; ॰ ज्ञानिवरणं fol. 19b; मालापकपेणं fol. 20a; तिलकप्रकरणं fol. 22a; प्रातःसंघ्याविधः fol. 33a; जभवादनविधः fol. 34a; प्रातःसंघ्याविधः fol. 35a; नित्यदान ॰ fol. 36b; संगलावेद्यणं ॰ fol. 37a; अध्ययनिधः fol. 39b; प्रतिप्रहाधिकारिक्रपणं fol. 41a; मध्याह्मानिविधः fol. 45a; ब्रह्मविधः fol. 46b; स्यलतपेणं fol. 48b; जलदेवनार्थनं ॰ fol. 51b; गृहदेयतार्थनं fol. 63b; सायंसंघ्याविधः fol. 64a; उपश्यनिविधः fol. 65a; स्लोगमनिविधः fol. 68b.

Colophon: इति द्रव्यमुद्धिप्रकर्णं ॥ इति श्रीजपाध्याय-नागदेविवरिवते खाचारप्रदीपे सप्टमो ब्रध्याय:॥ साचारप्रदीपः समाप्त:॥ संवत् १६३५॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1610.

2324c. Foll. 81; size 11 in. by 5 in.; clearly written, in Devanāgarī, in the latter part of the last century; nine lines in a page.

The same work, called Acaralipa in the colophon, but Acarapradipa at the end of some sections. Not quite complete at the end.

It begins: उक्को याज्ञसनेयेन याज्ञवन्त्र्येन थीमता ^o
Colophon: इति श्रीभट्टनागदेयविरिधते खाचारदीये
स्ट्याभगमनविधि:॥

The leaves are marked wife

For another MS. of this treatise (Ācāradīpa), beginning and ending as the present MS., see Rāj. Mitra, Notices, I., p. 73. For an Ācāra-pradīpa, by Keśava Bhaṭṭa, ib., VIII., p. 206.
[Gaikawar.]

1611.

1278c. Foll. 17; size 13 in. by 5 in.; indifferent Bengalī handwriting, of the beginning of the present century; nine lines in a page.

Ācāramañjarī, a manual of rules of conduct and daily observances, compiled by Mathurā-nātha(deva).

It begins:

प्रकृष्य परमात्मानं सदसत्क्रमेकारशं । शिशोः प्रथमशिक्षाये नित्याचारो निरूप्यते ॥

तपः मनुः । जापाराञ्चभते विद्यां °

It ends:

न क्षेच्छभाषां शिश्वेत जीवेति खुवतो षदेत्।
इत्यमाहिकं समाप्य नार्द्रपादस्तु संनिशेत्॥
इति मनुवचनात् प्रुयक्तपाद स्व शयीतेति॥
स्मृतिनीरिधमूलतो मया मयुरानायमहीसुपर्वेणा।
जनवस्तिवृद्धये नवा रिचताचारमनोक्षमञ्जरी॥
इत्याचारमञ्जरी संपूर्णा॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1612.

521. Foll. 200; size 9½ in. by 4 in.; on the whole fairly written, in Devanāgari, about the middle of the 17th century; eight lines in a page; foll. 145-173 (numbered 172-200) by a different, and the last three pages by a third, hand.

Ācārasāra, a compendium of every-day religious observances, by Lakshmana, son of Rāmakrishna Bhaṭṭa and Umā, grandson of Nārāyaṇa Bhaṭṭa, and younger brother of Dinakara and Kamalākara.

It begins:

सिंद्रारुणगंडं देवं विक्रीयतिमरमार्तेडं। निर्तितर्णुडादंडं सिद्धीशं गणपति वेदे ॥ १ ॥ सितिमरनगतुद्धातश्चमणेर्वशाकुरा(I.t) श्रीमत् । तक्कयित रामनाम(!) रजनिचराणां विभेदनं थाम॥३॥ नारायणं राजभिर्चितांधि नमामि इंसीव यदीयकीतिः । तेजांतराज्ञमहसां विभेदं सस्पापि कीवितरतस्तमाह ॥ ३ ॥ विद्याप्रद्योतनोद्योतसद्योतीकृतवादितं । पितरं रामकृष्णास्यं वंदे चेहभरान्वितं॥ ४॥ स्पर्धामिनिनिषेशादुमया प्राप्तामुमासमास्यातः । धनदीनिमेल विज्ञां मातरमेकां सतीं सदा वंदे ॥ ५ ॥ येनोइता खस्य कुलप्रतिष्ठा महावराहेण महीय तीयात्। र्गगेव विद्याभिससार यसाह दिवाकरं नीमि तमग्रजाम्यं॥ ६॥ खधीत्म लक्ष्मग्राख्येन कमलाकरसोहरात्। चाचारसार: सुधिया यथामति वितन्यते ॥ ७ ॥

तत्र परिभाषा । इंदोगपरिशिष्टे । º

इति १ परिभाषा । खणाहिकं । fol. 9a; इति १ प्रातः-स्वरणं fol. 12b; १ मूचपुरीषोत्सर्गिविधः fol. 18a; १ श्रीचिथिः fol. 23a; १ साचमनं fol. 35a; इंतधावनं fol. 39a; कुश्रमकरणं fol. 45a; प्रातःस्वानं fol. 57a; स्वानोत्तरकृतं fol. 61b; तिलक्षप्रकरणं fol. 68a; संध्या-प्रकरणं fol. 94a; होमप्रकरणं fol. 101b; मध्याहस्वानं fol. 113b; मध्याहिकनिरूपणं fol. 131b; पंचयतप्रकरणं। स्वयं भोजनविधः fol. 192a.

Colophon: इति श्रीनारायणभट्टासजरामकृष्णभट्टमुत-लक्ष्मणभट्टकृत साचारमारनामको ग्रंथ: प्रफाण ॥

Regarding the great Bhaita family, to which the author belongs, see V. N. Mandlik, Vyavahāra Mayūkha, p. lxxvi. Lakshmaṇa's elder brother Kamalākara wrote his Nirṇayasindhu in 1611-12 A.D. [H. T. COLEBROOKE.]

1613.

1703B. Foll. 60; size 9½ in. by 3¾ in.; fairly good, Devanāgarī writing; 9-13 lines

in a page. The first twelve leaves are more or less damaged, and part of foll. 1-3 has been torn off, or eaten away.

 $Ac\bar{a}r\bar{a}dar\dot{s}a$, a manual of daily religious duties, by $\dot{S}r\bar{a}datta$.

The first few lines of fol. 1 being partly wanting, the opening verses are here given from the other MSS.:

दीकितो रणयक्षेषु विषुधानंददायिषु । हरिर्दाम्मृतायक्रसोमपीती पुनातु नः ॥ ९ ॥ सहोरात्राधितो धर्म इह वाजसनेयिनां । निवधाते निवडो यो धर्मशास्त्रनिवंड्भिः ॥ २ ॥

सत्र मनुः। ब्राग्ने मुह्ते षुध्येत $^{\circ}$ and a few lines further on: स्रय मूत्रपुरीयोत्सगिविधः; स्रयासमनानुक-स्पविधः fol. 11b; स्रय दंतधावनं fol. 13b; स्रय प्रातः-सानादि fol. 15a; स्रय सानविधः fol. 17b; स्रय संध्योपामनं fol. 28a; स्रय ब्रद्यदतः fol. 36a; स्रय देवपूपनं fol. 44a; स्रय नित्यसाई fol. 50a; स्रय श्रयनविधः fol. 58a.

It ends:

समूलयचनाभोगो मीमांसान्यायनिर्मेलः । स्त्रोदचेन सतामेष खाचारे द्वेणः कृतः ॥ दुरुक्तमपि मूक्तं मे मन्बादियचनाधिते । खपि चमोदकं तीर्थेसलिलांतगैतं सुचि॥

इत्युपाध्यायश्रीदत्तकृत श्राचारादश्चीः समाप्तः । संयत् १६५५ भाद्रपदमासे कृष्णपश्चे चतुर्दश्यां गुरुयुक्तायां वाराणश्यां लिखितं विद्रोण विद्याधरधीमता हरिपुरसामवासिना विमुरारिराजनगरे कृषया भयानीविश्वनाषयोः ॥ ०

Besides Purāṇas, Smṛitikāras and the Mahābhārata, the author quotes Kalpatarukāra, fol. 25a; Kāmadhenu, foll. 15b, 32a; Gṛihyapariśishṭa (fol. 34a); Chandogapariśishṭa (often); and Harihara (foll. 19a, 23b, 33a).

See Bhandarkar, Rep. for 1883-4, p. 47, where a commentary on the work, written by Gaurīpati, son of Dāmodara, in 1640 A.D., is mentioned. Another commentary, Ācāradīpikā, by Harilāla, Rāj. Mitra, Notices, V., p. 233; a MS. of the text, ib. p. 279.

[H. T. COLEBROOKE.]

1614.

2689. Foll. 65; size 9½ in. by 4 in.; indifferent Devanāgarī writing of 1¶99 A.D.; ten lines in a page.

The same treatise.

[MACK. COLL.]

1615.

2177A. Foll. 52; size 10\frac{3}{4} in. by 4\frac{1}{2} in.; legibly written, in Devanagarī, about the middle of last century; ten lines in a page.

Śrīdatta's Ācārādarśa.

[GAIKAWAR.]

1616.

2159. Foll. 75; size 11 in. by 5 in.; well written, in Devanāgarī, towards the end of last century; nine lines in a page.

Ācārārka, another manual of daily religious observances, composed, in Samvat 1743 (A.D. 1686), by Divākara, son of (Bhāradvāja) Mahādeva, and grandson of Bālakrishņa. It forms part of the author's Dharmaśāstrasudhānidhi.

As will be seen from the concluding verses, the author was, on his mother's side, a grand-son of Nilakantha Bhatta (author of the Mayūkhas). The treatise begins:

जानकीनयनपुरमगोषरं मानिनां नयनयोरगोषरं ।
नीलमेयरुषिरक्कषिं सहा भाषये मनसि राघवं मुदा॥१॥
उत्तरेपणीमुखबंदू विवं परामृशंतं निजपाणिपस्नयं ।
गंगाधरं नीमि भुनंगराहुप्रकृष्टभीत्या चिकतं मुहुर्मुहु:॥२॥
महादेवतनूजन्मा भारद्वाजकुलोद्भवः ।
दिवाकरो रिवं नत्या साचाराकि तनोत्यसी ॥ ३॥
तवादावीयोद्वातप्रकरणमारभ्यते । हारीतः । सज्ञानतमसा-

इति ° उपोद्वातमकरणं fol. 5a; इति शौचमकरणं fol. 12a; °श्राचमनमकरणं fol. 14b; इंतपायनमकरणं fol. 17a; सानमकरणं fol. 24b; संध्याविधिः etc.; इति पंच महायज्ञाः fol. 62b.

थानां भामितानां जुदूष्टिभिः। 0

It ends: इति श्रीभारद्वाजमहादेवभट्टात्मजदिवाकरकृते श्राचाराक्षे अ्ष्टमभागकृत्यं समाप्तिमफाखीदसावाचाराकः॥

यत्पादपंकजपरागपिष प्रदेश हित्वा कलेपरिमदं किल पाषेदंशाः। नग्नाह गौतमवधः कमनीयक्षपं तं जानकीपितमजं मनसा स्मरामि ॥ १ ॥ यहाक्पाहिधिवाक्पापेमपूर्वीपोभिधातृता। नीलकंठो जयत्वेष मीमांसकध्रंधरः॥ २ ॥ श्रीवालकृष्णास्मजमूनुनिर्मितं वर्षे धरनपेदाश्चिहिमांशुसंगुते। जानाः प्रकृष्टैः किल धर्मकार्यम् श्चाचारसूर्यं किल संविलोक्प ॥ १ ॥ प्रभये चाश्चिने शुक्षे पीर्णमास्मा कुजे दिवा। सोमेश्चरेण लिखितमाचाराकस्य पुस्तकं (वर्षाः)॥ ६(!)॥

इति गर्भिणीभोजनिन्धेथवाक्नानि ॥ पित्र्योः प्रत्याच्टिके
प्राप्ते तर्पणं तुक्यं भवेत् । जलेनैव प्रकृतेयं निवृत्ते पितृकर्मिण ॥ १॥ स्रात्तं कृत्वा तु विधिवद्वेद्यदेवादिकं ततः ।
बद्ययक्षं ततः कुर्यात्रपेणं तु तिलेविना ॥ २ ॥ स्मृत्यंतरे ॥ इति
स्नाचाराकेः समाप्तः ॥

For the same author's $D\bar{a}nah\bar{i}r\bar{a}val\bar{i}prak\bar{a}\dot{s}a$, see no. 1708. [Gaikawar.]

1617.

2042a. Foll. 59; size 11 in. by 5 in.; Devanāgarī character; by the same hand as the preceding MS.; ten lines in a page.

Another copy of the same treatise, apparently transcribed from the same MS. as the preceding one, and ending in the same manner.

[Gairawar.]

1618.

2324a. Foll. 70; size 11 in. by 5 in.; well written, in Devanāgarī, in the latter part of last century; nine lines in a page.

A third MS. of the Acararka, probably derived from the same original as the other two.

For another MS. of this treatise, incomplete at the beginning, and apparently without the final verse containing the date of the work, see Rāj. Mitra, Notices, I., p. 15.

[GAIKAWAR.]

1619.

200. Foll. 146; size 11 in. by 4½ in.; legibly written, in Devanāgarī, by three different hands, in 1805 A.D.; 11 or 12 lines in a page.

Ācārendušekhara, a similar manual of religious duties, by Nāgojībhaṭṭa, son of Śivabhaṭṭa and Satī. Incorrect.

It begins: जाय धर्मशास्त्रप्रवर्तका उचाते। याजवस्त्रः। मन्वितिवणुहारीत १ धर्मशास्त्रप्रवर्तकाः (Y.1., 4.5)॥ जानेशनः शन्दांतो वृदैकवद्वायः नेदं परिगणनं किंतु प्रदर्शनमात्रं। देवलः। मनुषेमो विमाशे अविदेशो विष्णुस्त्रपांगिराः। १

Fol. 4a: स्रपाहिकं।

उदयास्तमयं यावस थिप्रः ख्**शिको भवेत् ।** ूनित्यनैमित्रिकेर्युक्तः कार्म्येश्वान्येरगर्हितैः ॥

इति दक्षेण क्षिजनं निषिद्धं। ०

It ends: इति शयनिषधि:॥ इति शिवभट्टसुतसतीगर्भ-जनागीनीभट्टकृते साचारेन्दुशेखरः समान्निमगमत्॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1620.

1251b. Foll. 44; size 9 in. by 4 in.; fair Bengalī handwriting, of the earlier part of last century; eight lines in a page.

Āhnikapaddhati, a manual of daily ceremonial observances, with chapters on obsequial rites. Perhaps a section from some larger work, or intended as a practical manual to Raghunandana's Āhnika- and Śrāddha-tattva.

It begins: खचाहितकृत्यं॥ प्रमाणं <u>चाहितकतत्वे</u> उत्तु-संधेर्यं। तत्र प्रयोग:। ब्राह्मे मुहूते जल्याय ०

स्थापमनविधिः fol. 2a; स्थ प्राणुराणीयस्थानप्रयोगः fol. 3b; स्थ पुराणीयत्र्पेणप्रयोगः fol. 4b; स्थ पिल्कर्मे fol. 7a; स्थ गोग्रासः fol. 8b; स्थ रात्रिकृत्यं fol. 9b; स्थ श्रायनविधः fol. 10a; स्थ द्वारोपगमनं fol. 10b; स्थ श्रीचानहितीयदिनस्राद्वप्रयोगः fol. 11a; स्थ सिप्तिसर्णं fol. 15b, etc.; स्थान्येष्ठिषदितः fol. 40a.

It ends: इत्यन्येष्टिपद्वति:॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1621.

1274b (& 1492b). Foll. 129; size 13 in. by 4³ in.; fairly good Bengali handwriting, of 1806 A.D.; seven lines in a page.

Krityacintāmaņi, a treatise on religious observances, compiled under directions of Candeśrara (son of Vīreśvara, and grandson of Devāditya), minister of Harasinha Deva, King of Mithilā. It begins:

विश्वेषां हितहेतवे यद्पिषक्षत् कालकृटं पुरा तज्ज्ञालोषशमाय मूर्धनि धृते गाक्के जीप यारौ भवे । उत्तंसोपकृते तुपारिकरणे तप्रामारः पातु वः श्रवीणीमुखपङ्कनाधरम्धापानेन मुस्यो हरः॥१॥ श्रासी मी पलतीर भुक्तिविषये मन्त्रप्रभावादृतः प्रत्यथिधितिनायकान्धतमसः शतुर्द्विनानां प्रियः नित्योल्लामितमराउल: मुमनसामधेश्व पद्माशयो देयादित्य इति जिल्लोकमहितो मन्सीन्द्रचूडामणिः॥३॥ श्रेष्ठो इसी राज्यलक्ष्याः समिवकुलगुरुश्वेतसा विश्वसाञ्ची द्यीगानाथानुकम्यापरवशहृदयो जङ्गमः पारिजातः। तृप्पासे नापती नामप्रथमितनतां चुद्धिसिन्धोरमस्यो **ऽहाविध्वानाभानुर्निखलनिजगुणैस्तोषयामास विश्वं**॥३॥ चसादभृह्रमुमतीतलकस्पवृद्धः प्रस्यातकीर्तिनिषयः सिचववतंसः। वीरेश्वरो पिविधदानकृतार्थितार्थि-सानुः सपाय इव निर्जितवैरिवीरः ॥ ४ ॥ यैयोचर्यविचल्रायः कृतिधयामाच्यासिवन्नामभूर् भूमीन्द्रान्यमुवैरिवारणविधावहैतदीक्षागुरुः । दाता दक्षिणमानसः प्रतिदिशं विख्यातकोतिः सदा शत्रोरपुपकारकः क्षितितले कारूखरानाकरः ॥ ५ ॥ च्यस्मादसावहिमर्श्विमरिवोदया द्रेर् स्रम्भोतिनीपरियृदाद्दितादियां शुः। संशोः प्रकाश इव विश्वहिते प्रमूतश् चराडेम्बरो विजयते महनीयकीर्तिः ॥ ६ ॥ चित्रिक्त मेचिलेश्वरभुजसम्भव्रतापानल-ज्ञालोहीपनमारुते प्रतिपदं के कल्पिता न डिपः। दशनां मलिनामिवायनिभृतां वीयोदयध्वंसिनी दत्ता येन शिर:सन्नादिनियतत्स्याङ्गेव सिद्धीषधि:॥९॥ वङ्गाः संज्ञातभङ्गाञ्चिकतकविषदाः कामरूपा विरूपाश् चीनाः कुञ्जादिलीनाः प्रमुदितविलस्तिकरोताः ।

नेपालाद् भूमिपालाद् भुजवलद्दलिज्ञास्ते चलादाश्च लादाः कणीयाः केन दृष्टाः प्रसर्गत समरे मन्त्रिरालाकरस्य॥।। यस्य प्रभानलतापितानामरातितन्त्रीस्तनैपर्वतानां । भियेव भूमिवियमापि युक्तावलीभिः करताडने सः(1. न) 11 2 11 सवदमृतमहाभिषेकभाज मुभवरितैः सुमनोभिराप्रवालाः । चयमधित पुरं पुरारिपाद-प्रस्तिपरो नगरीमिकामरासां॥ १०॥ भुकारोपहता भनीन्द्रशिरमि क्रोडानने दृष्ट्या विद्वा कूर्नेकठोरपृष्टकष्यौः पीडानुषेता चिरं। कणीटाधिषमन्त्रिण प्रविलसन्त्रीतिप्रदाने महा-ज्ञानीकव्यसनेन येन मुद्धदि खीली सुतं वर्तते॥ १९॥ न्यायोपाजितविभवेषेहु यदा दानप्रदाता कृती मोमांसान्यतकेककेशिया सृष्टा ममानं सर्ता। तात्पर्यपरितः परीस्य बहुज्ञो दृष्टा नियन्धानमात् े वास्रायस्मृतिनिर्णयाय कृतवास्तान् सप्तराज्ञाकरान्॥ श्रीचरहेश्वरमन्त्रिणा मतिमतानेन प्रमन्नात्मना नेपालासिलभूमिपालपरिसाधर्मेन्दुदृग्धान्मिना । वाग्वत्याः भरितस्तवे सुरधुनीसान्यं टथत्या[:] जुची मार्गे मासि यथोक्रपुरुयसमये दत्तस्तुलापुरुषः ॥ १३ ॥ गर्गो यराहमिहिरः स च भोतराजः स श्रीपतिमुनियरः सपराशरादिः। रकेन को अपिन जगाद पुरासमस्त ग्रन्थेन कमें सकले किल संकलस्य ॥ १४ ॥ प्रभुरतरनियन्धान् योख्य विख्यातकर्मो बहुतरमुनिवाक्यान्येष सम्यग्विकार्य । मुरुचिरघटनाभिः मंकलयात्र सर्वे प्रचरदिह विदिज्या सत्यज्ञीयेश्वरादीन् ॥ १५ ॥ साकीर्तिप्रपरिपूरितदिङ्ग्लः श्री-चाहेश्वरो जयति जङ्गमपारिजातः। श्रीमान् समस्तजगतां स हिताय कृत्य-चिनामिएं सचिवमौिलमिए: करोति ॥ १६ ॥ शशाक्कतारयोः मुद्धिः कतेच्या सर्वकर्ममु । ग्रहालामपि सर्वेषां तच्छुद्वीहि विशुद्धता ॥ जम्म त्रिपडेकादशदशसप्रमगः शशी सुभदः। हिचतुःषडप्टनयगतास्ताराः शुभा मताः ॥ º इति $^{\circ}$ तारादिलुद्धिप्रकाश: $\mathrm{fol.}\ 6a$; $^{\circ}$ द्वितीयो गोचर-प्रकाश: fol. 16a; ॰ वेथमुद्धिप्रकाश: fol. 18a; ॰ संव-

स्तरादिप्रकाशः fol. 26a; ° करणप्रकाशः fol. 32b; जन्नव्यप्रकाशः fol. 41b; ° मुहूत्रेप्रकाशः fol. 43a; जन्मयहणताप्रकाशः fol. 43b; ° समयाष्ट्रिड्मकरणे fol. 46b; ° ष्रिधमासप्रकाशः fol. 51a; ° वाळवन्धनप्रकाशः fol. 53b; ° गर्भाधानप्रकाशः fol. 56b; ° सीमनोवयन- प्रकाशः fol. 59a; ° मातृपितृहायोगः प्रकाशः fol. 67b; श्रिष्ट्रप्रकाशः fol. 69b; ° कनकद्युर्थागादिप्रकरणं fol. 73a; ° मूळशानिप्रकाशः fol. 76a; ° वाळतन्त्रप्रकाशः fol. 87b; ° षाध्युद्धिकप्रकाशः fol. 88a; ° वाष्ट्रकाप्र- प्रकाशः fol. 89a; ° नामकरणप्रकाशः fol. 90b; श्रिक्षमणप्रकाशः fol. 92b; ° पूर्यप्रशानप्रकाशः fol. 93a; श्रिक्षमणप्रकाशः fol. 97a; ° यहाकरणप्रकाशः fol. 100b; ° श्रिक्षप्रकाशः fol. 105b; ° दिरदाहप्रकाशः fol. 106a; ° संक्षान्मिप्रकाशः fol. 111b; ° ग्रहणफ्ळ-प्रकाशः fol. 118b; ° ग्रहणशानिप्रकाशः fol. 126a.

It ends: इति कृत्यचिनामणी नग्नप्रकरणप्रकाशः॥
शाके सिन्धुरदोनेहीधरमहोमाने मनोशं सतां
भेशाशेषभञोधनाद्यपरलग्नाशिक्रयं कथन ।
भूभृद्राजमुतांधियुग्नकमलं सल्कृत्यचिनामणि
चित्रयं देधगणैविचित्रय नभिस स्रत्यिक्ष मे च्यालिखत्॥
चक्केथरेण कविना कृत एम सारं
ग्रन्थः सभापितवरेण विलोक्य राजः।
मानाप्रवन्ध्य[ट]नाटनशास्त्रसंचात्
मान्यो हि परिद्यतवरैर्विनियेदनं मे ॥

Regarding the author's date see above, no. 1390. [H. T. COLEBROOKE.]

1622.

70. Foll. 199; size 10½ in. by 5¼ in.; modern, legible Bengalī handwriting; European paper; nine or ten lines in a page.

Kṛityarāja, a calendar of ceremonial observances for the different months of the year, compiled by order of Rājā Kṛishṇacandra of Navadvīpa (Nādiyā, Nuddea). It begins:

नत्वा हेरसगौरीगिरिशहरिहरिष्ठानिनः पत्त देशान् वाग्देवीकेलिगङ्गोङ्चलवलयनवष्ठोपराज्याथिपस्य । राज्ञः श्रीकृष्णचन्द्रिशितपतितिलकस्याज्ञया प्राज्ञवर्गी धर्मस्य स्यापनार्थे विदर्शत सुधियः पुक्षकं कृत्यराजं ॥ ऋपि च॥

दृष्ट्रा तन्त्राणि यानाहिषिधनुधगर्णैः सार्धमत्राग्निहोत्ती

श्रीलश्रीकृष्णचन्द्रो भरतभुषि महा[राज]राजेन्द्रनामा ।
तेने यं कृत्यराजं कलिकलुषमहाध्वानाविध्वंसनार्थे
धर्माणां स्थापनार्षे परमकृतिमतां तोषणार्थे च दृष्टं ॥

खालोका ग्रन्यसर्थीन् विषुधनुधगर्णैः सार्थमाकृष्य सार्रः
चार्षीयं नित्यकृत्यादिकमिह विदुषां संज्ञ्योत्सारणार्थे ।
तेने वेदप्रभेदोदितमि महतां श्रीतकमीदिकं च
गीडोयस्मृत्यनोध्यं यदकरणयज्ञात् प्रत्यवायस्तदच ॥

खध्यापयत निःज्ञद्धं कुरुध्वं धर्मसंचयं ।
तनुध्वं स्मृतिज्ञास्त्रार्थे ग्रन्थं ज्ञाना मनीषिणः ॥

खप मुचि तत्कालनीयी कर्म कुर्यादियादि श्रीतस्मातेकमैणि षधिकारितायच्छेदकतमा कालस्य श्रुतेः । यरमेकाहुतिः काले जाकाले लघकोटयः । ^०

ज्ञय व्रतिविध: fol. 52b; इति चैत्रराज्यं 55b; इति वैशाखराज्यं 66b; इति ज्येष्ठकृत्यानि 73a, etc.; इति प्राल्युणकृत्यं। अथ नलमासकृत्यं 173a; अथ संक्रान्तिनिर्धेयः 174a; ज्ञय ग्रहणस्य व्यवस्था 176b.

It ends:

काशीकाचीगयोद्(1.यीड्)द्रिविश(ड)भ्रष्टमहाराष्ट्रसीराष्ट्रवरिट् सारुवोद्धामदनावलमतिकरे सुम्मसंगुड्ठशास्त्रे । भूपालालोलचूडामशिरविनयितः श्रीयुतः कृष्णचन्द्रो दम्भोलिं वारशार्थं ग्रहणविधिमहाराष्ट्रमेतचकार ॥ इति ग्रहणनिश्रीयः समाप्तः॥

For another MS. of this work, see Raj. Mitra, Notices, I., p. 212.

[H. T. COLEBROOKE.]

1623.

2558. Foll. 84; size 13 in. by 5 in.; well written, in Devanāgarī; nine lines in a page.

Kṛityaratnāvalī, a calendar of religious duties, compiled, in 1648 A.D., by Rāmacandra Bhaṭṭa (with the family name of Tatsat), son of Viṭṭhala Bhaṭṭa, and grandson of Bālakṛishṇa Bhaṭṭa. It begins:

नमस्कृत्य रमानार्थं भट्टविट्टलसूनुना । कृत्यरानावली रम्या रामचन्द्रेण रच्यते ॥ तत्र तिथिकृत्ये तु कृष्णादिं व्रते भुक्तादिमेव चेति वचना-चैत्रकृष्णप्रतिपदमारभ्य तिथिकृतान्युष्यन्ते ।

क्रत्र चैत्रकृष्णप्रतिपदि कृत्यविशेषः पद्मपुराग्रे। ०

It ends:

गृहे तस्य स्थिरा लक्ष्मीयों दश्चान्सूर्यसंनिधी। दारिह्यं न भवेत्तस्य रोगक्केशविवनित इति॥

इति श्रीमत्पद्वाक्पप्रमाणाभिज्ञतत्त्रदुपाख्यवालकृष्णभट्टांग - अविद्वलभट्टाभिधवुधवरसूनुधर्मशास्त्रपारावारीणश्रीमद्रामचंद्र - भट्टविरचिता कृत्यरानाघली संपूर्णा ॥ १ सेवत् १६६॥ [Маск. Coll.]

1624.

527. Foll. 91; size 9½ in. by 4 in.; legibly written, in Devanāgarī, in 1734 A.D.; ten lines in a page.

Krityaratnāvalī.

[H. T. COLEBROOKE.]

1625.

2781. Foll. 107; size $10\frac{1}{2}$ in. by $3\frac{1}{2}$ in.; legibly written, in Devanāgarī, about the middle of last century; eight lines in a page.

The same work.

[COLL. OF FORT WILLIAM.]

1626.

397. Foll. 84; size 12½ in. by 4½ in.; indifferent, modern Devanāgarī handwriting; nine lines in a page.

The same work.

[H. T. COLEBROOKE.]

1627.

1720. Foll. 114; size 8½ in. by 3¾ in.; legibly written, in Devanāgarī, in 1798 A.D.; ten lines in a page.

The same work.

[H. T. COLEBROOKE.]

1628.

2362. Foll. 50; size 104 in. by 6 in.; well written, in Devanagari, in the former part of last century; twelve lines in a page.

Krityaratnāvalī.

At the end this MS. has the following verses:

भूतज्ञ्न्यस्विषिचंद्रमिते उन्हे (i.e. Samv. 1705) मायकृष्णमहरी रिषयारे । ग्रंथपूर्तिमकरोत्किल रामः स्वीरमायितसमपेणबुद्धाः॥

तत्सद्वंशप्रसूतो यो रामचंद्रेति विश्रुतः । तेनेयं निर्मिता सम्यक् कृत्यरानायली शुभा ॥

चनया प्रीयतां रुष्मीनृतिहो भक्तवामरुः । कुरुदेवतमित्येतहृष्ट्यां स्याच्छुभा मितः ॥

इति श्रोमज्ञेदतदयीभिज्ञतसाङ्घालकृष्णभटमुतविठलभटसूरि -सूनुभटरामचंद्रविरिषता कृत्यरालावली समाप्ता ॥

For another copy of this work, see Raj. Mitra, Bikaner Cat., no. 872.

[Gaikawar.]

1629.

800b. Foll. 90; size 10½ in. by 4½ in.; fairly written, in Devanāgarī; 10 or 11 lines in a page.

Saṃskāramayūkha, a manual of initiatory rites, by Bhaṭṭa Siddheśvara, son of Bhaṭṭa Dāmodara, and grandson of Bhaṭṭa Śaṅkara.

It begins:

नत्वा रामं निवंधास्त्रीतिमैच्य थिपणाद्रिणा । संस्कृतावुद्धरत्येष भट्टमिडेन्द्ररो अमृतं ॥

संस्कृतावुद्धरायं भट्ट सिद्धायरो उमृते ॥

तत्र तावदंगिराः । स्वतः परं द्विज्ञातीनां संस्कृतिर्नियतोष्यते ।

संस्काररहिता ये तु तेषां जन्म निर्धेकं ॥

पंचिषंश्वितसंस्कारैः संस्कृता ये द्विज्ञातयः ।

ते पिषण्राश्च योग्याश्च श्राद्वादिषु सुयंत्रिताः ॥

गर्भोधानं पुंसधनं सीमंतो बल्टिरेव च ।

ज्ञातकृत्यं नामकर्मे निष्क्रमो अवाशनं परं ॥

चौल्ठकमीयनयनं तद्वतानां चतुष्यं ।

खानोद्वाही चाग्रयणमध्का च यथात्रयं ॥

श्राध्ययामाश्चयुत्त्यां च मार्गशिर्यां च पार्थणं ।

ज्ञासर्गश्चापुपाकर्मे महायक्षश्च नित्यशः ॥

संस्कारा नियता होते ब्राह्मणस्य विशेषत इति ।

श्राद्वादिष्वत्यादिश्चराह्मणनादेर्ग्रहणं । ०

3 x

इति संस्कारोहेश: fol. 2b; इति गर्भाधानं 12a; पुस-वनानवलोभने 13a; गर्भरक्ष्यं 13b; स्रोमंतोद्ययनं 14a; विष्णुवल्तिः 15a; जातकमे 16b; नामकरणं – स्नदूररोह्णं – दुरध्यानं 21a; क्र्यावेध: – निष्क्रमणं 22b; इत्युपवेशनं – जबप्राशनं – जीविकापरीक्षा 23b; इत्यन्द्यूर्तिविधिः 24b; इति चूडाकमे 26a; इत्यस्तराम्यासः 26b; इत्यनुपनीतधमीः 27b; इत्युपनयनं 42a; इति ब्रह्मचारिधमीः 44b; इत्य-रिनकार्यं 45a; इत्यभियादनप्रत्यभिवादने 46a; भिक्षाटनं 47b; सध्ययनधमीः 53a; इति समावतिनं। स्वय विवाहः 56b.

It ends: इति श्रीमिडिडदग्रगस्यभटुशंकरपीत्रभटुदामोदर-मुत्तभट्टिमिडेश्वरकृत: संस्कारभास्तर: [सीमाप्तं। संवत १९३६ ॥ The second part of the title (भास्तर), in the colophon, is a correction, apparently for orig. मयूख:, the leaves of the MS. being also marked throughout सं म

Of comparatively recent, and less common works and writers, are mentioned: Apararka, fol. 26b; Karmapradīpa, 3a; Kapardikārikā, 37h; Kārikā, 37h, 47h; Kālanirņaya, 14a; Candeśvara, 30a (Vyavahāracandeśvara, 33b); Jyotisharatna, 11h; Dharmaprakāśa, 25a; Prayogapārijāta, 13b; Prayogapārijāte Utpalaparimale, 6a; Prayogapārijāte Saṃgrahe, 12a; Prayogapārijāte Samhitādīpe, 37a; Baijavāpagrihyam, 13a; Muhūrtacintāmaņi, 37a; Muhūrtasangraha, 22b; Rājamārtanda, 25a; Śrīdhara, 26a; Śrīdharīya, 17a, 21a; Sankațe (?) Medhātithih, 39a; Sārasamgraha, 17b; Smriticandra, 6b; Smritidīpikā, 27a; Smritibhāskara, 13a; Smritiratna, 6b; Smritiratnāvalī, 39a; Smrityarthasāra, 90b.

For another MS, of this work see Weber, Berl. Cat., no. 1032.

[H. T. COLEBROOKE.]

1630.

160a. Foll. 27; size 12 in. by 4½ in.; fairly good Devanāgarī writing, of 1799 A.D.; eleven, sometimes ten, lines in a page.

Samskārakamalākara, a treatise on initiatory

rites, by Kamalākara Bhaṭṭa, son of Rāma-kṛishna Bhaṭṭa.

It begins:

श्रीरामकृष्णतनयः कमलाकरसंज्ञितः । श्रीरामं पितरी नत्वा संस्कारान्विक सोप्रतं॥

गीतमः। गर्भाधानं पुंसवनं सन्धलोभनं सीमनोत्तयनजात-कर्मनामकरणात्तपाञ्चनकोलोपनयनं चत्वारि वेदव्रतानि सानं विवाहः पंच यञ्चा सहका पार्वणः स्त्राङ्कं स्नावस्थाग्रहायणी चेत्रीसाम्यपुत्रीति समपाकसंस्था [क्र]ग्न्याधेयमग्निहोत्तं दृश्चैपू-स्त्रीसामा चातुर्मास्यान्याययसं पत्रुः सीत्रामस्योति सप्त हिवर्य-त्रमंस्था स्वग्निस्यान्याययसं पत्रुः सीत्रामस्योति सप्त हिवर्य-त्रमंस्था स्वग्निष्टोमो अवगिनष्टोम सक्य्यः घोडशी वानपेये अति-रात्रोप्तोपाम (!) इति सप्तमोन इति सप्त सोमसंस्था इति चत्वा-रिश्वासंस्था (?) दया स्वातिरनुसूया शीचमनायासो मांगल्यमका-पेर्यमस्यूहेति यस्येते चत्वारिशासंस्कारः १ स्वय स्वस्तिवाचनं १

ज्ञय गर्भोधानं fol. 6b; ज्ञय पुंसवनानवलोभनसीमंताः fol. 7a; ज्ञय जातकमं fol. 8b; ज्ञय नामकमं fol. 9a, etc.; इत्योपासनप्रयोगः। ज्ञय स्थालीपाकः fol. 24b.

The treatise probably forms part of the author's Digest, called *Dharmatattva-Kamalā-kara*, for which see no. 1650.

The author wrote his Nirnayasindhu in 1611-12 A.D. [H. T. COLEBROOKE.]

1631.

3009c, d. Foll. 3 and 5 resp.; size 13 in. by 8 in.; well written, in Devanāgarī; fiftcen lines in a page.

Saṃskāramārtaṇḍa, by Mārtaṇḍa Somayājin. Two chapters only, viz.:

a) Sthālīpāka; which begins:

षय स्यालीपाक[] लिख्यते॥ ततः कर्ता शुचिरलंकृत[ः] पित्रपाणिः वद्वशिको यशोपवीति भूनाचस्य तिः प्राणा-नायस्य देशकाली संकीर्ये॥ खो तत्सत्यसम्बद्यीत्यधै समुककर्मागभूतं पंचभृसंस्कारपूर्वकर्माग्नशापनमहं करियो॥ ०

It ends: षाज्याहृतिमायिनमग्नधारा हुताश्चनस्योपिर योडशांगुलै: ॥ इति मार्तेडसोमयाजीकृतसंस्कारमार्तेडं स्था-लीपाक[:] समाप्तः॥ शके १९९३ ॥ विरोधकृतनामसंयक्तरे ष्राध्यनकृष्णपंचम्यां भी [म] वसरे लेखनं समाप्तं इत्युपनामक ष्रध्यापककाशिनायमहादेवकरेण लिखतं॥ b) Nava-graha; begins:
सायीत्मन नमसुभ्यं रिवसोमादिकान्यहान्।
नवग्रहमयोगश्च क्रियते सर्वसंमतः॥
सादी मंडलं विरस्योत्। तत्मकारमाह॥ ०

It ends: ब्रह्मयामले तु ॥ तार्च तु कारयेब्रानुं रजतेन निज्ञाकरं । कुजर्ज(!. कुर्ज) सुवर्णेन तु कारयेत् ॥ इति मार्चड-सोमयाजीकृतनय(वि)ग्रह्मिधिः ॥ शके १९९३ ॥ ०

[?]

1632.

94. Foll. 184; size 9\frac{3}{4} in. by 3\frac{3}{4} in.; fairly good, modern Devanagarī writing; seven or eight lines in a page.

Smārtānushthānapaddhati (Anantabhattī), a manual of initiatory rites, with the formulas of prayers and rites of expiation required on these occasions, by Ananta Bhatta, son of Viscanātha.

The MS. begins with the three introductory slokas of the Prayogaratna श्रीरामं सपरिचारं (see no. 471), after which it continues:

नमामि पावतीसूनुं भक्तानां सिद्धिदायकं । क्रियत उपकाराय स्मातीनुष्टानपद्धतिः ॥ ४ ॥ सन्यम्ब नयन दीक्षितानंतविक्षेत विश्वनाथस्य मृतुना । प्रयोगो रच्यते सम्यग् मंत्रविस्तारपूर्वकं ॥ ५ ॥ अति । षांचालायनशास्त्रे अस्मिन्संततिः पद्मयः (। संति पद्धतयः) विना पुस्तकमार्गेश कर्म [क] तुँन शक्यते ॥ ६ ॥ तदंष क्रियते यत्नः पाठवोधहिताय च। मुलभोपायसिद्धार्य वैदिकानां तद्घाते ॥ ७ ॥ पंचिवंशतिसंस्कारैः संस्कृता ये डिजातयः। ते पवित्राश्व योग्याः स्युः श्राह्वादिषु सुयंत्रिताः ॥ ७ ॥ गभीधानं पुंसपनं सीमंतो विल्हरेव च । बल्लिविंखा्बल्लि:। जातकृत्यं नामकर्म निष्क्रमो ज्ञ्लाज्ञानं परं॥ ९॥ चीलकमिपिन (। क्रमोपनयनं) ब्रतानां च चतृष्टयं। स्नानोहाही चाग्रयसम्बद्धाः च यथातयं ॥ १० ॥ स्रायस्यामास्ययुज्यां च मार्गशीयां च पार्वसां। उत्सर्गेश्वाप्युपाकमे महायज्ञाश्व निायशः ॥ १९ ॥ संस्कारा नियता स्रोते ब्राह्मसस्य विशेषत इति ॥ १२ ॥

षय सिस्तिवाचनं। तद्यत्र कर्तव्यं तद्व्यते। व्यासः। ०

पुर्वाहवाचनिविधि वस्त्रामः fol. 2a; स्रथ विवाहोत्तर-कर्तव्यो विष स्थालीपाकः fol. 14b; स्थ पवितिर्गयः fol. 15a; इति स्थालीपाकप्रयोगः । स्थिष्टिप्रायिश्वत्रानि fol. 25a; स्थ पिरभापा fol. 30a; स्थ गभीधानाद्याः संस्कारा वस्त्रते। तवादौ रजोदर्जनज्ञांतिः fol. 32a; स्थ गभीधानं fol. 61b; स्थ विष्णुवलिप्रयोगः fol. 66a; जातकर्म fol. 77b; नाम-करणप्रयोगः fol. 84b; निष्क्रमणं fol. 86b; स्थापदेज्ञना-वप्राग्नानिविधः fol. 88a; स्थ भौलोपनयनप्रयोगः fol. 91a; इति संक्षेपेण स्थनंतभट्टकृतौ बद्यचारिद्यतलोपप्रायिश्वतं । स्थ समावर्तनप्रयोगः fol. 112a; इति वाग्दानिविधः । ततो वैवाहिके 9 fol. 126a; इति वम्दानप्रयोगः । स्थ विष्टाहोमः fol. 142a;—इति वधूसहितगृहप्रवेशः । स्थ प्रायिश्वतानि लिख्यंते fol. 169a.

It ends: इति यज्ञोपवीताभिधानश्रीविश्वनाधसूनुना दीखितानंतेन सर्वोपकाराय समंत्रकः प्रयोगः प्रायिश्वनातो विरिचितः॥ इत्यनंतभट्टी समाप्रा भवति॥

For another MS, of this work, actually calling it *Prayogaratna* in the colophon (but without the three introductory #/okas of that work), see Rāj. Mitra, Notices, VII., p. 155.

[H. T. COLEBROOKE.]

1633.

1239. Foll. 38; size 101 in. by 3 in.; fair Devanāgarī writing; seven lines in a page. Gargapaddhati, a manual of domestic rites (for the Pāraskara-Grihyasūtra).

It begins: श्रीग्रेशाय नमः॥ गुर्लेभंडलं परिलिक्ष्य पंच भूमंस्कारान् कृता ततः उद्मिस्पीदृष्ट्य हिरस्पनिधानं। जमाधूल्करिनवीपः। $^{\circ}$ स्थालीपाकहोमः। $^{\circ}$ सोदकं बिलदानं fol. 3a; पिंडपितृयज्ञविधानं fol. 6a; श्रवणाकमे fol. 8b; सस्तरारोहः fol. 13b; श्रूलगवः fol. 18a; वैश्वदेवः fol. 20b; मासश्राद्धं fol. 22a; चूडाकरणं fol. 26b; उपनयनं fol. 29b; सबद्यचारोव्रतानि fol. 30b; सोतायज्ञः fol. 34a; शालाकमे fol. 35a, etc.

It ends: इमज़ाने पितृषदेति विज्ञोध:। गौस्याने सङ्गृ-तियंडं ॥ इति गर्गपद्वति समाप्तमिति ॥ संयत् १५७५ समये चेत्र-सुद्दि १० सोमवासरे ॥ For a similar treatise of the same title, see Rāj. Mitra, Notices, V., p. 236.

[H. T. COLEBROOKE.]

1634.

1815a. Foll. 45; size 12 in. by 4 in.; well written, in Devanāgarī; nine or ten lines in a page; European paper.

Grihyāgnisāgara, or Prayogasāra, a compilation of rites regarding the maintenance of the sacred fire, and rules of expiation in cases of neglect, by Nārāyaṇa Bhaṭṭa, surnamed Āraḍa, son of Lakshmādhara Bhaṭṭa (A).

Perhaps only a portion of the complete work.

It begins:

नत्वा कृष्णपदांभोजं गणेशं शंकरं शिवं ।

ठष्टमीथरं च पितरं भट्टनारायणं तथा ॥ १ ॥

यथाश्चानं विचार्याय पद्धशिष्टरनुष्टितं ।

चीणि सूत्राणि तहं यानालोच्यान्यां श्व भूरिशः ॥ २ ॥

खारहेत्युपनामा * यै भट्टनारायणः सुधीः ।

गृद्याग्निभागरं चैव कहते शिष्टतुष्टये । ३ ॥

तिकराजरितानाद्यापि क्षेये । य ज्ञाहिताग्निधर्मः स्यात्म ज्ञीपासिनकस्य किंचिदुक्तवात् । ज्ञग्नीनाधास्यमानो यज्ञमान
ज्ञाधाने अधिकारार्षे प्रागाधानात् प्रायिश्चनं कुयीत् । तत्रादी
प्रायश्चिनकत्रेव्यसूचकानि मृल्लभूतान्यापस्तम्नादिश्चीतिविषयकग्रस्यस्यानि प्रमाणानि लिख्यने । In what immediately
follows, the MSS. differ entirely. MS. B. continues: तानि तु । संशोध्यात्मानं तयोजपैहोंमेभीया मैत्रं
कृत्वा सर्वभूतिरिति । ज्ञापस्तवमूत्रभाष्यस्य धूतेसंक्षकस्येयं प्रक्षिका
तस्या इयं रामांडारव्यास्या । 0

इति मृत्रिकास्तानं । o स्वय पंचगध्यस्तानानि fol. 5a

(fol. 9a in B.); इति श्रीमदारडोपनामकनारायणभट्टकृते प्रयोगसारे (गृह्माग्निसागरे B.) प्रायश्चित्तनिरूपणं fol. 7a (fol. 13a, B.); इति भट्टोजिदीश्चितकृतग्रंपोक्तमायतनल्खणं 7b (13b); खग्याधाननश्चत्राणि 8b; खणाग्नद्धयसंसगिविधः 9a (16b); खण विद्धिन्नाग्नद्भाग्नद्भाग्नद्भाग्नदिधः 11a (19b); इति १ गृह्माग्निसागरे (both MSS.) खायतनादिपुनःसंधानतिभित्तनिरूपणं 13a;—सण होमः 16a; इति होमविधिः 29a; इत्याग्नसगरोपविधः 32a;—इति १ प्रयोगसारे होम-विषयनिरूपणं। खण स्यालीपाकारभः 36a; इति १ प्रयोगसारे स्यालीपाकादिप्रायश्चित्रविषयानिरूपणं। खण द्रयानुद्धः 43b.

It ends: इति प्रयोगपारिज्ञातोक्तद्रव्यणुद्धिः॥ इत्यारडोप-नामकलस्कोधरभट्टसूनुनारायणभट्टकृतो गृद्धाग्निसागरः समाप्तः॥ शके १९४२ प्रमाणीनामसंवासरे १॥

Besides Smritikāras and Purāņas, the author quotes freely: Aparārka, Kārikā, Cundrikā, Chandogaparišishta, Trikāṇḍamaṇḍana, Nirṇa-yusindhu, Prayogapārijāta, Prayogaratna, Baudhāyanīyaprāyaścittapradīpa (fol. 17a), Madanapārijāta, Vijñāneśvara and Smrityarthasāra.

The leaves are marked η : и in the margin. [Dr. John Taylor.]

1635.

48a. Foll. 52; size 9½ in. by 4 in.; legibly written, in Devanagari, about the middle of last century; nine lines in a page.

The same treatise (B). Incomplete. It leaves off at the end of the homavidhi.

The last leaf has been supplied by a more modern hand. The leaves have the title *Prayogasāra* in the margin.

The colophon runs thus: इति श्रीमत्सकल्विद्यावि-शारदश्रीतस्मान्नेकानुष्टानभट्टनारायणमुतेन नारायणभट्टेन कृते गुद्याग्निसागरनामको ग्रंथ: समाप्तिमगमत्॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1636.

1815b. Foll. 95 (marked 46-140); size 12 in. by 4 in.; well written, in Devanāgarī; European paper; ten lines in a page.

^{*} MS. A. reads सारत्य ं; a second hand having supplied इसे (झे) in the margin, between र and स्.

[†] Thus B.: प्रयोगसारं कुरुते याज्ञिकानां सुखाय वै॥ A.

[‡] B. reads here as follows: तवादी केषुचित् कर्मसु प्रायश्चित्र विनाधिकाराभावात्तविषयं तत्प्रयोगः च तावदुच्यते ॥ चरनीनाधास्त्रमानो ०

Another portion (?) of Arada Nārāyaṇabhaṭṭa's Grihyāgnisāgara.

The beginning of the section is wanting.

Fol. 46 begins: खलं बुधै: स्मृतं । प्रादेशमानं वा । मृतं तृत्तमयं क्योत्। o and lower down in the page: चचारिमुखप्रयोगादिचरिभाषा ।

इति श्रीमदरडोपनामकलक्ष्मीधरात्मज्ञ गृह्याग्निसागरे स्वालीपाकप्रयोगः। अथ स्वालीपाकलघुप्रयोगः fol. 55b;— इति श्रवसक्ति 60a; इति सपैयितः 67a; इति अश्वयु-जोकमेब्रीहिङ्यामाकाग्रयणानां समानतंत्रत्वेन प्रयोगः॥ त्राह्यं। 71a; इति व सामरे पार्वे लाखाइप्रयोगे नवमः खंडः श्राह्मप्रयोगः समाप्त: ॥ खप पिंडपितृयह्म्यतिषंगेन संश्विप्रपार्वेशश्राह्मप्रयोगः 92/ ;--इति व माध्यावषाद्येतदंतं श्राहृतिरूपणं । खपारिनमा-सिकप्रायिश्वतानि 103a; इति व खीपासनहोनिविषयकं प्राय-श्चित्रनिरूपणं 115a; इति व स्थालीपाकादिमायश्चित्रविषय-कानिकपणं 137b; part of this, and the following leaf, is torn off;—इति ॰ दुव्यमुद्धिः। अधास्यिमुद्धिविधिः 139h; Some parts in this MS. (e.g. the dravyaśuddhi) agree with the corresponding sections in MS. A., above.

Could this be part of the Grihyāgnisāgara, and the other two MSS. the Grihyāgnisāgarasāra? A Smritisāgarasāra is quoted elsewhere.

It ends: एवमस्थिष्युद्धिः॥ इति श्रीगृद्धारिनसागरः समाप्तः॥ [Dr. John Taylor.]

1637.

Foll. 258; size 101 in. by 41 in.; well written, in Devanagari, about the end of the 17th century; 11 or 12 lines in a page.

Varnāśrama-dharmadīpa, a treatise on the duties of the different castes and orders, by Krishna, of Kāśi, son of Govinda, and grandson of Rāyhava, of the Bhāradvāja-gotra.

It begins:

भवानीशश्रीशांत्रिकमलयुगं श्रीगणपति गिरामीशां नत्वा अभिमतफलसिद्धोककरणं। विलोक्पार्य मार्ग तमहमनुसंलस्य च यथा-मति द्वेजान्धमीन् प्रकटयितुमिक्कामि कतिचित्॥ १॥

भारद्वाजीयगोत्रः सकलगुर्णानधी राघवास्यो वभूव पारावारात्मसारः व्यितिसुरभजनावाप्तकीतिप्रतीतः । तस्यासीत्वत्र इंद्रप्रतिमवरयशाः द्याप्रतीयो गुणीयैः श्रीमहोविदनामा समजनि च ततः पंडितः कृष्णनामा [11 🗢 11

धोत्रे श्रीकाशिकास्ये श्नवरतवसता तेन कृष्णाभिधेन याना ज्ञोको पकृतौ विमतिहरहरप्रीतये संघिचार्य। सम्मार्गस्यावबोधः प्रभवति हि यदालोकनेनेह पुंसां दीपाख्यो वर्णधर्मप्रकटनपटुको रच्यते अर्थनिषंधः॥३॥ जद यक्षिरूपते किंचिन्सया तसाध्यमाधुवा। पंडितै: कृपमा सर्वे विवेचं हि प्रयानतः ॥ ४ ॥ तत्र चादी निषधे अस्मिन् ग्रंथानुक्रम उच्यते। ग्रंथहादीवबोधाय खरूपकथनाय च ॥ ५ ॥

प्रयमं गर्भसंभृतिवर्णधर्मनिरूपणं ॥ त्रयो वर्णो डिजाश्चेति तेषां संस्कारपद्वतिः। तत्र गर्भस्य चाधानं दुष्टतिथ्यादिशांतिकं॥ ततः पुसवनं प्रोक्तं सीमंतोवयनं ततः । जातकर्म ततः प्रोतं षष्टीपूजनमेव 🗷 ॥ ०

38 ślokas specifying the contents.

इति व ग्रंथानुक्रमः fol. 3a; व गर्भोत्पित्तिप्रकरणं 7a; ्राभीभानं 9a; व्दुष्टतिय्यादिप्रयमरजोदशेनशांति:। स्रथ प्रसम्तानवलोभनयोः प्रयोगः 11a; ० अन्वारोहणं 15a; इति उपयोगिनीनिर्णय: 17b; इति नारायणविकः 20a; ० वृधो-लगै: 24a; • शय्यादानं 25a; • समुद्रोक्तसाम्द्रिकेलधार्णं 27a; ॰ विवाहनिर्णय: 28b; ॰ गोत्रप्रवरनिर्णय: । स्रथ स्थालीपाक: 40a; ० लघहोमविधिः,—कोटिहोमः, तुलापु-रूपमहादानपद्धति: 78b; इति वास्तुविधि: 87a;---इति o दानानां च ब्रहानां च विधि: । संचाहिकं 120a; संचाचनन-विधि: 122b, etc.; इति \circ फाहिकाचारधर्मशास्त्रप्रकरणं 129b; इति • सर्वेमायश्चित्रम्बरणं 135b; then follow the duties of the several castes; worship of various deities and objects (Siva-Vishņu, fol. 190b; grāmakilā, fol. 194a, etc.); इति चातुर्मास्यादिवतानि 197b; ॰ विद्यामुर्तिप्रतिष्ठा 202a; ॰ शिवल्डिंगप्रतिष्ठा 207a; इति निषंधे जलाशयवापीक्षतडागप्रासादवृक्षारोपणचाराम-उद्यापनविधिपञ्चतिनीरायणभट्टकृती समाप्तः 256b; इति $^{
m o}$ पतिवतालक्ष्माविधवाधमाः 259a; इति कालिक्क 266b; च्चच वाम्यनगरप्रभागप्रशंसा गरुउपुरागे o

The last leaf (three lines, including the colophon) has been supplied by a modern hand.

It ends: इति श्रीमत्कृष्ण(ो)गोविंदपंडितविरिचते वर्णी-श्रमधर्मदीपास्ये निषंधे याम्यनगरप्रशंसा समाप्तं संपूर्णम् ॥

The blank page of the first leaf has been filled, by a different hand, with a passage from the Rudrayāmala; beginning रहनस्ये। सपात्र होनद्रव्यप्रमार्थ।

For another MS. of, apparently, the same work, see Rāj. Mitra, Bikāner Cat., p. 489.

[H. T. COLEBROOKE.]

1638.

1969. Foll. 28; size 7³ in. by 4¹/₄ in.; fairly written, in Devanāgarī, about 1700 A.D.; ten lines in a page.

Jātivineka, an account of the castes, their subdivisions, their occupations and nomenclature, by (Vyāsa-)Gopēnātha (Gopēśvara) Kavi, son of Śārāgadhara, grandson of (Vyāsa-) Viśvanātha, and great-grandson of (Bhānu)Sāmarāja, of Pratyaṇḍapura(?).

It begins:

सद्योज्ञात इतः पुराणपुरुषो रुद्रो र्याप शांतात्मवान् ईशानो र्याप च पश्चिमांगमपरः श्रुश्लोपकृष्णांतरः । वामो दिख्यातां गतो मलपितदैखाध्वरध्वंसकृद् वेज्ञा सर्चितिं भुजंगवलयो यस्तं नमामीश्चरं ॥ ९ ॥ यां विना सिचदानंदो न विद्याद्ि विद्ययेश्वरः । इक्काश्चानिक्रयारूपां वंदे तक्किमंविकां ॥ २ ॥ व्यापो यन्मुसं नेति श्रुतिराह प्रपंचतः । भने तमाद्यं पुरुषं वर्णावययकारणं ॥ ३ ॥ नारायणमुतो(१ स्ततो; शारापणस्तृतो MS.) भानुरीश्वरः । मामसंहकः ।

भट्टाभिधामयापुस्ते प्रत्यंडपुरवासिनः ॥ ४ ॥

वादास्तन्या जासन् सामराजस्य विश्वताः ।

विश्वनायो महादेवो भानुरुक्तिधरस्ततः ॥ ५ ॥

संस्थावानप्यसंस्थो अभृद् विश्वनायो गुगवजैः ।

निवास[ः] श्रीसरस्ततो ह्योदायैकलाश्रयः ॥ ६ ॥

वासिष्ठान्वयसंभवः स च पुनः श्रीविश्वनायो कली
च्यासत्वं स्वयमन्वयात् कृतिपरः (श्रुति ⁰ B.) किं तव

[चित्रं महत्। तस्माकाङ्गिधरः कलामु कुशलः प्रादुभैवन्नद्भयो गोपीनायकविः करोति सगुर्ण जातेविधेकं स्पुटं॥९॥ मन्वादिस्मृतिशास्त्रवाक्यनिचयात् संगुद्ध विस्तारितो ग्रंथो जातिविवेक रम विद्पा गोपीश्वरेण क्षिती। म्ये: खीकुरुते रसं खितितलाइपीमु वर्षत्यलं लोकानां हितकाम्ययेव सततं मान्यः सधन्यो यथा॥६॥ जातिविवेकं भीराः कृतपदगुंफेन कल्प्येतु। जातिविवेकेनैवं जानंग्रलयो नुमकरंदं ॥ ९ ॥ येषां कार्यकलाकलापक्रयनं ज्ञानं सुसंस्त्यते चेड्रिरिप्रसरो भविष्यति यतः संक्षिप्यते विस्तरः। गांगीयस्य सहस्रधा परिगतस्यापं तथैकामृतं ज्ञात्वा ते कल्ठयंतु काष्यरचनां संतो गुणग्राहिणः॥१०॥ काचारे व्यवहारे च प्रायिश्वत्ते विज्ञोपतः। ज्ञाला जातिवियेकं तुडिजः सत्यत्वमहिति ॥ १**२** ॥ बद्धानियविद्शुद्रा वर्णीः प्रोक्ताः स्वयंभुवा । तेषां धर्मीः पृथक् स्थातास्त्रयः पृषी द्विजातयः ॥ १२ ॥ वर्षेभ्यो ये समुद्भताः प्रातिलोमानुलोमजाः । तान् प्राणिनः प्रवस्यानि नामकायैविभेदतः ॥ १३ ॥ वर्णानां स्त्रीपुये जाता जारजाः प्रथमे मताः। परस्परं विवाहं च तासु जातास्तथा परे॥ १४॥ मौजीवंधादिलोपेन ते विधा संप्रकारिताः। ज्ञानुलोम्येन वर्णानां षण् नराः परिक्रीतिताः॥ १५॥ प्रातिलोम्येन ते पद स्युरिति द्वादश भेदतः। रते द्वादश मित्रास्तु चातुर्वेशैविमित्रिताः ॥ १६ ॥ ० इति विभिन्नज्ञातिविवेशनं नाम प्रथम उल्लासः॥ अय जा-

It ends:

इति सकलकलानामेव संदोहरूपः
प्रियतपरमशास्त्रैव्यक्षियोपोष्प्रदेखः ।
[सु]जनसुकृतवृत्तिज्ञीनशीलाभिधानैः
कथितविद्द(1.0 त इह)सदास्तामेष जातेर्विवेकः ॥

तिविवेचनं । fol. 4b ; इति $^{\circ}$ द्वितीयोल्लासः fol. 25b.

इति स्रोसकलागमाचायेवयंश्रीव्यासराजशाङ्कथरात्मजस्य (!) शिवाभाहयशालिनः (श्रीवाहंभावशालिनः fol. 4b) कवेगोंपीनायस्य कृती जातिविवेक जातिविवेचनं नाम तृतीय उल्लासः
समाप्तः ॥

[Dr. JOHN TAYLOR.]

11 93 11

1639.

1061a. Foll. 28; size 63 in. by 85 in.; indifferent Devanagari writing; 7-10 lines in a page.

The same treatise.

This MS. differs greatly at the beginning. Omitting the first six introductory ślokas, it begins: विशासन्यवंशना: स च पुनः । १ ॥ १ ॥ and then goes on with śloka 11: साचारे व्यवहारे च । १ ॥ Otherwise also it often differs considerably; and numbers the ślokas continuously 1-252, without dividing the matter into chapters.

At the end also it wants ten ślokas, as compared with the proceeding MS., and ends thus (from the Vishnupurāna):

वर्णाश्रमाचारवता पुरुषेश परः पुमान् । विष्णुराराध्यते भक्त्या नान्यथा तोषकारकः ॥ २५२ ॥ इति श्रीनिषंधसारे जातिविवेकः समाप्तः॥ ० शके १५६४ चित्रभानुसंवत्सरे खाश्चिनवदि १२ तहिने लिखितः समाप्तः॥ इतं पुस्तकं झालगीकान्हभट्टसृतसोमनाथडिजलिखितमस्ति॥

For other (defective) MSS. of this treatise, see Rāj. Mitra, Bikānor Cat., p. 396; for a different Jātiviveka, by Višvanātha, Notices, IX., p. 179. [H. T. COLEBROOKE.]

1640.

2321. Foll. 165; size 12½ in. by 4½ in.; fairly written, in Devanāgarī; nine lines in a page.

Brāhmaṇasarvasva, an exposition of the duties of Brāhmans, compiled, chiefly from the smṛilis, by Halāyudha, son of Dhanamjaya, and chief justice to King Lakshmana Sena of Bengal, whose era (and reign) began either in 1118-19 or in 1106-7. It begins:

दोपवद् द्योतयित यो भूभुवः खर्जगन्तयं । सवितुस्तं वयं भगैमपवगैकरं नुमः ॥ १ ॥ दथानं चतुराक्षायपूतां मुख्यतुष्टयों । मुनिमाद्यं नमामस्तं पंकजोदरवासिनं ॥ २ ॥

त्रिदिवाभरणचालचयहेतुस्त्रयोगयः । तिवर्गप्राप्तिसरणिस्तरणिः श्रेयसे ब्स्तुनः॥३॥ त्रिलोकपूज्यां नमित त्रिसंध्यं यां त्रिलीचनः । त्रिवरीफलनिमीत्रीं गायत्रीं तामुपास्महे ॥ ४ ॥ वंशे वात्स्यमुनेर्मुनेरिव सदाचारस्य विश्रामभूर धमीध्यद्यधनंत्रयः समजनि ज्यायान्यरज्योतिषः । यस्मिन् जुद्धति जातवेदिम हविष्यीमांगगायापिभिर् ध्मैध्रीपतमंतु सिद्धमरितो वृंदारकैः पीयते ॥ ५ ॥ वां ह्यातिक्रमसंभृते अपि विभवे ज्योतिर्मेटालीम्मणीन् हिला यस्य जगन्तयस्य महस्रो जागित कोषः कुशः। सम्मेतस्य विलंध्य शैलसदृशान् प्राम्हारि बहुा हिपान् द्रोहंडितयस्यूपवृषभोत्कर्षेण हर्षो उभवत् ॥ ६ ॥ चंत:प्रमोदशबलीकृतपस्ममृचि-स्थतात्रुमौक्तिकभरालस्लोचनाभिः । गीतां पुरः मुरवधूभिरमुध्य कीर्तिम् च्यास्यानसीमनि सुराधिपतिः पृखोति॥ १०॥ गोष्ठापंडी(].गोष्ठीचंडो)दैवतयमनयमतिधैर्यसंपदां वसति:। प्रकृतिरिय परमपुंसस्तस्यासीतुःचला गृहिसी ॥ ६ ॥ बभूष तस्याः प्रकृतेनेहानिव श्रियो विलासायतनं हलायुधः । यक्तीर्तिरंभोनिधिवीचिदंड-होलाधिरोहव्यसनं विभर्ति ॥ ९ ॥ लबं जन्म धनंजयाद्वगवतः श्रीलक्ष्मणस्मापतेर् षावृत्या सदृशी विजस्य वयसः प्राप्ता महापात्रता । श्र इब्रह्मकरोदरामलकवद्गोगोत्तरा सन्कृपे-त्यस्ति प्राचैयितव्यमस्य कृतिनः किंचित्र सांसारिकं येनासीद्रितं न सिंधुलहरीधीतांत्रलायां दिती यस्याज्ञातमभूत्र सप्तभुवने नानाविधं वाङ्मयं। देवः स त्रिनगन्नमस्य महिमा श्रीलक्ष्मगः स्मापतिर् नेता यस्य मनीपिताधिकपुरस्कारोत्ररां संपर्व ॥ ११ ॥ बाल्ये स्थापितराजवंडितपदः घोतांत्रु वियोज्ज्ञलच्-छास्त्रोत्मिक्तमहामहश्त्वनुपदं दच्चा नवे यौवने। यस्मै यीवनशेषयोग्यमाविलक्ष्मापालनारायणः श्रीमाँ स्रक्षाणसेनदेवनुपतिर्धर्मी धिकारं ददी ॥ १२ ॥ साचारप्रयतांतरा क्रतुविधायुत्साहमातन्त्रती प्रायिश्वत्तविकाशनाद्विद्धती हमेप्रकर्षे हृदि। गाईस्थाशपरियहग्रहवती निर्मृहवर्णस्थितिः प्राग्रीभ्यो जीय गरीयसी स्मृतिकथा यस्याभवत् प्रेयसी

चासीत्रस्य न मंदिरे नयनयोजीता न कस्यातिथिः कराठे केन पृता छ एंन कुतुका हेश्योगनेव श्रुतिः। धर्माध्यक्षहैलायुधस्य सद्भो नास्याप्रियः को ज्यभूद् यः कृत्वा हृद्ये अनुरागतरलो नक्तं दिवा हृप्यति ॥ १४ ॥ काता(? कर्रो)रोपितहेमकुंडलमिलचीलाइमरहिमच्छटा-संसर्गे प्रतिपाद्य कृष्णमभवद्गयो ऽपि कृष्णाजिनं। कि चान्यन्युखरध्वनिय्कलयतो यस्पेष्टिमग्न्यालये लोलाद्यीकररानकंकग्रारणाकारैः कृतो मात्सरः॥१५॥ पात्रं दारुमयं क्रचिडिजयते हैमं क्रचिद्राजनं बुत्रापस्ति दुक्लमिंद्धवलं बुत्रापि कृष्णानिनं । थूपः क्वापि वयद्भृताहुतिकृतो धूमः परः क्वाप्यभृद् चानीः क्रमेफर्लं च तस्य युगपज्ञागर्ति यन्मंदिरे ॥ १६ ॥ निः खाध्याये व्यवगतवपट्टारशक्टोदये अस्मन् यृत्तिक्छेदव्यसनिनि कलावस्थिचमीवशिष्टः। हुत्वा हुत्वा विधिवदमुना दीयमानं विसंध्यं ध्मोतारं वितरित हिंवः प्राइय मेदारिनरिनः॥ १७॥ जापीय श्रुतिसंपुटेन द्वदये संस्थापिताः सूरिभिएं विन्यस्ताः सुरसद्यनिश्वलिशालाः पट्टांतरे शिल्पिभिः। षावद्वाः कविभिविष्णुंखलक्षयावंधैः प्रवंधैरिप भाम्यंति प्रतिपत्तनं प्रतिगृहं प्रत्यंगर्णं यहुणाः ॥ १६ ॥ मीमांसासवेखं वैद्यावसर्वेखमङ्गत शैवसर्वखं(? 1. शैर्व च)। पंडितसर्वसमसी सर्वस्वं सर्वधीरायां॥ १९॥ षासत्राः कति संति वा कति न कि स्सामंडले पंडिता म्यास्यातो मतिशालिना **ध्यमुवटाचार्येण चेदः परं**। स्मयष्टं तदपीत्यनेन घिद्या विश्वप्रसिद्धैः पदैः संध्यादिष्टिजनमेनंत्रवासमा व्याख्यानमेतत् कृतं ॥ २०॥ चाले वाक्पतिसन्त्रिभो अपि न पुर्मास्तरमात्परः साहमी यो येदापेविवेचनाय कुरुते सक्तं रसङ्गान् जनं(!.नान्)। कि विसिन्नवटेन वर्त्म रिचतं प्रागेव चेडि छते व्याख्यानं कियदेकवेदवचसां तेनेदनारभ्यते ॥ ३१ ॥ सर्थ येन विचारयन्यविदिते येषानृषि छंदसी ये जानंति न देवतां परिचयो यैनेपियोगे कृत:। विज्ञायापि पदक्रमं फलवहिभीयेन तैः प्रत्यहं तादुग्दुवेहवेदभारवहनक्केशः परं प्राप्पते ॥ ३२ ॥ चर्षावबोधेन विनान अञ्चे श्रद्धा समुन्मीलति वैदिके अपि। च्रकारि कर्नी चितवेदभाग-व्याख्या विमृष्येति हलायुथेन ॥ २३ ॥

भाता पञ्जतिमयज्ञः पणुपतिः श्राहादिकृते व्यथार् ईशानः कृतवान् डिजाहिकविधी ज्येष्ठो suरः पहति। तेनास्मित्रमुना मळस्तुतिपरा[:] प्रस्तुत्व नानास्मृतीः संध्यादिद्विजनभेमंत्रघचसां व्याख्या परं ख्यापिता॥२४॥ मीनांसाव्यवसायिभिः स्मृतिपरामधेप्रकर्षेस्थितेर् गायची द्विनपुंगयै: कति कियत्कृत्वो न वा व्याकृता। प्रामाल्यस्य कृते विलिख्य वचनं नानामुनीनां मृद् व्याख्याने व्यवत ख्यां दृशमिह प्राज्ञाः प्रयाति व्याख्याने दह्मार्थरूपं प्रथममदत्तमपरैभृति । सर्वस्वं ब्राद्यणानां वे शब्दरूपिमनं ददी ॥ २६ ॥ मुस्मायबोधकमदृष्टविनाशकारि (? l. विकाशकारि) निस्तारकं किमपि भूषितकंठदेशं। रतनिराविलमकारि हलायुधेन नेबह्नयीयिसदुशं नयनं द्विजानां ॥ २७ ॥ इह प्रथममुद्दिष्टं ग्रंथारंभप्रयोजनं । वेदस्याध्यननश्चाचा ततः परमुदाहृता ॥ ३६ ॥ येदार्थेविज्ञानफलं तदनंतरमीरितं। च्युष्पादीनां ज्ञानफलं दंत्रधावनकर्मे च ॥ ३९ ॥ प्रातःस्वानं तथा प्रातःसंध्या च समुदाहुता । माहास्यं सप्रवंचं च प्राणायामस्य दर्शितं ॥ ३० ॥ ०

It ends: ब्रह्मणे वरदानं। ब्राह्मणभोननं। यथाशक्ति विश्वत्यपरवाह्मणभोननं। अस्टिद्रावधारणं च। शतपरिनिता-ध्यसनं कुर्यात्॥

इत्यावसिषकमहाधमाध्यक्षहलायुधकृती ब्राह्मणसर्वस्वाभिधा-नपुस्तकं समाप्तमिति॥०॥ संवत् १८४५ इदं पुस्तकं भयानिरामेण लिखितं स्त्रीकाशीमध्ये गंगातटे मानमंदिरसोमनाषसमीये०

The front page contains the following note:
"Having inserted many notes for recollection, and
some crude versions in the margin, while arranging
tracts for publication on subjects connected herewith,
I have replaced this book (as no longer fit for the
publick) by a transcript. II.C."

[H. T. COLEBROOKE.]

1641.

1401. Foll. 182; size 13½ in. by 6 in.; large, clear, modern Devanāgarī writing; ten lines in a page.

Brāhmaņasarvasva.

The transcript referred to in Colebrooke's note above. Though not always correctly copied, it is more easily consulted than the original.

इति व येदाध्यापनयेदार्यज्ञानप्रशंमा fol. 10a; इति दंतभावनं 10b; इति प्रातःस्तानं 15b, etc. (sandhyā, gāyatrī, prāṇāyāma, and mantras); इति व सानमं- क्यास्थाप्रकरणं 69a; इति व सहस्रशोषीध्याययास्था 88b; इति वेश्वदेवशांयाध्यायः 99b; इति विष्यूदेवशांयाध्यायः 101a; इति व पार्वणश्राद्धमंत्रयास्या 110b; इति भोननविधिः॥ स्रथ गभीधानं fol. 112b, etc. (saṇskārāḥ); इति व दशकर्ममंत्रयास्था 152b; इति सावस्थांतिष्टिकमेणां निषधः 180a.

The authorities referred to in the work are limited to Purāṇas (incl. the Vishṇudharmottara) and smṛiti-treatises, incl. several Gṛihyasūtras, the Bahvricagṛihyapariśishṭa, fol. 153b; Chandogapariśishṭa, 13a, 19a,b, 20a, 40a, 63a, 85b, 86b; also Kātyāyana's Yajñapārśva, 153b, 155b, 156a, 158a; and frequently his Chandogapariśishṭa (इंदोनपरिशिष्टे कात्यापन: i.e. the Karmapradīpa), e.g. fol. 12a (K. 10, 1); 17a

संध्यालोपस्य चाकर्ता चानशीलश्च यः सदा ।
तं दोषा नोषसपैति वैनतेयिमवोरगाः॥ cf. K.11,16;
fol. 17b (-K. 11, 2a, 3b); 86a (K. 13, 10); 110b
मुनिभिद्धिरशनं प्रोक्तं विप्राणां मर्त्ववासिनां ।

नियमहि तमिस्तन्यां सार्धे प्रथमयामतः॥ ef. K. 13,9; fol. 154b (K. 7, 1-14); 155a (K. 8, 12); 155b (K. 13, 14-16); 156a (K. 6, 11); ib. (K. 7, 6); 156b (K. 5, 2, 3); 157a (K. 5, 10); ib. (K. 8, 1-10); 158a

ब्रह्मणे दक्षिणा देयाः यथावत्यरिकीर्तिता । कर्माते उनुच्यमानायां (।. नापि) पूर्णपात्रादिका भवेत् ॥ $[K,\ 15,\ 1,\ 2,\]$

fol. 159a (K. 13, 11-13); 159b (K. 14, 2, 3), etc.

Further, Karkabhāshyakrit(!), viz. the comment on Vāj. S. III., 63, निवतियाम्बायुषे॰, fol. 123a.

Some Smritis are quoted at second hand from the Rahasya (? Śivarahasya), e.g. Vrihad-Yama, 53b, 57b; Rahasyaprāyaścitte Vriddha-

yamaḥ, 55b; Vṛihan-Manu, 29b (prose); also Rahasye Manuḥ: जस्वा तु पीरुपं सूक्तं मुच्चते गुरुतस्यगः (M. 11, 251) ॥ Also simply 'Rahasye,' 58a (prose).—The authorities most frequently referred to are Yogi-Yājñavalkya, and (on the saṃskāras) Pāraskara.

[H. T. COLEBROOKE.]

1642.

1547B. Foll. 18; size 10\frac{3}{4} in. by 3\frac{3}{4} in.; fairly good, recent Devanāgarī writing; nine lines in a page.

Saṃnyāsapaddhati, a manual of the duties enjoined on those entering the order of ascetics, ascribed to Śańkarācārya.

It begins: श्रीज्ञंकराचार्येभ्यो नमः। परमहंसानां संन्या-प्रिथिषे व्याख्यास्यामः। तत्र

कृष्षं च चतुरान् कृत्वा यपनार्यमनाश्रमी ।

श्राश्रमी चेन्नमकृष्ढ्रं संन्यासयोग्यतां वनेत् ॥

श्रान्दरपितता यस्य कुनस्री श्यायदंतकः ।

श्रीवः खोणांगविकलो न च संन्यासमहिति ॥ १ ॥ इति

वत्यक्षतपोदानहोमस्याध्याययितितं ।

श्रीचाचारपिश्रष्टं संन्यासं नैव कारयेत् ॥ ३ ॥

श्रातकुलशीलस्य निदके व्रिजदेवयोः ।

चौरचपैठधूतेषु संन्यासं नैव दीयते (। दापयेत्) ॥ ३ ॥

संप्रत्यवसितानां च महापातिकनामिष ।

वतानामभिश्रस्तानां (। व्रात्याण) संन्यासं नैव दापयेत ॥ ॥

इति दत्तात्रेयो सामान्यप्रयोगः॥
चरेचात्वारि कृच्छािया न्यासं कुर्वस्ननाश्रमी।
चाश्रमी कृच्छमेकं तुकृत्वा संन्यासमहीति॥ ५॥

क्तय संन्यासिविधि व्याख्यास्यामः ॥ पूर्वेद्युर्नीदिश्राद्धं कुयीत्॥ दैवं चार्धं तथादित्यं पैत्र्यं मातृकमानुषी । भौतिकं चात्मनश्चेति छष्टी श्राद्वानि निर्वपेत्॥

पूर्वोक्रदेशः सुमंगलो मनश्चष्ठःप्रसादकरः स्वस्तिश्चलंकृतः (!) श्राह्यद्रव्याणि च दूर्वोद्यतद्धिषृतमधुलाजाप्रभृतीनि मुमंगलान्य-न्यानि नांदिमुखवृद्धिश्चात्रं समानं कार्ये ॥ ०

Fol. 3b: इति श्रीपरमहंसपरिवाजकाचार्यविरचिते श्री-शंकराचार्यकृतसंन्यासिषिधः समामा ॥ सर्वेषां विधिः विजिन् किचित्रदो अस्ति ॥ अप विरक्तकपनं ॥ प्ररमात्मिन यो रहा [8] विरह्म[:] परमात्मने । सर्वेषणाधिनमुक्तां स भैद्धं भोक्नमहेति ॥

वैराग्यं विविधं। एकं सहनं द्वितीयं मकेंद्रं तृतीयं इनशानं॥ o ... जाचमनविधिः fol. 9b; जय यतीनां जानविधिः 10a; जय जलसंध्या 12a; जय योगीनां संबंधीनां संध्या 12b; इति योगयट्टविधिः 15b.

Fol. 16b: इति शंकराचार्यकृतसंन्यासिविधः समाप्तोयं स्थः॥ स्रवातुरसंन्यासिविधः॥ संन्यासयोग्यतां तप्तकृच्छं चरेत्।

It ends: उदङ्गुक्षो गुरु: नित्यभुद्दमुक्तसत्यपरमानंदाद्वय-वस्त्रप्तिपादकप्रखवमुपदिक्षोत् प्रखवस्यार्थवस्तनेन बोधयेत्। सा-सायैवसनं पंचीकरणं ॥ इति स्त्रीपरमहंसपरिवानकासायैविर-सितं सातुरसंन्यासपद्वतिः समाप्तामगमत् ॥

For another work of the same title (or Samnyāsavidhi), ascribed to Śaunaka, see Rāj. Mitra, Notices, II., p. 101.

[H. T. COLEBROOKE.]

1643.

31. Foll. 73; size 9½ in. by 4 in.; good Devanāgarī writing of the earlier part of last century; eleven lines in a page.

Yati (or Paramahamsa) -Dharmasamgraha, a digest of the duties of ascetics, by Viśveśvara Sarasvatī, son (or pupil) of Sarvajña Viśveśa.

It begins:

प्रगम्य विष्णुमालानं सिचदानंदमुक्तिदं। गुरुं सर्वेज्ञविश्वेशं भाषया घृतविग्रहं॥ १॥ विश्वेष्यरसरस्वत्या क्रियते वेदमानतः। यतेः परमहंसस्य धर्माणामेष संग्रहः॥ ३॥

तत्र संन्यासाध्रमकाल निर्णयो जावाल श्रुत्या विहितः। ब्रद्धचर्ये समाप्य गृही भवेत्। गृही भूत्वा वनी भवेत्। वनी भूत्वा प्रव्रजेदित्याश्रमसमुख्यः। तथा व्यवस्थितविकल्यो अपि यदि वेतर्या ब्रद्धचर्योदेव प्रव्रजेदिति। खत्यवस्थितविकल्यो अपि गृहाद्वा वनाहेति। खारुखपुपनिषदि च। गृहस्थो ०

स्रय संन्यसाविधि: fol. 4a; स्रय ब्राह्मग्र छ्या 22a; इति श्रीपरमहंसपरिवानकविश्वेष्यस्यस्वतीविर्णाते परमहंस-परिवानकथर्मसंग्रहे ज्ञानांतरंगधर्मसंग्रह: प्रथम: ॥ 29b.

स्रय र्तिधावनिषिधः 32a; स्रय साचमनिषधः 37a;

सथ प्राणायाम: 39a; सथ जपिविध: 40a; सथ श्रवण-विध: 41a; सथ भैसप्रशंसा 45b; सथ नमस्तारिविध: 55a; सथ पर्यंकशीचं 57a; सथ प्रापट्टिविध: 57b; सथ प्रापट्टिविध: 57b; सथ प्रापट्टिविध: 62a.

वेदस्मृतिपुराग्रेभ्यो वाक्यान्येतानि यानतः । विश्वेष्यरेग मुनिना संगृहीतानि भागशः ॥ यतिभूमप्रकाशाय ज्ञानमोद्यप्रसिद्धये । एकत्र(!) परमहंसानां मुमुख्यां विशेषतः ॥

इति परमहंसपरिव्राजकिषश्चेश्वरसरस्ततीसंगृहीते पतिधर्म-समुज्ञये नित्याद्याचारः॥

यतीनां क्रेतसंस्कारविधिं चास्यास्यामः fol. 72a.

It ends: आहं ब्रह्म भोक्ता ब्रह्म आने ब्रह्म ॥ ब्रह्मापैणं ॥
गीनापाठः ॥ नेपां वस्त्रालंकरणं दश्चात् ॥ इति नारायणविलः
सनाप्तः ॥

Among the authorities cited by the author, are the following:—Prayogasāra, fol. 62a; Medhātithi, 17a, 37a, 45a, etc.; Yatidharmasamuccuya, 19b, 48a, 54a, 55a (cf. also fol. 72a, above); Vāsudeva, 72b; Vyāsasūtra, 29b, 42a; Šankarācārya, 26b; Šivagītāḥ, 24a; Shaṭtriṃśanmata, 5a; Surcśvarācārya, 26b, 42a; Smrityarthasāra, 4a.

For another MS. of this treatise (yatidhar-masamuccaya), see Rāj. Mitra, Notices, V., p. 75; for another treatise on the same subject, entitled Yatisamskāraprayoga, by the same author, ib., I., p. 173.

[H. T. COLEBROOKE.]

1644.

1696d. Foll. 40; size 9½ in. by 3¾ in.; fairly written, in Devanagari, towards the end of the last century; nine lines in a page.

The same treatise. Incomplete.

It ends: इति श्रीपरमहंसपरिवाजकिषयेश्वरसरस्वती-विरिश्चिते परमहंसपरिवाजकिष्मेसंग्रहे कानानांतरे भनेसंग्रहः (fol. 29b of preceding MS.) ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1645.

1563. Foll. 93; size 11 in. by 6½ in.; good, old Devanagarī writing; 11-16 lines in a page.

Yati-Siddhāntanirņaya, a very similar treatise on the same subject, by Saccidānanda Sarasvatī.

Unless the authors are the same, one of them has plundered the other wholesale.

It begins:

नमस्कृत्य गर्णाधीशं साधारस्थितमीश्वरं । यस्ये सारतरं शास्त्रात् यतिसङ्घातिन्यीयं ॥ १ ॥ सिश्चदानंदयतिना क्रियते येदमानतः । यतेः परमहंसस्य धर्माणामेय संग्रहः ॥ ३ ॥

तवादी सञ्यासात्रमकालिनिर्णयः ॥ अध्ययं समाप्य गृही
भवेनृहाद्वती भूत्वा प्रव्रजेदिति जाबालत्रुतिविहितः ॥ अध्यव-स्थितिविकस्थो अपि गृहाद्वा वनाद्वेति ॥ स्वारुख्यिनिषदि स ॥ गृहस्थो ब्रह्मसारी यानप्रस्थो वा लीकिकाग्नीनुद्राधीयाग्नी (११.० वद्राग्री) समारोपयेदिति ०

इति व संन्यासग्रहणादिसर्वेषां कुटीचकादीनां संनिष्ठितस-कल्प्यमसंग्रह: प्रथमोह्नेश: fol. 29b; इति व निन्नाचारो हित्तीय: 1 63a; इति व निचंधक्रमरचनाप्रकार: समाप्रः॥ यत्रिधर्मं संपूर्ण ॥ 80a; इति व संन्यासग्रहणविधि: 84b; इति व कुटीचकादित्रयाणां शौचादिविधि: 89a; इति व परमहंसविध: 91a.

It ends: इति श्रीमत्परमहंसपरिवाजकाचार्यश्रीमत्सचि-हानंदसरस्वितना संगृहीते यितिसिद्धांतिनिर्णये यते: प्रेतसंस्कारः क्रमः समाप्तः ॥ सन्यासर्थं पूर्वचत् ॥ इति श्रीसीद्धांतसारसप्तमूव संपूर्ण ॥ ० ॥ संवत् सके पंद्धारावरषे(!) नलनामसंवत्सरे। पूस धदी वारतीच रवीवार शप्तमी(!) संपूर्ण ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1646.

1062. Foll. 34; size 6% in. by 3 in.; clear Devanagarī handwriting of the latter part of the last century; seven lines in a page.

Samnyāsi-paddhati, a manual for religious mendicants of the Vaishņava sect.

It begins: ज्ञय संन्यासमाह्यपद्वति: ॥ प्रयमे गृहमाता-पिताक्षाताभगिनोपुत्रं प्रापेयति । हो मनैपरिवाराः ज्ञहं संन्यासं करोमि । तदनंतरमान्यगृहमामादि प्रदक्षिणा कृत्वा तत्र मामातरं गत्वा क्रोशप्रमाणं । तत्र ज्ञानं कुर्यात् । देवार्चनादिकं कृत्वा । देवपिचादिस्मरणं कृत्वा । पुनगुरूदर्शनं कुर्यात् ०

इति संन्यासप्राचिनविधिपह्नतिः fol. 3a; इति दशनामसंन्यासः 4a; इति तपेणप्रयोगः 5b; इत्यष्टश्राह्मविधः 7b; इति यशोपवीतिमंतः 12a; शिखाहोममंतः 12b; दीखामंतः 13b; परिष्यामंतः 15a; -- इति चत्वार संध्याया विधिः 22a; -- इति श्रीदत्ताचेयविरिचते महाज्ञानयोगपटं संपूर्णे । खपाश्रमविचेक लिख्यते 31b; इति श्रीमळंकराचार्यविरिचतं समसूचदीखासारविचेकः । स्त्रथ संकल्पमाह । 33a.

It ends: चेदच्य विषितृतर्पेणादि मुभक्ते श्राद्धाष्टकं कृत्वा वीयोहोनपूर्वकं संन्यासग्रहणनहं करिप्येति(!) संकल्प:॥ इति सप्तसूचनहायाच्यायेविधिपूर्वकं पंचीकरणं समाप्रं॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1647.

619a. Foll. 16; size 9½ in. by 4 in.; fair Devanāgarī writing; 12 or 13 lines in a page.

Yatisamskāravidhinirņaya, an exposition of the purificatory ceremonics prescribed for ascetics.

There are some lacuna, especially after fol. 7a (whon a fresh paging begins), on fol. 8b, and 12a.

The MS. begins: यतिसंस्कारियश:।

सिद्यनंतरं पुत्रादिः शिष्यो या चात्वा चिधकारसिद्यर्थं वयनसूत्रावरणे कृत्वा देशकाली संकीत्यं ब्रद्यीभूतं नारायण-किपणं भिक्षं शीनकोक्तविधिना संस्करिष्य इति संकल्यावणं नयं कलश्रमानीय तीर्थोदकेनापूर्य तदुदकं॥

> गंगे च यमुने चैष गोदावरि सरस्वति । नमेदे सिंधु कावेरि जले अस्मिन् सिंबिधं कुरू ॥ यज्ञ किंचिज्ञगत्सर्वे दृश्यते श्रूयते अपि था । चंत्रषेहिश्च तस्पर्वे व्याप्य नारायणः स्थितः ॥

नारायणः परं ब्रह्म तत्वं नारायणः परः । ?
इति यत्रीध्वेदेहिकविधिः । fol. 2b; विधायनशीनक्षयमस्मृत्यनुसायीचारानुगृहीतो नारायणविक्रप्रयोगः । 6a;

॰ नागरसंडानुसायीचारानुगृहीत स्नाराधनप्रयोगः । 7b ; याग-कालः । 10a-

It ends: सर्व कुर्वतः श्राम्बनेधादिमलं । इति यतिसंस्कार-विधिनिर्योयः समाप्तः । सं १९२५ ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1648.

554. Foll. 103; size 13 in. by 4½ in.; fairly, written in the Bengalī character, in Śaka 1710 (A.D. 1788); nine lines in a page.

Acāracandrikā, a compendium of the duties of Śūdras, by Śrīnātha Ācāryacūḍāmaņi, son of Śrīkarācārya. The pūrvakhaṇḍa.

It begins:

विषायं मन्त्रादिमुनीन्द्रसंहिता हिताय यत्नर्मनिविष्टचेतसा । स्राचार्यच्डामणिना वितन्यते नुरीयवर्णीसिलकमेपद्वतिः॥

साचारचन्दिका चित्रकुमुदामोददायिनी । भूगात् परगुणानन्दश्रीजुमां विदुषानियं॥

सत्र यद्यपि विष्ठसेयैव शूद्रस्य विशिष्टं कर्म किर्ति । यदती उत्पिष्ठकुरते तद्वयस्य निष्मलिमित मनुवचनाष्ट्रिपसेषाचिति । तत्र संदिन्तापुराखादिषु शूद्रस्य फलाभायाद्मवृत्तिरेवावगम्यते । तत्र संदिन्तापुराखादिषु शूद्राखामपि कमैविशेषेषु शौचाचमनपचयद्यदि-ष्विभायत्राद्रस्य प्रवृत्तिरन्यचापि प्रवृत्तिरनुमीयते । मनुवचनस्य तु विशिष्टं प्रकृष्टं निष्मलमस्यफलं फलशून्यमेवेति व्याख्यानिमिति पारिजात-काराद्य: । ०

षण शूद्राणां संक्षेपतो विहित्तनिषद्धकर्माणि fol. 2a; षण्यसमनिषिधः 9a; षण दंतथावनं 16a;—षण भोनन-प्रयोगः 45b; षण स्त्रीसंयोगः 55a; इति साहिकविधिः समाप्तः । इदानीमन्येष्ट्यादिसक्ष्ठीस्त्रेदेहिकविधिनिरूपणमार-भ्यते । 57b; स्रण वृषोत्सर्गः 91a.

It ends: इति महामहोपाध्यायश्रीमध्तुते कराचार्यात्मज-श्रीमञ्जीनापाचार्यपूडामणिकृतायामाचारचन्द्रिकार्या पूर्वसंडः समाप्तः॥

भाके विन्दिन्दुसिन्धुग्नीमाने श्रीभिवशमेणा । स्रतेखि काशियासिश्रीमनसाचारचन्द्रिका॥

For the author's Śrāddhacandrikā, see no. 1734, his commentary on Jīmūtavahana's Dāyabhāga, no. 1513. [H. T. COLEBROOKE.]

1649.

2515. Foll. 147; size 11 in. by 4 in.; excellent Devanagari writing of about 1550 A.D.; 7 or 8 lines in a page.

Smritikaumudī, an exposition of the religious duties of Śūdras, composed (by Viśveśvara) under the patronage of Madanapāla.

It consists of four books (kalollāsa) of 2, 4, 5, 5 chapters (kiraņa) resp.

For the introduction नमः सकलकल्याणकारणाय o see Aufrecht, Cat. Bodl., no. 653.

It ends:

जयत्यस्वलः [-∨-]भुषनगीतकीर्तिः सुतः [:] महाराखः (?r.महारखः or सधारखः)महीपतेर्मदनपाल-[पृष्पीपतिः।

अनेन कृतिना कृता स्मृतिपदीकिता कीमुदी महार्थवसहोदरी मदनपारिज्ञातानुजा॥

इति श्रोकृतिमनोहरायां कीमुद्यां श्रीमदनपालराजेंदोः आक्षायकलोक्षासे पंचमः किरणः समाप्नोयं॥

For other MSS, of this work, see Burnell, Tanjore MSS, p. 133b; Rāj. Mitra, Bikāner Cat., p. 466. [H. T. Colebrooke.]

1650.

2514. Foll. 179; size 10½ in. by 5 in.; clearly written in Devanagari, about the middle of last century; nino lines in a page.

Śūdradharmatattva (or Śūdrakamalākara), a compendium of the religious duties of the fourth caste, by Kamalākara Bhaṭṭa, son of Rāmakṛishṇa Bhaṭṭa. It begins:

प्रसम्य रामं पितरी कमलाकरशमेसा । रामकृष्णतनूजेन शृद्धभेगे निरूप्यते ॥

तत्र शूद्रत्वमृदसवणीत्रत्वं विप्रत्वादिवत् । यद्यपि सगीध-कालीने विद्यामित्रादी चनैतत्त्रणापि तत्रादृष्टिषिशोधारअश्वरी-रत्वमेव ब्राह्मणत्वमन्यत्र तुपूर्वीक्रमेवं शृद्धे अपीति दिक् । ०

For an analysis of the work, see Aufrecht, Cat. Bodl., no. 654.

According to Rāj. Mitra, Cat. of Bikāner MSS., p. 499, this treatise forms part of Kamalākara Bhaṭṭa's General Digest of Law, entitled Dharmatattva-Kamalākara, consisting of the following ten sections:—1. Vratakamalākara; 2. Dānak.; 3. Karmapāka; 4. Šāntikam. (or Šāntiratna, see no. 1741); 5. Pūrtak.; 6. Ācārak.; 7. Vyavahārak.; 8. Prāyaścittak.; 9. Šūdradharma(tattva); 10. Tīrthavidhi.— See also the author's Saṃskārakamalākara above, no. 1630.

The author wrote his Nirnayasindhu in 1611-12 A.D. [GAIKAWAR.]

1651.

1444. Foll. 89; size 12 in. by 4 in.; legibly written, in Dovanagari, in 1801 A.D.; ten lines in a page.

The same work.

[H. T. COLEBROOKE.]

1652.

2800. Foll. 173, the first of which is missing; size 9 in. by 4 in.; indifferent Devanāgarī handwriting; eight lines in a page.

Šūdra(dharma)-uddyota, another treatise on the duties of Šūdras, by Viśveśvara Gāgābhaṭṭa, son of Dinakara Bhaṭṭa, and nephew of Kamalākara Bhaṭṭa.

The treatise is intended as a supplement to Dinakara's Dinakaroddyota (see no. 1606).

The second leaf begins: ति चतुरकान्यतमन्त्रे मा-तिचतुष्यव्यापकनात्पेतरं वा ?

इति प्रतिलोमपट्टं fol. 3b; इति श्रीमनारायणभट्टमूरिमृनुरामकृष्णभट्टात्मजदिनकरभट्टमूनुगागाभट्टापरनामकथिश्रेश्वरभट्टकृते शृद्धभे जातिविवेकनिरूपणं 22a; इति शृद्धभेनिरूपणे सामान्यधर्मनिरूपणम्॥ विश्वेश्वरेण विदुषा नत्वा श्रीराममादरात्। निरूपते प शृद्धस संस्कारा गुरुमागैतः॥ 35a;
इति शृद्धसंस्कारनिरूपणं 38a; इति शृद्धभे पुण्याहयाचननांद्रीश्वाद्वादिविधः 43a; इति शृद्धमें पुण्याहयाचननांद्रीश्वाद्वादिविधः 43a; इति शृद्धमो श्वाद्वप्रयोगः 50a;

इति गागाभट्टकृतजूद्रकृत्ये सर्वहोमसाधारणविधिनिरूपणं 51a; इति गभीधानं 51b; इति पुंसवनं 52a; इति नातकमें 53a; इति नामकमें 56b; इति १ जूद्रविवाहप्रयोगः। ज्ञय संस्कार-त्वाळूट्टात्येष्टिप्रयोगः 78b;—इति तपेणविधिः। ज्ञय जूट्टस्य देवायूनाविधिः 126a; इति १ जूट्टधमैनिरूपणे सकलाहिको-पयोगिविचारः। ज्ञय जूट्टाहिकप्रयोगः 134b; इति १ प्रातः-कृषं 137a; इति १ जूट्टाहिकप्रयोगः 134b; इति १ प्रातः-कृषं 137a; इति १ जूट्टिडाने देजाचारानुरोधेन जूट्टस्य नित्यत्रपणप्रयोगः 144b; इति १ विश्वेश्वरपूरितदिनकरोशोते जूट्टाहिकनिरूपणं। १ ज्ञय जूट्टाहिकाने व्यते 161a.

It ends: इति श्रीगागाभट्टपूरितशृद्रोद्योते श्राह्मोपयोगिनिर्णयः शूद्राशीचे खन्ये पिशेषाश्रास्माभितिनकरोद्योताशीचकांडे (Rāj. Mitra, Notices, II., p. 114) कृत्स्वप्रपंचिता
इत्यलमितिपस्तरेण [॥] इति श्रीमिहिहन्मुकुटरानसम्माणिक्यमरीचिमंनरीपुंनपंनिरतपदद्वंहारियंदश्रीमद्रामेश्वरभट्टमूरिमृनु श्रीमहारायणात्मजश्रीमद्रामकृष्णभट्टतन्यज्ञगहरूपारेयमीमांसावर्तसदिनकरतनूजगागाभट्टापरनामकविश्वश्वरभट्टपूरितदिनकरोहोते शूद्रपर्वनिवंधः समाप्तः भागसुद्वि १४ रवी संवत् १६५० १

1653.

3009m. Foll. 31; size 13 in. by 8 in.; good Devanāgarī writing of A.D. 1830; European paper; fifteen lines in a page.

Kāyasthadharmedīpa, a manual of rules of conduct for men of the Kāyastha caste, by Viśveśvara Gāgābhaṭṭa.

From the political allusions, in the introduction, to the emperor Aurung: che (Auranjeva) and to Śivajī of Rājagiri (? Rājagriha), the founder of the Maratha power, the work would seem to have been composed about 1660 A.D.

It begins:

त्रवास्ति राजनगरी शिवराजधानी यत्सी धज्ञेलरगताच्चढकाः प्रभाते । पारायता, स्रिप च तांडवर्यति तुंउं तारासु तंदुरुधियाप्प(?l.च) निवर्तेयंति ॥ ३ ॥ तत्राभवच्छाहनराथिराजः स स्वत्रथमस्य नवावतारः। मुरदूपुष्पोचयकामिनीभिः संगीयते यस्य यशःप्रशस्तिः कादं विनीय जनजीयनदानहेतुः भौदामिनीय सकलारियिनाशनाय । कालंबिनी भवति राजगिरेरिदानीं जीजाभिधा जयित शाहकुरुंचिनी सा॥ ५॥ तापुरवराशिरभविखवराजनामा यस्य प्रतापसविता क्रमते दिगंतं। चस्तोदयाचलपरार्थभृवि स्थितानाम् उद्योतपारगमियाकरुभ्बिलानौ ॥ ६ ॥ प्रतापतपनी महत्प्रकुरुताहिनं ब्रद्मणः पराभवितुमीहतामपरको सुँडूमि ख्यात्। इदे तु महदद्भुतं दहति सातपत्रानयं न तापयित यैः स्वकं कृतमनातपत्रं शिरः ॥ ९ ॥ द्रपोहीपद्यवनदितिजो क्रौतिदानाय लोक-त्राणायोग्रो बहुलकरुणासिधुराशिर्वभूष । मन्ये यस्माद्वहलदितिनाभीशवस्रो विदाय स्याने स्त्रीये निल्लिलिवनुधानस्यापयामास भूयः ॥ ६॥ द्यावापृषिष्योहिं समिद्ववत्योर् धाय्येव मध्ये किल यस्य क्रोतिः। दिल्लीचारक्रोधपनंत्रयस्य प्रकाशयत्याचु समिधनं या ॥ ६ ॥ यस्योत्पत्तिस्त्रिदशभवने दुंदुभिध्वानकस्या को[ड]पि स्पष्टी यवनभवनेंद्रादिनीपात रुपः। नामश्रीवं सकृदिप नपो [5] वंगनेवस्य कंपोत्-कवै नित्यं जनयति चिरं जीवताच्छाहसूनुः ॥ १० ॥ स्वेमालंबीभवति भगवास्मानुमायः(? 1. मा)कविद्यद् गेहारंभीभवति गहने दाववैद्यानरी ऽपि । किं चाप्पश्चावदमजनितः सागरे मज्जते यत् सो ज्यं सर्वो जयित महिमा यत्मतापानलस्य ॥ १९ ॥ यत्र खात्रनियाय भागेयभयत्रस्तं परं विश्वनं वंज्ञो [ऽ] 'गमहीयतेरिय महान्यस्मिम्पर्तगायितः। यद्याम त्रिदशास्यहतिषदुताग्रासीभवद्यावना-वस्त्रीयोपमितोषाभूतदृद्यो पर्वर्ति दिल्लीस्यः ॥ १३ ॥

नवातवगिरेभृगुं(?) भन्नति गोलकुंडाधियः स दिख्णदिगीश्वरं श्रयति दक्षिणाशाधियः। महापषमुपासितुं हिमगिरिं च दिल्लीग्ररः शिषो [इ]यमयमन्यतां जयति राजराजिष्यया ॥ १३ ॥ स्वपुर्वयज्ञकयाः सुमेरुर् वयुरधेव्ययशंकितेरमेयः। मुदशान्यवधाय भूभृदस्रीन् मृजतः स्वानि शिवाय दीपवंती ॥ १४ ॥ त्विय दिल्लीत याचकान्धनेशान ददति त्वय्यय योख्य बाचमेशान्। शिवराजनिजाभिभृतिभीत्या स्वयमाञ्चांबरतामगाम्महेशः ॥ १५ ॥ पीताः शास्त्रमहाखेवा भसितता प्राप्ताः समुज्ञासिता विश्वं भानुमतेव दीर्घितमिदं कात्स्र्येन लब्बा श्रुति:। नचा मृष्टिरकारि मृष्टिविरहे चाता द्विजीयाः खमा वासिष्ठी त्वयि जामदग्न्यसदृज्ञात्वय्येव संभाव्यते॥ १६॥ भनस्तमानंतिकरीटरानानुविधिता यञ्चरकोर्धरेखा । सीमंतिनीनां समुवाच तेषांसीमंतसिंदूरिशरस्थिरावं॥१९॥ दानोद्यते यत्करपद्मगर्भे राजप्रभासं युलितांबुदर्भे । कल्पद्रदेशः सुरसुंदरीयां संप्राप संकेतनिकेतनत्वं॥ १६॥ पुरा निविडगर्जनैभृशमपाकृतं यैघनैर् जितं सिंख मया संतान् प्रियतमो गृहीत्वा गतः । षिलोक्य गनसंवृतं पतिमुपेदमारादिदं वदंति सकुतूहलं पुनरहो यदर्षिप्रियाः ॥ १९ ॥ **चकत्रप्रकृ**द्भिवादुदिततापसंतापिता दिवाकरकरा दिवर्पायतकी सुपन्नादिष । यदंबुवहगर्जितश्रवणानिश्चयाचे अ्धुना त्रपञ्चयविनिद्ययात्परमनिर्वृतिं भेजिरे ॥ २० ॥ पिधाने दीनानां श्रियमिह ददाने धनकृतां स्रमहर्भे यस्य स्पुरित करगर्भे मृतमित (?)। हरेरेचा योषा सपदि कमला हंत कमलाद् उपेत्येतद्भिद्यावधिवसति लक्षाधिवधने ॥ २१ ॥ श्चवरंगजेवयवनाधियभीतविप्र-चाळाय यः परिगृहीतनवावतारः । चन्यो इस्ति वा मलयभूवलयात्ममुद्रा[त्] सुचामभीतगिरिष्यणदीतककः(शिगिरिरीष्यणदीनककः) ज्ञिष्ट्र<u>ांगवंशोव्रववीरसंधे</u> ા રૂર ા यः स्वनाति प्रकटीचकार । विजिल्प सर्वोन्धरकोपतीं श्र यो ज्ञारयच्छचनपावदातं॥ २३॥

श्रहानसिधी पतितान्स्नृतीं स्र समुद्रधाराजुनया सकृत्या । वेदाचिमरनानुदधी युगादी यथैव विष्णुः कमठः खरूपः ॥ २४ ॥

कायस्यप्रभुवंशनः समभवत्तस्य प्रधानो थिया बालाजीति समस्तकार्यकरणोदारो महोत्साहकृत्। यस्याज्ञानुपयाति राज्यमिललं सामाद्युपायैः स्पुटेर् नीत्याद्येश्व सुगोपितैरपि रिपूम्संबाधते उहनिशं ॥ २५॥

चावृत्ति(?)प्रभुतो मनीपया यो मनीषिगणनाम्यतानियात्। कि च भैषणशिरोपिथिकृतिं(!) नीतिमार्गगिथया खयाकरोत्॥ ३६॥

तेन श्रीशिववर्मणा नृपतिना खाध्यक्षतां प्रापितो षालाजी समकारयक्तुभमतिः कायस्यधरेदियं। मीमांसार्गवसारगामित च सा विद्योष्यरेणादरात् गागाभट्टपराभिधेन मुकृतानुष्ठानसंसिद्धये ॥ ३०॥ ततो निषंधानवलोक्य भूयो भूयश्च हेमाद्रिमतं विचित्रः। कायस्यधनाचरणप्रदीपं गागानिधस्तं प्रकटीचकार॥ १६॥ अद्यांडासंडदंडाच(l.च) श्रीवञ्चालपुभेच्हया । कायस्यधर्मदीयो व्यं गागाभट्टेन निर्मितः ॥ २९ ॥ नत्याभीरिकशोरं घोरं विद्युद्धतो अपभिख्यायाः कायस्थर्भदीषं गागाभद्दस्तनोति लोलातः ॥ १ ॥ सुद्धारेव ज्याने घेदानस्मृतिसंततिविषयगोन्मेषे हि मात्रीयितं गागाभट्टपराख्यस्य विश्वेश्वरननीपिणः। सुमनोमानसे शर्म मन निर्मातु निर्मितः॥ २॥ तद्योद्वातत्वेन सादी जातिनिर्खयः क्रियते॥ तत्र चातुर्वर्थ-

इति कायस्याचारदीपिकायां जातिविषेकनिरूपणं॥ गागाभट्टेन विदुषा नत्वा श्रीराममादरात्। भाति विविच्य संस्कारः कायस्थानां निरूप्यते॥

प्रयोजकमार याज्ञवस्काः॥ ०

कायस्थभेदकचनं तद्वनिक्षपणं ॥ निरूपणं च पमपुराखे रेणुकामाहाक्ये ॥ ° fol. 10a; इति गागाभट्टकृते कायस्य-धर्मदीपे सामान्यधर्मनिकपणं ॥ fol. 12b; इति व संस्कारनि-हपर्ण ॥ fol. 15b; इति • स्वस्तिवाचनविधिः fol. 16b; इति ॰ प्र्याहवाचनाद्रिप्रयोगः fol. 21b; इति ॰ सर्वहोमसा-भारकप्रयोग: fol. 22b; इति o नवसहमसप्रयोग: fol. 26a; इति गभीपानं । १ पुंसवनं । १ जनवलीभनं । १ सीमंत: । fol. 27b; ॰ जातकर्म। ॰ यष्टीपूजा। fol. 28a; इति दश्रवपुरविधि: fol. 28b; इति नामकर्म। ° दोलारोह: । °

कर्णवेध: । fol. 29a; ॰ उपवेज्ञानं fol. 29b; ॰ सन्नप्राज्ञानं fol. 30a.

It ends: इत्यन्दपूर्तिप्रयोग: ॥ [?]

1654.

Foll. 393 (fol. 162 of which is missing); size 12% in by 5% in.; clear, modern Bengali handwriting; eight lines in a page.

Varshakaumudī, a calendar of religious observances enjoined for the different days of the lunar year, by Govindananda Ārārya, son of Bhatta Ganapati. The treatise forms a section of the author's Krityakaumudi.

It begins:

चिन्ताश्मीयति धातरि व्रजनवधूचित्रेषु पाशीयति स्वाराजि स्तुवति प्रसाद्विहितश्यामासूनन्यीयति । यनेत्राञ्चनवात्री जलधिनावक्रासुने अलीयति क्षोग्रीभारहराय यादवकुली त्रंशाय हसी नमः ॥ १ ॥ धुनोतु ध्वान्तमसाकममाश्विनाभिसंभृतं । गोविन्दवदनोद**चायाचजन्यज्ञयश्वनिः** ॥ ३ ॥ येन ज्योतिषयञ्चलेषु नितरां मार्तग्रहिषद्यायितं श्रीगोविन्दपदारविन्द्युगले लीलामरालायितं । केषां नोपरिशाेलिको गर्णपिकभेट्टः स ताद्गिवधः॥३॥ तत्रनुत्रम्मा विदुषामनुरागमधूलिकाभिरासिकः । मधुरिपुपदारविन्दश्रद्धानृतमाधुरीरसाभिक्षः ॥ ४ ॥ चालोच्यासिलमंग्रहानविकलं दृष्टा पुराणात्यवि प्रोक्ताः सम्यगयो विविध्य मुनिभिर्मन्वादिभिः संहिताः। श्रीमज्ञातपदारियन्दविलसञ्जूलीभवोद्देशतः श्रीगोविन्दकविः करोति लिलतां वर्वेक्रियाकीमुदीं

खप संवत्सरकृत्ये निरूपणीये प्रायशः कर्माधिकरणतया विहितायां तियोनां प्राधान्यात् प्रथमं तावित्रिधिस्तक्रपनिकप-ग्रपृथेकं कमीपयुक्तभागा निरूपमा । ?

It ends:

गोविन्दानन्दकृतिना कृतेयं वर्षकीमुदी। इसां - - - भजन्तु कृतकृत्यता ॥ सर्वान्तर्यामिने तस्मै गोविन्हाय नमो नमः। यत्कृषा विदुषामस्यामनुरागप्रवर्तिनी ॥ इति श्रीगोविन्दानन्दाश्रायेकृता वर्धकीमुदी समाप्ता ॥ Then follow five leaves containing a table of contents in parallel columns.

For the author's Suddhikaumudī, see no. 1744; his Arthakaumudī, (MS. 493), further on (Astronomy). [H. T. Colebrooke.]

1655.

2705. Foll. 131 (the first of which is missing), paged (1)-262; size 8½ in. by 7½ in.; 4to.; modern Telugu handwriting; 13-18 lines in a page.

Kālādarśa, a treatise on the times and seasons suitable for the performance of religious rites, by Āditya Bhaṭṭa (also called Kavivallabha, disciple of Viśveśvarācārya).

A MS. described by Rāj. Mitra, Notices, VII., p. 243, begins:

> ब्रह्मात्यो यहश्या युगादिकालप्रभेदाश्च यदीयभेदाः। कालात्मकं सानाकमृतये व्हं नित्याय तस्मे नियतं नती

> विश्वेश्वराचायैपदारविन्दप्रणामविस्तारितवाग्विलासः । जादित्यसूरिः स्मृतितस्त्रदशीं कालं विनिर्णेष्यति मन्दवुद्धै

The present MS. begins: १ स वृद्धिविधिक्तूपेत्रा-स्दिकादिषिषयस्तदुत्तरत्र विविध्यते । यद्तिंशन्मते अपुक्तं ।

> त्रिमुह्तीपि कर्तेच्या या तिथिवृद्धिगामिनी । परमुह्तेन कर्तेच्या या तिथिः छपगामिनी ॥

On the fly-leaf, and outside, the work is wrongly marked as Kālamādhavīya.

इति कालादशें स्कादशीमकरणं समाप्तं॥ खण पर्वतिशियः। fol. 53a; इति महालयितिशियः fol. 66a; इति अष्ट-कानिशियः fol. 67a; इति अलभ्ययोगमकरणं fol. 113a.

P. 146a:

दृष्टा पुरातनपुराणवचांस्यशेषमन्यादिकस्मृतिवचांति विविच्या तस्यं । संवित्सरागमवचांसि च काळतस्यं निर्णीयते स्म कृतिना कविवद्मभेन ॥

इति श्रुतिस्मृतीतिहासपुराणभीमांसादिविचार्यमाणवितय -विकारिनिर्णयेत्यर्थः ॥ इति कालादशै यज्ञकालनिर्णयप्रकरणं समाप्ते ॥ कीविदाकृतदितयः (?). कीविद्यकृत्तवितथाः) कथिविज्ञापनं शृगुत लोकिचतप्रणामाः । विज्ञापस्य
कालस्य निर्णयकरीं कृतिमस्मदीयाम्
एनां निरस्तमदमस्तरमाद्रियध्यं ॥
विज्ञानयोगिनो विष्यक्षपाचार्यस्य निष्ययः ।
गृद्धस्य धार्मयोभीष्यं (!) तथा स्मृतिमहार्णवे ॥
विष्यादशै नित्यादशै मदनं स्मृतिचंद्रिकां ।
चपराकै कल्पतरु शिवस्यामिमतं तथा ॥
बालक्ष्यं स्मृतिरानं मंजूषां मानयं मतं ।
स्मृतिसंग्रहणं धर्मप्रदोषं कारणागमं ॥
ज्योतिपाणां च तंत्राणि पास्तृतंत्रं समील्य च ।
त्यायैः सम्यग्विचार्यायं कालादशों मया कृतः ॥
धर्मत्रवचनानां ये मूलं पृद्धति पंडिताः ।
तेषां प्रेष्ट्या इमे ग्रंथा इति दन्नं मयोत्ररं ॥

इत्यादित्यभट्टोपाध्यायस्य सूनुः (! र्हाः) कविवल्लभाषरनाम्नो गर्मकुलतिलकस्य कृतिः कालाद्शों नाम कालनिर्गयः समाप्तः॥

This might seem to be the end of the work, as is the case in the Calc. MS., referred to (which, however, omits the six ślokas). The present MS., however, after two blank pages (148-9), proceeds:

िज्यति प्रमुख्ये(!) च जुक्तपन्ने हरेदिन इति । तसुत्र स्रवणोपेते पावने परिकीर्तिते ॥ º

इति ° खपाकर्मिनिर्णेयप्रकरणं । सत्र चंद्रदर्शनवर्तनाह पराज्ञरः । fol. 156a; इति ° पर्वष्टयनिर्णयः fol. 251a; इति ° समावास्यानिर्णेयः ॥ सथ मन्वन्तरादीनां युगादीनां निर्णेयः । ° fol. 261a.

In this second portion several lacunæ occur, esp. at foll. 229-30, 237-38, which are left blank.

It ends rather abruptly: आवृता प्रकारेण। तमाह घृहम्मनु:॥ --

For another (incomplete) MS., see Bikaner Cat., p. 399.

The work must have been composed prior to the middle of the 14th century, as it is quoted in the Kālamādhava (ed., p. 83).

[MACK. Coll.]

1656.

2490. Foll. 203; size 11 in. by 4½ in.; excellent Devanāgarī writing; nine lines in a page.

Mādhavīya-Kālanirņaya, also called Kālamā-dhava or Kālamādhavīya, another work, in five chapters (prakaraṇa), on the same subject, by Mādhavācārya (? Sāyaṇa).

The work was written (probably about 1360 A.D.) after the completion of the author's commentary on the Parāšarasmṛiti (and his Vyarahāramādhava), to which it forms a kind of supplement. It has been edited, in the Bibliotheca Indica, by Paṇḍit Candrakānta Tarkālankara (1885-88). See also Weber, Cat. Berl., no. 1166-67; Aufrecht, Cat. Bodl., no. 642.

The MS. is dated; संयत् १६७० वर्षे जापादवदि ११ वृथवासरे लिखितम् ।

[Gaikawar.]

1657.

2056. Foll. 186; size 11½ in. by 5 in.; fairly good, modern Devañāgarī writing; 9 or 10 lines in a page.

The same work.

[GAIKAWAR.]

1658.

1097. Foll. 113; size 12½ in. by 4½ in.; fair Devanāgarī writing, of 1790 A.D.; 10 lines in a page.

Midhavīya-Kālanirnaya.

[H. T. COLEBROOKE.]

1659.

116b. Foll. 32; size 10 in. by 3¼ in.; legibly written, in Devanāgarī, about A.D. 1750 (foll. 1-6 by a different hand from the rest); 7-11 lines in a page.

Kālanirņayadīpikā, a summary, in 300 couplets, of the subjects treated in the preceding work, by Kāmacandrācārya (son of Krishnācārya, and grandson of Anantācārya), pupil of Gopāla.

According to Prof. Bhandarkar, Report for 1883-84, pp. 58-60, Rāmacandra, who was also the author of the Prakriyākaumulī (see nos. 613 seq.), lived in the 15th century (c. 1450).

It begins:

कालचक्रप्रयोक्तारं नाता श्रीविद्वलं गुरून् ।
धर्मेक्षानार्थमातन्मः कालिनिर्णयदिधिकां ॥ १ ॥
यद्यप्रयेपकात्मापं स्पष्टताये क्कचित् क्षचित् ।
प्रपंच्यते खश्चरेन मूलग्रंथानुमारतः ॥ १ ॥
मामाः सायनसीरचांद्रभभुवोहां त्रिंशता संक्रमाद्
जासंक्रांतिमितादिषद्यगुगतः सर्वेद्यं युक्त्या क्रमात् ।
नाडीपष्टिमिताकराश्यनुगतित्रंशंशभाक्तिध्ययजित्तो भायधिरेवमेव दियसः प्रोक्तश्चतुर्थां नुधैः ॥ ३ ॥
It ends:

दुर्धोधयंपसिद्धांत[ध्वांत]संपातभंतिका ।
सुग्रहणा क्कारि रामायैः कालनिर्णेयदीपिका ॥
इति श्रीपरमहंसपरिव्राजकाचायैश्रीगोपालगुरुपूज्यपादिशसम्ब्रीरामचंद्राचायैकृता कालनिर्णेयदीपिका समाप्ता ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1660.

2513. Foll. 157; size 10½ in. by 4¾ in.; well written, in the Dovanagari character; mostly ten lines in a page.

Kālanirņayadīpikā, with a commentary (vivaraņa), by Rāmacandra's son Nyisimha (Λ).

The commentary begins:

श्रीविदुलं श्रुतिशिरःप्रियतप्रभावं
भावाद्रैमानससरोयरराज्ञहंसं ।
श्रीरामचन्द्रगुरुमेकमनेकशास्त्रपारीणकोविद्युरीणमहं नमानि ॥ १ ॥
येन व्याकरणाणेयैकतरिणः सा प्रक्रियाक्तीमुदी
वेदालानुमता च वैणायमहासिद्धान्तसहीपिका ।
कालज्ञानविधी व्यथायि विवुधानन्द्रप्रयम्भवयं
कृष्णाचायेसुतः स नः सुख्यतु श्रीरामचन्द्रो गुरुः॥ १ ॥

श्रीरामचन्द्रकृतिना निधिना कलानां सानीतमेतमधुना यसुधामृतायाः (? ॰ सुधायाः) । श्रीकालनिर्णयकृदुिकसुधान्धिसारम् सापीय कर्णपुटकेः कल्पमृत कालं॥ ३॥ तस्सूनुना समयनिर्णयदीिपकायां। गाम्भीर्थगभेषदपद्यगुणान्वितायां। निर्णीयते विवरणं कणजः प्रवीणेर् सामूलमृत्सवलोक्य विवेचनीर्यं॥ ४॥

It ends:

इति विवरणमेतहीपिकाया सया यत् कृतमनुमृतयोक्यं न्यायविन्यासगर्भे । स्वमतिसदृशतन्तहिशितानेकभावं सुभनभनमनस्तद्वीस्य वैरुष्ट्यमेतु॥ १॥

श्रीरामखामिनामा रघुपति(*)रकरोन्मन्तशास्त्रे अभिषेकं पर्याचार्याभिथा च स्वयमदित ततो हातसवीगनायैः। यश्चके पचरावागमदृद्यमयं वस्तभानां वर्षं सो अनुनाधीः कुलेशः शमयतु दुरितं मे विमुक्तार्यमृतुः॥३॥ तत्तृतुः श्रीशसेयाचरणविषुधगणानिन्दं यो न्यायपुक्तं भाष्यं सारं श्रुतीनामकृत नृपसभे वादिवृन्दं विजित्यः। गोषालाचार्यमुख्यान् सुतरितरभवद्यस्य सो अनावृतिहान् खार्यो अवात् कल्यवित्तं प्रभवित सत्ततं यस्य गोतं [पवित्रं ॥ ३ ॥

तत्रुत्रः पात्रभूतो निगमनयमुखाष्टदशाना गिरां यो सिन्य याकृतां मृत्रपृति सर्वास नरपतेः संदर्धो रामनासः। यस्याभूतां मृतो डी हिनकुलतिलको श्रीनृसिंहापैरामा-वार्षास्यो सो ज्यतात्रो निजननमुखकृत् कृष्ण शा-[वार्षवरिः॥ ४॥

तत्पुरमानां फलं यः मुतनयमभवद् भातृभक्तिप्रमक्तो
गोपालाचायदीसाध्यापतकालिमलोऽनेकधिद्याविद्रथः।
प्रस्थाताः सर्वविद्वत्सदिस बहुपिधा यस्य ते ते प्रवन्धाः
सो उन्नवीरिष्ठप्रकृम्यो मन मनसि सदा वर्तता राम-

तज्ञ्येष्ठश्चातृपुत्रः परिकलितकलः श्रीगुरो रामचन्द्रात् काष्यानां येन टीका व्यरचि स करुणाम्भोनिधिज्ञी-

िनसिन्धुः । श्रीकृषणाचार्यसंज्ञो गुरूरयमवतान्सां कृषां प्राप्य यस्य श्रीरामाचार्यमुनुविवरणमकरोहीपिकाया नृसिंहः॥६॥

* नरपति ° D. † अल्पपृश्चिं A.

इति श्रीमत्सर्वशास्त्रज्ञमकलसदागमाचामैपरमहंसपरिवाजक-श्रीगोपालगुरुपूज्यवादशिष्यश्रीरामचंद्राचामैमुतश्रीनृसिंहाचामै-विरिचितं कालनिर्णयदीपिकाविचरणं समाप्तं॥

[GAIKAWAR.]

1661.

1323. Foll. 82; size 12\frac{3}{4} in. by 4\frac{1}{2} in.; legibly written, in Devanagari, by two hands, in 1805 A.D.; eleven lines in a page.

Nrisimha's Kalanirnayadīpikā-vivarana (B).
[H. T. Colebrooke.]

1662.

2644. Foll. 145; size 10 in. by 4½ in.; fairly written, in Devanagari, ten lines in a page.

The same work (C).

Dated: संतन १६०४ यमें मायबदि १९ रवी लिखितं॥ [GALKAWAR.]

1663.

181a. Foll. 134; size 10½ in. by 4 in.; legibly written, in Devanāgarī, A.D. 1678; foll. 105-131 by a different hand from the rest; ten lines in a page.

Kālanirņayadīpikā, with Nrisimha's commentary (D).

For other MSS, of these works see Raj. Mitra, Notices, I., p. 75; VII., 53 (without the final verses 2-6).

[II. T. COLEBROOKE.]

1664-1666.

885, 886, 887. Foll. 1-179, 180-380, 381 -558, the first 36 of which were apparently lost, and replaced by 35 leaves in a more modern handwriting, as was also the last leaf (including the date); size 10½ in. by 4 in.; on

the whole fairly written, in Devanagari, by different hands, about the middle of the last century; 7-10 lines in a page.

Rāmaprakāša, a commentary on Rāmacandra's Kālanirņayadīpikā, composed by (order of) Kripārāma(nripati).

The real author probably was Rāghavendra, son of Kāśīnātha; see his digest of matters relating to ācāra (nos. 1600-1602), bearing the same title as the present commentary.

It begins: श्रीसांबमवरुंषे॥

यतः सर्वं विश्वं भजित जिनसज्ञाल[य]निर्दं

य ज्ञात्मा सर्वेषां स्थिरचरज्ञडानामिष विभुः।

तमेतं भास्तं विधिहरिमहेज्ञानवपुषं

नमस्यामः कामं परमक्रमनीयं सुकृतिनां॥१॥

श्वज्ञानध्वांतहतीरं क्रतीरं सर्वेसंपदां।

श्वानंदामृतदातारं सवितारं भजामहे॥३॥

लोकाभिरामं श्रीरामं भक्तानां क्रामदं परं।

नीलोत्यलदल्ङ्यामं सरामं तं भजामहे॥३॥

धर्मेज्ञानार्षेनित्यनेन धर्मेजिज्ञामुरत्राधिकारीति निर्धारितं कालनिर्णयियथानेनेव कालनिर्णयार्थस्या उस्याख्य प्रकाइय प्रकाइभावलक्ष्यः संबंधो अ्बोधि । दीपिकेत्यनेन स्पष्टार्थेता मूचितिति भाव इति ०

इति गौरख्यकुलोद्भव(1.गौड०)० नृपितश्रीकृपारामिवरिचते विश्वेयाविश्वेयविचारमहातर्रागतकालतस्त्राग्रैवसंचारोपायमेतुतर- ग्रिभृते रामप्रकाञ्चनामग्रंथे संवत्सरांतकालस्त्ररूपिनग्रैयः fol. 90h; इति ० घटिकामुहूर्तोदिविभागादिकसामान्यतिथ्यंतिनग्रैय-प्रकरणं fol. 183b; इति ० चतादिविषये तिथ्यादिकालिनग्रेयः fol. 511b.

शः ends: अत्र वर्त्यात्याह परिणिष्टे । शाक्रमांसं ममृरं च चराकान्कोरदूषकान् । मांसं मधु परात्रं च वर्जयेदी पवस्तके इति ॥

इति गौडध्यक् लुलोक्स्यमाणिक्यचंद्रान्ययमहामितिकपरमञ्जात -विराज्ञमानमानोक्षतकीर्तिप्रतापोर्जितनृपतिस्त्रीकृपारामिवरचिते इष्टिकालिनिर्णयसेतुभूते <u>रामप्रकाश</u>नामग्रंथ समाप्तिमफाणीत्॥ संवत् १८६२॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1667, 1668. 2104, 2105. Foll. 493; size 9\frac{3}{4} in. by 4½ in.; written, in Devanāgarī, by different hands, in the earlier part of the last century; 8-17 lines in a page.

Kālatattvavinecana, another treatise on the times and seasons suitable for the performance of religious and civil obligations, compiled by Bhaṭṭa Raghunātha (samrāṭ-sthanati), son of Bhaṭṭa Mādhava, grandson of Bhaṭṭa Rāmeśvara and nephew of Bhaṭṭa Nīrāyaṇa (and Śrādhara), in the year Saṃvat 1677 (A.B. 1620).

It begins:

पितरं माधवमंत्रां लित्तां नारायगं पितृवां च।
सहसमय विश्वनायं गणपितमोशां च शारदां नत्वा॥१॥
रामं च सीतयोपेतं रघुनायेन रच्यते।
सम्बाद्स्यपितना सम्यक् कालतस्विविचेषनं॥३॥
तत्रादी बहुवाच्यत्वात्त्रियितस्वं विविच्यते।
पद्यान्मासाधिमासादि यथामित विवेष्ट्यते॥३॥

तत्र तिथिनीमामासंहकसर्वोतुस्यूतनित्यकलाव्यतिरिक्तानां प्रतिषद[्]

It ends:

जबस्य शोकमग्नस्य कृत्ये अस्मित्रतिदःशके । यत्पारगमनं तत्र हेतुर्ग्रुहकृपैव मे ॥ ९ ॥ सप्त[सप्त suppl. B.]रसभूमिमिते उच्छे कात्रिकासितमुनी रिववारे। ग्रंथपूर्तिमुकृति रघुनाथो राययस्य परमपैयति सम ॥ ३ ॥ चतुःसमुद्रीपरिला धरित्री शिष्पप्रशिष्मैगृहिभिक्ष्वर्यैः । यस्याचिता ब्रह्महरीशक ल्पैः स्वमृतुभिषेश्व तुरीयरूपः ॥ ३ ॥ नारायणश्रीधरमाधवास्यै रामेश्वरः सो उन्तनि गाधिवंशे। तस्यांतमूनो रघुमाधवस्य महद्शीनीसागरपारगस्य ॥ ४ ॥ यणीत्रमाचारसम्लसंवित् तत्त्रवैकानुष्ठितिविश्रुतस्य । मध्यः सुतो ऽज्ञायत विश्वनाय-

प्रभाकराभ्यो जनुषा गुरोश्च ॥ ५ ॥

ससारस्यपितियेजीयो रघुनाय इति श्रुतः ।
तेमेरं निर्मितं सम्यक् कालतस्त्रवियेचनं ॥ ६ ॥
तत्संतो द्रष्टुमहैति सदसद्धाक्तिहेतवः ।
वीमांसाधर्मशास्त्रेषु सम्यक्कृतपरिश्रमाः ॥ ७ ॥ ० ११ ॥
इति श्रीमत्यद्यास्त्रप्रमाणाभिज्ञश्रीभट्टमाधविवञ्जद्योत्मन्नससारस्यपितभट्टरयुनायकृतं कालतस्त्रविवेचनं संपूर्णः ॥

(GAIKAWAR.)

1669.

1840. Foll. 392; size 13\frac{1}{3} in. by 6 in.; fair, modern Dovanāgarī writing; twelve lines in a page.

Kālatattvavivecana.

[Dr. John Taylor.]

1670.

1468. Foll. 174 (and 2 suddhipattras between foll. 9 and 10); size 9 in. by 34 in.; indifferent Dovanagarī writing; oleven lines in a page.

Kālanirņayaprakāša, another treatise on the same subject, by Rāmacandra (son of Viṭṭhala Bhaṭṭa, and grandson of Bālakrishņa Bhaṭṭa, with the family name of Tatsat).

It begins:

श्रीनृसिंहपरद्वंद्वं नत्वा गरापति गुरूं । रामचंद्रो अतिसंक्षिमं कुरूते कालनिर्णयं ॥

तत्र कालो हिविधः । नित्यः खंडेख्य । नित्यस्वीध्यरक्षप रुष । अनादिरेष भगवान् कालो उनंतो उन्नरो उमर इति वचनान् । खंडः ख्यादिपराधीतः । तत्र नित्यस्य न निर्णयो अनुप्रभोगात् । खंडस्तु संवासरायनसृतुमासादिक्षयेणानेकिषिधः । तत्रादी संवासरो निर्णीयते । स च हाद्शमासात्मकः काल-विशेषः । हाद्श मासाः संवासर इति श्रुतेः । ०

The arrangement is similar to that adopted by Mādhava, who is frequently quoted by the author.

Date of MS.: श्रांयत् १६५६ वैशाधकृष्णपञ्चे परिवा १ श्रांण १२०६। १

For other MSS., see Rāj. Mitra, Notices, IV., p. 284; Bikāner Cat., p. 401.

According to Prof. Bhandarkar, Report for 1883-84, p. 50, the mother of this Rāmacandra was the daughter of Raghunātha Bhatta, the son of Mādhava Bhatta, and grandson of Rāmeśvara Bhatta. If so, the author's date would be approximately determined (latter part of 17th century) by that of his grandfather, who wrote his Kālatattvavivecana (nos. 1667-68) in 1620 A.B. [H. T. COLEBROOKE.]

1671.

2044. Foll. 124; size 11 in. by 5 in.; well written, in Devanāgarī; 7-13 lines in a page.

Kālanirņayasiddhānta, a summary of the rules laid down by some of the preceding writers, in 114 ślokas, with a commentary, composed in 1653 A.D. (by Mahādevavid, son of Śrīkālajit; from materials compiled) by Raghurāma, son of Jayarāma, and grandson of Vaikuņtha of Velāvatapura near Sihor in Kathiawar (A).

It begins:

शियं कालतनुं नत्वा विषश्चित्तनतुष्टये । कालनिर्णयमिद्धातं षक्ष्ये ग्रंथानुसारतः ॥

The commontary begins with three ślokas, the first of which is:

प्रणम्यैकरदं देवं शारदा गुरुमेय च। कालनिर्णयसिद्धानं व्याकुर्वे विशदोक्तित:॥ १

स्य ग्रन्थकर्ती स्थाभीष्टं प्रतिज्ञानीते। १ । ग्रन्थानुसारतः इति । ग्रन्था माध्याचायैरामचन्द्राचायैरपुनाथवाजयेयिप्रभृतिर-चिता नियन्धाः १

At the end the following account is given of the author:

श्रीमित्तंहपुरातिके द्विनिगमी वेलावटास्ये पुरे श्रीतस्मातिविधानसारचतुरी वैकुंउनामाभवत् । तत्सूनुर्नेयराम् खाद्य उदितः श्रीरामनामापरम् तत्पृष्ठे हरिराम इत्यभिथया ब्रह्मेशविष्णूपमाः ॥ १९५ ॥ तत्र स्रोजयरामजेन रघुरामेणात्र धुद्धा स्वया हात्वानेकनिवंधकान् विलिखितं निश्चित्य यहस्तः। तद् दृष्टा गिरिनारराजमहितः स्रोकालितित् तस्तुतो वृत्तेस्तर्कहरोन्मितैस्वरस्वयद्वंषं महादेषवित् ॥ ११६ ॥ सस्तः(!) स्रोमनृपविक्रमासविवयस्त्रमेंदुसंस्थे उन्दके मार्गे मासि सिते दले स्मरितयौ यारे भृगोवेहिभे। साध्ये युज्यस्य तैतलास्यकरणे स्रोमहुनास्ये परे दृष्टार्थे रघुरामकृष्ठमकरोत्रं महादेषवित् ॥ ११९ ॥ शाके विक्रमभूपतेर्गगनभूसमेन्दुसंस्थे उमने सीम्ये माधवमासि वज्जलदलभानोस्तिस्यी पुष्पभे। स्रोवारे युक्ति गंजनाधि करणे षष्ठे भुजे पत्रने स्वारेष स्वरामजेन रघुणा ग्रंथस्य बुद्धा कृता॥ ११६॥

Commentary thereon: स्वय ग्रंथकर्ता स्वात्मानमुप-दिशति। स्त्रीमत्तिहपुरस्य लोकप्रसिद्धशीहोरपुरस्यांतिके समीवे बेलावटास्ये पुरे लोकप्रसिद्धवेलावटपुरे * ब्रिनिगमी डिवेदी बेक्नुंडनामा ब्रिजो अभवत्॥ १९५॥

॰ सनेकिनिचंधकान् माध्यकालतस्त्रविवेकादिनिचंधान् हा-त्वा ॰ ॥ तत्सर्यं दृष्ट्वा विलोक्प स्त्रीगिरिनारो रैवताचलः तस्य रात्रा तेन महितः पूजितः स्त्रीकालजिद् याडवः तस्य सुतो महात्विवित् तर्कहरोन्मितैवृत्तैः मोडशोतरश्रतिरम्(!) ग्रंपं व्यर-चयदिति ॥ १९६॥

० १९०६ संस्थे ब्ट्रेके ० स्मरितयी त्रयोद्श्यां भृगोवीसरे कृतिकानस्रत्रे साध्ये युजि साध्ययोगे तैतलास्यकरणे एवं पंचीगे स्रोमहुनाभिधे पुरे रघुरामेण कुष्तं रचितमर्थे विलोका महादे-यविद ग्रंथमकरोदिलिस्ब ॥ १९७ ॥

चय टीकालिखनसमयं(!) व्याख्याता रघुमुपवदित ॥ १९१० ॥ स्तादृशे समये भुजे नगरे द्विवेदिजयरामजेन रघुरामेण ग्रंथस्येयं व्याख्या बुद्धा मनीषया कृतेति ॥ १९६ ॥

इति श्रीडियेश्वरिनहोत्त्रिजयरामसुतरपुरामियरिवज्ञो निर्णय-विद्वानः सटीकः समाप्तिं समगमत् ।

[GAIKAWAR.]

1672.

2045. Foll. 124; the same size and handwriting.

The same work (B).

[GAIKAWAR.]

1673.

2521b. Foll. 23; size 10½ in. by 4½ in.; fairly good Devanāgarī writing of 1705 A.D.; 13 or 14 lines in a page.

[Hemādri-] Kālanirņaya-samkshepa (or samgraha), by Bhaṭṭoji Dīkshita, son of Lakshmīdhara Sūri; on the divisions of time with reference to the observance of expiatory, obsequial and domestic rites, in accordance with Hemādri's digest.

It begins: मासखतुर्था। त्रिंशता दिनैः सायनः। सूर्यस्य संक्रमादा संक्रांतिः सीरः। पश्चद्वयेन चांद्रः। स्रश्चित्यादिरेष-त्यंतनश्चत्रपरियर्तनेन नाश्चयः। दिवसो ऽपि चतुर्था। सहोरायः सावनः। सीरमासचिंशांशः सीरः। तिय्यविच्छत्रश्चांद्रः। चंद्र-संवद्वनश्चत्राविच्छत्नो नाश्चतः। सन्दिस्त्रिया। उक्तं हि ब्रश्च-सिवाते। ०

It onds:

मुख्यकालमुपाश्चित्व [गीरा]मप्पस्तु मायनम् । न मुख्यद्रय्यलाभेन गीराकालप्रतिक्षणम् ॥ विस्तारो हेमान्नी बोध्यः॥

भट्टोनिज्ञट्टरचितः कालनिर्णयसंग्रहः । गुणगृद्येर्देशेः सो ऽथमादरेख विभाष्यताम् ॥

इति श्रीपद्याक्तप्रमाणक्षश्रीलक्ष्तीधरमूरेः मूनुना भट्टोनि-ही शितेन हेमाद्रिकालिन् स्पास्य समाप्तः ॥ संवत् १९६२ वर्षे कार्त्रिकमासे लिखितं देवभिक्षणा ज्येष्ठेन तृतीया भीने स्तंभ-तीर्थवासिना राजनगरस्येन ॥ सथ दानिषिः । तुलाग्रकोटी-रथकक्षमध्ये व a few more lines.

For another MS, of this treatise (there ascribed to *Hemādri*), see Rāj. Mitra, Notices, VIII., p. 28; for the author's *Tithinirnaya-pradīpa* (or saṃkshepa), see no. 1677.

[GAIKAWAR.]

1674.

1597d. Foll. 14; size 9½ in. by 4½ in.; fairly written, in Devanägarī; twelve lines in a page.

Parvanirnaya, a disquisition on the proper time for the Full and New Moon and cor-

^{*} Thus A; • उपदिशति । श्रीमिसिंहपुरे लोकप्रसिद्धे वेलावटपुरे ॥ B.

responding obsequial offerings, composed, in 1685 A.D., by Ganapati Rāvala, son of Śrī Rāvala Hari, and grandson of Rāmadāsa.

It begins:

श्रीशिवं सहुरूं नावा कर्कगर्यादियाजिकान्। दर्शे च पौर्णमासे च यागकालो निरूपते ॥ १॥ च्युक्तश्रुतिमृत्रभाषानिचयं श्रीककेदेवोदितान् श्रीनंताभिधरानयाज्ञिकमतांस्तान् पर्वेणो निर्णयान् । श्रीगंगाधरनिर्मितं हरिहरं रेगुं तथा मंडनं श्रीकात्यायनयञ्जपाश्चेसहितं कर्मप्रदीवं तथा ॥ ३ ॥ हेमाद्रिं प्रधितं च माधवमतं समृत्यवैसारामृतं [सारं]श्रीमदनस्य निर्णयमहासिधं तथा भास्तरं। तत्वं कालविवेचनं स्मृतिगणान् श्रीकीस्तुभं ज्योतिषं निद्वांतस्मृतिषंद्रिकादिनिखिलग्रंपान् विचार्योदरात् ॥ श्रुतिसृत्रस्पृतिभाष्यप्राचीननियंधसागरानेतान् । 🛂 🗓 गणपतिरावलविदुषा निर्मेथ्येषां विधीयते सारः॥ ४॥ खीदीचडिनगुर्नरेषु महितः श्रीरामदासो अभवद गीडाथीशमनोहराचितपरी यो याशिकः कीर्तिमान। तापुत्रो हरिशंकरो ब्ध्वरकृती श्रीरावल्ल्यातिभृत तासून्येज्यां स्थितिर्गेणपित ब्रूते नयं पर्वेण: ॥ ५ ॥ पर्वे एयपंडे स कर्ष विधेयः खंडे ज्या पिडयजिः कदा स्यात्। सन्यम्ब नपन राकानुमत्योः सकलं तदेतद् विचार्य वस्ये मुगमैर्वचोभिः॥ ६॥ भीरान्क्शाग्रधिपणान् धिषणप्रगत्भान् मंप्रार्थये मुहुरहं प्रहितप्रणामः ।

दश्चिपीर्शमासयागं प्रकृत स्त्रूयते । सयो हेवं विद्वान्मीर्शी-मासेनैव पीर्शिमासीं यनत स्त्रामावास्थेनामावास्थां क्षिप्र एव पाप्मानमपहत इति ॥ कात्यायनमूत्रे स । ०

सानुग्रहाः सुमनमः प्रविचारियतुं ॥ ७ ॥

यत्पार्वकाल्जिविनिर्णयसारमेनं

Iti paurņamāsīnirņayah, fol. 5a; anvādhānapiņdapilriyajāakālanirņayah, fol. 8b.

It ends:

सत्पर्यनिर्णयः पंषाः पुमणीध्वापि धर्मभूः । शिवसंप्रापको ज्वारि यशेशः प्रीयतां ततः ॥ १ ॥ पर्वेडयसमुद्धासी भाति सत्पद्मनंदनः । माधवाभुद्धतिष्ठतः पर्वेनिर्णयसंद्रमाः ॥ २ ॥ शतपपिवकटेषु श्रीतमार्गेष्यदंती

विविधविधिविकत्यध्वांतगृहेषु सिन्नाः ।

पपि गणपितिहिष्टे पर्वणो निर्णयेंदाय्

समृतिकरणदीपे यादिकाः संचरंतु ॥ ३ ॥

नेत्रांभोभिधराधरिख्तिनिते श्रीविक्रमार्के शके १९४२

मासीपे विजयातिषो रविदिने मान्हेरतुर्गोचले ।

यागे पवैविनिर्णयं गणपितः श्रीरावलाख्यो मुदा

नानाग्रंथविलोकनाद्विमल्पोरेनं समाप्रयत् ॥ ॥ ४ ॥

इति श्रीमद्गिनहोत्रचातुमीस्यादियजनसमासादितपुरुषार्थं -सार्थश्रीरावलहरिस्तुगणपतिरावलकृतो व्यं पर्वेतिर्णयः संपूर्णः॥ संवत् १५०७ थिक्रमसंवासरे मायमासे कृष्णपक्षे ५ पंचनी स्थिर-वासरे समाप्तः॥ [H. T. COLLEBROOKE.]

1675.

1139b. Foll. 38 (the last but one of which is missing); size 81 in. by 33 in.; fairly written, in Devanāgarī; six lines in a page.

Another MS. of the same work, apparently copied from the preceding MS.

Dated: संवत् १६४२ मीती जेष्टणुद्धि वारसोमारके ° [Н. Т. Солевнооке.]

1676.

1843. Foll. 11; size 12 in. by 4 in.; fair, modern Devanāgarī writing; eight lines in a page.

Tithisārasaṃgraha or Tithinirṇaya, an abstract of the rules regarding the lunar days appropriate for religious performances.

It begins: स्त्रण तिथितिर्गयः।
स्मृत्यर्थमारं हेमाद्रिमाधवतिर्गयम्तं।
वीक्ष्य निर्गयितिर्भुं च स्मृतिद्देणमादरात्॥
निर्गयोदन्यतः मारमुक्तोद्वारं करोम्यहं।
[रायवो विदुषां प्रोत्ये संक्षेपाक्तिथिनिर्गयं॥ Bomb.
तत्र तिथिद्वेषाः। ० [ed., 1864.]

It ends: माल्युनकृष्णप्रतिपदि श्वपचं स्पृष्टा खायादिति निर्णयसिंधुः। ततो होळाकामंभेन(!) सिंचयेत्। तहिने चूत-कुसुमप्राशनं च कुर्यात्। इति फाल्युनः॥ इति संख्रेपेण तिथि-सारसंग्रहः समाप्तः॥ [Dr. John Taylor.]

1677.

1140. Foll. 42; size 7\frac{3}{4} in. by 3\frac{3}{4} in.; fairly good, modern Devanāgarī writing; nine lines in a page.

Tithinirnaya-pradīpa (or samkshepa), a similar work, by Bhattojidīkshita, son of Lakshmīdhara Sāri.

lt begins: चैत्रणुक्रमितपदि वत्सरारंभः। तत्र सीदियकी तिथिकीसा।

चेत्रमासि जग्रद् (? ी. जगद्) ब्रह्मा समर्ज प्रथमे ब्रह्मि । श्रुक्षपक्षे समग्रं तु तथा (ी. तदा) सूर्योदये सति ॥ इति हेमाद्री ब्रह्मोक्षेः ॥

दिन इये ऽपि तद्धामी सम्यामी था पूर्वेव [चा]। यासरादी वर्मतादी विलिराज्ये तथेव च। पूर्वेविथेय कर्तथा प्रतिपासवेदा चुधे:॥

इति गोविंदार्णेचे वृद्धविसष्टोक्तेः। ०

lt ends: इक्रि होलिकानिर्शयः॥ इति ° तिथिनिर्शय-प्रदीपः समाधिमगमत्॥

See Weber, Cat. Berl., no. 1176. To the authorities there mentioned may be added:

Anantabhaṭṭa, Kālādarśa, Tristhalīsatu, Dhan-rantarinighaṇṭu, Rāmārcanacandrikā, Smṛiti-candrikā.

See also Notices, IV., p. 264.

[II. T. COLEBROOKE.]

1678.

1052b. Foll. 14; size 16¹/₄ in. by 3³/₄ in. (folded to half the length); modern Bengali handwriting; seven lines in a page.

Tithisvarūpa, or Sarvatithisvarūpa, a manual of feasts and fasts to be observed on the several days of the fortnight; by Sureśvara.

It begins:

नत्वा गुरूणां चरणं निधाय हृदीस्तरं सर्वेनुभैकहेतुं। बुधप्रमोदाय सुरेस्तरेण विजन्यते सर्वेतियिखहणं॥

श्रय तिथिव्यवस्या । तत्र सर्वेकर्मेणि मुह्तीन्यूनकाल्या-पिनी तिथियोग्या कृष्णजन्माष्टम्यादी तु मुहूर्तन्यूनकालो व्याशः। तादृशकाल्वोधकवचनात् । एवं पष्टिद्यङान्मिकायां । परिन-स्काना च योग्या । ⁰ Fol. 2a: स्रय प्रतिपत् ०॥ स्रय द्वितीया। सा च मुक्का परयुता कृष्णा प्रतिपद्युता ग्राह्मा। स्नापाटमुक्कद्वितीयाया रच-याचा पुष्पाभावे अप कार्या। तद्योगे फलातिक्क्यः। तेन पुष्पा-दरेण न पूर्वेद्युः ०

It ends: चातुमाँस्यव्यतस्योदीच्यक्तपूजादिक्षणादिकं हरे-रुत्यानात्परं द्वादश्यामेष दिवा कार्ये द्वादश्योजरोत्याने तु बोधोज्ञरं दिवा कार्ज्ञिक्यामेष तुलासंक्रान्यामारम्भपन्ने वृष्टिकसंक्रमणात्परं दिवा करणीयं शयने सत्युत्यानोज्ञरपूर्ववद् द्वादश्यां कार्ज्ञिक्यां विति ॥ इति तिथिस्तरूपं समाप्तं ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1679.

84d. Foll. 24; size 10³ in. by 4³ in.; indifferent Devanāgarī writing; nine lines in a page.

Sarasamgraha, an anonymous treatise on auspicious and unauspicious days for the performance of religious rites.

It begins:

मृतित्वे परिकत्यितः शशभृतो वर्त्मा पुनर्जमनाम् आत्मेत्यात्मयिदां क्रतुश्च यज्ञतां भर्तामरज्योतिषां । लोकानां प्रलयो भवस्थितिविभुष्यानेकथा यः श्रुती वाचनः(वाचं षः) स ददात्वनेकिकरणस्त्रेलोक्यदीयो काष्टानिमेपेनैवभिद्धिकग्नेम्

त्रिंशस्प्रतास्ता दशपंचयुक्ताः । कलात्रयोशाद्विमितो मुहूर्तम् त्रिंशम्मुहूर्ते द्युनिशं वदेति ॥ ०

The treatise consists of 881 verses, ending thus: °[t]% ॥ इति शिवरात्रिचतुरैशोनिर्णयः। °

पृथियां यानि पापानि ब्रह्महत्यादिकानि च । जनमात्रित्य तिष्ठति तस्मादन्नं त्यनेत्ररः ॥ [६]६० ॥

खनुराधा यतिपृत्या विष्णुः पूत्रयो गृही सदा। रेवती यानप्रस्थेन पूज्या च हरियासरे ॥ [b]b१॥

इति सारसंग्रहः ॥ संवत् १९९४ चैत्रयदि ११ सोमे पंत्रामा-शिकेश्वरित्वितं ? ॥

For a MS. copied from the present one, soo Aufrocht, Cat. Bodl., no. 668.

[H. T. COLEBROOKE.]

1680.

799. Foll. 142; size $10\frac{1}{2}$ in. by 4 in.; good Devanagari writing of A.p. 1604; nine lines in a page.

Samayāloka, a manual of rules regarding the times and seasons for religious observances, compiled—under the patronage of Durgāvatī, queen of King Dalapati, and mother of Vīra Sāhi—by Padmanābha Miśra Bhaṭṭācārya, son of Balabhadra Miśra and Vijaya Śrī.

The work apparently forms the first of seven sections of a general digest of Law, entitled (Durgāvatī-) Prakāśa.

It begins:

षामांशीभ्य रागातिशयवशतया निभैरं संगतायाः प्रारंभे तांडवस्य त्रिपुरिवनियनः प्राप्तनृत्योद्यनायाः । सद्यः सिद्यालपोलं चलदलक्षसङ्गालमामुक्तकेश-प्रोडेलन्मलिमालं खपयत् द्रितासंगर्ममं भवान्याः॥१॥१ यस्याः पुरः स्पुरित नमे नृशां दिशांती सानमेटेति तरिनी जगति प्रसिद्धा। या दृष्टितो अपि जनतामवध्य पाप भूयः पदे नयति तत्रुहिनांत्रुमौलेः ॥ १९ ॥ १ १८ ॥ तस्यामविष्णुपृथिवीपतिवाधशास्त्र-प्रामास्यतः सक्छदेवगर्णानुमाया । संग्रामसाहिमिषतो द्विपतो निहन्ता भागो हरेधेरिणिनाधतयाविरास ॥ १९ ॥ १ ३५ ॥ तस्माञ्जभूष निष्किलिश्वितिचक्रशक्रो ऽलकीधिको युपदियाकरतिग्मतेजाः। राजा भुजाजितज्ञयो व्यक्तितराज्यलक्षीर् मानोन्नतो दलपतिर्देलितारिवर्गः॥ ३६॥ ० ३०॥ तस्यात्मजो चिजयते व्यमसीमभूमी-नायः पृषातनयसाधियशःकृतार्थः । चाजानुवाहुरजनीकरकातयक्रः: श्रीवीरसाहिन्पतिर्दिननापतेजाः ॥ ३२ ॥ ० ३७ ॥ असा श्रीयीरसाहेदैलपतिनृपतिप्रेयसी कट्यविद्धः खोख्यामन्या वदान्यावधिरमलगुणा भाति दुर्गावतीह । या कन्या शालियाहिक्षितिरमणमणेयी च मुख्या खुधामु

श्रीमत्संग्रामसाहरिव च कविजनानन्दभूः पार्वतीय ॥

[3t 11 0 84 11

संग्रामविजयं वीस्य यस्या दलपतिस्त्रियाः। मन्यते मनुजास्तव्यं दुर्गायाः समरे जयं ॥ ४६ ॥ तस्या निदेशेन विशेषभाजा श्रीपसनाभी वलभद्रसनुः। निवंड्रनिःपूर्वविवेचितेषु करोति धर्मेषु विवेचनानि ॥ दुर्गीयत्या निदेशेन विजयश्रीतनुद्वयः । लिखितानि नियंद्व्यां विचारयति सादरः ॥ ४६ ॥ दुर्गावत्याः प्रकाशेन दुरीकृततमस्तती । विचरंतु जना धर्ममार्गे विगतमस्तराः॥ ४९ ॥ ० ५२ ॥ षादिमः समयस्यायं व्रतस्योक्तस्ततः परः । काचारस्य ततः पश्चात् व्यवहारस्य तत्परः ॥ ५३ ॥ दानस्य पंचमः प्रोक्तः शृद्धेः षष्टः प्रकीर्तितः । चाराधनाय जगतामधीशस्य तद्वरः ॥ ५४ ॥ इत्यं श्रीपद्मनाभेन भट्टाचार्येण निर्मिते। दुर्गीयत्याः प्रकाशे **ऽस्मिन् सप्तालोकाः प्रकी**र्तिताः॥५५॥ थर्मी विवेचितो असाभिष्टिचार्याचार्यनिर्मिती:। दुर्गीवत्याल सत्कीत्यीः कल्याणानि प्रयच्छत् ॥ ५६ ॥ तत्र धर्मे विधिः साञ्चान्मान स च विधिः क्षचिद्ववैः यथा ०

त्यादी समयो निरूप्पते fol. 10a; खप मल्मासिन्याँयः 14a; खप संक्रांतिनिर्णयः 24a; खप ग्रहिनिर्णयः 29b; खप ग्रुगादिनिर्णयः 34b; खप तिषयो निर्णायने 36a; खप नक्षव्रतिर्णयः 50a; खपायाचितनिर्णयः 52a; खप दानहोमादिदेवकालिर्णयः 53a; खप प्रतिपित्रिर्णयः 54b; खप दित्रोयानिर्णयः 63b, etc.; इति चतुर्देशोनिर्णयः ॥ खप पीर्णमासीनिर्णयः 130a; खपोत्सर्गनिर्णयः 137a; इति होल्कानिर्णयः 138b; इति पीर्णमासीनिर्णयः ॥ सपामायास्यनिर्णयः 139b; खप नस्वनिर्णयः 140b.

Colophon: इति श्रीमिन्नरवद्यगद्यह्य ॰ महाराजाधिराजदलपतिप्रेयस्याः श्रीदुर्गावत्याः प्रकाशिष्दशसिधुवंधुरवाग्रिलासोदयदूरीकृतिनःशेपदेशप्रभवविद्यार्थिस्तोमाज्ञानपंकपरमप्रति श्रितसिन्मश्रश्रीवलभद्रात्मजयिजयश्रीगर्भसंभवसकलशास्त्रारिषं दप्रद्योतनभट्ठाचार्यभिश्रश्रीपद्यनाभकृते समय[ा]लोके प्रथमः
प्रचारः पृष्टेः ॥ संयत् १६६१ वर्षे फाल्गुनसुदि ७ गुरुवासरे
पातिमाहकैन्नरभुंजमाने तिस्मिन्काले वर्तमाने पोषी लिषाइ
श्रीपोजापरमानंदसुपुत्रश्रीषोजामनोहरदास ॥ लिषापितं ठा
श्रीपाडेनरायग्रदास । त्रापुत्र ठा श्रीपाडे राष्टीदास ॥ कायस्य
श्रीगीरकरलग्रामकीशालालिखी ॥

Whilst the colophon seems to indicate that this is only the first portion of the Samayāloka,

the colophon of a MS., in Rāj. Mitra's Bikāner Cat., p. 450, containing the same matter, represents it as the complete work.

Besides Smritis and Purāṇas, the following authorities have been met with: Anantabhaṭṭāḥ, foll. 55a, 120b, etc.; Nirṇayāmrita, 55a, 69b, etc.; Brahmasiddhānta, 29b; Madanapārijāta, 136b; Madanaratna, 17b, 39b, etc.; Mādhavācāryāḥ, 42a, 46b, 49a, etc.; Ratnamālā, 23a; Laghusaṃhitā, 61b; Viśvarūpanibandha, 61b; Šivarahasya, 33b; Šuddhamiśrabheda, 79b; Šuddhāvikā(?), 83b; Smritisaṃgraha, 20b.

The author wrote his $Viracamp\bar{u}$ in 1578 A.D.; see Peterson, Roport, I., p. 101.

[H. T. COLEBROOKE.]

1681.

416b. Foll. 21; 4to.; size 11\frac{3}{4} in. by 9 in.; large, thick, modern Devanagari handwriting; sixteen lines in a page.

Samayanirnayoddyota, a calendar of religious feasts and fasts, being the first of seven sections (uddyota) which make up the Madanaratnapradipa, a general digest of civil and sacred law, by Madana Simha Deva, son of Sakti Simha. Incomplete. It begins:

षात्यें दुकलां शंभो भुं वे विस्थिया खिपन् ।

डितीयरदनी कु वैन् पातु यालो गजाननः ॥ १ ॥

उित्तियरदनी कु वैन् पातु यालो गजाननः ॥ १ ॥

उित्तियरदनी कु वैन् पातु यालो गजाननः ॥ १ ॥

उित्तियन्य नाति कुंजभयने सो च्यासम्युद्धतः

स्रोवं भगवानिव प्रियपुराधारी कृतो राध्या

गोविदस्य जगिडिमोहनरसो वंशीरषः पातु वः ॥ २ ॥

जामातुनै पिता पितामहक्षयां कन्यापि न स्वीकरो
त्येतस्मिन्गहने कर्ष नु भविता कन्याप्रदानं विधिः ।

उत्यं जल्पित नारदे सकुतुकं वस्तुस्थितेमी निनोर्

गौरी ज्ञंकरयोस्त्योरयतु वो ब्रोडाविनम् शिरः ॥ ३ ॥

तस्णितिमरहना पित्रनी प्रेमरमा

गगनवनिवहारी भक्तसामाज्यकारी ।

सुरिवरिषतसेषः स्वभुजामे कदेवः

स जपित दिननाषः सिक्षसङ्गीत्रगणः ॥ ४ ॥

इष्टारंभविभावनीयचरणश्चितामिससारणस्
चेलोक्माभयदानिचसविभवस्तुद्धः (१ प्य) द्वियासंभवः ।
उद्घिष्टमतमोविधाततरिणभेक्षेषु चिंतामणिः
पायाद्वः सुकृतैक्कभैठमितदेवो गणानां पितः ॥ ५ ॥
चास्ते देशः प्रशस्तद्विजनरलिलताचारिकतानितांताराध्यो श्वाध्यो विपद्यविद्यतिपतिनिकरैनिभैरैः सङ्गरेशि।
दिस्तीनामा निकामास्यनवमहिमोहस्रहोदेखदीप्पत् पारंभध्वस्तदंभप्रतिषलयिषद्वीरनीराजितस्त्रीः ॥ ६ ॥
चत्वारो यत्र वर्णाः स्रुतिनियत्विधेः स्वस्त्रवृत्तिं[भजनित]
यत्राचारो विज्ञालो यदविधिषरता चौरवाको भयंति ।
दानं यत्राभिमानं हरति सुरतरो द्यात्रियाणां वराणां
सो अर्थ रस्यप्रदेशो जगित विजयते को अपि दिस्त्रीः ॥ ९ ॥

Here the MS. breaks off, leaving a blank of more than two pages, and resuming at śloka 22.

यो चेदाखिलचेदबोधितविधानाचारपारङ्गमो येनाद्यापि च संस्कृतेरविधना संध्यान वंध्याकृता। यो देवद्विजजातकमेचितसद्वमेक्रियातत्परः सोड्यं श्रीमदनो नृपो विजयते विद्यावसिष्ठश्रुति:॥२२॥ तेनाह्य मनीपिमंडनमर्शिसम्मिश्ररानाकरं गोपीनायमनुष्रमं च सुधियं श्रीविश्वनायं तथा। मुर्थ पंडितमुद्रतस्त्रुतिमति भट्टं च गंगाधरं राज्ञा शक्तनमूनुना सुकृतिना ग्रंथो व्यवारभ्यते॥ ३३॥ **अमुष्य परिनिर्मितान्मदनरानदीपाद्धा (? r. पा)** विधाय मितमंदतातिमिरजातचातक्रियां। श्रुतिस्मृतिविवोधिते विहितनिदिते कर्मग्री निरोध्य नृपतेः कृतः कलयतेह पुरवाशिषः ॥ २४ ॥ चर्षी यायदहीन्द्रदंडशिखरासीनातपत्रा[∨]ते यावज्ञाकृतको बर्कुभणुषमापुष्टाति(? प्णाति) हेमाचल: । यावद्वालमृगांकमंजुलकलामीली मुडानीपतेर उद्योतिर्मेदनप्रदीपमहिमा ताबासमुक्तुंभताम् ॥ २५ ॥ उद्योताः समयाचारव्यवहारियवेचकाः। प्रायिश्वत्तस्य दानस्य शुद्धिशान्योश्व सप्तमे ॥ ३६ ॥ तदादी राजसिंहेन सर्वधर्मी अयं योगतः। तन्यते मदनें द्रेण समयस्य विनिर्णयः ॥ २०॥ ० सुखावगमसिद्यार्थमस्मिन्समयनिर्ह्यो । उद्योते विहिता येश्यीः क्रमस्तेषां निरूपते ॥ ३९ ॥

तत्रादी समये मानं तत्स्वरूपमपोदितं ।
कर्मागत्मपास्योकं ततो वत्सरिन्यीयः ॥
क्षयनस्य तप्तर्रोष्ठ मासस्याप विनिर्यायः ।
निर्यायो मलमासस्य तत्र वन्धीदिनिर्यायः ॥
सामान्यतः सवितिधिनिर्यायष्ठ ततः कृतः ।
रक्तभक्तस्य भक्तस्य तथैवापाचितस्य च ॥
तथैव दानहोमादेः कालस्य च विनिर्यायः ।
तक्षविद्यप्रवासस्य तत्रविधिविनर्यये ॥

etc., 77 more ślokas; the two last of which are (fol. 7b):

ततः कालविशेषेषु यहःचै तत्र्यपंचितं । निरूपितं ततः सम्यग्वनेनीयं कली युगे ॥ रतावंतः क्रमेणाणी यणाशास्त्रं प्रपंचिताः । अस्मित्राणम उद्योते समयस्य विनिर्णये ॥

इति श्रीकोग्रः (श्रीकोदग्रः in some colophons)पर-श्रुरामेत्यादिविधिविस्दावलीविराजमानमानोक्तमहाराजाधि -राजश्रीशक्तिसिंहात्मजमहाराजाधिराजश्रीमदनसिंहदेवविरिश्वते मदनराजप्रदीपे समयनिर्णयोद्योते जनुक्रमणिका ॥

अय निर्णयसमयसङ्घावे किंग्रमार्ग किंच तस्य स्वरूपं। उच्यते। स्रुतिस्मृतिपुरायानि तत्र प्रमायानि । तत्रापि । ०

The MS. ends with the disquisition on the intercalary month (malamāsa), and thus contains only a small portion of the treatise.

The complete digest thus consists of the following sections (uddyota): 1. Samayanirnaya; 2. Ācāra; 3. Vyavahāra; 4. Prāyaścitta; 5, Dāna; 6. Śuddhi; 7. Śānty-uddyota.

The Madanaratna(pradipa) was largely used by Nilakantha for his Bhagavantabhāskara; see West and Bühler, Digest, 3rd ed., I., p. 20.

[H. T. COLEBROOKE.]

1682.

416a. Foll. 20; 4to.; size I1\(\frac{3}{4}\) in. by 9 in.; European paper; fairly written, in Devanāgarī; fifteen lines in a page.

Samayaprakāśa, being the section on the times and seasons suitable for religious ceremonies, of a general Digest of Sacred and

Civil Law, called Kīrtiprakāśa, by Vishņuśarman (svarāţ samrāţ agnicit), minister of worship to King Kīrtisimha, son of Kanakasimha, and descendant of Jaitrasimha, of the Gaura-vamśa. The MS. contains only a small portion of this section. There are many lacunæ.

The MS. begins: ज्रय सर्वांगक्रमेणां मुख्यांगरूपः कालो निर्णीयते॥ तत्र केचित्रप्रवितिष्ठते निर्णायते॥ तत्र केचित्रप्रवितिष्ठते निर्णायो नाम नाना- विस्द्वविधायकवान्यानां व्यवस्थापनेन सिद्धो ऽर्थ उच्यते। १

इति कालस्य निर्धोयत्विचारः fol.7b; इत्यहोरात्रभेदाः 9b; इति मासस्वरूपं 10b; इति मासिविनयोगाः 12a; इत्युतवः 14a; इत्ययनिर्माणः 15a.

इति श्रीमहीरवंशावतंसमहारायश्री जैन्नसिंह कुल तिल कमहा-रायश्रीक न कसिंहात्मज कोदंड पर शुराममानो न तमहारायश्री की -निर्मित क्षित्र का सिंहा स्वाडिप चित्र स्वपित महाया कि क्ष्मी विष्णु शर्म -विरचित की निर्मेण का निर्वेषराजे समयप्रकाशे क[लि]स्य निर्मेण व महोराजमास वियनसंवत्सर निर्मेण: ॥ १॥

अथ मासणुद्धनुरोधेन प्रसंगान्मलमासो निर्णीयते fol. 16b.

The MS. breaks off abruptly in the middle of this chapter.

Among the authorities quoted in this fragment may be mentioned: Mandanamiśra, fol. 7a; Trikāndamandana, fol. 12a; Jyotir-Gārgya, fol. 11a; Uttara-Saura, fol. 16a.

[H. T. COLEBROOKE.]

1683.

18a. Foll. 68; size 9½ in. by 4 in.; fairly written, in Devanāgarī; ten lines in a page.

Samayapradīpa, a treatise on the proper time for the performance of vratas, or voluntary acts of ceremonial observance, in three chapters, by Śrīdatta.

It begins:

श्रेयः सर्भादशतु सालसपस्मयाते निद्रानिते अपि दृशी भृशमुत्रमय्य । संवाद्यमानचरणां बुननातहर्षो लक्ष्मीमुखेश्यणपरः परमेश्वरो वः ॥ १॥ निषंधेपु निषद्वानि वचनानि विचिन्नता । श्रीदन्नेन बतादीनां सारमाकृष्य लिख्यते ॥ २ ॥

तत्र पूर्वदिने सानादिना शरीरशुद्धिं कृत्वा निरामिषमेकवारं भुक्ता दंतान् संशोध्य अतिदने प्रातः चात्वा सूर्योदये अतं गृह्ली-यात्॥ तत्र प्रयोगः। अद्य मूर्यवारेत्यादिना प्रकारेण जतीवयुक्तं कालविशेषं निर्दिश्य भगवन्त्रुयं भगवत्यो देवताः उपवासं नक्रम-पाचित वाहं करियो इत्यभिधाय संकल्पं क्योत । अनेकाह-साध्ये व्रते खद्यस्थाने खद्यादीति प्रयोगः॥ तत्र देवलः।

> सभुक्ता प्रातराहारं स्नात्वाचम्य समाहितः। मुर्याद्यदेवताभ्यश्च नियेद्य जनमाचरेत्॥

मात्रवेतमाचरेदिति संबंधः । प्रधानपदायी न्वयस्याभिहित-त्वात् ॥ अभुज्ञाहारितसर्थीत्पृवैदिने एकयचनानुरोधानु एकभ-क्रमायाति । 0

Ch. I., Samayapariccheda ends fol. 37b; II., Samvatsarakrityap., fol. 63a; III., Prakīrņakapariccheda, ends:

गतिमिष्टां यथाकामं प्रददाति चिविक्रमः। विशो न जायते तस्य यजेशस्तु विनायकं ॥ चपहंतु तमः सकलं सम्पक्षमेप्रचारमपनयतु । समयप्रदीप एय मेतितिथिमेतु (1. स्थितिमेतु) सर्ता गर्ण इति श्रीमहामहोपाध्यायश्रीश्रीदत्तकृते सश्यप्रदीपे प्रकीर्श-

कपरिकट्सतीयः समाप्तः॥ संवत् १९९० ॥

Besides Purāņas and Smritis—incl. Gauda । अय व्रतथमी: fol. 4a; इति व परिभाषा 19b. smriti, viz.:

उपवासे तथा छाड़े न खादे (? र. कुर्योद्) दंतधावनं । दंतानां काष्टसंयोगो दहत्या सप्तमं कुलं ॥ fol. 7b; स्वैग्रहणतुल्या हि शुक्का मायस्य सप्तनी। तस्यां स्नानं च दानं च महापातकनाशनं॥ fol. 59a.

the author quotes Hari, fol. 64b [ভার হার্ফোরার-स्त्रमस्यानिमित्रत्यमाह्। ग्रासाविक्षम्रकालस्य गणितप्रमित्रत्वात्। द्शीनपदस्य तद्पलक्षकत्यात्। न च दर्शनविषयत्वमेय प्रयोजकं कर्मकाले तदभाषात्। 0]; Harihara, fol. 67a [हरिहरस्तु घीर्यमास्यमायास्ययोर्युगादित्वे विकल्पमुक्तयान् । केचित्रु राजा-श्चवाक्यवलात् ।]

For other MSS, of the work, see Rāj. Mitra, Notices, V., p. 259; Bikaner Cat., p. 452; for a different work of the same title, by Harihara Bhattacarya (the father of Raghunandana), [H. T. COLEBROOKE.] Notices, III., p. 55.

1684.

Foll. 312; size 11½ in. by 5 in.; 1889. on the whole fairly written, in Devanagari, about the middle of last century; eleven lines in a page.

Vratārka, a favourite Digest of matters connected with vows or voluntary rites of penance, compiled by Bhatta Sankara, son of Bhatta Nīlakaņtha, and grandson of Bhatta Šāākara.

It begins:

दियाकरपदर्रहं फलर्डडप्रदायकं । चैलोक्यतमसो नाञ्चकर्तृ तत्प्रसम्यहं ॥ १ ॥

यो जाग्रज्ञिकरमंदराद्रिमंथैर निर्मेश्य प्रचिततराधिकारसिधुं। लोकेभ्यो वितरित सत्प्रकाशरानं तं वंदे वनजवनौविनोदबंधुं॥ २ ॥

नामं नामं प्रणामोद्धरभरतचलक्षोचनालिंगनेन भाम्यद्रंगान्तभूरिधमजननपरी जानकीयसभांग्री। तातश्रीनीलकंदामलपदकृषया लब्बशास्त्राचैतस्त्रः कुर्वे श्रीइनियो व्हंसदृदयप्रीतये सङ्घतार्के ॥ ३ ॥

तत्र व्रतारंभकालः ॥ हेमाद्री गायैः । ०

षायादी प्रतियद्वतानि ib.; इति संवत्सरारंभविधि: 22a;

॰ चारोग्यप्रतिपद्वतं 22b ; $\,$ $\,$ ितलकततं 24a ; $\,$ $\,$ श्रीशिय-पुराणे विखरोहणे विखरोठकवर्त 26a.

स्रथ [द्वितीयावतानि । स्रय] कार्त्तिक मुक्कद्वितीयाया यम-डितीया। ib.; इति हेमाद्री भिष्ये यमडितीयाविधिः 26b.

चय तृतीयाव्रतानि 270; इति मात्स्ये सीभाग्यशयनवर्त 28b; ॰ हेमाद्री स्कांदे सारंधतीव्रत 31b; ॰ भविष्योत्तरे भ्रष्ययुत्तीयावतं 32b; े सर्ग्यगौरीवतं 35b; े हरिता-लिकावतं 40a; ॰ वृहर्जीरीवतं 42a; ॰ सीभाग्यमुंदरी-वर्त 46a.

च्रण चतुर्णीवतानि ${
m ib.}$; इति स्कांदे संसप्टचतुर्णीवतं 49a; ॰ दुर्घीगणपतिय्रतं 50a; $\,$ े सिद्धिविनायकव्रतं 54a; $\,$ े गी-रोचतुर्पीवर्त 65b.

चाय पंचमीवतानि 65b; च्युपिपंचमीवतं 67b; \circ ना-गदुष्टपंचमीव्रतं 72b; उपोल्लिहावर्तं। इति व पंचमीव-तानि 79a.

चय वशीव्रतामि ib.; इति हेमाद्री स्कांदे कपिलापशीव्रतं 82b; o स्कंदवशीव्रतं ॥ इति o पशीव्रतामि 83b.

चय समनी बतानि ib.; इति हेमाष्ट्री भविष्योत्तरे चमुक्ता-भरणसमनी वर्ते 88b; \circ रथसप्रमी वर्ते 90b; \circ चाचलासप्त-मी वर्ते 92a; \circ पुत्रसमनी वर्ते ॥ 92b.

श्रवाष्ट्रमीवतानि ib.; इति भविष्योत्तरपुराणे कृष्णपुधि-ष्टिरसंघादे पुधाष्ट्रमीवतं 97a; ९ दशामलवतं 99b; जन्मा-ष्ट्रमीवतप्रकृतिः 103a; ९ जन्माष्ट्रमीवतं 111a; भविष्योत्तरे ज्येष्टावतं 113b; महालक्ष्मीवतं 119b; श्रशोकाष्ट्रमीवतं 124b.

खय नयमीव्रतानि ib.; इति स्कंदपुराखे । रामनवमीव्रतं 132a; दुर्गाभिक्ततरंगिख्यां महाष्टमीमहानवस्योः पूजा 139b.

ष्य दशमीवतानि ib.; इति भिषयोत्तर आशादशवतं 140b; ॰ दशावतारवतं 141b; इति मदनराने गीपयवाद्यशे विजयादश्रमीथिशः 143a.

षयेकादशीव्रतानि ib.; इति o निर्जेलेकादशीवर्तं 154a; o शयन्येकादशीवर्तं 155a; o गोपसवर्तं 158a; o जत्यापनमहोत्सविपिधः 159b; o हेमाद्री भीपमपंचकं 161b; o वैतरणीवर्तं 162b; कृष्णैकादशीवर्तं 164a; o उभयेकादशीवर्तं 166b.

चाप द्वादशीयतानि ib.; इति है है भ े श्रवणहाद- व्यति हो वित्ते शीयतं 172a; े भ े यामनजर्गतीयतं 174b; े मुरूपहा- वहून्मपं दशीयतं 177a.

ष्य वयोदशीव्रतानि ib.; इति भ° गोविराववर्त 185a; ${}^{\circ}$ भ° सशोकविराववर्त 187b; ${}^{\circ}$ शनिप्रदोपवर्त 191b; भ° सनगवयोदशीवर्त 194a.

स्रथ चतुर्देशीवतानि ib.; इति हेमाद्री नृसिंहपुराखे नृसिंहचतुर्देशीवतं 197a; ॰ स्ननंत्रवतं 207b; इति भ ॰ कदलीवतं 210b; चैकुंठचतुर्देशी 211a; इति स्त्रीलिंगपुराखे उमामहेन्यरसंवादे शिवराचिवतं 222b; ॰ स्कांदे शिवराच्यु-स्थापनं 224a.

॰ स्कांदे (ज्येष्ठपूर्शिमायां) सोद्यापनं साविजीवतं 233a; ॰ नारदिये गोपसवतं 235a; ॰ वाराहे कोकिलावतं 241b; ॰ नारदिये कोकिलावतोद्यापनं 242b; ॰ रक्षाबंधनिविधः 243b; ॰ शिवरहस्ये जमामहेन्द्ररवतं 249b; ॰ कोजागरवतं 253a; ॰ स्कांदोक्रमधीदयवतं 255a; इति भविष्ये सोद्यापनं सोमवत्यमावास्यावतं ॥ इति ॰ समायस्यवतानि ॥ 260a.

स्य चातुर्मस्यादिवतानि 260a; इति श्रीभविष्योत्तर-पु ाखे चरलक्षीवतं 265a; °स्तोदे दानामलवतं 267a; ॰ भविष्णोत्तरे धारणपारणवर्तं 268b; ॰ विष्णुरहस्योक्तं मासी-प्रवासवर्तं 274a; ॰ देवीपुराणे मलमासवर्तं 278b; इति मासवर्तान् 279a.

षप वारव्रतानि 279a; इति सौरधमीं सूर्यवर्त 281a; श्रकांदे सादित्यवर्त 282b; श्रकांदे सोमधारव्रतं 285a; श्रेमाद्री पासे भीमवारवर्त 288b; श्रमाद्री पासे भीमवारवर्त 288b.

षण संक्रांतिव्रतानि हेमाद्री स्त्रांदे। ib.; इति धान्यसंक्रांतिव्रतं 290b; ऌपणसंक्रांतिव्रतं ib.; रूपसं°, तेनसं° 291a; सीभाग्यसं°, तांबूळसं°, ° मनोरपसं° 291b; जायुःसं° 292b; ° संक्रांतुशापनं 293a; इति धृतकंबळविधा 293a;

जय व्यतिपातवर्तं पाराहे। ib.; इति व्यतीपातवर्तं 297b; इति लखपूजाविधः 299b; भिषयोत्तरे लखनमस्तारिवधा 301a; भाषपुराणे लखवित्रेकया 304b; भाषपिविलंगोद्यापनं 306b; भोद्यापनं खच्चत्पवर्तं 308a; भाषिविलंगोद्यापनं 309b; इति व्रतार्के तुलसीविवाहः॥ इति श्रीमीमांसापारावार-पारीणभट्टशंकरसूरिसूनुभट्टनीलकंठात्मजभट्टशंकरकृती व्रतार्के समाधिनगमत्॥ 310a.

Then follows an anukramaņikā in ślokas, beginning:

वतार्के विततसंघे सुस्रहाषेविषश्चितं । बहुन्सपंचितानषीन्दश्चेयामि यथाक्रमं ॥ ०

सनिर्णयानि यानोह कथितानि व्रतानि तु ।
तेषां दुतामये <u>भट्टशंकरो ब्लाक्ष</u>नं व्यथात् ॥
इति व्रताकस्यानुक्रमणीका नाम समाप्तवताकैः॥

The author wrote his Kundoddyoladarśana (or Kundabhāskara) in 1671 A.D. For the family tree see V. N. Mandlik, Vyavahāra Mayūkha, p. lxxvi. [Dr. John Taylor.]

1685, 1686.

1630, 1631. Foll. 1-215, 216-426; size 9³ in. by 4 in.; good Devanāgarī writing of 1796 A.D.; nine lines in a page.

Vratārka.

Colophon: इति श्रीमीमांसक्षभट्टश्रीमजीलकंठात्मज्ञभट्ट-श्रीमञ्जेकरकृती व्रतार्के चनुक्रमिश्रिका समाप्रमगमत्॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1687, 1688.

2360, 2361. Foll. 1-224, 225-452; size 10\frac{3}{2} in. by 5 in.; good Devanāgarī writing of the latter part of the last century; nine lines in a page.

The same work.

[GAIKAWAR.]

1689, 1690.

2784, 2785. Foll. 1-177, 178-343; indifferent Devanagari writing of the latter part of last century; ten lines in a page.

The same work.

[COLL. OF FORT WILLIAM.]

1691.

2485. Foll. 397 (253-263 of which are missing); size 11 in. by 4% in.; Devanagari character, legibly written in 1705 A.D.; ten lines in a page.

Another copy of Bhatta Śańkara's Vratarka.

For other MSS. see Weber, Cat. Berl. nos.

1178-80; Rāj. Mitra, Notices, 1X., p. 303;

Bikāner Cat., p. 499; Burnell, Tanjore MSS.,

p. 138b.

[?]

considerably in its introductor omitting the one containing the one containing the omitting the one containing the one containin

1692, 1693.

2196, 2197. Foll. 1-344, 345-667; size II in. by 5 in.; well written, in Devanāgarī, towards the end of the last century; ten lines in a page.

Vratarāja, another digest of matters relating to voluntary fasts and observances, highly esteemed in Western India, and compiled at Benares, in 1736, by Viśvanātha (Daivajūaśarman), son of Gopāla.

For an analysis of part of the work, see Aufrecht, Cat. Bodl., nos. 663, 664.

Vol. II. begins in the ekādaśīvrata.

[GAIKAWAR.]

1694, 1695.

2199, 2200. Foll. 1-342, 343-674; size 11 in. by 5½ in.; fairly written, in Devanâgari, about the end of last century; ten lines in a page.

The same work.

[GAIKAWAR.]

1696, 1697.

2061, 2062. Foll. 1-344, 345-383; size 10\frac{3}{4} in. by 5 in.; legibly written, in Devanagari, about the end of last century; ten lines in a page.

The same work.

[GAIKAWAR.]

1698.

773. Foll. 122; size 10 in. by 4½ in.; legibly written, in Devanāgarī, towards the ond of last century.

Another MS. of the *Vratorāja*, differing considerably in its introductory verses, and omitting the one containing the date of its composition:

भवानीतनयाद्याद्यतमयानंददायकः।
ततः सर्वे जनाद्यौद्यौ हारीन् (?यतः सर्वो जनाद्यौद्यौ
[ऽहारीत्) हंढे नमो अस् ते ॥ १॥

जयित जयित काशी काशितशानराशिः शिवहरिहरधातृष्ट्रीयग्रेशांविकानां। नियसितिरियमाद्या तां भज्ञध्यं भज्ञध्यं स्मरत नमत शुडां शुड्यये कीतियध्यं ॥ २ ॥ विलोक्य विविधान् ग्रंथाँखिल्यते सुजनाय वै। तिज्ञिक्य विविधान् ग्रंथाँखिल्यते सुजनाय वै। तिज्ञिक्य विविधान् ग्रंथाँखिल्यते सुजनाय वै। तिज्ञिक्य विविधान् ग्रंथाँखिल्यते सुजनाय वै। विज्ञा(त. चित्र)पावनजातीयशांडिल्यकुलमंडनः। गोपालात्मजदेवतः संगमेश्वरसंस्थितः॥ ४ ॥ नत्ना श्रीविधराजं च गुरून् पितृपितामहान्। कुर्वे वै विश्वनाषो इहं झतराजं सुविस्तरं॥ ५ ॥

खय वतराजप्रारंभ: । °

The MS. is incomplete, ending with the sukla-ekādasī-udyāpana.

LH. T. COLEBROOKE.

1699, 1700.

2178, 2179. Foll. 1-320, 321-675; size 11 in. by 5 in.; clear Devanāgarī writing of the latter part of last century; cleven lines in a page.

The same work.

[GAIKAWAR,]

1701.

1818. Foll. 489, two of which (221 and 222) are missing; size 12 in. by 5 in.; well written, in Devanāgarī; 11 or 12 lines in a page.

Another MS. of the Vratarāja, beginning in the same way as the Vratārka.

Dated: शके १६९५ वर्षे वर्तमानविजयनामसंत्रासरे जा-धिनणुद्धपंचम्यां इंतुवासरे व्यतराज समाप्तमगमत्॥

There are, besides, three leaves containing two separate tables of contents.

[Dr. John Taylor.]

1702.

1647. Foll. 164; size 9 in. by 4 in.; fairly written, in Devanagari, at the end of the last century; nine lines in a page.

Vratodyāpanakaumudī, a manual for the performance of vratas (especially the concluding rites) by Śańkara, son of Vallāla Sūri.

It begins:

नत्वा गणेशं संतुष्टी शंकरेण वितन्यते । मुदा पुराणविख्यानवतोद्यापनकीमुदी ॥

तत्र तायत्सर्ववतोपयोगित्वान् किंचिविर्णयादिकं लिख्यते । तत्र वतलक्षणं । सभियुक्तवतप्रसिद्धिषपयः संकल्पविशेष स्व वतं । तत्र वतकालमाह हेमाद्री गार्ग्यः । ०

It ends: इति श्रीस्कंदपुराणे ईश्वरपार्वतीसंवादे कर्केटि-वतोद्यापनं संपूर्णे ॥ इति श्रीमिक्कमपायनकुलाध्यसंभव हा (१घा)-रोपनामकयज्ञालसूरिसूनुशंकरियरिचताया व्रतोद्यापनकी मुदी समामा ॥

For another MS. of this treatise, see Raj. Mitra, Notices, V., p. 132. For the same author's Tirthakaumudi, ib., VII., p. 257.

[H. T. COLEBROOKE.]

1703.

838. Foll. 70; size 123 in. by 41 in.; fair, modern Bengalī handwriting; seven lines in a page.

Saṃkalpakaumudī, a treatise on the mental resolve (saṃkalpa) to undertake some religious observance, by Rāmakrishņa. . It begins:

प्रसम्य कमलाकामां देववन्द्यपदासुत्रं। तन्यते रामकृष्णेन रम्या संकल्पकीमुदी॥

यद्यपि संकल्पपदं नानार्षे तथापि संकल्पः कर्म मानसं इत्य-मरकोषे मानसं कर्म मनःसंकल्पितत्वमाहायौरोपविषयत्वं। यथा रुद्रयामले। न्यायेनोपार्जितं विश्लं मनसोपार्जितं तुथा। निवेदपेदिष्टदेवे भक्तिश्रद्धासमन्वितः॥

निवेदयेदिति लाभाषेक-विद्धातोस्तेन लाभयेदित्यर्थः । ०

It ends: इति छात्रपाठाय गुरुकस्पितं गृहं मठो न तु छात्राणां खत्वं चादिग्रासमितिष्यादि मीमांसकैर्विग्रहस्त्रीकारे जिप तस्या देवतात्वं गम्यते ॥ इति सङ्गल्यकौमुदी समान्ना॥

For an analysis of the treatise, see Rāj. Mitra, Notices, IV., p. 222.

[H. T. COLEBROOKE.]

1704, 1705.

719, 720. Foll. 1-154, 155-709; size 153 in. by 5 in.; excellent, modern Bongalī handwriting; eight lines in a page.

Dānasāgara, a digost of matters relating to gifts, their special virtues and modes of consocration, compiled (with the assistance of Aniruddha), in Śaka 1091 (A.D. 1169), by Rājā Vallāla Sena Deva of Bengal, son of Vijaya Ṣena, and grandson of Hemanta Sena.

It begins (with the numbers supplied):
य साह्यादयनीतलामृतभुजी वर्णीश्रमज्यायसा

येषां पाणिषु निश्चिपित कृतिनः पायेयमामुक्तितं ।
यहक्रोपगताः पुनित जगतीं पुर्यास्त्रिवेदीगरम्
तेभ्यो निर्भरभित्रसंश्चमनमम्मीलिक्वित्रभ्यो नमः॥ १॥
इन्द्रो विश्वेकवन्धः श्रुतिनियमगुरुः श्वत्रचारित्रचर्यामयौदागीवशैलः कलिचिकितसदाचारसंचारसीमा ।
सङ्गत्रस्त्रक्षवर्थोज्ञलपुरुषगुणाक्षित्रसंतामधारा-

बन्धेर्नुक्तामरस्रीर्निरगमदयनेर्भूषयां सेम्यंशः॥ २॥

तत्रालंकृतसभ्पयः स्थिर्यनच्यायाभिरामः सर्ता खक्कत्दप्रणयोपभोगमुलभः कल्पद्रुमो प्रकृतः । हेमतः परिपन्थिपक्कनसरमङ्ख्य नैसर्गिकैर् उन्नीतः खगुर्केरुदात्तमहिमा हेमनसेनो ज्ञानि ॥ ३ ॥ तदनु विजयसेनः प्रादुरासी बरेन्द्रो दिशि विदिशि भनने यस्य वीरम्बनन्तं। शिखरिविनिहताहा वैजयनी वहनः प्रणतिपरिगृहीताः प्रांशवो राचवंशाः ॥ ४ ॥ सर्वाशाः परिपृरयमुपिनत्त्रीदीनवारां घनेर् षासारैरभिषिक्रनिमेलयशःसानेयभूमाहलः । दैन्योत्रापभूतानुकालजलदः सर्वोत्तरः स्माभृता श्रीवज्ञालनृपस्ततो व्जनि गुर्णाविभावगर्भेष्यरः ॥ ५ ॥ येदार्थस्मृतिसंक्रचादिपुरुषद्याध्यो वरेन्द्रीतले निस्तऽन्त्रोङज्ञलवीचिलासनयनः सारखतं ब्रह्मणि । पदक्रमीभवदाद्यशीलनिलयः प्रस्पातसम्बन्धो वृत्रारेरिव गीव्यतिर्नरपतेर्यस्यानिरुद्धो गुरुः ॥ ६ ॥ च्चित्रगतसकलपुरागस्मृतिसारः श्रद्धया गुरोरस्मात्। कलिकस्मधायसादं दाननिषम्धं विभन्ने कामो अपि *॥१॥ द्रिभगमधमिनिसँयविषयाध्यवसायं संशयस्तिमितः । नरपतिरयमारेभे ब्राह्मणचरणार्यावन्दपरिचर्या ॥ ६ ॥ चुत्रृयापरितोधितैरविरतं संभूय भूदेवतेर् दन्नामो यवरप्रसादविषद खाल स्वलंगंशयः (?) । श्रीवद्वालनरेषारो विरचयत्वेतं गुरोः शिक्षमा स्वप्रज्ञाविधदानसागरमयं श्रद्धावतां श्रेयसे ॥ ९ ॥ भूषो भूषः प्रक्षम्य श्चितियलयमिलन्मौलियन्छा डिजेन्द्राः श्रीमञ्जलालसेनः स्पषिर(वि)नयनिबद्धाञ्चलियौचते वः। काले काले भवाइ: स्मृतमुकृतलवै: पालनीयो मनायं सामान्यः पुरुषभाजां भवजलिधमहासेतुबन्धो निबन्धः ब्राइं वाराहमारनेयं भिष्यं मात्स्यमेय च। वामनं वायवीयं च मार्कग्रेयं च वैषावं ॥ १९ ॥ जीवं स्कान्दं च पासं च पुराशं की मैमेव च। पुरासानि तथा कूर्मपुरासादिपुरासयोः॥ १२ ॥ उक्तान्युपपुरागानि व्यक्तदानविधीनि च। चाद्यं पुरायं शासंच कालिका ह्यमेव च ॥ १३ ॥ नन्दिमादिमासंइं च नारसिंहं तथेव च। माके यहे यकृतं तहत् विष्णुधमों सराह्यं॥ १४॥

शास्तं च विष्णुधमीस्यं गोपपत्राचणत्रुति । च्चीरामायणमाख्यानं महाभारत्तसंहितां ॥ १५ ॥ मनुं विशिष्ठं संघर्त्तं याज्ञषस्त्रयं च गीतमं ब कात्पायनं च जावालं व्यासं दानं वृहस्पति ॥ १६ ॥ वृद्धं यशिष्ठं हारीतं पुरुक्तवं विष्कुनेव 🖫 । भातात्वं यमं योगियाज्ञ वल्कां च देवलं ॥ १९ ॥ षीधायनं चाङ्गिरसं दानव्यासं वृहस्यति । ही शहलिसिताधापस्तमं शाश्चायनं तथा ॥ १६ ॥ महाच्यातं लघुन्यातं लघुहारीतमेव च। छन्दोगपरिशिष्टंच कात्यायनमञ्चितः॥ १९ ॥ इत्यालोच्य पुराणोपपुराणश्रुतिमंहिताः। समाहतानि दानानि निषन्धस्यास्य मिद्वये ॥ २० ॥ महादानानि की सें जे तवादी पोडश कमात्। पर्वतानां च दानानि दशैव तदननरं ॥ २१ ॥ तत्रो गुडादिधेनूना चत्वारिंशदनुक्रमात्। र्वजन्यूनानि दानानि चध्यमो ऽत्र यथाविधि ॥ ३२ ॥ **बलंकृतानां पञ्चाशश्चलारिंश**हयामय । दानान्यलं कृतगवीसमृहस्य ततस्तिभा ॥ २३ ॥ ततो अन्तर्ककृतगयीदानानि दश पत्र 💌 । तेषानलं कृतगयीसमृहस्य च सप्तथा ॥ २४ ॥ सर्वकृतानां दानानि वृषागामप्टथा तथा । ततो इन्हें कृतानी तुद्श दानानि पञ्च च ॥ २५ ॥ गर्वाह्रिकप्रदानानि दश्धा तदननरं। भूमेदीनानि कोर्त्वेन्ते पद्म पत्नाशदेय तु॥ २६ ॥ चासनस्य प्रदानानि षडेतस्रदननारं। ततो वारिप्रदानानि पद्विंशदिह संख्यया ॥ २९ ॥ तैजसानां च पात्राणां दश दानान्यनमारं। दानानि जलपाचार्णाततश्चनव संख्यपा॥ २६॥ ततो अवस्य प्रदानानि त्रिचत्वारिंशदेय तु। ततस्त्रीरयेव भक्तस्य पश्चधा लवसस्य च ॥ ३९ ॥ ततो पृतस्य सप्तेव त्रीणि दक्षरत्वननारं। च्चीरस्य च ततस्त्रीशि पच चैक्ष्ययम्तुनः ॥ ३० ॥ पानकस्याय चलारि फलानां नवधा ततः। ततन्त्रत्वारि मधुनो अधङ्गस्य पडनन्तरं ॥ ३९ ॥ चयोदशाय मन्धस्य ततो धूपस्य पचधा । चनुलेपनदानानि चत्वारि तदनन्तरं ॥ ३२ ॥

^{*?!.} विश्वन्ने र्राप, or नियन्द्रुकामी रुपि. The MS. reads विश्वन्ने (marg. विनुन्ने) कामीमी रुपि॥

षष्टी (नव corr.)पुष्पस्य यस्त्रार्गा यद्गुऋविंशतिस्ततः। चीणि यहोपवीतस्य दानानि तदनकरं ॥ ३३ ॥ मुवर्णस्थाय दानानि सप्तत्रिंशदनुक्रमात्। रनतस्य च दानानि चत्वारि तदनमारं॥ ३४ ॥ सामान्यदेवताभ्यस्तु चतु विश ययाक्रमात्। चलंकारस्य चन्धारि वर्शस्य नवधा ततः ॥ ३५ ॥ मुहाणां चैव दानानि ततः समदशेव तु। नव प्रतिष्ठयस्थाय शय्यायास्तु ततो नव ॥ ३६ ॥ इन्धनस्याच चतारि दीपस्यैकोनविंशतिः। दानानि च पुराणानामेकोनविंशतिस्ततः ॥ ३० ॥ नानाविधानां विद्यानां चतुर्विशतिरेव च । त्रिंशहानानि कन्यानां प्रैच्याणां तुप्ततो दशः ॥ ३६ ॥ शस्यानामय दानानि पन्नविशक्तिरेव च। तिलस्य दश दानानि तपारामस्य पध्यभा ॥ ३९ ॥ कर्तिने पोडशैयाच युखस्य तदनमारं। संभारस्याच चत्वारि पश्नामष्ट्रभा ततः ॥ ४० ॥ कृष्णाजिनस्य सप्ताथ खन्नस्य दश पश्च च। कीर्यन्ते पखदश्या ततो दानान्युपानहः ॥ ४१ ॥ तया हादश यानानां चत्वारि करियामय। द्वादशाष्ट्रस्य दानानि चत्वारि महिषस्य च ॥ ४३ ॥ च्चष्ट चारोग्यदानानि कीर्यने तदननारं। सभयस्य च दानानि चयस्त्रिंशस्तः क्रमात् ॥ ४३ ॥ स्योदिवाररहितान्येकादशमतः परं। मासोपल धितेष्वच दिनेषु नियतेष्यम् ॥ ४४ ॥ सप्ततिः परिकीर्यने दानानि तदननारं। मासेप्यनियतेष्यत्र नियताम् तिथिष्ययः ॥ ४५ ॥ क्रमाहानानि कीर्यमे नानारूपाणि विंशति:। मासतिभ्योर्नियतयोस्त्रिपञ्चाशहनन्तरं ॥ ४६ ॥ चतुर्देश च नक्षत्रनियताम् तिथिष्ययः। ततो नद्यविधिहतान्यष्टी पद्माशदेव तु॥ ४० ॥ मासव्यापीनि दानानि पडेय तदननारं। रविसंक्रमर्णे प्येयमे कोनविंशदेष तुं॥ ४६ ॥ थातूपदिष्टानि ततो दानानि दश पद्म च। वत्सरादिप्रदानानि सप्तेष तदननारं ॥ ४० ॥ विप्रकीर्णानि दानानि त्रिपचाशहननारं। सामान्यदेवताभ्यस्तु चतुर्विंशतिथा ततः ॥ ५० ॥

रको(र. रक) न्यूनानि सूर्याय चलारिशदननार । महेश्वराय दानानि ततः सप्तदशीव तु॥ ५९॥ विष्णये चैव दानानि चतुर्विशशतं ततः। विच्छित्र पद्मसमया वितिरेका पृथक्की: ॥ ५२ ॥ नानामुनिप्रवचनामृतनियोसराशिभिः। पद्मसप्तिसंयुक्तत्रयोदशक्षतं मितैः । दानैनिरूप यत्नेन नानागमसमाकृतः॥ ५३ ॥ विद्वासभाकमिक्तिरानहंसेन भूभुजा। श्रीमहल्लालमेनेन कृतो भ्यं दानसागरः ॥ ५४ ॥ नलाशयानां दानानि तथा च सुरवेश्मनां। नोक्तानि सम्यग्कानि प्रतिष्ठासागरे यतः ॥ ५५ ॥ श्रुतान्यादिपुराखे तु दानान्यन्दिषभागतः । काचारसागरोक्तवात्र कीर्यन्ते स्व वृत्त्वज्ञः ॥ ५६ ॥ भागवतं च पुरागं ब्रद्धाग्रं चैव नारदीयं च। दानिविधिश्चन्यमेतस्यमिह न नियन्धमवधार्य ॥ ५९ ॥ वृहद्दि लिङ्गपुराखं मत्स्यपुराखोदितैमहादानै: । भ्रवधार्य लम्बसारं (?) दाननिबन्धे तरनिबन्धं ॥ ५६ ॥ सप्रम्ययिषपुराणं भविष्यमपि संगृहीतमतियान।त् । यक्काष्टमीनयम्योः कत्यी पापग्रिडभिर्यस्ती ॥ ५९ ॥ लोके प्रसिद्धमें तिष्ठक्तुरहस्यं च शिवरहस्यं च । द्वयमिह न मरिगृहीतं संग्रहरूपत्वमयथार्ये॥ ६०॥ भविष्योत्तरमाचारप्रसिद्धमविरोधि च। प्रामार्खं सापनादृष्टेर्धन्यादस्मात्पृथकृतं ॥ ६० ॥ प्रचरहृपतः स्कन्दपुरायीकांशतो अधिका । यत्त्वस्तिवयं पौराहरेवावन्तिकषात्रयं ॥ ६३ ॥ तार्स्य पुरासमपर ब्राह्ममारनेयमेव च ।* त्रयोविंशतिसाहस्यं पुराणभपि वैष्णवं ॥ ६३ ॥ पट्साहस्रमितं लिङ्गं पुराणमपरं तथा । दोक्षाप्रतिष्ठापायग्रद्यमुक्तिरत्नपरीक्षग्रीः ॥ ६४ ॥ मृषा यंशानुचिरितैः कोषयाकरणादिभिः। सर्सगतकचावन्धपरस्परिवरोधतः ॥ ६५ ॥ तन्मीनकेतनादीनां भराउपायराउलिङ्गिनां । लोकवष्यनमालोक्य सर्वमेवावधीरितं ॥ ६६ ॥ तत्रत्युराखोषपुराखर्मस्यायहिय्कृतं कल्पवकर्मयोगात्। पापगुरशास्त्रानुमतं निरूप देवीपुरायं न नियद्यमत्र॥६०॥

^{*} Colebrooke notes in the margin: 'Interpolation. See quotation in Vardhamāna's Tuttvāmrita.'

ये दान्धर्मविधिसंस्तृतये पुराणपुरुषागनस्मृतिगरां वहवो विवर्ताः !
ते ग्रम्थविस्तरभयादविज्ञिन्य केचिदस्माभैरत्र कथितिः । कल्यनु सनः ॥ ६६ ॥
एवं निरुष्य यानेन प्रारम्भे दानसागरे ।
जादी बांद्यणमाहान्यं ततो दानगुणस्तृतिः ॥ ६९ ॥
पात्रमञ्जांसा पात्राणामयवादस्ततः परं ।
दानस्कष्यं कर्तां च खद्वादानविधि प्रति ॥ ९० ॥
दानस्य काल्देशास्त्र देयस्य च निरुष्णं ।
ज्यवादस्त्र दानानामसंधाननिरुपणं ॥ ९९ ॥
ततो दानस्य च विधिः प्रतिग्रहविधिस्ततः ।
सर्वतः परिभाषा चेत्रपौः पचदश क्रमात् ।
निरुष्य मुखबन्धांचै वस्त्रमने ऽत्र महोद्यिता ॥ ९२ ॥
ज्या ब्राग्रणप्रशंसा । ०

The puranadana is dealt with at fol. 1915 ff., where the eighteen Puranas are enumerated, their extent stated and the merits attaching to gifts of copies of them set forth, in accordance with a passage from the Matsyapurana.

The colophon runs thus: इति महाराजाधिराजितः-जाक्सकरश्रीमड्डबालसेनिवरिचते श्रीदानमागरे वसुदेवसम्दा-नकदानावर्कः॥

धर्मस्याभ्युत्याय नास्तिकपदोच्चेदाय नातः कली श्रीकानो अप सरस्ततीपरिवृदः प्रत्यस्रनारायगः । पादाम्भोजनिषयविश्वयमुधासाम्राज्यलस्त्रीयुतः श्रीवद्वालनरेष्यरो विजयते सहस्त्रीयनामग्रिः॥

मस्यपुराण वराहपुराण श्रामपुराण भविष्यपुराण मस्यपुराण वामनपुराण वायपुराण मार्कक्षेयपुराण विष्णुपुराण शिवपुराण स्कल्पपुराण शासपुराण कालीपुराण स्कल्पपुराण वायपुराण कूर्नपुराण शासपुराण कालीपुराण देवीपुराण निन्द्रपुराण शादित्यपुराण नरिनंहपुराण लिङ्गपुराण महाभारत श्रीभागवत श्रीरामायण विष्णुभर्मोत्तर छन्दोगपरिशिष्ट लिपुहारीत वीधायन शाद्यायन मनु याज्ञवन्त्र देवल पेठीनिति कात्यायन शातातप दानव्यास दस्त देवल विशिष्ठ वृहस्पति यम हारीत पुलस्य जावाल शाङ्गिरस शापस्तम महाव्यास लघु-श्रासाः ॥ स्तेषां सन्यानां मतमालीव्य श्रीवसालसेनदेवन दानसागरः कृतः ॥ इति दानसागरः समापः ॥

Then follow five leaves containing a table of contents up to fol. 292b.

On the second page of the fifth leaf the authorities are repeated with numbers after them, the *Devipurana* and Śri-Bhagavata being omitted. Then follows:

चय वक्कदेशीयराज्ञामनुक्रमेण नामानि । तत्र प्रथमं हेमनासेनः १ ततः विजयसेनः ततो वज्ञालसेनः तेन दानसागरः
कृत इति ॥ सस्य गुरुः चिन्रहः ॥ सत्र सम्बासरादिसमयिषशोषपरिचयाय दानसागरिनमीणविधस्यैय सम्बासरत्वप्रतिपादनाय
लिख्यते । निक्लिभूपचक्रतिलक्षश्रीमञ्ज्ञालसेनदेयेन पृत्रे
शशानवदशमित १०६१ शक्कवर्षे दानसागरो रचितः ॥

For another MS, of this work, see Rāj. Mitra, Notices, I., p. 151 (where the date is made to be Śaka 1019); for a different work of the same title (by Mahārāja Kāmadeva), ib., V1., p. 239. [H. T. COLEBROOKE.]

1706, 1707.

260, 261. Foll. 253 and 239 (the latter numbered 254-498, 490-532); size 9\frac{3}{4} in. by 5\frac{1}{2} in.; written, in Devanāgarī, by several hands, in the last century; 12-18 lines in a page.

Dānaratnākara, a comprehensive treatise on gifts, compiled, under directions of King Anāpu Simha, of Jodhāpur in Marvār, by Bhatṭa Rāma (with the family name of Hosinga), son of Bhaṭṭa Viśvanātha, and grandson of Bhaṭṭa Mudgala. It begins:

श्रवीणीतनयं देवं सवीभीष्टप्रदायकं ।
वेदे मंदेतरप्रशाकारणं वारणाननं ॥ १ ॥
कापि कल्पलिकेय कयीनां
या मितं वितरतीह नवीनां ।
राजहंसविहितासनां सतीं
तां भजामि यरदां सरस्ततीं ॥ २ ॥
मोचनं सवैपापानां शशिमूर्यविलोचनं ।
कर्णावरुणावासं लक्ष्मीनारायणं नुमः ॥ ३ ॥
विस्कृतैचंद्रहासप्रतिहतरिपुणा प्राज्यसायाज्यभाजा
स्थातं जोधापुरं ततुरुमरुविषये येन धावेव मृष्टं ।
वीराणामग्राख्यः प्रवलभुजवलाकांतभूनंडलः स
श्रीमासूर्यान्यये अभूवृष्मुकुदमणी रावयोधानिधानः॥॥॥

तत्सूनुः प्रियतो ऽभवत्पृषुसमो चौकास्यया विक्रमी
राजाजानुभुजो ऽखिलिश्चितिभुजां मान्यो वदान्योज्ञमः ।
पिद्यं मानभरादुषेस्य नगरं यः स्वीयनाम्चाकरोद्
चौकानेरिमिति प्रतीतमपरं विश्विस्त महाजांगले ॥ ५ ॥
तस्मास्त्रीलोनकर्षः समजनि विजयी शस्त्रशास्त्रप्रविणो
हाता दाता दयालुर्दिशि दिशि क्यिभिगीयमानोरु-

छत्राधीशिरसम्बान्दहत इव तनुं मंत्रवन्नामवर्णान् जाकर्ष्यां कर्ष्यं कर्षे प्रतिभटभुजनैः स्तंभ स्वावृतो ऽभून् ॥ ६ ॥ ज्ञयसिंहस्तस्मादभवद्वनीपालतिलको

जयां सहस्तरमादभवद्वनी पालातलका न को अपि स्थातुं यत्पुरत इह शक्तः किल रखे। यदीपे तेनोञ्जनी चलति परितो वैरिसुदृशां व्यवर्धतार्श्वर्यं नयनकमलेभ्यो जलसराः॥ ९॥

रणोब्रटहेपिनिस्नातशस्यः
क्रस्याणम्बः क्षितिपस्ततो उभूत्।
क्रस्याणवान्येन समस्तथन्या
यो जागरूको निशमात्तथन्या॥ ॥ ॥

ततो रायसिंहो उभवङ्गमिपालः प्रतिस्पिषेकालः प्रतापी करालः । मतौ यो विशालः किलात्युचभालः सर्दतमेरालः स्फुरकोर्तिजालः॥ ९॥

षासीसस्माहिलासी प्रतिवलदलनः साहसी मूरसिंहः
पूरः क्रूरस्वभावः किल सकलकलाकीशलं संदर्भानः।
पुग्यागग्यप्रभावा सुरसरिदिव यत्कीर्तिरस्वस्वरूपाक्रूपारं संप्रमाता सपरिमितमुखेर्याप्रुषाना धरित्रों॥१०॥

सौंदर्योदिति रानतो अपनुगतामास्यां समास्यापयन् विस्थातो नृपतिस्ततः समभवल्क्याँ गुणाणीनिधिः । स्रोनारायणपादपंकजयुगाभ्यसीयभायस्पुरत् -साम्राज्यप्रतिनंदितार्थिनियहः स्वातंत्र्यमुत्रीभैजन्॥ १९॥

वादेः पंडितमंडलीविरिचितेः कायैः कदाचित्कवि-प्रार्थेः सरमेस्तचा नटगर्गेः संगीतसंगीतकैः । चालपिभिषत्तां परस्परमय ज्योतिर्विदां चर्चया प्रीतिं नीतिषरो वहन्मरुमहीराज्यं स चक्रे महीं॥ १२॥

तत एष महानन्पिसिहो मरुदेशाधिपतिः स्मुरत्यतापः । सभवनमितमान् प्रभुमेनस्वी यश्चमा ष्याप्तनगन्तये ऽतिश्वरः ॥ १३ ॥ षाक्रांते यवनैरिहावनितले दांतात्मना हेपिभिर्
ध्वस्ते घेदपथे उपुपेपुपि तथा धर्मे कथाश्रेयता ।
धीरो धर्मधुरंधरः धितिभुमां दुष्टात्मनां शासिता
वीरः श्रीमदनूपिसंहनृपितधीवा धरित्यां कृतः॥ १४॥
पात्रेभो यः समस्तान्यपि कनकतुलादीनि दानानि नित्यं

्।। १५ ॥ मीमांसाद्वयपारमः श्रुतिषु यः सांमामु च ज्ञानवान् न्यायोद्रावनतीक्षणभीः किल वरेख्यो भर्मशास्त्रबुद्धौ । होसिंगान्वयभूषणे द्विजवरं तं रामभट्टाभिधं सत्कृत्य प्रणयात्मयुक्तसुधियं ग्रंथे ज्व सो ज्यं नृपः ॥ १६ ॥ तदाज्ञयासी बुधरामभट्टो विचार्य तस्त्रेन महानिबंधान्। नुषीनयुक्तिग्रयनप्रकारैरेनं प्रबंधं विशदीकरोति ॥ १७ ॥ मया पूर्वं कृताः पंच ग्रंथा राजनियोगतः । चमलारकरास्ते च यथाबुद्धातसो उच्च छाः ॥ १६ ॥ साद्यो ब्नूपियवेकास्यः शालग्रामपरीक्षणे । ततो ग्रंथो ब्लन्यः पूर्वः सहस्रह्मयमंमितः ॥ १९ ॥ मंतानविषये सम्यक् नषसाहस्त्रिको ऽपरः। संतानकट्पलतिका तस्याख्येत शुभप्रदा ॥ ३० ॥ तत्संस्यया कीतुके च सनूपकृतुकार्णयः। कृतो ग्रंथस्तृतीयो उयं साधकानां हिताय च ॥ २१ ॥ विषयाधानिवृक्षयेमुपायानां प्रदर्शकः। सार्धित्रभिः सहस्रेश्व संमितो ऽयं चतुर्घकः । शिष्टानां संमतो नूनमस्याख्या अमृतमंजरी ॥ २२ ॥ चतुःसहस्रसंख्यातः कृतो ग्रंथस्तु पंचमः । चिकित्सामालतीमाला तस्याख्यान्वधिकी गुभा॥ २३॥ रवं पंच कृता ग्रंपा नानाशास्त्रगतास्त्र ते। इहानीं क्रियते सम्यग् दानरानाकराभिधः ॥ २**४** ॥ दानरानाकरे हास्मिन्ग्रं ये अगाये अतिदुस्तरे। दानरामान्यनेकानि महांत्रपि छघूनि च॥ २५॥ दानांगानि तदंगानि सप्रयोगाणि यानि च। निमरनानीति नो भाति क्रमशस्तात्ययत्नतः ॥ २६॥ प्राप्तार्थं तन्यते तायन्मयानुक्रमणी शुभा । वंशानुक्रमर्ग पूर्व कृतं मंगलपूर्वेकं ॥ २९ ॥

राजानूपिक्षतीशस्य निषंधे यः प्रयोजकः ।

होसिंगास्याभिधो रामः कर्ता ग्रंपस्य दर्शितः ॥ २६ ॥
दुर्लक्ष्यानिरासेन कृतं दानस्य लक्ष्यां ।
स्वत्यस्य लक्ष्यां प्रोक्तं स्वत्योत्पत्रेश्च कार्यां ॥ २९ ॥
दक्षद्रव्यापहरयो दोपसंकीतेनं कृतं ।
चतुर्विधिविधानां च साकस्येन निरूप्यां ॥ ३० ॥
स्विधात्रमंगेन विचारो बहुशः कृतः ।
नित्यनेमित्विकादीनां कृतं सम्यद्भिरूप्यां ॥ ३१ ॥ ०

The anukramaņikā occupies about 200 ślokas; after which:

ष्यय दानस्यात्र प्रतिपाद्यत्वात्तस्य खरूपळ्छ्यसंतराप्रतिपादनं न संभवतीति दानळ्छ्यां तावदुच्यते ॥ °

इति ॰ प्रशंसा fol. 20a; ॰ सर्वेविधदानस्वरूपिनरूपण-प्रकरणं fol. 23a; ॰ दानांगप्रकरणं fol. 48a; ॰ परिभा-पाप्रकरणं fol. 118a; ॰ उपोद्वातः fol. 130a; जप दानानि प्रतिपास्त्रेते fol. 131a. It ends:

मीमांसारत्ममाला विलमित हृदये यस्य बुद्धिः प्रयुद्धाः श्रद्धालुधर्मिसियौ वितरणचतुरस्तारको यः परेषां। मात्सर्यं यस्य चिन्ने न भवति सहसा ब्राह्मणास्यो ज्य वेष्टः सो अस्मिन्यये नवीने श्वितपविरचिते हृष्टिचनः

[प्रभूषात् ॥

स्वस्ति श्रीमत्मकलभूमंडलदिन्द्रांडलमंडणनिजभुजार्जितप्रता-पामादितसकलसामाज्यभाजनस्वपद्युतसंस्थापितानेकमंडलाधी-श्वरमकलसामंतचक्रचूडामणिकिरणरंजितचरणारियंदमहाराजा-धिराजमहाराजानूपसिंहाजया होसिंगोपनामकभट्टमुझलांगज -भट्टविश्वनाथात्मजभट्टरामिवरचिते दानरानाकरे कमैविपाकोक-दानानि समाप्रश्वायं निषंधः॥

For another MS, of this work (where, by mistake, the patron is called Bhūpa Siṃha), see Bikāner Cat., p. 374. For another work of the same title (by Caṇḍeśvara), see above, no. 1388.

An Anūpa Simha figures as the patron of several other works, e.g. the Anūpanilāsa, by Maņirāma (Bikāner Cat., p. 360), the Ayutalaksha-Homaprayoga, by Bhadrarāma (ib., p. 365); the Śrāddhaprayogacintāmaņi (ib., p. 471); the Anūpa-Samgītanilāsa, by Bhāva Bhaṭṭa (ib., p. 510).

[H. T. COLEBROOKE.]

1708.

50. Foll. 332; size 9 in. by 3\frac{3}{4} in.; fairly written, in Devanagari, by two or three different, modern hands; ten lines in a page.

Dānahīrāvalīprakāśa, a compendium of matters relating to gifts, compiled by Divākara, son of (Bhāradvāja) Mahādeva; and supplied with a versified summary of its contents, by the author's younger son, Vaidyanātha.

The author wrote his $\bar{A}c\bar{a}r\bar{a}rka$ in 1686 A.D. (see nos. 1616-18).

It begins:

पित्रनीगणिवकाशकारणं पाकशासनिद्शो विभूषणं।
यत्तकभिष्यहेनुमन्नहं भायये शुमणिदेवमन्वहं॥ १॥
रामधामकमनीयमपूर्वं स्नानदानजपमंमुखपूर्व ।
सेवितं पितृमुखेर्मम पूर्वं तन्ममास्तु दृदयं मितपूर्वं॥ २॥
भवभीतिहरं सुरेश्वरं जगतां कारणकारणं परं।
स्नविमुक्तपुराधिवासिनं शिवमीडे प्रणताक्तिभंजनं॥ ३॥
श्रीरामेश्वरसूरिसूनुरभवन्नारायणाख्यो महान्
येनाकार्यविमुक्तके सुविधिना विश्वेष्वरस्थापना ।
तत्पुत्रो विषुधाधियः स्नितितले श्रीजंकरस्तासुतो
जीवेद्रारिपुरोहितामलमितः श्रीनीलकंडाभिधः॥ ४॥
तत्पुत्रीतनयो दिवाकरकृतो शास्त्रेष्वधन्ते पितृर्
मोमांसानयकोविदः पुरभिदः स्नेवाधिवासी सुधीः।
सिद्वद्याविनयादिसद्गुणगणग्रामाभिरामान्गुह्नन्
देवं भोष्णकरं प्रसम्य तनुते श्रीदानहरिवालस्॥ ४॥

नतु हेमाद्यादिषु सन्सु नायमुद्यमस्तव सक्कल इति चेडि-डदविद्वस्माधारणसंश्चेपप्रदर्शनार्थमित्यवधारणपात्रे स्वसन्नात्या-गपृवैकः ⁰

इति श्रीमुक्तावलीप्रकाशकारभारद्वाजनहादेवमूरिमृनुसक - लिवद्यानिधानश्रीदिवाकरिवरिश्वते धर्मशास्त्रमुधानिधी दान-हीरावल्पनीप्रकाशे(!)दानोपयोगी(r.ग)निर्णयः fol. 11b.

इति स्रोदिवाकरविरिषते धर्मशास्त्रमुधानिधी दानहीरा-यलीप्रकाश साशीचनिर्णयः fol. 88.

The work onds fol. 325b: इति श्रीम<u>हारहाजम-</u> हात्वभट्टात्मजसकलविद्यानिधानश्री-

> दिवाकरविरचिते धर्मशास्त्रमुधानिधी । दानहीराविल्यंषे ज्नुक्रमं स्यादधान्स्ययं ॥ [१] ॥

> > 4 в 2

मंगलाचरणं पूर्वं मातृषंश्यनुषर्णनं (? मातृवंशानु ०) । दानल खणमश्रोकं विधिकारिण एव च ॥ २ ॥ ० इत्यं दिवाकर मुतेन कनीयमा स्त्री-रामानुश्रेन गुरुभिक्षपरायणेन । स्रीतातपादरिचते मुजनिप्तये अस्मिन् ग्रंथे क्रमो विलिखितः सवितुः प्रसादात् ॥ १९३ ॥

इति श्रीमद्वारद्वानित्वाकरमूरिमुतवैननापश्चनिवरिनता दानहीरावलोपकाशानुक्रमिणका समाप्ता ॥ श्रीरिवः ॥ श्री-तिथ्याकाँचाराको श्राद्धप्रायिश्वत्ते प्रतिष्ठा च संस्काराशीचयुक्ती दानग्रंपो दिवाकराज्ञातः ॥ १ ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1709.

1756. Foll. 82; size 8½ in. by 3½ in.; legibly written, in Devanāgarī; 12-14 lines in a page.

Dānacandrikā, a manual of rules regarding pious donations, by Bhaṭṭa Divākara, surnamed Kāla, of Benares, son of Bhaṭṭa Mahādeva (son of Bālakṛishṇa?) and Gaṅgā (daughter of Bhaṭṭa Nīlakaṇṭha, author of the Mayākhas).

It begins:

प्रसम्य मातरं सङ्गां भैरवं वनशङ्करं । महादेवास्यपितरं श्रीतस्मातेविशारदं ॥ १ ॥ दिवाकरेस मुधिया सारमुद्धय शास्त्रतः । शिष्टानां तन्यते तुस्ये दानसंक्षेपचंद्रिका ॥ २ ॥

तत्र परस्ततो[त्य] स्वंतो हृष्यत्यामो हानं । देवलः । ०

इति प्रतिग्रहस्थानानि । अपादी तुलापुरुषदानं ि 61.5 a; इति ॰ तुलाकत्यलघ्यं 7a; ॰ पृतादितुलादानफलं 9a; ॰ नानारोगिनरासार्थं द्रय्यविशेषतुलाः 9b; इति प्रोदानो-द्योतदानरम्नदानमयुलाधनुसारेण च कालोपनामकभट्टदिवा-करकृतदानसंश्चेषचेद्रिकार्या ताम्रपृतादितुलापुरुपदानप्रयोगः 13b; ॰ गोसहस्रदानप्रयोगः 14b; गोशतदान ॰ 15b; गोदशदान 16a; इति दश महादानानि 32a; इति (दश) गोदानानि 45a; इति दश महादानानि 32a; इति (दश) गोदानानि 45a; इति दश महादानानि 55b; ॰ नामाशिखरदानानि 56b; चिश्चलदानं 57a; दारिद्यहरं धनदमूर्तिदानं 57b; लक्ष्मीनारायणमूर्तिदानं, हरिहर ०, सूर्य ०, मण्यति ०, गणेश ०, सरस्रतीमृतिदानं 58a, etc.; इति

पंठादानं, शंखदानं 59a; कालचक्रदानं, कालपुरुषदानं 59b; कृष्णाजिनदानं 61b; श्रायादानं, श्रायनदानं 62a; वस्त्रदानानि 63b; ॰ पाञ्चदानानि 64b; पुस्तकदानं 65b; रानदानानि 66a; ॰ हमेते अग्निदानं, दीपदानं, पांचपरिचया 67a; गोपरिचर्या, धमघठदानं 67b; कलश्रादानं, यश्रोपशीतदानं 68a; अथ मासदानानि 68a; ॰ संक्रांतिदानानि 69b; अथ नानाधान्यदानमंत्राः । तश्रादी तंडुलदानमंत्रः 70a; अथ वासरदोषापनोददानानि, सहस्रवास्त्रणभोजनविधः 75a; अथ प्रातिग्रहणुद्धिः 77a; अथ राजप्रतिग्रहणुद्धः 77b; अथ राजप्रतिग्रहणुद्धः 75b; अथ राजप्रतिग्रहणुद्धः 75a; अथ राजप्रतिग

It ends: इति दानचंद्रिकायां प्रायश्विकानि ॥ समाप्तेयं दानचंद्रिका ॥ स्वस्ति श्रीमहिक्रमाकराज्यातीतान्द्रसंमितिः । भूचाष्टद्विद्विसंस्थाकाः १८३२ शुचिकृष्णचतुर्षिका ॥

The work has been published at Benares (1861, 1863). [H. T. COLEBROOKE.]

1710.

618. Foll. 95; size 9½ in. by 5 in.; clear, modern Devanāgarī writing; 11-13 lines in a page.

The same work.

Colophon: इति श्रीमत्कालोपनामकभट्टरामेश्वरात्मनभट्ट-महादेवद्विजवर्यमूनुभट्टदिवाकरिवरिचता दानचिद्रिका समाप्ता॥ [Н. Т. Солеввооке.]

1711.

1467. Foll. 133; size 9 in. by 4 in.; good Devanagarī writing of 1798 A.D.; eight lines in a page.

Another MS. of the Dānacandrikā.

For another MS. of this work, see Raj. Mitra, Notices, I., p. 4; for a different work of the same title, ib., VI., p. 162.

[H. T. COLEBROOKE.]

1712.

248. Foll. 88; size 124 in. by 44 in.; careless, modern Bengalī handwriting; seven lines in a page.

Dānakriyākaumudī, another treatise on religious gifts, by Govinda Kavi.

lt begins:

श्रीगोविन्दपदब्रन्डनसेन्दुरुषिसन्ततिः ।
श्रनिश्चनाभिरुद्रान्तिच्यामां थुनोतु नः ॥
श्रालोच्यासिलसंग्रहानविकलं दृष्ट्रा पुराणान्यपि
प्रोक्ताः सम्यगयो विविध्य मुनिभिर्मन्वादिभिः संहिताः ।
श्रीमतातपदारियन्दविगलङ्क्लीभरोहेशतः

श्रीगोविन्दकविः करोति गहनां दानिक्रियाकीमुदीं ॥

अय दानविधिः॥ तत्र संवर्तः। दानं वै विधिवहेयमणुभानां चनाज्ञनं। १

खप भृमिदानं fol. 22a; स्रथान्नदानं 24a; स्रथ मन्ध-दानं 26b; स्रथ पुष्पदानं के फलदानं 27a; स्रथ स्वत्रदानं 29a; स्रथ मृषदानं 31b; स्रथ मुख्यानं 32b; स्रथ मुख्यानं 36a; स्रथ कृष्णानिन्तदानं 44b; स्रत: प्रसङ्गसंगता वृषोत्सर्गो विविच्यते 49b.

It ends:

कनकालंकृतां कृत्वा जले गामवतारयेत्। सामवेदी तु विशेषं दात्रा कर्मे कारयेत्(!)॥ इति श्रीगोविन्दकविकृतदानिक्रयाकौमुदी समाप्ता॥१ लिखितं श्रीकृष्णमोहनदेवशर्मणा॥

[H. T. Colebrooke.]

1713.

2585. Foll. 276 (foll. 49-64 of which are wanting); size 12 in. by $4\frac{1}{2}$ in.; fairly written in Devanāgarī, by several hands; 8-13 lines in a page.

Nityadānādipaddhati, a compilation (from Purāṇas and other works) on various kinds of legal gifts and their consecration, as well as various other religious observances, by (Tripāṭhin) Šāmajit (?Śyāmajit).

It begins:

नित्यदानादिपद्यतिर्लिख्यते ॥ तचादी प्रातः स्नानादि देवपू-मनातं विधाय दानादिकं कुर्यात् ॥ तचादी द्यायादानं । तत्य-तियाहकत्राद्यसपूर्णां विधाय प्रयोगं कुर्यात् ॥ प्रयोगन्न । स्वचाद्येत्यादिदेशकालानु साथे मम श्रारे दत्यवदित्यांतिरिस्वभी-मात्मक्रविधियतापपापपरिहारार्थे श्रयनसमयोग्यवदुः स्वप्नाद्यने - कदोपनिषृत्यचैमिदं तासपत्रं घृतपूर्णं हिरस्यपात्रप्रसासायद्र-व्यमहितं ब्राझसायाई संप्रददे॥ १

इति दानसंडे बद्धचपरिशिष्टोक्नं स्वस्तिवाचनं समाप्तं fol.~8b; इति नवरात्रव्रतिविध: fol. 20a; इति दीपावल्लिकृतं (or दीपदानकर्म) fol. 26b ; इति सङ्गुदानमंत्रात्यः fol. 35a ; then follow various kinds of worship; (Siva, foll. 42-46b); इति मत्स्यपुराणोक्तग्रहणशांतिविधिः fol. 48a; at the end of fol. 48: **खप** ग्रहणदानानि; fol. 65 begins: जाप पंचशत जामासानि the intermediate leaves being missing); इति वतदानादिष्कलं fol. 67b; प्रतिमादिल्ह्यां fol. 68a; various kinds of स्नान (जल ° दिधि ° गोमय ° तुलसी etc.); स्रथ सङ्घी-दयसमयपद्वतिर्लिख्यते fol. 87a; ॰ दशायतारदानप्रयोग: fol. 90b, etc.; इति श्रीमत्विपाठिशामजिहिरचिता सर्वो-त्यात्रशांतिः । अय नवग्रहजपस्य मृतुंजयजपस्य च दशांशहो-मप्रगाहितप्रकारो लिख्यते fol. 112a; अप महाग्रीवोक्रमवै-चरहरकुंभदानविधिलिख्यते। fol. 157b, here follow various vratodyāpanāni; foll. 201-7, various kinds of dāna (bhūyasī-, gomithu 1a-, vaitaraņī-, ashta mahā-, hiranya-, etc.); verious kinds of aśauca (garbhasrāva-, o pātu-, etc.); कुंडमंडपपद्धित: from fol. 223b (begins: तन कुंडाधारत्वात्रपमं मंडपो विचार्येत ।); [स्रथ मंडपारोपस्थानानि fol. 248b; इति श्रीविश्वक्रमोकृताज्ञयप्रस्थाधिकारे लक्ष्मीप्रियमंडप: fol. 251b; इति ॰ प्राप्यीवादिपंचाशन्मंडपनिखेयः fol. 255b, etc.]; वापीकृपताडागानां विधि: from fol. 259b (begins: मूत उवाच । कथमाराध्यते विष्णुर्जेलज्ञायी सदा विभुः । ०)

The compilation ends: इति श्रीभविषामुरागोन्न-विधिना चवाडीश्रीशामनीकृता श्रीकृष्णजन्माप्टमीव्रतोद्याप-नपद्यति: ॥

[MACK. COLL.]

1714.

2715. Foll. 42; size 8\frac{3}{4} in. by 3\frac{3}{4} in.; fair Devanāgarī writing of about 1700 A.D.; 10-12 lines in a page.

Shodaśa-Mahādānapaddhati, or Dānapaddhati, a handbook of matters relating to 'great' gifts, written by Rāmadatta, minister to King

Nrisimha of Mithilū, with the assistance of | Bhavasarman, his domestic priest.

It begins:

स्वानसिद्यातिपालमीलियलभीप्रतुप्रस्तांकुरस्वोतिः ह्यालितपाद्यसयुगलः स्त्रीमानुसिंहो नृपः ।
सौयेस्त्रीनिकषः प्रशास्ति निष्णलाभूमंडलं रंजयन्
कार्णाटान्यपूषणः कृतिथयं निष्णाजकस्पहुमः॥ १॥
मंत्री तस्य महत्वतो गुरुरिय स्त्रीरामदत्तः सताम्
स्वाथारः सुकृती समस्तभुवनप्रस्थातदानोत्सयः ।
सौजन्यांवृनिधः समाकुलगृहं पाद्गुण्यपारंगमो
दाह्यिख्यैकनिकेतनं विजयते प्रशाप्रकर्षास्त्रयः॥ २॥
किं द्वस्य भिकृतं सकलन्यनिधरस्य यन्नाकनायः
स्नुत्वा येरायसग्नो भवति निजयदप्रस्थयं शंकमानः ।
किं त्वस्ये देवमंत्री कथयति भगवन्नायमन्यायकारी
वीरः किंचिडिधन्ने भवति पुनरसौ तेन याक्येन

मोमांसार्यवकर्यधार जुलको सक्तकेचितामिणः

मत्याचार विचार चारूचिरतः खोषाल वंशोद्धयः ।

तं तेन द्विचरा जमीलिमिण ना चेदांतियद्याचिदं

स्त्रीमनां भवशर्ममंद्रकममुं भाग्निं नियुज्यादरात् ॥ ४ ॥

मंत्री (१ मंत्रियोः) पुत्रपौत्रेण मंत्रिरानेन धीमता ।

स्त्रीमता रामदक्षेन क्रियते दानपद्धतिः ॥ ५ ॥

अय तुलापुरुपदानिषधिः ॥ तत्र दानपूर्वदिने प्रातः आतः कृतनित्यक्रियो यज्ञमानः प्राङ्म्स उदङ्मुस्रो वा मुचिराचातः क्शचयतिलज्जलान्यादाय व खों प्रतिलोकाधिपस्थानाधिकरण-कप्रतिमन्दंतस्वासोत्रराकेवर्णकिक्योगालमालियमान्करणक-बद्धाः पूज्यमानात्मविषाुपुरगमनक स्पन्नोटिशतार्वा ऋत्नतस्रोक-महितद्वैतस्री किकभूपालभौ लिमिणरंजितपादपीठात्मकर्तृकभूत -लाधिकरणकराजराजन्वभयनश्रद्धात्वितदीप्रयताप्रजितसर्वमही -पलोकात्मकर्तृकयज्ञसहस्रयाज्ययनुभवमकामः (!) श्वस्तुलापुरूप-महादानमहं संप्रतिपादियाये। इति प्रधानसंकर्ता कुर्यात्॥ ततो मातृपूजनमाभ्युद्धिकं च विधाय कुश्चतिल्जनलान्यादाय। कों क्रम क्राःकतेष्यतुलापुरूपमहादानप्रतिबंधकविग्ननिवृत्तिकामी भगवंतं गोविंदमुमापति विनायकं च पूजियप्ये। इति संकल्पा। चों भगवन् गोविंद इहागच्छ इह तिष्ठेत्यावाहनस्यापने विधाय श्तानि पाद्याचीचमनीयस्नानीयपुनराचमनीयानि सों गोविंदाय नमः। इदमनुलेपनं जों गोविंदाय नमः। एतानि पुष्पाणि कों गोविंदाय नमः । एष भूषः कों गोविंदाय नमः । ०

The 16 mahādāna dealt with are the following:—tulāpurusha ends fol. 11b; hiraņya-

garbha, 14a; brahmāṇda, 16a; kalpapādapa, 18h; gosahasra, 20b; (hiraṇya-) kāmadhenu, 22a; hiraṇyāśva, 23b; hiraṇyāśvaratha, 24b; hemahastiratha, 26a; pañcalāṅgala, 27b; prithvī, 30a; viśvacakra, 35a; kalpalatā, 37a; saptasāgara, 38a; ratnadhenu, 40a; mahābhūtaghaṭa, 41a.

It ends: जय वातान् ग्रामरानीः संपूच्य तदनुक्रयान्येभ्यो जीय बाबग्रेभ्यो रह्यात् । भागव्वयं गुरवे भागाष्टकमृत्विग्भ्यः प्रतिपादयेदिति भूपालः । परिशिष्टमन्यश्रुलापुरुषयत् ॥

महामहत्त्रममहासामनाधिपतिमहाराजाधिराजरामदत्त्रविर - चिता मोडशमहादानपद्वितिरियमावसियकाग्निहोत्रिमहामहो - पाध्यायभवशर्मेशः कृतिः समाप्ता ॥ ० स्रोकसं ० ११०० स्रावशे मासि दक्षिणायशे चतुर्थे तिथी भीमे ॥

On the fly-leaf at the end, the work is also called Hemādrishoḍaśadāna both in Nāgarī and Telugu characters. The leaves are marked सहा ्यो ्

1715.

676. Foll. 125; size 10¹/₄ in. by 4¹/₄ in.; indifferent Devanāgarī writing of A.D. 1530 (illegible through wear in places); 14-16 lines in a page.

[Rūpanārāyaṇīya-] Mahādāna - paddhati, a digest of rules regarding gifts and other religious rites, by Rūpa Nārayaṇa.

It commences with 17 couplets, the first, and part of the second of which are illegible:

त[द्वेदंशमीकि कि मिणिभुँचि मुग्धमोंहो (१.० सिंहो)

राना यभूष भुजनिनितमोगिरानः (११. भोगिरानः)।

तस्याभवन्मदनसींह (१. सिंह) इति शितिंद्र (१. शितींद्रः)

सूनुः सपल्वदशनो मदनश्च कांत्या॥ ३ ॥

The following genealogical line is enumerated in the succeeding ślokas: Kṛishṇasiṃha, Devasiṃha, Lakshmaṇasiṃha, Kaivartasiṃha, Diksiṃha(?), Amarasiṃha, Anehasiṃha(?), Vikramasiṃha, Tejaḥsiṃha, Saukhyāyasiṃha(?), Śaktisiṃha, Udayasiṃha (? Dayāsiṃha).

समृत्यागमपुराग्णानि निषंधानाविलोच्य च ।
कुरुते असी महादानपद्धति सिद्धतेच्या ॥ १६ ॥
निखिलानां निषंधानां मतमंत्रमवेस्य यत् ।
तेन ग्रंपांतरालोककीतुकं यान्यतां मुधाः ॥ १९ ॥
तत्र मत्स्यपुराग्रे । ०

तुलपुरुषदानं fol. 7a; इताभ्युदीयकन्नाइविधिः॥ स्यथं मंक्षिमन्नाइं 12b; इति व मधुपकैविधिः 16b; स्रथं ग्रहादिन्देवताहोमः 21a; स्रथं यानुवेदिकहोमविधिः 39a; स्रथं ग्रहादिदेवताहोमनंवाः 39b; स्रथं सामगानां कुन्नकंडिकिति-कित्यताप्रकारः 51a; स्रथापवैद्याचेदस्य कुन्नकंडिका 57b;--इति तुलापुरुपप्रयोगः। स्रथं हिरस्थगभैदानं 75a; इति सामगानां गर्भाधानादिसंस्कारमंत्राः 82b; इत्यथवैवेदस्य गर्भाधानादिसंस्कारमंत्राः 85a; इति हिरस्थगभैमहादानप्रयोगप्यद्वतिः 85b; व्रद्याद्ववेदस्य गर्भाधानादिसंस्कारमंत्राः 85a; इति हिरस्थगभैमहादानप्रयोगप्यद्वतिः 85b; व्रद्याद्ववेदस्य गर्भाधानादिसंस्कारमंत्राः 85a; इति हिरस्थगभैमहादानप्रयोगप्यद्वतिः 85b; व्रद्याद्ववेदस्य गर्भाधानादिसंस्कारमंत्राः 85a; इति हिरस्थगभैमहादानप्रयोगप्यद्वतिः 85b; व्यद्याद्वानप्रयोगप्यद्वतिः 89b; कल्यपाद्वान 92b; गोसहस्रमहादान 94a; हिरस्थान्तर्यान् 99a; हिरस्थान्तरान् 100b; हेमान्यरपदान 103a; हेमहिस्तर्य 105b; पंचलागलमहादान 109a; पृथीमहादान 112a; विश्वचन्नमहादान 116a; कल्यलतामहादान 118a; समसागरमहादान 120b; रामधेनुदान 123a; महाभूत्रयद्वान 123a;

It ends: इति श्रीरूपनारायणीये महादानप्रयोगपद्धती महाभूतघटदानप्रयोगपद्धतिः समाप्ता॥ शाके १४५२ विकृतसंवासरे भाद्रपदवदि । रवी पुस्तकं रामोपाध्यायेन लिखितं॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1716.

52. Foll. 207, the first two of which are wanting; size 9½ in. by 3½ in.; legibly written, in Devanāgarī, in Δ.D. 1581; 10-13 lines in a page.

Saṃgrāmasāhīya-Vivekadīpikā, another treatise on gifts, compiled by $D\bar{a}modara$ (under the auspices of $Saṃgrāma \dot{S}\bar{a}ha$).

इति श्रीसंग्रामसाहीये वियेकदीपके श्रीदामोद्दिवरिचते मामान्येतिकतिथातानिर्धयः ॥ स्रथ प्रत्येकं दानानां प्रमास्तिर्धये प्रयोगपञ्चती १ fol. 8b.

इति नानातुलादानप्रकारः ॥ इति ० तुलापुरुषनिर्णयः ॥ स्वयं तुलापुरुषमहादानप्रयोगः ॥ fol. 48b.

इति माध्यंदिनीयम्थुपकैविधिः 60b; ० सामगाना की यु-मशस्त्रीयाना मथुपकैविधिः॥ स्रयायविश्विकमथुपकैविधिः 62a;

Colophon: इति श्रीसंग्रामसाहीये यित्रेकदीपके श्री-दानीदरियरिचिते महाभूतघटनहादान पद्धति: ॥ १ संवत् १६३६ समये कार्त्तिकचिद्द ९ ज्ञानी लिखितं केणवभटेन ग्रंथमंख्या १९४० ॥

For another MS. incomplete at the beginning, see Rāj. Mitra, Notices, X., p. 6; for a Divyanirṇaya, likewise compiled by Dāmodara Thakkura, under the auspices of Saṃgrāma Shāh, ib., VI., p. 40. [H. T. Colebrooke.]

1717.

1469. Foll. 109 (foll. 43 and 44 of which are missing); size 9 in. by 4 in.; indifferent Devanagari writing of about the middle of last century; nine lines in a page.

Jalāšayārāmotsargavidhi, a treatise on the dedication of tanks, wells, groves etc., by Bhaṭṭa Nārāyaṇa, son of Bhaṭṭa Rāmeśvara. Rather incorrect.

The MS. begins:

तत्रादी तिष्ठध्युत्रापिकाश्रुश्चतुविधी (?ः विकोलगीवधी)
तत्कायेप्रशृत्युत्विभका (? १.० प्रवृत्तिस्तुत्यात्मिका) त्र िलाश्चीयप्रशंसा॥ यमः । कूपारामप्रदाकारी तथा वृद्धं च रोपकः । कत्याप्रदं
सेनुकारी खर्गं प्राप्नोत्यसंश्यं॥ तडागे यस्य पानीयं सततं खलु
तिष्ठति । स्वर्गेलोके गतिस्तस्य नात्र कार्यो विचारगा॥ ०

इति नारायसभट्टकृते जलाशयाद्युत्सर्गिविधी जलाशयप्रशंसा ॥ स्वय जलाशयदेश: । fol. 4a; इति व जलाशयदेशतत्परिमा-सारंभोत्सर्गकालिक्षपसं 7b; इति व त[डागा] सुपधा[त] मुद्धि: 13b, etc.

Fol. 50a: इति व मंडपकुंडवारुणमंडलिनमीणादिप्रकारः॥ अय जलाशयोत्सर्गप्रयोगः। उन्नरायले नापादिमासमद्भान्यतमे मासि काश्चिके च मकरककेकुंभमीनवृपिमयुनकन्यातुलावृष्णिः कान्यतमराशिस्यिते वा मूर्ये मेषधनुःस्येऽभीति रूपनारायणः। १ इति व तडागोत्सर्गिविधियद्वतिः 98a.

Fol. 99h: इति वापीकूपोर्स्सर्गविशेषियिथः ॥
उक्का जलाशयोत्सर्ग भट्टरामेश्वरात्मजः ।
भट्टनारापणो बूत श्रारामोत्सर्गपद्धति ॥
तत्र पृक्षारोपणे फलमुक्तं भविष्ये ।

It ends:

भट्टरामेश्वरसुतो भट्टनारायणः सुधीः । व्यथत्र रुचिरां काश्यामारामोत्सर्गपद्वति ॥ इति º

[H. T. COLEBROOKE.]

1718.

785a. Foll. 36; size 11½ in. by 4¼ in.; indifferent Devanāgarī writing of about the middle of last century; 10 or 11 lines in a page.

The second (or practical) portion of Bhatta Nārāyaṇa's treatise; corresponding to foll. 50-109 of the preceding MS.

[H. T. COLEBROOKE.]

1719.

515. Foll. 73; size 10 in. by $3\frac{3}{4}$ in.; fair Devanāgarī writing of c. 1780 A.D.; 10 or 11 lines in a page.

Tristhalīsetu (or Tīrthatrayīsetu), a comprohensive treatise on pilgrimage, by Nārāyaṇa Bhaṭṭa, son of Bhaṭṭa Rāmeśvara Sūri, and grandson of Govinda Bhaṭṭa.

Part I., or Sāmānyapraghattaka, treating of the coremonies to be performed at sacred bathing-places generally. It begins:

सरस्तां नमस्यामः प्रत्यूह्यह्हानये।
यदेकतान्चित्रानां चित्रे संविधित्रस्त्रमा॥ १॥
विग्नाधिप नमसुभ्यं विग्नमंथं विथातय।
प्रपत्रं रचयात्रुचं नुद्धिणुद्धं विथेहि च॥ २॥ ०३॥
विश्वामित्रकुलोह्थी विश्वरिवाखंडः कलानां निधिर्
वाग्गुंफे निक्षिले अप यस्य च मुशा शिष्यप्रशिचीत्रिता।
विद्यापस्यविकाशंनैकतर्राणः श्रीभट्टगोविंदनः
संस्थावद्वणनाग्रणीविंनयते श्रीभट्टरामेष्यरः॥ ४॥
श्रिता वाराणसो तेन नगरी न गरीयसी।
यतो अन्या नगरी हेमनगरीतिमुपेयुषी॥ ५॥

शास्त्रेष्यधीती वितुरेव यः श्रुतीः
स्मृतीः समालीच्य च देशरीतीः ।

नारायणस्तत्त्वनयो विवनुक्ते

तीर्षत्रयोसेनुमसी विधन्ने ॥ १ ॥ १ ९ ॥

साधारणस्तीर्थविधिः प्रथमं सम्यगुच्यते ।

प्रयागादित्रयविधिः पश्रादित्यत्र संग्रहः ॥ १० ॥

इह सलु संसारचक्रे परिवर्तमानानां चलारः पुरुषाधौ धर्मार्थकानमोद्यास्थाः सकलस्पृतीतिहासपुरार्णाद्यु श्रूयंते से-व्यक्षेन । ०

Sec Rāj. Mitra, Notices, II., p. 202, where an analysis of this section is given; Bikāner Cat., p. 484.

Colophon: इति स्त्रीविद्वन्मुकुटमाणिकास्त्रीमद्भट्टरामे-स्वरसूरिसूनुनारायणभट्टविरिचते विस्यलीसेती सामान्यप्रधट्टके प्रकार्णकतीर्थभमप्रकरणं समाप्तं ॥ समाप्तस्त्र प्रघट्टकः ॥ [स्तरः परं प्रयागप्रकरणं भविष्यति obliterated] ॥

As the author's grandson Kamalākara wrote his Niruayasindhu in 1611-12 a.d., the present work was probably composed somewhere about 1550 a.d. Cp. the author's Prayogaratna, above, no. 471.

For another Tristhalīsetu (or Tīrthayātrāvidhi), by Bhaṭṭoji Dīkshita, see Weber, Cat. Berl., no. 1234; Rāj. Mitra, Bikāner Cat. p. 485. [H. T. COLEBROOKE.]

1720.

683b. Foll. 84; size 9½ in. by 4 in.; legibly written, in Dovanāgarī, by different hands; foll. 45-76 about 1650 A.D.; the remainder towards the end of last century; 9-12 lines in a page.

The same section of the Tristhaliselu.

[H. T. COLEBROOKE.]

1721.

264c. Foll. 34; size 12½ in. by 4½ in.; rather careless Devanāgarī writing of the latter part of last century; eleven lines in a page.

Tristhalīsetu. Part II., Prayāgāditrayaprakaraņa; chapter I., Prayāga-kritya (or prakaraņa).

It begins:

मुरमुनिदितिजेंद्रैः सेन्यते यो [ड]स्ततंद्रैर्
गुरुतरदुरितानां का कथा मानवानां ।
सभुवि मुकृतकतुर्वीद्धितावासिहेतुर्
जयित विजित्तयागस्तीर्थराजः प्रयागः ॥ १ ॥
वाणी वर्णयते यस्या वर्णनायामणीयसी ।
तीर्थश्रीणमणिवेंणी स्विनिश्रीणः प्रवर्णते ॥ २ ॥

खथ प्रथमप्रकरणं। °

In the introduction the author discusses the question as to whether, in a pilgrimage to these three sacred sthalas κατ'έξοχήν, precedence is to be given to one of them, and declares that there is no binding rule on that point; but that the dākshiṇātyas, pāścātyas and prācyas should begin each with the tīrtha nearest to them, and then visit the others in their turn. The principal topics are as follows:

इति प्रयागमहिमा ॥ खप प्रयागस्मरणमहिमा fol. 7a; खप प्रयागगमनं 9a; खप प्रयागादिपरिमाणं 9a; इति प्रयागवासफलं ॥ खप वपनविचारः 9b; खप प्रयागमुंडने नानाकाम्यकर्माण 14a; खपैकाहकानवचनानि 18a; खपात्र खाने दिनिवशेषे फलविशेषः 19a; खप माघामायां विशेषः 19b; खप माघकानिविधः 20a; खप माघकानिविधः 20b; खप माघकानि नियमाः 22a; खप प्रयागमरणिषध्यः 23b; खप प्रयागीयनानातीपीनि 27b; खप प्रयागमरणिषध्यः 23b; खप प्रयागीयनानातीपीनि 27b; खप प्रयागमरणिषध्यः 23b; खप प्रयागीयनानातीपीनि 27b; खप प्रयागमरणिष्यः 23b; खप प्रयागमिक्षमा 23a.

Colophon: इति भट्टरामेश्वरमूनुभट्टनारायणविरिषते विस्थलोमेती प्रयागप्रकरणं समाप्त ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1722.

1708A. Foll. 61; size 9½ in. by 4 in.; indifferent Devānagarī writing, of about the middle of the last century; 13-15 lines in a page.

Two chapters of the Prayāga-(or Prayāgāditraya)prakaraņa of Bhatļa Nārāyaņa's Tristhalīsetu.

- a) Foll. 1-32, Prayāgakrityam.
- b) Foll. 33-61, Gayākrityam.

This section begins:

वादीभयुक्तिकुंभस्यलदलनाकुंडमाननस्वगर्भीन् । विकिरन् प्रमेयमुक्ताविद्यावनकेसरी गुरुर्जेयित ॥ १ ॥

नत्वासिलोडारपुरंथरं परं
गदाथरं बुद्धिविजुद्धिसाथकं ।
संदेहमुस्सार्य विचार्य सादरं
भया गयाकार्यमुदीयते उधुना ॥ २ ॥
सुतादिकर्तृकं यस्यां आद्धं आडसमेथितं ।
पित्राशुदेश्यफलदं सा गया यागतोयिका ॥ ३ ॥

Colophon: इति स्रीभट्टरामेश्वरमूरिमृनुनारायणभट्टविर-चिते किस्यस्त्रीसेती प्रयागकरणे गयाकृतं ॥

For a portion of this section, see Weber, Cat. Berl., no. 1233.

For the third chapter (Kāšī-kṛitya or prakaraṇa) of Part II. (Prayāgatrayaprakaraṇa), see Rāj. Mitra, Notices, VII., p. 34.

[H. T. COLEBROOKE.]

1723.

1109. Foll. 211; size 12 in. by 5½ in.; good Devanāgarī writing of 1788 A.D.; ten lines in a page.

Prāyaścittaviveka, a manual of rules regarding expiatory rites, forming part of a general digest of law, entitled Smritiviveka, by $S\bar{u}lap\bar{a}ni$.

It begins: निराष्ट्रसुदितस्वधने e see Aufrecht, Cat. Bodl., no. 660 (where the work is analyzed); Rāj. Mitra, Notices, I., p. 236.

It ends: इति धेनुसंकलनं समाप्तं॥

प्रायिश्वत्तविवेको ऽयं रिचतः श्रृलपाणिना।

यथा सतामुरःस्थाने विराजतां सुभाषितं॥

इति हुड्डिसाया(? l. साहुडिया)महामहोपाध्यायश्रीशृत्रुपाणि-विरिचतः प्रायश्चित्रविवेतः समाप्तः ॥ शांके यते दशसमुद्रहिमानुसंख्ये
मासे निषषे शिवमुदे शिवशर्मणा यः ।
षिवेक एषो[ब]पि च पापकर्मिणाम्
चलेखि काशीश्वरसद्यवासिना ॥

Six leaves, appended at the end, contain a table of contents.

For the author's commentary on Yājūa-valkya's Institutes, see above, no. 1287.

[H. T. COLEBROOKE.]

1724.

819. Foll. 104; size 15\frac{3}{4} in. by 5\frac{1}{2} in.; fairly written, in the Bengalī character, at the beginning of the present century; 9, sometimes 8, lines in a page.

Tattvārthakaumudī, a commentary on the Prāyaścittaviveka, by Govindānanda, son of Gaṇapati Bhaṭṭa.

It begins: श्रीगोथिन्दपदह्वन्द्वनिन्दिरानन्दमन्दिरं ° see Aufrecht, Cat. Bodl., no. 661.

It ends:

गणपतिभट्टतनूत्रो गोविन्दानन्दपिखतः श्रीमान् । जितिनविन्धाडिदुषां समकृत तस्त्रार्थकीमुदीं रम्यां ॥

इति स्रीगोधिन्दानन्दकथिकक्कणाचार्यकृता प्रायस्त्रिक्षविवे-कटोका तस्त्रार्थकीमुदी समाप्ता॥

II. T. COLEBROOKE.

1725.

561. Foll. 118; size 121 in. by 41 in.; good, large, modern Devanagarī writing; seven lines in a page.

Prāyaścitta - nirūpaņa (or prakaraņa), by Bhaṭṭa Bhavadeva, surnamed Bālavalabhī-bhujanga.

It begins:

स्नादिभवसंभूतं पापप्रशमकारणं । स्मरणं वासुदेवस्य यस्य तस्मै नमो नमः॥ १॥ मन्नादिस्मृतिमालोक्य सुविविष्य यथाक्रमं । क्रियते भवदेवेन प्रायश्चित्रनिरूपणं॥ २॥ प्रायिश्वते निरूपणीये गुरुत्वात्मधर्म महापातसप्रायिश्वत-निरूपणे परस्परनेवेतरप्रायिश्वत्तनिरूपणे कर्तथे मन्यादियचन-क्रमानुरोधेन प्रथमं श्रद्धवधप्रायिश्वत्तमेव निरूप्यते ॥ ?

इति बाद्यणस्य ब्रद्यधप्रायश्चित्रनिरूपणं fol. 15a; इति ख्रांचयादिकृतब्रद्यचप्रायश्चित्रं 19a; इति ख्रांचयादिष्धप्रायश्चित्रं 21b; इति स्त्रीयधप्रायश्चित्रं 26b; ॰ गोवध॰ 31b; इति वासकाभीभुनगापरनाम्नो(!) भट्टश्रीभवदेषस्य कृतौ प्रायश्चित्रस्य प्रकरणे वधपरिन्छेदः 35b; इति यालवलभीभुनंगापरनाम्नो ॰ प्रायश्चित्रपरिन्छेदः 59b; इति वालवलभीभुनंगापरनाम्नो ॰ प्रायश्चित्रपरिन्छेदे स्तेयप्रकरणं 69a; इति प्रकरणे इगम्यागमनपरिन्छेदः (illicit sensual intercourse), 90a; इति ॰ वालवलभीभुनन्नापरनामक-भट्टश्चीभवदेवकृती ॰ संसर्गप्रायश्चित्रपरिन्छेदः (improper intercourse and taking of gifts).

It ends: इति कृष्कुपरिच्छेद: समाप्त:॥ इति चालवल-भौभुनंगापरनामकभट्टश्रीभवदेयकृती प्रायश्वित्तप्रकरणं समाप्त॥

> कृतं स्त्रीभयदेयेन प्रायिश्वस्त्रिनिर्णयं । लिलेख काज़ीवासी स्त्रीज़ियनारायणः कविः॥

> > [H. T. COLEBROOKE.]

1726.

636b. Foll. 62; size 17 in. by 5½ in.; well written, in the Bengali character, on European paper; eight lines in a page.

Prāyaścittasangraha, a manual of rules regarding expiation, by Nārāyana Bhatta.

It begins: सप प्रायश्चित्रं॥ तत्र प्रायश्चित्रलख्यं॥ पापक्ष्यमात्रकामनाजन्यकृतिविषयः पापक्ष्यसाधनं कर्मे प्राय-श्चित्रं। ⁰

(खप) स्रतिपातकानि fol. 2b; स्रथ बाल्यादिना प्राय-श्चिमभेदः 10a; धेनुमूल्यादिष्यवस्या 11a; प्रायश्चिमपूर्वाह-कृत्यं 11b; प्रायश्चिमाननारं कार्ये 13a; वधस्य ज्ञानकृतादि-निरूपणं 14a; श्रुद्रस्वामिकचतुर्हीयणादिगवस्य ज्ञानकृतिव-प्रकृत्वसाखाद्वधप्रायश्चिमं 17b; स्रज्ञानकृतगिभैल्यादिवधे 21b; स्रायनाज्ञिष्ठादीनां वधे 25a; इति बहुक्तृत्वकगववधप्रायश्चिमं। स्रथेकहायनादिगववध ९ 28a; स्रथ रोधादिनिमिन्नकगोवध ९ 30a; स्रपालनकृते गोवध ९ 33a; स्रस्थिभक्नादि ९ 38b; गोरखमोक्षकरण ९ 39a; हल्झकटादिना वृषादिवाहने ९ 39b; गोवधापवादः 40b; पद्मविधवधिन्यव्यवस्या 43b; व्यानुक- स्याययस्या ib.; इति गोपनप्रायिश्वतं स्यातिपातकप्रायिश्वतं 50b; स्या महापातक 62a; गर्भवधं 53b; ब्रात्यवधे भूद्रप्रायिश्वतं 54a; सुरापान 65b; गुवैक्कृनागमन 65a; सनुपातक 65b; भृद्रवधं 65a; स्त्रीवधं 57b; स्थार्यायां मातृश्रिगन्यादिवसन 658a; उपवीतक्केदने 58b; मातिशंशकर 65a; स्थान्वीकरण 65a; मलावह 65a; स्थान्वीकरण 65a; मलावह 65a; स्थान्वीकरण 65a; मलावह 65a; स्थान्वीकरण 65a; स्थान्वीकरण 65a; स्थान्विश्वतं 65a; स्थान्वीकरण 65a; स्थान्विश्वतं 65a; स्थान्वीकरण हिन्यतं स्थान्वादसमुक्तर्य 61b; स्था देवागारकृतेष्टकाकाष्टशिलादिनाग्रहकरणप्रायिश्वतं 62a.

Of comparatively modern authorities, quotations have been met with from Bhavadeva-bhatta, foll. 17a, 31b; Mitāksharā; Šūlapāṇi, 31b; Smārtabhattāchārya [or simply Smārta; i.e. Raghunandana; e.g. Prāyaścittatattve Smārtāh, 48a] and Smritisāgarasāra.

[H. T. COLEBROOKE.]

1727.

165. Foll. 55; size 12½ in. by 4¼ in.; fairly well written, in Devanāgarī, in A.D. 1805; ten lines in a page.

Prāyaścittenduśekhara-sārasaṃgraha, an abstract of a treatise on penance, by Nāgojībhaṭṭa, son of Śivabhaṭṭa and Satī.

It begins: यत् यथाविध्यनुष्ठानादुपिनतम्युभनाज्ञकमेय तत्त्रायिश्वसम् ॥ तुर्व्यपुरुषादावित्याप्तिचारणायैवेति । न तु फलानरजनकमित्यर्थः । ०

चय सर्वप्रायिश्वसविधिः fol. 10b; इति प्रकीर्शकप्राय-श्विसानि 22a; - - इति प्रातं 26a; इति स्तेयं 47a; इति स्थानपाकरणं 27b; इत्यपख्यविक्रयः 28a, etc.; स्रयो-हिष्टाभक्ष्यभक्षणे 40b; सामुचिद्रव्यस्पृष्टे 41b; - - स्रय श्रा-त्रभोजने 44a; - - स्रय स्वर्शस्तेये 50b; स्रय गुरुतस्ये 51b, etc.

It ends: श्रकृतप्रायिश्वत्तानां कुष्टादीनां दाहकस्य पित-चांद्रायणम् ॥ गंगाचानिषणुस्मरणनधानामजपादिसवैपापप्राय-श्वित्तमिति सर्वेष्टसिद्धिः ॥ इति श्विभट्टमुतस्तीगभेजनागोजी-भट्टकृतप्रायश्विसेंद्शेखरसारसंग्रहः ॥ विक्रमसंवत् १८६२ ॥

For a MS. of Nāgojībhaṭṭa's Prāyaścittenduśrkhara, see Rāj. Mitra, Notices, V., p. 23.

[H. T. COLEBROOKE.]

1728.

352b. Foll. 27; size 10½ in. by 4 in.; fairly good, modern Devanāgarī writing; nine lines in a page.

Prāyaścittādhyāya, being the third chapter of the Nibandhasarvasva, by Mahādeva, son of Mahājasahasramalla Śrīpati.

It begins:

क्कचिह्दं प्रकाशं च क्वचिड्न्ट्रियसाकुलं। जगत्पुनातु गम्भीरस्रोतसामिय संततं॥

वालस्य मृतस्य नामकरणात्पूर्वं घृताभ्यकस्य वहिस्रीमाहृमी निखननमेव कार्यं ⁰

इति जाशीचप्रकरणं $fol.\ 4a$; जापहमेप्र $^{\circ}4b$; कर्म- विपाकप्र $^{\circ}5b$; ब्रह्मत्याप्रायिश्वत्तप्र $^{\circ}7b$; सुरापानप्रायिश्वतं 8a; सुर्वणेस्तेयप्रा $^{\circ}8b$, etc.

It ends: इति प्रत्यासायविधिः। यता चंद्रलोकादिपा-प्यर्थे कृष्णादिकं करोति तदा न प्रत्यासायाः। न वपनं च। मृद्रस्य मंत्रादावनिधिकारः॥

इति श्रीमहाज्ञ सहसमझश्रीपितनंदनश्रीमहादेवविरिचते नियं-धसर्थस्वे प्रायिश्वताच्यायस्तृतीयः ॥ ० ॥ विश्वश्वरभट्टपुस्तकं ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1729.

1516c. Foll. 14; size 10 in. by 4¼ in.; fairly good Devanāgarī writing, of c. 1750 A.D.; ten lines in a page.

Ahnikaprāyaścitta, a fragment of a digest of rules of expiation.

It begins: छाहिकक्रमेणाशीचादीनां प्रायश्विक्षमुच्यते । विद्यापुराणे । नितानां कर्मणां विप्र यस्य हानिरहर्निशं । °

Fol. 13a: कमल [कर?] भट्टकृताहिकप्रायश्चित्रानि ॥ (cf. Kamalākara Bhaṭṭa's Āhnikalopaprāyaścitta, Bikāner Cat., p. 355).

It ends as follows:

समेश्व प्रतिसमेश्व वंशो मन्वंतराणि च । वंशानुचरितं चेव पुराणं वंचलक्षणं ॥

खिलानि श्रीमूकादीनि इतिहासाः समयाधास्यानि(?r. सयास्यानानि) महाभारतादि to which another hand has added समाप्रे ॥

The passages from Smṛitis and Purāṇas are generally quoted at second hand from Śūlapāṇi, Madanaratna and Madanapārijāta.

[H. T. COLEBROOKE.]

1730.

1202. Foll. 39; size 12½ in. by 4½ in.; Devanāgarī character; foll. 1-25 in a clear, uniform, modern hand; ten lines in a page; foll. 26-39, not numbered, carolessly written by different hands; twelve lines in a page.

Śrāddhakalpa (also called Pitribhaktitarańgiņī), a treatise on obsequies, compiled, by Vācaspati Miśra, under direction of King Rāmabhadra Deva, of Mithilā, son(?) of Rūpunārāyaṇa, son of Harinārāyaṇa.

It begins:

प्रसम्य वासुदेवाय तन्यते स्वर्गरंगिकी । श्रीवाचम्यतिथीरेस चितृभक्तितरंगिकी ॥

वाराहपुराखे । ०

There is a break after leaf 25, where the new handwriting begins.

The MS. ends:

श्रुतीः स्मृतीरपैगताश्च तासां गुरूपदेशादवधार्यं सम्यक्। श्रीष्णाडकल्यास्यमिमं निवंधं वाषस्पतिविधननीनमुचे॥

समस्तेत्यादिमहाराजाधिराज्ञश्रीहरिनारायणात्मजसमस्तेत्या दिम[ह]राजाधिराज्ञश्रीहपनारायणपदवीसमलंकृतं(? 1. त) मिथिलामंडलाखंडलश्रीमद्रामभद्रदेयचरणादिष्टेन तत्परिषदाश्रीवाचम्मतिशर्मणा करिष्चितो अयं श्राह्मकस्यः परिपूर्ण इति ॥
पदवाक्यमाननिपुणाः करतलकुवलायमानविश्वदृशः ।
श्रयलोकस्त कृतिमिमां करुणावरुणालयेन हृदयेन ॥

शास्त्रे दशस्मृती चिंशविवंधा येन यौवने । निर्मितास्तेन चरमे वयस्येष विनिष्मेने ॥ कृष्णपञ्चदश्यां "ग्रालगामे श्रीनन्दनेन लिखितमिदं पुस्त-कमिति ॥

For the same author's (?) Śrāddhacintāmani, see above, nos. 1401, 1402.

[H. T. COLEBROOKE.]

1731.

87. Foll. 159 (foll. 81-83 of which are wanting); size 10\frac{3}{4} in. by 4\frac{1}{2} in.; clear, uniform Devanāgarī writing, of the latter part of last century; nine lines in a page.

Śrāddhakalpalatā, a digest of rules and directions regarding obsequies, compiled by Vināyaka Paṇḍita, usually called Nanda Paṇḍita, son of Rāma Paṇḍita; under orders of a princo Paramānanda, of the family of the Sahagilas. It begins:

समार्लवे लंबोदरचरखपंकेरुहयुर्ग यदालंब्य स्वैरं विज्ञहात च विद्योधतमसं । स्मरंतः संतोषं निरूपधिपरानंदलहरी समाक्रांतस्वांता हरिहरविदिचिप्रभृतयः॥ १॥ ०

स्रास्त प्रशस्ति विभवेः समस्तैः
समस्तभूमंडलमंडनं यत् ।
साधारणं नाम पुरं पुरारेमुँदे
मुरारेरिप यहियो अप ॥ ॥ ॥

समर्जान जनतायाः प्राग्धसाधारणे अस्मिन्
सर्हागल इति नाम्ना को अप वंशः प्रसिद्धः ।
यमधिननिमिनैकां देवदेवो अपि विष्णुर्
विषुधकुलसमेतो[ऽ]द्यापि वांद्यस्यामुं॥ ॥॥

ष्मसंडभूमंडलमंडने ऽस्मिन् प्रतापसंतापितसप्तमप्तिः । दयानयांतःकरणो वभूव

स सिंहमझः प्रियतः पृथिययां॥ ६ ॥

प्रतापपरितापितप्रयलभूनिपालावली-शिरोमिणमरीचिभिः प्रविलसत्यदांभोहहः। समस्तसुरसुंदरी सततगीतकीर्तिस्ततो वसावनमहीपितः समननि द्यमार्गडले॥ ९॥

^{*} In a MS. of the same work described in Rāj. M.'s Notices, V., p. 90, this colophon runs as follows:

इति श्रोमहाराजाधिराजश्चीहरिनारायणात्मजश्चीरूपनारा-यणपदयीमलक्कृतमिषिलामग्रहलश्चीरामभद्रवरणादिष्टेन परिपदा श्रीवावस्पतिश्रमेणा ⁰

यज्ञेजः एंजनप्रा दिनकररूचयः शेरते शर्वरीपु प्रायः पायोधिमध्ये रजनिकरकलालां छनं विभ्रतीमाः। कीर्या यस्याभिभृतास्त्रिजगित गतया भृतलं भासयंत्रो **ऽभूत्रसादस्तशतुः सहगिलतिलको रूपचंद्रः क्षितीशः** निजकुलजनताचकोरचंद्रो षुधजनकैरयहत्मबोधचंद्रः। कविकुलकवितासु**धान्यिचं**द्रो जगति बभूव नृपस्तु भूपचंद्रः ॥ ९ ॥ जातः एजियवंशकैरवसमुद्धोधे सुधानुस्ततो दाने देवतरोरिप प्रतिदिनं संपादितान्यनता । शीर्ये पांडवकर्णमुख्यमहसामासादिताहीनता येनासाविह वैर्यधाम परमानंदो महेंद्रो क्षिती ॥ १० ॥ लक्षीयैलरूणाकराधनियहे पाण्णी मुपर्यद्रमो यक्रे शीतकर: स्मिते नवमुधा क्रोधे च हालाहलं। दृष्टांतः प्रथमञ्ज विक्रमनिधिर्मीभीयमर्यादयोस् तडियः करुणामयेन चिहितः पृणी हि रत्नाकरः॥१९॥ श्रीरामपंडितमुतः पंडितश्रीविनायकः। चादिष्टस्तेन तन्ते श्राह्मकत्पलतामिमां ॥ १२ ॥ गोविदपंग्डितकृतामवलंख्यातियानतः । **ष्ट्राह्वक**त्पलतामेतां कुर्वे तां ष्ट्राह्मदीपकां ॥ १३ ॥ श्राञ्जक स्पलता सेयं परमानंदकारिता। विद्पामर्थसंदेहे विद्धातु च मिक्रियां ॥ १४ ॥ नो मुलस्पृतयो न वान्यकृतयः संतन्यमाने मया ग्रंचे असिम्नवधीरिताः किमपि वा वाक्यं च पौराशिकं। तस्मादत्र बुधा मुधांनुधवले नापाततो ट्रपणं देयं बुद्धिबलाधिचाये सकलं तत्वं ततस्तुष्पतां ॥ १५ ॥

इह खलु धनीर्थकानमोद्याणानुपायांतरसाध्यत्वे ज्यलसम्राय-कल्लिकलुपकलंकपंकमग्नदेहैः पुरुषैरनायासेन तेषां साधियतु-मशक्यत्वादयश्यकतेव्यात्राद्धमात्रस्येव तत्साधनत्वेन तिवर्णीयते॥ प्रश्नादी त्राह्मलक्ष्यणं॥ ०

इति ॰ श्राह्मकत्यलतायां श्राह्मस्रूपकर्तृकालिनरूपणस्तवकः प्रथमः fol. 23a; ॰ देशिहजकर्तृनिरूपणस्तवको जितीयः fol. 34a; ॰ ग्राह्मीपपदापैतिकतित्यतामिरूपणस्तवकस्तृतीयः(!) fol. 57a; [॰ विकृतिश्राह्मनिरूपणस्तयकश्चतुर्थः foll. 81-3 wanting; fol. 53b in B.] It ends:

स्ति स्वित्यवंशभूषणमणिभूमोशचूडामणिः शत्रूणां द्युमणिः प्रतापनिषिशे भगौरणिः कर्मसु । कोर्तीनां सरिखर्तुभाष्त्रतरिणः प्रत्यिषृष्योभृतां संसाराणेवतारणैककरणिः संकल्पवितामणिः॥ १॥

स जयित परमानंदः कीत्वी यस्यानृतेन पूर्णाशाः। विद्शाः सुरारिवैरं सुधाकृतेनैय तन्त्रते खैरं ॥ २ ॥ धर्माधिकारिकुलकैरवचंद्रकोत-श्रीरामपंडितसुतेन विनायकेन । सादेशतो इस्य विहिता सुमनोऽभिरामा श्रीत्राज्ञकत्पलिका नितरी प्ररूपात् ॥ ३ ॥ चंकुरिता मुनियाक्यैय्योख्यातृयां द्विपविता सुकै: । पञ्चविता कृतिनेयं कल्पलता योज्ञितं दिशातु ॥ ४ ॥ यितं चिहुपणं स्यादिह तदिष नुधैर्भूषणं संविधेयं दोषोद्वाराय तेषामधिजगति पुनर्जम्म धात्रा कृतं यत्। किं वा निद्यं न शंभूगैरलमहिगगाद भस्म शृहं कपालं भन्ने भूपार्थमन्यैसद्धि किमु गिरा पृत्यते न श्रुतिना॥५॥ संतो अप संतोपमपास्य दूरं कृतिं मदीयां यदि दूषयेयुः। हानिस्तदा स्थालियती ममाव सत्वं पुरस्तात्परिहास्यते तैः ॥ ६ ॥ परमानंददानां वृतिषेकेरनुवासरं। श्राद्धकत्यलता रूढा देयादर्थिकुलेम्मतं॥ ९ ॥

इति स्रोमहाराजाधिराजमहागिलान्वयेकभृषणपरमानंदादिष्ट-धर्मोधिकारिरामपंडितात्मजविनायकपंडितकृतायां स्राह्मकस्पल-तार्या नवस्राह्वनिरूपणस्तवकः पंचमः समाप्तः॥

Besides Smritikāras and Purāņas, the following works and writers have been found quoted:

Kālavidhāna, e.g. fol. 63h; Kālādarśa, 58h; Candraprakāśa, 16h; Dharmapradīpa, 22h, 72a; Nirņayapradīpikā, 56b, 66h; Pur īṇasamuccaya, 17b, 62a; Šākaļāyana [ज्ञाकटायनेनोक्सं॥

जलाग्निभ्यां यिपन्नानां संन्यासे या गृहे पणि ।

श्राह्म कुर्योत तेषां वै वर्त्तियता चतुरंशीनित ॥ 67a (apparently from Hemādri, Parišeshakh., 1. 215); Śrāddhakamala, 22b; Śrāddhakatpa, 24a; Śrāddhakāšikā, 53a; Śrāddhacintāmani, 48a, 111a; Śrāddhanirņaya, 11a; Śrāddhapradīpa, 11a; Shattriņšanmata, 9b; Smriticandrikā, 18b (Candrikā, 3a); Smritidarpaņa, 62b; Smritiratnāvali, 58a; Smritisaṃgraha, 6a, 59b (Saṃgraha, 8b; Saṃgrahakāra, 14b, 15b); Smritisāra, 93b; Smrityarthasāra, 65a, 69a; Hemādri, 9b, 13a.

For further particulars regarding the author, see no. 1342. [H. T. COLEBROOKE.]

1732.

95. Foll. 87; size 10 in. by 3\frac{2}{4} in.; legibly written, in Devanagari, towards the end of last century; 9-13 lines in a page.

The same work.

Between foll. 21 and 22 there is a large gap, comprising nearly the whole of the third and part of the fourth chapters.

[H. T. COLEBROOKE.]

1733.

1966. Foll. 18; size 7 in. by 4 in.; modern Devanāgarī writing; 9-11 lines in a page; the leaves much injured at both ends.

Śrāddhakalpanā, a manual of (partly accented) texts and formulas used at the performance of obsequies.

It begins: जानम्य पवित्रधारणं। पवित्रधंतः परि यानमासते पितेषा (११४८. IX., 73, 3 accented) रभे ॥

अध्वैकशी विरूपाधी मांसशीणितभोजने।
तिहा देवी शिखावंथे चामुंडे सपराजिते॥
खपक्रामंतु भूतानि पिशाचाः सर्वेतोदिशं।
सर्वेषामधिरोधेन श्राह्वकमे समारभे॥

प्राणायामं कृत्वा । पितृदेवताभ्यो नमः । फलप्राप्यर्थं पुरूर-वाद्रेवसंज्ञकानां विश्वेषां देवानां विश्वेषां देवानां प्राचीनावी-तिपितृपितामहप्रपितामहानां खमुक्तशर्मेणां खमुक्रगोत्राणां वसु-सद्गादित्यस्करपाणां एतेषां श्रेयोऽपं मोद्यापं तृप्यपं प्रतिसीव-त्मरिकं श्राप्तं सदैवं सपिंडं साम्नीकरणं देशकालाद्यनुसारतः पार्वेणेन विधिना खन्नेन हविषा सद्यः करियो॥ इमं मे गंगे प्रमुने १ (X., 75, 5) ॥

गंधहारां दुराधुमां नित्यपुष्टां करीमिलीं। ईस्त्ररीं संविभूतानां तामिहोपहरे स्त्रियं॥ (Khila after भरतमः (Rks. I., 191, 3)॥ [Rks. V., 87.)

It ends: जनेन अपनी करणबाद्यणभोजनपिंददानकर्मत्र-यात्मकेन पितृपितामहप्रपितामहस्वरूपी जनादैनवासुदेव: प्री-मतां॥ --- वैं देवतास्ताः सवी घेद्रविद्दं ब्राह्मणे वंसित् तस्मांब्राष्ट्रण --- द्वियो देवे नमंस्कुर्यात्राद्यीलं क्रीतियेदेता एव देवतां: प्री-- Then, on fol. 18a, by a different hand, three more slokas: [सा]गते सस्तिवचने गोत्राशिष: प्रदक्षिणे। • [Dr. John Taylor.]

1734.

1611. Foll. 54; size 19½ in. by 3½ in.; folded to half the length; small, neat, modern Bengali handwriting (from fol. 38 by a different, less regular, hand); 6 or 7 lines in a page.

Śrāddhacandrikā, a manual of rules for the performance of obsequios, by (Śrīnātha) Ācār-yacūḍāmaṇi (son of Śrīkarācārya).

It begins:

सिबदानन्दवपुषमयाङ्मनसगोषरं ।
मुग्धापरम्थ(!. राइ)योडीरं वन्दे तं देवकीसृतं ॥ १ ॥
संहिताः संग्रहाम्सर्यान् विलोक्य खाइपद्वतिः ।
खाषार्यषृडामणिना सोपपित्तिनिषध्यते ॥ ३ ॥

च्चय त्राद्वपूर्वदिनकृत्यं। तत्र तदिने घस्त्रगृहशरीरमुद्धिः कार्यो। ०

च्चप त्राह्मभोजनक्रमः fol. 23b; इति त्राहचिन्द्रकायां पार्वश्रप्रयोगिनशैयः 32a; च्चपेकोहिष्टिनशैयः 33a; चय स्विद्योकरश्रप्रयोगः 40b; चय वृहित्राहं 46a.

बार्टि ends: इति वृद्धिष्ठाई ॥ ० ॥ षाचारत्त्रेथसंभातसंदेहितिनिरापहा । विषुधानन्दभननी कृतेयं <u>श्राह्मचन्द्रिका</u> ॥ पूर्वीपरकृतन्वादि सर्वमेवामयोजकं । सप्रमाणमुपादेयं न साझं तिह्ननाकृतं ॥

इति श्राद्वचन्दिका समाप्ता ॥

For the author's Ācāracandrikā, see no. 1648; for another Śrāddhacandrikā, see Rāj. M., Notices, VIII., p. 270. [II. T. COLEBROOKE.]

1735.

780. Foll. 95; size $9\frac{7}{8}$ in. by $4\frac{1}{8}$ in.; legibly written, in Devanāgarī, about 1750 A.D. (the last leaf by a different hand); ten lines in a page.

Śrāddhacintāmaņi-Prayogapaddhati, or Subodhinī, a manual for the performance of obsequial rites, by Sivarāma (Sarveśvara), son of Viśrāma; apparently intended as a summary of the śrāddha section of a general digest of religious duties, entitled Krityacintāmaņi, by the same author.

It begins:

प्रयान्य तातं विश्रामं विष्णुं सर्वेश्वरं तथा । श्राह्मचितानयौ स्वीये नियातानां तु कर्मणः (१. या)॥१॥ देशाचारानुसारेण सामगानां हिताय वै । प्रयोगपहति सम्यक्क्ष्यें नामा सुषोधिनीं ॥ २ ॥

स्य प्रयोगः॥ तत्रादावासत्रभरखेन देहलुक्कंपं प्रायिश्वसं अक्तानुसारेण पडन्दं श्र्यस्यं साधीस्टमेकान्दं या कर्तव्यं। तत्र नितास्तरामहाखेवनारायणभट्टादिसंमतः प्रायिश्वत्रप्रयोगः। °

इति विष्णुपूजा fol. 4b; ॰ वैष्णयं श्राइं 5b; इति प्रायश्चित्तप्रयोगः। ॰ श्रयोक्तांतिथेनुदानविधिः 8a, etc.; श्रय श्वनाश्चनग्रहणविधिः 12a; श्रय श्रीताग्निदाहिविधिः 15b; श्रय दाहोत्तरं प्रथमदिनकृतं 21a, etc.; श्रय घोउश्च श्रा-इति 40b.

इति णुक्कश्रीविश्रामात्मज्ञश्चिरामविर्धाचते श्राह्मचितामणी विश्वतव मरणावस्थामारभ्य सपिडीकरणांतकृत्यप्रयोगप्रकाशः समाप्तः॥ समाप्तः॥ स्था विधानानि॥ fol. 55a; इति श्राह्मचितामणी जीवच्छा- समाप्ता हमयोगः॥ 68a; इति श्रुक्क श्राह्मचितामणी द्वितीयप्रकाश- तिथी प्रयोगः॥ स्था साचारमामो द्वीपृजाप्रयोगः 80b.

tt ends: ततो बाद्यणान् सुमृष्टेनान्नेन यथाविभवं [सं]भोज्य स्वयिमष्टै: सह भुंजीत तिहने बद्धचर्योदिनियमवान्भवेत्। एवं कृते सर्वज्ञरादिरोगशांतिभवति॥

इति श्रोमिडिडद्यगण्यसर्वेश्वरविरिचतं कृत्यचितामिणनामको येपः पकाणः॥

On fol. 1a the title कृत्यचूडामिश is given side by side with आइचिंतामिश, by different hands.

[H. T. COLEBROOKE.]

1736.

291. Foll. 41; size 10 in. by 5 in.; large, stiff Devanāgarī handwriting; 11-13 lines in a page.

Śrāddhapaddhati, another manual of obsequial rites, by Kshemarāma, son of Kulamaņi, grandson of Lokamaņi, and great-grandson

of Bābū Lakshmīkānta; of Kanauj. Very incorrect.

The MS. begins:

दंतभायनतांबूलं स्थिग्धस्तानप्रयोजनं । स्रुतुकालाभिगामोऽस ब्रद्धयान्यहीयते (!) ॥ ०

इति ॰ पार्वण [श्राइं] fol. 8b; इति श्राह्मपद्वत्यामन्त्रष्टकान्त्राइं ॥ स्त्रण श्राइं ॥ स्त्रण श्राइं हिस्यां काम्याविकृतपार्वणश्राइं ॥ 16a; इति ॰ विविधविकृतपार्वणानि ॥ स्र्यं मातुरेकोहिष्टन्त्राइं 20a; इति ॰ काम्यविकृतपार्वणश्राइं ॥ स्त्रण नित्यविकृतपार्वणानि 20b; इति ॰ मातुरेकोहिष्टश्राइं । स्र्यं पितुरेकोहिष्टश्राइं 23a; स्रयं सहगामिन्याः स्त्याहिकश्राइं 26b; स्रयं हिसप्तात्रस्यवस्या ॥ 30a; स्रयं दोपश्राइं 31a; स्रयं दोपोत्सवः 32a; इति श्राइषोडशी ॥ स्रयं सिपंडीकर्णं 33a; स्रयं वृद्धिश्राइं 36a.

It ends:

माता श्रीपितिनी (!) यस्य पिता श्रीभवमंडनः । तेन श्रीक्षेमरामेण कृतेयं श्राह्मपद्वतिः॥

इति श्रोकन्यकुष्तदेशीयकवंशोद्वविष्ठपंषाश्चिषसोमयाजिदी-विवतवावूलस्मीकांतस्तदात्मजन्छांदोगमुखतिलक्षश्रीलोकमणिस्त-दात्मजः श्रोकुलर्माणस्तत्पुषसोमयाजिस्तेमरामकृता श्राह्मपद्वतिः समाप्ता ॥ संयत् १६०५ वर्षे श्रापाढे मासि शुक्ते पश्चे पंषम्यां तिथी हरिवसनगरे श्रोदोद्यितष्वित्रीयलिस्तितिस्दं पुस्तकं ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1737.

617a. Foll. 71 (numbered 72, no. 35 having been omitted); size 9½ in. by 4 in.; careless Devanāgarī writing; nine lines in a page.

Śrāddhendu, a treatise on obsequies, by an unknown author.

The MS. is rather incorrect, and of little use without other copies.

It begins:

खय श्राहं निरूपते। श्रह्मया ब्राह्मणेष्यो यात्पतृनुष्टिश्य दीयते स्मयः श्राह्मित्याहुः। श्रृद्धिसत्यादिसंयुतिमि[ति] गृह्मविदः संकेतविशिपसंयंथेन श्राह्मपद्वले तत्वं तत्वं तत्र येपां कर्म्यमृत्रं यावदितिकतित्यताककर्मीकं तेषां तावदेव। प्रधानस्य स्वभूत्रो-क्रांगकलापेनैवाकां स्वां शांतिरितरस्नृत्याद्युक्तास्वभावात् येषां तु प्रधानमात्रं सुत्रे उक्तं ० Fol. 7b: विष्णुं स्मृत्वा कर्नेश्वरापैणं कुपौदिति संखेपः। इति श्राहेदुः समाप्तः। इति दर्शश्राह्मप्रयोगः॥ विष्रव[म]ने निर्णयः। स्रकेते पिंडदानेपु(!) तु पिता यदि घनेत दापनपाकं प्रकुषीत श्राह्मं कुपौद्यथाविधि। तथा स्रकृते पिंडदाने तु भुंजानी ब्राह्मणो घनेत । व

It ends: पूर्वपाकादसमानीय यथाविधि पिंडदानादि ॥ संवत् १६५६ मितिणुक्कचैपछ्छे(!) १४ वामुकरवार: ॥ On fol. 1a the treatise is called Śrāddhenduśekhara.

For the same treatise, see Rāj. Mitra, Notices, V., p. 96. [H. T. COLEBROOKE.]

1738.

1708B. Foll. 50; size 9\frac{1}{4} in. by 4 in.; legibly written, in Dovanagari, in 1751 A.D.; twelve lines in a page.

Śrāddhasangraha, or Śrāddhaganapati, a digest of matters relating to obsequial rites, compiled (?in 1751 A.D.) by Rāmakrishna, son of Kondabhatta, and grandson of Prayāgabhatta.

The work is primarily based on Kātyāyana's Śrāddhakalpasūtra (Weber, Cat. Berl., nos. 252, 257-58; ?Rāj. Mitra, Bikāner Cat., no. 1014), which, again, has much in common with Gobbila's Śrāddhakalpa, and on which it forms a kind of running commentary; the commentatorial matter being, however, completely swamped by a flood of quotations. In this respect the work, indeed, greatly resembles the author's* Saṃskāragaṇapati, or commentary on the Kātīya-Gribyasūtra (see nos. 358-60).

It begins:

गणाधिषं नमस्कृत्य सर्वसिद्धिप्रदं प्रभुं । रामकृष्णो वितनुते आद्वसंग्रहमुत्तमं ॥ १ ॥ स्वाभिप्रायेण हि मया न किंपिदिह लिख्यते।

किंतु वाचनिकं सर्वमती ग्रासं च सक्तनैः॥ २॥

णालोकः धर्मशास्त्राणि मन्वादिभिः कृतानि च।

कात्यायनकृतं सूत्रं भाष्यं चैव हलाय्धं॥ ३॥

ककीचार्यकृतं भाष्यं गदाधरकृतं तथा।

काशिकां दीपिकां चेव चन्यानि च बहूनि च॥ ४॥

सारमेव समुद्धृत स्मृतीनां वचनं यथा।

सिद्धांतानि समूलानि विचाये लिख्यते मया॥ ५॥

तत्रादी श्राद्धमहिमा॥

चाकाशे तारकासंख्या तृणसंख्या महीतले। स्राद्धकाले तुदानस्य पुरुषं वक्तुंन शक्यते॥ ६॥ सकरणे दोपमाह॥

स्वानाडा प्रमादाडा यो मृताहमितिक्रमेत्।
स्वानयोनिशतं गत्ना चांडालः स्यात्पुनः पुनः॥ १ ॥
स्वापक्षे श्रात्तं कुर्योतेति सूत्रं॥ स्वप्रपक्षः कृष्णपद्यः।
सिद्धासे पूर्वं भुक्षपद्यः। स्वपरः कृष्णपद्यः।
सिनुः। सापाढीनविधं कृत्वा १ स्वसम्पत्यहं जलं॥ १ ॥
हेमाद्री नागरखंडे। स्वापाद्याः पंचमे पक्षे १ स्विप

तस्य संवत्तरं यायत्संतृभाः पितरो ध्रुविमिति तत्रेय । °
Fol. 2b: नन्वेषं पौर्णमास्यां मृतस्य कुत्र तिपाधिति ।
तत्रामावास्यायामित्येके तत्र । तिथ्याष्ट्रयाभावात् । दश्रें मृतस्यैव
तत्रीचितत्वाच । खतो भाद्रपद्यामेष युत्रं । तथा च वृद्धयात्रवस्त्यः ।

पृणिमायाममायां वा सदा क्रन्यागते रवी । एकोहिष्टं तु मातुः स्यान्पितुः पार्वणमुच्यते । नान्यकाले प्रशंसीत स्रये ब्हिन तु पार्वणं ॥ ०

† Here are a few more quotations from Vriddha-Yājñavalkya (cf. Jolly, Tagore L. L., p. 67):

दिक्षणे किटदेशे तु तिलैः सह कुशत्रयं।
तर्जयतीह दैत्यानां यथा नृष्णां यमस्तथा ॥ fol. 9b.
मामान् सर्वत्र नैयेशे पिंडे अगी च विवर्जयेत्।
यथा मश्चं तथा मामा निषिद्याद्याग्निपिंडयोः ॥ 20b.
पितृरूपास्तु स्रम्यराः पैशाचा राह्यसाद्य ये।
येषां वै रह्यणायीय हिष्येदिग्नं तु नैच्हिते ॥ 21b.
ततस्त्र तिलकं कुर्यान्नेत्रेणानेन यस्ततः। 24a.
पूर्व पितृन्यो दह्यानु देवेश्यस्तद्वतरं।
सनुराः पितृरूपेण दन्नं हिसंति दानवाः ॥ 25a.

^{*} Of the identity of the two authors there can indeed be no doubt. In the description of nos. 358-59 instead of 'son of Konera, and grandson of Jayasimha,' read, 'son of Konera (son of Prayāgabhaṭṭa, grandson of Anantaśarman) and paṇḍit to Vijayasimha';—the expression समामनीविकस्तस्मात in the 6th śloka having been wrongly interpreted.

Fol. 3a: इसझं कुवीत इ[ति] ॥ देवलो इपि *।
वनानि गिरयो नद्यस्तीर्यान्यायतनानि च।
देवला[ता]च्च[ग]तीच्चस्तामिस्तेपु(श्वस्तेपु) पुनर्विद्यते॥
३॥ सूत्रं॥ त्राज्ञनिति कर्मणो नामधेयं। तच कर्कमते
पिंडदानस्यैष नामधेयं। तथा च श्रीधरः। ०

The succeeding sūtras are apparently: जांदी वा चतुर्थ्या:। यदहः संपद्येत तदहर्जीद्ययानामंत्र्य पृथेद्युर्वा (cf. Gobbila Śrāddhak., 1. 4. 5)। चातकान् (7)। एक यतीन् (8)। गृहस्थान् निमंत्रयेत (9)। etc.

The matter is divided into nine kandikās (whence Kātyāyana's Śrāddhakalpa, or 6th Pariśishta is also called Navakandikāśrāddhasūtra):

11. beg. fol. 9a: इदानीं प्रयोगनुपक्रममाण: परिभाषते।
तचादी पूर्वदिनकर्तव्यतामाह धर्मप्रवृत्ती। पूर्वेद्युरेष कर्तव्यं of the first sūtra being apparently पिंडपितृयज्ञवदुपचार: विच्ये (cf. Gobh. Śrāddhak., 1, 23, 24)।
111., fol. 15a: उद्घृत घृताक्रमन्नं पृच्छत्यग्नी करिष्य इति
(G., 2, 19)।

IV., fol. 27a: स्थ प्रकृतिष्ठाडमुक्का विकृतिष्ठाङमाह। स्रोकोतिष्टं। मूर्च (G., 3, 1)।

V., fol. 28a: जय भाद्रपदापरपञ्चे या भरखी सा महा-भरखीतुच्यते । तदुक्तं मात्स्ये । भरखी ०

VI., fol. 46a: जयाभ्युदियकश्राद्धकतेष्यतामाह कात्या-यम: । खिपतृभ्यः पिता दश्चात् १ (स., 4, 1.)

VII., fol. 48a: सय तृप्तिरुचाते। सय तृप्तिर्यौम्या-भिरोषधीनिर्मासं तृप्तिस्तद्भाव श्रारस्याभिर्मूळफलैरोषधी-भिषी \circ (cf. G., 6, 1).

VIII., fol. 48b: खणास्र्य्यतृप्तिमाह। स्रणास्र्य्यतृप्तिं सङ्गमांसं कालशाकं लोहसामांसं मधु महाशस्क इति सूचै। (G., 7, 1).

1X., fol. 49a: स्रथ काम्यानि श्राद्वान्युर्च्यते। स्रथ काम्यानि भयंति। \circ (G., 8, 1).

It ends: स्वयं श्राह्मभोजने प्रायश्चित्रमाह।
नग्नश्चाह्ने नयश्चाह्ने १॥१॥ सृश्यिभाने।
दुरो श्रश्चस्य मंत्रं (१९८१ . 1., 53, 2) च दश्मामं च माममहालयं यदा न्यूनं तदा संपूर्णमेति तत्॥१४॥ [यो:।
डिमामयोः कन्यानुलयोः॥

यजुःप्रयमशास्त्रीयो भरहाजमुनेः कुले ।
जातः प्रयागभट्टास्यः श्रीतस्मातिक्रियापरः ॥ १५ ॥
तदंगजः कोंडभट्टो देव्याराधनतस्यः ।
तदंगजो रामकृष्णश्चके श्राह्मस्य संग्रहं ॥ १६ ॥
शक्ते त्रिनगभूपास्ये १६७३ वैशाखे श्राह्मस्यहः ।
काश्यां स[म]पितः पूज्ये हेरंबपद्यंकजे ॥ १९ ॥

इति [प्रयमशास्त्रीय- elsowhere] रामकृषाविरचितः स्ना-ब्रगणपतिः समाप्तः॥

The Dharmapravritti, Kāśikā (digest) and Dīpikā (Śrāddhadīpikā, fol. 28b), are constantly referred to, even Smriti and Purana passages being quoted from them at second hand. other authorities may be mentioned: Apararka, fol. 30b; Rigvidhāna, 50a; Kalpalatā, 22a; Kālanirņayakāra, 29b, 30a, b; Kālādarša, 28b, 31b, 33b, 44b; Gadādharabhāshna, 27b (bis): Grihyaparisishta, 36b; Caturvin sutimata, 12b, 26b; Chandogaparišishta (Karmaprad., 1, 13), 47a; Dharmapradīpa, 7b, 11a, 17a, 19a, etc.; Nirņayadīpa, 2a; Paribhāshāsūtra, 21b, 23a; Pindabrāhmaņabhāshya [श्रथ नीवीमुहुझ नमस्त्ररोतीति करिहकाव्यास्थाने Satap. Br., II., 4, 2, 24], 10a; Prithvicandrodaya, 2b; Purāņasamuccaya (two ślokas), 8a; Prayogapārijāta, 28a, 47b; Reņukārikā, 41a; Viṭṭhalīya, 7b, 10b, 20b; Vidhānapārijāta, 3a; -pārijātaka, 25b, 48b; Vishņurahasya, 50a; Śākatāyana, 29b; Śrāddhakamala, 29a; Śrāddhapradīpa, 25a, 26b; Śrāddha-Śūlapāņi, 3b; Śrīdhara, 3a; Shattrimianmata, 37b; Saṃgraha(kāra), 20a, 23b, 25b, 26a, 34a; Smritisamgraha, 28b, 40b; Smriticandrikā, 30b; Smritidarpaņa, 32b; Smritiratnāvalī, 28b, 31a, 34a; Smritisāra, 45b; Smrityarthasāra, 30b, 37a, 43a; Halāyudhabhāshya, 27l, 35a.

[H. T. COLEBROOKE.]

1739.

1266. Foll. 48 (foll. 27-29 of which are wanting); size 74 in. by 3 in.; legibly written,

^{*} This quotation regarding the localities where the srūddha may be performed is evidently out of place here; we have probably to read आहं क्वीत॥३॥ मूर्ज॥

in Devanagarī, about 1780 A.D., by one Mārkandeya Bhatta; six lines in a page.

Śrāddhasamgraha, a practical manual of obsequies, compiled (fin 1769 A.D.) by Rāmakṛishṇa, son of Koṇḍahhaṭṭa, grandson of Prayāgabhaṭṭa, and great-grandson of Anantu-śarman.

It begins (cf. preceding MS.): गजाननं नमस्कृत्य नमस्कृत्य गुरु तथा । पितरी च ततो नत्वा कुर्वे इहं आद्वसंग्रहं॥ १॥ चालोका धर्मशास्त्राणि मन्त्रादिभिः कृतानि च । कात्मायनकृतं मूत्रं भाषां चैव हलायुधं ॥ ३ ॥ कर्को चार्यकृतं भाषां गदाधरकृतं तथा। काशिकांदीपिकांचैय जन्मानि च बहुनि च ॥ ३ ॥ सारमेव समुद्धाय स्मृतीनां यचनं यथा। सिद्धोतानि समृलानि विचापै लिख्यते मया ॥ 😵 ॥ तीर्थे प्राप्य गयात्रिपुरकरसरित्खेत्रादिपुर्वं महर दानं भूमिययाचा हेमतुलया पाचं चतुर्वेदियत् । राह्यस्तदिवाकरात्समधिकं पिच्यदिनं शास्तर्त मातुः श्राद्वदिने फलं तु कथितं ब्रह्मादयो प्रमध्नमाः॥५॥ स्राकाक्षे तारकासंख्या पाताले च महीतले। श्राञ्जकाले तु दानस्य पुरुषं वर्त्तुं न शक्यते ॥ ६ ॥ स्रथ श्राहदेशाः ॥

णुचिदेश विविक्तं तु गोमयेनोपलेपयेत्। दक्षिणाप्रवर्णं चेष प्रयानेनोपपादयेत्॥ ॥ ॥ पृणीचंद्रोदये विष्णुधर्मे । दक्षिणाप्रवर्णे देशे ० It ends:

द्शिष्टा गयाष्ट्राई ष्टाई चापरपिष्ठकं।
प्रथमे अस्ते तु कुर्वीत सिपंडीकरणे कृते॥ २१॥
विशिष्टायास्तरे षुद्धे चिंचमंडलपत्तमे।
मुभकर्मी अनंतश्रमी भारहामकुले अजित ॥ २२॥
तदंगती(१.० प्तः) प्रयागास्था कोंड[भ] दुस्तदंगनः।
तदंगकी रामकृष्णष्टके ष्टाइस्य संग्रहं॥ २३॥

श्रीज्ञालिवाहनज्ञाके गगनांगांगभूमिते १६१२ (sic) संवत् १८२६ साश्चिनणुक्षपंचम्यां गुरुवासरे समाप्तः श्राह्मसंग्रहः ॥

इति श्रीयनुर्वेदांतरीतकास्वशासाध्यायी कोंडभट्टात्मजराम-कृष्णियरिचतः श्राञ्जसंग्रहः समाप्तः ॥ °

Foll. 7-26, though apparently written by

the same hand, evidently contain a portion of some other work on ācāra, of a Vaishņava tendency; Lakshmī-Nārāyaņa being the deities most frequently dwelt upon in the formulas. The leaves of this portion are marked w 30 and no marks of punctuation are used, while in the other parts of the volume (the leaves of which are marked आ o संo) red strokes are used for stops. Rūpanārāyaņa (रूपनारायसम्ते । ईज्ञानपूर्वयोमध्ये बद्यपूजनं । fol. 18h) and Hemādri (fol. 20h) are the only authorities quoted in the inserted portion; and the ācāryāh, kuṇḍācāryāh, mukhyācāryah are repeatedly mentioned. नवग्रहहोमं करिप्पे $\mathbf{fol.}$ 20a; स्नागितष्ठां करिप्पे। जिन्नं मतिष्ठाप्य संनुखीकृत्व अन्नेर्गर्भाधानादिसंस्कारान् कुर्यात्। ते च हेमाद्री । गर्भाधानं पुंसवनं o fol. 20b; अन्वाधानं कुर्योत् $\mathrm{fol.}\ 23b$; स्रय मुख्यकुंडे होममंत्राः। वनस्यते शतपन्त्रा इति लक्ष्मीनारायणं । परो मात्रयेति प्रत्युचं चरः । पुरुषसूक्षेत प्रमुचनाज्यं । लक्ष्मीनारायग्रेति त्यागः । स्त्रभि त्वा देव सर्वित-रितीशानस्य सर्वतोभद्रदेवता मंत्राश्च ब्रह्म जञ्जानमित्यादिमंत्राः॥ सथ पूर्वकुंडे होममंत्राः o fol. 25a.

In the Śrāddhasamgraha, the Dharmapravritti is the work most frequently referred to. Of other authorities may be mentioned: Kālādarśa, fol. 46a; Gadādharabhāshya, 38b; Dharmapradīpa, 37b; Pārijāta, 5a; Prayogapārijāta, 32b; Smrityarthasāra, 43b; Halāyudhabhāshya, 5a.

A much older Śrāddhasamgraha is quoted in Devaņņa Bhaṭṭa's Smriticandrikā (e.g. Burn. MS. 325, fol. 111b). [H. T. Colebrooke.]

1740.

1696b. Foll. 35; size 9½ in. by 3½ in.; fair Devanāgarī handwriting, of the earlier part of the last century; seven lines in a page; the ink has given way in places.

[Śrāddhaprayoga], a similar manual by an unknown author.

It begins: अप मृतस्याग्निप्रक्रिया। अप गतप्राणस्य मुलानिः विप्रकाष्ट्रयमाण्यालि हरण्यशकलस्य नासिकापुटह-यिलप्रहिरण्यमाण्याकलस्य पृततेलसमायुक्तस्य देहशोधनं विधाय आपितविहें पत्यां भूमी दक्षिणशिरस्यापितपृततेलाभ्युक्षितस्य चंदनोक्षितसर्यं मुमनोभिविभूषितस्य भुह्वयस्त्रोपवीतिनो गुरूननुक्षाप्यानहंकृतपुणादिना पूर्वेण पुरह्वारेण सामादिभमुखं चतुर्विधं वाद्यं कोलाहलेन नदीतीरश्मशाननयनं। ततः स्नातः पुणादिना दक्षिणशिरमः कृत्वा स्रों

गक्नादोनि च तीणीनि ये च पुरमाः शिलोचयाः । कुरु होत्रं च गक्नां च यमुनां च सरिहरां ॥ कौशिकों चन्द्रभागां च सर्वपापप्रसाशिनों । भद्रावकाशां शर्जू गंडकों तमसा तथा ॥ वैनवं च वराहं च तीर्षं पिंडारकं तथा । पृथिष्यां यानि तीर्थानि चतुरः सागरांस्था ॥

स्तानि मनसा ध्यायन् जलेन सर्वेतीर्यात्याद्य तेन संद्वापः मुचिदेशे °

चर्षेकादशाहमयोगः । श्राय्यादानं पुष्पाक्षतेः चों सोपकर-अय्याये नमः of fol. 11b; noarly the whole of fol. 16 is left blank. चय सविंडीकरणत्राद्वमयोगः । चासन-ममीपे तिस्तृतेस्त्रेन दीपं दशात् of fol. 26b.

it ends: इदं हिरस्पर्माग्नदैवतं यथानामगोत्राय बाबसाय दक्षिसामहं ददे ॥ इति सर्विडोकरस्प्रश्रातं समाप्तं ॥

[H. T. COLEBROOKE.] | a page.

1741.

683a. Foll. 102; size 9½ in. by 4 in.; fair Devanāgarī writing, of 1793 a.p.; ten lines in a page.

Śrāddhaviveka, a treatise on obsequies, in four chapters, by Rudradhara (see next MS.).

It begins: स्रय श्राह्मविवेकं हिल्यते ॥

प्रमीदतु स नो हरिस्तिदशविरमीनितनी
नयीनविधवाजनव्रतविधानदीक्षागुरुः ।

यदीयपद्पंकसम्मरणयीतसर्वैनमः ।

पुनर्भवगतागतं जहित वीतमोहा बुधाः ॥ १ ॥

विदेतनानेकिनवंधिसद्धः सुसंप्रदायानुगतः स्पुटार्थः ।

नत्वा हरि रुद्धरेण सम्यग्वितन्यते श्राह्मियेक रुपः॥ २॥

श्राद्धं नाम वेदबोधितपात्रालंभनपूर्वकप्रमीतदेवतोदेशेन

दृष्यायागविशेषः । तस्त्राह्मिह सह्यभेदेतिकत्वस्यताक्यनमंत्र-

निर्णयाविहितनिषिद्धदेशकालद्रव्यवाद्यणादिकथनेन विविध्यतः। तवादी संखेपतः सरूपभेदः कथ्यते। तत्र वृहस्पतिः। ०

The work has been printed at Benares (1855, 1864).

There is some confusion in the pagination, owing to foll. 67-78 having been bound in inverse order, and with the paper reversed, and two leaves being numbered 82 (and inserted between foll. 66 and 78).

It ends: स्मरणादेव तिह्नणोः संपूर्णे स्यादिति श्रुति-रिति पठित्वा विष्णुं स्मरेत्। नित्यश्राह्मीयमसं ब्राह्मणाय प्रति-पादयेत्। जले वा क्षिपेत्॥ इति श्रीश्राह्मविवेक उत्तरिक्रया-परिच्छेदश्रुतुर्थः॥ इति श्रीमहोपाध्यायश्रीरुद्धधरकृतश्राह्मविवेकः समाप्तः संवत् १६५० श्रावणकृष्ण ९ लिपितं शिवलालकायथ॥

Another Śrāddhaviveka was composed by Śūlapāṇi, cf. Rāj. Mitra, Notices, III., p. 37; VI., p. 143; IX., p. 251.

[H. T. COLEBROOKE.]

1742.

1009. Foll. 61; size 12 in. by 4 in.; modern Devanāgarī writing; eight lines in a page.

Suddhiviveka, a treatise on purificatory rites, by Rudradhara (son of Lakshmidhara, and youngest brother of Haladhara).

It begins:

हरतु दुरितज्ञातं केशवस्यैकवाहुर् विपुलगलिषलांतः केशिनः संप्रविष्टः । असुपवनिषयास्य प्राशितुं संप्रयृतः अवलयदलनोलः पंचशिषों भुजंगः ॥ १ ॥ विदेतनानेकिनिषंधसिद्धः १ जुडिविषेक एपः ॥ २ ॥ संयोव रालाकरपारिज्ञातिमताखराहारलताहयो अयो । तथापि तत्रालसमानसानां भवेत्यमोदाय मम प्रयासः॥३॥

मुडिस्तायदक्षिलियिहितकमीधिकारायादको धर्मविशेषः । जमुडिस्तु तद्विरोधी धर्मविशेष स्व । स म सपिंडजन्मादि-निमिन्नकः । तद्वामुडिविगमसमयकयनेन मुडिविविच्यते । तत्र सपिंडजन्मादिश्च ज्ञातो अमुडिहेतुः । तेन यदि सपिंडादेर्जन्म मरग्रं वा वृत्तमस्ति ⁰ Printed at Benares in 1866. For other MSS, see Rāj. Mitra, Notices, V., pp. 25, 258; Bikāner Cat., p. 473; for a Śuddhiviveka, by Śrīnātha, Notices, VIII., p. 273.

[H. T. COLEBROOKE.]

1743.

1548a. Foll. 7; size 11 in. by 5½ in.; good, modern Bengalī handwriting; nine lines in a page.

Suddhiviveka. The section, called adhikārinirupaņa, treating of the degree of relationship necessary to entitle persons to perform the śraddha, in default of direct descendants.

It begins: तत्र नारदः।

जौरसः छोननश्चीय पुत्रिकापुत्र रव च । कानीनश्च सहोदश्च गूढोत्पतसायैव च ॥

In the preceding MS, this chapter extends from fol. 34a to 38b.

The MS was transcribed by one Candra Nārāyaṇa Śarman, for his own use.

[H. T. COLEBROOKE.]

1744.

379b. Foll. 49; size 16 in. by 5 in.; modern Bengali handwriting; nine lines in a page.

Suddhikaumudī, a treatise on purificatory rites, by Govindānanda (son of Gaṇapati). Apparently incomplete at the end.

It begins:

भ्वानन्दं प्रणयमहन्द्रमुकुटं श्रोजेन्द्रनीलप्रभं श्रेणीश्रीकृतश्वदिश्वितिवहत्यासङ्गमं भावनं । स्वप्रोङ्कृतभवोज्ञमाङ्गत्वित्तीसंभूतशङ्कायहं श्रीगोविन्दपदासुजं वितनुत्तामृद्धिं परामन्तरां ॥ स्वालोच्याखिलमंग्रहानविकलं दृष्ट्रा पुराणान्यपि प्रोज्ञाः सम्यगयो विविच्य मुनिभिन्नेन्यादिभिः संहिताः। श्रीमन्नातपदारिवन्दविलसङ्कृतीभवोहेशतः श्रीगोधिन्दकविः करोति गहनां शुद्धेरिमां कीमुदीं ॥

जय मुजिसकपं निरुचाते। तत्र घेट्योधितकर्माहेता मुद्धिः।०

There is a lacuna of a page and a half on fol. 5.

Among the authorities referred to may be mentioned: $R\bar{a}jam\bar{a}rtanda$, fol. 46b; Śuddhidīpikā, ib., 47a, etc.; $Ratnam\bar{a}l\bar{a}$, 47a; Svarodaya, 48a; $Hor\bar{a}s\bar{a}ra$, 48b.

It ends: तथा च दैवज्ञषञ्जभायां। व्यतिपातिषष्ठिवैधृति-पापयोग इत्यर्थ:। इति दिकः।

For the author's Varshakaumudī see above, no. 1654; his Arthakaumudī (comm. on Śrīnivāsa's Śuddhidīpikā) under Astronomy.

For a different Śuddhikaumudī, by Maheśvara, see Rāj. Mitra, Notices, VIII., p. 210.

[H. T. COLEBROOKE.]

1745.

958b. Foll. 24; size 10 in. by 4½ in.; fairly written, in Devanagarī; nine lines in a page.

Suddhiprakāša, a manual of purificatory rites, especially those connected with funeral ceremonies, compiled from the Smritis, by (Hari) Bhāskara of Kūši, son of Āyājibhaṭṭa, grandson of Haribhaṭṭa, and great-grandson of Purushottamabhaṭṭa, in A.D. 1695.

It begins:

नत्वा महः परमहं वचसामगन्धं
कृत्वा चिरंतनिर्नंधमतायगाहं।
स्त्रीभास्करो मुनिवचांसि विचार्य चिन्ने
स्तुडिमकाशमिह संप्रति संतनोति॥ १॥

तत्र तायत्रभैसायाशीचनाह मरीचिः। सावे मानुस्त्रिराचं स्यात्सिपंडाशीचवर्जनिमिति॥ खत्राद्यमासत्त्रयपर्यतं साव इत्युच्यते सिपंडानां तु न त्रिरात्रं किंतु खानमात्राच्छुडिः सद्याशीचं सिपंडानां गभैस्य पतने सतीति स्मरणात्। ०

It ends (as collated with B and C): ज्ञज्ञीच-कालोत्पन्नपापनाज्ञायाज्ञीचांते किंचिहेयिनिति तु भट्टाः । ज्ञच बहु वक्रव्यमपि विस्तरभीतेनींक ग्रंथांतरतो उनुसंधेये ॥

> चंवकेष्वरपुरीकृतवासादिश्नहोत्रिकुलनोरिधचंद्रात् । पुरवपूर्णपुरुषोत्रमभट्टादुडभूव सुकृती हरिभट्टः॥ १॥

वेदवाकानिचयावचयेन प्रेक्षिते विधिरिवेह मुधीयैः ।
लोकगीतिवनलायतकोतिः सोपि सक्चनमिणक्रेयित स्म
तस्मादुद्वतकोतिः कृतमुकृतभराम्मंच[तंचस्क]तंचः [॥२॥
साधूनामग्रग्रंगो गददलनिवधी मानवानां शरस्यः ।
काशोखेत्राधियासी हतकिततरारातिपदृगेदंभः
स्रोमानायाजिभट्टः मुर्यजनरतः सुद्वधीराविरासीत् ॥
तत्सूनुभास्त्ररेणेत्यं पुरे पीरहरे कृतः । [३॥
प्रकाशो दश्चित्रवे मासि सुक्रपक्षेतिमे तियौ ।
वासरभास्तरसास्मानुष्यताज्ञास्तरः प्रभुः ॥ ५॥

इति श्रीमत्वाश्यपान्वयसंभवारिनहोत्रिकुलतिलकायमानश्री-महायाजिभट्टसूनुभास्करोत्रीतः श्रुहिप्रकाशः समाप्तः॥ संवत् १८४४ । शाके १९०९ पौषमासे शुक्कतृतीयायां॥

For the author's commentary on Vrittaratnākara, see no. 1091.

[H. T. COLEBROOKE.]

1746.

177a. Foll. 28; size 12 in. by 4½ in.; fair Devanagari writing; nine lines in a page. The same work [B].

Dated: संयत् १६६२ मीति जेष्ठवदी १२ वार भीत लिखितं॥ शियवालकचतुर्वेदि॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1747.

1139a. Foll. 57; size 8\frac{3}{3} in. by 3\frac{1}{2} in.; rather careless, modern Devanagarī writing; seven lines in a page.

 $\acute{S}uddhip rakā \acute{s}a.$

[H. T. COLEBROOKE.]

1748.

741. Foll. 89; size 12\frac{3}{4} in. by 4\frac{1}{4} in.; fair, modern Bengali handwriting (the first and last leaves by a different hand from the rest); seven lines in a page.

Suddhi-ratnäikura, by Mathurānātha Cakra-vartin. It begins:

प्रग्रम्य सम्यगतानतमःस्तोमापहं महः । ने कुरुते मथुरानायः मुद्धिरानादुरं कृती ॥ १ ॥

पूर्वाचार्यकृ[त] ज्योतिर्यन्यसंदर्भसंपुट: ।
कृत्यसंदर्भदीपो ध्यं दृष्ट्यतामस्य कौतुकं॥ २ ॥ ० ३ ॥
वृहासंहितायां॥ ०

इति ° कालभेदिनिर्थेयः fol. 4a; ° कालाणुद्धिनिर्थेयः fol. 6a; ° वारिनर्थेयः fol. 9a; ° तिथिप्रकर्यं fol. 10a; ° करगिनिर्थेयः fol. 11a, etc.; ° भाषाप्रकरगं ॥ स्रथान्यान फलं ° fol. 81a.

It ends: इत्यन्द्रफलं ॥ इति मुख्यिताकुरः श्रीमधुरा-नायचक्रवित्रिविनिर्मितः समाप्तः॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1749.

2116a. Foll. 13; size 9¼ in. by 4 in.; good, old Devanāgarī writing; eleven lines in a page.

Asaucadaśaka, a decado of stanzas presenting a summary of the laws of impurity, with a commentary (based chiefly on the Mitāksharā), by Harihara. It begins:

विक्षानेष्वरिवितनुनिजनवाक्यैर्मिताश्वरामध्यात् ।

शाशीषदशकवृत्तिं यदति हरिहरो हरि नत्वा ॥ १ ॥

मातुर्गभैविषत्त्वयं जिद्दिवसं मासत्रये क्तो यथा

मासाहं जिषु सूतिकविधिरतः स्नानं पितुः सर्वदा ।

जातीनां पतनादिजातमरणे पित्रोदेशाहं सदा

नासः प्राक् तदपैति सूतकंवशाङ्गातृरैशाहं परं॥१॥ मासत्रये भासत्रयमध्ये एकहितिमासो व्वधिमध्ये यदि गर्भसावो व्यक्तस्रक्षणो भवति । १

It ends:

शूद्रो धन्यः कल्धिन्य इति व्यासवाकात शृद्रधमेः संकरा-स्थानादृतः। धन्यशन्दो नंगलवाच इति ॥ इति श्रीचाशीचदश-कभाष्यं हरिहर्कृतं समाप्तं ॥ स्वस्ति संवत् १५६० वर्षे प्रथमभा-द्रपद्यदि ४ सोमे ॥ चग्नेह शेद्यास्वस्थानियरांतजडोवास्तव्यमोट-हातीयित्रवाडीमुकंदमुतेन (sic) चनंतनाम्नाभिधः स्वयत्नार्थं परोपकाराय च । इदं भाष्यमल्घिमत् ॥ after which, by a later hand चाशीचनिस्रीयः॥ [Gaikawak.]

1750.

2468b. Foll. 28; size 9½ in. by 5½ in.; good Devanāgarī writing, of about 1600 A.D.; 11-13 lines in a page.

Asaucasamgraha-trimsacchloki, another summary of the same subject, in 30 memorial verses, with a commentary.

It begins: को नमः सिक्दानंदाइयपरमात्मशिवगुरवे॥
नाता गर्थेष्यरं देवे शारदां गुरुमात्मनः ।
कशीषसंग्रहविशक्त्रोक्या व्याख्यं(ख्यां) करोम्यहं॥१॥
तत्र स्मातेक्रमनुक्षय्य लोकप्रसिद्धक्रममनुस्रदन् गर्भविपिक्तिनमिक्ताशीषक्रमेणाशीचं प्रतिपादयित ॥

ययनासाम्यंतरेषु खपुरुपनिहिते गर्भमात्रे विनष्टे
माता तन्माससंख्यासमदिनमणुष्टिः खानणुद्धाः सर्पिडाः।
संत्ये मासद्वये तु त्रिदिनमणुष्यो ऽतः परं सूतिवास्याष्
चातुर्वेर्त्यस्य तुर्त्यं भवति वयसि यत्नोध्यते श्रीचमात्रं

षयमासाभ्यंतरेषु षयमासानां साभ्यंतराणि मध्यानि तेषु स्वपु-रुमनिहिते भर्तृनिहिते गर्भमात्रे पृष्णिययवे गर्भे विनष्टे, स्युते माता जननी तन्माससंस्थासमिदनं तेषां मासानां गर्भधारणा-दारभ्य प्रत्येकं यथा संस्था तया समानानि दिनानि यत्र यश्चया भवति तथा सम्युष्णरमुद्धा स्थात्। ०

It ends: सर्वे गृहं प्रविज्ञेगुरिति संबंध:॥३॥ without colophon. [GAIKAWAR.]

1751.

2407. Foll. 40; size 8 in. by 43 in.; fairly good Devanagari writing, of 1814 A.D.; ten lines in a page.

. Isaucasamgraha-trimsacchloki, with commentary.

This MS. begins:

नत्वा गर्येशं शंभुं च सारदां गुरुमात्मनः । आशीचसंग्रहचिंशक्कोच्या व्यास्यां करोम्यहं॥

Colophon: इति मूतकनिक्येयित्रिंशतमूलसटीकग्रंथ: संपूर्कः॥ For the same treatise see Weber, Cat. Berl., nos. 1093-97. [Gaikawar.]

1752.

1699A. Foll. 136; size 9¼ in. by 4¾ in.; indifferent, modern Devanāgarī writing; nine lines in a page.

Asaucasmriticandrikā, a compendium of rules for removing impurity resulting from birth, death and other causes; compiled, for prince

Jayasimha (of Jayanagara), by Sadāśiva (with the family name Daśaputra), son of Gadādhara, and grandson of Vishņu. Rather incorrect.

It begins (somewhat corrected):

श्रीशं गिरीशं महसामधीशं
विश्वेशनंवां जनकं गुरं च।
प्रणम्य सन्यग् जयसिंहभूपतेस्
तोषाय किंचित् कृतुकं तनीमि॥ १॥
वेशे अस्मन्दशपुत्रनामिन महान् विष्णुहिन्नो अस्यस्वभूत्
सूनुस्तस्य सुधीगैदाधर इति स्थातो नगतास्थ्या।
तत्पुत्रेण सदाशिवेन विदुधा दृष्टा निवंधान्युरा
साशौचस्मृतिचंद्रि का विरचिता विह्वक्कोरेष्टदा॥२॥
चाशौचस्य विनिर्णयो अस्ति बहुषु ग्रंथेषु विह्वक्तनैर्
उक्तो यद्यपि विस्तरेण तद्दि ग्रंथं ममेनं बुधाः।
प्राक् पश्यंतु समस्तगृद्यविहितं स्रोकत्र लभ्यं निविति
दृष्टव्यं किमिति प्रयासवहुषु प्राचां निवंधेषु च॥ ३॥
चाशौचं नाम पुरुषिनष्टः कालसानाद्यपनोद्यः पिंडोदकदानादिविधेहेतुम्त ०

इति गर्भसावाद्याशीचिनिर्णयः $\mathrm{fol.}\ 4b$; इति ब्राह्मणादि-वर्णानां सामात्याशीचनिर्णयः॥ स्रथ विश्रेषणजनाशीचं 6a; - -इति मृतकसंकरिनर्णयः 15b; इति वस्तर्णजननाज्ञी च व17a; ॰ असवर्णेजननाशीच ॰ 19b; - - इति ॰ जननाशीचनिर्णेय:॥ अप गरणाशीचनिर्णयः 39b;--इति ० अनुपनीतस्पिंडाशीच 48a; इति सगोवसपिंडाज्ञीच ॰ 48b; ॰ असगोव ॰ 51b; इति ॰ निर्हरणाशीच ॰ 54b; इति ॰ अनुगमनाशीच ॰ 56b; ° रोदनाशीच ° 57b; there is a lacuna on foll. 59-60; इति दाहनिमिन्नाग्रीच 0.60a; - - - इति ब्रह्मचारिमर-ग्राविधि: 84b; इति $^{\circ}$ कुष्ठिमरग्राविधि: ib.; इति रजस्व-लामरण ॰ 85b; इति ॰ मूतिकामरण ॰ 86a;-- अप सहग-मनिविधः 91b;--इति । सर्वेशास्त्रासाधारणनारायणविष्ठप्रयोगः 99b ; - - इति प्रथमदिनकृतं 101b ; - - इति ॰ सप्रयोग घड-न्दादिप्रायश्चित्तं 114b; इति श्रीपींडरिकपाशीरवाकरदीक्षित-कृतायामाशीचचंद्रिकायां(!) दश दानानि 116b; इति ० उत्क्रांतिधेनुदानं 117b, etc.

It ends: चाहितारनेवैतानारिन:। पांवधयित्ततादीनां लीकिकारनी चविधिना दहनं कुर्योत्॥ इति श्रीदशपुत्रोप-नामकसदाशिवकृतायामाशीचस्मृतिचंद्रिकानामको ग्रंथसमाप्ति॥

For the author's *Lingārcanacandrikā*, see Rāj. Mitra, Not., V., p. 267.

[H. T. COLEBROOKE.]

244. Foll. 91; size 12½ in. by 4½ in.; modern Bengalī handwriting; seven lines in a page.

Māralatā-ţīkā, or Sandarbhasūtikā, a commentary, by Acyuta Cakravartin, son of Haridāsa Tarkācārya, on Aniruddha Bhaṭṭa's Hāralatā, a treatise on impurity.

It begins:

यामुपास्ते प्रसादाय नरीनृत्या महेश्वरः । भवभृतिकरीं देवीमन्नपूर्णी नमामि तो ॥ शिष्याणामनुबोधेन श्रीमदच्युतशर्मेणा । स्वनिरुद्धकृताशीचनिवन्धो विशदीकृतः ॥

तत्र तावत्युरतः शिष्यविनीतिप्रवृक्षिभ्यामनुष्ठितेष्टदेवतानित-मङ्गलिकीर्पितग्रन्थाभिथेयप्रयोजने पद्याभ्यां निष्प्राति । प्रख-म्यति १ ।

For a MS. of the Hāralatā boginning,
प्रमान्य पुग्डरीका अं पूर्वाचार्यप्रपतिता ।
व्यास्था मन्नादिशास्त्राणां समालोच्य विधिच्यते ॥
see Rāj. Mitra, Notices, II., p. 372; ef. also
the author's Śuddhiniveka, ib., p. 338.

ज्ञष विदेशस्याशीचं fol. 30b; ज्ञष स्माशीचं 42a; ज्ञष वर्णमित्रपाताशीचं 46a; ज्ञषाशीचमेकर: 46b; ज्ञष गर्भसावाशीचं 52a; सिपराशशीचं 59b; ज्ञषोदकादिदानं 73a; ज्ञष शोकापनोदनं 74b; ज्ञष पिरशोदकादिदानं 75a; ज्ञषास्थिसंचयनं 86b; ज्ञषाशीचानकृतं 1b.

lt ends: इति हरिदासतकीचार्यात्मजन्त्रीम<u>दच्युतच</u>क्रवर्तिना रचितेयं टीका हारलतायाः सन्दर्भसूतिका समाप्ता॥

For a Smritisamgraha, or Smritipaddhati, by Aniruddha (Cāmpāhāṭīyamahāmahopādhyāya), see no. 1553.

[H. T. COLEBROOKE.]

1754.

2333. Foll. 259; size 11 in. by 5 in.; good, modern Devanāgarī writing; nine lines in a page.

Śāntisāra, a compendium of rules for the propitiation of planetary agencies, and for

averting evil influences, by Dinakara Bhatta, (eldest) son of $R\bar{a}makrishna$ Bhatta, and grandson of $N\bar{a}r\bar{a}yana$ Bhatta $[\Lambda]$.

It begins:

श्रीरामकृष्णिपतरं नत्वोमांचां सदाशिवं रामं। दिनकरशमी तन्ते शांतिकसारं सुखाय विव्धानां॥१॥ ग्रंचे जिल्लान् ज्ञांतिसाराख्ये ये नयाणी निरूपिताः। तेषामादी सुबोधाय क्रियते उनुक्रमः स्पुटः ॥ २ ॥ कथितो अयुतहोमो अप लखहोमस्ततः पर । कोटिहोमस्तस्य चोक्रा भेदाः शतमुखादयः ॥ ३ ॥ चादित्यादिग्रहाणां च प्रत्येकं शांतयकातः। शनिस्तृतिर्यह्वानं ग्रहयोगे च शांतिकं ॥ ४ ॥ विवाहादी गुरोः शांतिः प्रतिशुक्रादिशांतयः । विरुद्धग्रहें शांतिः शांतिवैनायको ततः॥ ५॥ महारुद्वादिविधयस्तया रुद्वाभिषेचनं । लिंगस्य पाणिवस्याय पूजाचंडीविधिम्ततः ॥ ६ ॥ दुर्गोकत्यो भ्य सर्पस्य संस्कारो वास्तुआंतिकं। रजोदशैनशांतिश्व शांतिवैधव्ययोगके ॥ ९ ॥ उक्तश्चाकैविवाहो ऽय गोमुखप्रसवस्तया। तथा कृष्णचतुर्देश्याः सिनीयाल्याश्च शांतिकं ॥ ৮ ॥ शांतिः कुद्धान्त दर्शस्य मुलाग्नेपायिधिस्ततः । ज्येष्ठाशांतिस्ततः प्रोक्ता नश्चवैक्ये च शांतिकं ॥ ९ ॥ व्यतीपाते च वैधृतां संक्रमे चैय शांतिकां। नश्चत्राणां तिषीनां च गंडांते शांतिकं ततः ॥ १० ॥ उन्नरादी दिनस्यापि ख्ये विषयदीषु च । शांतिग्रहणजे उपाक्ता यमलोत्पत्तिशांतिकं ॥ ५१ ॥ शांतिः सद्तजनने चिकशांतिस्ततः परं। सिंहादी च प्रसूतस्य गवादेः शांतिकं ततः॥ १२॥ दिनमासान्द्रभेदेन बालज्ञांतिस्ततः परं। रोगर्छितिचिवारादिशांतयो चरशांतयः ॥ १३ ॥ पंचके च मृते शांतिस्तिपुरकरमृते ततः। त्रिपादश्चमृते शांतिरीजशांतिस्ततः परं ॥ १४ ॥ सम्यगोपीडने शांतिः काकमैयुनद्शेने । वायसांतः प्रवेशे च पत्नीसरदशांतिकं ॥ १५ ॥ कपोतस्य ततः शांतिः कृत्याशांतिस्ततः परं। विद्युद्धते तथा शांतिरुत्पातानां च लक्ष्यं ॥ १६ ॥ उत्पातपाककालञ्च शांतिः साधारणी ततः । देवताग्न्योर्वृद्धवृद्ध्योर्जलानां च विकारके ॥ १९ ॥

उपस्करिकारे च मृगपिक्षिविकारके।
स्कितिमे मृहादेख पाते शांतिस्ततः परं॥ १६॥
नानोत्पातेषु शांतिष्य मृतजीवनशांतिकं।
उक्ता शांतिरकाले च हिस्तनो मद सागते॥ १९॥
हिस्तन्पाख तथा धेनोमेंदे शांतिस्ततः परं।
शांतिभेंगे च दंशांशां भंगे लिंगादिकस्य च॥ २०॥
हुःस्वमदर्शने शांतिः पर्जन्याभावशांतिकं।
साद्यो राजाभिषेकश्च प्रतिष्पीभिषेचनं।
सिहासनस्त्रविधिदुर्गस्य विधिरोरितः॥ २१॥ ९

It ends:

श्रीरामेश्वरसूरिसूनुरूदभूद्यो भट्टनारायणः षोणोपंडितमानसंडनत्त्रयो श्रीरामकृष्णस्ततः । मीमांसानयतस्त्रविद् दिनकरस्तस्मादभूत्रकृतिः सेयं शांतिकतस्त्रसारिविषया रामाय स्थान्सदं ॥

इति स्रोमद्रामेश्वरमूनुनारायणमुतरामकृष्णात्मत्रदिनकरकृतः शांतिसारः समाप्तः॥

See Rāj. Mitra, Bikāner Cat., p. 456; Burnell, Tanjore MSS., p. 138b.

[GAIKAWAR.]

1755.

2194. Foll. 212; size 11 in. by 5 in.; indifferent Devanagari writing of about 1750 A.D.; ten lines in a page.

Santisara [B].

[GAIKAWAR.]

1756.

522a. Foll. 20; size 10 in. by 4 in.; fairly good, modern Devanagari writing; eight lines in a page.

The same work [C].

Incomplete. The MS. breaks off before the conclusion of the first section (lakshahomādi-paddhati, which in MS. A. ends on fol. 39b).

[H. T. COLEBROOKE.]

1757.

1741. Foll. 103; size 91 in. by 41 in.; son of Rāmakrishna Bhatta.

indifferent Devanāgarī writing of the latter part of last century; nine (foll. 78-89 ten) lines in a page.

a) Foll. 1-77 and 90-103 (paged 93-106), contain portions of Dinakara's Śāntisāra.

The MS. begins:

चों खिस्त श्रीमहागणपतये नमः॥ श्रों खिस्त नीमि मीतामिश्वनां भग खिस्त देव्यदिति नवैणः। खिस्त पूषा श्रमुरो दाधातुनः॥१॥ खिस्त द्यावापृथिवी १

खय गर्णेशपूजा fol. 2a; इति गर्णेशपूजा। स्रथ मातृणां पूजनं 5a; — इति दिनकरभट्ट श्रांतिसारे क्षेषियाह-प्रयोगः 26a; — इति भविष्योत्तरपष्टीपूजाविधः समाप्तः 35b; — इति समावत्तेनपद्धतिः ॥ 77a.

Fol. 90 begins: मुदोदेवताहोने विनियोग:। स्रों स्वाहाद \circ ; इति स्वाहोन: 91b; इति विवाहपहति: 100b; \circ चतुर्घीकर्म 102b; \circ गोमुखप्रसर्विधि: 104a. This portion (a), marked c \circ in the margin, and दशकर्मधर्म [पद्धित supp.] शास्त्र on the fly-leaf, ends c : शां- स्कनस्वाशांतिप्रयोग: n

 Foll. 78-89 (not paged in the ordinary way, but marked 1-12 at the top) contain a fragment of the Prayogaratna.

It bogins: जाय क्रमप्राप्ती विवाह:॥ तत्र तावदुष-योगितया किंचित्सक्षेपेकोच्यते॥ १

इति ॰ मंडपदेवकादिप्रतिष्ठा ${
m fol.} \ 83b$; ॰ देवकोत्याप-नादि 84b; ॰ नववधूगृहगमनविधि: 85a, ${
m etc.}$

This portion ends: इति प्रयोगराले सर्केवियाह: ॥ see above, no. 471 (MS. 2794, fol. 118).

[H. T. COLEBROOKE,]

1758.

178. Foll. 199; size 12½ in. by 4 in.; fair Devanāgarī writing, of 1806 A.D.; ten lines in a page.

Śāntiratna, or Śāntikamalākara, another treatise on lustrations, and the means of averting evil omens, by Kamalākara Bhaṭṭa, (second) son of Rāmakṛishṇa Bhaṭṭa.

It begins:

नारायणामजस्त्रीमद्रामकृष्णस्य भूनुना ।

कम्हाकरसंज्ञेन प्रोच्यंने शांतयः क्रमात् ॥

तत्र । एवं विनायकं पूज्य ग्रहास्त्रीव विधानतः ।

कमेणां फलमाप्रोति स्त्रियं वाप्रोत्यनुक्रमाम् ॥

इति याज्यस्क्येन सर्वेकर्मीगत्वोक्तेविनायकशांतिरुच्यते। ० इति ? विनायकशांति: fol. 7a; इति ? सर्वेकमेस्विन-निर्खयः। स्रथ सर्वेशातिकप्रकृतित्वाहृहयतः 10b; इति ° ज्ञातम्खादिकोटिहोम: 29b; इति ° नवग्रहयतः । अथ प्रसव-সান্য: 35b; इति गंडांतशांति: 39a; इति व कृष्णचतुर्देशी-সানি: 41b; হ্নি মিনীযালীকুরুয়ানি: 43b; হ্নি $^{
m o}$ दर्जाजाति: ॥ इति तिथिज्ञातय: ॥ जय नक्षत्रज्ञातय: । 45a; इति ॰ ज्योष्ठाशांतिः 47a; इति ॰ मूलशांतिप्रयोगः 58a; इति ॰ आस्त्रेपाशांतिः 64a; इति ॰ प्रसवशांतिः 64b; इति ॰ एकनक्षत्रजननशांतिः 64b; इति $^{
m o}$ व्यतीपातादिशांतिः । अय ग्रहणज्ञातिः १६७ ;—इति व ज्वरीत्पत्तिनक्षप्रज्ञातयः ॥ अथ যৌৰজানি: 120a; হুৰোনাৰেজ্যানি: 120b; হুনি ৰুখ্যানি: 121a, etc.; इति व अड्डतसामान्यशांतिः । अथ नानोत्यात-जातय: । 133a ;—इति ० सद्रविधानं समाप्तं । अप वेदपा-रायमं 155a; इति वास्तुशांतिः। ष्राथास्मन्पिनृकृतो वास्तु-ज्ञातिप्रयोगः 166a; इति श्रीमद्वित्रबृंदयंद्यपाद्पमश्रीभट्टना-रायसमितुभट्टरामकृष्णियरचितः पौरासवास्तुप्रयोगः 171b; इति ॰ अकिविवाह: 178b; इति ॰ रामकृष्णभट्टकृती रुद्रखा-नविधि: 183b.

It ends:

श्रीमज्ञारायखास्यात्मनिन विषुधी रामकृष्णाभिधानस्
तत्मृतः सर्यविद्यांषुधिनिनषुलक्षीकारतः कुंभनन्मा ।
दृष्टा नानानिषंधान् व्यर्वयद्गुलं ग्रंथमन्नाकरास्यः
पित्रोः पादान्नभृंगो रषुपितपद्योः स्वश्रमं प्रार्थयश्च ॥
[(ग.संश्रयं प्राप्य यत्नात्)

इति शतचंडीसहसचंडीप्रयोगः॥ (Rāj. Mitra, Notices, $V_{\rm eff}$, p. 270).

यो भाट्टतंत्रगहनार्णेवकर्णेधारः
ज्ञास्त्रांतरेषु निश्विलेष्यपि ममैभेता।
यो ऽत्र श्रमो अस्ति विहितः कमलाकरेण
प्रीतो अनुनास्तु स कृती युधरामकृष्णः॥

इति स्त्रीमत्यद्वाक्वप्रमाणपारी स्त्रामेश्वरभट्टसूरिसूनुनारायस-भट्टमृतमीमसिकरामकृष्णभट्टात्मजकमलाकरभट्टकृते शांतिरातं समाप्रे॥ Foll. 68-95, written by a different hand, have been inserted there, but apparently belong to some other part of the work.

For another MS, of the work, see Bikaner Cat., p. 455; for a Śāntiratnikara, by the same author (probably the same work), see Burnell, Tanjore MSS., p. 138b.

The author wrote his Nirnayasindhu in 1611-12 A.D. [H. T. COLEBROOKE.]

1759.

160b. Foll. 206; size 12 in. by 4½ in.; legibly written, in Devanāgarī, in 1801 A.D.; ten lines in a page.

The same work. [H. T. COLEBROOKE.]

1760.

917. Foll. 80; size 12½ in. by 4 in.; very fair, modern Bengalī handwriting; seven lines in a page.

Santikatattvāmņita, a manual of directions for averting evil omens and propiniating astral influences, by Nārāyaṇa Śarman.

It begins:

नत्वा गोपीकानं मत्वा च विविध [घ] बुधवाक्यानि । श्रीनारायणभागे भानिकतस्त्वामृतं तन्ते ॥ अह्रतिसन्धुप्रमुखे तक्तमृत्वे पुराणादी । नानास्थाने ये अपीस्ते अस्मन् ग्रन्थे समामेन ॥

तत्र शान्तिल्खणमाह स्मृति:। ०

It ends: धेनुं मुत्रंश च दक्षिणां दद्यादित्वर्थः n इति गराङ्शान्तिपरिच्छेदः ॥ and by a different hand: इति स्त्रीनारायणशर्मेकृतं शान्तिकतस्वामृतं समाप्तं ॥

See Rāj. Mitra, Notices, II., p. 9; VII., p. 233. [H. T. COLEBROOKE.]

1761.

665a. Foll. 1-18; 4to.; size 11½ in. by 9 in.; European paper; fairly written, in Devanāgarī; fifteen lines in a page.

Mahāśānti, a treatise on expiatory and propitiatory rites, in two adhyāyas of 18 and 25 sections resp.

It begins: को नम: श्रीयदेवस्यो । श्रीहरि: को ॥
महाज्ञांति प्रवस्थामि यो प्राप्य महतों श्रियं ।
ब्राह्मण: स्वत्रियो वाषि वैष्यो याष्पुपसर्जित ॥
ब्राह्मण: सर्वेकामाभि स्वत्रियः पृष्यियोज्ञयं ।
सर्वेतस्तु समृद्धिं च वैष्यः समधिगच्छति ॥
दिस्यं या पार्थिवं वाषि स्वांतरिस्मियापि वा ।
महाज्ञांतिः प्रश्नमयत्यस्ता भयमुष्टितं ॥

Chapter II. begins: स्वय नस्तवासामुपाचारं वस्त्रामो इतवासाग्ने:(? सहतवासा सग्ने:) पुरस्तादहतेन वस्त्रेगोदग्दशे-नात्मन्यवसाय कृत्तिकादीन्यझायावाहयेदावाहियपानि ०

It ends:

समाप्तेयं महाशांतिः प्रेमानंदलिपीकृता । प्रतापोइंडमार्चडकोलवुरुक्प्रभोः कृते ॥

For the first part of this treatise see Weber, Cat. Berl., no. 1249. [H. T. COLEBROOKE.]

1762.

1730a. Foll. 44; size 8½ in. by 4 in.; indifferent Devanāgarī writing; nine lines in a page.

[Navagraha-] Śāntipaddhati, a manual of directions for the propitiation of the nine planets, according to the Sāman ritual, by Śivarāma, son of Viśrāma.

It begins:

प्रसम्य तातं विश्वामं विश्वेशं जगदेविका । ग्रहशांतिविधिं वस्त्ये सामगानां हिताय वै॥

Then follows a lacuna, space being left for some three or four lines; after which it proceeds:

गर्भाधानादिविषाहातसंस्कारकर्ममु क्रियमायो नैमित्तिकः । संपदादिमलोहेशेन क्रियमायाः बाम्यः॥ तत्र निये नैमित्रिके चनविहितकालिनिषञ्जकालाद्यपेक्षाः। काम्ये तु सर्वांगोपेतस्यैव फलपक्षाद्विहिते एव काले चनुष्ठानं । तस्मान्काम्यस्तु ज्योति-विदादिष्टे शुभे अहि कर्तव्यः । काम्ये ग्रहग्रहे मंडपकुंडादि यथोक्तमेव सर्घ कार्यं॥ इति परिभाषाः॥ ष्रथ कर्मक्रमः॥ ० इति गरापितिपूना fol. 3b; स्वित्वरार्थ 6b; स्वित्ति वाचनं 7a; कीतुकार्थः: 7b; स्वित्तिस्यापनं 10b; ॰ ग्रहार्था स्थापनं 18b, etc.

It ends: चतुर्भिश्चेतिनि प्रणम्य यथाविभवं ब्राह्मणा-संपूज्य इष्टाचेन संभोज्य दीनान्धकृपणेभ्यो यथाविभवमन्नाहि दस्ता इष्टेंबेधुभिश्च परिवृतः स्वयं भुक्ता स्नात्मानं कृतार्थं मन्त्रीत॥

इति विह्नसुकुटमाणिकानीराजितचरणकमलमुक्कश्रीविश्रा-मात्मजिश्वरामविरिचिता नयग्रहाणामगुताहुतिहोमात्मिका शौ-तिपद्धतिः समाप्ता ॥ सं ० १८०६ वर्षे फाल्गुणविद् ७ मेदे लि ० चाः साशारामेण ॥

For the same author's Chandogānīyāhnika, see above, no. 455. [H. T. Colebrooke.]

1763.

1460. Foll. 409; size 8½ in. by 4½ in.; written, in Devanāgarī, by different hands, in the (16th or) 17th century; 9-15 lines in a page.

Mahārņava, a comprehensive work on expiations for removing and obviating diseases and evil influences resulting from deeds in a former existence (karmavipāka); compiled by Bhaṭṭa Viśveśvara, son of Peṭṭibhaṭṭa, under the auspices of Māndhātṛi, younger son of Rōjā Śrī-Madanapāla, and brother of Pṛithvīmalla (author of Śiśurakshāratna).

The work begins:

नमः सकलकल्याणभाजनाय पिनाकिने । नमो लक्ष्मीनियासाय देवतायै गिरी नमः ॥ १॥ प्रवालाद्रिप्रस्यशुतिनिचयपयीयवपुषे १॥ ३॥

Cf. Smritikaumudī, Aufrecht, Cat. Bodl., no. 653, verses 3-12.

यदिदिरानायपुरंदराधैराराधितं ०॥ ३॥
प्रकृष्टचळकुंडळस्त्रयकपृष्ठगंडस्थळं ०॥ ४॥
काते कृतागिस ०॥ ५॥
स्रासीदसीमगुण्याककुळांबुराशाव् ०
श्रीरालपाळनृषितिर्भुवनैकरलं॥ ६॥
तस्यानुनो भरहपाळ इति प्रसिद्धः ०॥ ७॥
सुतो ऽस्य जातः सुकृतोन्नतस्य ०
नासा हरिश्चंद्र इति स्थान्त ॥ ६॥

तस्यात्मजो अनुदतुलप्रतापः साधारको भूमिपतिर्वेदान्यः। ० શિષ્ટ 🛭 षंथि चित्रदेशीते ^०॥ १०॥ ष्यस्यात्मनः श्रीमदनेन नाम्रा ^०॥ ११ ॥ यः कृपानारामान् ।। १२ ॥ Aufr., Cat. Bodl., [no. 651, v. 17. परिज्ञीलयता कलाकलापं विद्धानेन च भूरिशः प्रवंधान्। मदनेन महीभृताय येन प्रथिता नृतनभोजराजकीतिः॥ १३॥ पुत्रेषु सत्स्विप कलत्रयुगे व्यातस्य पुत्री जगन्तयविमृत्वरकीर्तिपूरी। जाती प्रियावतितरां प्रथमप्रमृती नीतौ महोब्रतिमनस्यमुखेर्विनीतौ ॥ १४ ॥ उदारशीली सुमनोपिलास-मनोज्ञवृंदायनकेलिलोली । यशोदयायधितमंगलांगी यौ रामकृष्णाविव संप्रतीतौ ॥ १५ ॥ यक्छैशवानुकरणं न युवान वृद्धः शक्नोति कर्तृमपरः श्रुतसङ्ग्रो जिप । दानं निदानमसिलार्थिजनार्थसिन्नेः कीर्तिर्दिगंतवितता च यतस्तदीया ॥ १६ ॥ श्चप्रतिमद्धः पृथिष्यां पृथीमञ्चलयोरभुज्ज्येष्टः। खपरो मांधातृयुग्रीमांधाता गीयते नगति ॥ १९ ॥ सो व्य मुकृतविधाता रिपुकुलजेता तनोति माधाता। विद्वन्मुखेन मितमान् सत्कृतिरानं महार्थीयं नाम ॥ १६ ॥ श्रुतिस्मृतिपुरागानि समालोक्य यथामति । િવલ ॥ निवध्यते (विरच्यते C) समासेन निवंधी व्यं महार्शव: ॥

[Here the present MS. (A) inserts the following five verses (some of which occur again at the end of some chapters), and a short prose section:

पेहिभट्टात्मजः (!) श्रीमान् भट्टविश्वेष्यरः मुधीः ।
महार्णवाभिधं स्मार्तं निषंधं कुरुते कृती ॥ २० ॥
मित्रंभी शास्त्रं प्रकृतिरमणीया व्यवहृतिः
परा* शीलं द्याच्यं जगित स्वजवस्ते कित्रपये ।
चिरं चित्रं तेषां मुकुरतलभूते स्थितिमियाद्
इयं व्यासारस्यप्रवरमृनिशिष्यस्य भिश्वितः ॥ २१ ॥

माता पुराविष्यकोतिविभया पस्याचिका नामतः शाकत्यापरमूर्तिरायेषिरतः श्रीपेहिमट्टः (!) पिता । सो ऽयं काशिकवंशभूषणमणिः श्रीभट्टविश्वेश्वरो वेदे स्मातेमते नये च मपदे याक्ये कृती वर्षते ॥ २२ ॥ दुस्क्मेपाकजनितामयकिताना साक्क्मेशमेकरमित्युदितं मुनींद्रैः । तत्सांगजातमितरोक्तिविधानपश्चं वस्यामि रोगनिकिलार्शिनविहेणाय ॥ २३ ॥

रनोविपाकः परतः कीर्त्यते कालनिर्णयः। कृतं च हायनस्येति निषंधे अस्मित्रनुकमात्॥ २४॥

then follows a short passage: ननु कर्य कर्मविषा-ककालनिर्णयवार्षिककृत्वानां पौर्वापर्यं। o ending

इति पेहिभट्टात्मजभट्टविश्वेश्वरिवरिचते महार्णवास्ये कर्मेवि-पाके संगतिः समाप्ता ॥ सथ वस्त्यमासम्बद्ध ० 📗

त्रच तायद्वस्प्रमाणसक्रुक्तमोपयोगित्वेन कर्मविपाकरूपरो-गादिनिवृत्त्पर्थं प्रायिश्वत्रादेरवश्यकतैष्यता प्रतिपाद्यते । तद्याधा ०

The work consists of forty chapters, or waves (taraiga), the first seven of which (ending fol. 235b) treat of prāyaścitta, as a religious observance for the improvement of a man's future prospects; while the remaining chapters deal with karmavipāka more ospecially, and aim at "taking away the gripe of a particular malady." While the former section draws its prayers and invocations largely from the Veda, particularly the Yajurveda; Puranas and Tantras have supplied most of the materials for the second section. The authority most frequently laid under contribution is the Śūtūtapiya Karmanipaka. The following may serve as a specimen of the endings of chapters, and the subjects treated:

महार्णवास्ये महित प्रवंधे

माधातृनास्रो मदनात्मजस्य ।

सास्वर्गरानीयनिदानमाद्यम्

तुंगस्तरंगो अयमगादगाधः ॥ fol. 6a;

इति शातातपीयकमिषिपाकोक्तपरिभाषा 9a; इति जमद-रिनप्रोक्तः कूप्मांडहोमिथिशिः 11a; इति कीश्रायनोक्तः कूप्मां-डहोमिथिशिः 12a; श्राज्यहोमिथिनियोगः 19a; इति कृप्मां-

^{*} Thus also A, B, C at the end; see Madanapāripāta, ed., Bibl. Ind., p. 128.

इहोमानुष्ठानक्रमः ॥ ९ हितीयस्तरंगः ॥ 27b; इत्यापस्तंथीयो गणहोमिविधिः 29a; चरुहोमिविनियोगः 37a; इति तृतीयस्तरंगः 42a; इताष्यलायनघोषशांतिः 52b; इति तैसिरीय-घोषशांतिः 75a, etc. Up to fol. 50, and on foll. 73 -75, the mantras are accented.

The chapter on vināyakašānti, referred to in the author's Smritikaumudī (Aufrecht, Cat., p. 277a), is found on foll. 155a-160b of the present MS.

The last few leaves of the MS, have been partly restored by a more modern hand.

It ends: इति मेमग्रहहरणं॥

मितर्येमां शास्त्रे see above ॥ १॥

कविराधुनिकश्चिरमानी वा

न विशेष: क्षिषदस्ति सक्तनानां।

इयतेव जितं मया यदेषाम्

खितलोकेषु गुरुषु पश्चपातः॥ ३॥

इति श्रीपंडितपारिजातकभट्टारमञ्जेत्यादिविरुद्राजीविरा - जमानश्रीमदनपालपुत्रस्य मोधातुर्निवंधे महाखेषाभिधाने कर्म- विपाके ग्रहमकरखं समाप्तं॥ समाप्तश्च महाखेषनामनिवंधः॥ [H. T. Colebrooke.]

1764.

2152. Foll. 404; size 11 in. by 5 in.; good, large Devanāgarī writing, of about 1750 a.p.; ten lines in a page.

The same work [B].

This copy ends, foll. 395b-396a: इति मेपग्रहहरं॥

मितियेषा १ ॥ १ ॥

महार्ग्यस्ये महिते प्रवंधे

माधातृनास्रो मदनात्मजस्य ।

सत्कमरानाष्टिभृष्य (!) चत्वा
रिज्ञास्तरंगो अयमगादगाधः ॥ ३ ॥

समाप्तो ज्यं महार्शीवनामा निषंधः ॥

Then follow eight leaves, containing a list of contents, written in triple columns.

GAIKAWAR.

1765.

3251. Foll. 410; size 7¾ in. by 6¼ in.; written, in the Śārada character, on birch bark, by two different hands; 15-17 lines in a page. The same work [C].

The first leaf is missing, the second leaf beginning with the last pāda of verse 4 (प्रकृष्ट- चल °) of the introduction, viz. महः किमिप मोहनं कपटशेशयं-- this leaf, as well as the next, is however sadly injured through the bark having peeled off.

A facsimile of one of the pages of this MS. has been published in the Palæographical Society's Oriental Series, part IV., with a descriptive account by Dr. Haas. The writing material used being of a very delicate nature, the MS. has to be handled with extreme care. It is wrapped in a plain case of limp leather, stamped with an ornamental edging.

The MS. ends on fol. 401a with the same two ślokas as MS. A, but the second is slightly defective; whilst of the colophon the copyist only wrote sta which is followed by an anukramanikă to the work.

Several lacunæ occur in the body of the work, esp. one extending from fol. 149b to 160a.

[G. BÜHLER.]

1766.

201. Foll. 99; size 10³ in. by 4¹ in.; fairly good Devanagari writing, of 1639 A.D.; ten lines in a page.

Karmavipākasāra, a digest of directions for the expiation and removal of the evils resulting from sins in a former existence, especially maladies of all kinds, by Dinakara, son of Rāmakrishņa and Umā, and grandson of Nārā-yaṇa Bhaṭṭa. It begins:

प्राम्तोमा प्रसूर्य तनयमिह पिता रामकृष्णाच्य सो ज्यं प्रायच्चित्रपु सारं दिनकरिवनुभः शांतिकानां च सारं। कृत्वाची कर्मपाकेष्यसिल्ल घुधमुदे मारमेतं तनीमि श्रीरामाधिप्रभावादयमपि भजतां स्थातिमुचैधेरायां॥१॥ ग्रंथे कर्मिषपाकीये ये मयार्था निरूपिताः। तेषामादी सुवोधाय क्रियते उनुक्रमः स्मुटः॥ २॥ प्रारम्भनाशो दानादेः प्रायश्चित्तैः समुचयः। रोगार्था तारतम्येन द्वादशाच्द्रतद्धेकं॥ ०

This anukramanikā consists of 50 ślokas, ending thus:

दारिद्यहारि धनदं मूर्तिदानं ततः परं । श्रीमूकस्य विधिस्तद्वद् रलदानं समृद्धिदं॥

नन्दनिष्टहरत्वाविशेषाच्योतिककर्मविषाकयोः को भेदः । उच्यते । भाष्यनिवारकर्मे विषाकत्वं । कर्मविषाकशस्य कर्मणी विशेषेण पत्रनिर्मित चुत्पत्त्वा व्याध्यादिषु मुख्यः । तिह्वपाका नात्यायुभौगा इति पातंनलसूत्रात् । तिवयतिककर्मम् लाख्यणकः।

It ends: इति श्रीमूकं हेमाद्री संवती: ॥
समुद्रज्ञानि रालानि नरी विगतक लगम: ।
दक्षा विप्राय महते प्राप्तोति महतीं श्रियं ॥
श्रीरामेश्वरमूरिमूनुरूदभूषो भट्टनारायण:
स्रोणीपंडितमानसंडनजयी श्रीरामकृष्णास्तत: ।
मीमासानयतस्त्रविद् दिनकरम्नस्मादभूत्रत्कृतिः
सेयं कर्मविषाकसारविषया रामाय दशास्मुदं ॥

इति श्रीमद्रामेश्वरमूरिमृनुश्रीमन्नारायणमुतश्रीमद्रामकृष्णमु-तिहनकरकृतः कर्मविपाकसारः समाप्तः ॥ संयत् १६९६ समये वैशाखयदी वैद्यशीवरश्रुभदी लिखितं ख्वपतीबाद्यण कासिके वाजी (!) ॥

See Rāj. Mitra, Notices, VII., p. 303. A different work of the same title, Bikāner Cat., p. 405. [H. T. COLEBROOKE.]

1767.

2652. Foll. 250 (wanting foll. 1, 8, 31, 41, 43, 161, 163, 191, 218, 227-34; double nos. 99, 118, 144); size 10 in. by 6 in.; careless Devanāgarī writing, of 1533 A.D.; nine lines in a page.

Sāragrāha-Karmavipāka, a similar digest, by one who calls himself the eldest son of Kāhnada, or Kānhada (i.e. Kṛishṇa), and grandson of Padmanābha.

The work seems to have been compiled, in 1384 A.D., under the patronage of Karnasimha, minister to King Durgasimha of śri-Nanda-padra(?), son of Mangala Bhūpīla.

The present MS. commences in the fourth verse of the introduction; but the beginning, as well as some of the defective verses further on, are here supplied [in brackets] from a collation of four Bombay MSS. kindly sent by Professor R. G. Bhandarkar:

[यो देवः किल पूर्वसरीसमये संस्मर्यते ब्रह्मणा यद्यादी मुरिशक्षदैत्यमनुजैरभ्यर्थते कर्मणा । यिम्रवातवियातज्ञातकविनं कुंठं कुठारं करे विश्वार्ण तमुपास्महे गजमुखं सिद्धेः परं कारर्ण ॥ १ ॥ वंदे विश्वनुता पितामहस्ता वाग्देवतामेव ता यस्याः पुरुषपदप्रसाददिलताशेषोग्रजाञ्जो जनः । उद्यापार्वेणचंद्रसोद्भितसुधापाषोधिवीचिछ्टा-निर्णिक्ताननवर्णवान्यनिकरैपिंड्रास् संदीव्यति ॥ २ ॥ तमादिदेषं जगतामधीशं चतुर्नुसं ध्यानजुपं प्रपद्ये । वराचरं यासारणाह्नभ्य विद्यास्तयाष्टादश यन्मुखेभ्यः ॥ ३ ॥ विश्वत्रातारमीशं दलितदनुसृतं मुक्तिः; भक्तिभाजां विष्त्रमूपं विषुद्धं विबुधननयनमीतिदं योगिगम्यं। विष्णुं कालग्रसिष्णुं करकहितग्रीदाज्ञंसचक्राकाचापं पापं विद्रावयंतं भवजभयहरं ब्रह्ममूर्तं प्रपद्ये ॥ ४ ॥ देवं सुधाकरकलाकलितोन्नमागं भ्यसं त्रिशूलधरमद्भिमुतावृतांगं । कोपप्रसादमतिवर्जितम्यवीर्य वंदे मुर्रार्वेगर्या मिञ्जतनुं वृयाकं ॥ ५ ॥

षण ॥ दृष्टं यदव तत्रस्मातीत्वा सारं हि शास्त्रतः ।
ग्रंचकर्तुरयो व्यक्तिः प्रोच्यते परमार्थतः ॥ ६ ॥
[राजा] यव सुरे(ी.पुरे) सुरेष्यरसमः श्रीतुर्गिसिंहो महान्
ष्वद्वा यस्य तनोः पदे च महिषी धन्यांविका राजते * ।
[यस्माविच्य]धरा परा कलयित श्रीकर्यकंठीरयः
कस्तद्वर्यीयतुं ह्यमः हिस्तितले श्रीनंदपुत्रो(पट्टं Bo.)

ितस्मिन्॥ विभः॥ १॥

^{*} रापते MS. In the only Bomb. MS. which has this sloku, this pāda reads thus: सधीं ननु यस्य पट्ट-महिंपी याधिका राजते।

येनादी] जगदीश्वरेख हिमना(जनता Bo.) मधीदया

ये दायेन समुद्धृताविनभृता धनैद्धृही नाशिताः । स्रोहं(1. व्यं) संप्रति दुर्गीसंहनृपते(ति Bo.)गोंत्रावतीर्यों-शितस्(डतस् MS.)

तत्रतसर्वेमिदं करोति यदहो नान्येन निष्यद्यते॥ ६॥

तस्मिन् राज्ये

वेदयास इव प्रपंचवतुरस्ति ख्यातौ नाटयव् जासी द्विष्यपुराणपाठिनरतः स्वाचारवान् शृद्धधौः। विस्थातो भृवि चित्रकूट इति वै यो नागरज्ञातिपु प्रकागवितयाचकेषु धिषणः श्रीषद्मनाभाभिधः॥ ९॥

तस्यात्मनः काह्उदेयनामा(ी.नामा)
व्यामः प्रयामिकमितः मुपुर्विः or रखे ।
गयाप्रयागादि विगाद्य तीर्थान्यनेकशोंकं(ी.गं) विमलीचकार ॥ १० ॥

[य]स्त्रगरममृतपुरममेचयै हि]त्रधार निजपूर्वपूरुमान् । उद्यमै [क] निधिरुज्ञमात्मधीक्षीतिमंडनमिहायभासते॥१९॥

तस्य वश्यमनसः मृतो श्यजः शास्त्रसारकृतसंग्रहयजः । लोकशोककरकभैकृतनः (नं v.l.) शास्त्रशस्त्रमिदमाववंध सः ॥ १२ ॥

शास्त्रभ्यः सारमादाय केवलं ग्रंथधारणं । स्था तस्मादस्मासु तृष्ट्यार्थतु(ी. तृष्यंतु) सूरयः शास्त्रपारगाः॥१३॥

तद्यया तथ्यमेव सिद्धं(द्व v·l.)नृपतिभर्तृहरियाक्यं । $% \frac{1}{2}$ नमस्पामो देवात्रनु हतियथेस्ते औप यश्चमा विधि $^{\circ}$ तस्माहंपक्ष्यः । $(Bh.,~Nit.~92~{\rm or}~94)$ ॥ 98 ॥

यदेहिकामुप्मिकभायसितं बुद्धा वियुक्तमृत षुद्धिवृतं । यत्कमे दैवास्यमिह प्रसिद्धं जुभाजुभं नीमि तदीशनदं॥ १५॥

तत्र मार्द(तत्राप्परं Bo.) दुःखकरं नराणां चुभेतरत्वमें निरीत्य पाके। यदृचुराद्या मुनयो विचार्य निजायेयुद्धा विविधप्रकारं॥ १६॥

गर्गो मनुर्गोतमयाज्ञयस्क्यी बोधायनः मुस्रुतज्ञालिहोत्री । ज्ञातातपः प्राणिगणानुकंषी पुराणकती यदुवाच येथाः॥ १९॥ नानाभेदेषु येदेषु पश्चदुक्तं मनीविभिः ।
धर्मशास्त्रपुराखेषु कमे कि पाकलक्ष्यं ॥ १६ ॥
किषितगाँतीतमाधापि किषित्
किषितगाँतीतमाधापि किषित्
किषितगाँतीतमाधापि किषित्
किषितगाँतीतमाधापि किषित्
किषितगाँतीतमाधापि किषित्
मन्यादिभ्यः सत्यवत्याः सुताख
पीराखेभ्यः सारमादाय किषित् ॥ १९ ॥
विद्वज्ञनियनोदाय हिताय भुविनां (१. भ ०) भुवि ।
सारमाहिनदै नाम्ना साम्नायं शास्त्रमुद्धरे ॥ २० ॥ ०

Fol. 5b: इति सारसंग्रहे(!) क्रमेवियाके दैवकत्यनाप्रकरणं ॥ अथ प्रकरणधिकारसंख्या ॥ तत्र
मीलगिनृपतिविरिचतं क्रमेवियाकं यतः पुरस्कृत्य ।
रचितो ग्रंथस्तस्तात्रिक्षमं नाम तस्यापि ॥ १ ॥
ग्रंथे प्रकरणात्मत्र पंचपंचाश्चदेय हि ।
अधिकाराः पंच युक्ताश्चत्वारिंशासमन्तिताः ॥ १ ॥
शतत्रयं परिख्याता दानानां(!) शांतिकारणं ।
पंचाशक्तिस्तेतानि सप्टी चैव शतानि तु ॥ ३ ॥
चत्वार्थेव सहसाणि ग्रंथवृत्रश्चोकानि संख्या प्रकीतिताः(!)।

एवं नयाधिकाराणां संख्या ग्रंथस्य च स्मृता। न संशयो ऽत्र कर्तयो न न्यूनमधिकं भवेत्। क्रथ सारग्रहणं। पट्सप्रतिसमायुक्तं विज्ञानेशाच्छतद्वयं। पंच बोधायनीयानि गृहीतानि शतानि च॥ ०

रवं ५२०० द्योकसंख्या प्रकीर्तिता॥

Thus the author states that his compilation is principally based on Maulaji Nripati's Karmavipāka, 1000 ślokas (in round numbers) having been taken therefrom, interlaced with quotations from other sources (Vijāāneśa, Baudhāyana, Śātātapa, Dānakhanda, Ācāradīpa, Jāānamandala, Āyurveda, Bālacikitsā, Purāṇas (of which he knows eighteen), and other works, the whole amounting to 5200 ślokas. After this statement he proceeds: अप मोठामः।

नत्वा श्रीशनुमेशदंतियदनी शक्तिं ग्रहान् बाडवान् पुरवानां तु निजापराथ[ज]नितं दंडे विधायाधुना । श्रीतान्नीलिगिभृपतिः स्वविहितं धर्मे प्रजापालनं सम्यक्कर्तृमपुरवरोगशमनं बूते विधि शास्त्रतः ॥

शास्त्रत इति तदाह।
पुराखन्यायमीमासाधनेशास्त्रीगमिश्रिताः।
वेदा स्थानानि विद्यानी धर्मस्य च चतुदेश॥ ०

स्वयोत्तेशेन व्याध्यः fol. 15a; स्वयं स्त्रीणामाचारयान्यानि 16b; इति हानमंडलोकस्त्रीकमैविषाकः 20a; इति हानमंडलोकस्त्रीकमैविषाकः 20a; इति हानमंडले पुरुषकमैविषाकोहेशः 21a; स्वयं प्रायिश्वसल्ह्यणं 22a; इति श्रीमिह्नरिचते सारग्राहे कमैविषाके प्रायिश्वसाधिकारः 54a; इति सारग्राहे कमैविषाके चाद्रायणविधिनिर्णयः 58a; इति श्रीमिह्नरिचते कमैिवपाके ऐहिककमैप्रायिश्वसानि 63b; इति सर्वेशास्त्रसारग्राहे(!) कमैविषाके सिह्नरिचते प्रायिश्वसग्रहणे प्रायिश्वसाधिकारः॥ स्वयं दान-प्रशंसा। 75a; इति दानसंकल्प्यप्रयोगिषिः 93b; इति श्रीमिह्नरिचते कमैविषाके सारग्राहे प्रतिकरणव्ययस्थाकरणं 102a, etc. 'It ends:

षदनं प्रसाद[सद]नं सदयं हृदयं सुधानुची वाचः। करणं परोपकरणं येषां केषां न ने वंद्याः॥

इति सारग्राहो नाम वृह्वकमेविपाकः समाप्तः ॥ समाप्तं चेदं कमेविपाकनाम धर्मशास्त्रं ॥ संवत् १५ छापाढादि ९० वर्षे स्राप्तनपृदि १ दिने उल्लेषि ॥

One of the Bombay MSS., which will be described in Prof. Bhandarkar's next Report, here adds the following verses kindly placed by him at my disposal: **WY HPU**:

षादी बभूय भुवि विक्रमभानुनामा भृवसभान्यनृपिमद्वशिरोळ्ळाम । तत्प्राज्यराज्यसमयातिगतांतरिह्य-वेदान्वितास्त्रिविभुसंख्यज्ञरच्छतेषु $(Samv.\ 1440)$ ा शाके रसोत्तरशतेषु गतेषु राम-ह्योग्गीमितेषु $(\dot{S}aka~1306)$ दयितेषु सहायिनेषु । मास्यकेतापविषमे किल भुजनाम्नि रक्षेज्ञरिमरमणीयवलक्षपक्षे ॥ तिथी स्तंदाधिसंख्ये च भाजदाजात्मजाहिन । मुभ चुछे विशासास्ये योगे मति शियाद्वये॥ सुरपतिपुरभृतमुद्रे समुद्रे सकलकलाचेद्रे । श्रीनंदपतनगरे(!) पुष्पचयैरु सम्बद्धे ॥ श्रीमन्मंगलभूमियालतनये श्रीदुर्गसिंहे नृषे राज्यं शासित शास्त्रतं विजयिनि छोणींद्रतां तन्वति। तत्साचिष्यपुरंधरे मुचतुरे मन्त्रीग्रारे दातरि व्यापारान्यरिशीलयत्यनुदिनं श्रीकर्णसिंहे सित ॥ मन्येवं(र. मयैवं) सीम्यसमये विपाकः पूर्वेकर्मणा । सारग्राहाभिधः श्रेष्ठस्तेनैवायं समुद्धतः ॥ यादृग्ग्रंथेषु मे दूषं तन्नथैयोद्धतं मया। सुसंबद्धमसंबद्धं प्रसीदंत्वच सुरयः ॥

Cp. Bhandarkar, Report, 1882-3, p. 63, and Cat. of Deccan Coll., p. 251 (where the work is called Sārasaṃgraha, as at fol. 5b of the present MSS.); Cat., p. 139 (Sārasaṃgrāhaka).

[GAIKAWAR.]

1768.

84a. Foll. 109; size 10³ in. by 4³ in.; legibly written, in Devanāgarī, in 1770 a.n.; fourteen lines in a page.

Karmavipāka, another work on expiatory rites to be performed with the view of averting evil influences, by Bhatta Śańkara, son of Bhatta Nīlakantha.

It begins:

दिवाकरपदहंद्रं फलइंडप्रदायकं। चैलोक्यतमसो नाशकतृं तत्त्रणमाम्यहं॥ १॥

See Aufrecht, Cat. Bodl., no. 659 (transcribed from the present MS.), where a list of authorities is given.

ीः ends: शीतच्चरनाञ्चो गुद्दृचीमनिधः। कन्यार्थे मध्यका लाजाः॥ इति न्वरितरुद्रमयोगः॥

ि इति श्रीमोमासकभट्टनोलकंठात्मजभट्टजंकरकृती कमेवि-पाकः समाप्तः॥

Regarding the author, see allove, no. 1464.

[H. T COLEBROOKE.]

1769.

2700. Foll. 417, two of which (375 and 376) are wanting; size $9\frac{1}{2}$ in. by $4\frac{1}{2}$ in.; legibly written, in Devanagari; seven lines in a page.

Vidhānamālā, a treatise on ceremonies to be performed with a view to averting evil influences, by Nrisinha Bhaṭṭa.

It begins:

प्रसम्य लंबोदरमुक्तमानां संतोषदं सर्वपुरास्तरृष्टं ।
धर्मार्थकामय्ययहारसिद्धे करोमि शुद्धार्थियधानमालां॥१॥
तत्रादौ पुष्पवतीविधानं निरूप्यते । प्रथमती दृश्यमानं रज्ञः
साध्यसाध्विति विविच्य साधुन[ः] प्रतीकारः कथ्यते । ०

इति ॰ प्रथमती रजोजोषहरिवधानं $fol.\ 4b$; ॰ विकृतिप्रसवजनितिष्मिनाञ्चनिवधानं 6b; ॰ यामलोत्पित्तिविधानं 8a,
etc.; ॰ नवग्रहपोडाञ्चमनिवधानं 20b; ॰ वायसग्रहिवधानं 21a; ॰ हित्तिपादग्रहपोडाञ्चांतिविधानं 22b; ॰ कर्णग्रहपोडाञ्चमनिवधानं 28a, etc.;--॰ विवाहन्नतविधेषु मातृरजोदोषजितिवग्रहरिवधानं । छथ पुरुषाहवाचनं 411a.

It ends: इति स्वस्तिवाचनं ॥ इति स्रीविधानमालायां स्रोमनृतिंहभट्टविरिचितायां सर्वेकामसिद्धिदं स्वस्तिवाचनास्यं नाम विधानं २३९॥

प्रकरणानि डिश्तत्वत्वारिशत्मल्ख्युतिसहितं ॥
समाहतिमदं शास्त्रं सर्वशास्त्रार्थसंग्रहात् ।
विधानमालिकास्त्रं हि प्राणिनामुपकारकं ॥ १ ॥
धर्मार्थकामशास्त्रेभ्यः संगृज्ञालंकृतं मया ।
उद्गृतं सर्वपुष्येभ्यो यत्तास्याम्मधुमिद्यकं ॥ २ ॥
ग्रंथस्यास्यानुरागेण मयानुग्रहणेन वा ।
संतोपयंतु विद्वांसः सचेतासि(ी. ख०) समंजसा ॥ ३ ॥
वैराटे विषये अस्ति चंदनगिरोगैच्यृतिमाचे पुरं
देव्याः प्राक् सुमनोहरं वसुमतीतीरे अग्रहारो महान् ।
तत्रत्यो अचिकुलोद्भयो गुणिनिधिः स्रीमानृसिहो डिजञ्ज्ञः
चक्रे शास्त्रमिदं नृणामुपकृति संधाय चित्रे निज्ञे ॥ 8 ॥
विधानमालां ग्राणितां मयात्र
गुणानुसंधानियराजमानं ।
प्रमेयसारैः सुभगां पिषचीं
कुचितु कंठेषु निजेषु धीराः ॥ ॥ ॥

इति श्रीनृसिंहभट्टविरचिता विधानमाला समाप्ता ॥ संवत् १९३२ समयनामकार्त्तिकमुदि ९ शनैश्वर समाप्त ॥

[Маск. Соп.]

1770.

921. Foll. 192; size 10\frac{3}{4} in. by 4\frac{1}{2} in.; legibly written, in Devanāgarī, about the middle of last century; ten lines in a page.

A commentary on the preceding work (?by Viśvanōtha, son of Hari). It begins:

यो धान्यंतरशास्त्रमधेचतुरः कारुख्यरसाकर-सीजन्यामृतपूर्णमानसलसम्ब्रीशंभुचितः सदा। भूषालालिकलालनीयचरणद्वंद्वस्य सूनुहैरेर् भूविस्तारियशाः सदा जयितसञ्जीविद्यनायः सुधीः॥१॥ प्रस्तर्म्य लंबोदरम् १ २ ॥ विधानमालेति ग्रंच नामधेर्य तचान्वर्थं विधानानी मालेव मालापरंपरेत्यर्थः । विधानं विधिः । ०

The commentary is not quite complete.

lt ends: इति श्रीविधानमालायां पितामहस्मृत्युक्तं सर्व-दिव्येषु धर्भीयाहनधर्मचारिकाविधानं संपूर्ण । this section (236) ends at fol. 402b of the preceding MS.

[II. T. COLEBROOKE.]

1771.

1745a. Foll. 40; size $8\frac{1}{2}$ in. by $3\frac{3}{4}$ in.; good, old Devanāgarī handwriting; eleven lines in a page.

Lakshahoma-paddhati, a manual for the performance of the Lakshahoma, for the propitiation of the various planetary agencies, by Kāšā Dīkshita, son of Sadāšiva Dīkshita.

It begins: खय लक्षहोमपद्धति:॥ तत्र तावत् नानादे-वतोहेशेन यस्प्रमाणनानामंत्रे: सवैषापक्षयार्थं परममुखप्राप्यर्थं क्रियमाणस्त्रेक[:।] उक्षं च वृहत्पाराशरेण ॥

जयातः संप्रवस्थामि डिजेंद्राः श्रूयतामिदं ।
लिखहोमिविधि पुर्यं कोटिहोमिविधि तथा॥ 22 slol:as
इति वृहत्पाराशरे शांत्यध्याये लिखहोमिविधिः ॥ प्रायिश्वन्यर्थे
गायत्र्या लिखहोमः कार्यः । गायन्या तिलहोमसहस्रे चैकः प्राजापत्य इति । 0

ष्य पुर्वाहवाचनं $^{\circ}$ मातृकापूजा fol. 6a; इति नादी-श्राह्मं। ष्यय वरणं 9a; इति चृत्विग्वरणं। ततो वासुपूजनं 10a; स्य जित्नध्यानं 22b, etc.

It ends: सर्थान्कामानयाम्नोति खर्गे लोके महीयत इत्यादि प्रागेय लिखितं॥ इति लघ्धहोमपद्वतिः समाप्ता॥ इति स्त्रीयाज्ञिकमदाशिवदीस्त्रीतमुतकाशीदीस्थितकृता लघ्धहोमप -द्वतिः समाप्ता॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1772.

2016. Foll. 6; size 9 in. by 3\frac{3}{4} in.; fairly written, in Devanāgarī; ninc lines in a page; worm-caten and injured by wear.

[Yati-] Ārādhanaprayoga, a manual of rules and formulas for the propitiation of ascetics.

It begins: खण यतीनां समाराधनप्रयोग: ॥ स च पार्वणचाडानंतरं चाः स – – स चैवं ॥ कृतनित्यक्रियः मध्याहे घोडणाष्ट्री चतुरो वा बाद्यणानाहूय कर्ता – – राचम्य पवि-चपाणिः प्राणानायम्य देशकाली संकीत्ये च्रीनारायणप्रीत्यपं बद्योभूत – रोः साराधनं करिष्ये॥ तदंगेक्षणं पाद्यं चकरिष्ये॥ शिक mantras are accented.

Fol. 5b: खनेन ब्रह्मभूतस्य गुरोः साराधनास्येन कर्मेखा तेन श्रीनारायकः प्रीयता न मम ॥ ततः सुदृशुक्तो भुंनीति॥ यतीनां पुरुषितियसमाराधनप्रयोगः॥ ततः प्राप्तदृशमीमहालय-त्रीषप्रयुक्तादिश्राद्वानि कुर्यात्॥ ९ 8 lines ॥ यसिष्ठः॥

चतुर्विधानां भिष्ठृणां जातिबंधुमुतादिभिः। रकादक्षे हि(?ऽहि) कर्तेच्यं श्राद्धं तेषां तु पार्वेणं॥

इति साराधनप्रयोगः समाप्तः ॥ शके १९१९ पिंगलनामसं-यस्तरे कार्त्तिकणुद्धपौर्यमा मंदवासरे इदं पुस्तकं नेनोपनामेन गर्याशान्मकप्रभाकरेण लिखितं ॥

On the front and back pages the treatise is called "Yatīnām puņyatithisamārādhanapra-yoga." [Dr. John Taylor.]

1773.

1217b. Foll. 6; size 11½ in. by 5 in.; fairly written, in Devanāgarī, about 1700 A.D.; fourteen lines in a page.

Dānaphalavrata, a description of a ceremony to be performed, it seems, by unhappy wives who have become estranged from their husbands—like Kuntī (also called Kusumāvatī or Pushpāvatī) and Damayantī—or are in fear of losing their sons, like Sumitrā.

The names of those personages occur in a tale given (on the last three pages) in illustration of the preceding description, and ascribed to the *Padmapurāņa*.

It begins: स्रथ दानामलवर्ता (!thus always) ॥
सीलव्य गोमये भूमि चतुरस् [क]मंडलं (॰ लां) ।
तन्मध्ये ज्ञष्टदलं पसं शोभितं कर्णिकान्वितं ॥ १ ॥
प्राणायामचयं कृत्वा संकल्यं तु ततः परं ।
कल्झ शंलपूत्रां च ततः पूत्रां समारभेत् ॥ ३ ॥

तहि ख्रिणभागे चिकोणमंडलं कुर्यात्। तनमध्ये गणपति पूज-येत्। ततो डारपूजा। पूर्वेडारे वक्रतुंडाय नमः। एकदृंष्टाय व दिख्ये महोदराय नमः। गजायः पश्चिमे लंबोदराय। विकटायः उत्तरे। विव्रदाजायः धूचयणीयः जग्ने वास्तुपुरुषाय। अध्वैभागे भारते । स्रथोभागे रते । मध्ये गणपतये।

> सत्रागच्छ गणाधीश इह स्थाने च याम्यहं। यावत्यां पूत्रियणामि तावत्यां [मु]स्थिरो भव ॥ १ ॥ चतुर्भुतं महाकायं गत्रवक्तं मुदंतकं। सूर्यकर्णि त्रिनयनं ध्यायेत्सर्योगिसिद्धयं॥ २ ॥

ध्यानं गरापतये ० चावाहनं । एकदंताय · चासनं । गजय-कृतय · पार्द्धा ० -- ॥ खयास्रापूना । ० --

स्रम महालक्ष्मीपूजा fol. 1b; स्रम तुलसीपूजा 2a; स्रम मूर्यपूजा 2b; स्रमागपूजा 3a; स्रम पुष्पपूजा 3b; स्रम स्रोह स्रम 4a; इति पूजाविधि: 115a.

Fol. 5b: स्रथ कथा ॥ स्थमय उन्तुः ॥
पितुर्गृहे यतमानं कुंती स्थासं ददशे ह ।
ननः कृत्वा तु सद्धक्ता पाद्याधीत्रमनादिकं ॥ १ ॥
दस्ता संप्रार्थितं स्थासं कुंती मुकुलितांत्रलिः ।
पितपुत्रावः(? तम)मोद्यार्थं व्रतं ब्रूहि महामुने ॥ २ ॥

व्यास उवा**च** ॥

न्युगु दानाफलं नाम यते (? वर्त) सर्ववतोत्तमं । केलासशिखरे रम्ये पार्वतीपरमेश्वरी ॥ ३ ॥ वतानां सर्वदानानामुझमं ब्रूहि तद्वतं (! some [omission] ॥

साधु देवि त्यया पृष्टमुक्तमं सर्वतः प्रृत् । भूमी तुभारते वर्षे पुरुषे च यमुनातरे ॥ ४ ॥ ० १२ ॥ स्तिय जचुः ॥

पुरुषव्रतानदं देवि सीरं पाषप्रणाशनं । सवैसंपत्तरं नृष्णं पतिपुत्रास् (१तम)मोद्यदं ॥ १३ ॥ ०

It ends:

तदा वर्त कृतं सर्वं भूमी दानाफलं(!) महत् ।
सुपुत्रालभते कुंती त्वं कुरु व्रतमुत्रमं ॥
ये पठंतीदमास्थानं शृग्वंति [प्र]श्रयान्विताः ।
सर्वेपापविनिमुक्ताः यास्यंति परमां गर्ति ॥ ५९ ॥
इति श्रीपत्रपुराखे उमामहेश्वरसंवादे दानाफलवर्ता ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

2129. Foll. 2; size 9\frac{1}{4} in. by 4\frac{1}{4} in.; fairly written, in Devanāgarī, about the middle of the last century; thirteen lines in a page.

Sahagamanavidhi, or Satīvidhāna, a short treatise (in 66 ślokas) on the rite of Satī, by Govindarēja (?). Rather incorrect.

It begins: श्रीकृष्ण उवाच ॥

क्षधान्यात् (? ल्रधुना) संप्रविख्यामि नारीया परमो विधिः [(ो.०मं विधि) ।

भर्ता वैव (? सहैष) मरणं स्त्रीणां चैष प्रशस्यते ॥ १ ॥
गच्छते सत्यलोकं तु संयुक्ता पतिना (!) सती ।
सर्वदेषमयो यस्मात् सर्वतीर्थमयः पतिः ॥ २ ॥
नदीनां च यथा गंगा सुरालां च यथा हरिः ।

मुनीनां च परं ब्रद्ध स्त्रीयां चैव तथा पतिः ॥ ३ ॥

It ends:

उन्नमा मध्यमा लोका ये यान्ये तन संस्थिताः।

ते सर्वे हरिमुच्ये करतालों प्रदापयेत्(!) ॥ ६६ ॥

इति श्रीगोविंदपरान(!)विरिचतसहगमनिविधिः ॥ After which is added, by a different hand, सतीविधानं।
Outside it is called संगमनिविधः.

Perhaps it is an extract from a Purāṇa or some other work. [GAIKAWAR.]

1775.

1705b. Foll. 13; size 8 in. by 4 in.; clearly written, in Devanāgarī; ten lines in a page.

Nilodvāhapaddhati, a manual for performing the ceremony of letting loose a bull, in connection with funeral rites.

It begins: स्वय नीलोत्सर्गकाला उद्यंते॥

ग्रहणहितये पुरे(r.पुर्ल्य) तीर्थे चैवायनहृये।
विष्वहितये श्राह्मे मृताहेप्वहकामु स्व॥ १॥

इति सूत्रकाराणी वाक्यं। यथा। कित्रिक्यां फाल्युत्या वैज्ञाख्यां माच्यां साध्यपुत्रि षष्टकामु चंद्रसूर्यग्रहणयोथिषुवति उद्गयने दक्षिणायने प्रेतस्यैकादशाहे इति कालाः॥ तथा मास्यपुरा-स्वात्। साध्यपुत्र्यामधाषाद्यां चैत्रवैशाषयोरिष। ० It ends: खप शांतिकोपहारा: ॥ इति श्रीनीलोडाह-पडिता: समाप्ता ॥ संयत् १६३६ वर्षे मायबदि ७ भीमे लिखित ॥ [H. T. Colebrooke.]

1776.

2938. Fol. 1; size $10\frac{3}{4}$ in. by $5\frac{1}{2}$ in.; good, modern Devanāgarī; 20 lines in all.

Hitasūtra, a string of 65 rules of conduct and moral maxims, prepared, for Ballantyne, by Venkaj-rām, on 10th July, 1860.

It begins: को धर्मोपादान संतोप: श्रेष्ट: १ ॥ कशील-स्याचारो न धानते २ ॥ खेमवतो नात्ये दोषे नाशो ऽस्ति ३ ॥ शाम्योत्पापं शीलं यो ऽधिगक्केत् ४ ॥ वामाचार: पितुरप्पनिष्ट: ५ ॥ ० काचार्यस्याज्ञां कुर्वोत ६ ॥ मानित्यं मूर्कीणां मिथ्याचार: ७ ॥ ०

The sentences are divided into seven adhyayas; viz. five of 10 each, and the last two of 9 and 6 resp.

[J. R. Ballantyne.]

1777.

2316A. Foll. 65; size 131 in. by 43 in.; good Devanāgarī writing, of 1809 A.D.; nine lines in a page.

Gotrapravaramanjari, an exposition of the genealogies of the several gotras, and of the rules by which intermarriage is forbidden on account of community of ancestors invoked in the pravara, or invocation to Agni; by Purushottama Pandita. It begins:

यक्तं यत्स्यं यदीयं जगिददमित्तलं यस्त्यं यत्प्रधानं यत्प्र्यं यिद्वयासं स्थिरचरहृद्यं यत्पुरा संप्रभूतं । यत्क्रीडावस्तुभूतं यदनुभवनुसं यत्स्वरुपानिष्कं यत्स्वापं यत्प्रक्षेथं यदितिहिततमं स्रस्न तसी नमोऽस्तृ॥१॥ आचार्यान्वेदकस्थान्परिहितिनरतान् कस्यमूत्रप्रणेतृन् सर्वोन्वोधायनादीन् प्रणिपिततजनत्राणशीलान् प्रणातत्म् जोपात्रगोत्रप्रवरमुमनसां मंत्ररों तो करिष्ये [स्य । यक्क्षानात्मक्तेशं फलिति निजमलं झानकां च सर्व॥३॥ मत्स्यं कूमैवराहसंजनृहरीन् रामान्त्र रामानुज्ञान् नात्वा द्वादश कस्किविष्णुसहितान् स्रधायतारानिमान् तत्रत्माक्तः(। प्रोक्त)पुराणभारतगताः स्मृतंतरोक्ताश्च ये तैगोंत्रैः प्रवरेष्य पूर्वगदितां वधास्पर्हं संत्ररों ॥ ३ ॥

Under each of the eight gotras, the corresponding passages are generally quoted from Baudhāyana, Apastamba and Satyāshādhin, Kātyāyana and Laugākshi, Āśvalāyana and the Matsyapurāṇa. This chapter ends fol. 52a, after which follow some chapters treating of intermarriage, and expiations of irregularities committed in this respect.

इति खनियवैश्यप्रवरकोडह्नयं fol. 53b; ॰ ससंप्रज्ञातवंधूनां गोत्रप्रयकोडं fol. 54a; ॰ गोत्रप्रवरतस्त्रज्ञानमाहात्म्यप्रतिपादनपरं सूत्रकोडं fol. 55a; ॰ मातृगोत्रविवाहप्रतिपेध्युक्तिकोडं fol. 57a; ॰ सावैवर्शिकप्रवरकोडं fol. 58b; finally महाप्रवराध्यायपरिसमाप्तिगोत्रप्रवरकोडं ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1778.

1708. Foll. 60; size 9 in. by 4 in.; fairly good, modern Devanagari writing; 9-11 lines in a page.

Gotrapravaramañjarī.

[II. T. COLEBROOKE.]

1779.

2719. Foll. 30; size 8 in. by 4 in.; good, rather old, Devanāgarī writing; 11-14 lines in a page.

Pravaradīpikā, a similar treatise, by Krishņa (Šaiva). It begins:

देवस्येशानमूनोः सुरगणमुकुटन्योतिरुद्योतितां ग्रेः
णुंडादंडः करोतु क्रकचिकसयन् श्यामलो मंगलं वः।
दंतो यस्यैकदेशे विकसितवियुलस्फाटिकस्तंभकातिः
प्राप्तवां इकोटी हरिचरण इव व्योगगंगाप्रवाहः॥१॥
भ शिवः पातु वो नित्यं याप्रपंचमहोद्धी ।
उत्यद्यंते विलीयते ब्रद्याद्या बुद्धुदा इव ॥१॥
महालस्त्रीं महामायां स्वकुलस्यैव देवता(१ तां) ।
यस्याः स्मरणमात्रेण वाग्विलासो भवेद्भुवं॥३॥
परंपरात्मकं वंदे श्रीरामचरणां नुत्रं।
यं नत्यां विवृणोत्कृषणः(१ स्थ) प्रवरान् मुनिभावितान्॥॥॥

मुनीनां नाम गोत्राणि वंशायतरणं तथा। प्रवराणां तथा साम्यमसाम्यं विस्तरादहं॥५॥

The gotra-lists end fol. 13b: इति प्रवरदीपिकायां कृष्णशैवविवृती अगस्याष्ट्रगणानां सममुनीनां प्रवरविवरणं समाप्ते॥

Then follow rules concerning intermarriage, compiled from various authorities, among which may be mentioned: Kārikā, fol. 23b; Caturviņšatimata, 15a, 20a; Pravaradīpa, 26a; Pravarapradīpa, 17b; Pravaravivaraņa, 23a; Maūjarīkāra, 17b, 28a; Maṇḍana, 22b; Śrāddhakalpa, 21b; Śrībhaṭṭapādāh, 28a: Shaṭṭriṃśanmata, 20a; Smriticandrikā, 15a; Smritimaūjarī, 14b; Smrityarthasāra, 14a.

For another MS. of this work (anonymous), see Rāj. Mitra, Bikāner Cat., p. 434.

[Mack. Coll.]

1780.

2316B. Foll. 23; size 13 in. by 4\frac{3}{4} in.; fair, modern Devanāgarī writing; nine lines in a page.

Gotrapravara-darpana (or -nirnana), another treatise on the same subject, by Kamalāhara Bhaṭṭa, son of Rāmakṛishna, and grandson of Nārāyaṇa.

In the arrangement of the matter the author follows the *Pravaramañjarī*, which is much quoted by him.

The treatise begins:

नारायणात्मजन्त्रीमद्रामकृष्णस्य भृतुना । कमलाकरभंज्ञेन गोत्रप्रवरितर्णयः ॥ क्रियते विदुषां प्रीती ग्रन्थानालोच्य सर्वेशः ।

तत्र सगोत्राय दुहितरं न प्रयच्छेत्। श्रासमानप्रवरैर्विवाह इत्यापस्तस्रगीतमाचार्यैः सगोता सप्रवरा च निधिद्वा। तत्र सगोत्रसाहप्रवरमञ्जयौ घौधायनः। ०

The author wrote his Nirnayasindhu in 1611-12 A.D. [II. T. COLEBROOKE.]

4 F 2

1572d. Foll. 24; size 10½ in. by 4¼ in.; fair Devanāgarī writing, of 1687 A.D.; eleven lines in a page.

Gotrapravaranirnaya, another treatise on the same subject, by Bhatta Raghunātha (c. 1620 A.D.), son of Bhatta Mādhava, and grandson of Bhatta Rāmeśa.

It begins:

नत्वा गणेशं श्रीरामं सीतां लक्ष्मीं गुरूनिय । विश्वेश्वरं भैरवं च र्युनायेन भीमता ॥ गोत्रप्रवर्रानियाः समासेन वितन्यते । तक्काये सित गोत्राहिपरियोतिप्रसन्तितः ॥

It ends:

भट्<u>टरानेश</u>विक्टम्य[elsewhere **ः रानेशसूर्यम्य-]सुत-**[माधवसूतुना ।

भूतो व्यं रघुनायेन गोत्रप्रवरनिर्णयः॥

इति श्रीमत्पद्यान्यप्रमाणिनपुणतमभट्टमाधवात्मन् भट्टरयुनाय-कृतो गोत्रप्रयत्निर्णयः समाप्तः॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1782.

3200. Foll. 17; size 8 in. by 6\frac{1}{4} in.; excellent Devanagari writing; eleven lines in a page.

Pravaranirnaya, by Viśvanātha Deva, son of Sambhu Deva, and younger brother of Rāma Deva.

It begins: क्यों नमः श्रीजानकीजानये। नमो ब्रह्मणे।
नमो महेशाय। नमो गणपतये। नम क्ष्यापसंजान्नकार्यायनवीधायनकार्यायनेभ्यः॥ क्षयातो यक्षश्राह्ममहादानपरिणयनाद्युपयुक्तं
गोत्रप्रवर्रान्ययं व्याख्यास्यामः। तदेतह्वाद्ययं भवत्यापेयं प्रवृणीत
क्ष्याध्म्यश्रीवनमेतहेयेभ्यश्च नियदयत्ययं महावीयों यो यक्षं प्रापदिति तस्मादार्थेयं प्रवृणीत क्रितं वंधीरेव नैत्यथो संतत्या इति
वैकं वृणीते की वृणीते जीणि(र.जीन्) वृणीते न चतुरो वृणीते
पंच वृणीते ०

Iti Bhriguvamśapravaranirnayah, fol. 4b; Angirovamśa, 9b; Atrivamśa, 11a; Viśvāmitravamśa, 12b; Kaśyapavamśa, 14b; Vasishthavamśa, 16a; Agastivamśa, 17a; then follow the Kshatriya- and Vaiśya-pravarāh.

It ends: ब्रामुण्यायणानां प्रथममुत्यादकप्रवरोश्चारणमनंतरं परिगृहीतप्रयर[ो]चारणमिति कात्यायनाष्ठला[यना]दयः ॥ इति श्रीमच्छंभुदेवतनयरामदेवानुजश्रीविश्वनाणदेवियरिवते वर्ण- अयाणां प्रवरनिर्णयाः समाप्ताः ॥

The fly-leaf contains the following note:

Copied for me from a manuscript belonging to Narasimhahhat Grāmōpādhyāya of Belgaum. The manuscript is not dated. It consists of 27 leaves about 9 in. long by 4_8^3 in. broad. The characters are Nāgarī. Presented to the India Office Library. 23rd August, 1878. [J. F. Fleet, Bo. C. S.]

E. TREATISES ON WORSHIP (DEVAPŪJĀ).

1783.

1269. Foll. 68; size 7 in. by 33 in.; fairly written, in Devanāgarī, in A.D. 1665; ten lines in a page.

Rudrapaddhati, a manual of directions and formulas for the performance of ceremonies to Rudra, in connection with the Srauta ritual of the Taittiriyas, by Nārāyaṇa Bhaṭṭa, son of Rāmeśvara Bhaṭṭa.

It begins:

भट्टरामेश्वरसुतो भट्टनारायणः कृती । प्रयाम्य रामं तनुते रुद्रानुष्टानपद्वति ॥

तत्र तायद् यद्यप्यनेकामु यनुःशाखामु रुद्रः पट्यते तथापि
तैतिरीयशाखानुमारेण रुद्रमयोग उत्यते ॥ स्मातेरुद्रमयोगस्य
बीधायनमूत्रमूलकत्वेन षद्भृचादीनां च तत्र बीधायनं ग्राह्मं ।
बद्भृचादिभिदेशवाक्यानुसारणं बीधायनीयानुरोधित्यादिति। इह
च रुद्रानुष्ठाने त्रैविणिकानामेवाधिकारो न स्त्रीणूद्रानुपनीतानां ॥ तेषां वैदिकमंत्रयुक्तकर्मेण्यस्ययनाद्यभावेन साखाद्वचनाभावेनाधिकारादिति ॥ चन्यत्र चैतिहस्तरेण निर्णीतं ॥ तत्र
रुद्रः पंचधा । रुपं । रुद्रो । लुपुरुद्रो महारुद्रो वितरुद्रचेति ।
स्कादश गुणवृद्या । सर्वेश्व त्रेधा । जपरुद्रो होमरुद्रो विभावककर्द्रचेति । जपरुद्रो विप द्रेधा । क्षेवलजपात्मको होमात्मकश्वेति । होमाभिषेकयोस्नु केवलतदात्मकमेव । तत्र तावद्ष्ययकामः

श्रीरुद्रप्रीतिकामी वा उत्तरायणादी । प्राङ्मुख उपविश्याचम्य प्राणानायम्य देशकाली संक्रीते मनकायिकादिसर्वेपापस्यार्थ श्रीरुद्रप्रीत्पर्थ वामुकरुद्रमहं करिष्य इति संकल्पयेत्। पुत्र-कामस्तुदीधीयुः सुपुत्रसिद्धार्थमहारुद्रमहं करिष्य इति । ०

ततो वास्तुपूजनं fol. 14b; -- इति (रुद्र)होमप्रकारसंक्षेपः 53a; ततो वसोधौरा fol. 58a; this is followed by the accented text of Taitt. Sanh. V. 4, 8, followed by a figured stotra, इह स्वर्षेश्वानराय प्रदिशो ज्योतिबृहत् preceded and followed by a number of stobhus. Then follow the 'śreyahsampādana' on the part of the priests to the sacrificer, and the bestowing of 'dakshinas' by the latter.

It ends: दोना[न]नाषां श्वाचादिना संतोष खयं सुदृन्मि-चादियुत: सोत्साह: संतुष्टी हविष्यं भुंजीतेति ॥ इति श्रीरामे-श्वरभट्टात्मजनारायणभट्टसूरिणा काश्यां कर्मसञ्ज्ञानतुष्टी रुद्रानु-डानपद्वती रिचता समाप्तिमगमत्॥ ०॥ अथ रामेश्वरभट्टम्त-नारायणभट्टोक्रा होनसंख्या ॥ तद्यथा । लघुरुद्रे सहाजनारि-शासको दशाशेन ०

Then follow computations of the number of homas to the several Rudras to be performed in a year, and the measures of the respective kunda to be used.

The opinion of $R\bar{u}_Pan\bar{a}r\bar{a}yana$ is several times referred to by the author.

Colophon: इति ॰ स्ट्रपद्धतिः समाप्ता ॥ संयत् १५८७ विश्वावसुनामसंवत्सरे कार्त्रिकवदि । तद्दिने जनादैनपुरग्रामे कोनेरभट्टात्मजनृसिंहेन लिखितं॥

For another copy of this work, see Raj. Mitra, Notices of S. MSS., I., p. 100.

[H. T. COLEBROOKE.]

1784.

1986. Foll. 17; size $8\frac{1}{4}$ in. by 4 in.; fairly written, in Devanāgarī; eight lines in a page.

Rudra-Laghunyāsa, a manual of formulas, intended for certain ceremonies in honour of Hudra, or for Rudra-worship generally.

It begins: फोम् ॥ इडा देवह्मेनुपेशनीवृहस्पतिरुक्या-मदानि श्रणशिषद्वित्रे देवाः मूक्तवाचः पृथिवि मातमी मा नरैबैलविश्वमेनोजवैरायाहि शीग्रं मम हन्याय शर्वो ३॥

हि"सीर्मधु मनिष्ये मधु जनिष्ये मधु वस्त्यामि मधु वदिष्यामि मधुमतीं देवेभ्यो वाचमुद्यास" भुस्रृयेख्या मनुष्येभ्यस्तं मा देया सर्वतु शोभायै पितरो ब्लुमदंतु ॥ स्त्रों शांतिः शांतिः शांतिः ॥ स्रोम् ॥ नमस्ते रुद्र मन्यव उतो त इषवे नमः । नमस्ते सस्त् धन्तने बाहुभ्यामुत ते नमः ॥ etc., the whole Saturudriya (Taitt. S. IV., 5, 1-11); followed (on foll. 9b-14a) by Taitt. S. IV., 7, 1-11 (cp. no. 152, p. 21 of this catalogue). Down to the end of this section, marked हद in the margin, the mantras are accented throughout.

Then follows a second section the leaves of which are marked छ । न्या । (the Laghunyāsa proper?), beginning (without accents):

स्रोम् । प्रजनने ब्रद्धा तिष्ठतु ॥ पादयोधिष्णुस्तिष्ठतु ॥ हस्त-योहरिस्तिष्ठतु ॥ बाद्धोरिंद्रस्तिष्ठतु ॥ जठरे खरिनस्तिष्ठतु ॥ हृदये शिवस्तिष्ठतु॥ कंठेयसपस्तिष्ठंतु॥ वक्ने सरस्तती तिष्ठत्॥ ना-सिकयोर्वीयुस्तिष्ठतु ॥ नयनयोः मूर्योचंद्रमसौ तिष्ठेता ॥ कर्णयोर-श्चिनौ देवौ तिष्ठेतां॥ ललाटे रुद्रास्तिष्ठंतु॥ मृझ्यौदित्यास्तिष्ठंतु॥ शिरसि महादेवस्तिष्ठतु॥ शिखायां चामुंडा तिष्ठतु॥ पृष्ठे पिनाकी तिष्टतुं ॥ पुरतः ज्ञूली तिष्ठतु ॥ पार्श्वयोः जिवाज्ञां करौ तिष्ठेतां ॥ सर्वेतो यायुक्तिष्ठतु ॥ ततो बहिः सर्वेतो धरिनर्ज्वीलामालापरियु-तस्तिष्ठतु ॥ सर्वेष्वंगेषु सर्वी देवता यथास्थानं तिष्ठंतु ॥ माण रद्यंत्। then accented: आग्निमें वाचि श्रित:॥ याण हृदये ॥ हृदयं मिय ॥ ऋहममृते ॥ ऋमृतं ब्रह्मणि ॥ वायुर्ने प्रात्ते श्रितः ॥ प्रास्तो दुर्ये ॥ दुर्यं मिय ॥ जहं० ॥ जमृ० ॥ सूर्यों ने च खुपि श्रितः ॥ - - ॥ चंद्रमा मे मनसि श्रितः ॥ ० ॥ दिशो मे स्रोचे स्रिताः ॥ ० ॥ जापो मे रेतसि स्रिताः ॥ ० ॥ पृथियी मे ज्ञारीरे श्रिता ॥ ९॥ स्त्रोमधिवनस्पतयो मे लोमनि श्रिता: ॥ ०॥ इंद्रों में बले श्रितः॥ ०॥ पर्जन्यों में मृश्चि श्रितः॥ ०॥ ईशानी मे मन्यी श्रितः ॥ ०॥ च्याल्माम चाल्मनि श्रितः ॥ ०॥ पुनर्म आत्मा पुनरायुरामात्॥ पुनः प्राणः पुनराकृतमामात्॥ वैद्यानरो रिइमिभवीवृधानः ॥ अंतस्तिष्टाचमृतस्य गोषाः ॥ then without accents:

जन्येनं सर्वेशरीर म्युशेत्॥ खान्मानं श्रीरुद्ररूपीं ध्यायेत्॥ शुद्धस्फटिकसंकाशं त्रिनेषं पंचयक्रकं। गंगाधरं दशभुनं सर्घाभरणभूषितं ॥ नीलग्रीवं शशाकांकं नागयतोपवीतिनं। व्याधनमां सरीयं च घरेल्यमभयप्रदंत o 5 more slokas.

षा न्दा वहंतु हरयः सचेतसः ग्रेतरेग्रेः सह केतुमद्भिनीता

स्वानिनस्वैनगैनाथ यावत्यूनावसानकं । [भय ॥
तावस्वं प्रीतिभावेन लिंगे(देवे marg.) अस्मिनसंनिधी
निराकारो अप पूर्णी अप निर्मुणो अप निरामया ।
सदनुग्रहमासाध भव त्वं भव मूर्तिमान् ॥
शांतो भव ॥ इति लघुन्यासः समाप्तः ॥ ध्यानं ॥
ध्यार्येनित्यं महेशं रनतिगरिनिभं चारुचंद्रावतंसं
रानाकत्योज्ञलागं परणुमृगवराभीतिहस्तं प्रसंनं ॥
प्रवासिनं समंतात् स्तुतममरगणैर्थ्योधकृत्तिं पसानं
विष्याद्यं विष्यवंद्यं निस्तिलभयहरं पंचवक्रं विनेत्रं ॥
शके १९१६ ॥ सानंदनामसंवत्तरे भाद्रपदणुक्षत्रयोदिश इंदुवारश्रवणनस्वप्रातःकाल्जतिहने इदं पुस्तकं रामचंद्रन्योतिपीन
लिखतं ॥ विश्वेष्यरमुप्रसंन् ॥ पावसम्रामे न वास्तव्यं(!) ॥ विश्वेश्वरसंनिधं ॥
[Dr. John Taylor.]

1785.

2232. Foll. 22; size 9½ in. by 4½ in.; fair, modern Devanāgarī writing; 13 or 14 lines in a page.

Rudrabhāshya, a commentary, in 478 couplets, on the Rudrādhyāya (or Śatarudriya), by Ahobala (son of Nrisimha), of the Bhāskara family (cf. no. 152).

It begins:

विश्वेषरं नतमुरासुरमौलिरान मंदारकुंदकुसुमावृतपादपीठं। भस्मावगुंठमहिक्केठमुमोपकंठं सोलंडमाश्रयमनः पटुनील कंउं॥ १॥ चेतोभूग महेशपादयुगळं यडिकानेवाचितं तस्यं मौति मनोमधुवततस्वातास्रयं संस्रय। तत्पादाष्ट्रमगरयपुरयिभवप्राप्यं ततो दुस्यजं मा मा संत्यज्ञ मामको यदि तदा तत्रीव निर्त्यं वस ॥ २ ॥ संसारसागरसमुत्तरखप्रवीणः श्रीमानहोक्लमहाकविराज्ञराजः । **श्रीरुद्रभाष्यतरिमुङ्ज्ञलपद्यरूपा** चक्रे सदाशियकृपासमुपात्रियद्य: ॥ ३ ॥ ष्प्रहोपलः पूजितकालकालः श्रीकालकालाचितनीतकाल: । श्रीरुद्रभाषे चलित्रमूलो जयस्यं शंकरदत्रशोलः ॥ ४ ॥

सहोवलो भास्तरवंशभानुः
स्रोत्तद्रमं वार्यविचारद्यः ।
स्रोत्तद्रभाषं तनुते नितातं
प्रकाशयदुद्रमगाधभाषं ॥ ५ ॥ ० ६ ॥
स्रवाचारिण इत्यादि महोपनिषदि स्फुटः ।
स्रोत्तद्राध्यायमहिमा पुराणेषु स्मृतिष्विष ॥ ६ ॥
स्रोत्तद्राध्यायमध्यस्थिमेकैकमि नाम यत् ।
तदनंतमहापापमहावनहुताशनः ॥ ५० ॥
न जाने गिरिज्ञाज्ञाने सद्राध्यायज्ञपात्परं ।
यज्ञपादक्जजादीनां पदं पादतलीकृतं ॥ ५० ॥ ० ५२ ॥
सृष्टिपालनसंहारात्यो भवत्याद्यपाधिमान् ।
करोति स महारुद्रः श्रीरुद्राध्यायदेवता ॥ ५३ ॥
तस्य देवादिदेवस्य श्रुतिप्रोक्तं तनुष्ठयं ।
तस्येतेत्यादिवदेन बोधितं खलु तसुर्यं ॥ ५४ ॥

तथा चोक्तं।

तस्यैते तनवो(r.तनुवी) घोरान्या शिवान्येति शिवरहस्ये।
तस्यैते तनयो(r.तनुवी) देवा घोरान्या घोररूपिणी।
शियान्या सा यतः(?न्यायतः) साक्षाच्छियदा शिवरूपिणी
नम इति । [॥ १० १० ॥

______ चागादिभिः समाराध्याधीनत्वात्तप्रसादनं । प्रद्धत्वापरपर्यायं नम[ः]श्रच्दार्थमोमहे ॥ २०॥

ते रुद्र मन्यवे।
सन्यम् व ज्याने ते सर्ववेदवेदोतप्रतिपाद्यस्य षस्तुनः।
स्रमेयानंतकस्याग्रगुगभेदमुरूपिगाः॥ २१॥
शक्तिक्रोधात्मिका शंभोः शांतिरूपा भवित्ययं।
मा षाधिष्ट महेशस्य भक्तानिष्टमयोशतां॥ २२॥
हे रुद्र ते तथायं यो मन्युः प्रज्ञस्यनात्मकः।
क्रोधो ऽनर्घादिमूलो ऽस्ति तादृशाय नमो ऽस्तु नः॥२३॥
रोदयागामविमुखानिति रुद्रः प्रकार्तितः।

रुत्संसाराभिदं(र.धं) दुःखं तिहृद्रावयतीति वा॥ २४॥०२०॥ स्रग्ने अपस्तु नयत्येवमनुषंगो यथोचितं ।

जतो त इपव इति।

उतो इत्यपि चेत्यपे ते तवेषुः शरः स्मृतः ॥ ३० ॥

नमत्ते सन्तु भन्वने बाहुभ्यामुत ते नमः ।

सुवर्णीचल्रह्मपाय भन्वने भनुषे नमः ॥ ३० ॥

बाहुभ्यामुत बाहुभ्यामि ते तव नो नमः ।

स्वतंतवाहुविश्वेषो वेदानामप्यगोचरः ॥ ३२ ॥ ० १२५ ॥

शिक्षंत्रराय । शिक्षपेलितृत्यं तहक्करः पिनर इत्ययं ।

अश्चितरो हरस्तस्ते नमः श्रिचंत्रराय ते ॥ १२६ ॥ ०

It ends:

स्कादशो ऽपि पापमो ऽनुवाको विवृतो ऽखिलः ।

सहोवलेन सुधिया शिवसंतुष्टिहेतुना ॥ [8] १२ ॥ °

व्याख्या श्रीमदहोवलेन रिचता श्रीभास्तरीयेण या

श्रीहद्रस्य मनोहरातिसुगमा संवीह्य भाष्पाणि सा ।

श्रीधिश्रेशपदारिवंदिनरतस्वीतातिसंतोपदा

व्याख्याकल्पलता मनोश्रमलदा संशीलता(१.० लिता)

[सादरं॥ [8] १८॥ ०

महेश त्वद्वारि(r.चि) स्पुरतु रुचिरा वागतितरा ममेषा निर्दोषा जय जय महेशित सततं। शिवा सैषा वाणी भवतु शिवदा मद्यमनिशं महेशानार्थ मा शरणद सनार्थ कुरु विभो॥ [8] ७६॥ इति स्रहोबळेन विरचितं स्रीरुद्रभाष्यं समाप्तम्॥

Besides the Sivarahasya, which is repeatedly referred to, no other authority is met with.

For the author's commentary on the Mahimnah Stava in which the present work is mentioned, see Aufrecht, Cat. Bodl., no. 237.

[R. Johnson.]

1786.

353. Foll. 92; size 10 in. by 3\frac{3}{4} in.; fairly written, in the Devanagari character; seven lines in a page.

Rudra-paddhati, a description of mystic rites connected with the worship of Siva, in the form of Mahārudra, composed, in Samvat 1515 (A.D. 1459), by Paraśurāma, son of Karna.

In its close imitation of the Vedic ceremonial it keeps clear of the indelicacies usually met with in Tantric writings; only passing allusions being made to the existence of a female deity, under the name of $Um\bar{a}$.

The treatise begins:

श्रीगणेशं गुरुं नत्वा शारदा वरदप्रदा ।
विष्ठः परश्रुरामास्यः कुरुते रुद्रपहितं ॥ १ ॥
मुक्तिभुक्तिप्रदातारं सोमं सोमार्थधारिणं ।
सदानन्दमयं शान्तं शिवं वन्दे शिवप्रदं ॥ ३ ॥
पूर्वाचार्यकृतीदृष्ट्वा स्मृतीश्चागमसमतीः ।
दशैः पश्चीनीन्दोक्तैः क्रियते रुद्रप्रहतिः ॥ ३ ॥

पचाक्क [ाम्] पितुं रुद्रां(र.रुद्रान्) यामुर्वेद्यान्डिनन्मनां।
मिडिधानां च मुग्धानां प्रबोधाय प्रवोधिनी ॥ ४ ॥ ०
(some 65 slokas); इति नपप्रशंसा fol. 7a;
च्या मग्रद्रपकुग्रहादिसाधनं यहसिद्धये।
साधयेत्मयमं प्राचीं श्रद्धुना वोदुनापया ॥ १ ॥
130 slokas; इति ० मंडपकुंडल्ख्यां fol. 19a;
च्या रुद्रस्य वस्त्ये उहिमितिकतेच्यतां च तां। ०
177 slokas; इति ० कतेच्यतां fol. 34b; इति ० देहमुद्धिः fol. 37b (33 slokas); इति ० पोठपूना fol. 48a
(124 slokas); च्या न्यासिष्यरूच्यते ॥
च्याभिधास्ये रुद्राणां शान्तये गृहमेधिनां।
पन्नाङ्गानां विधानं तद् यत्कृतं हिना पातकं॥

इति ॰ न्यासिविधिः ॥ fol. 62b (173 ślokas).

नमस्ते घोडशर्चन देवतावाहनं स्मृतं । ॰ (94 ślokas).

इति ॰ साहुतिपावल्रख्यां । fol. 70b; स्त्रण होमविधिः ॥

कृतरुद्रनपस्याने होमं कुर्योद् दृशांशतः। ॰ 220 śl.

It ends:

सादी जपप्रशंसोका ततो मग्रप्यकुग्यकं ।
इतिकर्तव्यता पष्टाद् देहणुडिस्ततः परं ॥
पीठाची न्यास साहुत्याः प्रमाणं हवनं ततः ।
एतान्यनुक्रमेणाष्टी प्रोक्तानि रुद्रपडती ॥
संबद्धिक्रमभूपस्य पचदशशते गते ।
पचदशोत्तरे पर्यं जन्माष्टम्या प्रकाशिता ॥
उदीव्यनातिविष्रेण क्यापुत्रेण भीमता ।
कृता परणुरामेण महारुद्रस्य पद्धतिः ॥ २०॥
इति यदिदमसूक्तं सूक्रमाहोस्तिदुक्तं
तदिष मनसि थार्यं हेमतो न प्रहार्यं ।
तदिष (८.दथित) मुद्रमशोका चालकोक्ती हि लोका
महुपरि रमणीया मिनता थारणीया ॥

इति होमविधिः समाप्तः॥ इति श्रीपरशुरामविरिश्वता रुद्र-पद्वतिः समाप्ता॥ वस्ति १६७५ वर्षे मासपीपशुद्धडादशीवारशुक्र लिखितं प्रागीडहातीयद्वे श्रीपरमानंदनमहाकालेश्वरपुरे शुभं॥ [H. T. Colebrooke.]

1787.

1635a. Foll. 29; size 93 in. by 4 in.; well written, in Devanagari, about the latter part of the 16th century; ten lines in a page.

Rudra-paddhati, a shorter treatise on the same subject as the preceding one, and perhaps inspired by it, as the partial identity of the introduction might seem to indicate.

It begins:

श्रीगणेशं गुरूं नत्वा शारदांच वरप्रदी। सर्वेषामुपकारांचे लिख्यते रुद्रपद्वतिः ॥ १ ॥ भुक्तिमुक्तिप्रदातारं सोमं सोमार्थधारियां। सदानंदमयं ज्ञांतं ज्ञिषं वंदे ज्ञिवप्रदं ॥ 🛊 ॥

षादी समासती विनियोगः। तत्र जावालश्रुतिः। जिं जम्मेनामृतावं गर्जात शतरुद्रियेखेति ॥ तथा रुद्राध्यायी मुच्यते मर्वपापैरिति श्रुतिः॥ स्मृतियान्यैरिप जपहोमादी शतरुद्रियस्य विनियोगः॥ तत्र रुद्रुरुद्रीमहारुद्रातिरुद्राखौ लक्ष्णान्याह जातातपः । ०

Fol. 4a: युगाना जिम्ने (?r. जिन्वे) जाते सप्टाविशतितमे कलियुगे प्रथमचरसे ॥ स्त्रीमभ्रपतिविक्रमाकैसंवासरासां बाहस्य-त्यानुमानेन यथासंस्थाधिकघोडश्शतमे वर्षे। श्रीमत्शालिबाह-नशाकात् संख्याकादधिकपंचदशशतमे वर्षे। समुक्रनाम्नि संवासरे उत्तराज्ञावलं वित्रस्रीमन्मार्तं इमंडले । समुकच्नती समुक्रमासे । पद्ये। तिर्घी। वारे। नक्षत्रे। योगे। करणे। खनुकस्थे चंद्रे। सवितरि। देवगुरी। ज्ञेषेषु ग्रहेषु यथास्थाने स्थितेषु सन्तु। रवं गुराविशिष्टे पुराये देशे काले च। मन सभावस्य सपुत्रस्य श्वेमायुरारोग्यपरमैश्वयैमुखप्राप्यर्ष व सिम्मिहारुद्राख्ये वर्षिण ष्प्राचार्योद्द भृतिज्ञा वरणम्थुपकेस्यस्तिवाचनान्यहं करिये। इति संकल्यं कुर्यात् ॥ ०

Fol. 17a: इति महारुद्रपद्वति:॥ रुद्रविधानं॥ अप स्नात्वा सर्वोपद्रवनाशनं । छंदःपुरुपाय नमः । शरीरे न्यसेत् । गौतमभरद्वाजाभ्यां नमो नेत्रयोः। विश्वामित्रजमदग्निभ्यां नमः श्रोत्रयोः । वसिष्ठभरद्वाज्ञाभ्यां नमो नासिकयोः । खत्रये नमो वाचि । गायत्री इंदसे अन्ये नमः शिरसि । ०

It ends: विरूप १ विश्वरूप २ पशुपति ३ जध्वेलिंग ४॥ जोष १ तक्षक ३ स्वनंत ३ यामुकी ४ ज्ञांसपाल ५ महापद्म ६ कंबल ७ कर्कोटक ६॥ इति रुद्रपीठदेघताक्रम:॥

Acc. to the passage on fol. 4a (Samvat 16... Saka 15..) the treatise seems to have been composed between A.D. 1578 and 1643; the writing of the MS, pointing to somewhere about the former date.

For the same treatise see Weber, Cat. Berl., no. 1283. [H. T. COLEBROOKE.]

1788.

91A. Foll. 52; size 10 in. by 4 in.; fairly written, in Devanagari, in the latter part of last century; eleven lines in a page; the last six leaves supplied by a different hand.

Rudrapaddhati, another manual of Siva worship, by Dikshitananta, son of Viśvanatha.

It begins:

नमामि पार्वतीसूनुं भक्तानां सिद्धिदायकं। रूद्रकमैविधानृणां चतुर्वेगैफलप्रदं॥ १॥ दीक्षितानंतिवज्ञेन विश्वनायस्य मूनुना। रच्यते सुखबोधाय रुद्रपद्वतिरादरात्॥ २॥ श्रीकुलदेवी नमः॥

सुमुखश्रीकदंतश्च पि[क्व]लो गजकर्यकः । ਲੁੱਥੀਵरस्र विकटो यिञ्चनाज्ञो गलाधिप: ॥ ੧ ॥ धूम केत्रीणाध्यक्षी भावचंद्री गनाननः । हाद्शैतानि नामानि यः पठेच्कृणुयाद्पि ॥ ३ ॥ यिद्यारंभे विवाहे च प्रवेशे निर्ममे तथा। संग्रामे संकटे चैव विग्नस्तस्य न ज्ञायते॥ ३॥०

It ends: ब्रद्धणे भोजनम्युतहोमात्सहस्रगुणा स्नन्यत्सर्व लघहोमयत् ॥

इति श्रीमद्यक्षोपवीताभिधानश्रीविश्वनाथसनुना दी[क्षि]-ान्ति विर−−−पका−−− संग्रहरुद्रानुष्ठानत्रिविधा-ग्रहमखपद्धति: ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1789.

Foll. 27; size 12 in. by $4\frac{1}{2}$ in.; fair, modern Devanāgarī writing; nine lines in a page.

Siva-Lingapratish!hā, or Lingasthāpanavidhi, a manual of rites to be performed at the setting up and inauguration of the *Ininga*, by Ananta.

It begins:

स्रय लिंगप्रतिष्ठा तत्र मूलवाक्यानि मात्स्ये । चैत्रे वा फाल्गुने वापि ज्येष्ठे वा माथवे तथा। माघे वा सर्वेदेवानी प्रतिष्ठा शुभदा भवेत्॥ १॥ ०

[39 ślokas; after which:

इति शिवप्रतिष्ठाकालादिनिर्शयः ।
लक्ष्मीलालितपादाय लावस्थापूर्णसिथवे ।
नतभक्ताभीष्टदात्रे नमस्ते शेषशायिने ॥ १ ॥
प्रतिष्ठाग्रंचनित्रयाम् विलोक्यादरमादितः ।
शिवलिंगप्रतिष्ठा श्रीमदनंतेन तन्यते ॥ ३ ॥

तत्र तावदुत्तरायणे माघादिपंचमासेषु सुक्षपक्षे चतुर्यीपष्ठपष्ट-मीचतुर्दशीच्यतिरिक्तितिषी कृषणपक्षे अपि दशम्याः पृवेमनिषि-द्यतिषी वुधगुरूकाच्यमंदानामन्यतमिस्मन्वारे अस्त्रिनीरोहिणीमृ-गपुनविसुपुष्पोत्तराहस्तस्वात्मनुराधान्येष्ठास्रवणमूल्धनिष्ठारेवती -नामन्यतमस्मिन्नस्व अनुपदिष्टे अपि खदेवत्ये च्यतीपातादिवर्जिते भद्रादिवर्जिते न्योतिविदुक्तग्रहचलवति मुलग्ने शिवादिप्रतिष्ठा कार्या । ०

lt ends: साने नयेति प्रदक्षिणा तिचतुवसिहा(१ विश्व-तुवी सिक्का) अग्निम् । विश्वभुने नमः । सर्वभुने नमः । सात्मने नमः । परमात्मने नमः । इति नमस्तृत्य लिंगप्रतिष्ठासिद्धार्थे द्वादश ब्राक्षणान् भोनियियो देवं प्रस्थिपत्य प्रत्येषेयेत् ।

> यावश्चंद्रावनीमूर्योक्तिष्ठंत्यप्रतियातिताः । तावश्चयात्र देवेश स्थेयं भक्तानुकंपया ॥

ततो नमस्कारनामकरणं तत्ताद्धा देवस्योत्तरपूत्रां कृत्वा खा-चार्याय गां दल्ला ब्रद्धाणे वृपमं सदस्यायाच्यं स्वित्वग्यो दक्षिणां दक्षा पृथितां वाचयेत्रतो मंपदेताग्मं (१ मेबेशाग्निं) विसृषेत् ॥ इति बीधायनसूत्रोक्कलिंगस्यापनविधिः समाप्तः॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1790.

1988a. Foll. 4; size 7½ in. by 4 in.; clear, modern Devanagarī writing; eight lines in a page.

Rudrapūjā, or Mahādevaparicaryāvidhi, a manual for the daily worship of Rudra-Mahādeva, by means of offerings of flowers and the recitation of Vedic mantras.

It begins: सथातो महादेवस्याहरहः परिचयीविधि या-स्यास्यामः ॥ स्नातः पुन्तः पुन्ती समे देशे गोमयेनोपलिप्य प्रतिकृतिं कृत्वास्ततपुष्पेयेषालाभमर्षयित्वा सह पुष्पोदकेन महादेवमावाहयेदों भूः पुरुषमायाहयाम्यों भुवः पुरुषमायाह-याम्यों सुवः पुरुषमावाहयाम्यों भूभुवः मुख्यमाचाहया-म्यायातु भगवाम्महादेव इत्यथ स्वागतेनाभिनंदति स्वागतमनु-स्वागतं भगवते महादेवायैतास्वासनं कृत्रमास्तां भगवानमहादेव इत्यत्र कूषे ददाति भगवते अयं कूची दर्भमयस्त्रिवृद्धरितसुवर्णसं मुपस्तेयत्र स्थानानि कट्ययत्यग्रतो ब्रद्धको दक्षिणतः स्कंदाय विनायकाय पश्चिमतः स्थूलायोत्तरत उमार्य नंदिकेश्वराय स्थानं कट्ययामीति सर्वत्रानुषज्ञत्येषं कट्ययाना यो रुद्रो फरनायिति यजुषा पात्रमभिनंत्र्य ?

It ends: भूर्भुवःसुवः पुरुषमुद्धासयानि प्रयातु भगवाम्म-हादेव इति विसर्जयित छिगस्यानेष्यावाहनोद्धासनयर्जेमहरहः खस्ययनमित्याचछत् इत्याह भगवान् बीधायनः । पंचद्शः ।

प्रयातु भगवानीशः सर्वलोकनमस्कृतः । जनया पूत्रया तुष्टः पुनरागमनाय च ॥

The leaves are marked रू॰ पू॰; and on the outer pages the tract is called बोधायनसूत्रोक्तरद्रपृ-जाविधि: ॥ [Dr. John Taylor.]

1791.

1988d. Foll. 8; size 7½ in. by 4 in.; fair, modern Devanagarī writing; seven lines in a page.

Pārthiva(linga)pūjā, a manual for making lingas of earth, founded on the directions given in the Baudhāyanasūtra, the Brihad-Vāšishļha and Lainga(purāņa).

ार begins: स्वय पार्धिविलिंगपूनाप्रकारिविधि: ॥ सरस्वतडागनदीतीरादिशृद्धस्थानं स्वभिल्लस्थोकं ।
गत्वा स्थानं नमस्तुर्यान्मेत्रमेतं समुचरेत् ।
सर्वीधार धरादेव त्वदूर्या मृज्ञिकामिमां ।
लिंगार्थे तु प्रगृद्धतामि प्रसन्नो भव मे प्रभो ॥
इति मंत्रेण मृज्ञिका साझा । मृज्ञिकाप्रमाणं ।
यावस्यादास्मनः शक्तिभृदं तावसमुद्धरेत् ।
तद्धे वाच तस्यार्थं तद्धे वा तद्धेकं ।
स्व पल्डियास्पृनं न तु कुयोस्वदास्ति ॥

शस्त्र नुसारेण मृदमानीय तदुपरि चार्त्रतार्थं जलं दस्ता। चों सद्योजातं प्रपद्यामीति(!) मंत्रेण मृदं हस्तेन गृहीत्वा ०

It ends: यणाशिक मूलमंत्रनपं कृत्वा प्रदक्षिणासमस्का-रान्कृत्वा जो महादेवाय नम इति विसर्नेपेत्। स्त्रीभिः शृदैश्व प्रणवरहितः शिवाय नम इत्येव सर्वेत्र मंत्रः पठितव्यः।

नमोध्नेन शिवेनैय स्त्रीणी पूजा विधीयते। विरक्तानी तु शूद्राणामेषं पूजा विधीयते॥ इति सूतसंहितायचनात्॥ इति पार्थियपूजा समाप्ता॥

[DR. JOHN TAYLOR.]

1258c. Foll. 82; size 9 in. by 33 in.; Devanagari character; 7 or 8 lines in a page.

Šivapūjāsamgraha, a manual for worshippers of Šiva, by Vallabhendra Sarasvatī.

Very incorrect.

The MS. begins: खों भशुंदुः(? भुणुंदः) कालाग्निरुद्रं भस्मस्नानिधिं बूहोति होयाच। खय प्रण्येन विमृत्य तहस्य प्रण्यमंत्रितेन तु तेनैव दिग्वंधं कारयेत्पुनरिय तेनास्त्रमंत्रेणां-गानि मूर्धादोनि उद्भूलयन् मलकानिम्दं। खय विधिस्नानमा-साद्य पंचिभमंत्रेसंतुक्रमादुद्भूल्य ईशानेन शिरोदेशं मुखं तत्पु-रुपेण तु उरोदेशमधोरेण गुद्धं वामदेयेन १०

इति स्रोवल्लभेंद्रकृतभस्ममहात्म्यसंग्रहो नाम प्रथमोध्यायः fol. 20b; इति भस्ममहात्म्यसंग्रहे जितीयोध्यायः fol. 41b; इति वल्लभेंद्रकृतशियप्रमादमाहात्म्यसंग्रहे चतुर्योध्यायः fol. 67a.

It ends:

यस्तु अंकरिनमीत्यं पादेनाक्रमते नरः। पष्टिचपैसहस्राणि तिर्यग्योनिषु जायते॥

इति यस्त्रभेद्रस[र]स्त्रतीकृ ित]शियपूनसंग्रहे पंचमोध्यायः॥ संवत् १९२४ नलनामसंवासरे दक्षिणायने कार्त्तिककृष्णावयोदश्या शनी श्रीममुलसीविश्वनाभदतनूचेन वि°लेन लिखितो अर्थ ग्रंथः काश्यां °

[H. T. COLEBROOKE.]

1793.

1965. Foll. 16; size 6½ in. by 4 in.; well written, in Devanāgarī, at the beginning of the present century; European paper; nine lines in a page.

Śivapūjāpaddhati, a manual of Śiva-worship, by Rāghavānandanātha.

It begins:

श्रीमिक्त्रिषपदर्शस्य नित्यानुष्ठानपद्वतिः । संक्षेपादुन्यते नत्वा मीली श्रीनायपादुकां॥

तत्र यथाविधि गुरोर्मत्रदीक्षां लब्ध्वा स्त्रीशियमुपासीत। ब्राह्मे मुहूर्त उत्याय स्वशिरिस स्त्रीगुरूं ध्यात्वा। स्त्रों रें समु-कानंदनायामुकी देथांवा गुरुस्त्रीपादुकां पूत्रयामि नम इति ० इति ॰ संध्याविधि: fol. 3a; इति भूतशुद्धि: fol. 5a; इति मातृकान्यास: । स्रथ मृह्यस्थादित्यास: fol. 6b; इति करोगन्यास: fol. 7b; इति गोह्यकन्यास: fol. 8a; इति योग: । स्रथ बास्यपूना fol. 9a; इति प्रथमावर्ण fol. 12b, etc.; पष्टावर्ण fol. 13b.

It ends: सस्य पट्तिंशस्रक्षनपात्मकं पुरश्वरणं पायसा-ज्यसंमिश्रीः पट्तिंशत्सहस्रहोमः। शेवं गुरुतः शास्त्रतश्चावर्गतयां॥

> रायवानंदनायेन रूक्तिग्णीकातसेविना। निर्मितापणितिः शेवी शेवानां मुखसिद्धये॥

इति रायवरिचता श्रीशिवषडस्य संस्थिमपूनापद्वतिः समाप्ताः॥

[Dr. John Taylor.]

1794.

1967B. Foll. 20; size 6½ in. by 3½ in.; fairly written, in Devanāgarī, at the beginning of the present century; nine or ten lines in a page.

Sivapūjāprakāra, another treatise on the same subject.

It begins: ब्राह्मचे मुहूर्ते चोत्याय खेष्टदेवतावंदनं कृत्वा बहिरीत्वा ब्यइयकादिकं विवेश चानं जुपीत्। तचीकं शिय-रहस्ये। ०

इतंत:स्नानविधि: । जय भस्मस्नानं fol. 2a; इति भस्म-भारणं fol. 3a; then follow prayers.

It ends:

शियो दाता शिवो भोक्ता शिवः सर्वितदं जगत्। शिवो जयित सर्वेत्र यः शिवः सो ब्हमेव हि॥ एवं तम्मयो भूत्वा यथामुखं यिहरेदिति॥

[DR. JOHN TAYLOR.]

1795.

792. Foll. 28; size 10½ in. by 4 in.; Devanāgarī writing, somewhat difficult to read; 12-14 lines in a page.

Gopālapaddhati, a manual for the worship of Krishna, (?by Dinakara, son of Nrisimha).

It begins:

श्रुतिमस्तकरानीयभाराजितपदांयुजे। ब्रज्ञवासिजनानंदे मुकुंदे रमता मनः ॥ १ ॥ उज्ञिष्ठन् शयनाद्वास्ये मुहूर्ते मंत्रिसत्तमः । इंद्रनीलमशिषयामं गोपरूपं हरिं स्मरेत् ॥ २ ॥ प्रातः स्मरामि मुखबोधतनुं तुरीयं त्रय्या निरुक्तमपदं पदमिंदिरायाः। स्त्रामुक्रमुग्धमुनिमाचिनि(? r.मानस)तोषवीजं नंदात्मनं जनिमनस्य जगन्तयादेः ॥ ३ ॥ प्रातनेमामि नमनीयतरं परं यद् वागीशशंकरशचीपतिभृंगजुष्टं। गोगोपगोपललनामुलभ मुरारेः पादांबुजं निजभयोद्भवनाशगंधि ॥ ४ ॥ प्रातनेमामि नवनीरज्ञचारुनेशं विवाधरोत्रममुधाकरविवन्तं। विद्युत्ति पीतवसनावृतमेषगात्रं गोपालमादिपुरुषं यसुदेयपुत्रं ॥ ५ ॥ प्रातबेलानुजमजं शयनोपविष्टं निद्रांतरश्चनयनोत्स्मितगोपित्रुष्टं गोगो पहुं कृति मुगीति रया भितुष्टं

प्रातः श्रये यतुवरं वरतं वरेण्यं वृंदारकेर्नतमनंतसलं सखायं । दुःलापहं द्रूपदनाजयसज्जनानाम् स्नानंदिसंधुमवधीरितधमेषार्थं॥ ९ ॥

सामैकघुष्टमनुचितय चित्रपुष्टं ॥ ६ ॥

यः च्रोकवंचकिमदं मनुनो मुरारेः
पादारिवंदमकरंदिविनष्ट(र.निविष्ट)चेताः ।
संक्रीतियेदण शृखोति हरेः प्रगे इसी
भूयात्परायरतनो (१ र.भनो) भवतः कृषातः ॥ । ॥

इति पठवृत्यितो यथाय च्छी चाचमनदेतथावना नहेदिन (?हिंदिं)-हादश्रामं हुर्मा नहो लेखनरा निवस्त्रपरिवर्त निष्टिराचमना निविधाय मुचिदेशे कंवलाद्यासनं यिस्तार्ये गायन्य भिमंत्रित तोयेन प्रोक्ष्य क्षां नमः पद्मासनायेति थेनुसुद्रा प्रदश्योसने उपविश्य । पृथ्वि त्वया भृता लोका देवि त्वं यिष्णुना भृता । त्वं च भारय मां देवि प्रावश्च कुरू चासनम् ॥

इति तज्ञैन्या भुवं स्पृष्टा । च्चयसर्पतु ये भूता ये भूता भुवि संस्थिताः । ये भृता विद्यकर्तौरस्ते नश्यंतु शिवास्पेति ॥ ० It ends: पंचभावनानुसारेण देवे खहुदये उद्घास्य पैचीगानि न्यसेदिति सर्वपूजामु समानं ॥

जनायृत्तिज्ञानंदगोविंदाश्रमदेशिकै: ।
दिश्चितेन यथा किंचित्सूचितं नातिविक्तरं ॥ १ ॥
दिनकृता दशार्थस्य भुक्तिमुक्तिफलावधे: ।
प्रोयता तेन विश्वात्मा गोपगोपीजनेश्वरः ॥ ३ ॥
इत्यों तत्सहोपालापैणमस्तु ॥
गोपालस्य दशार्थस्य पद्धतिर्येन निर्मिता ।
तं कृपालुमहं वंदे नृसिहं गुरुमोश्वरं ॥ १ ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1796.

संवत् १६६४ वर्षे पीषमासे लिखितं ॥

945b. Foll. 64; size 12 in. by 5 in.; good Devanagari writing, of about 1730 A.D.; ten lines in a page.

Bhagavadbhaktivilāsa, a comprehensive work on the religious ceremonies of the Vaishnavas, by Gopāla Bhaṭṭa.

This MS. contains only two chapters (vilása), viz. the 18th (mūrtiprādurbhāva) and 19th (पाfiftsa), but in the colophons these numbers have been altered to 1st and 2nd vilāsas.

The work has been published, with a commentary, Calcutta 1845.

[H. T. COLEBROOKE.]

1797.

945a. Foll. 43; size 12 in. by 5 in.; legibly written, in Devanāgarī, about 1770 A.D.; 9 or 10 lines in a page.

Kṛishṇabhaktikalpavallī (also called Bhahtimañjarī, or Haribhaktimañjarī, at the end of chapters 1 and 2), a work on Kṛishṇa worship, in four chapters (mañjarī).

It begins: ग्रंथारंभे निर्विष्ठपरिसमाप्तिकामो ग्रंथकार: खेटदेवता श्रीकृष्णचंद्रं प्रणमति । ब्रह्मसंहिताया श्रीब्रह्माणं प्रति श्रीश्रेपदेथप्रणोतेन(!) यचनं जानीते ।

चितामणिप्रकरसम् कट्यपृष्ठं
लक्ष्यावृतेषु मुरिभित्यतिपालयंतं ।
लक्ष्योवृतेषु मुरिभित्यतिपालयंतं ।
लक्ष्योवृत्तेषु मुरिभित्यतिपालयंतं ।
लक्ष्योत्तमदिपुरुषं तमहं भजामि ॥
वेणुक्वर्णतमरिवंददलायताष्ठं
घर्षावतंसमितात्वजनसंदरीगं ।
कंदपेकोटिकमनीयविशेषशोभं
गोविंदमादिपुरुषं तमहं भजामि ॥ २ ॥
खालोलचंद्रकलसङ्कनमास्पर्वशं
रानांगदं प्रणयकेलिकलाविलासं ।
श्यामं चिभंगलिलतं नियतप्रकाशं
गोविंदमादिपुरुषं तमहं भजामि ॥ ३ ॥ ०

12 verses, after which: तदेविमष्टदेवताप्रणामसुखेत नित्रं श्रीवेकुंठावस्थितश्रीकृष्ण: श्रीमृतिरेव परमं तस्त्रं। १

Besides various Purāṇas, quotations are found from Uktirahasya [तत उक्तिरहस्ये पथा ।

ब्राक्क्यमुहूर्ते उत्थाय मन्त्री मुस्थिरमानसः ।
सेवेत मानमा(?मनसा) कृष्णं दिनं तद्वच यामिनीं ॥
भिक्तप्रदो मुक्तिदायी तथा काम्यफलप्रदः ।
चित्तानंदकरस्तत्र प्रकारः कथ्यते ब्रधुना ॥
चित्तयद्यामिनीं श्रेपचामीकरगृहोक्तमे ।
पर्यके श्यानं निद्रावशं परमप्रदं ॥ ९] fol. 83%;

Gautamīyatantra, 27b; Prabodhacandrodaya [#]
niedīn nedīn tašadīn tašādīn tadīn tadīn tautā 9a, 10a, etc.; Haribhaktisudhodaya, 3a, 5b, 6b, 20a.

Ch. I. treats of the nature and various grades of Bhakti; II. (beg. fol. 14h), of the efficacy of prayers addressed to Krishna, under his many different names; III., fol. 20a, gives a description of the Vaishnava paradise, Vaikuntha, and its delights; IV., fol. 33a, sets forth the means by which access is obtained to it, esp. certain symbolical practices.

It ends:

निश्रुडकाष्ट्रपापास्तुत्यायामुक्तिवन्यया (विश्रुडकप॰) । षानलक्ष्पतास्याश्चे न्यरसोरसभाग्भवेदिति (!) ॥ इति श्रीकृष्णभक्तिकस्यवस्यां चतुर्थी मंत्ररी ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1798.

1174b. Foll. 40; size 13 in. by 5\frac{3}{4} in.; fairly written, in Devanagari; 6-11 lines in a page.

Mantrabhāgavatavyākhyā, or Mantrarahasyaprakāšikā, a treatise in four chapters, by Nilakaulha, son of Govindasūri, endeavouring, by interpretation of certain Vedic verses, to prove the Veda to relate to Krishņa.

It begins:

सत्यं ज्ञानमनंतं यसिंहक्योः परमं पदं । प्राप्तुं मंत्रेषु गोपालविष्योः कमीणि पश्यति ॥ Seo Aufrecht, Cat. Bodl., no. 734. It ends:

याक्यार्थे व्यासवास्मीकी पदार्थे पास्क्रपाणिनी। रामकृष्णकर्था मंत्रेगीयतो मम नायकी ॥ १॥ एतच्छतद्वयमृष्या रामकृष्णकथानुगं। व्यास्यातं भगवास्तेन तुष्पतास्यात्वता पतिः॥ २॥

इति श्रीमत्यद्वाक्षप्रमाणमर्थादाधुरंधरचतुर्धरवंशावतंसगो -विद्सूरिस्नोनीलकंठस्य कृती खोड्डृतमंत्रभागवतव्याख्यायां मंत्र-रहस्यप्रकाशिकायां मथुराकांडश्वतुर्थः॥ मंत्रत् १५६२ मितिज्येष्ट-शुक्कपूर्णिमायां भीमवासरे मिदं पुस्तकं समाप्ते॥ लिखितं शिव-वालकचतुर्वेदीमिदं पुस्तकं॥

> मंत्रभागवतथास्याभिधं पुस्तकरालकं । भास्त्ररास्यस्य सुधियस्तेन तुष्यतृशापतिः॥

On the outer page of the MS., and on the margin of the leaves, the treatise is called Mantrabhāgavata.

[H. T. COLEBROOKE.]

1799.

172. Foll. 335; size 12; in. by 5; in.; fairly written, in Devanāgarī, in the latter part of last century (the last leaf by a more recent hand); twelve lines in a page.

Nityācārapradīpa, a compendium of Vaishnava religious duties, by Narasimha (Nrisimha), son of Murāri, grandson of Dharādhara Jaimini(?), and disciple of (? his uncle) Vighneśvara. It begins:

शाखाभिः सकलाभिरुक्रमहिमा नीलाद्रिमूलस्थितिः पीनस्कंपभृतप्रसूनविभवः खानंदकंदोदयः। यः ज्ञोणाधरपञ्चवो ज्य विबुधेः सेव्यः श्रिया ज्ञोभिनो भक्तेभ्यो वितरन् फलं विजयते कोश्योष कस्पद्रमः॥१॥ रकचृतविपिनस्य नायकं दर्शयन् द्यपितपुष्पसायकं। पुत्रभावगतसिद्धिनायकं संश्रये ज्ञानतसिद्धिदायकं॥२॥ रूपं दथत्यतिमनोहरनारसिंहं देतेयदारणपरं पुरुषे पुराखे। श्रेयः समादिशतु सागरसंभवायाः सानंद्विस्मितसर्सभ्रमदृङ्किपातः ॥ ३ ॥ कालिंदीपुलिने कदंवमुतरोमृले मनोजाणुचा(r. क्षेणुची) चालाभिः कवलीकृतो ऽपि कथमप्पाधाय धीरं मनः। स्वेरं वेगुम्दीरयञ्चय दृशा साकृतमालीकयन् गोपस्त्रीपरिवेष्टितो दिशतु नः श्रेयः श्रियो नायकः॥४॥ खमल्तरः सल्समयप्रणेता कीत्सस्य वंशो वसुधावतंसः। प्रासादमीमां सकयज्ञयूपैर्येनोत्रलो भृषित एप देशः ॥ ५ ॥ प्रासादे खकृते हरिं परि[च]रत्नासीदमुमिन् कुले मीनांसार्णयकर्णधारतरुको मृत्युं चयः पंडितः । विद्याभिः सकलाभिरुज्ज्ञलमितयः पुद्धमुक्तावलि-ग्रंपेनाबिलमेव पूतमकरोत्सीयं कुलं चेन्यया ॥ ६ ॥ समुष्य पुत्रः किल गोपिनायमिश्रो गुर्शेयस्य वज्ञे वसंती। जलेजनारायगनामयोगात्पुत्री तु नित्रावरुणावुपेती॥७॥ खष्टान्दे मुकावर्गते च नवमो (l. मे) तर्का अपारंगमो मीमांसाद्वयसत्प्रयंचरचनासंपूर्तिकृद् हादशे। जलीरत्यदिनैर्विजित्य चितुषो यः घोउशे वासरे योगाभ्यासरतः पुराखपुरुषं नारायणः प्राविशत् ॥ ६॥ सिद्धेश्वरी दत्तवरा खतंत्रा षडुर्गनी(!) यस्य कुले [ऽ]चलासीत्। काषीयने व्हीनमखारिनचेता जलेश्वरः कृष्णपरायणो ब्सृत्॥ ९ ॥ नरभिंहभनं जयाभिभावय गंगाधरतोन्यखंडलः (!)। त्रनयाः किल वाजपेयिनो अस्य च मृत्युंजयपंचमास्त्रिमे [II 90 II सहैतागममुत्कले व्यतस्यन् संद्येपशासीरके कृत्वा वार्त्तिकमध्यरेषु निरतः पर्यमासदीक्षात्रती । मीमांसा यत एषु वृद्धिमगमत् काश्यां नृसिंहः सुर-

ष्योतस्वित्युदक्षेकजीयनियिधियोगिन सिद्धिंगतः॥ १९॥

देवानंदः सुतो अस्याननि कृतचयनो यहविद्याधुरीलो येदाभ्यासप्रयासात्परिपदिविजये यः कृतः पंदितेशः। नानादेशादुपेताः मुनिपुणमतयः संघशो धस्य शिषा मीमांसातकेविद्याञ्जतिशिखरमतप्रौ टिमध्याप्यंति ॥१२॥ जनुजो अस्य च पुंडरीकयाजी यलभद्रो विदितः श्रुतो न येन। सदृशः श्रुतिमीलिभट्टतंत्रे किमुसंयत्सरदी खया क्रती॥ १३॥ भपरे [च] नृतिनंहमूनय इह चत्वार उदारचेतसः। खकुलोचितविद्ययोजिताः सततं कृष्णकपापरायणाः॥१४॥ ष्मानंदपुत्रा यसुतेनसी व्ही वसूत्रमाः विश्व वसुधामुवेताः। यदीयशिष्या सनवाप्तिषद्या ये के अपि तल्ल खुणमां नते व सर्वे च पुत्रा विगतारिमिनास् 11 94 11 ते याजपेयादिमलैः पवित्राः। काले यथाविद्वहितारिनहोत्रा महद्भिराज्ञासितसचरिचाः॥ ५६ ॥ ते वामदेवाभिधवर्थमानी समाधवीती भुवनेशयीरी। धराधरस्यानु गदाधरक्षो रविद्य तेपामिह चाष्टमो उभूत्॥ १९०॥ थराधर[ा]स्याप्रचित्रस्य जैमिनेर् जगन्नियासैकजुषो दशात्मंत्रः(१ताः) । गरिष्ठविद्येश्वरनामसंवृतो विशिष्ठ एव व्यजनिष्ठ पूर्वनः॥ १६॥ मुरारिपीतांबरवामुदेव-नारायणश्रीपतिकेशवाख्याः। वक्रश्वरस्रीजयदेवकृष्णाः खाचारिषद्यास्तनया नवान्ये॥ १९ ॥ मुरारिपूजार्जितविद्ययोजितो मुरारिरासीत्स्मृतिमीलिपारमः । निरंतरं श्रीनरसिंहसेवया नृतिंहनामाजनि तस्य चात्मजः॥ २०॥ श्रीमद्विग्नेश्वरगुरोः प्राप्तविद्येन तेन च। नित्याचारप्रदीयो अयं नृमिहेन प्रणीयते ॥ ३१ ॥ तत्र निमित्रोद्देशेन विहितं कर्मनैमित्रिकं। तन्मध्ये नियत-नैभिक्तिकं यक्तवित्यमुच्यते । तत्र यावज्जीयमध्निहोतं जुहुयात् ।

सहरहः संध्यामुपासीत । सहरहर्नेहुयादा काष्टात् । सहरह-

भूतेभ्यो बल्जिं च हरेत्। इत्यादि नित्यं। ०

dencies, is divided into two parts, the first of 1 from Puranas, and here ascribed to Bhatta which, consisting of one chapter, Acarakalpa, i Sankara, son of Bhatta Nilakantha. ends fol. 87b. The second part, consisting of three chapters (bhāgakṛityam) has a separate paging (foll. 248).

This portion begins:

गोवधनोद्धरणकर्माण संप्रवृत्त गोपेषु विस्मितससंभ्रमसत्वरेषु। ब्रद्धांडधारणनियंचितरोमक्प: कृष्णो अपि सस्मितमुखी भवतः पुनात्॥ स्त्रपद्वितीयभागकृत्यं॥ दक्षः। हितीये च तथा भागे वेदाश्यासी विधीयते। वेदस्तीकरसं पूर्वं विचारो अभ्यसनं ज्ञपः॥ १॥ ०

Ch. II. ends fol. 80a (of orig. pag.); III., fol. 195a.

It ends: पडचे जपना कध्वमन्यज्जपेदिति स्तोत्रानंतरं सहस्रनामादि जपेदित्यर्थः ॥

मध्याह्र गोपालपूजाया ध्याने विज्ञेयः । वंद्यं देयेमुंकुंदं विकसितरविमिदीवराक्ष

गोगोपीयंदयीतं जितरिपुनिवहं कुंदमंदारभासं। नोलग्रोवाग्रपिकाकलतस(?)विलसत्कृंतलं भानुमृत देवं पीतांवरं तं यजतु च दिनमध्यमे इहो रमाये ॥

इति स्त्रीमहामहोपाध्यायाग्निचिद्वाजपेयिनरभिंहविरचिते नित्याचारप्रदी । चतुर्थभागकृतं समाप्तं ॥

The leaves are marked सिं प्र (i.e. सिंह्या-जपेयीकृतप्रदीप acc. to the title given on the front and back pages).

Whatever the age of the work may be, it must be later than the middle of the 14th century, as the Mādhaviya is quoted at fol. 29b.

[H. T. Colebrooke.]

1800.

800a. Foll. 181; size 101 in. by 41 in.; indifferent Devanagari writing, of the former half of the last century; eight lines in a page.

Sadācārasamgraha, a metrical treatise on the religious duties of a pious Vaishnaca, in

The work, which shows some Tantric ten- | nine chapters (prakarana), largely compiled

It begins:

श्रीमास्यकच्छपवराहन्सिंहकुम्न-रामाभिरामहलभृग्युधकस्किरूपान् । रको हिताय जगतः स्थितिभंगसगीन् भन्ने स मामवत् वाचमलंकरोत्॥ १॥ भुभादस्परायीय वैभवानी हिताय च। भक्तमंरख्याचीय यो ज्वतीयों यदोः कुले ॥ २ ॥

तं नमामि परात्मानं जगनोहनविग्रहं। यस्य प्रसादलेशेन कीर्यंते सारसंग्रहः॥ ३॥

दुर्भेयत्वादनंतत्वात् दुष्पाप्यत्वाद्विचहाराः । सर्वतः सारमादद्यात्पुष्पेभ्य इष षट्रपदः ॥ ४ ॥

तत्र प्रथमस्तंथे शौनकावाक्यः। , मंदस्य मंदप्रक्षस्य वयो मंदायुषस्य च । निद्रमा हियते नक्षं दिवा च व्यर्थकर्मि ।। ।।।

खतः सप्तमस्तंथे प्रहादः। ०

1. Dīkshāvidhānaprakaraņa ends fol. 11a; II. snānādikriyāprakaraņa, fol. 43b; III. pratimāšālagrāmalakshaņaprakaraņa, fol. 58b; IV. pūjāvidhāna, fol. 95a; V. śrībhāgavatamahimābhagaraddharmalakshanajivasyasamsritivarnana fol. 113a; VI. bhaktivibhāganāmamahimākīrtanavarņana, fol. 136a; VII. [ekādašī-]dvādašīvratanirņaya, fol. 159a; VIII. vārskikamahotsavaparvaņi divyāvirbhāvavratavarņana, 170a. Chapter IX. (vishnubhaktivishayavarnane vārshikaparvasu kriyāvidhānavarņana, acc. to Rāj. Mitra, Notices, I., p. 103) wants the end; a different hand having supplied (on a page pasted over the last one of the original MS.) a few lines with the (perhaps spurious) colophon: इति श्रीमीमांसकभट्टनीलकंडात्मजभट्टशंकरकृते सदा-चारसंग्रहनामको ग्रंथ: समाप्त: ॥

In the MS. described by Dr. Raj. Mitra, the author's name is not given.

[H. T. COLEBROOKE.]

1746b. Foll. 39; size $8\frac{1}{2}$ in. by 4 in.; indifferent Devanāgarī writing, of about the middle of the last century; eleven lines in a page.

Pañcasaṃskāradīpikā, a manual of Vaishṇava rites of consecration (in accordance with the tenets of Madhvācārya), by Vijayīndra Bhikshu, pupil of Surendra.

It begins:

कत्याणगणपूर्णीय वज्ञभाय श्रियः मदा ।
श्रीमध्यदेशिकेष्टाय श्रीनृमिहाय ते नमः ॥ १ ॥
उर्व्या सकर्णता याति यहुणाकर्णने रतः (१.रितः) ।
कर्णवगुणरानानां पूर्णवीधे तमाश्रये ॥ २ ॥
यस्य वाक्कामधेनुनीः कामितार्यान् प्रयक्कति ।
सेवेत जययोगीं दं कामयाणक्किदं सदा ॥ ३ ॥
यो व्यासमुनिदावारिनः सक्कास्त्रमहता सह ।
ददाह कुमतारायं प्रकाशये(। शाय) तमाश्रये ॥ ४ ॥
श्रीमुरेंद्रगुरोः पादपसे रागस्य पीडनात् ।
रक्के नखदलोपेते सेवे शिष्पालिशोभिते ॥ ५ ॥
मध्वसिद्धातमुद्धातमंडलीभवदाकृतिः ।
कियते विजयोंदेण पंषसंस्कारदीपिका ॥ ६ ॥

ननु तापादयः संस्कारा [ना]नुष्ठेयाः तत्कर्तव्यतायां प्रमाणा-भावात् । न तायच्छुतिस्तत्र ^०

The five consecratory rites are names'-giving, the burning in (? of Vishau's attributes), the application of the sectarian marks (pandra), the initiation into the mantra, and offering.

The handwriting is not very clear, and no ends of chapters are marked.

 ${
m Pol.}\ 2b$: रामानुजी ${
m a}$ रानंदतीपींयैर्विष्णुस्नामिसंप्रदायि-भिरचेन्त्र यहिभिस्तदनुष्ठानात् । ${
m o}$

It ends:

कश्चिष्ठद्रोपद्रवः॥

तापः पुंड्रं तथा नाम मंत्रो यागद्य पंचमः । स्वमी हि पंच संस्काराः परमेकात्पहेतवः ॥ इत्यादि पंचरात्रोक्तं तेषां भगवद्गक्रिहेतुत्वमणुपपत्रनिति न मध्विसिद्यातमुद्यातमेडलीभवदाकृतिः । कृतेयं विजयोदिण 'चसंस्कारदीपिका॥

इति श्रीविजयींद्रभिक्षुविरिचता पंचसंस्कारदीपिका समाप्ता॥

On the outer page of the last leaf the title is given: पंचसंस्कारदीपिका विज्ञितीर्घरामचंद्रस्य।

[H. T. Colebrooke.]

1802.

2403b. Foll. 12; size $7\frac{1}{2}$ in. by 5 in.; Bengali handwriting, of the latter part of last century; twelve lines in a page.

Vrindāvanapaddhati, a brief manual of daily observances for the use of Brāhmaņical students of the Vaishņava seet, in accordance with the tenets of the followers of Vallabhācārya.

It begins:

सनातनसमी यस्य ज्यायान् श्रीमान् सनातनः । श्रीवस्नभानुतः सो ऽसी श्रीरूपो जीवमंतितः ॥ श्रय श्रीवृन्दावनपद्धिः समासय्यासयोगतः । साधको बाद्ये मुहूते चोत्याय राजिवासस्यकाचम्य गुरुकुछं च नत्वा श्रीरा-धाकृष्णयोनीमोचारणपूर्वकं शीचं गत्वा शीचं विधाय जल-मृज्ञिकमा । १

Fol. 11a: श्रीश्रीमहोसामिपादानां॥ अथ क्रमदोपिकायां। Apparently incomplete. [R. Johnson.]

1803.

785b. Foll. 15; size 93 in by 4 in.; plain Devanagarī writing; 9 cr 10 lines in a page.

[Vishņumūrti-] Pratishṭhāvidhi, a manual for the inauguration of images of Vishņu and other deities; apparently part of a larger work, called Vaishņavadharmānushṭhānapaddhati (or Nṛisiṃhaparicaryā?), by Kṛishṇadeva, son of Rāmācārya.

14 begins: मुचर्णादिप्रतिमामु तु प्रतिस्थैय भगवदावि-भीवाद्विधित: प्रतिष्ठा करिया।

> बौधायनादिसन्पृलास्त्रेविक्रम्यादिपद्वतीः । वीद्य वद्यामि विद्यानादिचलार्चास्यापनाविधि ॥

तत्र प्रतिष्ठाकाल उच्यते । उद्गयनं माघादिपंचमु मासेयु । भुक्षपद्ये चनुर्योषष्ठ्यष्टमीचतुर्देशीव्यतिरिक्षायां तियौ ०

इति प्राग्नप्रतिष्ठा fol. 7a; इति चलाचीप्रतिष्ठा fol. 9a.

िol. 11a: इति संशिष्ठमचलाषीप्रतिष्ठाविधि:॥ इति
वैष्णवधनेप्रतिष्ठाचायैश्रीरामाचायैययेमुतकृष्णदेववि[र]चितायां वैष्णवधनेपुष्ठानपञ्जती नृसिंहपरिषयीयां नवमः पटलः॥ प्रति-ष्ठामंत्रस्य बद्धविष्णुमहेश्वरा स्थम्यः स्थम्यनुःमामानि छंदांसि क्रियामयवपुःप्राणास्यदेषता। प्राणप्रतिष्ठायां विनियोगः व

Fol. 12b: इति प्राणप्रतिष्ठाविधिः समाप्तः । खयास्यानु-क्रमणिका । o seven ślokas, enumerating the sixteen purificatory actions (saṃskārāḥ) required on these occasions, ending:

नवमृत्तिप्रतिष्ठायां संस्काराः घोडशोदिताः । स्रानेन विधिना कुईस्रभते भक्तिमुसमाम् ॥ स्रोविष्णुभट्टात्मजरुदेण लिखिते ॥

The last four leaves, which are paged separately, are headed (though in a different hand) l'ishnumūrttinyāsapratishṭhādharma, beginning: खप पोडश न्यासान्तुर्यात्॥ स्त्रों ब्रह्मस्पमकारं पाद्योन्धेनेत्। स्त्रों विष्णुक्षपमुकारं दृदये। स्त्रों क्रद्रक्षं मकारं छलारे। स्रों भू: पाद्यो:। स्त्रों भूवो दृदये। स्त्रों स्वः छलारे। स्रों स्त्रां स्

Fol. कि: इति विष्णुमृक्षिप्रतिष्ठाविधिः समाप्तः ॥

सर्व त्यासक्रमो यस्तु न जानाति नराधमः ।

स्राचार्यो न स मंतव्यो निग्राद्यस्तस्त्ररो यथा ॥

रात्री भूतविलं दद्यात् । ० चतुर्भिः कल्ड्डोर्देवं ज्ञातवारमनिविष्य भुवा द्यौरिति मेचेण तस्यो प्रतिमायो ॥ इति त्यासविधिः ॥ इति स्रोविष्णुभट्टाम्मजस्द्रभ्रुट्टेन स्रोविष्णुमृत्तिप्रतिष्ठा

परोपकाराणे लिखिता ॥ संवत् १६७५ ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1804.

1747. Foll. 56; size 8½ in. by 3¾ in.; fairly good, modern Devanāgarī writing; seven lines in a page.

Šālagrāmaparīkshā, a treatise on Šālagrāma stones, describing their colour, shape and properties, and the places where they are found; by Šaūkara Daivajūa.

It begins:

नमस्कृत्य हरि वंदे विश्वय्यापिनभीश्वरं । शालग्रामपरीक्षेयं प्रचक्सहे समासतः ॥ १॥

धर्भसंहितायो ।

हिरस्यमभी भगवानाद्यो नारायसः स्वयं। वन्नकीटप्रभुत्वात्स चचार वसुधातले॥ २॥

The sacred stones are classified, according to the number of cakras they present, from one to twelve, then those which have more (bahucakramūrti), and finally those which have none at all (acakramūrti). The name is usually misspelt साहियान.

Fol. 506: इति एक्सचक्रमूर्तिवर्गः। एवं निरूपिते यर्गे लक्ष्यं हि यथा तथा। विचापे पहुधेः सम्यक् क्षम्यता मम साहसं॥ इति क्षंकरदैवक्षविरचिता क्षालग्राममूर्तिलक्ष्यपहितः समाप्ता॥

Then follows another chapter, containing a sort of recapitulation of the first, beginning:

ष्ट्रीकृष्णगोपिकानार्थं प्रगम्य जगतां प्रभुं । ग्रंथान्यहृन्समालोष्यं गृह्यते ज्व क्षचित् क्षांचित् ॥

विष्णुना गरुडायोक्तं।

शालयामशिलाभेदं यासायाद्यापलं तथा । द्वारमानं तसा(?तथा) स्त्रेचं मृतीनां लक्ष्यां ततः ॥

It ends:

श्रीयत्मलां छनोवेतो मालया परिवेष्टितः । संकुशध्यमसंयुक्तो लक्षीनारायको हरिः॥

इति सालिग्रामपरीक्षा समाप्ता॥

कानासको ऽथयाकुद्धः सालिग्रामशिलार्धनात् । भक्त्या या यदि वाभक्त्या कर्लो मुक्तिमवाप्नुयात् ॥

शिलाप्पामलकीतुल्या पृज्या मूझीव या भवेत्। यथा यथा शिला सूझ्मा तथा स्याभु महत्मलं। तस्मान्मी पृजयेजित्यं धर्मकामार्थसिद्धये॥

[H. T. COLEBROOKE.]

947b. Foll. 6; size 11\frac{3}{4} in. by 4\frac{1}{2} in.; clear Devanagari writing; nine lines in a page.

Sālagrāmašilādānapaddhati, a short treatise, by Bābā Deva(?), on the different kinds of Sālagrām stones, and the ceremonies connected with their presentation to worshippers of Vishņu.

It begins: श्रीरामो जयित जगल्यैकहेतुः॥ स्रथ शाल-ग्रामलस्र्यां॥

हारमेकं चतुष्रक्रं वनमालाविभूपितं ।
सुवर्णेतालुं कृष्णाभं लक्ष्मीनारायणं विदुः ॥ १ ॥
नानावर्णेमनंतं च नागभोगेन चिहितं ।
स्रानेकमूर्तिसंकीर्णे सर्वेकामफलप्रदं ॥ ३ ॥
वर्तुलं वलयाकारं खर्णेविंदुविभूपितं ।
तूणगांडीयमात्रित्य स्रोरामसंत्रकः(१०कं) परं ॥ ३ ॥
चक्रं च दृश्यते पत्र वार्णतृष्णभनुभैरः ।
कीशल्यानंदनो रामसृत्रीयः परिकोर्तितः ॥ ४ ॥
वेकुंटं खर्णेपूर्णभं चक्रमेकं तथावुनं ।
हारोपरि तथा रेखा गुंनाकारा मुशोभना ॥ ५ ॥
स्रोधरं च तथा देवं वेष्टितं वनमालया ।
कदंवकुसुमाकारं रेखापंचसमन्वितं ॥ ६ ॥

938 ॥ इति शालग्रामचक्रलक्षयां । fol. 3a; इति श्री-भविष्योत्तरपुराग्रे गंडकीशिलामाहात्म्ये श्रीकृष्णपुधिष्ठरसंवादे शालग्रामस्तोत्रं संपूर्णे fol. 4b.

Fol. 5a: स्रथ शालग्रामदानं मदनराने हरिषंशे॥
चतुःसागरपर्यतां सशेलवनकाननां।
दल्ला यत्मलमाप्त्रोति शालग्रामासदम्प्रते॥
शालग्रामशिलादानमितदानं प्रकीर्तितं।
शालग्राम तथा लिगं यो ददाति कुढहा।
मम लोकमवाप्रोति शियदानप्रदानतः॥
पासे। शालग्रामशिलासकं यो द्धाहानमुक्तमं। ०
इति शालग्रामदानिष्धिः॥ स्था प्रयोगः। fol. 5b.

Colophon: इति बाबादेवीया शाल्यामशिलादानपद्धतिः समाप्ता ॥ संवत् १६५६ समयनाममागैशीधेकृष्ण सष्टम्या ६ सनि-वासरे ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1806.

1997. Foll. 65+9; size 8½ in. by 4 in.; fair Devanāgarī writing (Europ. paper marked 'Giormagnani'); nine lines in a page.

Mānasapūjā (or Gaņeśapūjā), consisting of directions for private devotional practices, esp. relating to the worship of Ganeśa, with extracts from various Purāṇas bearing thereon.

It begins: श्रीमन्महागणपतये हरिहरात्मकाय सिद्धि-बुद्धिसहिताय गुरुभ्यो नमः॥

> मुमुखखैकदंतस्य कपिलो गनकर्गकः । लंबोदरस्य विकटो विग्ननाशो गणाधिपः ॥ धूसकेतुर्गणाध्यस्यो भालचन्द्रो गनाननः । हादशैतानि नामानि यः पढेच्लृणुयादिष ॥ विद्यारंभे विवाहे च प्रयेशे निर्गमे तथा । सँग्रामे संकटे चैव विग्नस्तस्य न नायते ॥

श्रीकृषा उवाच॥

रवं जीवं समुत्यनं ध्यायेत पुरुषोत्तमं । जनंतादित्यसंकाज्ञं वासुदेवं चतुर्भुजं॥ १॥ ० ११॥

इति श्रीवामनपुराये कृषापुधिष्ठिरमंयादे मानसस्वानम्तीनं संपूर्ण fol. 2b; इति श्रीगर्याद्यपुराये श्रीकृष्णानारदर्मवादे गर्योद्यक्तवनं समाप्त fol. 5b.

मिया निकार for fol. 7b directions for daily devotional practices: प्रातहत्थाय त्वद्मितोदारनामस्मृत्यनंतरं। नाना- स्त्री- स्तरूपधरं त्वामेव नमानि।

सर्वाज्ञानतमोभेदभानवे चिन्सक्षिणे । प्रातनेमस्ते भगवन् विणुद्धबस्कष्मिणे ॥ ° 27 slokas.

इति प्रातःस्मरणं विधाय सूर्योदयात्प्राक् यटिकावकाशमयलं स्म गंगातीरमागत्येकांतस्यानगमनोत्तरं मुखप्रधालनं विधाय खस्य-मानसो भूत्वा यथाविधि ।

> र्द्शानेत्यादिमंत्रेण भस्मचानोत्तरं तथा। गोनयचानमित्युक्तं गंथद्वारमनेन तु॥ ०

इत्याचननं 11b , इति प्रयःचानं । ॰ दिधिचानं । ॰ यृत-चानं 12a ; इति मधुपके 13a, etc.

इति श्रीभागवते दशमस्तेषे देवस्तुतिनीम सप्ततितमोध्याय: 39a; इति श्रीमद्मपुराणे गणपतिसहस्रनामस्तोत्रं 54b; इति गणेशायवेशीर्पस्तोत्रं 60b; this portion ends with another extract from some unspecified work.

The last section, separately paged (1-9), entitled Mānasapūjā, begins:

श्रीमत्कामाभिरामं संकलक्षियकलाकस्पवृक्षालवाली-भूतं द्वैत्याततापवितयतितिमिश्चापहेतृष्ठतापं। सडिद्यासिद्विवृद्धिप्रदमस्यास्चि चित्सु कं संवहंतं श्यक्षं चंद्राधेवृद्धं संकलसुरनुतं भावये श्रीगयोशं॥१॥

सुरान्तालिभृषोद्धभद्धाहुदंई ०॥ २॥ हे भगवन् त्वत्कृषातो मद्धुद्धी ०॥ ३॥ ० ६॥ सुगमोषायभृतं पूजनं यदुक्तं तदेव वस्थिते। ० lt ends:

भक्रार्तिभीतिगाढाध्यध्वंसमार्तेष्ठते पदं। प्रपत्नो ऽस्मि भवारस्यभीतसं त्रातुमहसि॥

मानसपूजा समाप्ता ॥ then follow two stanzas: श्रीमहजास्यपदसारसभृंगचेता: ॥ १ ॥ स्वप्नायभासममलं स्तव-राजमेनं ० ॥ ३ ॥

[Dr. John Taylor.]

1807

819A. Foll. 83; size 153 in. by 5 in.; indifferent Bengali handwriting; 8 or 9 lines in a page.

Gangānākyāvalī, a treatise on the religious advantages of worshipping the river Ganges, of visiting it, and bathing therein etc., composed by Vidyāpati, under the patronage of Viśvāsadevī.

It begins:

स्वस्यम्तु यस्तुहिनरिश्मभृतः प्रसादाद् एकं वपुः चितयतो हरिया समेत्र । तत्राभिपङ्कनसहोत्यमृगाललोलाम् चाविस्करोति हृदि यस्य भुनङ्गराजः॥

It ends:

कियम्रियन्थमालोक्य श्रीविद्यापितसूरिया । गङ्गावाक्यावली देव्याः प्रमाशैविंमलीकृता ॥

इति समस्तप्रक्रियाविराजमानदानदिलतकस्यलताभिमानभव-भिक्तभावितवहुमानमहामहादेवीस्त्रीमिहिस्तासदेवीविरिचता गङ्गा-वाक्यावली समाप्ता॥ शकान्दाः १७३९॥

Regarding the author, see Raj. Mitra, Notices,

III., p. 235. See also Aufrecht, Cat. Bodl., no. 708. [H. T. COLEBROOKE.]

1808.

1059. Foll. 12; size 14% in. by 3% in.; folded to half the length; written in the Bengalī character, about the end of the 16th century; 11 or 12 lines in a page.

Pranavakalpa, a treatise on the nature and mystic import of the sacred syllable Om, ascribed to Śaunaka; with a commentary, by Hemādri (? from the Caturvargacintāmaņi).

It begins: तत्र प्रणवप्रशंसा शीनकः।
जीमिति बद्योमितीदमोमित्युत्तीयमध्यरं।
प्रणवो हि परं ब्रह्म प्रणवश्चापरं समृतं॥
स्तेनैकतरं विद्यानुपासीनः प्रपद्यते।

तथा च तेकिरीयस्त्रितः । स्त्रोमिति ब्रह्म स्रोमितीदं मर्थं स्त्रोमित्रोतद्नुकृतिहे स्म वा स्रप्योत्र्याव्याव्यानीत्यादि । यद्वस स्वयाक्तिकर्तां स स्रोमिति शब्द एव न ततो भिद्यत इत्यर्थः । तथा इदं सर्वे विकारकातं स्रोकार एव नान्यदित्यर्थः । तथा माराङ्क्योपनिषदि स्रूयते । ० – ॥ तथा च शीनकः ।

ज्ञायने सतः परं प्रवस्त्यामि प्रणवमात्रयात्मतो । वैविध्यं यहिदित्वैव मोस्रमृक्त्यति योगिनः॥ त्र्यस्यरिक्तस्यरश्चेष विमात्रश्च त्रिवर्णकः। विस्थानश्च त्र्यवस्थश्च विब्रह्मा विमुखस्तया॥ ०

It ends:

सर्वनोपचारभूतहोमस्य संख्याविशेषमाह । स्रष्टाविशक्तिमष्टी वा हुन्दा पापान्नमृत्यते ।

सहन्यहान देवाधैनसमये दथ्यादीनामन्यतमेन सप्टाविंशाति-मष्टी वा साहतीहुन्वा पापात्ममुख्यते १ एवं निय्कामस्य जपा-चैनध्यानसमाधीन् कृत्वा मलमाह ।

क्रमेण नित्याभ्यासादधिकारीहमोस्त्रे॥

रवं हि। नित्यं जपादेरभ्यासात्क्रमेण ज्ञानैः ज्ञानैः स्नातनिक-कालं विद्याक्रमेवन्धध्वंसलक्ष्यणे भोक्षे अधिकारीच्यरो भवति॥ इति ज्ञीनकीयप्रणवकत्यः हेमाद्रिणा व्याख्यातः॥

[H. T. COLEBROOKE.]